ΑΘΗΝΑΙΟΥ

ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ

ATHENAEI

DEIPNOSOPHISTARUM

LIBRI QUINDECIM

GRAECE

TOMUS II.

LIBR. VI—XII. CONTINENS.

LIPSIAE.

IN BIBLIOPOLIO KUEHNIANO

MDCCCXXXVIII.

Cum librario viro honestissimo in cuius libraria Athenaei editio Schaeferiana prostat, placuisset eam editionem cuius prima pars prodiit a. 1796. ad finem perducere; eius rei nobis demandavit curam. Cui quidem officio ita optime nos satis facturos esse putavimus si, relicto quod prior editor secutus erat consilio, Lugdunensem nimirum Casauboni editionem exprimendi (quod hodie post Schweighaeuseri Dindorfii aliorumque curas vix stultitiae crimen fugeret), eius quae hodie maxime probatur recensionis contextum exhiberemus hic illic mutatum; Casaubonianae autem editionis (L) et Venetae principis (V), quae raro ab se discrepantes vulgatam (vulg.) sistunt, variantes scripturas indicaremus adiecta accuratiore designatione

utrum mutatio facta sit aut codicis sive unius (cod.) sive plurium (codd.) auctoritate aut ominum doctorum inventione. Neque indicare [illegible] ubi a Dindorfii recensione recedere nobis [illegible] est.

ELENCHUS TITULORUM,

QUO PRAECIPUA SINGULORUM LIBRORUM, QUOS TOMUS SECUNDUS COMPLECTITUR, CAPITA AC SUMMAE CONTINENTUR*).

*) Ex editione Lugdunensi emendatius repetitus.
**) ed. Casaub.

L. XI.

L. XII.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ἐπειδὴ ἀπαιτεῖς συνεχῶς ἀπαντῶν, ἑταῖρε Τιμόκρατες, C. 1. τὰ παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς λεγόμενα, καινά τινα νομίζων p. 222. A ἡμᾶς εὑρίσκειν, ὑπομνήσομέν σε τὰ παρ' Ἀντιφάνει λεγόμενα ἐν Ποιήσει τόνδε τὸν τρόπον·

Μακάριόν ἐστιν ἡ τραγῳδία
ποίημα κατὰ πάντ'· εἴ γε πρῶτον οἱ λόγοι
ὑπὸ τῶν θεατῶν εἰσιν ἐγνωρισμένοι,
πρὶν καί τιν' εἰπεῖν· ὡς ὑπομνῆσαι μόνον B
δεῖ τὸν ποιητήν. Οἰδίπουν γὰρ ἄν γε φῶ,
τὰ δ' ἄλλα¹) πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ Λάϊος,
μήτηρ Ἰοκάστη, θυγατέρες, παῖδες τίνες,
τί πείσεθ' οὗτος, τί πεποίηκεν. ἂν πάλιν
εἴπῃ τις Ἀλκμέωνα²), καὶ τὰ παιδία
πάντ' εὐθὺς εἴρηχ', ὅτι μανεὶς ἀπέκτονε
τὴν μητέρ', ἀγανακτῶν δ' Ἄδραστος εὐθέως
ἥξει, πάλιν τ' ἄπεισι.
Ἔπειθ', ὅταν μηδὲν δύνωντ' εἰπεῖν ἔτι,
κομιδῇ δ' ἀπειρήκωσιν ἐν τοῖς δράμασιν, C
αἴρουσιν ὥσπερ δάκτυλον τὴν μηχανήν,
καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρώντως ἔχει.
ἡμῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ πάντα δεῖ p. 223.
εὑρεῖν ὀνόματα καινά³), τὰ διῳκημένα
πρότερον, τὰ νῦν παρόντα, τὴν καταστροφήν,
τὴν ἐσβολήν. ἂν ἕν τι τούτων παραλίπῃ
Χρέμης τις ἢ Φείδων τις, ἐκσυρίττεται·
Πηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ Τεύκρῳ ποιεῖν.

1) *γὰρ ἂν μόνον φῶ, τἄλλα* Dind. *μόνον* de conject. interposito. 2) *Ἀλκμαίωνα* vulgo. Corr. Dind. et sic in sqq. 3) *καινά, τὰ* Cas. *καινὰ κἄπειτα τὰ* vulgo.

Δίφιλος δ' ἐν Ἑλενηφοροῦσιν[1])·

Ὦ τόνδ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη
Βραυρῶνος ἱροῦ[2]) θεοφιλέστατον τόπον,
B *Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε παρθένε,*
ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν, οἷς ἐξουσία
ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.

Τιμοκλῆς δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς[3]) κατὰ πολλὰ χρησίμην [illegible] λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγῳδίαν φησὶν ἐν Διονυσιαζούσαις·

Ὦ τᾶν, ἄκουσον, ἤν τί σοι μέλλω λέγειν[4]).
ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει,
καὶ πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
C *παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρετο[5])*
ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς, τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν
πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα.
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει,
ὡς ὠφελοῦσι πάντας. ὁ μὲν ὢν γὰρ πένης[6]),
πτωχότερον αὐτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον
γενόμενον, ἤδη τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει·
D *ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμέων' ἐσκέψατο·*
ὀφθαλμιᾷ τις, εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.
τέθνηκέ τῳ παῖς, ἡ Νιόβη κεκούφικε.
χωλός τίς ἐστι, τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.
γέρων τις ἀτυχεῖ, κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον', ἢ πέπονθέ τις,
ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
τὰς αὑτὰς αὐτοῦ συμφορὰς ῥᾷον φέρει.

Καὶ ἡμεῖς οὖν, ὦ Τιμόκρατες, ἀποδίδομέν σοι τὰ
E τῶν δειπνοσοφιστῶν λείψανα, καὶ οὐ δίδομεν, ὡς ὁ Κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ Δημοσθένην χλευάζων, ὃς Φιλίππου Ἀθηναίοις Ἁλόννησον διδόντος συνεβούλευε „μὴ λαμβάνειν εἰ δίδωσιν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδωσιν.“ ὅπερ Ἀντιφάνης ἐν Νεοττίδι[7]) παιδιὰν θέμενος ἐρεσχηλεῖ[8]) τόνδε τὸν τρόπον·

Ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς
ἀπέλαβεν, ὥσπερ ἔλαβεν. B. ἠγάπησεν ἂν
τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν Δημοσθένης.

1) Sic Cas. *Ἐλεωνηφοροῦσιν* vulg. 2) *ἱεροῦ* vulgo. Corr. Dind. 3) Sic Schw. e cod. *κωμῳδοποιὸς* vulg. 4) *δοκῶ λέγειν* Stob. prob. Dind. 5) *ἀνεύρατο* vulg. Corr. Dind. 6) Sic Schw. e codd. *ὁ μὲν γὰρ ὢν* vulg. 7) *Νεόττιδι* vulgo. Corr. Dind. 8) Sic Dind. e codd. *ἐρεσχελεῖ* vulg.

Ἄλεξις δ' ἐν Στρατιώτῃ· F

Ἀπόλαβε[1]). Β. τοῦτο[2]) δ' ἐστὶ τί;
Α. * * * ὃ παρ' ὑμῶν ἐγὼ
παιδάριον ἔλαβον, ἀποφέρων ἥκω πάλιν.
Β. πῶς; οὐκ ἀρέσκει σοι τρέφειν; Α. οὐκ ἔστι γὰρ
ἡμέτερον. Β. οὐδ' ἡμέτερον. Α. ἀλλ' ἐδώκατε
ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ'. Β. οὐ δεδώκαμεν. Α. τί δαί[3]);
Β. ἀπεδώκαμεν[4]). Α. τὸ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν.

καὶ ἐν Ἀδελφοῖς·

Ἐγὼ δέδωκα γάρ τι ταύταις; εἰπέ μοι.
Β. οὔκ, ἀλλ' ἀπέδωκας[5]), ἐνέχυρον δήπου[6]) λαβών.

Ἀναξίλας δ' ἐν Εὐανδρίᾳ[7])· p. 224.

Καὶ τὰς παλαίστρας σοι μὰ τὴν γῆν μή σύ γε
δῷς, ἀλλ' ἀπόδος. Β. καὶ δὴ φέρουσ' ἐξέρχομαι.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἥρωσιν·

Οὐκοῦν κελεύεις νῦν με πάντα[8]) μᾶλλον ἢ
τὰ προσόντα φράζειν. πάνυ γε δράσω τοῦτό σοι.
Β. καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται Δημοσθένης
ὀργιζόμενος. Α. ὁ ποῖος; Β. ὁ ποῖος[9]); ὁ βριαρός[10]),
ὁ τοὺς καταπέλτας τάς τε λόγχας ἐσθίων,
μισῶν λόγους ἄνθρωπος, οὐδὲ πώποτε B
ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν, ἀλλ' Ἄρη βλέπων.

Κατὰ τοὺς οὖν προειρημένους ποιητὰς καὶ αὐτοὶ τὰ ἑπόμενα τοῖς προειρημένοις ἀποδιδόντες καὶ οὐ διδόντες τὰ ἀκόλουθα λέξομεν.

Ἐπεισῆλθον οὖν ἡμῖν παῖδες πλῆθος ὅσον ἰχθύων φέροντες θαλασσίων λιμναίων τε ἐπὶ πινάκων ἀργυρῶν, ὡς[11]) θαυμάσαι μετὰ τοῦ πλούτου καὶ τὴν πολυτέλειαν· μονονουχὶ γὰρ καὶ τὰς Νηρηίδας ὠψωνήκει[12]). καί τις τῶν παρασίτων καὶ κολάκων ἔφη, τὸν Ποσειδῶ πέμπειν C τῷ Νεπτουνίῳ ἡμῶν τοὺς ἰχθῦς, οὐ διὰ τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ ἴσον ἴσῳ τὸν ἰχθὺν πωλούντων, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐξ Ἀν-

1) Sic Schw. e cod. ἀπέλαβες vulg. 2) Sic Dind. partim e cod. Vulgo τουτὶ δ'. Addidit etiam signum lacunae. 3) Sic Hermannus. Vulgo δέ. 4) Sic Cas. ἀποδεδώκαμεν vulgo. 5) Sic Cas. ἀποδέδωκας vulgo. 6) Sic Schw. e cdd. που vulgo. 7) Εὐανδρείᾳ vulgo. Corr. Dind. e cod. 8) Sic Elmsl. ex parte confirm. a codd. κέλευε νῦν τὰ πάντα (πάντων) vulgo. 9) ὁ ποῖος bis Meinek.; semel vulgo. 10) Sic Dind. Βριάρεως vulgo. 11) ὥστε Dind. uno e cod. 12) Sic Dind. ex Eustath. ὄψων. vulgo.

τίου κεκομίσθαι, ἑτέρους δ' ἐκ Ταρρακίνων καὶ τῶν κατ-αντικρὺ νήσων Ποντίων, ἄλλους δ' ἐκ Πύργων· πόλις δ' αὕτη Τυρρηνική. οἱ γὰρ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἰχθυοπῶλαι οὐκ ὀλίγον ἀποδέουσι τῶν κατὰ τὴν Ἀττικήν ποτε κωμῳδη-θέντων, περὶ ὧν Ἀντιφάνης μὲν ἐν Νεανίσκοις φησίν·

Ἐγὼ τέως μὲν ᾠόμην [1]) τὰς Γοργόνας
εἶναί τι λογοποίημα· πρὸς ἀγορὰν δ' ὅταν
D ἔλθω, πεπίστευκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι
τοῖς [2]) ἰχθυοπώλαις λίθινος εὐθὺς γίγνομαι·
ὥστ' ἐξ ἀνάγκης ἔστ' ἀποστραφέντι μοι
λαλεῖν πρὸς αὐτούς, ἂν [3]) ἴδω γὰρ ἡλίκον
ἰχθὺν ὅσου τιμῶσι, πήγνυμαι σαφῶς.

Ἄμφις δ' ἐν Πλάνῳ·

Πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾷόν ἐστι μυρίαις
μοίραις προσελθόντ' ἀξιωθῆναι λόγου
λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν ὧν [4]) ἂν ἐπερωτᾷ τις, ἢ
C 2. πρὸς τοὺς καταράτους ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ·
E οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις, ἢ λαβών τι τῶν
παρακειμένων ἔκυψεν, ὥσπερ Τήλεφος,
πρῶτον σιωπῇ (καὶ δικαίως τοῦτό γε·
ἅπαντες ἀνδροφόνοι γάρ εἰσιν ἑνὶ λόγῳ)
ὡσεὶ δὲ προσέχων οὐδὲν οὐδ' ἀκηκοὼς
ἔκρουσε πόλυπόν τιν'· ὁ δ' ἐπρήσθη, κοὐ λαλῶν [5])
ὅλα [6]) ῥήματ', ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελών, τάρων
βολῶν [7]) γένοιτ' ἄν· ἡ δὲ κέστρα κτὼ [8]) βολῶν.
τοιαῦτ' ἀκοῦσαι δεῖ τὸν ὀψωνοῦντά τι.

F Ἄλεξις Ἀπεγλαυκωμένῳ·

Τοὺς μὲν στρατηγοὺς τὰς ὀφρῦς ἐπὰν ἴδω
ἀνεσπακότας, δεινὸν μὲν ἡγοῦμαι ποιεῖν,
οὐ πάνυ τι θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
ὑπὸ τῆς πόλεως μεῖζόν τι τῶν ἄλλων φρονεῖν.
τοὺς δ' ἰχθυοπώλας τοὺς κάκιστ' ἀπολουμένους
ἐπὰν ἴδω κάτω βλέποντας, τὰς δ' ὀφρῦς
ἔχοντας ἐπάνω τῆς κορυφῆς, ἀποπνίγομαι.
ἐὰν δ' ἐρωτήσῃς, πόσου τοὺς κεστρέας
πωλεῖς δύ' ὄντας; δέκ' ὀβολῶν, φησίν. — βαρύ·
p. 225. ὀκτὼ λάβοις ἄν; — εἴπερ ὠνεῖ [9]) τὸν ἕτερον. —

1) Sic Grotius. ᾤμην vulgo. 2) Sic Porson. πεπίστευκ' εὐθύς· ἐμβλέπων γὰρ αὐτοῖς vulgo. 3) ἐὰν vulgo. Corr. Dind. 4) ὧν addidit Porson. 5) Sic Cas. καί τ' οὐ λαβὼν vulg. 6) Sic Cas. ὅλα τὰ vulg. 7) Sic Schweigh. ὀβολῶν vulgo. 8) Sic Dind. e codd. κεστρ' vulgo. deinde κτὼ β. Meinek. ὀκτ' ὀβολῶν vulg. 9) Sic Dind. e codd. ὠνῇ vulgo.

ὦ τᾶν, λαβὲ καὶ μὴ παῖζε. — τοσουδί. παράτρεχε. —
ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς;

Δίφιλος Πολυπράγμονι·

Ὤιμην ἐγὼ τοὺς ἰχθυοπώλας τὸ πρότερον
εἶναι πονηροὺς τοὺς Ἀθήνησιν μόνους.
τόδε[1]) δ', ὡς ἔοικε, τὸ γένος ὥσπερ θηρίον
ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.
ἐνταῦθα γοῦν ἔστιν τις ὑπερηκοντικώς,
κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱερὰν τοῦ θεοῦ,
ὥς φησιν· οὐ διὰ τοῦτό γ', ἀλλ' ἐστιγμένος B
πρὸ τοῦ μετώπου παραπέτασμ' αὐτὴν ἔχει.
οὗτος ἀποκρίνετ', ἂν ἐρωτήσῃς, πόσου
ὁ λάβραξ; δέκ' ὀβολῶν· οὐχὶ προσθεὶς ὁποδαπῶν[2]).
ἔπειτ' ἐὰν[3]) τἀργύριον αὐτῷ καταβάλῃς,
ἐπράξατ' Αἰγιναῖον· ἂν δ' αὐτὸν δέῃ
κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν Ἀττικά[4]).
κατ' ἀμφότερα δὲ τὴν καταλλαγὴν ἔχει.

Ξέναρχος Πορφύρᾳ· C

Οἱ μὲν[5]) ποιηταὶ (φησὶ) λῆρός εἰσιν· οὐδὲ ἓν
καινὸν γὰρ εὑρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει
ἕκαστος αὐτῶν ταὔτ'[6]) ἄνω τε καὶ κάτω.
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν φιλοσοφώτερον γένος
οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀνόσιον.
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστ' ἐξουσία
ῥαίνειν, ἀπείρηται δὲ τοῦτο τῷ νόμῳ,
εἷς τις[7]) θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνυ, D
ξηραινομένους ὡς εἶδε[8]) τοὺς ἰχθῦς, μάχην
ἐποίησ' ἐν[9]) αὐτοῖς ἐξεπίτηδες εὖ πάνυ,
ἦσαν δὲ πληγαί, καιρίαν δ' εἰληφέναι
δόξας καταπίπτει καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν
ἔκειτο μετὰ τῶν ἰχθύων[10]). βοᾷ δέ τις,
ὕδωρ ὕδωρ[11])· ὁ δ' εὐθὺς ἐξάρας πρόχουν
τῶν ὁμοτέχνων τις τοῦ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
κατέχεε, κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων[12]) δ' ἀπαξάπαν[13]).
εἴποις γ'[14]) ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἡλωκέναι.

1) Sic Schweigh. τὸ δ' vulgo. 2) Sic Schweigh. προσθεὶς σοι ποταπῶν vulg. 3) Sic Porson. ἔπειτά γ' ἂν vulgo. 4) Sic Dind. Ἀττικάς vulgo. 5) Sic Schw. e codd. δὲ vulgo. 6) ταῦτ' vulgo. Corr. Dind. 7) Siq Herm. εἴ τις vulgo. 8) Sic Dind. e cod. εἰσεῖδε vulgo. 9) Sic Schweigh. ἐποίησεν vulgo. 10) Sic Dind. e codd. ἔκειτο νεκρός, εἶτα μετὰ τῶν ἰχθύων vulgo. 11) Duplicavit ὕδωρ Porson. 12) κατὰ ἰχθύων δ' Dind. 13) Sic. Cas. ἅπαξ ἐπάνω vulgo. 14) τ' vulgo. Corr. Schweigh. e cod.

E Ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθῦς καὶ σεσηπότας, ἐπισημαίνεται ὁ Ἀντιφάνης ἐν Μοιχοῖς διὰ τούτων·

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
ἀτυχέστερον. τῷ μὴ γὰρ [1]) ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
αὐτοῖς ἁλοῦσιν, εἶτα κατεδηδεσμένοις
εὐθὺς ταφῆναι, παραδοθέντες ἄθλιοι
τοῖς ἰχθυοπώλαις τοῖς κακῶς ἀπολουμένοις
σήπονθ', ἕωλοι κείμενοι δύ' ἡμέρας
F ἢ τρεῖς. μόλις δ' ἐάν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν
λάβωσιν [2]), ἔδωκαν τῶν νεκρῶν ἀναίρεσιν
τούτῳ. κομίσας δ' [3]) ἐξέβαλεν * * οἴκαδε,
τὴν πεῖραν ἐν τῇ ῥινὶ τῆς ὀδμῆς λαβών.

ἐν δὲ Φιλοθηβαίῳ φησίν·

Οὐ δεινόν ἐστι, προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ
πωλῶν τις ἰχθῦς, συναγαγόντα τὰς ὀφρῦς
τοῦτον σκυθρωπάζοντά θ' ἡμῖν προσλαλεῖν,
ἐὰν σαπροὺς κομιδῇ δὲ [4]), παίζειν καὶ γελᾶν;
τοὐναντίον γὰρ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν·
τὸν μὲν γελᾶν, τὸν δ' ἕτερον οἰμώζειν μακρά.

ὅτι δὲ καὶ παμπόλλου πιπράσκουσιν, Ἄλεξις ἐν Πυλαίαις φησί·

p. 226. Νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἀλλ' ἐγὼ τεθαύμακα
τοὺς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' οὐχὶ πλούσιοι
ἅπαντές εἰσι, λαμβάνοντες βασιλικοὺς
φόρους * * [5]). μονονουχὶ δεκατεύουσι γὰρ
τὰς οὐσίας ἐν ταῖς πόλεσι καθήμενοι,
ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

κἀν τῷ Λέβητι δέ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητής·

Οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
Ἀριστονίκου. τίθησι γὰρ νυνὶ νόμον [6]),
τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν τινι
B ἰχθὺν ὑποτιμήσας ἀποδῶτ' ἐλάττονος
ἧς εἶπε τιμῆς, εἰς τὸ δεσμωτήριον
εὐθὺς ἀπάγεσθαι τοῦτον, ἵνα δεδοικότες
τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν, ἢ τῆς ἑσπέρας

1) Sic Erf. γὰρ μὴ vulgo. 2) λάβωσ' Dind. 3) Sic Dind. e codd. vulgo ὁ δέ. ὁ δ' ἐξέβαλ' εὐθὺς οἴκαδε Cas. 4) Sic Schweigh. δὲ κομ. vulgo. 5) Lacunam indic. Dind. 6) Post. Ἀριστ. Dindorfio Athenaeus quaedam omisisse videtur. Elmslej. constituit hos versus sic:

Ἀριστονίκου * * * τίθησι γὰρ
νυνὶ νόμον, τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν etc.

v. 3 τινὶ debetur Porsono. γε (om. codd.) τὸν vulg.

σαπροὺς ἅπαντας[1]) ἀποφέρωσιν οἴκαδε.
κἀνταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον
πεμφθεὶς ἅπαντες ἀγοράσουσι κατὰ τρόπον.

καὶ προελθὼν δέ φησιν·

Οὐ γέγονε μετὰ Σόλωνα κρείττων οὐδὲ εἷς
Ἀριστονίκου νομοθέτης· τά τ᾽ ἄλλα γὰρ
νενομοθέτηκε πολλὰ καὶ παντοῖα δή[2]), C
νυνί τε καινὸν εἰσφέρει νόμον τινὰ
χρυσοῦν, τὸ μὴ πωλεῖν καθημένους ἔτι[3])
τοὺς ἰχθυοπώλας, διὰ τέλους δ᾽ ἑστηκότας·
εἶτ᾽ εἰς νέωτά φησι γράψειν κρεμαμένους·
καὶ θᾶττον ἀποπέμψουσι[4]) τοὺς ὠνουμένους
ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες ὥσπερ οἱ θεοί.

Ἐμφανίζει δ᾽ αὐτῶν καὶ τὸ σκαιὸν, ἔτι δὲ μισάνθρωπον Ἀντιφάνης ἐν Μισοπονήρῳ πρὸς τοὺς ἐν τῷ βίῳ κακίστους τὴν σύγκρισιν αὐτῶν ποιούμενος διὰ τούτων· D

Εἶτ᾽ οὐ σοφοὶ δῆτ᾽ εἰσὶν οἱ Σκύθαι σφόδρα;,
οἳ γενομένοισιν εὐθέως τοῖς παιδίοις
διδόασιν[5]) ἵππων καὶ βοῶν πίνειν γάλα·
οὐχὶ[6]) μὰ Δία τιτθὰς εἰσάγουσι βασκάνους
καὶ παιδαγωγοὺς αὖθις, ὧν μεῖζω * *
* * *[7]) γε μαίας νὴ Δία.
αὗται δ᾽ ὑπερβάλλουσι μετά γε νὴ Δία
τοὺς μητραγυρτοῦντάς γε· πολὺ[8]) γὰρ αὖ[9]) γένος E
μιαρώτατον τοῦτ᾽[10]) ἐστιν, εἰ μὴ νὴ Δία
τοὺς ἰχθυοπώλας τίς γε βούλεται λέγειν[11]),
* *[12]) μετά γε τοὺς τραπεζίτας· ἔθνος
τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐξωλέστερον.

Οὐκ ἀπιθάνως δὲ καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ περὶ τοῦ παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθῦς λέγει ὧδε·

Οὐ πώποτ᾽ ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους
ἰδών. Πόσειδον, εἰ δεκάτην ἐλάμβανες F
αὐτῶν[13]) ἀπὸ τῆς τιμῆς ἑκάστης ἡμέρας,

1) ἅπαντες vulg. Corr. Grotius. 2) Sic Grotius. δὲ vulg. 3) Sic Iacobs. ἔτι καθ. vulgo. 4) Sic Schw. e cod. ἀποπέμπουσι vulgo. 5) Sic Grotius. διαδιδόασιν vulgo. 6) οὐ Herm. 7) Lacunam sic explet Grotius: ὧν μεῖζον κακὸν οὐκ ἔστιν οὐδὲν μετά γε μαίας. 8) Sic Schw. τοὺς μητραπατῶντας τούς τ᾽ ἀγυρτοῦντας. πολὺ vulg. 9) αὖ addidit e cod. Schw. 10) τοῦτ᾽ Schw. e codd. τῶν τ᾽ vulg. 11) τοὺς ἰχθυοπώλας βούλεταί τις λέγειν Dind. e cod. 12) Lacunam indicavit Dind. 13) Sic Grot. αὐτῶν ἐλ. vulgo.

πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτερος [1]).
ὅμως δὲ τούτων εἴ με [2]) *προσγελάσειέ τις,*
ἐδίδουν στενάξας ὁπόσον αἰτήσειέ με.
γόγγρον μέν, ὥσπερ ὁ Πρίαμος τὸν Ἕκτορα,
ὅσον εἵλκυσεν [3]), *τοσοῦτο καταθεὶς ἐπριάμην.*

Ἄλεξις δ' ἐν Ἑλληνίδι·

Ἀεὶ δὲ καὶ ζῶντ' ἐστὶ καὶ τεθνηκότα
ἐν τῇ θαλάττῃ πολέμι' ἡμῖν θηρία.
ἂν ἀνατραπῇ γὰρ πλοῖον, εἶθ', ὡς γίγνεται,
ληφθῇ νέων τις, καταπεπώκασ' εὐθέως.
p. 227. *αὐτοί τ' ἐπὰν ληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁλιέων,*
τεθνεῶτες ἐπιτρίβουσι τοὺς ὠνουμένους.
τῆς οὐσίας γάρ εἰσιν ἡμῶν ὤνιοι,
ὁ πριάμενός τε πτωχὸς εὐθὺς ἀποτρέχει.

ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπώλου μνημονεύει Ἑρμαίου Αἰγυπτίου Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν [4]) οὕτως·

Αἰγύπτιος μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος
Ἑρμαῖος, ὃς [5]) *βίᾳ δέρων ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ*
καὶ τοὺς [6]) *λάβρακας ἐντερεύων* [7]), *ὡς λέγουσιν ἡμῖν.*

B καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Ἐπικλήρῳ Μικίωνος ἰχθυοπώλου τινὸς μνημονεύει.

C. 3. Εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἁλιεῖς ἐπὶ τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν. παράγει γοῦν τινα τούτων Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀδυσσεῖ περὶ τῆς ἁλιευτικῆς τέχνης τάδε λέγοντα·

Τῶν ζωγράφων μὲν ἡ καλὴ χειρουργία
ἐν τοῖς πίναξι κρεμαμένη θαυμάζεται·
αὕτη [8]) *δὲ σεμνῶς ἐκ λοπάδος ἁρπάζεται,*
ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' εὐθέως ἀφανίζεται.
C *ἐπὶ τίνα δ' ὧδ'* [9]) *ἄλλην τέχνην, ὦ χρηστὲ σύ,*
τὰ στόματα τῶν νεωτέρων κατακάετ', ἢ [10])
ὠθισμός ἐστι δακτύλων τοιουτοσὶ [11])
ἢ πνιγμός, ἐὰν [12]) *μὴ ταχὺ* [13]) *δύνηται καταπιεῖν;*
ἀλλ' οὐ μόνη γὰρ τὰς συνουσίας ποιεῖ

1) Dind. *πλουσιώτατος.* 2) Sic Grotius. *εἰ μὴ* vulgo. 3) *εἵλκυσε* vulg. Corr. Schw. e codd. 4) *Ἱππεῦσιν* vulg. Corr. Cas. 5) *Ἕρμαιος* vulg. Corr. Dind. *Ἑρμ. ὃς* Schw. e codd. *Ἑρμ. ἐστὶν ὃς* vulg. 6) *τοὺς* deest vulg. Add. Cas. e p. 311. E. 7) Sic e p. 311. corr. Cas.; vulg. *ἐντέρων.* 8) vulgo *αὐτή.* Corr. Schweigh. 9) *ὧδ'* additum ex Erfurdtii coni. 10) Sic Dobr. *κατακάεται ἢ* vulg. 11) Sic Dobr. *τοιοῦτος* vulg. 12) *ἂν* Dind. 13) *μὴ τ.* Schw. e cdd. *ταχὺ μὴ* vulg.

εὔοψος ἀγορά[1]); τίς δὲ συνδειπνεῖ βροτῶν
φρυκτοὺς[2]) καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους
ἢ μαινίδ'[3]); ὡραῖον δὲ μειρακύλλιον D
ποίαις ἐπῳδαῖς ἢ λόγοις ἁλίσκεται
τίσιν, φράσον γάρ, ἐάν[4]) τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην
τὴν[5]) τῶν ἁλιέων; ἥδε γὰρ δαμάζεται,
ἑφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρουμένη,
ἄγουσ'[6]) ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστου[7]) πύλας,
ἀσύμβολον κλίνειν ἀναγκάζει φύσιν.

Πρὸς δὲ τοὺς περιέργως ὀψωνοῦντας τάδε φησὶν Ἄλεξις ἐν Ἐπικλήρῳ·

Ὅστις ἀγοράζει πτωχὸς ὢν ὄψον πολὺ
ἀπορούμενός τε τἆλλα πρὸς τοῦτ' εὐπορεῖ, E
τῆς νυκτὸς οὗτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ
γυμνοὺς ἅπαντας. εἶτ' ἐπάν τις ἐκδυθῇ,
τηρεῖν ἕωθεν εὐθὺς ἐν τοῖς ἰχθύσιν·
ὃν ἂν δ'[8]) ἴδῃ πρῶτον πένητα καὶ νέον
παρὰ Μικίωνος ἐγχέλεις[9]) ὠνούμενον,
ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἐμπόρῳ καὶ νόμον εἶναί φησι παρὰ Κορινθίοις τινὰ τοιοῦτον[10])·

Νόμιμον τοῦτ'[11]) ἐστί, βέλτιστ', ἐνθάδε
Κορινθίοισιν[12]), ἐάν τιν' ὀψωνοῦντ' ἀεὶ
λαμπρῶς ὁρῶμεν, τοῦτον ἀνακρίνειν, πόθεν F
ζῇ καὶ τί ποιῶν· κἂν μὲν οὐσίαν ἔχῃ,
ἧς αἱ πρόσοδοι λύουσι τἀναλώματα,
ἐᾶν ἀπολαύειν τοῦτον[13]) ἤδη τὸν βίον·
ἐὰν δ' ὑπὲρ τὴν οὐσίαν δαπανῶν τύχῃ,
ἀπεῖπον αὐτῷ τοῦτο μὴ ποιεῖν ἔτι.
ὃς ἂν δὲ μὴ πείθητ', ἐπέβαλον ζημίαν.
ἐὰν δὲ μηδ' ὁτιοῦν ἔχων ζῇ πολυτελῶς,
τῷ δημίῳ παρέδωκαν αὐτόν. Β. Ἡράκλεις.
Α. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ζῆν ἄνευ κακοῦ τινος p. 228.
τοῦτον· συνίης; ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας ἢ τοιχωρυχεῖν

1) Sic Cas. ἄλλου μόνον ἡ γὰρ vulg. ἀλλ' οὖν μόνη γὰρ — ἀγορά, Dind. 2) φρύκτ' οὐ Cas. 3) Sic Cas. μηδὲν vulg. 4) Dind. ἄν. 5) Addidit τὴν Pors. 6) οἴγουσ' Erfurdt. 7) Εὐρύτου Erfurdt. et Iacobs. 8) ὃν δ' ἂν vulg. Corr. Dind. 9) Sic e codd. Schweigh. ἐγχέλυς vulg. 10) Sic libri. τοιοῦτο vulg. 11) add. e codd, Schweigh.; vulg. om. 12) Sic Cas. Κορινθίοις ἵν' vulg. Deinde ἂν Dind. 13) τοῦτον ἤδη Cas. et recc. edd. ἤδη τοῦτον vulg.

ἢ τῶν ποιούντων ταῦτα κοινωνεῖν τισιν
ἢ συκοφαντεῖν κατ' ἀγορὰν ἢ μαρτυρεῖν
ψευδῆ. τὸ τοιοῦτον[1]) ἐκκαθαίρομεν γένος.
B. ὀρθῶς γε νὴ Δί'. ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοί;
A. ὁρῶμεν ὀψωνοῦνθ' ἑκάστης ἡμέρας
B οὐχὶ μετρίως βέλτιστέ σ', ἀλλ' ὑπερηφάνως.
οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν.
συνῆχας[2]) ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν·
περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ', ὥσπερ Ἰσθμίοις.
λαγώς τις εἰσελήλυθ', εὐθὺς ἥρπακας.
πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε[3]) νὴ Δί' οὐκ ἔτι
ἔστιν δι' ὑμᾶς οὐδὲ πετομένην ἰδεῖν.
τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολύ.

C Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ Ἀθήνησιν εἶναι ἀξιοῖ Σώφιλος ἐν Ἀνδροκλεῖ, ὀψονόμους[4]) ἀξιῶν αἱρεῖσθαι ὑπὸ τῆς βουλῆς δύ' ἢ καὶ τρεῖς. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος καὶ Τέχνην ὀψωνητικὴν συνέγραψε πρός τινα δυσώνην, διδάσκων αὐτόν, τίνα δεῖ λέγοντα πρὸς τοὺς ἀνδροφόνους ἰχθυοπώλας λυσιτελῶς, ἔτι δὲ ἀλύπως ὠνεῖσθαι ἃ βούλεται.

Ἐκ τούτων πάλιν τῶν λεχθέντων τὰς ἀκάνθας ἀναλεξάμενος Οὐλπιανός, Εἰ ἔχομεν, ἔφη, δεῖξαι ἀργυροῖς σκεύεσιν ἐν τοῖς δείπνοις χρωμένους τοὺς ἀρχαίους, καὶ Εἰ ὁ πίναξ Ἑλληνικὸν ὄνομα; Ὁμήρου γὰρ εἰπόντος ἐν
D Ὀδυσσείᾳ[5])·

Τοῖσιν δ' αὖ πίνακας κρειῶν παρέθηκε συβώτης.

Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος νεώτερόν φησιν εἶναι τὸ ἐπὶ πινάκων παρατιθέναι τὰ ὄψα, ἀγνοῶν ὅτι κἀν ἄλλοις εἴρηκεν ὁ ποιητής[6])·

Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας.

E Ζητῶ δὲ καί, εἰ δούλων πλῆθός τινες ἐκέκτηντο ὥσπερ καὶ οἱ νῦν, καὶ εἰ τὸ τήγανον εἴρηται καὶ μὴ μόνως τάγηνον, μὴ[7]) πάντα πίνωμεν ἢ καὶ ἐσθίωμεν, ὥσπερ οἱ διὰ τὴν γαστέρα παράσιτοι ὀνομαζόμενοι ἢ κόλακες.

Πρὸς ὃν Αἰμιλιανὸς ἀπεκρίνατο· πίνακα μὲν ἔχεις τὸ σκεῦος ὠνομασμένον καὶ παρὰ Μεταγένει τῷ κωμικῷ

1) Sic Schw. e codd. τοιούτων om. art. vulg. 2) Sic Schweigh. συνῆκας vulg. 3) γε Schw. e codd. καὶ vulgo. 4) ὀψωνόμους vulg. Corr. Cas. 5) *Π* 49. 6) Od. *Α* 141. *Δ* 57. 7) Sic Schweigh. καὶ μὴ vulg.

ἐν Θουριοπέρσαις· τήγανον δ', ὦ βέλτιστε, εἴρηκεν ἐν μὲν Λήροις[1]) Φερεκράτης οὕτως·

Ἀπὸ τηγάνου τ' ἔφασκεν ἀφύας ἂν[2]) φαγεῖν.

καὶ ἐν Πέρσαις ὁ αὐτός· F

Ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑφάπτειν τοῦ φλέως.

Φιλωνίδης δ' ἐν Κοθόρνοις·

[3])*Ὑποδέχεσθαι καὶ βατίοι[4]) καὶ τηγάνοις·*

καὶ πάλιν· „Ὀσφρομένην τῶν τηγάνων." Εὔβουλος δ' ἐν Ὀρθάνῃ[5])·

Ῥιπὶς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφαίστου κύνας,
θερμῇ παροξύνουσα τηγάνου πνοῇ.[6]).

καὶ πάλιν·

Πᾶσα δ' εὔμορφος γυνὴ
ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνῳ τε συντροφᾷ.

καὶ ἐν Τιτᾶσι[7])· p. 229.

Προσγελῶσά τε
λοπὰς παφλάζει βαρβάρῳ λαλήματι·
πηδῶσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις.

τοῦ δὲ ῥήματος μέμνηται Φρύνιχος ἐν Τραγῳδοῖς·

Ἡδὺ δ' ἀποτηγανίζειν ἄνευ συμβολῶν.

καὶ Φερεκράτης ἐν Μυρμηκανθρώποις φησί· „Σὺ δ' ἀποτηγανίζεις." Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς Συρακοσίους φησὶ τὴν μὲν λοπάδα τήγανον καλεῖν, τὸ δὲ τήγανον ξηροτήγανον. διὸ καὶ Θεοδωρίδαν φάναι ἔν τινι ποιηματίῳ[8])· B

Τηγάνῳ εὖ ἥψησεν ἐν ὀψητῆρι κολύμβῳ,

τὴν λοπάδα τήγανον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τοῦ τ στοιχείου Ἴωνες ἤγανον λέγουσιν, ὡς Ἀνακρέων· „Χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν."

Εἰς ἐπίστασιν δέ με ἄγει, καλὲ Οὐλπιανέ, περὶ τῆς τῶν ἀργυρωμάτων χρήσεως τὸ ὑπὸ[9]) Ἀλέξιδος ἐν Φυγάδι εἰρημένον·

Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ κέραμος μισθώσιμος
ὁ τοῖς μαγείροις.

μέχρι γὰρ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων κεραμέοις σκεύεσιν C

1) Sic Cas. μενδήροις vulg. 2) ἂν addid. Dind. 3) καὶ (καθ' Iacobs.) ὑποδ. Schw. 4) βατίοιν vulg. Corr. Dind. e cod. 5) Ὀρθάγνῃ vulg. Corr. Cas. 6) θερμὴ — πνοὴ vulgo. Corr. Schweigh. e cod. et p. 108 B. 7) Meinek. Τιτθαῖς. 8) Sic Schweigh. ποιήμασι vulg. ποιήματι ῳ cdd. 9) ὑπὸ eiecit Dind.

οἱ δειπνοῦντες διηκονεῦντο, ὥς φησιν ὁ ἐμὸς Ἰόβας. μεταβαλόντων δ᾽ ἐπὶ τὸ πολυτελέστερον Ῥωμαίων τὴν δίαιταν, κατὰ μίμησιν ἐκδιαιτηθεῖσα Κλεοπάτρα, ἡ τὴν Αἰγύπτου καταλύσασα βασιλείαν, τοὔνομα οὐ δυναμένη ἀλλάξαι, ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν ἀπεκάλει κέραμον αὐτὸ, κέραμά τ᾽
D ἀπεδίδοτο τὰ ἀποφόρητα τοῖς δειπνοῦσι· καὶ τοῦτ᾽ ἦν τὸ πολυτελέστατον. εἴς τε τὸν Ῥωσσικὸν[1]) εὐανθέστατον ὄντα κέραμον πέντε μνᾶς ἡμερησίας ἀνήλισκεν ἡ Κλεοπάτρα. Πτολεμαῖος δ᾽ ὁ βασιλεὺς ἐν ὀγδόῳ Ὑπομνημάτων περὶ Μασσανάσσου τὸν λόγον ποιούμενος τοῦ Λιβύων βασιλέως φησὶ τάδε· „δεῖπνα Ῥωμαϊκῶς ἦν κατεσκευασμένα, κεράμῳ παντὶ χορηγούμενα ἀργυρῷ· τὰς δὲ τῶν δευτέρων τραπέζας ἐκόσμει τοῖς Ἰταλικοῖς ἐθισμοῖς· τὰ δὲ κανίσκια ἦν ἅπαντα χρυσᾶ, γεγονότα πρὸς τὰ πλεκόμενα ταῖς σχοίνοις· μουσικοῖς τε ἐχρῆτο Ἑλληνικοῖς."

E Ἀριστοφάνης δ᾽ ὁ κωμῳδιοποιὸς[2]), ὅν φησιν Ἡλιόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως, (πεντεκαίδεκα δ᾽ ἐστὶ ταῦτα βιβλία) Ναυκρατίτην εἶναι γένος, ἐν τῷ Πλούτῳ τῷ δράματι κατὰ τὴν τοῦ ὁμωνύμου θεοῦ ἐπιφάνειαν τοὺς ἰχθυηρούς φησι πίνακας ἀργυροῦς ἀναφανῆναι, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα[3]) ἅπαντα, λέγων ὡδί[4])·

Ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
F χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους, τοὺς σαπρούς,
τοὺς ἰχθυηρούς, ἀργυροῦς πάρεσθ᾽ ὁρᾶν.
ὁ δ᾽ ἰπνὸς γέγον᾽ ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.

Πλάτων δ᾽ ἐν Πρέσβεσι·

Κατέλαβον Ἐπικράτης τε καὶ Φορμίσιος[5])
παρὰ τοῦ βασιλέως πλεῖστα δωροδοκήματα,
ὀξύβαφα χρυσᾶ καὶ πινακίσκους ἀργυροῦς.

Σώφρων δ᾽ ἐν Γυναικείοις μίμοις φησί· „τῶν δὲ χαλκω-
p.230. μάτων καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ἐμάρμαιρε ἁ οἰκία[6])."

Φιλιππίδης δ᾽ ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ ὡς φορτικοῦ μέμνηται τοῦ τοιούτου καὶ σπανίου, ζηλουμένου δὲ ὑπό τινων νεοπλούτων μετοίκων·

1) Ῥωσικὸν vulg. Corr. Dind. 2) Sic Schw. e cod: κωμῳδοποιὸς vulg. 3) Dind. τἄλλ᾽ e cod. 4) vs. 812. 5) Sic Schw. Φορμήσιος vulg. 6) Sic Dind. οἰκία (sine ἁ) vulgo.

Ἀλλ' ἔλεος ἐμπέπτωκέ τις μοι τῶν ὅλων,
ὅταν ἀπορουμένους μὲν ἀνθρώπους ἴδω
ἐλευθέρους, μαστιγίας δ' ἐπ' ἀργυροῦ
πίνακος ἄγοντος μνᾶν τάριχος ἐνίοτε
δυοῖν ὀβολῶν ἔσθοντας ἢ τριωβόλου,
καὶ κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ B
ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῷ.
πρότερον δὲ φιάλην ἦν ἀνακειμένην ἰδεῖν
ἐργῶδες. B. ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι·
ἂν γὰρ ἀναθῇ τις, εὐθὺς ἕτερος ἥρπασεν.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππίσκῳ νεανίσκον παράγων ἐρῶντα καὶ ἐπιδεικνύμενον τὸν πλοῦτον τῇ ἐρωμένῃ ταῦτα ποιεῖ λέγοντα·

Τοῖς παισί τ' εἶπα (δύο γὰρ ἦγον οἴκοθεν),
τἀκπώματ' εἰς τὸ φανερὸν ἐκνενιτρωμένα C
θεῖναι. κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, τἀκπώματα
ἦγεν [1]) δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας [2]),
ψυκτηρίδιον δὲ [3]) δέκ' ὀβολούς, Φιλιππίδου
λεπτότερον.

Ἀλλὰ ταῦθ' ὅλως πρὸς ἀλαζονείαν οὐ κακῶς νενοημένα ἦν. οἶδα δὲ κἀγώ τινα πολίτην ἡμέτερον πτωχαλαζόνα, ὃς δραχμῆς ἔχων τὰ πάντ' ἀργυρώματα [4]) ἐβόα καλῶν τὸν οἰκέτην, ἕνα ὄντα καὶ μόνον, ὀνόμασι δὲ χρώμενον D ψαμμακοσίοις· παῖ Στρομβιχίδη, μὴ τῶν χειμερινῶν ἀργυρωμάτων ἡμῖν παραθῇς, ἀλλὰ τῶν θερινῶν. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Νικοστράτῳ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Βασιλεῖς. Ἀλαζὼν δ' ἐστὶ στρατιώτης, περὶ οὗ λέγει·

Λοιπὴ [5]) τις ὀξὶς ἐστι καὶ ψυκτήριον
τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον.

ἐξήλαυνον γάρ τινες τὸν ἄργυρον καὶ τότε εἰς ὑμένος C. 4. ἰδέαν. E

Καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν [6]) Λημνίαις φησί·

Παρετέθη τρίπους
πλακοῦντα χρηστόν, ὦ πολυτίμητοι θεοί,
ἔχων, ἐν ἀργυρῷ τε τρυβλίῳ μέλι.

καὶ Σώπατρος δ' ὁ παρῳδὸς ἐν Ὀρέστῃ·

1) Sic Dind. e codd. et p. 502. *ἦγε* vulg. 2) *ἴσως ἑτέρας* post *τεττ.* vulgo inculcata desunt p. 502. 3) *δὲ* vulgo omiss. addidit Schweigh. 4) Sic Schw. e codd. *ἀγυρώματ'* vulgo. 5) *Λεπτὴ* Pierson. 6) Sic Schw. e codd.; vulgo *δὲ καὶ ἐν.* Deinde *Λημνίαις* Dalec. *Λήμναις* vulgo.

Σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίναξ ἔχων.

ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῇ φησιν·

Ἀλλ᾽ ἀμφὶ δείπνοις ὀξίδ᾽ ἀργυρᾶν ἔχει
F *δρακοντομίμοις ὀργάνων τορεύμασιν,*
οἵαν ποτ᾽ ἔσχε καὶ Θίβρων ὁ Ταντάλου
μαλακὸς [1]) ταλάντοις ἐκταλαντωθεὶς ἀνήρ.

Θεόπομπος δ᾽ ὁ Χῖος ἐν ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον συμβουλαῖς περὶ Θεοκρίτου τοῦ πολίτου τὸν λόγον ποιούμενός φησιν· „ἐξ ἀργυρωμάτων δὲ καὶ χρυσῶν πίνει καὶ τοῖς σκεύεσι χρῆται τοῖς ἐπὶ τῆς τραπέζης ἑτέροις τοιούτοις ὁ πρότερον οὐχ ὅπως ἐξ ἀργυρωμάτων οὐκ ἔχων πίνειν, ἀλλ᾽ οὐδὲ χαλκῶν, ἀλλ᾽ ἐκ κεραμέων, καὶ τούτων [2]) ἐνίοτε κολοβῶν." Δίφιλος δ᾽ ἐν Ζωγράφῳ·

Ἄριστον ἐπεχόρευσεν ἐκλελεγμένον,
p.231. *εἴ τι νέον ἢ ποθεινόν, ὀστρέων γένη*
παντοδαπά, λοπάδων παρατεταγμένη φάλαγξ,
ὀπτῶν ἐπῆγε [3]) σωρὸς ἀπὸ τοῦ τηγάνου
τριμματία τούτοις ἐν θυείαις ἀργυραῖς.

Φιλήμων Ἰατρῷ· „Καὶ γυλίαν [4]) τιν᾽ ἀργυρωμάτων." Μένανδρος Ἑαυτὸν τιμωρουμένῳ. „Λουτρόν, θεραπαίνας, ἀργυρώματα." καὶ ἐν Ὑμνίδι·

B *Ἀλλὰ τἀργυρώματα*
ἥκω λαβεῖν βουλόμενος.

Λυσίας δ᾽ ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ τρίποδος, εἰ γνήσιος ὁ λόγος· „Ἀργυρώματά τε ἢ χρυσώματα ἔτι ἦν διδόναι." οἱ δ᾽ ἑλληνίζοντες λέγειν δεῖν φασιν ἀργυροῦν κόσμον καὶ χρυσοῦν κόσμον.

Τοσαῦτα εἰπόντος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, ὁ Ποντιανὸς ἔφη· Σπάνιος γὰρ ὄντως ἦν τὸ παλαιὸν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὁ μὲν χρυσὸς καὶ πάνυ, ὁ δ᾽ ἄργυρος ὀλίγος ἦν ὁ ἐν τοῖς μετάλλοις. διὸ καὶ Φίλιππον τὸν τοῦ μεγάλου βασιλέως Ἀλεξάνδρου πατέρα φησὶ Δοῦρις ὁ Σάμιος φιάλιον
C χρυσοῦν κεκτημένον ἀεὶ τοῦτ᾽ ἔχειν κείμενον ὑπὸ τοῦ προσκεφαλαίου. καὶ τὴν Ἀτρέως δὲ χρυσῆν ἄρνα, περὶ ἣν γεγόνασιν ἡλίου τε ἐκλείψεις καὶ βασιλέων μεταβολαὶ ἔτι τε τῆς τραγῳδίας ἡ πολλή, φιάλην ἀργυρᾶν

1) Sic Cas. e cod.; vulg. *μαλακόν*. 2) Sic e cod. et Eustath. Schw. *τοῦτο* vulg. 3) *ἐπῄει* Valcken. *ἐπῇξε* Erfurdt. 4) *γυλιὸν* Cas.

φησι γεγονέναι Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης, ἔχουσαν ἐν
μέσῳ ἄρνα χρυσῆν. Ἀναξιμένης δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν ταῖς
πρώταις ἐπιγραφομέναις ἱστορίαις τὸν Ἐριφύλης ὅρμον
διαβόητον γενέσθαι διὰ τὸ σπάνιον εἶναι τότε χρυσίον
παρὰ τοῖς Ἕλλησι. καὶ γὰρ ἀργυροῦν ποτήριον ἦν ἰδεῖν D
τότε παράδοξον. μετὰ δὲ τὴν Δελφῶν ὑπὸ Φωκέων κα-
τάληψιν πάντα τὰ τοιαῦτα δαψίλειαν εἴληφεν. ἐκ πο-
τηρίων δὲ χαλκῶν ἔπινον οἱ σφόδρα δοκοῦντες πλουτεῖν,
καὶ τὰς θήκας τούτων ὠνόμαζον χαλκοθήκας. Ἡρόδοτός[1])
τέ φησι, τοὺς Αἰγυπτίων ἱερεῖς χαλκοῖς ποτηρίοις πίνειν,
τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν θύουσί ποτε κοινῇ οὐχ εὑρεθῆ-
ναί φησι δοθῆναι φιάλας ἀργυρᾶς· Ψαμμήτιχον γοῦν,
νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων βασιλέων, χαλκῇ φιάλῃ σπεῖσαι
τῶν ἄλλων ἀργυραῖς σπενδόντων. συληθέντος γοῦν[2]) τοῦ E
Πυθικοῦ ἱεροῦ ὑπὸ τῶν Φωκικῶν τυράννων ἐπέλαμψε
παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ὁ χρυσός, εἰσεκώμασε δὲ καὶ ὁ ἄρ-
γυρος. ὕστερον δὲ τοῦ μεγίστου Ἀλεξάνδρου τοὺς ἐκ τῆς
Ἀσίας θησαυροὺς ἀνελομένου ὄντως ἀνέτειλεν ὁ κατὰ
Πίνδαρον[3]) εὐρυσθενὴς πλοῦτος.

Καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς δὲ ἀναθήματα τὰ ἀργυρᾶ καὶ
τὰ χρυσᾶ ὑπὸ πρώτου Γύγου τοῦ Λυδῶν βασιλέως ἀνε-
τέθη· καὶ πρὸ τῆς τούτου βασιλείας ἀνάργυρος, ἔτι δὲ
ἄχρυσος ἦν ὁ Πύθιος, ὡς Φανίας τέ φησιν ὁ Ἐρέσιος
καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῶν Φιλιππικῶν·
ἱστοροῦσι γὰρ οὗτοι κοσμηθῆναι τὸ Πυθικὸν ἱερὸν ὑπό F
τε τοῦ Γύγου καὶ τοῦ μετὰ τοῦτον Κροίσου, μεθ' οὓς
ὑπό τε Γέλωνος καὶ Ἱέρωνος τῶν Σικελιωτῶν, τοῦ μὲν
τρίποδα καὶ Νίκην χρυσοῦ πεποιημένα ἀναθέντος, καθ'
οὓς χρόνους Ξέρξης ἐπεστράτευε τῇ Ἑλλάδι, τοῦ δὲ Ἱέ-
ρωνος τὰ ὅμοια. λέγει δ' οὕτως ὁ Θεόπομπος· „ἦν γὰρ
τὸ παλαιὸν τὸ ἱερὸν κεκοσμημένον χαλκοῖς ἀναθήμασιν,
οὐκ ἀνδριᾶσιν, ἀλλὰ λέβησι καὶ τρίποσι χαλκοῦ πεποιη-
μένοις. Λακεδαιμόνιοι οὖν[4]) χρυσῶσαι βουλόμενοι τὸ p. 232.
πρόσωπον τοῦ ἐν Ἀμύκλαις Ἀπόλλωνος καὶ οὐχ εὑρί-
σκοντες ἐν τῇ Ἑλλάδι χρυσίον, πέμψαντες εἰς θεοῦ ἐπη-

1) 2, 152. 2) fort. δ' οὖν. 3) Pyth. 5, 1. 4) οὖν addit. Schw. e codd.

ρώτων τὸν θεόν, παρ' οὗ χρυσίον πρίαιντο. ὁ δ' αὐτοῖς
ἀνεῖλε, παρὰ Κροῖσον τὸν Λυδὸν[1]) πορευθέντας ὠνεῖ-
σθαι παρ' ἐκείνου. καὶ οἱ πορευθέντες παρὰ Κροίσου
ὠνήσαντο. Ἱέρων δ' ὁ Συρακόσιος[2]) βουλόμενος ἀναθεῖ-
ναι τῷ θεῷ τὸν τρίποδα καὶ τὴν Νίκην ἐξ ἀπέφθου χρυ-
σοῦ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπορῶν χρυσίου ὕστερον ἔπεμψε
B τοὺς ἀναζητήσοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἵτινες μόλις ποτὲ
εἰς Κόρινθον ἀφικόμενοι καὶ ἐξιχνεύσαντες εὗρον παρὰ
Ἀρχιτέλει τῷ Κορινθίῳ ὃς πολλῷ χρόνῳ συνωνούμενος
κατὰ μικρὸν θησαυροὺς εἶχεν οὐκ ὀλίγους. ἀπέδοτο γοῦν[3])
τοῖς παρὰ τοῦ Ἱέρωνος ὅσον[4]) ἠβούλοντο, καὶ μετὰ ταῦτα
πληρώσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα, ὅσον ἠδύνατο χωρῆσαι,
ἐπέδωκεν αὐτοῖς. ἀνθ' ὧν Ἱέρων πλοῖον σίτου καὶ ἄλλα
πολλὰ δῶρα ἔπεμψεν ἐκ Σικελίας."
C Ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ Φανίας ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σι-
κελίᾳ τυράννων, ὡς χαλκῶν ὄντων τῶν παλαιῶν ἀναθη-
μάτων καὶ τριπόδων καὶ λεβήτων καὶ ἐγχειριδίων, ὧν
ἐφ' ἑνὸς καὶ ἐπιγεγράφθαι φησίν·

[5]) *Θάησαί μ'· ἐτεὸν γὰρ ἐν Ἰλίου εὐρεῖ πύργῳ*
ἦν, ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' Ἑλένῃ·
καί μ' Ἀντηνορίδης ἐφόρει κρείων Ἑλικάων.
νῦν δέ με Λητοΐδου θεῖον ἔχει δάπεδον.

D ἐπὶ δὲ τρίποδος, ὃς ἦν εἷς τῶν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄθλων τε-
θέντων·

[6]) *Χάλκεός εἰμι τρίπους· Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,*
καί μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον.

Ἔφορος δὲ ἢ Δημόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐν τῇ τρια-
E κοστῇ τῶν ἱστοριῶν περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ λέγων
φησίν· „Ὀνόμαρχος δὲ καὶ Φάϋλλος καὶ Φάλαικος οὐ
μόνον ἅπαντα τὰ τοῦ θεοῦ ἐξεκόμισαν, ἀλλὰ τὸ τελευ-
ταῖον αἱ γυναῖκες αὐτῶν τόν τε τῆς Ἐριφύλης κόσμον
ἔλαβον, ὃν Ἀλκμαίων εἰς Δελφοὺς ἀνέθηκε κελεύσαντος

1) Sic Schweigh.: vulgo *Κροίσου τοῦ Λυδοῦ*. 2) Sic Schw. e codd. vulg. *Συρακούσιος*. 3) scrib. *οὖν*. 4) Sic Cas. ὃν vulgo. 5) Anth. Pal. II. p. 824. 6) Anth. Pal. I. p. 201.

τοῦ θεοῦ, καὶ τὸν τῆς Ἑλένης ὅρμον, Μενελάου ἀναθέντος. ἑκατέρῳ γὰρ ὁ θεὸς ἔχρησεν· Ἀλκμαίωνι μὲν πυνθανομένῳ, πῶς ἂν τῆς μανίας ἀπαλλαγείη,

Τιμῆέν μ' αἰτεῖς δῶρον, μανίαν ἀποπαῦσαι.
καὶ σὺ φέρειν τιμῆεν ἐμοὶ γέρας, ᾧ ποτε μήτηρ
Ἀμφιάραον ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις.

Μενελάῳ δέ, πῶς ἂν τὸν Ἀλέξανδρον τιμωρήσαιτο,

Πάγχρυσον φέρε κόσμον ἑλὼν ἀπὸ σῆς ἀλόχοιο
δειρῆς, ὅν ποτε Κύπρις ἴδωκ' Ἑλένῃ μέγα χάρμα·
ὡς σοὶ[1]) Ἀλέξανδρος τίσιν ἔχθίστην ἀποδώσει.

συνέβη δὲ ταῖς γυναιξὶν ἔριν ἐμπεσεῖν περὶ τοῦ κόσμου p. 233.
τούτου, ποτέρα πότερον λήψεται. καὶ διακληρουμένων, ἡ μὲν σκυθρωπὴ οὖσα κατὰ τὸν βίον καὶ σεμνότητος πλήρης, τὸν Ἐριφύλης ὅρμον, ἡ δὲ ὥρᾳ διαφέρουσα καὶ μάχλος οὖσα τὸν τῆς Ἑλένης εἴληφε[2])· καὶ αὕτη μὲν ἐρασθεῖσα νεανίσκου τινὸς Ἠπειρώτου συνεξεδήμησεν, ἡ δὲ τῷ ἀνδρὶ θάνατον ἐβούλευσεν."

Πλάτων δὲ ὁ θεῖος καὶ Λυκοῦργος ὁ Λάκων οὐδ' εἴων ἐνεπιδημεῖν ταῖς ἰδίαις πολιτείαις οὔτε τῶν ἄλλων πολυτελῶν οὐδέν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἄργυρον οὐδὲ τὸν χρυσόν, B
τῶν μεταλλευομένων τὸν σίδηρον καὶ τὸν χαλκὸν ἀρκεῖν[3]) νομίζοντες, ἐκεῖνα δ' ἐκβάλλοντες ὡς λυμαινόμενα τὰς ὑγιαινούσας τῶν πόλεων. Ζήνων δέ, ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, πάντα τὰ ἄλλα πλὴν τοῦ νομίμως αὐτοῖς καὶ καλῶς χρῆσθαι νομίσας ἀδιάφορα τὴν μὲν εὐχὴν[4]) αὐτῶν καὶ φυγὴν ἀπειπών, τὴν χρῆσιν δὲ τῶν λιτῶν καὶ ἀπερίττων προηγουμένως[5]) ποιεῖσθαι προστάσσων, ὅπως ἀδεῆ καὶ ἀθαύμαστον πρὸς τἄλλα τὴν διάθεσιν τῆς ψυχῆς ἔχοντες οἱ ἄνθρωποι, ὅσα μήτε καλά ἐστι μήτε αἰσχρά, τοῖς μὲν C
κατὰ φύσιν ὡς ἐπὶ πολὺ χρῶνται, τῶν δ' ἐναντίων μηδὲν ὅλως δεδοικότες, λόγῳ καὶ μὴ φόβῳ τούτων ἀπέχωνται. οὐδὲν γὰρ ἡ φύσις ἐκβέβληκεν ἐκ τοῦ κόσμου τῶν εἰρημένων, ἀλλ' ἐποίησεν ὑπογείους αὐτῶν φλέβας πολύπονον καὶ χαλεπὴν ἐχούσας ἐργασίαν, ὅπως οἱ περὶ ταῦτα σπουδάζοντες ὀδυνώμενοι μετίωσι τὴν κτῆσιν καὶ οὐχ[6]) οἱ

1) Sic Dind. ὡς σοι vulg. 2) εἴληφε add. e cod. Schw. 3) Sic Schw. e cod.: vulgo ἀρκεῖσθαι. 4) Sic Cas.: vulg. et cdd. ἀρχήν. 5) Sic Cas. περιττῶν προηγορευμένως codd et vulg. 6) Sic Schw. e cdd. ἀλλ' οὐχ οἱ vulg.

D μεταλλεύοντες μόνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ τὰ μεταλλευθέντα
συναγείροντες μυρίοις μόχθοις θηρεύουσι τὴν περίβλεπτον
ταύτην πολυκτησίαν. δείγματος μὲν οὖν χάριν * * *¹)
ἐπείπερ ἐπιπόλαιον αὐτῶν ἐστι τὸ γένος, εἴ γ' ἐν ταῖς
ἐσχατιαῖς τῆς οἰκουμένης καὶ ποτάμια τὰ τυχόντα ψήγματα
χρυσοῦ καταφέρει, καὶ ταῦτα γυναῖκες καὶ ἄνδρες ἀσθε-
νεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἄμμοις ὑποψήχοντες²) διιστᾶσι,
καὶ πλύναντες ἄγουσιν ἐπὶ τὴν χώνην, ὡς παρὰ τοῖς
Ἐλουητίοις³) φησὶν ὁ ἐμὸς Ποσειδώνιος καὶ ἄλλοις τισὶ
E τῶν Κελτῶν. καὶ τά τε πάλαι μὲν Ῥίπαια καλούμενα
ὄρη, εἶθ' ὕστερον Ὄλβια προσαγορευθέντα, νῦν δὲ Ἄλπια
(ἔστι δὲ τῆς Γαλατίας), αὐτομάτως ὕλης ἐμπρησθείσης
ἀργύρῳ διερρύη. τὸ μέντοι γε πολὺ τούτου βαθείαις καὶ
κακοπάθοις μεταλλείαις εὑρίσκεται κατὰ τὸν Φαληρέα
Δημήτριον, ἐλπιζούσης τῆς πλεονεξίας ἀνάξειν ἐκ τῶν
μυχῶν τῆς γῆς αὐτὸν τὸν Πλούτωνα. χαριεντιζόμενος
γοῦν φησιν, ὅτι „Πολλάκις καταναλώσαντες τὰ φανερὰ
τῶν ἀδήλων ἕνεκα, ἃ μὲν ἔμελλον, οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶ-
F χον, ἀπέβαλον, ὥσπερ αἰνίγματος τρόπον ἀτυχοῦντες.“

Λακεδαιμόνιοι δ' ὑπὸ τῶν ἐθῶν κωλυόμενοι εἰσφέ-
ρειν εἰς τὴν Σπάρτην, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος,
καὶ κτᾶσθαι ἄργυρον καὶ χρυσόν, ἐκτῶντο μὲν οὐδὲν ἧτ-
τον, παρακατετίθεντο⁴) δὲ τοῖς ὁμόροις Ἀρκάσιν· εἶτα
πολεμίους αὐτοὺς ἔσχον ἀντὶ φίλων, ὅπως ἀνυπεύθυνον
τὸ ἄπιστον διὰ τὴν ἔχθραν γένηται. τῷ μὲν οὖν ἐν Δελ-
φοῖς Ἀπόλλωνι τὸν πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι χρυσὸν
καὶ ἄργυρον ἱστοροῦσιν ἀνατεθῆναι, δημοσίᾳ δὲ εἰς τὴν
πόλιν Λύσανδρον εἰσαγαγόντα πολλῶν κακῶν αἴτιον γε-
p. 234. νέσθαι. Γύλιππον γοῦν τὸν Συρακοσίους⁵) ἐλευθερώ-
C. 5. σαντα, ἀποθανεῖν ἀποκαρτερήσαντα λόγος, καταγνωσθέντα
ὑπὸ τῶν ἐφόρων νοσφισάμενον ἐκ τοῦ Λυσανδρείου⁶)
χρήματος. τοῦ δὲ ἀνατιθεμένου θεῷ καὶ συγχωρουμένου
δήμῳ, καθάπερ κοσμήματος καὶ κτήματος, οὐ ῥᾴδιον ἦν
τὸν θνητὸν ὀλίγωρον γενέσθαι.

1) Lacunam indicavit Cas. 2) Sic Schw. e cod. ὑποψύχοντες vulg. 3) Sic Schw. e cdd. vestig. ἐπακτίοις vulg. 4) Sic Schw. e cdd. παρακατετίθετο vulg. 5) Sic Schw. e cd. Συρακουσ. vulg. 6) Sic Dind. e cod. Λυσανδρίου vulg.

Τῶν δὲ Γαλατῶν οἱ Κορδισταὶ καλούμενοι χρυσὸν
μὲν οὐκ εἰσάγουσιν εἰς τὴν αὐτῶν χώραν, ληϊζόμενοι δὲ
τὴν ἀλλοτρίαν καὶ ἀδικοῦντες οὐ παραλείπουσι. τὸ δ'
ἔθνος αὐτῶν ἐστι μὲν λείψανον τῶν μετὰ Βρέννου στρα- B
τευσαμένων ἐπὶ τὸ Δελφικὸν μαντεῖον Γαλατῶν, Βαθά-
νατος[1]) δέ τις ἡγεμὼν αὐτοὺς διῴκισεν ἐπὶ τοὺς περὶ τὸν
Ἴστρον τόπους, ἀφ' οὗ[2]) καὶ τὴν ὁδόν, δι' ἧς ἐνόστησαν,
Βαθανατίαν καλοῦσι καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς ἐκείνου
Βαθανάτους ἔτι καὶ νῦν προσαγορεύουσιν. ἀφωσιώκασι δὲ
οὗτοι τὸν χρυσόν, καὶ οὐκ εἰσφέρουσιν εἰς τὰς πατρίδας,
δι' ὃν πολλὰ καὶ δεινὰ ἔπαθον· ἀργύρῳ δὲ χρῶνται, καὶ
τούτου χάριν πολλὰ καὶ δεινὰ ποιοῦσι. καίτοι γε ἐχρῆν
οὐχὶ τὸ γένος τοῦ συληθέντος, ἀλλὰ τὴν ἱεροσυλήσασαν C
ἀσέβειαν ἐξορίσαι· εἰ δὲ μηδὲ τὸν ἄργυρον εἰσέφερον εἰς
τὴν χώραν, ἢ[3]) περὶ τὸν χαλκὸν ἂν καὶ σίδηρον ἐπλημ-
μέλουν, ἢ καί, εἰ μηδὲ ταῦτ'[4]) ἦν παρ' αὐτοῖς, περὶ τῶν
βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ὁπλομα-
νοῦντες ἂν διετέλουν.

Τοσαῦτα καὶ τοῦ Ποντιανοῦ εἰπόντος, — ἐφιλοτι-
μήσαντο γὰρ οἱ πολλοὶ τὰς τοῦ Οὐλπιανοῦ ἀπολύσασθαι
προτάσεις· ὧν τὰς ὑπολειπομένας διελόμενοι ὁ μὲν Πλού- C. 6.
ταρχος ἔφη, Τὸ δὲ τοῦ παρασίτου ὄνομα πάλαι μὲν ἦν D
σεμνὸν καὶ ἱερόν. Πολέμων γοῦν (ὁ εἴτε Σάμιος ἢ Σι-
κυώνιος εἴτ' Ἀθηναῖος ὀνομαζόμενος χαίρει, ὡς ὁ Μοψεά-
της Ἡρακλείδης λέγει, καταριθμούμενος αὐτὸν καὶ ἀπ'
ἄλλων πόλεων· ἐπεκαλεῖτο δὲ καὶ στηλοκόπας, ὡς Ἡρό-
δικος ὁ Κρατήτειος εἴρηκε) γράψας περὶ παρασίτων φη-
σὶν οὕτως· „τὸ τοῦ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν
ἐστι, παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις εὑρίσκομεν τὸν παράσιτον E
ἱερόν τι χρῆμα καὶ τῷ συνθοίνῳ παρόμοιον. ἐν Κυνο-
σάργει μὲν οὖν ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλη τίς ἐστιν, ἐν ᾗ
ψήφισμα μὲν Ἀλκιβιάδου, γραμματεὺς δὲ Στέφανος
Θουκυδίδου, λέγεται δ'[5]) ἐν αὐτῷ περὶ τῆς προσηγορίας
οὕτως· „τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρα-

1) Sic Dind. *Βαθανάτιος* vulgo. 2) Sic Schw. *ἀφ' ἧς* vulg. 3) *ἢ* add. Schw. e cdd.: vulg. abest. 4) Sic Schw. *καὶ εἰ μηδὲ τοῦτ'* om. *ἢ* vulg. 5) Sic Dind. e cod. *ε'* vulg.

σίτων. οἱ δὲ παράσιτοι ἔστων[1]) ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν
F τούτων παίδων κατὰ τὰ[2]) πάτρια. ὃς δ' ἂν μὴ θέλῃ παρασιτεῖν, εἰσαγέτω καὶ περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον.“ ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν Δηλιαστῶν οὕτως γέγραπται. „Καὶ τὼ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος. τούτους δὲ παρασιτεῖν ἐν τῷ Δηλίῳ ἐνιαυτόν.“ ἐν δὲ Παλληνίδι τοῖς ἀναθήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε· „Ἄρχοντες καὶ παράσιτοι ἀνέθεσαν οἱ ἐπὶ Πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες χρυσῷ στεφάνῳ.“ ἐπὶ δὲ Φυλῆς ἱερείας·[3]) „Παράσιτοι ἐπὶ Λυκοστράτου[4]) Γαργήττιος, Περικλῆς Περικλείτου Πιτθεύς,[5]) Χαρῖνος Δημοχάρους Γαργήττιος.“ κἀν τοῖς τοῦ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται· „Θύειν τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους.“ Κλέαρχος δ' ὁ Σολεύς, εἷς δ' οὗτος τῶν Ἀριστοτέλους ἐστὶ μαθητῶν, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Βίων τάδε γρά-
p. 235. φει· „ἔτι δὲ παράσιτον νῦν μὲν τὸν ἕτοιμον, τότε δὲ τὸν εἰς τὸ συμβιοῦν κατειλεγμένον[6]). ἐν γοῦν τοῖς παλαιοῖς νόμοις αἱ πλεῖσται τῶν πόλεων ἔτι δὲ καὶ[7]) τήμερον ταῖς ἐντιμοτάταις ἀρχαῖς συγκαταλέγουσι[8]) παρασίτους.“ Κλείδημος δ' ἐν τῇ Ἀτθίδι φησί· „Καὶ παράσιτοι δ' ᾑρέθησαν τῷ Ἡρακλεῖ.“ καὶ Θεμίσων δ' ἐν Παλληνίδι· „Ἐπιμελεῖσθαι δὲ τὸν βασιλέα τὸν ἀεὶ βασιλεύοντα καὶ τοὺς παρασίτους οὓς ἂν ἐκ τῶν δήμων προαιρῶνται, καὶ τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πρωτοπόσεις.“

B Ἔχεις δὲ κἀκ τούτων, καλέ μου Οὐλπιανέ, ζητεῖν, τίνες αἱ πρωτοπόσεις γυναῖκες. ἀλλὰ μὴν (περὶ γὰρ τῶν παρασίτων ὁ λόγος) κἀν τῷ Ἀνακείῳ ἐπί τινος στήλης γέγραπται· „Τοῖν δὲ βοοῖν τοῖν ἡγεμόνοιν τοῖν ἐξαιρουμένοιν τὸ μὲν τρίτον μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα, τὰ δὲ δύο μέρη τὸ μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ, τὸ δὲ τοῖς παρασίτοις.“ Κράτης δ' ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου φησί· „Καὶ ὁ παράσιτος νῦν ἐπ' ἄδοξον μὲν κεῖται πρᾶγμα, πρότερον δ' ἐκα-

1) Sic Meier. ἕνα τῶν vulg. 2) τὰ add. Cas. 3) φιάλης ἱερᾶς Petit. 4) Ἐπίλυκος Στρατίου Heringa. 5) Πιθεύς vulg.: corr. Schweigh. 6) Sic Cas. et cod. κατηλλαγμένον vulg. 7) ἔτι καὶ Dind. e cod. 8) ἐγκαταλέγουσι coni. Schweigh.

λοῦντο παράσιτοι οἱ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἱ- C
ρούμενοι, καὶ ἦν ἀρχεῖόν τι παρασίτων. διὸ καὶ ἐν τῷ
τοῦ βασιλέως νόμῳ γέγραπται ταυτί· „Ἐπιμελεῖσθαι δὲ
τὸν βασιλεύοντα τῶν τε ἀρχόντων, ὅπως ἂν καθιστῶν-
ται, καὶ τοὺς παρασίτους ἐκ τῶν δήμων αἱρῶνται κατὰ
τὰ γεγραμμένα. τοὺς δὲ παρασίτους ἐκ τῆς βουκολίας
ἐκλέγειν ἐκ τοῦ μέρους τοῦ ἑαυτῶν ἕκαστον ἑκτέα κρι-
θῶν, δαίνυσθαί τε[1]) τοὺς ὄντας Ἀθηναίους ἐν τῷ ἱερῷ
κατὰ τὰ πάτρια. τὸν δ' ἑκτέα παρέχειν εἰς τὰ ἀρχεῖα D
τῷ Ἀπόλλωνι τοὺς Ἀχαρνέων παρασίτους ἀπὸ τῆς ἐκλο-
γῆς τῶν κριθῶν.“ ὅτι δὲ καὶ ἀρχεῖον ἦν αὐτῶν, ἐν τῷ
αὐτῷ νόμῳ τάδε γέγραπται· „Εἰς τὴν ἐπισκευὴν τοῦ νεώ,
τοῦ ἀρχείου[2]) τοῦ παρασιτείου[3]) καὶ τῆς οἰκίας τῆς ἱερᾶς
διδόναι τὸ ἀργύριον, ὁπόσου ἂν οἱ τῶν ἱερέων ἐπισκευασταὶ
μισθώσωσιν.“ ἐκ τούτου δῆλόν ἐστιν ὅτι ἐν ᾧ τὰς ἀπαρ-
χὰς ἐτίθεσαν τοῦ ἱεροῦ σίτου οἱ παράσιτοι, τοῦτο παρα-
σίτειον προσηγορεύετο.“ ταὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Φιλόχορος, ἐν E
τῇ ἐπιγραφομένῃ Τετραπόλει μνημονεύων τῶν καταλεγο-
μένων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων, καὶ Διόδωρος ὁ Σινωπεὺς
κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἐπικλήρῳ, οὗ τὸ μαρτύριον ὀλίγον ὕστε-
ρον[4]) παραθήσομαι. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Μεθωναίων πο-
λιτείᾳ· „Παράσιτοι (φησί) τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ'
ἕκαστον ἦσαν, τοῖς δὲ πολεμάρχοις εἷς. τεταγμένα δ' ἐλάμ-
βανον παρ' ἄλλων τέ τινων, καὶ τῶν ἁλιέων ὄψον.“

Τὸν δὲ νῦν λεγόμενον παράσιτον Καρύστιος ὁ Περ- C. 7.
γαμηνὸς ἐν τῷ περὶ διδασκαλιῶν εὑρεθῆναί φησιν ὑπὸ F
πρώτου Ἀλέξιδος, ἐκλαθόμενος ὅτι Ἐπίχαρμος ἐν Ἐλ-
πίδι ἢ Πλούτῳ παρὰ πότον αὐτὸν εἰσήγαγεν οὑτωσὶ C. 8.
λέγων·

Ἀλλ' ἄλλος ὅδ' ἕστηχ' ὧδε[5]) τοῦδε κατὰ πόδας,
τὸν ῥᾳδίως[6]) λαψῇ τυ, καίτοι νῦν γα θὴν[7])
εὔωνον, ἀείσιτον[8]). ἀλλ' ἔμπας ὅδε
ἄμυστιν ὥσπερ κύλικα πίνει τὸν βίον.

1) τε add. Dind. e cod. 2) Sic Cas. ἀρχείου καὶ τοῦ vulg. 3) Sic Dind. e codd. παρασιτίου vulg. et sic in sqq 4) p. 239 a. b. 5) Sic Schweigh. ὅδε vulg. 6) Sic vir doctus. ῥαδινῶς vulg. 7) Sic idem. καὶ τοίνυν γα θ' ἠνεύωνον (V) vel καθ' ἠνεύωνον (L) vulg. 8) Sic id. ἀεὶ σῖτον vulg.

δι' αὐτὸν[1]) ποιεῖ τὸν παράσιτον λέγοντα τοιάδε πρὸς τὸν πυνθανόμενον·

Συνδειπνέω τῷ λῶντι, καλέσαι δεῖ μόνον,
καὶ τῷ γα μὴ λιῶντι[2]), κωὐδὲν δεῖ καλεῖν.
τηνεὶ δὲ[3]) χαρίεις τ' εἰμὶ καὶ ποιέω πολὺν
p. 236. γέλωτα, καὶ τὸν ἑστιῶντ' ἐπαινέω.
καἴ κά τις ἀντίον[4]) τι λῇ τήνῳ λέγειν,
τήνῳ κυδάζομαί τε κἀπωνηχθόμαν[5]).
κἤπειτα πολλὰ καταφαγών, πόλλ' ἐμπιὼν
ἄπειμι. λύχνον δ' οὐχ ὁ παῖς μοι συμφέρει·
ἕρπω δ' ὀλισθάζων[6]) τε καὶ κατάσκοτος
ἔραμος[7]). αἴ κα δ' ἐντύχω τοῖς περιπόλοις,
τούτοις ἀγαθὸν ἐπιλέγω τοῖς θεοῖς, ὅτι
οὐ λῶντι παίειν[8]), ἀλλὰ μαστιγῶντί[9]) με.
B ἐπεὶ δέ χ' ἥκω[10]) οἴκαδις[11]) καταφθαρείς,
ἄστρωτος εὕδω· καὶ τὰ μὲν πρῶτ' οὐ κοῶ,
ἅς κά μ'[12]) ἄκρατος οἶνος ἀμφέπῃ φρένας.

καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα ἐπιλέγει ὁ τοῦ Ἐπιχάρμου παράσιτος. ὁ δὲ παρὰ τῷ Διφίλῳ τάδε φησίν·

Ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν,
οὐ κατανοῶ τὰ τρίγλυφ' οὐδὲ τὰς στέγας,
C οὐδὲ δοκιμάζω τοὺς Κορινθίους κάδους,
ἀτενὲς δὲ τηρῶ τοῦ μαγείρου τὸν καπνόν.
κἂν μὲν σφοδρὸς φερόμενος εἰς ὀρθὸν τρέχῃ,
γέγηθα καὶ χαίρω τι καὶ πτερύττομαι·
ἂν[13]) δὲ πλάγιος καὶ λεπτός, εὐθέως νοῶ,
ὅτι τοῦτό μοι τὸ δεῖπνον ἀλλ' οὐδ' αἷμ' ἔχει.

πρῶτος δ' Ὅμηρος, ὥς τινές φασιν, εἰσήγαγε παράσιτον,
D τὸν Ποδῆν εἶναι λέγων φίλον εἰλαπιναστὴν τοῦ Ἕκτορος·

[14])Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής.

τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἴρηκε τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν. διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον κατὰ τὴν

1) Sic Dind. e cdd. αὐτὸν δὲ vulg. 2) Sic Dind. γαμηλιῶντι vulg. 3) Sic Schw. τηνικάδε vulg. 4) Sic Cas. καὶ κατισαντίον vulg. — τι add. Grot. — λητήνῳ vulg.: corr. Cas. 5) Sic Dind. e codd. κάπω νηχθόμαν vulg. 6) Sic Cas. ὀλισθράζων vulg. 7) Sic Cas. ἔραιον vel ἔραιον vulg. 8) παῖεν Cas. 9) Sic Cas. μαστιγῶν τί με vulg. 10) Sic Schweigh. ἐπιδεχείκω vulg. 11) Sic Dind. οἴκαδ' εἰς vulg. deinde καταφθ. Heringa. καταφθερεῖς vulg. 12) Sic Toup. ἂς καμὼν vulg. 13) Sic Grot. ἐὰν vulg. 14) Il. ρ 575.

γαστέρα, φησὶν[1]) ὁ Σκήψιος Δημήτριος· ὡς καὶ Πάνδαρον, διὰ τὸ ἐπιωρκηκέναι κατὰ τῆς γλώττης. τιτρώσκει δ' αὐτὸν Σπαρτιάτης ἄνθρωπος τὴν αὐτάρκειαν ἐζηλωκώς. E

Οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ Εὔπολις τῷ δράματι τὴν ἐπιγραφὴν ἐποιήσατο, τὸν χορὸν τῶν Κολάκων ποιήσας τάδε λέγοντα·

[2]) Ἀλλὰ δίαιταν ἣν ἔχουσ'[3]) οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς
λέξομεν· ἀλλ' ἀκούσαθ' ὡς ἐσμὲν ἅπαντα[4]) κομψοὶ F
ἄνδρες· ὅτοισι[5]) πρῶτα μὲν παῖς ἀκόλουθός ἐστιν
ἀλλότριος τὰ πολλά, μικρὸν δέ τι κἀμὸν[6]) αὐτοῦ.
ἱματίω δέ μοι δύ' ἐστὸν χαρίεντε τούτω,
οἷν[7]) μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον ἐξελαύνω
εἰς ἀγοράν. ἐκεῖ δ' ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἄνδρα
ἠλίθιον, πλουτοῦντα δ' εὐθὺς περὶ τοῦτον εἰμί.
κἄν τι τύχῃ λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ
καὶ καταπλήττομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν.
εἶτ' ἐπὶ δεῖπνον ἐρχόμεσθ'[8]) ἄλλυδις ἄλλος ἡμῶν
μᾶζαν ἐπ' ἀλλόφυλον, οὗ δεῖ χαρίεντα πολλὰ
τὸν κόλακ' εὐθέως[9]) λέγειν, ἢ φέρεται θύραζε.
οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα· p. 237.
σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές[10]), εἶτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε
ἐξαγαγὼν[11]) ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἰνεῖ.

Τοῦ δὲ ὀνόματος τοῦ παρασίτου μνημονεύει Ἀραρὼς ἐν Ὑμεναίῳ[12]) διὰ τούτων·

Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ παράσιτος, φίλτατε·
ὁ δ' Ἰσχόμαχος ὁ διατρέφων σε τυγχάνει.

πολὺ δ' ἐστὶ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις. τὸ δὲ ῥῆμα παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐν Λάχητι[13])· φησὶ γάρ· „Καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖ.“ παρασίτων δ' εἶναί φησι γένη δύο Ἄλεξις ἐν Κυβερνήτῃ διὰ τούτων· B

Δύ' ἐστί, Ναυσίνικε, παρασίτων γένη,
ἓν μὲν τὸ κοινὸν καὶ κεκωμῳδημένον,
οἱ μέλανες ἡμεῖς. Β. θάτερον ζητῶ γένος.
Α. σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς, C
σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον,

1) Sic Cas. φησὶ δ' ὁ vulg. 2) Carmen constit. Herm. El. d. m. p. 585. 3) Sic cdd. ἔχουσιν vulg. 4) Sic Herm. ἅπαντες vulg. 5) Sic Pors. τοῖσι vulg. 6) Sic Herm. κάμον vulg. 7) Sic Pors. τούτοιν vulg. 8) ἐρχόμεθ' vulgo. 9) Sic Grot. εὐθὺς vulg. 10) Sic Porson. εἶπας ἔλεγεν (-ες codd.) vulg. 11) ἐξαγ. corr. Schw. e cod. ἀγαγὼν vulgo. 12) Sic Cas. μεναίῳ vulg. 13) p. 179. C.

ὑποκρινόμενον εὖ τοῖς βίοις, ὀφρῦς ἔχον[1])
χιλιοταλάντους, ἀνακυλῖόν τ' οὐσίας[2]).
νοεῖς τό τε[3]) *γένος καὶ τὸ πρᾶγμα; B. καὶ μάλα.*
A. τούτων δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν ὁ μὲν τύπος
τῆς ἐργασίας εἷς ἐστι, κολακείας ἀγών.
D *ὥσπερ ἐπὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἡ τύχη*
ἡμῶν μεγάλοις προσένειμε, τοὺς δ' ἐλάττοσιν·
εἶθ' οἱ μὲν εὐποροῦμεν, οἱ δ'[4]) *ἀλύομεν.*
ἆρά γε διδάσκω, Ναυσίνικ'; B. οὐκ ἀστόχως[5])·
ἀλλ' ἄν σ' ἐπαινῶ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι[6]);

χαρακτηρίζει δ' οὐκ ἀρρύθμως τὸν παράσιτον, ὁποῖός τίς ἐστι, Τιμοκλῆς ἐν Δρακοντίῳ οὕτως·

Ἔπειτ' ἐγὼ παράσιτον ἐπιτρέψω τινὶ
κακῶς λέγειν; ἥκιστά γ'[7])· *οὐδέν ἐστι γὰρ*
ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος.
E *εἰ δ' ἐστὶ τὸ*[8]) *φιλέταιρον ἕν τι τῶν καλῶν,*
ἀνὴρ παράσιτος τοῦτο ποιεῖ διὰ τέλους.
ἐρᾷς, συνεραστὴς ἀπροφάσιστος γίγνεται.
πράττεις τι, πράξει συμπαρὼν ὅ τι ἂν δέῃ,
δίκαια ταὐτὰ τῷ τρέφοντι νενομικώς.
ἐπαινέτης θαυμαστὸς οἷος τῶν φίλων.
F *χαίρουσι δείπνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις·*
τίς δ' οὐχὶ θνητῶν ἢ τίς ἥρως ἢ θεὸς
ἀποδοκιμάζει τὴν τοιαύτην διατριβήν;
ἵνα μὴ δὲ[9]) *πολλὰ μακρολογῶ δι' ἡμέρας,*
τεκμήριόν τι παμμεγέθες οἶμαι γ' ἐρεῖν,
ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος·
γέρα γὰρ αὐτοῖς ταὐτὰ τοῖς τὠλύμπια[10])
νικῶσι δίδοται, χρηστότητος εἵνεκα[11]),
σίτησις. οὗ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί,
πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται.

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Διδύμοις φησίν·

p: 238. *Ὁ γὰρ παράσιτός ἐστιν, ἂν ὀρθῶς σκοπῇς,*
κοινωνὸς ἀμφοῖν, τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου,
οὐδεὶς. παράσιτος εὔχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους,
τοὐναντίον δὲ πάντας εὐτυχεῖν ἀεί.
ἔστιν πολυτελὴς τῷ βίῳ τις, οὐ φθονεῖ,

1) Sic Grot. *ἔχοντα γε* vulg. 2) Sic Pors. *ἀνακυλιοντουσίας* vulg. 3) *τε* add. Pors. 4) *δ'* vulg. om.! add. Schw. Confirm. codd. 5) Legebatur: *Ναυσίνικ', οὐκ ἀστόχως; B. Ἀλλ'* etc. 6) Legebatur: *Ἀλλ' ἄν σ' ἐπαινῶ, μᾶλλον αἰτήσεις μ' ἔτι.* 7) *γ'* add. Dind. e codd. 8) *τὸ* add. Cas. 9) Sic Grot. *δὲ μὴ* vulg. 10) Sic Dind. *τ' ὀλύμπια* vulg. 11) *οὕνεκα* Dind.

μετέχειν δὲ τούτων εὔχετ' αὐτῷ συμπαρών.
κἄστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλής θ' ἅμα,
οὐ μάχιμος, οὐ πάροξυς, οὐχὶ βάσκανος·
ὀργὴν ἐνεγκεῖν ἀγαθός· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ· B
ἐρωτικός, γελοῖος, ἱλαρὸς τῷ τρόπῳ·
πάλιν στρατιώτης ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν,
ἂν ᾖ τὸ σιτάρχημα δεῖπνον εὐτρεπές.

Καὶ Ἀριστοφῶν δ' ἐν Ἰατρῷ φησι·

Βούλομαι δ' αὐτῷ προειπεῖν, οἷός εἰμι τοὺς τρόπους.
ἂν τις ἑστιᾷ, πάρειμι πρῶτος· ὥστ' ἤδη πάλαι
1)* * * *ζωμὸς καλοῦμαι. δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον* C. 9.
τῶν παροινούντων, παλαιστὴν νόμισον Ἀργεῖόν[2]*) μ' ὁρᾶν.* C
προσβαλεῖν[3]*) πρὸς οἰκίαν δεῖ, κριός· ἀναβῆναί τι πρὸς*
κλιμάκιον * *4) *Καπανεύς· ὑπομένειν πληγὰς ἄκμων·*
5)*κονδύλους πλάττειν δὲ Τελαμών· τοὺς καλοὺς πειρᾶν*
καπνός.

κἀν Πυθαγοριστῇ δέ φησι·

Πρὸς μὲν τὸ πεινῆν ἐσθίειν τε μηδὲ ἓν
νόμιζ' ὁρᾶν Τιθύμαλλον ἢ Φιλιππίδην. D
ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος, ἀπολαῦσαι θύμων
λαχάνων τε κάμπη, πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος,
ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κόψιχος,
πνῖγος ὑπομεῖναι καὶ μεσημβρίας λαλεῖν
τέττιξ, ἐλαίῳ μήτε χρῆσθαι μήθ' ὁρᾶν
κονιορτός, ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν
γέρανος, καθεύδειν μηδὲ μικρὸν νυκτερίς.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Προγόνοις: E

Τὸν τρόπον μὲν οἶσθά μου,
ὅτι τῦφος οὐκ ἔνεστιν, ἀλλὰ τοῖς φίλοις
τοιουτοσί τίς εἰμι[6]*), τύπτεσθαι μύδρος,*
τύπτειν κεραυνός, ἐκτυφλοῦν τιν' ἀστραπή,
φέρειν τιν' ἄραντ' ἄνεμος, ἀποπνῖξαι βρόχος,
θύρας μοχλεύειν σεισμός, εἰσπηδᾶν ἀκρίς,
δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα, μὴ 'ξελθεῖν[7]*) φρέαρ,*
ἄγχειν[8]*), φονεύειν, μαρτυρεῖν, ὅσ' ἂν μόνον* F
τύχῃ τις εἰπών, ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν
ἅπαντα. καὶ καλοῦσί μ' οἱ νεώτεροι
διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν. ἀλλ' οὐδὲν μέλει

1) Lacun. indic. Dind. 2) Sic Grot. *αὐτάργειον* vulg. *Ἀνταῖον* Iacobs. 3) Sic Grot. *προσβαίνειν* vulg. 4) Lacunam indicavit Dind. 5) *καὶ κονδ.* vulg. *καὶ* eiec. Schw. consent. codd. 6) Sic Dobr. *τοιοῦτός εἰμι δή τις* vulgo. 7) Sic Dind. e codd. *μὴ ἐξ.* vulg. 8) Sic Cas. *ἄρχειν* vulg.

τῶν σκωμμάτων μοι· τῶν φίλων γὰρ ὢν φίλος
ἔργοισι χρηστός, οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.

Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ μελλόντων γίνεσθαι γάμων τὸν παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε·

Ἀγνοεῖς ἐν ταῖς ἀραῖς
ὅ τι ἔστιν, εἴ τις μὴ φράσει[1]) ὀρθῶς ὁδόν,
p. 239. ἢ πῦρ ἐναύσει'[2]), ἢ διαφθείρει'[3]) ὕδωρ,
ἢ δειπνιεῖν μέλλοντα[4]) κωλύσαι[5]) τινά.

Εὔβουλος δ' ἐν Οἰδίποδι·

Ὁ πρῶτος εὑρὼν τἀλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους.
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον
καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών.

Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Ἐπικλήρῳ περὶ τοῦ πα-
B ρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησί·

Βούλομαι δεῖξαι σαφῶς,
ὡς σεμνόν ἐστι τοῦτο καὶ νενομισμένον
καὶ τῶν θεῶν εὕρημα, τὰς δ' ἄλλας τέχνας
οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν, ἀλλ' ἄνδρες σοφοί.
τὸ γὰρ παρασιτεῖν εὗρεν ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος,
ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως.
οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται
οὐχὶ διακρίνας τὴν πενιχρὰν ἢ πλουσίαν.
C οὗ δ' ἂν καλῶς ἐστρωμένην κλίνην ἴδῃ,
παρακειμένην τε τὴν[6]) τράπεζαν, πανθ' ἃ δεῖ
ἔχουσαν, ἤδη κατακλιθεὶς καὶ[7]) κοσμίως
ἀριστίσας ἑαυτόν, ἐντραγών, πιὼν[8]),
ἀπέρχετ' οἴκαδ', οὐ καταβαλὼν συμβολάς.
κἀγὼ ποιῶ νῦν τοῦτ'· ἐπὰν κλίνας ἴδω
ἐστρωμένας, καὶ τὰς τραπέζας εὐτρεπεῖς,
καὶ τὴν θύραν ἀνεῳγμένην, εἰσέρχομαι
D ἐνθάδε[9]) σιωπῇ, καὶ ποιήσας εὐσταλῆ
ἐμαυτὸν ὥστε μὴ 'νοχλεῖν[10]) τὸν συμπότην,
πάντων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιὼν
ἀπέρχομ' οἴκαδ', ὥσπερ ὁ Ζεὺς ὁ φίλιος.
ὅτι δ' ἦν τὸ πρᾶγμ' ἔνδοξον ἀεὶ καὶ καλόν,

1) Sic Pors. φράσῃ vulgo. 2) Sic Pors. ἐναύσει vulgo. 3) Sic Pors. διαφθερεῖ vulgo. 4) Sic Erf. μέλλοντα δειπνεῖν ἤ γε vulg. 5) Sic Pors. et Erfurdt. κωλύσῃ V. κωλύσει L. 6) τὴν add. Cas. 7) καὶ add. Schweigh. 8) Sic Grotius. ἐμπιὼν vulgo. 9) εἰσέρχομ' ἐνθάδ' ἤδη σιωπῇ vulgo. Corr. e codd. Schw. 10) Sic Dind. μὴ ἐν. vulg.

ἐκεῖθεν ἂν γνοίη τις ἔτι σαφέστερον.
τὸν Ἡρακλέα τιμῶσα λαμπρῶς ἡ πόλις,
ἐν ἅπασι τοῖς δήμοις [1]) θυσίας ποιουμένη,
εἰς τὰς θυσίας ταύτας παρασίτους τῷ θεῷ
οὐπώποτ' ἀπεκλήρωσεν, οὐδὲ παρέλαβεν
εἰς ταῦτα τοὺς τυχόντας, ἀλλὰ κατέλεγεν E
ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς
ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δυναστῶν γεγονότας,
ἔχοντας οὐσίας [2]), καλῶς βεβιωκότας.
εἶθ' ὕστερον τὸν Ἡρακλέα μιμούμενοι
τῶν εὐπόρων τινές [3]), παρασίτους ἑλόμενοι
τρέφειν, παρεκάλουν οὐχὶ τοὺς χαριεστάτους
ἐκλεγόμενοι, τοὺς δὲ κολακεύειν δυναμένους,
καὶ πάντ' ἐπαινεῖν· οἷς ἐπειδὴ προσερύγοι,
ῥαφανῖδας [4]) ἢ σαπρὸν σίλουρον καταφαγών,
ἴα καὶ ῥόδ' ἔφασαν αὐτὸν ἠριστηκέναι. F
ἐπεὶ δ' ἀποπάρδοι [5]) μετά τινος κατακείμενος,
τούτῳ προσάγων τὴν ῥῖν' ἐδεῖτ' [6]) αὐτῷ φράσαι,
πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνεις;
διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀσελγῶς χρωμένους
τὸ τίμιον καὶ τὸ καλὸν αἰσχρόν ἐστι νῦν.

Καὶ Ἀξιόνικος δ' ἐν Χαλκιδικῷ φησιν·

Ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἠράσθην μετὰ
Φιλοξένου τῆς [7]) Πτερνοκοπίδος νέος ἔτ' ὢν
πληγὰς ὑπέμενον [8]) κονδύλων καὶ τρυβλίων
ὀστῶν τε τὸ μέγεθος τοσαύτας, ὥστε με
ἐνίοτε τοὐλάχιστον ὀκτὼ τραύματα p. 240.
ἔχειν. ἐλυσιτέλει γάρ· ἥττων εἰμὶ γὰρ
τῆς ἡδονῆς. ἔπειτα καὶ τρόπον τινὰ
τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νενόμικα.
οἷον, φίλερίς τίς ἐστι καὶ μάχεταί τί μοι,
μετεβαλόμην πρὸς τοῦτον, ὅσα τ' εἴρηκέ με
κακῶς, ὁμολογῶν εὐθέως οὐ βλάπτομαι.
πονηρὸς ὤν τε χρηστὸς εἶναι φησί τις,
ἐγκωμιάζων τουτον ἀπέλαβον χάριν.
γλαύκου βεβρωκὼς τέμαχος ἑφθὸν τήμερον, B
αὔριον ἕωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι.
τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἡ φύσις τέ μου.

Ἀντίδοτος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Πρωτοχόρῳ παράγει

1) Sic Cas. δήμοισι vulgo. 2) Sic Cas. θυσίας vulgo. 3) Sic Cas. τινὰς vulg. 4) Sic Dind. e cdd. ῥαφανῖδα vulg. deinde καὶ vulg. quod Dind. corr. 5) Sic Dind. partim e cdd. ἐπειδὰν δ' ἀποπάρδῃ vulg. 6) Sic partim e cdd. Dind. ῥῖνα δεῖ vulg. 7) τοῦ L. 8) Sic Grot. ὑπομένων vulg.

τινὰ παραπλήσιον τοῖς ἐν τῷ Κλαυδίῳ[1]) νῦν σοφιστεύουσιν, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι καλόν, τοιαῦτα περὶ παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα·

Κατὰ τὴν στάσιν δὴ στάντες ἀκροάσασθέ μου.
C *πρὶν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον,*
περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος,
τὸ τεχνίον ἀεὶ τοῦτό μοι κατεπίνετο[2])
καὶ παιδομαθὴς πρὸς αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν.

Παράσιτοι δ' ἐπ' ὀνόματος ἐγένοντο Τυθύμαλλος μέν, οὗ μνημονεύει[3]) Ἄλεξις ἐν Μιλησίᾳ καὶ ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι· ἐν δὲ Ὀλυνθίοις[4]) φησίν·

D *Ὁ δὲ σὸς πένης ἔστ', ὦ γλυκεῖα· τοῦτο δὲ*
δέδοιχ' ὁ θάνατος τὸ γένος, ὥς φασιν[5]), μόνον.
ὁ γοῦν Τιθύμαλλος ἀθάνατος περιέρχεται.

Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ·

Ὑπερῃσχυνόμην
μέλλων ἀσύμβολος πάλιν δειπνεῖν· πάνυ
αἰσχρὸν γάρ[6]). B. ἀμέλει· τὸν Τιθύμαλλον γοῦν ἀεὶ
ἐρυθρότερον κόκκου περιπατοῦντ' ἔσθ' ὁρᾶν·
οὕτως ἐρυθριᾷ συμβολὰς οὐ κατατιθείς.

Τιμοκλῆς Κενταύρῳ ἢ Δεξαμενῷ[7])·

E *Τιθύμαλλον αὐτὸν καὶ παράσιτον ἀποκαλῶν.*

ἐν δὲ Καυνίοις·

Ἤδη προσενήνεκται. τί μέλλεις[8]); σπεύδετε,
ὦ τᾶν. ὁ γὰρ Τιθύμαλλος οὕτως ἀνέβίω
κομιδῇ τεθνηκώς, τῶν ἀν' ὀκτὼ τοὐβολοῦ[9])
θέρμους μαλάξας. οὐκ ἀπεκαρτέρησε[10]) γὰρ
ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκαρτέρησ', ὦ φίλτατε,
πίνων.

ἐν δ' Ἐπιστολαῖς·

F *Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἐρῶ. μὰ τοὺς θεούς,*
Τιθύμαλλος οὐδεπώποτ' ἠράσθη φαγεῖν
ουτω σφόδρ', οὐδὲ Κόρμος[11]) ἱμάτιον λαβεῖν,
οὐ Νεῖλος ἄλφιτ', οὐ Κόρυδος ἀσύμβολος
κινεῖν ὀδόντας.

Ἀντιφάνης Τυρρηνῷ·

1) *Κλαυδιείῳ* Dind. coni. 2) Sic Dalec. *καταπινέται* vulg. 3) *καὶ Ἀλ.* vulg. om. *καὶ* Schweigh. e cdd. 4) Sic Cas. *Ὀμυθίοις* vulg. 5) *φησὶν* vulg. corr. Schw. e codd. 6) *γὰρ* add. Schw. 7) Sic Cas. *δεξαμένῳ* vulg. 8) Sic Iacobs. *μέλλει* vulg. 9) Sic Dind. *τοῦ 'βολοῦ* vulg. 10) Sic Dind. *ἀποκ.* vulg. 11) Sic Dind. *Κορμὸς* vulg.

Ἀρετὴ τὸ[1]) προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν.
B. λέγεις ἔσεσθαι τὸν Τιθύμαλλον[2]) πλούσιον.
εἰσπράξεται[3]) γὰρ μισθὸν ἐκ τοῦ σοῦ λόγου,
παρ' οἷς ἐδείπνει[4]) προῖκα συλλέξει συχνήν.

Ἦν δὲ καὶ ὁ Κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος παρασίτων. p. 241
μνημονεύει δ' αὐτοῦ Τιμοκλῆς ἐν Ἐπιχαιρεκάκῳ οὕτως·

Ἀγορὰν ἰδεῖν εὔοψον, εὐποροῦντι μὲν
ἥδιστον, ἂν δ' ἀπορῇ τις, ἀθλιώτατον.
ὁ γοῦν Κόρυδος ἄκλητος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
γενόμενος ὠψώνει[5]) παρ' αὐτὸν[6]) οἴκαδε.
ἦν δὲ τὸ πάθος γελοῖον, οἴμοι, τέτταρας
χαλκοῦς ἔχων ἄνθρωπος, ἐγχέλεις ὁρῶν,
θύννεια[7]), νάρκας, καράβους· ἡμωδία[8]). B.
καὶ ταῦτα πάντα μὲν περιελθὼν ἤρετο
ὁπόσου, πυθόμενος δ' ἀπέτρεχ'[9]) εἰς τὰς μεμβράδας.

Ἄλεξις Δημητρίῳ ἢ Φιλεταίρῳ·

Ἀλλ' αἰσχύνομαι
τὸν Κόρυδον, εἰ δόξω συναριστᾶν τισιν
οὕτω προχείρως· οὐκ ἀπαρνοῦμαι δ' ὅμως.
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος, ἂν[10]) καλῇ τις.

ἐν δὲ Τιτθῇ· C

Ὁ Κόρυδος οὗτος, ὁ τὰ γελοῖ'[11]) εἰθισμένος
λέγειν, Βλεπαῖος βούλετ'[12]) εἶναι, νοῦν γ' ἔχων·
πλουτεῖ γὰρ ὁ Βλεπαῖος.

Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Τιτᾶσι·

Κόρυδον τὸν χαλκοτύπον[13]) πεφύλαξο,
ἢν μὴ[14]) σοὶ[15]) νομιεῖς αὐτὸν μηδὲν[16]) καταλείψειν,
μηδ' ὄψον κοινῇ μετὰ τούτου πώποτε[17]) δαίσῃ,
τοῦ Κορύδου, προλέγω σοι· ἔχει γὰρ χεῖρα κραταιάν, D
χαλκῆν, ἀκάματον, πολὺ κρείττω τοῦ πυρὸς αὐτοῦ.

ὅτι δὲ γελοῖα ἔλεγεν ὁ Κόρυδος καὶ ἐπὶ τούτοις γελᾶσθαι ἤθελεν, ὁ αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Ποιηταῖς φησι·

1) Sic Erf. *καὶ γὰρ αἰτεῖτο* vulgo. 2) *τὸν* add. Schw. 3) *εὐπράξεται* vulg. Corr. Cas. qui *ἐσπρ.* 4) *τε δειπνεῖ* coni. Dind. 5) Sic Schweigh. *ὀψωνεῖ* vulgo. 6) *αὐτὸν* Dind. 7) *θυννεῖα* vulg. corr. Schw. e cod. 8) Sic. Cas. *ἡμώδια* vulg. 9) Sic Cas. *ἀποτρέχ'* vulg. 10) Sic Dind. *ἐὰν* vulg. 11) Sic Schweigh. *γέλοι'* vulgo. 12) *εἶναι βούλεται* vulgo. Transpos. Schw. 13) *χαλκότυπον* vulg. Corr. Schw. e cod. 14) *οὐ μή* Lobeck. *εἰ μὴ* Pors. 15) Sic Schw. e codd. *σὺ* vulgo. 16) Sic Schw. *μηθὲν* vulgo. 17) *τοῦδ' οὐ πώποτε* Lobeck.

Πάνυ τι[1]) *βούλομαι*
οὕτω[2]) *γελᾶσθαι καὶ γελοῖ᾽ ἀεὶ λέγειν*
μετὰ τὸν Κόρυδον μάλιστ᾽ Ἀθηναίων πολύ.

ἀναγράφει δὲ αὐτοῦ τὰ ἀπομνημονεύματα Λυγκεὺς ὁ
E Σάμιος, Εὐκράτην αὐτὸν καλεῖσθαι κυρίως φάσκων. γράφει δ᾽ οὕτως· „Εὐκράτης ὁ Κόρυδος, πίνων παρά τινι, σαπρᾶς οὔσης τῆς οἰκίας, ἐνταῦθα, φησί, δειπνεῖν δεῖ ὑποστήσαντα τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ὥσπερ αἱ Καρυάτιδες."

Φιλόξενος δ᾽ ἡ Πτερνοκοπίς[3]), ἐμπεσόντος λόγου, ὅτι αἱ κίχλαι τίμιαί εἰσι, καὶ τοῦ Κορύδου παρόντος, ὃς ἐδόκει πεπορνεῦσθαι, Ἀλλ᾽ ἐγώ, ἔφη, μνημονεύω, ὅτε ὁ κόρυδος ὀβολοῦ ἦν. — ἦν δὲ καὶ ὁ Φιλόξενος τῶν παρασίτων, ὡς Ἀξιόνικος εἴρηκεν ἐν τῷ Χαλκιδικῷ. πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον. μνημονεύει δ᾽ αὐτοῦ καὶ Μένανδρος ἐν
F Κεκρυφάλῳ, αὐτὸ μόνον Πτερνοκοπίδα[4]) αὐτὸν καλῶν. — μνημονεύει δ᾽ αὐτοῦ καὶ Μάχων ὁ κωμῳδιοποιὸς[5]) ὁ Κορίνθιος μὲν ἢ Σικυώνιος γενόμενος, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ ἐμῇ καταβιοὺς καὶ διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμῳδίαν μερῶν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ· ὃς καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ τῷ μνήματι·

[6]) *Τῷ κωμῳδογράφῳ, κούφη κόνι, τὸν φιλάγωνα*[7])
κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα[8]) *Μάχωνι φέροις.*
p. 242. *οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλ᾽ ἄρα τέχνης*
ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἠμφίεσας[9])·
τοῦτο δ᾽ ὁ πρέσβυς ἐρεῖ. Κέκροπος πόλι, καὶ παρὰ Νείλῳ
ἔστιν ὅτ᾽ ἐν Μούσαις δριμὺ πέφυκε φυτόν.

ἐν τούτοις δηλοῖ σαφῶς, ὅτι Ἀλεξανδρεὺς ἦν γένος. ὁ δ᾽ οὖν Μάχων τοῦ Κορύδου μνημονεύει ἐν τούτοις·

Τὸν Κόρυδον ἠρώτησεν Εὐκράτη ποτὲ
τῶν συμπαρόντων πῶς κέχρητ᾽ αὐτῷ ποτε
B *Πτολεμαῖος. οὐκ*[10]) *οἶδ᾽, εἶπεν, οὐδέπω σαφῶς.*
πεπότικε μὲν γάρ ὥσπερ ἰατρός μ᾽, ἔφη·
ἃ δεῖ φαγεῖν δὲ σιτί᾽, οὐ δέδωκέ πω.

1) Sic Dind. e cod.; vulg. *τοι.* 2) Sic Dind. e cod. *οὕτως* vulg. 3) Sic Schweigh. *ἡ πτερνοκόπις* vulg. 4) Sic Dind. e cod. *αὐτὸν Πτ.* vulg. 5) Sic Schw. e cd. *κωμῳδοπ.* vulgo. 6) Anth. Pal. I. p. 522. 7) Sic Schweigh. e cod. *φιλαοιδόν* vulg. 8) Sic Dind. ex Anth. *ζῶντι* vulg. 9) Sic Dind. ex Anth. *ἀμφίεσαι* vulg. 10) *οὐκ* excidit in L.

Λυγκεὺς δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Μενάνδρου „ἐπὶ γελοίοις
(φησὶ) δόξαν εἰληφότες Εὐκλείδης ὁ Σμικρίνου καὶ Φιλό-
ξενος ὁ Πτερνοκοπὶς[1]), ὧν ὁ μὲν Εὐκλείδης, ἀποφθεγγό-
μενος οὐκ ἀνάξια[2]) βιβλίου καὶ μνήμης, ἐν τοῖς ἄλλοις
ἦν ἀηδὴς καὶ ψυχρός, ὁ δὲ Φιλόξενος, οὐδὲν ἐπὶ κεφα-
λαίου περιττὸν λέγων, ὅ τι λαλήσειεν ἢ πικρανθείη πρός C
τινα τῶν συζώντων[3]) καὶ διηγήσαιτο, πᾶν ἐπαφροδισίας
καὶ χάριτος ἦν μεστόν. καίτοι γε συνέβη, τὸν μὲν Εὐ-
κλείδην κατὰ τὸν βίον[4]), τὸν δὲ Φιλόξενον ὑπὸ πάντων
φιλεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι."

Μοσχίωνος δέ τινος παρασίτου μνημονεύων Ἄλεξις
ἐν Τροφωνίῳ, παραμασήτην αὐτὸν ἐν τούτοις καλεῖ·

Εἶθ' ὁ Μοσχίων,
ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς αὐδώμενος.

ἐν δὲ τῷ Παγκρατιαστῇ Ἄλεξις τρεχεδείπνους καταλέ- D
γων φησί·

Πρῶτον μὲν ἦν σοι Καλλιμέδων ὁ Κάραβος,
ἔπειτα Κόρυδος, Κωβίων, Κυρηβίων[5]),
ὁ Σκόμβρος, ἡ Σεμίδαλις. B. Ἡράκλεις φίλε·
ἀγοράσματ', οὐ συμπόσιον, εἴρηκας, γύναι.

Κυρηβίων δ' ἐπεκαλεῖτο Ἐπικράτης, ὁ Αἰσχίνου τοῦ ῥή-
τορος κηδεστής, ὥς φησι Δημοσθένης[6]) ἐν τῷ περὶ τῆς
παραπρεσβείας. τῶν δὲ τοιούτων ἐπιθέτων, ἃ ἐπὶ χλεύῃ
Ἀθηναῖοι παίζοντες ἔλεγον, μνημονεύει Ἀναξανδρίδης ἐν E
Ὀδυσσεῖ οὕτως·

Ὑμεῖς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ χλευάζετ', οἶδ' ἀκριβῶς·
ἂν μὲν γὰρ ᾖ τις εὐπρεπής, ἱερὸν γάμον καλεῖτε[7])·
ἐὰν δὲ μικρὸν παντελῶς ἀνθρώπιον, σταλαγμόν·
*λαμπρός τις ἐξελήλυθ', * *[8]) ὄλολυς[9]) οὗτός ἐστι·*
λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμασται·
χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν, κονιορτὸς ἀναπέφηνεν· F
ὄπισθεν ἀκολουθεῖ κόλαξ τῳ, λέμβος[10]) ἐπικέκληται·

1) ἡ πτερνοκόπις vulg. Corr. Schw. e cd. 2) Sic Cas. ἄξια vulg. 3) Sic Cas. οὐσεώντων et οὐνώντων vulg. οὐ ζώντ. cdd. 4) Post βίον Dind. lacun. indicavit, quod non necessarium, si post Φιλόξενον cum Cas. aut post πάντων ponas ἀεί. 5) Sic Schweigh. e codd. κηρυβίων vulgo et sic in sqq. 6) p. 433. 7) Sic Dind. e codd. καλεῖτ' vulgo. 8) Lacun. ind. Dind. 9) Sic Schw. e codd. ὀλολυγμὸς vulg. 10) Sic Schw. e codd. et Eustath. τήλεμβρος vulg.

τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρῖνός ἐστι νῆστις·
εἰς τοὺς καλοὺς δ' ἂν τις βλέπῃ, καινὸς[1]) θεατροποιός·
ὑφεῖλετ' ἄρνα ποιμένος[2]) παίζων, Ἀτρεὺς ἐκλήθη·
ἐὰν δὲ κριόν, Φρίξος· ἂν δὲ κωδάριον, Ἰάσων.

Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μέμνηται μὲν κἀν τοῖς
p. 243. πρὸ τούτων· ἀτὰρ δὴ καὶ Μένανδρος αὐτοῦ μνημονεύει ἐν
Κεκρυφάλῳ[3]). κἀν τῇ Ὀργῇ[4]) δέ φησι·

C. 10. *Διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ[5])*
ἄνθρωπος[6]), ὅστις ἐστιν, ὃς κληθείς ποτε
εἰς ἑστίασιν δωδεκάποδος, ὄρθριος[7])
πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδών,
ὡς ὑστερίζων, καὶ παρῆν ἅμ' ἡμέρᾳ.

ἐν δὲ Μέθῃ[8])·

Ἐμὲ γὰρ διέτριψεν ὁ
κομψότατος ἀνδρῶν Χαιρεφῶν, ἱερὸν γάμον
B *φάσκων ποιήσειν δευτέραν μετ' εἰκάδα*
καθ' αὑτόν, ἵνα τῇ τετράδι δειπνῇ παρ' ἑτέροις.
τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀνδρογύνῳ ἢ Κρητί. Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἐπιστολαῖς καὶ ὡς Δημοτίωνι τῷ ἀσώτῳ παρασιτοῦντος αὐτοῦ μνημονεύει·

Ὁ Δημοτίων δὲ παραμενεῖν[9]) αὐτῷ[10]) δοκῶν
C *τἀργύριον οὐκ ἐφείδετ', ἀλλὰ παρέτρεφε*
τὸν βουλόμενον. ὁ Χαιρεφῶν μὲν παντελῶς
οἴκαδε βαδίζειν ᾤετ', ὦ[11]) ταλάντατος.
καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον[12]) μόνον,
τὸν παραμασήτην λαμβάνει[13]) δίκρουν ξύλον·
οὔτ' εὔρυθμος γάρ ἐστιν οὔτ' ἀχρήματος.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Σκύθῃ·

Ἐπὶ κῶμον, εἰ δοκεῖ,
ἴωμεν, ὥσπερ ἔχομεν. B. οὐκοῦν δᾷδα καὶ[14])
D *στεφάνους λαβόντες. Χαιρεφῶν οὕτως *[15])*
μεμάθηκε κωμάζειν[16]) ἄδειπνος.

1) Sic Schw. e codd. *κενὸς* vulg. 2) add. Schweigh. e codd. vs. sq. *ἐὰν δὲ κωδ.* vulg. Corr. Dindorf. 3) p. 95. 4) p. 128. 5) Sic Cas. cfirm. a codd.; *που* vulgo. 6) Sic Dind. *ἄνθρ.* vulg. 7) Sic Cas. consent. codd. *ὄρθιος* vulg. 8) p. 109. 9) Sic Schweigh. *παραμένειν* vulgo. 10) Sic Dindorf. *αὑτῷ* vulgo. 11) Sic V. nisi quod uno verbo *ὠταλ. ὁ ταλ.* L. 12) *οὐκ ἔστ' ἀνάξιον* Toup. et Schweigh. 13) *τὸ — λαμβάνειν* Schw. 14) Sic Meinek. *οὐκοῦν καὶ δ. καὶ* vulg. 15) Lacunam ind. Dind. Meinek. *οὕτως μὲν οὖν.* 16) Sic Cas. *μεμάθηκ' ἐγκωμιάζειν* vulgo.

Τιμόθεος Κυναρίῳ·

Πειρώμεθ' ἀποδόντες τὸ δεῖπνον ἀπιέναι.
εἰς ἑπτάκλινον δ' ἐστίν, ὥς ἔφραζέ μοι·
ἂν[1]) μὴ παράβυστός που γένηται Χαιρεφῶν.

Ἀπολλόδωρος δ'[2]) ὁ Καρύστιος ἐν Ἱερείᾳ·

Καινόν[3]) γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις
ὡς τὸν Ὀφέλαν[4]) ἄκλητον εἰσδεδυκέναι.
σπυρίδα λαβὼν γὰρ καὶ στέφανον, ὡς ἦν σκότος,
φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων
ἥκειν, δεδείπνηκ', ὡς[5]) ἔοικεν, εἰσπεσών. E

ἐν δὲ Σφαττομένῃ

Καλῶ δ' Ἄρη[6]) Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς,
καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἂν γὰρ μὴ καλῶ,
ἄκλητος ἥξει.

Μάχων δ' ὁ κωμικός φησιν·

Ὁδὸν μακρὰν ἐλθόντος ἐπὶ δεῖπνόν ποτε
τοῦ Χαιρεφῶντος εἰς γάμους ἐξ ἄστεος,
εἰπεῖν λέγουσι τὸν ποιητὴν Δίφιλον,
εἰς τὰς ἑαυτοῦ, Χαιρεφῶν, σιαγόνας F
ἔγκοψον ἥλους ἑκατέρᾳ γε τέτταρας,
ἵνα μὴ παρασείων καὶ μακρὰν ἑκάστοτε
ὁδὸν βαδίζων τὰς γνάθους διαστρέφῃς.

καὶ πάλιν.

Ὁ Χαιρεφῶν κρεάδι' ὠψώνει[7]) ποτέ,
καὶ τοῦ μαγείρου, φασίν, ὀστῶδες σφόδρα
αὐτῷ τι προσκόπτοντος ἀπὸ τύχης κρέας,
εἶπεν, μάγειρε[8]), μὴ προσίστα τοῦτό μοι
τοὐστοῦν. ὁ δ' εἶπεν, ἀλλὰ μήν ἐστι γλυκύ·
καὶ μὴν τὸ πρὸς ὀστοῦν φασι κρέας εἶναι γλυκύ. p.244.
ὁ Χαιρεφῶν δέ, καὶ μάλ'[9]), ὦ βέλτιστ', ἔφη,
γλυκὺ μέν, προσιστάμενον δὲ λυπεῖ πανταχῆ.

τοῦ Χαιρεφῶντος καὶ σύγγραμμα ἀναγράφει Καλλίμαχος ἐν τῷ τῶν παντοδαπῶν πίνακι[10]) γράφων οὕτως· „δεῖπνα ὅσοι ἔγραψαν. Χαιρεφῶν Κυρηβίωνι[11]).“ εἶθ' ἑξῆς τὴν

1) *ἐὰν* vulg. Corr. Schw. 2) Sic Schweigh. e cod. *δὲ ὁ* vulg. 3) *καὶ νῦν* Cas. 4) Sic Schw. e codd. *ὀφέλλαν* vulg. 5) Sic Cas. nisi quod *δεδείπνηκ' ὡς* scripsit. *δεδειπνηκὼς* vulgo. 6) *Ἄρην* vulg. Corr. Dind. 7) Sic Schweigh. *ὤψων εἶ* V et edd. *ὀψωνεῖ* L. 8) Sic Schw. e cdd. *μάγειρος* vulgo. vs. seq. *τοὔστοῦν* vulg. Corr. Dind. 9) Sic Schw. *μάλιστ'* vulg. — vs. 8 est parodia Eur. Iph. A. 23. 10) Sic Cas. *πινάκων* vulgo. 11) Sic Bentl. *Κυρηβίων* vulgo.

ἀρχὴν ὑπέθηκεν· „ἐπειδή μοι πολλάκις ἐπέστειλας. Στίχων τοέ[1]).“ καὶ ὁ Κυρηβίων δ' ὅτι παράσιτος προαίρηται[2]).

B Καὶ Ἀρχεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μνημονεύων ὁ Μάχων φησί·

Κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὁ παράσιτος Ἀρχεφῶν
ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἡνίκα
κατέπλευσεν εἰς Αἴγυπτον ἐκ τῆς Ἀττικῆς,
C. 11. *ὄψου πετραίου παρατεθέντος[3]) ποικίλου*
ἐπὶ τῆς τραπέζης καράβων τ' ἀληθινῶν,
C *ἐπὶ πᾶσι λοπάδος τ' εἰσενεχθείσης ἁδρᾶς,*
ἐν ᾗ τεμαχιστοὶ[4]) τρεῖς ἐνῆσαν κωβιοί[5]),
οὓς κατεπλάγησαν πάντες οἱ κεκλημένοι,
τῶν μὲν σκάρων ἀπέλαυε τῶν τριγλῶν θ' ἅμα
καὶ φυκίδων ἐπὶ πλεῖον Ἀρχεφῶν πάνυ,
ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν μαινίδων καὶ μεμβράδων
Φαληρικῆς ἀφύης τε διασεσαγμένος,
τῶν κωβιῶν δ' ἀπέσχετ' ἐγκρατέστατα.
D *πάνυ δὴ παραδόξου γενομένου τοῦ πράγματος*
καὶ τοῦ βασιλέως πυθομένου τἀλκήνορος
μὴ παρεόρακεν[6]) Ἀρχεφῶν τοὺς κωβιούς;
ὁ κυρτὸς εἶπε, πάνυ μὲν οὖν τοὐναντίον,
Πτολεμαῖ', ἑόρακε[6]) πρῶτος ἀλλ' οὐχ ἅπτεται,
τοὔψον δὲ σέβεται τοῦτο καὶ δέδοικέ πως·
οὐδ' ἐστὶν αὐτῷ πάτριον ὄντ' ἀσύμβολον
ἰχθὺν ἔχοντ' ἄψηφον[7]) ἀδικεῖν οὐδένα·

Ἄλεξις δ' ἐν Πυραύνῳ[8]) Στράτιον τὸν παράσιτον
E εἰσάγει δυσχεραίνοντα τῷ τρέφοντι, καὶ λέγοντα τάδε·

Ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἦν τῷ Πηγάσῳ,
ἢ τοῖς Βορεάδαις, ἢ εἴ τι[9]) θᾶττον ἔτι τρέχει[10]),
ἢ Δημέᾳ Λάχητος Ἐτεοβουτάδῃ.
πέτεται γάρ, οὐχ οἷον βαδίζει τὰς ὁδούς.

καὶ μετ' ὀλίγα·

Στράτιε, φιλεῖς δή πού με; B. μᾶλλον τοῦ πατρός.
ὁ μὲν γὰρ οὐ τρέφει με. σὺ δὲ λαμπρῶς τρέφεις.
A. εὔχει[11]) τ' ἀεί με ζῆν ἅπασι τοῖς θεοῖς;
F *B. ἂν γάρ πάθῃς τι, πῶς ἐγὼ βιώσομαι;*

1) Sic Cas. τὸ ε̄ vulg. 2) p. 242. D. 3) Sic Schw. e codd. παρατιθέντος vulgo. 4) Sic Cas. τεμαχίσκοι vulgo. 5) κώβιοι vulg. Corr. Dind. e cod.. 6) παρεώρακεν et ἑώρακε vulg. Corr. Schw. 7) ἔχοντα ψῆφον Cas. 8) Παροίνῳ vulg. Corr. Dind. 9) Sic Dind. e cod. ἤ τι vulg. 10) Sic Schw. τούτων τρέχει vulgo. 11) εὔχῃ vulg. Corr. Dind.

Ἀξιόνικος δ' ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Τυρρηνῷ[1]) Γρυλλίωνος τοῦ
παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει·

Οἶνος οὐκ ἔνεστι νῦν[2])
αὐτοῖς πρὸς ἑταίρους πρόφασιν ἐπὶ κῶμον τινάς,
ὅπερ ποιεῖν εἴωθε Γρυλλίων ἀεί.

Ἀριστόδημος δ' ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπομνημονευμάτων
παρασίτους ἀναγράφει, Ἀντιόχου μὲν τοῦ βασιλέως Σώ-
στρατον[3])· Δημητρίου δὲ τοῦ πολιορκητοῦ Εὐαγόραν τὸν
κυρτόν· Σελεύκου δὲ Φορμίωνα. Λυγκεὺς δὲ ὁ Σάμιος ἐν
τοῖς Ἀποφθέγμασι· „Σιλανὸς (φησὶν) ὁ Ἀθηναῖος, Γρυλ- p. 245.
λίωνος παρασιτοῦντος Μενάνδρῳ[4]) τῷ σατράπῃ, εὐπαρύ-
φου[5]) δὲ καὶ μετὰ θεραπείας περιπατοῦντος, ἐρωτηθεὶς
τίς ἐστιν οὗτος, Μενάνδρου, ἔφησεν, ἀξία γνάθος[6]).
Χαιρεφῶν δ' ἔφησεν, ὁ παράσιτος εἰς γάμον ἄκλητος
εἰσελθὼν καὶ κατακλιθεὶς ἔσχατος[7]), τῶν γυναικονόμων
ἀριθμούντων τοὺς κεκλημένους καὶ κελευόντων αὐτὸν
ἀποτρέχειν ὡς παρὰ τὸν νόμον ἐπὶ τοῖς τριάκοντα ἐπόν-
τος, ἀριθμεῖτε δή, ἔφη, πάλιν, ἀπ' ἐμοῦ ἀρξάμενοι."

Ὅτι δ' ἦν ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν τὰ συμ- B
πόσια, καὶ ἐξετάζειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθμόν, εἰ ὁ
κατὰ νόμον ἐστί, Τιμοκλῆς ἐν Φιλοδικαστῇ φησιν οὕτως·

Ἀνοίγετ' ἤδη τὰς θύρας, ἵνα πρὸς τὸ φῶς
ὦμεν καταφανεῖς μᾶλλον, ἐφοδεύων ἐὰν
βούληθ' ὁ γυναικονόμος λαβεῖν ἀριθμὸν[8])
κατὰ τὸν νόμον τὸν καινόν, ὅπερ εἴωθε δρᾶν,
τῶν ἑστιωμένων. ἔδει δὲ τοὔμπαλιν
τὰς τῶν ἀδείπνων ἐξετάζειν οἰκίας.

Μένανδρος δ' ἐν Κεκρυφάλῳ[9])· C

Παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ τοὺς ἐν τοῖς γάμοις
διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι πυθόμενος
πάντας μαγείρους, κατὰ νόμον καινόν τινα,
ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους, ἐὰν
πλείους τις ὧν ἔξεστιν ἑστιῶν τύχῃ,
ἐλθών.

1) *Τυρρηνικῷ* vulgo. Corr. Dind. 2) Sic Schw. *ἔνεστιν νῦν* vulgo. Dind. lacunae signum posuit. 3) Sic Schw. e codd. *Σώπατρον* vulgo. 4) *Μενάνδρῳ — περιπατοῦντος* om. vulgo. adiec. Schw. e codd. 5) Sic Schw. *παρευπαρύφου* codd. 6) Sic Casaub. et codd. *ἀξιάγναθος* vulgo. 7) Sic Schweigh. *ἐσχ. καὶ* vulgo. 8) *ἀπολαβεῖν τὸν ἀριθμὸν* coni. Dind. Fortasse: *λαβεῖν τὸν ἀριθμὸν εὖ.* 9) p. 94.

καὶ Φιλόχορος δ' ἐν ἑβδόμῃ Ἀτθίδος· „οἱ γυναικονόμοι
(φησὶ) μετὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν ἐσκόπουν τὰς ἐν ταῖς οἰ-
D κίαις συνόδους ἔν τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις.“

Τοῦ δὲ Κορύδου ἀποφθέγματα τάδε ἀναγράφει ὁ
Λυγκεύς· „Κορύδῳ συμπινούσης τινὸς ἑταίρας, ᾗ ὄνομα ἦν
Γνώμη, καὶ τοῦ οἰναρίου ὑπολιπόντος, εἰσφέρειν ἐκέλευ-
σεν ἕκαστον[1]) δύο ὀβολούς, Γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι ὅ
τι δοκεῖ τῷ δήμῳ. Πολύκτορος δὲ τοῦ κιθαρῳδοῦ φακῆν
ῥοφοῦντος καὶ λίθον μασησαμένου, ὦ ταλαίπωρε; ἔφη,
καὶ ἡ φακῆ σε βάλλει.“ μήποτε τούτου καὶ Μάχων μνη-
μονεύει. φησὶ γάρ·

Κακός τις, ὡς ἔοικε, κιθαρῳδὸς σφόδρα,
μέλλων οἰκοδομεῖν[2]) τὴν οἰκίαν φίλον
E αὐτοῦ[3]) λίθους ᾔτησεν· ἀποδώσω[4]) δ' ἐγὼ
αὐτῶν πολὺ πλείους, φησίν, ἐκ τῆς δείξεως.

λέγοντος δέ τινος τῷ Κορύδῳ, ὡς τῆς αὐτοῦ[5]) γυναικὸς
ἐνίοτε καὶ τράχηλον καὶ τοὺς τιτθοὺς καὶ τὸν ὀμφαλὸν
φιλεῖ, πονηρὸν, ἔφη, τοῦτ' ἤδη. καὶ γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἀπὸ
C. 12. τῆς Ὀμφάλης ἐπὶ τὴν Ἥβην μεταβέβηκε. Φυρομάχου δ'
ἐμβαψαμένου εἰς φακῆν καὶ τὸ τρυβλίον ἀνατρέψαντος,
ζημιωθῆναι αὐτὸν, ἔφη, δίκαιον, ὅτι οὐκ ἐπιστάμενος
F δειπνεῖν ἀπεγράψατο. παρὰ Πτολεμαίῳ δὲ ματτύης περι-
φερομένης καὶ κατ' ἐκεῖνον ἀεὶ λειπούσης, Πτολεμαῖε,
ἔφη, πότερον ἐγὼ μεθύω, ἢ δοκεῖ μοι ταῦτα περιφέρε-
σθαι; Χαιρεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου φήσαντος οὐ δύ-
νασθαι τὸν οἶνον φέρειν, οὐδὲ γὰρ τὸ εἰς τὸν οἶνον, ἔφη.
τοῦ δὲ[6]) Χαιρεφῶντος γυμνοῦ ἔν τινι δείπνῳ διαναστάντος,
ὦ Χαιρεφῶν, εἶπεν, ὥσπερ τὰς ληκύθους ὁρῶ σε μέχρι
πόσου μεστὸς εἶ. καθ' ὃν δὲ καιρὸν Δημοσθένης παρ'
Ἁρπάλου τὴν κύλικα εἰλήφει, οὗτος, ἔφη, τοὺς ἄλλους
p. 246. ἀκρατοκώθωνας καλῶν αὐτὸς τὴν μεγάλην ἔσπακεν. εἰω-
θότος δ' αὐτοῦ ῥυπαροὺς ἄρτους ἐπὶ τὰ δεῖπνα φέρεσθαι,
ἐνεγκαμένου τινὸς ἔτι μελαντέρους, οὐκ ἄρτους ἔφη αὐτὸν
ἐνηνοχέναι, ἀλλὰ τῶν ἄρτων σκιάς.“

1) Sic Casaub. et codd. ἑκατὸν vulgo. 2) ἀνοικοδομεῖν Porson. et Scalig. 3) Sic Grot. αὐτοῦ vulg. 4) Sic Grot. ἀποίσω vulg. 5) Sic Dind. αὐτοῦ vulg. 6) τοῦ γὰρ vulg. ἔφη. Corr. Schweigh. e codd.

Φιλόξενος δ' ὁ παράσιτος, Πτερνοκοπὶς δ' ἐπίκλην, παρὰ Πύθωνι ἀριστῶν, παρακειμένων ἐλαῶν καὶ μετὰ μικρὸν προσενεχθείσης λοπάδος ἰχθύων πατάξας τὸ τρυβλίον ἔφη, μάστιξεν δ' ἐλάαν. ἐν δείπνῳ δὲ τοῦ καλέσαντος αὐτὸν μέλανας ἄρτους παρατιθέντος, μὴ B
πολλούς, εἶπε, παρατίθει, μὴ σκότος ποιήσῃς. τὸν δ'[1]) ὑπὸ τῆς γραὸς τρεφόμενον παράσιτον Παυσίμαχος ἔλεγε τοὐναντίον πάσχειν τῇ γραῒ συνόντα· αὐτὸν γὰρ ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί. περὶ τούτου καὶ Μάχων γράφει οὕτως·

*Τὸν ὑδροπότην[2]) * Μοσχίωνα λεγόμενον*
ἰδόντα φασὶν ἐν Λυκείῳ μετά τινων
παράσιτον ὑπὸ γραὸς τρεφόμενον πλουσίας,
ὁ δεῖνα, παράδοξόν γε ποιεῖς πρᾶγμ', ὅτι
ἡ γραῦς ποιεῖ σ'[3]) ἐν γαστρὶ λαμβάνειν ἀεί. C

ὁ δ' αὐτὸς παράσιτον ἀκούσας ὑπὸ γραίας τρεφόμενον συγγινόμενόν τε αὐτῇ ἑκάστης ἡμέρας

Νῦν πάντα (φησὶ) καινὰ[4]) γίγνεθ'· ἡ μὲν οὐ κύει,
ἐν γαστρὶ δ' οὗτος λαμβάνει καθ' ἡμέραν.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου, Μεγαλοπολίτης γένος, ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ τὸν Φιλοπάτορα ἱστοριῶν συμπότας φησὶ τῷ βασιλεῖ συνάγεσθαι ἐξ ἁπάσης τῆς πόλεως, οὓς προσαγορεύεσθαι γελοιαστάς.

Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ εἰκοστῇ καὶ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν „Κελτοὶ (φησὶ) περιάγονται μεθ' αὑτῶν[5]) D
καὶ πολεμοῦντας συμβιωτάς, οὓς καλοῦσι παρασίτους. οὗτοι δὲ ἐγκώμια αὐτῶν καὶ πρὸς ἀθρόους λέγουσιν ἀνθρώπους συνεστῶτας, καὶ πρὸς ἕκαστον τῶν κατὰ μέρος ἐκείνων ἀκροωμένων. τὰ δὲ ἀκούσματα αὐτῶν εἰσιν οἱ καλούμενοι Βάρδοι· ποιηταὶ δὲ οὗτοι τυγχάνουσι μετ' ᾠδῆς ἐπαίνους λέγοντες.“ ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς Ἀπολλώνιόν τινα ἀναγράφει, παράσιτον γεγονότα Ἀντιόχου τοῦ Γρυποῦ ἐπικαλουμένου, τοῦ τῆς Συρίας βασιλέως. Ἀριστόδημος δ' ἱστορεῖ Βίθυν E

1) δ' e cod. add. Schw. 2) ὑδροπώτην vulgo. Corr. Dind. e cod. deinde lacun. sign. pos. id. 3) Sic Schw. e codd. vestig. vulgo ποιεῖ. 4) καινὰ add. Dind. e cod. et deind. γίγνεθ' pro γίνετ' idem. 5) Sic Dindorf. e codd. ἑαυτῶν vulgo.

τὸν Λυσιμάχου τοῦ βασιλέως παράσιτον, ἐπεὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ἱμάτιον ὁ Λυσίμαχος ἐνέβαλε ξύλινον σκορπίον, ἐκταραχθέντα ἀναπηδῆσαι, εἶτα γνόντα τὸ γεγενημένον, κἀγώ σέ, φησίν, ἐκφοβήσω, βασιλεῦ· δός μοι τάλαντον. ἦν δ' ὁ Λυσίμαχος μικρολογώτατος. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν Εὐρωπιακῶν Ἀριστομάχου τοῦ Ἀργείων τυράννου παράσιτον γενέσθαι φησὶν Ἀνθεμόκριτον τὸν παγκρατιαστήν.

F Κοινῇ δὲ περὶ παρασίτων εἰρήκασι Τιμοκλῆς μὲν ἐν Πύκτῃ, ἐπισιτίους καλῶν αὐτοὺς ἐν τοῖσδε·

Εὑρήσεις δὲ[1]) τῶν ἐπισιτίων
τούτων τινάς, οἳ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι[2])
τἀλλότρι', ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρύκων δέρειν[3])
παρέχοντες ἀθληταῖσιν[4]).

Φερεκράτης Γραυσί·

Σὺ δ' οὐδὲ θᾶττον[5]) Σμικυθίων ἐπισιτιεῖ;
B. τίς δ'[6]) οὗτος ὑμῖν ἐστι[7]); A. τοῦτον πανταχοῦ
ἄγω λαρυγγικόν τιν'[8]) ἐπὶ μισθῷ ξένον.

ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες. Πλάτων ἐν τετάρτῳ[9]) Πολιτείας· „καὶ ταῦτα[10]) ἐπισίτιοι,
p. 247. καὶ οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις ὥσπερ οἱ ἄλλοι λαβόντες." Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς[11])·

Ἢν γὰρ ἕν' ἄνδρ' ἄδικον σὺ διώκῃς[12]),
ἀντιμαρτυροῦσι
δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι[13]).

Εὔβουλος δ' ἐν Δαιδάλῳ·

Ἔθελει δ' ἄνευ μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν
ἐπισίτιος[14]).

Δίφιλος δ' ἐν Συνωρίδι, (ἑταίρας δ' ὄνομα ἡ Συνωρίς,) Εὐριπίδου μνησθείς, (κύβος δέ τις οὕτως καλεῖται
B Εὐριπίδης,) παίζων καὶ πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ ὄνομα ἅμα καὶ περὶ παρασίτων τάδε λέγει·

1) Sic Dindorf. e cod. *τε* vulgo. 2) *ἐσφειδωμένοι* L. 3) Sic Pors. *λέγειν* vulgo. 4) Sic Schw. et cod. *ἀθληταῖσι* vulgo. 5) Sic Schweigh. *θᾶσσον* vulg. 6) Sic Schweigh. e codd. vulgo *δ'* om. 7) Sic Cas. *ἔτι* vulg. 8) Sic Pors. e codd. vestig. *λαρυγγίτην* vulgo. 9) p. 420 A. 10) *ταῦτ'* Dind. e cod. 11) Sic Schweigh. e codd. *Πελασγοῖς* vulgo. 12) Sic Pors. *ἄνδρα ἄδ. συνδιώκῃς* vulgo. 13) *ἐπίσιτοι* coni. Dind. propter 247 E. 14) *ἐπισιτίοις* V.

Ἄριστ' ἀπαλλάττεις ἐπὶ τούτου τοῦ κύβου.
B. ἀστεῖος εἶ. δραχμὴν ὑπόθες. A. κεῖται πάλαι.
πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην; B. οὐκ ἄν ποτε [1])
Εὐριπίδης γυναῖκα σώσει' [2]). οὐχ ὁρᾷς
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν αὐτὰς ὡς στυγεῖ;
τοὺς δὲ παρασίτους ἠγάπα. λέγει γέ τοι
[3]) „Ἀνὴρ γὰρ ὅστις εὖ βίον κεκτημένος C
„μὴ τοὐλάχιστον τρεῖς ἀσυμβόλους τρέφει,
[4]) „ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' εἰς πάτραν τυχών [5]).“
A. πόθεν ἐστὶ ταῦτα, πρὸς θεῶν; B. τί δέ σοι μέλει;
οὐ γὰρ τὸ δρᾶμα, τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα.

ἐν δὲ τῇ διασκευῇ τοῦ αὐτοῦ [6]) δράματος περὶ ὀργιζομένου παρασίτου λέγων φησίν·

Ὀργίζεται. παράσιτος ὢν ὀργίζεται;
οὔκ, ἀλλ' ἀλείψας τὴν τράπεζαν τῇ χολῇ,
ὥσπερ τὰ παιδί', αὐτὸν ἀπογαλακτιεῖ. D

καὶ ἑξῆς·

Τότε φάγοις, παράσιθ'. B. ὅρα,
ὡς διασέσυρκε [7]) τὴν τέχνην. A. οὐκ οἶσθ' ὅτι
μετὰ τὸν κιθαρῳδὸν ὁ παράσιτος κρίνεται;

κἀν τῷ δὲ [8]) ἐπιγραφομένῳ Παρασίτῳ δράματί φησιν·

Οὐ δεῖ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον [9]) σφόδρα.

Μένανδρος [10]) δ' ἐν τῇ Ὀργῇ περὶ Φίλου λέγων οὐχ ὑπακούοντος γάμων δείπνῳ φησίν·

Τοῦθ' ἑταῖρός ἐστιν ὄντως [11])· οὐκ ἐρωτᾷ πηνίκα E
δεῖπνόν ἐστιν, ὥσπερ ἕτεροι, καὶ τί δειπνεῖν κωλύει
τοὺς παρόντας. εἶτα δεῖπνον ἕτερον εἰς τρίτην βλέπει,
εἶτα περίδειπνον [12]) πάλιν.

καὶ Ἄλεξις ἐν Ὀρέστῃ, Νικόστρατός τ' ἐν Πλούτῳ, Μένανδρός τ' ἐν Μέθῃ καὶ Νομοθέτῃ [13]), Φιλωνίδης τ' ἐν Κοθόρνοις οὕτως·

Ἐγὼ δ' ἀπόσιτος ὢν τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι.

τῷ δὲ παράσιτος ὅμοιά ἐστιν ὀνόματα ἐπίσιτος, περὶ οὗ προείρηται, καὶ οἰκόσιτος, σιτόκουρός [14]) τε, καὶ αὐτόσιτος,

1) Sic Schweigh. e vestig. codd. οὐκ ἂν πώποτε vulgo. 2) Sic Pors. σώσει vulg. 3) ex Antiope. 4) Iph. T. 535. 5) Sic Dind. ex Eur. μόλοι vulg. 6) Sic Schw. αὐτοῦ τοῦ vulg. 7) Sic Dind. e cd. διασεσύρηκε vulg. 8) Sic Dind. e codd. τῷ ἐπιγρ δὲ vulgo. 9) Sic Dind. e cod. δυσάρεσκον vulgo. 10) p. 129. 11) Sic Grotius. ὄντως ἐστιν vulgo. 12) Sic Grot. περὶ δεῖπνον vulgo. 13) p. 107. 124. 14) σιτόκουρος — κακόσιτος add. Schw. e cod.

ἔτι δὲ κακόσιτος[1]) καὶ ὀλιγόσιτος. μνημονεύει δὲ τοῦ μὲν [2]) ἐπισίτου[3]) Κράτης Τόλμαις·

Ποιμαίνει δ' ἐπίσιτον[4]),
ῥιγῶντ'[5]) ἐν Μεγαβύζου[6]),
δέξεταί τ'[7]) ἐπὶ μισθῷ
σῖτον[8]).

F οἰκοσίτου δ' Ἀναξανδρίδης ἐν Κυνηγέταις·

Υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἡδὺ γίγνεται.

καλεῖται δ' οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ, ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν. Ἀντιφάνης Σκύθῃ·

Ταχὺ γὰρ γίγνεται
[9]) κἀκκλησιαστὴς οἰκόσιτος.

Μένανδρος Δακτυλίῳ[10])·

Οἰκόσιτον νυμφίον
οὐδὲν δεόμενον προικὸς ἐξευρήκαμεν.

καὶ ἐν Κιθαριστῇ[11]).

Οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

p. 248. ἰδίως δ' ἐν Συναριστώσαις[12]) ἔφη·

Ἀστεῖον τὸ μὴ
συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον,
ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκέναι.

σιτοκούρου δ' Ἄλεξις μνημονεύει ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις· „Ἔσει[13]) περιπατῶν σιτόκουρος.“ Μένανδρος[14]) δὲ

B τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον ἐν Θρασυλέοντι οὕτως·

Ὀκνηρός, πάντα μέλλων, σιτόκουρος ὁμολογῶν[15])
παρατρέφεσθαι.

καὶ ἐν Πωλουμένοις[16])·

Τάλας, ἕστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις
τὸ φορτίον θείς. σιτόκουρον, ἄθλιον,
ἄχρηστον[17]) εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν.

1) Sic Schw. σιτόκουστος cod. 2) ἐπισίτου — μισθῷ σῖτον legebantur vulgo litt. F. post ἀκροατὰς λαμβάνεις. Transpos. Porson. 3) Sic Pors. ἐπισιτίου δὲ vulg. 4) Sic Pors. ἐπισίτιον vulg. 5) Sic Pors. ῥιγῶν δ' vulg. 6) Sic Cas. μετὰ βύξου vulgo. 7) Sic Pors. δέξετ' vulgo. 8) Sic Cas. σῖτος vulg. 9) Sic Schw. καὶ ἐκκ. vulg. 10) p. 40. δακτύλῳ vulg. Corr. Cas. 11) p. 97. 12) p. 156. 13) Sic Dind. ἔσῃ vulgo. 14) p. 85. 15) σιτόκ. ἄθλιος, ἄχρηστος εἰς γῆν ὁμολογῶν vulg. Corr. Pors. deletis iis quae ex sqq. huc illata erant. 16) p. 149. 17) ἄχρηστον e superioribus huc traxit Pors.

αὐτόσιτον δ' εἴρηκε Κρωβύλος[1]) ἐν Ἀπαγχομένῳ·
Παράσιτον, αὐτόσιτον[2]). αὐτὸν[3]) γοῦν τρέφων
τὰ πλεῖστα συνερανιστὸς[4]) εἶ τῷ δεσπότῃ.
κακοσίτου δὲ μέμνηται Εὔβουλος ἐν Γανυμήδει· C
Ὕπνος[5]) αὐτὸν ὄντα κακόσιτον τρέφει.
ὀλιγοσίτου δὲ μέμνηται Φρύνιχος ἐν Μονοτρόπῳ·
Ὁ δ' ὀλιγόσιτος Ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρᾷ;
καὶ Φερεκράτης ἢ Στράττις ἐν Ἀγαθοῖς·
Ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

Τοσαῦτα τοῦ Πλουτάρχου εἰπόντος περὶ παρασίτων, διαδεξάμενος τὸν λόγον ὁ Δημόκριτος, Ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτός, ἔφη, τὸ ποτίκολλον[6]) ἅτε ξύλον παρὰ ξύλῳ, ὡς ὁ Θηβαῖος εἴρηκε ποιητής, περὶ κολάκων ἐρῶ τι. „Πράττει γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα" ὁ καλὸς εἶπε Μένανδρος, οὐ μακρὰν δ' ἐστὶν ὁ κόλαξ τοῦ τῶν παρασίτων ὀνόματος. Κλείσοφον γοῦν, τὸν ὑπὸ πάντων κόλακα Φιλίππου τοῦ τῶν Μακεδόνων βασιλέως ἀναγραφόμενον (Ἀθηναῖος δ' ἦν γένος, ὥς φησι Σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἐν τῷ Φιλίππου βίῳ), Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι παράσιτον ὀνομάζει λέγων οὕτως· „Κλείσοφος, ὁ Φιλίππου παράσιτος, ἐπιτιμῶντος αὐτῷ τοῦ Φιλίππου, διότι ἀεὶ αἰτεῖ, ἔφησεν ἐπιλανθάνομαι[7]). τοῦ δὲ Φιλίππου δόντος αὐτῷ ἵππον τραυματίαν, ἀπέδοτο. καὶ μετὰ χρόνον ἐπερωτηθεὶς ὑπὸ[8]) τοῦ βασιλέως, ποῦ ἐστίν, ἐκ τοῦ τραύματος, ἔφη, κεῖνου πέπραται[9]). σκώπτοντος δ' αὐτὸν τοῦ Φιλίππου καὶ εὐημεροῦντος, εἶτ'[10]) οὐκ ἐγώ σε, ἔφη, θρέψω;" καὶ ὁ Δελφὸς δὲ Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τοῦ Κλεισόφου τάδε ἱστορεῖ· „Φιλίππου τοῦ βασιλέως εἰπόντος, διότι γράμματα αὐτῷ ἐκομίσθη παρὰ Κότυος τοῦ βασιλέως, Κλείσοφος παρὼν ἔφη, εὖ[11]) γε νὴ τοὺς θεούς. τοῦ δὲ[12]) Φιλίππου εἰπόντος, τί δὲ σὺ

D (margin, beside "διαδεξάμενος…") E (beside "μασι παράσιτον…") F (beside "τοῦ βασιλέως εἰπόντος…")

1) Legebatur *Κρώβυλος*. 2) *αὐτόσιτον* om. V. 3) *αὐτὸν* vulgo. Corr. Dind. 4) Sic Porson. *συνερανιστὴς* vulgo. 5) *γὰρ* add. Pors. 6) *ποτικολλῶν* V. 7) *αἰτεῖ, ἵν', ἔφη, μὴ ἐπιλανθάνωμαι* Dind. e Porsoni coni. cll. p. 427. F. 8) Sic Schw. e codd. *παρὰ* vulg. 9) Sic Schw. e codd.; vulg. *πέπρακται*. 10) Sic Dind. e cod. *εἶτα* vulgo. 11) Sic Cas. *σύ γε* vulg. 12) *δὲ* vulg. om. ex codd. restit. Schweigh.

οἶδας ὑπὲρ ὧν γέγραπται; Νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον, εἶπεν, ἄκρως γέ μοι ἐπετίμησας.“

Σάτυρος δ' ἐν τῷ τοῦ[1]) Φιλίππου βίῳ „Ὅτι (φησὶ) Φίλιππος τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη, συμπροῆλθεν αὐτῷ καὶ ὁ Κλείσοφος, τελαμωνισθεὶς τὸν αὐτὸν ὀφθαλμόν. καὶ πάλιν ὅτε τὸ σκέλος ἐπηρώθη, σκάζων συνεξώδευε τῷ βασιλεῖ. καὶ εἴ ποτε δριμὺ προσφέροιτο τῶν ἐδεσμάτων ὁ Φίλιππος, αὐτὸς συνέστρεφε τὴν ὄψιν ὡς συνδαινύμε-
p. 249. νος. ἐν δὲ τῇ Ἀράβων χώρᾳ οὐχ ὡς ἐν κολακείᾳ τοῦτ' ἐποίουν, ἀλλὰ κατά τι νόμιμον, βασιλέως παθόντος τι τῶν μελῶν, συνυποκρίνεσθαι τὸ ὅμοιον πάθος, ἐπεὶ καὶ γελοῖον νομίζουσιν, ἀποθανόντι μὲν αὐτῷ σπουδάζειν συγκατορύττεσθαι, πηρωθέντι δὲ μὴ χαρίζεσθαι τὴν ἴσην δόξαν τοῦ πάθους.“ Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς (εἷς δ' ἦν τῶν ἐκ τοῦ περιπάτου) ἐν τῇ πολυβίβλῳ ἱστορίᾳ (ἑκατὸν γὰρ καὶ τεσσαράκοντά εἰσι πρὸς ταῖς τέσσαρσι) τῇ ἑκκαιδεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ φησιν, Ἀδιάτομον, τὸν τῶν
B Σωτιανῶν βασιλέα (ἔθνος δὲ τοῦτο Κελτικόν), ἑξακοσίους
C. 13. ἔχειν λογάδας περὶ αὐτόν[2]), οὓς καλεῖσθαι ὑπὸ Γαλατῶν τῇ πατρίῳ γλώττῃ σιλοδούρους[3]), τοῦτο δ' ἐστὶν Ἑλληνιστὶ εὐχωλιμαῖοι. τούτους δ' οἱ βασιλεῖς ἔχουσι συζῶντας καὶ συναποθνήσκοντας, ταύτην ἐκείνων εὐχὴν ποιουμένων· ἀνθ' ἧς συνδυναστεύουσί τε αὐτῷ, τὴν αὐτὴν ἐσθῆτα καὶ δίαιταν ἔχοντες, καὶ συναποθνήσκουσι κατὰ πᾶσαν ἀνάγ-
C κην, εἴτ' ἐν νόσῳ τελευτήσειε[4]) βασιλεὺς εἴτε πολέμῳ εἴτ' ἄλλως πως. καὶ οὐδεὶς εἰπεῖν ἔχει τινὰ ἀποδειλιάσαντα τούτων τὸν θάνατον, ὅταν ἥκῃ βασιλεῖ, ἢ διεκδύντα.

Φίλιππον δέ φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν Θρασυδαῖον τὸν Θετταλὸν[5]) καταστῆσαι τῶν ὁμοεθνῶν τύραννον, μικρὸν μὲν ὄντα τὴν γνώμην, κόλακα δὲ μέγιστον. ἀλλ' οὐκ Ἀρκαδίων ὁ Ἀχαιὸς κόλαξ ἦν, περὶ οὗ ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Θεόπομπος
D καὶ Δοῦρις ἐν πέμπτῃ[6]) Μακεδονικῶν. οὗτος δὲ ὁ Ἀρκα-

1) τοῦ ex codd. add. Dind. 2) Sic Dind. e codd. αὐτὸν vulgo. 3) Sic Schweigh. e codd. σιλοδούνους vulgo. 4) Sic e codd. Dind. τελευτήσει ὁ β. vulgo. 5) Sic Dind. e cod. Θεσσ. vulg. 6) Sic Dind. e cod. πέμπτῳ vulg.

δίων, μισῶν τὸν Φίλιππον, ἑκούσιον ἐκ τῆς πατρίδος φυγὴν ἔφυγεν. ἦν δ' εὐφυέστατος, καὶ πλείους ἀποφάσεις αὐτοῦ μνημονεύονται. ἔτυχε δ' οὖν ποτ' ἐν Δελφοῖς ἐπιδημοῦντος Φιλίππου παρεῖναι καὶ τὸν Ἀρκαδίωνα· ὃν θεασάμενος ὁ Μακεδὼν καὶ προσκαλεσάμενος, Μέχρι τίνος φεύξῃ, φησίν, Ἀρκαδίων; καὶ ὅς,

[1]Ἔς τ' ἂν [2]τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι Φίλιππον.

Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν, γε- E
λάσαντα τὸν Φίλιππον ἐπὶ τούτῳ καλέσαι τε ἐπὶ δεῖπνον τὸν Ἀρκαδίωνα καὶ οὕτω τὴν ἔχθραν διαλύσασθαι. περὶ δὲ [3]) Νικησίου τοῦ Ἀλεξάνδρου κόλακος Ἡγήσανδρος τάδ' ἱστορεῖ· „Ἀλεξάνδρου δάκνεσθαι φήσαντος ὑπὸ μυιῶν καὶ προθύμως αὐτὰς ἀποσοβοῦντος, τῶν κολάκων τις Νικησίας παρὼν, Ἦπου τῶν ἄλλων μυιῶν, εἶπεν, αὗται πολὺ κρατήσουσι τοῦ σοῦ γευσάμεναι αἵματος.“ ὁ δ' αὐτός
φησι καὶ Χειρίσοφον, τὸν Διονυσίου κόλακα, ἰδόντα Διο- F
νύσιον γελῶντα μετά τινων γνωρίμων (ἀπεῖχε δ' ἀπ' αὐτῶν πλείω τόπον, ὡς μὴ συνακούειν), συγγελᾶν [4]). ἐπεὶ δ' [5]) ὁ Διονύσιος ἠρώτησεν αὐτόν, διὰ τίνα αἰτίαν οὐ συνακούων τῶν λεγομένων γελᾷ, Ὑμῖν, φησί, πιστεύω, διότι τὸ ῥηθὲν γελοῖόν ἐστιν.

Πλείστους δ' εἶχε καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος τοὺς κολακεύοντας, οὓς καὶ προσηγόρευον οἱ πολλοὶ Διονυσοκόλακας [6]) οὗτοι δὲ προσεποιοῦντο, μήτε ὀξὺ ὁρᾶν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ ὁ Διονύσιος οὐκ ἦν ὀξυώπης, ἔψαυόν τε τῶν παρακειμένων ὡς οὐχ ὁρῶντες, ἕως ὁ Διονύσιος αὐτῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὰ λεκάρια [7]) προσῆγεν. ἀποπτύοντος δὲ τοῦ Διονυσίου, πολλάκις παρεῖχον τὰ πρόσωπα καταπτύ-
εσθαι· καὶ ἀπολείχοντες τὸν σίαλον, ἔτι δὲ τὸν ἔμετον p. 250.
αὐτοῦ, μέλιτος ἔλεγον εἶναι γλυκύτερον. Τίμαιος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν Δημοκλέα φησὶ τὸν Διονυσίου τοῦ νεωτέρου κόλακα, ἔθους ὄντος κατὰ Σικελίαν θυσίας ποιεῖσθαι κατὰ τὰς οἰκίας ταῖς Νύμφαις καὶ περὶ τὰ ἀγάλματα παννυχίζειν μεθυσκομένους, ὀρ-

1) Od. λ. 122. 2) φησὶ Dind. e cd. inseruit. 3) Ἡγησίου Νικησ. vulg.; Ἡγ. delev. Schweigh. 4) add. Schw. e cod. 5) δ' id. add. e codd. 6) Sic id. e codd. Διονυσιοκόλ. vulgo. 7) λεκανία L.

χεῖσθαί τε περὶ τὰς θεάς, ὁ Δημοκλῆς ἐάσας τὰς Νύμφας καὶ εἰπών, οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις θεοῖς, ἐλθὼν ὠρχεῖτο[1]) πρὸς τὸν Διονύσιον. ἔπειτα πρεσβεύσας ποτὲ
B 'μεθ' ἑτέρων [ὡς τὸν Διονύσιον][2]), καὶ πάντων κομιζομένων ἐπὶ τριήρους, κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων, ὅτι στασιάζοι[3]) κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ βλάπτοι[4]) τοῦ Διονυσίου τὰς κοινὰς πράξεις, καὶ σφόδρα τοῦ Διονυσίου ὀργισθέντος, ἔφησε, τὴν διαφορὰν γενέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις, ὅτι μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκεῖνοι μὲν τὸν Φρυνίχου καὶ Στησιχόρου, ἔτι δὲ Πινδάρου παιᾶνα τῶν αὐτῶν τινες ἀνειληφότες ᾖδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων
C τοὺς ὑπὸ τοῦ[5]) Διονυσίου πεποιημένους διεπεραίνετο. καὶ τούτου σαφῆ τὸν ἔλεγχον παρέξειν ἐπηγγείλατο· τοὺς μὲν γὰρ αὐτοῦ κατηγόρους οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ᾀσμάτων κατέχειν, αὐτὸς δ' ἕτοιμος εἶναι πάντας ἐφεξῆς ᾄδειν. λήξαντος δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Διονυσίου, πάλιν ὁ Δημοκλῆς ἔφη· „Χαρίσαιο δ' ἄν μοί τι, Διονύσιε, κελεύσας τινὶ τῶν ἐπισταμένων, διδάξαι με τὸν πεποιημένον εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν παιᾶνα· ἀκούω γάρ σε πεπραγματεῦσθαι περὶ
D τούτων[6]).“ παρακεκλημένων δέ ποτε τῶν φίλων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου ἐπὶ τὸ δεῖπνον εἰσιὼν ὁ Διονύσιος εἰς τὸν οἶκον, Γράμματα ἡμῖν, ἔφη[7]), ἄνδρες φίλοι, ἐπέμφθη παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν εἰς Νέαν πόλιν ἀποσταλέντων. καὶ ὁ Δημοκλῆς ὑπολαβὼν ἔφη, Εὖ γε νὴ τοὺς θεοὺς ἐποίησαν, ἔφη, Διονύσιε. κἀκεῖνος προσβλέψας αὐτῷ, Τῷ δ'[8]) οἶδας, ἔφη, σύ, πότερα κατὰ γνώμην ἐστὶν ἢ τοὐναντίον ἃ γεγράφασιν; καὶ ὁ Δημοκλῆς[9]), Εὖ γε νὴ τοὺς θεοὺς ἐπιτετίμηκας, ἔφη, Διονύσιε. καὶ Σάτυρον δέ τινα ἀναγράφει ὁ Τίμαιος κόλακα ἀμφοτέρων τῶν Διονυσίων.

E Ἡγήσανδρος δ' ἱστορεῖ, καὶ Ἱέρωνα τὸν τύραννον ἀμβλύτερον κατὰ τὰς ὄψεις γενέσθαι καὶ τοὺς συνδειπνοῦν-

1) Sic Schw. e cod. ὀρχ. vulg. seq. πρὸς in ὡς mutari vult Dindorf. 2) Delenda censuit Schw. et Dind. ὡς τὸν Δίωνα Casaub. 3) Sic Schweigh. e codd. στασιάζει vulgo. 4) Sic Dind. e cod. βλάπτει vulgo. 5) Sic Dind. e vestig. codd. τοὺς αὐτοῦ vulg. 6) τοῦτον Schweigh. et Dind e cod. 7) ἔφη vulg. om. add. Schw. e codd. 8) τί δ' Schw. et Dind. e cod. 9) καὶ ὁ Δημ. om. vulg.; add. Schw. e cdd.

τας τῶν φίλων ἔχειν ἐπίτηδες διαμαρτάνοντας τῶν ἐδεσμάτων, ἵν' ὑπ' αὐτοῦ χειραγωγῶνται[1]) καὶ δοκῇ τῶν ἄλλων ὀξυδερκέστερος εἶναι. Εὐκλείδην δέ φησιν Ἡγήσανδρος, τὸν Σεῦτλον ἐπικαλούμενον (παράσιτος δ' ἦν καὶ οὗτος) παραθέντος[2]) τινὸς αὐτῷ πλείους σόγκους ἐν δείπνῳ, Ὁ Καπανεύς, φῆσαι[3]), ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου εἰσαγόμενος ἐν F ταῖς Ἱκέτισιν ὑπεραστεῖος ἦν

[4]) Μισῶν τραπέζας ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν.

οἱ δὲ δημαγωγοῦντες, φησίν, Ἀθήνησι κατὰ τὸν Χρεμωνίδειον πόλεμον κολακεύοντες τοὺς Ἀθηναίους, τἄλλα μὲν ἔφασκον πάντα εἶναι κοινὰ τῶν Ἑλλήνων, τὴν δ' ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπους φέρουσαν ὁδὸν Ἀθηναίους εἰδέναι μόνους. Σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις Ἀνάξαρχόν[5]) φησι, τὸν Εὐδαιμονικὸν φιλόσοφον, ἕνα τῶν Ἀλεξάνδρου γενέσθαι κολάκων, καὶ συνοδεύοντα τῷ βασιλεῖ, ἐπεὶ ἐγένετό ποτε βροντὴ ἰσχυρὰ καὶ ἐξαίσιος, ὡς πάντας πτῆξαι, εἰπεῖν, Μή τι σὺ τοιοῦτον[6]) ἐποίησας, Ἀλέξανδρε, ὁ τοῦ Διός; τὸν δὲ γελάσαντα εἰπεῖν, Οὐ γὰρ φοβερὸς p. 251. βούλομαι εἶναι, καθάπερ σύ με διδάσκεις, ὁ τὰς τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων κελεύων με δειπνοῦντα προσφέρεσθαι κεφαλάς. Ἀριστόβουλος δέ φησιν ὁ Κασανδρεὺς[7]) Διώξιππον τὸν Ἀθηναῖον παγκρατιαστήν, τρωθέντος ποτὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αἵματος ῥέοντος, εἰπεῖν·

[8]) Ἰχώρ, οἷόσπερ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

Ἐπικράτης δ' ὁ Ἀθηναῖος πρὸς βασιλέα πρεσβεύσας, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος, καὶ πολλὰ δῶρα παρ' ἐκείνου λαβών, οὐκ ᾐσχύνετο κολακεύων οὕτως φανερῶς καὶ τολ- B μηρῶς τὸν βασιλέα, ὡς καὶ εἰπεῖν, δεῖν κατ' ἐνιαυτὸν οὐκ ἐννέα ἄρχοντας, ἀλλ' ἐννέα πρέσβεις αἱρεῖσθαι πρὸς βασιλέα. θαυμάζω δὲ ἔγωγε τῶν Ἀθηναίων, πῶς τοῦτον μὲν ἄκριτον εἴασαν, Δημάδην δὲ δέκα ταλάντοις ἐζημίωσαν, ὅτι θεὸν εἰσηγήσατο Ἀλέξανδρον, καὶ Τιμαγόραν[9]) δ' ἀπέκτειναν, ὅτι πρεσβεύων ὡς βασιλέα προσεκύνησαν αὐ-

1) Sic Cas. ἵν' ἐπὰν χειραγ. vulg. 2) Sic Schw. e cod. παρατεθέντος vulg. 3) Legebatur ἔφη: Dind. coni. φάναι. 4) Eur. Suppl. v. 864. 5) Ἀνάξανδρον V. 6) τοιοῦτο L. 7) Sic Dind. ex cod. Κασσ. vulgo. 8) Il. ε, 340. 9) Sic Valesius. Εὐαγόραν vulgo.

χεῖσθαί τε περὶ τὰς θεάς, ὁ Δημοκλῆς ἐάσας τὰς Νύμ-
φας καὶ εἰπών, οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις θεοῖς, ἐλθὼν
ὠρχεῖτο[1]) πρὸς τὸν Διονύσιον. ἔπειτα πρεσβεύσας ποτὲ
B 'μεθ' ἑτέρων [ὡς τὸν Διονύσιον][2]), καὶ πάντων κομιζομέ-
νων ἐπὶ τριήρους, κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων, ὅτι στα-
σιάζοι[3]) κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ βλάπτοι[4]) τοῦ Διονυ-
σίου τὰς κοινὰς πράξεις, καὶ σφόδρα τοῦ Διονυσίου ὀρ-
γισθέντος, ἔφησε, τὴν διαφορὰν γενέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς
συμπρέσβεις, ὅτι μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκεῖνοι μὲν τὸν Φρυνί-
χου καὶ Στησιχόρου, ἔτι δὲ Πινδάρου παιᾶνα τῶν αὐτῶν
τινες ἀνειληφότες ᾖδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων
C τοὺς ὑπὸ τοῦ[5]) Διονυσίου πεποιημένους διεπεραίνετο. καὶ
τούτου σαφῆ τὸν ἔλεγχον παρέξειν ἐπηγγείλατο· τοὺς
μὲν γὰρ αὐτοῦ κατηγόρους οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ᾀσμά-
των κατέχειν, αὐτὸς δ' ἕτοιμος εἶναι πάντας ἐφεξῆς ᾄδειν.
λήξαντος δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Διονυσίου, πάλιν ὁ Δημοκλῆς
ἔφη· „Χαρίσαιο δ' ἄν μοί τι, Διονύσιε, κελεύσας τινὶ
τῶν ἐπισταμένων, διδάξαι με τὸν πεποιημένον εἰς τὸν
'Ασκληπιὸν παιᾶνα· ἀκούω γάρ σε πεπραγματεῦσθαι περὶ
D τούτων[6])." παρακεκλημένων δέ ποτε τῶν φίλων ὑπὸ τοῦ
Διονυσίου ἐπὶ τὸ δεῖπνον εἰσιὼν ὁ Διονύσιος εἰς τὸν οἶκον,
Γράμματα ἡμῖν, ἔφη[7]), ἄνδρες φίλοι, ἐπέμφθη παρὰ τῶν
ἡγεμόνων τῶν εἰς Νέαν πόλιν ἀποσταλέντων. καὶ ὁ Δη-
μοκλῆς ὑπολαβὼν ἔφη, Εὖ γε νὴ τοὺς θεοὺς ἐποίησαν,
ἔφη, Διονύσιε. κἀκεῖνος προσβλέψας αὐτῷ, Τῷ δ'[8]) οἶδας,
ἔφη, σύ, πότερα κατὰ γνώμην ἐστὶν ἢ τοὐναντίον ἃ γεγρά-
φασιν; καὶ ὁ Δημοκλῆς[9]), Εὖ γε νὴ τοὺς θεοὺς ἐπιτετί-
μηκας, ἔφη, Διονύσιε. καὶ Σάτυρον δέ τινα ἀναγράφει ὁ
Τίμαιος κόλακα ἀμφοτέρων τῶν Διονυσίων.
E 'Ηγήσανδρος δ' ἱστορεῖ, καὶ 'Ιέρωνα τὸν τύραννον
ἀμβλύτερον κατὰ τὰς ὄψεις γενέσθαι καὶ τοὺς συνδειπνοῦν-

1) Sic Schw. e cod. ὀρχ. vulg. seq. πρὸς in ὡς mutari vult Dindorf. 2) Delenda censuit Schw. et Dind. ὡς τὸν Δίωνα Casaub. 3) Sic Schweigh. e codd. στασιάζει vulgo. 4) Sic Dind. e cod. βλάπτει vulgo. 5) Sic Dind. e vestig. codd. τοὺς αὐτοῦ vulg. 6) τοῦτον Schweigh. et Dind e cod. 7) ἔφη vulg. om. add. Schw. e codd. 8) τί δ' Schw. et Dind. e cod. 9) καὶ ὁ Δημ. om. vulg.; add. Schw. e cdd.

τας τῶν φίλων ἔχειν ἐπίτηδες διαμαρτάνοντας τῶν ἐδεσμάτων, ἵν' ὑπ' αὐτοῦ χειραγωγῶνται[1]) καὶ δοκῇ τῶν ἄλλων ὀξυδερκέστερος εἶναι. Εὐκλείδην δέ φησιν Ἡγήσανδρος, τὸν Σεῦτλον ἐπικαλούμενον (παράσιτος δ' ἦν καὶ οὗτος) παραθέντος[2]) τινὸς αὐτῷ πλείους σόγκους ἐν δείπνῳ, Ὁ Καπανεὺς, φῆσαι[3]), ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου εἰσαγόμενος ἐν F
ταῖς Ἱκέτισιν ὑπεραστεῖος ἦν

[4]) Μισῶν τραπέζας ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν.

οἱ δὲ δημαγωγοῦντες, φησίν, Ἀθήνησι κατὰ τὸν Χρεμωνίδειον πόλεμον κολακεύοντες τοὺς Ἀθηναίους, τἆλλα μὲν ἔφασκον πάντα εἶναι κοινὰ τῶν Ἑλλήνων, τὴν δ' ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπους φέρουσαν ὁδὸν Ἀθηναίους εἰδέναι μόνους. Σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις Ἀνάξαρχόν[5]) φησι, τὸν Εὐδαιμονικὸν φιλόσοφον, ἕνα τῶν Ἀλεξάνδρου γενέσθαι κολάκων, καὶ συνοδεύοντα τῷ βασιλεῖ, ἐπεὶ ἐγένετό ποτε βροντὴ ἰσχυρὰ καὶ ἐξαίσιος, ὡς πάντας πτῆξαι, εἰπεῖν, Μή τι σὺ τοιοῦτον[6]) ἐποίησας, Ἀλέξανδρε, ὁ τοῦ Διός; τὸν δὲ γελάσαντα εἰπεῖν, Οὐ γὰρ φοβερὸς p. 251.
βούλομαι εἶναι, καθάπερ σύ με διδάσκεις, ὁ τὰς τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων κελεύων με δειπνοῦντα προσφέρεσθαι κεφαλάς. Ἀριστόβουλος δέ φησιν ὁ Κασανδρεὺς[7]) Διώξιππον τὸν Ἀθηναῖον παγκρατιαστὴν, τρωθέντος ποτὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αἵματος ῥέοντος, εἰπεῖν·

[8]) Ἰχώρ, οἷόσπερ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

Ἐπικράτης δ' ὁ Ἀθηναῖος πρὸς βασιλέα πρεσβεύσας, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος, καὶ πολλὰ δῶρα παρ' ἐκείνου λαβὼν, οὐκ ᾐσχύνετο κολακεύων οὕτως φανερῶς καὶ τολ- B
μηρῶς τὸν βασιλέα, ὡς καὶ εἰπεῖν, δεῖν κατ' ἐνιαυτὸν οὐκ ἐννέα ἄρχοντας, ἀλλ' ἐννέα πρέσβεις αἱρεῖσθαι πρὸς βασιλέα. θαυμάζω δὲ ἔγωγε τῶν Ἀθηναίων, πῶς τοῦτον μὲν ἄκριτον εἴασαν, Δημάδην δὲ δέκα ταλάντοις ἐζημίωσαν, ὅτι θεὸν εἰσηγήσατο Ἀλέξανδρον, καὶ Τιμαγόραν[9]) δ' ἀπέκτειναν, ὅτι πρεσβεύων ὡς βασιλέα προσεκύνησεν αὐ-

1) Sic Cas. ἵν' ἐπὰν χειραγ. vulg. 2) Sic Schw. e cod. παρατεθέντος vulg. 3) Legebatur ἔφη: Dind. coni. φάναι. 4) Eur. Suppl. v. 864. 5) Ἀνάξανδρον V. 6) τοιοῦτο L. 7) Sic Dind. ex cod. Κασσ. vulgo. 8) Il. ε, 340. 9) Sic Valesius. Εὐαγόραν vulgo.

χεῖσθαί τε περὶ τὰς θεάς, ὁ Δημοκλῆς ἐάσας τὰς Νύμφας καὶ εἰπών, οὐ δεῖν προσέχειν ἀψύχοις θεοῖς, ἐλθὼν ὠρχεῖτο¹) πρὸς τὸν Διονύσιον. ἔπειτα πρεσβεύσας ποτὲ
B μεθ' ἑτέρων [ὡς τὸν Διονύσιον]²), καὶ πάντων κομιζομένων ἐπὶ τριήρους, κατηγορούμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων, ὅτι στασιάζοι³) κατὰ τὴν ἀποδημίαν καὶ βλάπτοι⁴) τοῦ Διονυσίου τὰς κοινὰς πράξεις, καὶ σφόδρα τοῦ Διονυσίου ὀργισθέντος, ἔφησε, τὴν διαφορὰν γενέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις, ὅτι μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκεῖνοι μὲν τὸν Φρυνίχου καὶ Στησιχόρου, ἔτι δὲ Πινδάρου παιᾶνα τῶν αὐτῶν τινες ἀνειληφότες ᾖδον, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων
C τοὺς ὑπὸ τοῦ⁵) Διονυσίου πεποιημένους διεπεραίνετο. καὶ τούτου σαφῆ τὸν ἔλεγχον παρέξειν ἐπηγγείλατο· τοὺς μὲν γὰρ αὐτοῦ κατηγόρους οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ᾀσμάτων κατέχειν, αὐτὸς δ' ἕτοιμος εἶναι πάντας ἐφεξῆς ᾄδειν. λήξαντος δὲ τῆς ὀργῆς τοῦ Διονυσίου, πάλιν ὁ Δημοκλῆς ἔφη· „Χαρίσαιο δ' ἄν μοί τι, Διονύσιε, κελεύσας τινὶ τῶν ἐπισταμένων, διδάξαι με τὸν πεποιημένον εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν παιᾶνα· ἀκούω γάρ σε πεπραγματεῦσθαι περὶ
D τούτων⁶)." παρακεκλημένων δέ ποτε τῶν φίλων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου ἐπὶ τὸ δεῖπνον εἰσιὼν ὁ Διονύσιος εἰς τὸν οἶκον, Γράμματα ἡμῖν, ἔφη⁷), ἄνδρες φίλοι, ἐπέμφθη παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν εἰς Νέαν πόλιν ἀποσταλέντων. καὶ ὁ Δημοκλῆς ὑπολαβὼν ἔφη, Εὖ γε νὴ τοὺς θεοὺς ἐποίησαν, ἔφη, Διονύσιε. κἀκεῖνος προσβλέψας αὐτῷ, Τῷ δ'⁸) οἶδας, ἔφη, σύ, πότερα κατὰ γνώμην ἐστὶν ἢ τοὐναντίον ἃ γεγράφασιν; καὶ ὁ Δημοκλῆς⁹), Εὖ γε νὴ τοὺς θεοὺς ἐπιτετίμηκας, ἔφη, Διονύσιε. καὶ Σάτυρον δέ τινα ἀναγράφει ὁ Τίμαιος κόλακα ἀμφοτέρων τῶν Διονυσίων.

E Ἡγήσανδρος δ' ἱστορεῖ, καὶ Ἱέρωνα τὸν τύραννον ἀμβλύτερον κατὰ τὰς ὄψεις γενέσθαι καὶ τοὺς συνδειπνοῦν-

1) Sic Schw. e cod. ὀρχ. vulg. seq. πρὸς in ὡς mutari vult Dindorf. 2) Delenda censuit Schw. et Dind. ὡς τὸν Δίωνα Casaub. 3) Sic Schweigh. e codd. στασιάζει vulgo. 4) Sic Dind. e cod. βλάπτει vulgo. 5) Sic Dind. e vestig. codd. τοὺς αὐτοῦ vulg. 6) τοῦτον Schweigh. et Dind e cod. 7) ἔφη vulg. om. add. Schw. e codd. 8) τί δ' Schw. et Dind. e cod. 9) καὶ ὁ Δημ. om. vulg.; add. Schw. e cdd.

τας τῶν φίλων ἔχειν ἐπίτηδες διαμαρτάνοντας τῶν ἐδεσμάτων, ἵν' ὑπ' αὐτοῦ χειραγωγῶνται[1]) καὶ δοκῇ τῶν ἄλλων ὀξυδερκέστερος εἶναι. Εὐκλείδην δέ φησιν Ἡγήσανδρος, τὸν Σεῦτλον ἐπικαλούμενον (παράσιτος δ' ἦν καὶ οὗτος) παραθέντος[2]) τινὸς αὐτῷ πλείους σόγκους ἐν δείπνῳ, Ὁ Καπανεύς, φῆσαι[3]), ὁ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου εἰσαγόμενος ἐν F
ταῖς Ἱκέτισιν ὑπεραστεῖος ἦν

[4]) Μισῶν τραπέζας ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν.

οἱ δὲ δημαγωγοῦντες, φησίν, Ἀθήνησι κατὰ τὸν Χρεμωνίδειον πόλεμον κολακεύοντες τοὺς Ἀθηναίους, τἄλλα μὲν ἔφασκον πάντα εἶναι κοινὰ τῶν Ἑλλήνων, τὴν δ' ἐπὶ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπους φέρουσαν ὁδὸν Ἀθηναίους εἰδέναι μόνους. Σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις Ἀνάξαρχόν[5]) φησι, τὸν Εὐδαιμονικὸν φιλόσοφον, ἕνα τῶν Ἀλεξάνδρου γενέσθαι κολάκων, καὶ συνοδεύοντα τῷ βασιλεῖ, ἐπεὶ ἐγένετό ποτε βροντὴ ἰσχυρὰ καὶ ἐξαίσιος, ὡς πάντας πτῆξαι, εἰπεῖν, Μή τι σὺ τοιοῦτον[6]) ἐποίησας, Ἀλέξανδρε, ὁ τοῦ Διός; τὸν δὲ γελάσαντα εἰπεῖν, Οὐ γὰρ φοβερὸς p. 251.
βούλομαι εἶναι, καθάπερ σύ με διδάσκεις, ὁ τὰς τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων κελεύων με δειπνοῦντα προσφέρεσθαι κεφαλάς. Ἀριστόβουλος δέ φησιν ὁ Κασανδρεύς[7]) Διώξιππον τὸν Ἀθηναῖον παγκρατιαστήν, τρωθέντος ποτὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ αἵματος ῥέοντος, εἰπεῖν·

[8]) Ἰχώρ, οἷόσπερ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν.

Ἐπικράτης δ' ὁ Ἀθηναῖος πρὸς βασιλέα πρεσβεύσας, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος, καὶ πολλὰ δῶρα παρ' ἐκείνου λαβών, οὐκ ᾐσχύνετο κολακεύων οὕτως φανερῶς καὶ τολ- B
μηρῶς τὸν βασιλέα, ὡς καὶ εἰπεῖν, δεῖν κατ' ἐνιαυτὸν οὐκ ἐννέα ἄρχοντας, ἀλλ' ἐννέα πρέσβεις αἱρεῖσθαι πρὸς βασιλέα. θαυμάζω δὲ ἔγωγε τῶν Ἀθηναίων, πῶς τοῦτον μὲν ἄκριτον εἴασαν, Δημάδην δὲ δέκα ταλάντοις ἐζημίωσαν, ὅτι θεὸν εἰσηγήσατο Ἀλέξανδρον, καὶ Τιμαγόραν[9]) δ' ἀπέκτειναν, ὅτι πρεσβεύων ὡς βασιλέα προσεκύνησεν αὐ-

1) Sic Cas. ἵν' ἐπὰν χειραγ. vulg. 2) Sic Schw. e cod. παρατεθέντος vulg. 3) Legebatur ἔφη: Dind. coni. φάναι. 4) Eur. Suppl. v. 864. 5) Ἀνάξανδρον V. 6) τοιοῦτο L. 7) Sic Dind. ex cod. Κασσ. vulgo. 8) Il. ε, 340. 9) Sic Valesius. Εὐαγόραν vulgo.

τόν. Τίμων ὁ Φλιάσιος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν σίλλων Ἀρί-
C στωνά φησι τὸν Χῖον, Ζήνωνος δὲ τοῦ Κιτιέως γνώριμον,
κόλακα γενέσθαι Περσαίου τοῦ φιλοσόφου, ὅτι[1]) ἦν ἑταῖ-
ρος Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. Φύλαρχος δὲ ἐν ἕκτῳ Ἱστο-
ριῶν Νικησίαν φησί, τὸν Ἀλεξάνδρου κόλακα, θεασάμε-
νον τὸν βασιλέα σπαρασσόμενον ὑφ' οὗ εἰλήφει φαρμά-
κου, εἰπεῖν, Ὦ βασιλεῦ, τί δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς, ὅτε καὶ
ὑμεῖς οἱ θεοὶ τοιαῦτα πάσχετε; καὶ τὸν Ἀλέξανδρον,
μόλις ἀναβλέψαντα, Ποῖοι θεοί; φῆσαι· φοβοῦμαι μὴ
D τοῖς θεοῖσιν ἐχθροί. ἐν δὲ τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ ὁ αὐτὸς
Φύλαρχος Ἀντιγόνου, τοῦ κληθέντος Ἐπιτρόπου, τοῦ
τοὺς[2]) Λακεδαιμονίους ἑλόντος, κόλακα γενέσθαι Ἀπολ-
λοφάνη[3]), τὸν εἰπόντα τὴν Ἀντιγόνου τύχην ἀλεξαν-
δρίζειν.

Εὔφαντος δ' ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν Πτολεμαίου φησὶ
τοῦ τρίτου βασιλεύσαντος Αἰγύπτου κόλακα γενέσθαι Καλ-
λικράτην, ὃς οὕτω δεινὸς ἦν, ὡς μὴ μόνον Ὀδυσσέως εἰ-
κόνα ἐν τῇ σφραγῖδι περιφέρειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις
ὀνόματα θέσθαι Τηλέγονον καὶ Ἀντίκλειαν. Πολύβιος δ'
E ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν[4]), Φιλίππου τοῦ κατα-
λυθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων κόλακα γενέσθαι Ἡρακλείδην[5])
τὸν Ταραντῖνον, τὸν καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ πᾶσαν ἀνα-
τρέψαντα· ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ[6]) Ἀγαθοκλέους,
τοῦ Οἰνάνθης υἱοῦ, ἑταίρου[7]) δὲ τοῦ Φιλοπάτορος βασι-
λέως, Φίλωνα. Ἱερωνύμου δέ, τοῦ Συρακοσίων[8]) τυράννου,
Θράσωνα, τὸν Κάρχαρον ἐπικαλούμενον, Βάτων[9]) ὁ Σινω-
πεὺς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ τῆς τοῦ Ἱερωνύμου τυραννίδος,
F προσφέρεσθαι φάσκων αὐτὸν ἑκάστοτε πολὺν ἄκρατον.
τοῦτον δ' ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἱερωνύμου ἕτε-
ρος κόλαξ, Ὦπις[10]) ὄνομα· καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἱερώνυμον
ἀνέπεισε διάδημά τε ἀναλαβεῖν[11]), καὶ τὴν πορφύραν καὶ
τὴν ἄλλην πᾶσαν διασκευήν, ἣν ἐφόρει Διονύσιος ὁ τύραν-

1) ὅτε L. 2) Sic Schw. τοῦ sine τοὺς vulg. 3) Ἀπολλ. τινὰ Dind. e cod. 4) vol. 3. p. 445—447. 5) Sic Schw. e Polyb. Προκλείδην vulgo. 6) πεντεκαιδεκάτῃ coniec. Dind. vol. 3. p. 486. 7) Sic Cas. ἑτέρου vulg. 8) Sic Dind. Συρακουσ. vulg. 9) Sic Schw. e cod. Κάτων vulg. 10) Σῶσις Gronov. 11) Sic Schweigh. e codd. λαβεῖν vulgo.

νος. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν „Αἰ-
ρήσιππος (φησὶν) ὁ Σπαρτιάτης, ἄνθρωπος οὐ μετρίως
φαῦλος, οὔτε[1]) δοκῶν χρηστὸς εἶναι, πιθανὸν δ' ἔχων ἐν
κολακείᾳ λόγον, καὶ θεραπεῦσαι τοὺς εὐπόρους μέχρι τῆς
τύχης δεινός.“ τοιοῦτος ἦν καὶ Ἡρακλείδης ὁ Μαρωνίτης, p.252.
ὁ Σεύθου τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως κόλαξ, οὗ μνημονεύει
Ξενοφῶν ἐν ἑβδόμῃ Ἀναβάσεως.

Θεόπομπος δ' ἐν ὀκτωκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν περὶ Νικο-
στράτου Ἀργείου λέγων ὡς ἐκολάκευσε[2]) τὸν Περσῶν
βασιλέα, γράφει καὶ ταῦτα· „Νικόστρατον δὲ τὸν Ἀρ-
γεῖον πῶς οὐ χρὴ φαῦλον νομίζειν; ὃς προστάτης γενόμε-
νος τῆς Ἀργείων πόλεως καὶ παραλαβὼν καὶ γένος καὶ
χρήματα καὶ πολλὴν οὐσίαν παρὰ τῶν προγόνων, ἅπαν-
τας ὑπερεβάλετο τῇ κολακείᾳ καὶ ταῖς θεραπείαις οὐ
μόνον τοὺς τότε στρατείας μετασχόντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς B
ἔμπροσθεν γενομένους. πρῶτον μὲν γὰρ οὕτως ἠγάπησε
τὴν παρὰ τοῦ βαρβάρου τιμήν, ὥστε, βουλόμενος ἀρέσκειν
καὶ πιστεύεσθαι μᾶλλον, ἀνεκόμισε πρὸς βασιλέα τὸν
υἱόν· ὃ τῶν ἄλλων οὐδεὶς πώποτε φανήσεται ποιήσας.
ἔπειτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὁπότε μέλλοι δειπνεῖν, τρά-
πεζαν παρετίθει χωρὶς ὀνομάζων τῷ δαίμονι τῷ[3]) βασι-
λέως, ἐμπλήσας σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ἀκούων
μὲν τοῦτο ποιεῖν καὶ τῶν Περσῶν τοὺς περὶ τὰς θύρας
διατρίβοντας, οἰόμενος δὲ διὰ τῆς θεραπείας ταύτης χρη- C
ματιεῖσθαι μᾶλλον παρὰ τοῦ βασιλέως· ἦν γὰρ αἰσχρο-
κερδὴς καὶ χρημάτων ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, ἥττων.
Ἀττάλου δὲ τοῦ βασιλέως ἐγένετο κόλαξ καὶ διδάσκαλος
Λυσίμαχος[4]), ὃν Καλλίμαχος μὲν Θεοδώρειον[5]) ἀναγρά-
φει, Ἕρμιππος δ' ἐν τοῖς Θεοφράστου μαθηταῖς καταλέ-
γει. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ περὶ τῆς Ἀττάλου παιδείας συγγέ-
γραφε βίβλους, πᾶσαν κολακείαν ἐμφαινούσας. Πολύβιος
δ' ἐν ὀγδόῃ ἱστοριῶν[6]) „Καύαρος (φησὶν) ὁ Γαλάτης, ὢν
τἆλλα ἀνὴρ ἀγαθός, ὑπὸ Σωστράτου τοῦ κόλακος διεστρέ- D
φετο, ὃς ἦν Χαλκηδόνιος γένος.“

1) οὐδὲ Schweigh. et Dind. 2) ἐκολάκευε Dind e cod. 3) Sic Schweigh. e cod. τοῦ βασ. vulg. 4) Sic Schw. e codd. Σίμαχος vulg. 5) Sic Schw. e codd. Θεοδώριον vulg. 6) vol. 3. p. 60.

Λικινίου δὲ Κράσσου τοῦ ἐπὶ Πάρθους στρατεύσαντος κόλακά φησι γενέσθαι Νικόλαος ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν Ἀνδρόμαχον τὸν Καρρηνόν, ᾧ τὸν Κράσσον πάντα ἀνακοινούμενον προδοθῆναι Πάρθοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀπολέσθαι. οὐκ ἀτιμώρητος δ' ὑπὸ τοῦ δαιμονίου παρείθη
E ὁ Ἀνδρόμαχος. μισθὸν γὰρ λαβὼν τῆς πράξεως τὸ τυραννεῖν Καρρῶν τῆς πατρίδος, διὰ τὴν ὠμότητα καὶ βίαν ὑπὸ τῶν Καρρηνῶν πανοικίᾳ ἐνεπρήσθη. Ποσειδώνιος δ' ὁ Ἀπαμεύς, ὕστερον δὲ Ῥόδιος χρηματίσας, ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν Ἱέρακά φησι τὸν Ἀντιοχέα πρότερον λυσιῳδοῖς ὑπαυλοῦντα ὕστερον γενέσθαι κόλακα δεινὸν Πτολεμαίου, τοῦ ἑβδόμου βασιλέως, τοῦ καὶ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος[1]), καὶ τὰ μέγιστα δυνηθέντα παρ' αὐτῷ, καθάπερ καὶ παρὰ
F τῷ Φιλομήτορι, ὕστερον ὑπ' αὐτοῦ διαφθαρῆναι. Μιθριδάτου δ' ἀναγράφει κόλακα Σωσίπατρον, ἄνθρωπον γόητα, Νικόλαος ὁ περιπατητικός. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν Ἑλληνικῶν Σισύφου φησὶ τοῦ Φαρσαλίου[2]) κόλακα καὶ ὑπηρέτην γενέσθαι Ἀθήναιον τὸν Ἐρετριέα.

Διαβόητος δὲ ἐγένετο ἐπὶ κολακείᾳ καὶ ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος. Δημοχάρης γοῦν, ὁ Δημοσθένους τοῦ ῥήτορος ἀνεψιός, ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν διηγούμενος περὶ ἧς ἐποιοῦντο οἱ Ἀθηναῖοι κολακείας πρὸς τὸν[3]) Πολιορκητὴν
p. 253. Δημήτριον, καὶ ὅτι τοῦτ' οὐκ ἦν ἐκείνῳ βουλομένῳ, γράφει οὕτως· „Ἐλύπει μὲν καὶ τούτων ἔνια αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα γε παντελῶς αἰσχρὰ καὶ ταπεινά.
C. 14. Λεαίνης μὲν καὶ Λαμίας Ἀφροδίτης ἱερά, καὶ Βουρίχου καὶ Ἀδειμάντου καὶ Ὀξυθέμιδος τῶν κολάκων αὐτοῦ καὶ βωμοὶ καὶ ἡρῷα καὶ σπονδαί. τούτων ἑκάστῳ καὶ παιᾶνες ᾔδοντο, ὥστε καὶ αὐτὸν τὸν Δημήτριον θαυμάζειν ἐπὶ τοῖς γινομένοις καὶ λέγειν, ὅτι οὐδεὶς ἐπ' αὐτοῦ[4])
B Ἀθηναίων γέγονε μέγας καὶ ἁδρὸς τὴν ψυχήν.“ καὶ Θηβαῖοι δὲ κολακεύοντες τὸν Δημήτριον, ὥς φησι Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῆς ποικίλης στοᾶς τῆς ἐν Σικυῶνι, ἱδρύσαντο ναὸν Ἀφροδίτης Λαμίας. ἐρωμένη δ' ἦν αὕτη τοῦ Δημη-

1) Sic Schweigh. e codd. κληθέντος vulgo. 2) Sic Schweigh. e codd. Βαρσαλίου vulgo. 3) Sic Schweigh. e cod. πρός τε τὸν vulg. 4) ἐπ' ᾄδου V.

τρίου καθάπερ καὶ ἡ Λέαινα. τί[1]) οὖν παράδοξον οἱ
Ἀθηναῖοι οἱ[2]) τῶν κολάκων κόλακες ἐποίησαν εἰς[3])
αὐτὸν τὸν Δημήτριον παιᾶνας καὶ προσόδια ᾄδοντες; Φησὶ
γοῦν ὁ Δημοχάρης ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ γράφων
„Ἐπανελθόντα δὲ τὸν Δημήτριον ἀπὸ τῆς Λευκάδος καὶ C. 15.
Κερκύρας εἰς τὰς Ἀθήνας, οἱ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο οὐ μό- C
νον θυμιῶντες καὶ στεφανοῦντες καὶ οἰνοχοοῦντες, ἀλλὰ
καὶ προσόδια καὶ χοροὶ καὶ ἰθύφαλλοι μετ' ὀρχήσεως καὶ
ᾠδῆς ἀπήντων αὐτῷ, καὶ ἐφιστάμενοι κατὰ τοὺς ὄχλους
ᾖδον ὀρχούμενοι, καὶ ἐπᾴδοντες ὡς εἴη μόνος θεὸς ἀλη-
θινός. οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν, ἢ ἀποδημοῦσιν, ἢ οὐκ εἰσί,
γεγονὼς δ' εἴη ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἀφροδίτης, τῷ δὲ κάλ- D
λει διάφορος καὶ τῇ πρὸς πάντας φιλανθρωπίᾳ κοινός.
δεόμενοι δ' αὐτοῦ ἱκέτευον, φησί, καὶ προσηύχοντο."

Ὁ μὲν οὖν Δημοχάρης τοσαῦτα εἴρηκε περὶ τῆς Ἀθη-
ναίων κολακείας· Δοῦρις δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ
εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ αὐτὸν[4]) τὸν ἰθύφαλλον,

Ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεισιν.
ἐνταῦθα γὰρ Δήμητρα καὶ[5]) Δημήτριον[6])
ἅμα παρῆγ'[7]) ὁ καιρός.
χἠ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ,
ὁ δ' ἱλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλὸς E
καὶ[8]) γελῶν πάρεστι.
σεμνόν[9]), ὅθι φαίνεθ'[10]); οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,
ἐν μέσοισι δ' αὐτός[11]),
ὅμοιος ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκεῖνος.
ὦ τοῦ κρατίστου παῖ Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε κἀφροδίτης[12]).
ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα,

1) τὸ οὖν L. 2) οἱ add. Coraës. 3) Sic Coraës. οἱ εἰς αὐτὸν vulg. 4) Sic Cas. et codd. κατ' αὐτὸν vulg. 5) γὰρ Δήμητρα καὶ add. e Toupii coni. Schweigh. 6) Sic Cas. Δημήτριος vulgo. 7) Sic Porson. παρῆν vulgo. 8) Sic Schweigh. e codd. καλῶς γελῶν vulgo. 9) Sic Schweigh. e codd. σεμνὸς vulg.. 10) Sic Schweigh. e codd. φαίνονθ' vulg. 11) Sic Schweigh. e cod. αὐτοῖς vulg. 12) Sic ed. Schweigh. καὶ Ἀφροδ. vulg.

ἢ οὐκ εἰσίν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἕν·
σὲ δὲ παρόνθ' ὁρῶμεν,
οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν.
εὐχόμεσθα [1]) δή σοι·
πρῶτον μὲν εἰρήνην ποίησον φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.
F *τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος*
Σφίγγα περικρατοῦσαν [2]),
Αἰτωλὸς [3]), ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὥσπερ ἡ παλαιά [4]),
τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κοὐκ ἔχω μάχεσθαι·
Αἰτωλικὸν γὰρ ἁρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω.
μάλιστα μὲν δὴ κόλασον [5]) αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὑρέ,
τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιεῖ,
ἢ σπίνον [6]) ποιήσει.

Ταῦτ' ᾖδον οἱ Μαραθωνομάχαι οὐ δημοσίᾳ μόνον,
C. 16. ἀλλὰ καὶ κατ' οἰκίαν, οἱ τὸν προσκυνήσαντα τὸν Περσῶν βασιλέα ἀποκτείναντες, οἱ τὰς ἀναρίθμους [7]) μυριάδας τῶν βαρβάρων φονεύσαντες. Ἄλεξις γοῦν ἐν Φαρμακοπώλῃ ἢ
p. 254. Κρατεύᾳ προπίνοντά τινα εἰσαγαγὼν ἐνὶ τῶν συμποτῶν καὶ λέγοντα ποιεῖ τάδε·

Παῖ, τὴν μεγάλην δός, ἐπιχέας [8])
φιλίας κυάθους [9]) τῶν παρόντων τέτταρας·
τοὺς τρεῖς δ' ἔρωτος [10]) προσαποδώσεις ὕστερον·
ἕν' [11]) Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς,
καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθον Δημητρίου·
φέρε τὸν τρίτον
Φίλας Ἀφροδίτης [12]). χαίρετ' ἄνδρες συμπόται·
B *ὅσων [13]) ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστὴν πίομαι.*

Τοιοῦτοι τότ' ἐγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι, κολακείας, θηρίου χαλεπωτάτου, λύσσαν ἐμβαλούσης αὐτῶν τῇ πόλει· ἦν δ'

1) Sic Schw. *εὐχόμεθα* vulgo. 2) Sic Cas. *περιπατοῦσαν* vulgo. 3) Sic Dind. e codd. *Αἰτωλίδ'* vulgo. 4) Sic Cas. *ἡ πάλαι* vulg. 5) Sic Toup. *σχόλασον* vulgo. 6) Sic Schw. e vestig. codd. *πεινῆν* vulg. 7) Sic Dindorf. e cod. *ἀνηρ.* vulg. Paulo ante *τὸν Π.* Schw. e codd.: *τῶν Π.* vulg. 8) Sic Vales. *ὑποχέας* vulgo. 9) *κ. τοὺς τῶν* Schweigh. 10) Sic Dalec. *ἔρωτας* vulgo. 11) *ἕν'* add. Cas. 12) Sic Schweigh. ed. *Ἀφροδίτας* vulg. 13) Sic Cas. et codd. *ὅσην* vulgo.

μὲν Πύθιος ἑστίαν τῆς Ἑλλάδος ἀνεκήρυξε, πρυτανεῖον δὲ Ἑλλάδος ὁ δυσμενέστατος Θεόπομπος, ὁ φήσας ἐν ἄλλοις πλήρεις εἶναι τὰς Ἀθήνας Διονυσοκολάκων καὶ ναυτῶν καὶ λωποδυτῶν, ἔτι δὲ ψευδομαρτύρων καὶ συκοφαντῶν καὶ ψευδοκλητήρων. οὓς ἐγὼ πείθομαι ὡς ἐπομβρίαν ἤ τι δεινὸν ἐκ θεοῦ τὴν προειρημένην πᾶσαν εἰσηγήσασθαι[1]) κολακείαν. περὶ ἧς καλῶς ὁ Διογένης ἔλεγε πολὺ κρεῖττον εἶναι ἐς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ ἐς κόλακας, οἳ ζῶντας ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. Φησὶ γοῦν καὶ Ἀναξίλας· C

Οἱ[2]) κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας
σκώληκες. εἰς οὖν ἄκακον ἀνθρώπου τρόπον D
εἰσδὺς ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος,
ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κενόν.
ἔπειθ' ὁ μὲν λέμμ' ἐστίν, ὁ δ' ἕτερον δάκνει.

Πλάτων δ'[3]) ἐν Φαίδρῳ[4]) φησί· „Κόλακι, δεινῷ θηρίῳ καὶ βλάβῃ μεγάλῃ, ὅμως ἐπέμιξεν ἡ φύσις ἡδονήν τινα οὐκ ἄμουσον.“ Θεόφραστος[5]) δ' ἐν τῷ περὶ κολακείας φησίν, ὡς Μύρτις[6]) ὁ Ἀργεῖος Κλεώνυμον τὸν χορευτὴν ἅμα καὶ κόλακα, προσκαθίζοντα πολλάκις αὐτῷ καὶ τοῖς συνδικάζουσι, βουλόμενον δὲ καὶ μετὰ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐνδόξων ὁρᾶσθαι, λαβόμενος τοῦ ὠτὸς καὶ ἕλκων αὐτὸν ἐκ τοῦ συνεδρίου πολλῶν παρόντων εἶπεν, Οὐ χορεύσεις[7]) ἐνθάδε οὐδ' ἡμῶν ἀκούσει. Δίφιλος δ' ἐν Γάμῳ φησί· E

Ὁ γὰρ κόλαξ
καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ φίλους καὶ[8]) τὰς πόλεις
ἀνατρέπει λόγῳ κακούργῳ μικρὸν ἡδύνας χρόνον. F
νῦν δὲ καὶ καχεξία τις ὑποδέδυκε τοὺς ὄχλους,
αἱ κρίσεις θ' ἡμῶν νοσοῦσι καὶ τὸ πρὸς χάριν πολύ.

διὸ καὶ Θετταλοὶ καλῶς ποιήσαντες κατέσκαψαν τὴν καλουμένην πόλιν Κολακείαν, ἣν Μηλιεῖς ἐνέμοντο, ὥς φησι Θεόπομπος ἐν τῇ τριακοστῇ.

Κόλακας δ' εἶναί φησι Φύλαρχος[9]) καὶ τοὺς ἐν

1) Sic Schweigh. e codd. εἰσαγαγέσθαι vulgo. 2) Sic Schweigh. e cod. ἔνιοι vulgo. 3) Sic Dind. e cod. vest. τ' vulg. 4) p. 240 B. 5) Vol. V. p. 197. 6) M. μύστης vulg. μύστης inclus. Dind., nos eiecimus, cum om. in cod. 7) Sic Dindorf. e cod. χορεύσεις vulgo. 8) καὶ add. Schw. e codd. 9) Sic Schw. e codd. φίλαρχ. vulg.

Λήμνῳ κατοικοῦντας Ἀθηναίων ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν. χάριν γὰρ ἀποδιδόντας τοῖς Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου ἀπογόνοις, ἐπεὶ αὐτοὺς[1]) ὁ Σέλευκος πικρῶς ἐπιστατουμένους ὑπὸ Λυσιμάχου οὐ μόνον ἐξείλετο, ἀλλὰ
p. 255. καὶ τὰς πόλεις αὐτοῖς ἀπέδωκεν ἀμφοτέρας, οἱ Λημνόθεν Ἀθηναῖοι οὐ μόνον ναοὺς κατεσκεύασαν τοῦ Σελεύκου, ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ Ἀντιόχου. καὶ τὸν ἐπιχεόμενον κύαθον ἐν ταῖς συνουσίαις Σελεύκου σωτῆρος καλοῦσι.

Ταύτην δὲ τὴν κολακείαν τινὲς ἐκτρεπόμενοι τοὔνομα ἀρέσκειαν προσαγορεύουσιν, ὡς καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Σαμίᾳ·

Τὸ γὰρ κολακεύειν νῦν ἀρέσκειν[2]) ὄνομ' ἔχει.

B οὐκ ἐπίστανται δὲ οἱ τὴν κολακείαν μεταχειριζόμενοι ὡς ἐστιν αὕτη ἡ τέχνη ὀλιγοχρόνιος. Ἄλεξις γοῦν φησιν ἐν Ψευδομένῳ·

Κόλακος δὲ βίος μικρὸν χρόνον ἀνθεῖ·
οὐδεὶς γὰρ χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ.

Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐρωτικῶν· „Κόλαξ μὲν οὐδεὶς (φησὶ) διαρκεῖ πρὸς φιλίαν. καταναλίσκει γὰρ ὁ χρόνος τὸ τοῦ προσποιήματος αὐτῶν ψεῦ-
C δος. ὁ δ' ἐραστὴς κόλαξ ἐστὶ φιλίας δι' ὥραν ἢ κάλλος." τῶν δὲ Δημητρίου τοῦ βασιλέως κολάκων οἱ περὶ Ἀδείμαντον τὸν Λαμψακηνὸν νεὼν κατασκευασάμενοι καὶ ἀγάλματα ἱδρυσάμενοι Θριῆσιν, ὠνόμασαν Φίλας Ἀφροδίτης, καὶ τὸν τόπον Φιλαῖον ἐκάλεσαν ἀπὸ τῆς Δημητρίου μητρὸς Φίλας, ὥς φησι Διονύσιος ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ ὀνομάτων.

Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Γεργι-
D θίῳ καὶ πόθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος τῶν κολάκων παρῆλθε διηγεῖται, καὶ αὐτὸν τὸν[3]) Γεργίθιον ὑποτιθέμενος, ἀφ' οὗ τὸ βιβλίον ἔχει τὴν ἐπιγραφήν, ἕνα γεγονότα τῶν Ἀλεξάνδρου κολάκων. διηγεῖται δὲ οὕτως· „Τὴν κολακείαν ταπεινὰ ποιεῖν τὰ ἤθη τῶν κολάκων, καταφρονητικῶν ὄντων τῶν περὶ αὐτούς. σημεῖον δὲ τὸ πᾶν ὑπομένειν εἰδότας οἷα τολμῶσι. τὰ δὲ τῶν κολακευομένων ἐμ-

1) Sic Schweigh. ed. et cod. αὐτὸς vulgo. 2) Sic et Cas. ἀρέσκειαν ὄνομ. vulgo. 3) Sic Schweigh. ed. et cdd.: vulg. τὸν om.

νων τις, ἀπόγονος ὢν τῶν Τρώων ἐκείνων, οὓς Τεῦκρος ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων κατακτησάμενος εἰς Κύπρον ἔχων ἀπῴκισεν, οὗτος διὰ τῆς παραλίας μετ' ὀλίγων[1]) στείλας ἐπὶ τῆς Αἰολίδος κατὰ πύστιν ἅμα καὶ οἰκισμὸν τῆς τῶν
C προγόνων χώρας πόλιν οἰκίσειε περὶ τὴν Τρωικὴν Ἴδην, συμπαραλαβών τινας τῶν Μυσῶν· ἣ πάλαι μὲν ἀπὸ τοῦ γένους Γέργινα, νῦν δὲ Γέργιθα κέκληται. τούτου γὰρ, ὡς ἔοικε, τοῦ στόλου τινὲς ἀποσπασθέντες ἐν τῇ Κυμαίᾳ κατέσχον, ἐκ Κύπρου τὸ γένος ὄντες, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς Θετταλικῆς Τρίκκης, καθάπερ τινὲς εἰρήκασιν, ὧν ἰατρεῦσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γε νομίζω δεδόσθαι."

„Γεγόνασι δὲ παρ' ἡμῖν καὶ ἐπὶ Γλοῦ τοῦ[2]) Καρὸς
D καὶ γυναῖκες ὑπὸ τὰς ἀνάσσας αἱ προσαγορευθεῖσαι κολακίδες. ἀφ' ὧν ὑπολιπεῖς τινες εἰς τὸ πέραν ἀφικόμεναι μετάπεμπτοι πρός τε τὰς Ἀρταβάζου καὶ τὰς Μέντορος γυναῖκας κλιμακίδες μετωνομάσθησαν ἀπὸ τοιαύτης πράξεως· ταῖς μεταπεμψαμέναις ἀρεσκευόμεναι κλίμακα κατεσκεύαζον ἐξ ἑαυτῶν οὕτως ὥστ' ἐπὶ τοῖς νώτοις αὐτῶν τὴν ἀνάβασιν γίγνεσθαι καὶ τὴν κατάβασιν ταῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ὀχουμέναις. εἰς τοῦτο τρυφῆς, ἵνα μὴ ἀθλιότητος εἴπω, προηγάγοντο τεχνώμεναι τὰς ἀφρονεστάτας.
E τοιγαροῦν αὗται μὲν ἐκ τῶν λίαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς τύχης[3]) μεταβιβασθεῖσαι σκληρῶς ἐβίωσαν ἐπὶ γήρως, αἱ δὲ τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξάμεναι[4]) ἐκπεσοῦσαι τῆς ἐξουσίας κατῆραν εἰς Μακεδονίαν, καὶ τὰς τῶν ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ὃν τρόπον ταῖς ὁμιλίαις διέθεσαν[5]), οὐδὲ λέγειν καλόν, πλὴν ὅτι μαγευόμεναι καὶ μαγεύουσαι ταυροπόλοι καὶ[6]) τρίοδοί τινες αὗται πρὸς ἀλήθειαν ἐγένοντο, πλήρεις πάντων ἀποκαθαρμάτων. τοσούτων ἔοικε καὶ τοιούτων ἡ κολακεία κακῶν αἰτία γενέσθαι τοῖς διὰ
F τοῦ κολακεύεσθαι προσδεξαμένοις αὐτήν."

Προσελθὼν δὲ πάλιν ὁ Κλέαρχος καὶ τάδε φησίν·

1) Sic Schweigh. e codd. μετ' ὀλίγον vulg. 2) Sic Cas. Γλούτου vulgo. 3) Sic Schweigh. e codd. τέχνης vulgo. 4) Sic Schweigh. διαδεξαμένων vulgo. 5) Schw. e codd. ἀνέθεσαν vulgo. 6) Sic Schw. e cod. ταυροπολικὰ sine καὶ vulgo.

„Ἀλλ' ἤδη καὶ[1]) τῇ τούτων χρείᾳ μέμψαιτ' ἄν τις τὸ
μειράκιον, ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν γὰρ παῖδες μικρὸν ἄπω-
θεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἕστασαν· τριῶν δ' ὄντων
ἀνδρῶν, δι' οὓς δὴ[2]) νῦν ὁ πᾶς λόγος ἐνέστηκε, καὶ τού-
των ὄντων ἐπωνύμων παρ' ἡμῖν, ὁ μὲν εἷς ἐπὶ τῆς κλίνης
πρὸς ποδῶν καθῆστο, τοὺς τοῦ μειρακίου πόδας ἐπὶ τοῖς
αὐτοῦ[3]) γόνασι λεπτῷ λῃδίῳ συνημφιακώς. ὃ δὲ ἐποίει
δῆπου καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον. καλεῖται δ' οὗτος ὑπὸ p. 257.
τῶν ἐγχωρίων Παράβυστος, διὰ τὸ καὶ τῶν μὴ παρα-
δεχομένων ὅμως τεχνικώτατα κολακεύων παρεμπίπτειν ἐς
τὰς ὁμιλίας. ἅτερος δ' ἦν ἐπί τινος δίφρου κειμένου παρ'
αὐτὴν τὴν κλίνην, καὶ τοῦ νεανίσκου τὴν χεῖρα παρεικό-
τος ἐκκρεμάμενος, ταύτῃ καὶ προσπεπτωκὼς κατέψηχέ[4])
τε καὶ τῶν δακτύλων ἕκαστον ἐν μέρει διαλαμβάνων
εἷλκέ τε καὶ ἐξέτεινεν· ὥστε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἐπονομά-
σαντα Σικύαν εὐστόχως εἰρηκέναι δοκεῖν. ὁ δὲ τρίτος ὁ B
Θὴρ ὁ γενναιότατος, ὅσπερ ἦν τῆς ὑπηρεσίας πρωταγωνι-
στής, προσεστηκὼς αὐτῷ κατὰ κεφαλὴν μετεῖχε τῶν
βυσσίνων προσκεφαλαίων, ἀποκεκλιμένος εἰς αὐτὰ πάνυ
φιλικῶς. καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ τὸ τοῦ μειρακίου τριχωμά-
τιον ἐπικοσμῶν, τῇ δεξιᾷ δὲ Φωκαϊκὸν ψῦγμά[5]) τι διακι-
νῶν ὡς αἰωρῶν[6]) ἡδὺς ἦν, ἀλλ' οὐκ ἀποσοβῶν. διό μοι
δοκεῖ ἂν αὐτῷ δαίμων τις ἐλευθέριος νεμεσήσας ἐφεῖναι[7])
τῷ μειρακίῳ μυῖαν, οὐκ ἄλλην ἢ 'κείνην[8]), ἧς[9]) καὶ τὴν C
Ἀθηνᾶν φησιν Ὅμηρος[10]) ἐνεῖναι τῷ Μενελάῳ τὸ θάρ-
σος, οὕτως ἦν ἐρρωμένη καὶ ἄφοβος τὴν ψυχήν. δηχθέν-
τος δὲ τοῦ μειρακίου, τηλικοῦτον ἀνέκραγεν ἄνθρωπος[11])
ὑπὲρ ἐκείνου καὶ οὕτως ἠγανάκτησεν, ὥστε διὰ τὴν πρὸς
μίαν ἔχθραν ἁπάσας ἐκ τῆς οἰκίας ἤλαυνεν. ὅθεν καὶ
φανερὸς ἐγένετο πρὸς τούτῳ τεταχὼς ἑαυτόν[12]).“

Ἀλλ' οὐ Λεύκων τοιοῦτος ἦν ὁ Ποντικὸς τύραννος. D

1) καὶ add. Dind. e cod. 2) δὴ add. Schweigh. e cdd. 3) Sic Dind. e cod. αὑτοῦ vulgo. 4) Sic Schweigh. e cod. κατέψυχε vulgo. 5) ψῆγμα V. et codd. 6) ὡς αἰώραν Cas. Lege: διακινῶν καὶ αἰωρῶν. 7) Sic Dindorf. e codd. ἐφίησι vulgo. 8) Sic Schweigh e cod. ἢ κείνην vulgo. 10) Il. ρ 570. 11) ἄνθρωπος vulgo. Corr. Dind. 12) Sic Dind. e codd. αὑτὸν vulg.

ὅς[1]) ἐπεὶ συχνοὺς τῶν φίλων ᾔσθετο σεσυλημένους ὑπὸ τῶν τινος περὶ[2]) αὐτὸν[3]) κολάκων, συνιδὼν τὸν[4]) ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων, Ἀπέκτεινα ἄν, εἶπε, σὲ νὴ τοὺς θεούς, εἰ μὴ πονηρῶν ἀνδρῶν ἡ τυραννὶς ἐδεῖτο. Ἀντιφάνης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς· ποιεῖ δέ τινα ἀναπυνθανόμενον στρατιώτου τάδε·

[5])Ἐν δὴ Κύπρῳ φής, εἰπέ μοι, διήγετε
πολὺν χρόνον; Β. τὸν πάνθ', ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
E Α. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. Β. ἐν Πάφῳ·
οὗ πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν
ἄλλως τ'[6]) ἄπιστον. Α. ποῖον; Β. ἐρριπίζετο
ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός,
δειπνῶν ὁ βασιλεύς. Α. πῶς; ἐάσας τἄλλα[7]) γὰρ
ἐρήσομαί σε τοῦτο, πῶς; Β. ἠλείφετο
ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ
καρποῦ σύχν', οἷόν[8]) φασι τὰς περιστερὰς
F τρώγειν. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
παρῆσαν, οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν
ἐπὶ τὴν κεφαλήν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
ἐσόβουν. ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολὺ
τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς,
οὕτως ἀνερρίπιζον, ὥστε σύμμετρον
αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν.

p. 258. Εἴη οὖν ἂν ὁ τοῦ προειρημένου μειρακίου κόλαξ μαλακοκόλαξ, ὥς φησιν ὁ Κλέαρχος. πρὸς γὰρ τῷ τοιούτῳ[9]) κολακεύειν καὶ τὸ σχῆμα τῶν κολακευομένων ἐπακολουθοῦν ἀποπλάττεται, παραγκωνίζων καὶ σπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς τριβωναρίοις[10])· ὅθεν αὐτὸν οἱ μὲν παραγκωνιστήν, C. 17. οἱ δὲ σχηματοθήκην καλοῦσι. κατ' ἀλήθειαν γὰρ ὁ κόλαξ ἔοικεν εἶναι τῷ Πρωτεῖ ὁ αὐτός. γίγνεται γοῦν παντοδαπὸς οὐ μόνον κατὰ τὴν μορφήν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς λόγους· B οὕτω ποικιλόφωνός[11]) τις ἐστίν. Ἀνδροκύδης δ' ὁ ἰατρὸς

1) om. V. 2) Sic Dind. τῶν περὶ vulg. 3) Sic Dind. e cdd. vestig.: ἑαυτῶν vulg. 4) Sic Schweigh. e codd. τὸν om. vulg. 5) Sic vulg. Schw. et Dind. (qui τῇ coniecit) e cdd. ἐν Κύπρῳ. 6) ἄλλως γ' vulg. Corr. Dind. 7) Sic Dind. e cod. τἀμὰ vulgo. 8) Sic Pors. συχνοῦ γ' ὃν vulgo. 9) τὸ (fort. τῷ) οὕτω κ. Cas. 10) Sic Schweigh. e codd. τριβωνίοις vulgo. 11) Sic Schweigh. e codd. ποικιλόφρων vulgo.

ἔλεγε, τὴν κολακείαν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶσθαι ταῖς ὁμιλίαις. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὴν εὐχέρειαν, ὅτι πάντα ὑποδύεται, ὡς δή τις ὑποστατικὸς γωταγωγῶν τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει, καὶ οὐ βαρυνόμενος οὐδενὶ τῶν αἰσχρῶν.

Οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις, τὸν τοῦ μειρακίου τούτου τοῦ Κυπρίου βίον ὑγρὸν ὀνομάζων. οὐ πολλοὺς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ λέγων οὕτως·

Πεῖραν ἐπιθυμῶν θατέρου βίου λαβεῖν, C
ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν.
τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας
διδασκάλους ἐξεῦρον οὐ λέγω βίου,
ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου.

καὶ Κρωβύλος[1]) ἐν Ἀπολιπούσῃ·

Πάλιν ἡ τοῦ βίου
ὑγρότης με τοῦ σοῦ[2]) τέθαφε. τὴν ἀσωτίαν
ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσίν τινες.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Λημνίαις τέχνην τινὰ[3]) ὑποτίθεται D
τὴν κολακείαν εἶναι ἐν οἷς λέγει[4])·

Εἶτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη,
ἢ πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς;
ὁ ζωγράφος πονεῖ τι[5]) καὶ πικραίνεται,
ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν·
πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος·
ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς.
οὐ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά, E
ἁδρὸν γελάσαι, σκῶψαί τιν', ἐκπιεῖν πολύν,
οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.

κεχαρακτήρικε δὲ ὡς ἔνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν κόλακα Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὡς καὶ τὸν παράσιτον Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ. Ἄλεξις δ' ἐν Καταψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων φησίν·

Εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι F
ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχήσομαι,

1) Legebatur: *Κρώβυλος* 2) Sic Schw. e codd. *με τ. τοῦ σοῦ* vulg. — *τέθαφε* Cas. *τέθαιφε* vulg. 3) *τέχνην τινὰ εἶναι* vulgo. Transposuit Dind. verba e codd. 4) *λέγει ἐν ταῖς Λημνίαις* vulgo. Posteriora delevit Schw. quod confirm. cod. 5) Sic Grot. *τε* vulg.

ὅς[1]) ἐπεὶ συχνοὺς τῶν φίλων ᾔσθετο σεσυλημένους ὑπὸ τῶν τινος περὶ[2]) αὐτὸν[3]) κολάκων, συνιδὼν τὸν[4]) ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων, Ἀπέκτεινα ἄν, εἶπε, σὲ νὴ τοὺς θεούς, εἰ μὴ πονηρῶν ἀνδρῶν ἡ τυραννὶς ἐδεῖτο. Ἀντιφάνης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς· ποιεῖ δέ τινα ἀναπυνθανόμενον στρατιώτου τάδε·

[5])Ἐν δὴ Κύπρῳ φής, εἰπέ μοι, διήγετε
πολὺν χρόνον; Β. τὸν πάνθ', ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
E Α. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. Β. ἐν Πάφῳ·
οὗ πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν
ἄλλως τ'[6]) ἄπιστον. Α. ποῖον; Β. ἐρριπίζετο
ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός,
δειπνῶν ὁ βασιλεύς. Α. πῶς; ἐάσας τἄλλα[7]) γὰρ
ἐρήσομαί σε τοῦτο, πῶς; Β. ἠλείφετο
ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ
καρποῦ σύχν', οἷόν[8]) φασι τὰς περιστερὰς
F τρώγειν. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
παρῆσαν, οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν
ἐπὶ τὴν κεφαλήν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
ἐσόβουν. ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολὺ
τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς,
οὕτως ἀνερρίπιζον, ὥστε σύμμετρον
αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν.

p. 258. Εἴη οὖν ἂν ὁ τοῦ προειρημένου μειρακίου κόλαξ μαλακοκόλαξ, ὥς φησιν ὁ Κλέαρχος. πρὸς γὰρ τῷ τοιούτῳ[9]) κολακεύειν καὶ τὸ σχῆμα τῶν κολακευομένων ἐπακολουθοῦν ἀποπλάττεται, παραγκωνίζων καὶ σπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς τριβωναρίοις[10])· ὅθεν αὐτὸν οἱ μὲν παραγκωνιστήν, C. 17. οἱ δὲ σχηματοθήκην καλοῦσι. κατ' ἀλήθειαν γὰρ ὁ κόλαξ ἔοικεν εἶναι τῷ Πρωτεῖ ὁ αὐτός. γίγνεται γοῦν παντοδαπὸς οὐ μόνον κατὰ τὴν μορφήν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς λόγους· B οὕτω ποικιλόφωνός[11]) τις ἐστίν. Ἀνδροκύδης δ' ὁ ἰατρὸς

1) om. V. 2) Sic Dind. τῶν περὶ vulg. 3) Sic Dind. e cdd. vestig.: ἑαυτῶν vulg. 4) Sic Schweigh. e codd. τὸν om. vulg. 5) Sic vulg. Schw. et Dind. (qui τῇ coniecit) e cdd. ἐν Κύπρῳ. 6) ἄλλως γ' vulg. Corr. Dind. 7) Sic Dind. e cod. τἀμὰ vulgo. 8) Sic Pors. συχνοῦ γ' ὂν vulgo. 9) τὸ (fort. τῷ) οὕτω κ. Cas. 10) Sic Schweigh. e codd. τριβωνίοις vulgo. 11) Sic Schweigh. e codd. ποικιλόφρων vulgo.

ἔλεγε, τὴν κολακείαν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶσθαι ταῖς ὁμιλίαις. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὴν εὐχέρειαν, ὅτι πάντα ὑποδύεται, ὡς δή τις ὑποστατικὸς ψυχαγωγῶν τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει, καὶ οὐ βαρυνόμενος οὐδενὶ τῶν αἰσχρῶν.

Οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις, τὸν τοῦ μειρακίου τούτου τοῦ Κυπρίου βίον ὑγρὸν ὀνομάζων. οὗ πολλοὺς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ λέγων οὕτως·

Πεῖραν ἐπιθυμῶν θατέρου βίου λαβεῖν, C
ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν.
τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας
διδασκάλους ἐξεῦρον οὗ λέγω βίου,
ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου.

καὶ Κρωβύλος[1]) ἐν Ἀπολιπούσῃ·

Πάλιν ἡ τοῦ βίου
ὑγρότης με τοῦ σοῦ[2]) τέθαφε. τὴν ἀσωτίαν
ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσίν τινες.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Λημνίαις τέχνην τινὰ[3]) ὑποτίθεται D
τὴν κολακείαν εἶναι ἐν οἷς λέγει[4])·

Εἶτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη,
ἢ πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς;
ὁ ζωγράφος πονεῖ τι[5]) καὶ πικραίνεται,
ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν·
πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος·
ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς.
οὐ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά, E
ἁδρὸν γελάσαι, σκῶψαί τιν', ἐκπιεῖν πολύν,
οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.

κεχαρακτήρικε δὲ ὡς ἔνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν κόλακα Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὡς καὶ τὸν παράσιτον Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ. Ἄλεξις δ' ἐν Καταψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων φησίν·

Εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι F
ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχήσομαι,

1) Legebatur: *Κρώβυλος* 2) Sic Schw. e codd. *με τ. τοῦ σοῦ* vulg. — *τέθαφε* Cas. *τέθαιφε* vulg. 3) *τέχνην τινὰ εἶναι* vulgo. Transposuit Dind. verba e codd. 4) *λέγει ἐν ταῖς Λημνίαις* vulgo. Posteriora delevit Schw. quod confirm. cod. 5) Sic Grot. *τε* vulg.

ὅς[1]) ἐπεὶ συχνοὺς τῶν φίλων ᾔσθετο σεσυλημένους ὑπὸ τῶν τινος περὶ[2]) αὐτὸν[3]) κολάκων, συνιδὼν τὸν[4]) ἄνθρωπον διαβάλλοντά τινα τῶν λοιπῶν φίλων, Ἀπέκτεινα ἄν, εἶπε, σὲ νὴ τοὺς θεούς, εἰ μὴ πονηρῶν ἀνδρῶν ἡ τυραννὶς ἐδεῖτο. Ἀντιφάνης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Στρατιώτῃ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῆς τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλέων τρυφῆς· ποιεῖ δέ τινα ἀναπυνθανόμενον στρατιώτου τάδε·

[5])Ἐν δὴ Κύπρῳ φῄς, εἰπέ μοι, διήγετε
πολὺν χρόνον; B. τὸν πάνθ', ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
E A. ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα; λέγε γάρ. B. ἐν Πάφῳ·
οὗ πρᾶγμα τρυφερὸν διαφερόντως ἦν ἰδεῖν
ἄλλως τ'[6]) ἄπιστον. A. ποῖον; B. ἐρριπίζετο
ὑπὸ τῶν περιστερῶν, ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενός,
δειπνῶν ὁ βασιλεύς. A. πῶς; ἐάσας τἆλλα[7]) γὰρ
ἐρήσομαί σε τοῦτο, πῶς; B. ἠλείφετο
ἐκ τῆς Συρίας ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ
καρποῦ σύχν', οἷόν[8]) φασι τὰς περιστερὰς
F τρώγειν. διὰ τὴν ὀσμὴν δὲ τούτου πετόμεναι
παρῆσαν, οἷαί τ' ἦσαν ἐπικαθιζάνειν
ἐπὶ τὴν κεφαλήν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
ἐσόβουν. ἐπαίρουσαι δὲ μικρόν, οὐ πολὺ
τοῦ μήτ' ἐκεῖσε μήτε δεῦρο παντελῶς,
οὕτως ἀνερρίπιζον, ὥστε σύμμετρον
αὐτῷ τὸ πνεῦμα, μὴ περίσκληρον, ποιεῖν.

p. 258. Εἴη οὖν ἂν ὁ τοῦ προειρημένου μειρακίου κόλαξ μαλακοκόλαξ, ὥς φησιν ὁ Κλέαρχος. πρὸς γὰρ τῷ τοιούτῳ[9]) κολακεύειν καὶ τὸ σχῆμα τῶν κολακευομένων ἐπακολουθοῦν ἀποπλάττεται, παραγκωνίζων καὶ σπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς τριβωναρίοις[10])· ὅθεν αὐτὸν οἱ μὲν παραγκωνιστήν, C. 17. οἱ δὲ σχηματοθήκην καλοῦσι. κατ' ἀλήθειαν γὰρ ὁ κόλαξ ἔοικεν εἶναι τῷ Πρωτεῖ ὁ αὐτός. γίγνεται γοῦν παντοδαπὸς οὐ μόνον κατὰ τὴν μορφήν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς λόγους· B οὕτω ποικιλόφωνός[11]) τις ἐστίν. Ἀνδροκύδης δ' ὁ ἰατρὸς

1) om. V. 2) Sic Dind. τῶν περὶ vulg. 3) Sic Dind. e cdd. vestig.: ἑαυτῶν vulg. 4) Sic Schweigh. e codd. τὸν om. vulg. 5) Sic vulg. Schw. et Dind. (qui τῇ coniecit) e cdd. ἐν Κύπρῳ. 6) ἄλλως γ' vulg. Corr. Dind. 7) Sic Dind. e cod. τἄμὰ vulgo. 8) Sic Pors. συχνοῦ γ' ὃν vulgo. 9) τὸ (fort. τῷ) οὕτω κ. Cas. 10) Sic Schweigh. e codd. τριβωνίοις vulgo. 11) Sic Schweigh. e codd. ποικιλόφρων vulgo.

ἔλεγε, τὴν κολακείαν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶσθαι ταῖς ὁμιλίαις. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὴν εὐχέρειαν, ὅτι πάντα ὑποδύεται, ὡς δή τις ὑποστατικὸς νωταγωγῶν τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει, καὶ οὐ βαρυνόμενος οὐδενὶ τῶν αἰσχρῶν.

Οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις, τὸν τοῦ μειρακίου τούτου τοῦ Κυπρίου βίον ὑγρὸν ὀνομάζων. οὗ πολλοὺς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ λέγων οὕτως·

Πεῖραν ἐπιθυμῶν θατέρου βίου λαβεῖν, C
ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν,
τρεῖς ἐν Κεραμεικῷ περιπατήσας ἡμέρας
διδασκάλους ἐξεῦρον οὐ λέγω βίου,
ἴσως τριάκοντ' ἀφ' ἑνὸς ἐργαστηρίου.

καὶ Κρωβύλος[1]) ἐν Ἀπολιπούσῃ·

Πάλιν ἡ τοῦ βίου
ὑγρότης με τοῦ σοῦ[2]) τέθαφε. τὴν ἀσωτίαν
ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσίν τινες.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Λημνίαις τέχνην τινὰ[3]) ὑποτίθεται τὴν κολακείαν εἶναι ἐν οἷς λέγει[4])· D

Εἶτ' ἔστιν ἢ γένοιτ' ἂν ἡδίων τέχνη,
ἢ πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν εὐφυῶς;
ὁ ζωγράφος πονεῖ τι[5]) καὶ πικραίνεται,
ὁ γεωργὸς ἐν ὅσοις ἐστὶ κινδύνοις πάλιν·
πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος·
ἡμῖν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ τρυφῆς.
οὗ γὰρ τὸ μέγιστον ἔργον ἐστὶ παιδιά, E
ἁδρὸν γελάσαι, σκῶψαί τιν', ἐκπιεῖν πολύν,
οὐχ ἡδύ; ἐμοὶ μὲν μετὰ τὸ πλουτεῖν δεύτερον.

κεχαρακτήρικε δὲ ὡς ἔνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν κόλακα Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὡς καὶ τὸν παράσιτον Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ. Ἄλεξις δ' ἐν Καταψευδομένῳ λέγοντά τινα κόλακα τοιαῦτα παρεισάγων φησίν·

Εὐδαίμων ἐγώ, μὰ τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐχ ὅτι F
ἐν τοῖς γάμοισιν, ἄνδρες, εὐωχήσομαι,

1) Legebatur: *Κρώβυλος* 2) Sic Schw. e codd. *με τ. τοῦ σοῦ* vulg. — *τέθαφε* Cas. *τέθαιφε* vulg. 3) *τέχνην τινὰ εἶναι* vulgo. Transposuit Dind. verba e codd. 4) *λέγει ἐν ταῖς Λημνίαις* vulgo. Posteriora delevit Schw. quod confirm. cod. 5) Sic Grot. *τε* vulg.

ἀλλ' ὅτι διαρραγήσομ', ἂν θεὸς θέλῃ.
τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν.

δοκεῖ δέ μοι οὗτος, ἄνδρες φίλοι, ὁ καλὸς γάστρις οὐκ ἂν ὠκνηκέναι εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξ Ὀμφάλης Ἴωνος τοῦ τραγῳδιοποιοῦ·

Ἐνιαυσίαν [1]) γάρ δεῖ με τὴν ὀρτὴν [2]) ἄγειν [3]).
[οἷον καθημερινήν] [4]).

Ἱππίας δ' ὁ Ἐρυθραῖος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ τῆς πατρίδος ἱστοριῶν διηγούμενος ὡς ἡ Κνωποῦ βασιλεία ὑπὸ τῶν ἐκείνου κολάκων κατελύθη, φησὶ καὶ ταῦτα·
p. 259. „Κνώπῳ μαντευομένῳ περὶ σωτηρίας ὁ θεὸς ἔχρησε θύειν Ἑρμῇ δολίῳ. καὶ μετὰ ταῦτα [5]) ὁρμήσαντος αὐτοῦ εἰς Δελφούς, οἱ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καταλῦσαι βουλόμενοι, ἵν' ὀλιγαρχίαν καταστήσωνται (ἦσαν δ' οὗτοι Ὀρτύγης καὶ Ἶρος καὶ Ἔχαρος, οἳ ἐκαλοῦντο διὰ τὸ περὶ τὰς θεραπείας εἶναι τῶν ἐπιφανῶν πρόσκυνες [6]) καὶ κόλακες)· συμπλέοντες οὖν τῷ Κνώπῳ, ὡς ἤδη πόρρω τῆς γῆς ἦσαν, δήσαντες τὸν Κνωπὸν ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ καταχθέντες
B εἰς Χίον καὶ δύναμιν παρὰ τῶν ἐκεῖ τυράννων λαβόντες Ἀμφίκλου καὶ Πολυτέκνου νυκτὸς κατέπλευσαν εἰς τὰς Ἐρυθράς. κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ τοῦ Κνωποῦ σῶμα ἐξεβράσθη ταῖς Ἐρυθραῖς κατὰ τὴν ἀκτήν, ἣ νῦν Λεόποδον καλεῖται. τῆς δὲ γυναικὸς τοῦ Κνωποῦ Κλεονίκης περὶ τὴν τοῦ σώματος κηδείαν γινομένης (ἦν δ' ἑορτή, καὶ πανήγυρις ἀγομένη Ἀρτέμιδι στροφαίᾳ) [7]), ἐξαίφνης ἀκούεται σάλπιγγος βοή· καὶ καταληφθέντος τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ὀρτύγην, πολλοὶ μὲν ἀναιροῦνται τῶν τοῦ Κνωποῦ φίλων, καὶ ἡ Κλεονίκη μαθοῦσα φεύγει εἰς Κολοφῶνα.

C „Οἱ δὲ περὶ τὸν Ὀρτύγην τύραννοι [8]), ἔχοντες τὴν ἐκ Χίου δύναμιν, τοὺς ἐνισταμένους αὐτῶν τοῖς πράγμασι διέφθειρον, καὶ τοὺς νόμους καταλύσαντες αὐτοὶ διεῖκον-

1) Sic Schweigh. e codd. ἐναυσ. vulg. 2) ἑορτὴν vulg. Corr. Dind. 3) Sic Pors. λέγειν vulgo. 4) Uncis inclus. Dind. ut ab librario profecta. 5) μετὰ ταῦθ' Dind. e vet. cod. 6) Sic Schweigh. e codd. πρόσηνεις vulgo. 7) Sic Spanhem. στροφέᾳ vulg. 8) Sic Schweigh. e codd. εὐρανον vulg.

τὰ κατὰ τὴν πόλιν, ἐντὸς τείχους οὐδένα δεχόμενοι τῶν δημοτῶν. ἔξω δὲ πρὸ τῶν πυλῶν δικαστήριον κατασκευάσαντες τὰς κρίσεις ἐποιοῦντο, ἁλουργὰ μὲν ἀμπεχόμενοι περιβόλαια καὶ χιτῶνας ἐνδεδυκότες περιπορφύρους. ὑπεδέδεντο δὲ καὶ πολυσχιδῆ σανδάλια τοῦ θέρους, τοῦ δὲ χειμῶνος ἐν γυναικείοις ὑποδήμασι διετέλουν περιπατοῦντες, κόμας τε ἔτρεφον καὶ πλοκαμῖδας ἔχειν ἤσκουν, διειλημμένοι τὰς κεφαλὰς διαδήμασι μηλίνοις καὶ πορφυροῖς. εἶχον δὲ καὶ κόσμον ὁλόχρυσον ὁμοίως ταῖς γυναιξίν. ἠνάγκαζόν τε τῶν πολιτῶν τοὺς μὲν διφροφορεῖν, τοὺς δὲ ῥαβδουχεῖν, τοὺς δὲ τὰς ὁδοὺς ἀνακαθαίρειν. καὶ τῶν μὲν τοὺς υἱεῖς εἰς τὰς κοινὰς συνουσίας μετεπέμποντο, τοῖς δὲ τὰς ἰδίας γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἄγειν παρήγγελλον· τοὺς δ' ἀπειθοῦντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις περιέβαλλον. εἰ δέ τις τῶν ἐκ τῆς ἑταιρίας αὐτῶν ἀποθάνοι, συνάγοντες τοὺς πολίτας μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων ἠνάγκαζον θρηνεῖν τοὺς ἀποθανόντας καὶ στερνοτυπεῖσθαι μετὰ βίας καὶ βοᾶν ὀξὺ καὶ μέγα ταῖς φωναῖς, ἐφεστηκότος μαστιγοφόρου τοῦ ταῦτα ποιεῖν ἀναγκάζοντος, ἕως Ἱππότης ὁ Κνωποῦ ἀδελφὸς μετὰ δυνάμεως ἐπελθὼν ταῖς Ἐρυθραῖς ἑορτῆς οὔσης τῶν Ἐρυθραίων προσβοηθούντων ἐπῆλθε τοῖς τυράννοις, καὶ πολλοὺς αἰκισάμενος τῶν περὶ αὐτούς, Ὀρτύγην μὲν φεύγοντα συνεκέντησε καὶ τοὺς μετὰ τούτου, τὰς δὲ γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα δεινῶς αἰκισάμενος, τὴν πατρίδα ἠλευθέρωσεν." I E F

Ἐκ τούτων οὖν ἁπάντων ἔστι συνιδεῖν, ἄνδρες φίλοι, ὅσων κακῶν αἰτία γίνεται κολακεία τῷ βίῳ. καὶ Θεόπομπος γὰρ ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν φησιν, Ἀγαθοκλέα δοῦλον γενόμενον καὶ τῶν ἐκ Θετταλίας πενεστῶν Φίλιππος, μέγα παρ' αὐτῷ δυνάμενον διὰ τὴν p. 260. κολακείαν, καὶ ὅτι ἐν τοῖς συμποσίοις συνὼν αὐτῷ ὠρχεῖτο καὶ γέλωτα παρεσκεύαζεν, ἀπέστειλε διαφθεροῦντα Περραιβοὺς καὶ τῶν ἐκεῖ πραγμάτων ἐπιμελησόμενον. τοιούτους δ' εἶχεν ἀεὶ περὶ αὐτὸν[1]) ἀνθρώπους ὁ Μακεδών, οἷς διὰ φιλοποσίαν καὶ βωμολοχίαν πλεῖω χρόνον ὡς τὰ πολλὰ συνδιέτριβε καὶ συνήδρευε περὶ τῶν μεγίστων βου-

1) Sic Dind. αὐτὸν vulg.

λευόμενος. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ τάδε Ἡγήσανδρος ὁ Δελφός, ὡς τοῖς Ἀθήνησιν εἰς τὸ Διομέων[1]) Ἡράκλειον
B ἀθροιζομένοις τοῖς τὰ γέλοια λέγουσιν ἀπέστελλεν[2]) ἱκανὸν κερμάτιον καὶ προσέτασσέ τισιν ἀναγράφοντας τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν ἀποστέλλειν πρὸς αὐτόν. Θεόπομπος δ' ἐν ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ ἱστοριῶν „Τοὺς Θεσσαλοὺς (φησὶν) εἰδὼς ὁ Φίλιππος ἀκολάστους ὄντας καὶ περὶ τὸν βίον ἀσελγεῖς, συνουσίας αὐτῶν κατεσκεύαζε καὶ πάντα τρόπον ἀρέσκειν αὐτοῖς ἐπειρᾶτο· καὶ γὰρ ὀρχούμενος καὶ κωμάζων καὶ πᾶσαν ἀκολασίαν ὑπομένων. ἦν δὲ καὶ φύσει
C βωμολόχος καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος καὶ χαίρων τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς πρὸς ταῦτα συντείνουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς εὐφυέσι καλουμένοις καὶ τοῖς[3]) τὰ γέλοια λέγουσι καὶ ποιοῦσι, πλείους τε[4]) τῶν Θετταλῶν τῶν αὐτῷ πλησιασάντων ᾕρει[5]) μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις ἢ ταῖς δωρεαῖς." τὰ παραπλήσια ἐποίει καὶ ὁ Σικελιώτης Διονύσιος, ὡς Εὔβουλος ὁ κωμῳδιοποιὸς παρίστησιν ἐν τῷ τοῦ[6]) τυράννου ὁμωνύμῳ δράματι·

D Ἀλλ' ἔστι τοῖς σεμνοῖς[7]) μὲν αὐθαδέστερος
καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι τοῖς σκώπτουσί τε
ἑαυτὸν[8]) εὐόργητος[9])· ἡγεῖται δὲ δὴ[10])
τούτους μόνους ἐλευθέρους, κἂν δοῦλος ᾖ.

Ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν οὐ μόνον ὁ Διονύσιος ἀνελάμβανεν, ἀλλὰ καὶ ὁ Φίλιππος. ἱστορεῖ δὲ περὶ ἑκατέρου Θεόπομπος ἐν μὲν τῇ ἐνάτῃ[11]) καὶ τεσσαρακοστῇ γράφων οὕτως· „Φίλιππος τοὺς μὲν κοσμίους τὰ ἤθη καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους ἀπεδοκίμαζε,
E τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας ἐν κύβοις καὶ πότοις ἐπαινῶν ἐτίμα. τοιγαροῦν οὐ μόνον αὐτοὺς τοιαῦτ'[12]) ἔχειν

1) Sic Schw. e cod. Διόμεων vulgo. 2) Sic Schw. e codd. ἀπέστειλεν vulg. 3) Sic Dind. e cod. τοῖς vulg. om. 4) Sic Schw. e codd. καὶ πλ. τῶν vulgo. 5) Sic Dind. e cod. ᾑρεῖτο vulg. 6) Sic Dindorf. e cod.: vulg. om. τοῦ. 7) Sic Schweigh. e codd. σεμνοῖσιν vulgo. 8) Sic Casaub. αὐτὸν vulgo. 9) Sic Schweigh. e codd. ἀόργητος vulgo. 10) Sic Schweigh. ἡγ. δὲ vulgo. 11) ἐννάτῃ vulgo. Corr. Dind. — Citat. etiam Polyb. VIII. 11, 7. 12) Sic Schw. e codd. τοιαῦτα vulg.

παρεσκεύαζεν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἄλλης ἀδικίας καὶ βδελυρίας ἀθλητὰς ἐποίησε. τί γὰρ τῶν αἰσχρῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν, ἢ τί τῶν καλῶν καὶ σπουδαίων οὐκ ἀπῆν; οὐχ οἱ μὲν ξυρούμενοι καὶ λεαινόμενοι διετέλουν ἄνδρες ὄντες, οἱ δ' ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι πώγωνας ἔχουσι; καὶ περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἑταιρουμένους,
αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἑτέροις παρεῖχον. F
ὅθεν δικαίως ἄν τις αὐτοὺς οὐχ ἑταίρους, ἀλλ' ἑταίρας ὑπέλαβεν, οὐδὲ στρατιώτας, ἀλλὰ χαμαιτύπας προσηγόρευσεν. ἀνδροφόνοι γὰρ τὴν φύσιν ὄντες, ἀνδρόπορνοι τὸν τρόπον ἦσαν. πρὸς δὲ τούτοις ἀντὶ μὲν τοῦ νήφειν τὸ μεθύειν ἠγάπων, ἀντὶ δὲ τοῦ κοσμίως ζῆν ἁρπάζειν καὶ φονεύειν ἐζήτουν. καὶ τὸ μὲν ἀληθεύειν καὶ ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν οὐκ οἰκεῖον αὐτῶν ἐνόμιζον, τὸ δ' ἐπιορκεῖν
καὶ φενακίζειν ἐν τῷ σεμνοτάτῳ ὑπελάμβανον. καὶ τῶν p. 261.
μὲν ὑπαρχόντων ἠμέλουν, τῶν δὲ ἀπόντων ἐπεθύμουν. καὶ ταῦτα μέρος τι τῆς Εὐρώπης ἔχοντες. οἴομαι γὰρ τοὺς ἑταίρους, οὐ πλείονας ὄντας κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὀκτακοσίων, οὐκ ἐλάττω καρπίζεσθαι γῆν ἢ μυρίους τῶν Ἑλλήνων, τοὺς τὴν ἀρίστην καὶ πλείστην χώραν κεκτημένους." καὶ περὶ Διονυσίου δὲ τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς ταῖς εἴκοσι· „Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας καὶ κύβους
καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν· ἠβούλετο γὰρ ἅπαντας εἶναι B
διεφθαρμένους καὶ φαύλους· οὓς καὶ εὖ περιεῖπε."

Καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς φιλόγελως ἦν, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν. ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ γράφει οὕτως· „Περιεώρα[1]) Δημήτριος τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἐπιχεομένους Δημητρίου μὲν μόνου βασιλέως, Πτολεμαίου δὲ ναυάρχου[2]), Λυσιμάχου δὲ γαζοφύλακος, Σελεύκου δ' ἐλεφαντάρχου. καὶ ταῦτ' αὐτῷ[3]) οὐ τὸ τυχὸν συνῆγε μῖσος."
Ἡρόδοτος[4]) δέ φησιν, Ἄμασιν Αἰγυπτίων βασιλέα, παι- C
γνιήμονα ἐόντα, σκώπτειν τοὺς συμπότας, καὶ ὅτε δὲ ἰδιώ-

1) Sic Schw. γράφει οὕτως ὥσπερ ἑώρα vulg. 2) vulgo: μόνου ναυάρχου. μόνου eiecit Dind. 3) Sic Cas. ταῦτα οὕτως vulg. 4) II. 173.

της, φησίν, ἦν, φιλοπότης ὑπῆρχε καὶ φιλοσκώμμων καὶ οὐ κατεσπουδασμένος ἀνήρ. Νικόλαος δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἑκατοστῇ[1]) τῶν ἱστοριῶν Σύλλαν φησί, τὸν Ῥωμαίων στρατηγόν, οὕτω χαίρειν μίμοις καὶ γελωτοποιοῖς, φιλογέλων γενόμενον, ὡς καὶ πολλὰ γῆς μέτρα αὐτοῖς χαρίζεσθαι τῆς δημοσίας. ἐμφανίζουσι δ' αὐτοῦ τὸ περὶ ταῦτα ἱλαρὸν αἱ ὑπ' αὐτοῦ γραφεῖσαι σατυρικαὶ κωμῳδίαι τῇ πατρίῳ[2]) φωνῇ.

D Τιρυνθίους δέ φησι Θεόφραστος[3]) ἐν τῷ περὶ κωμῳδίας φιλογέλως ὄντας, ἀχρείους δὲ πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, καταφυγεῖν ἐπὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, ἀπαλλαγῆναι βουλομένους τοῦ πάθους, καὶ τὸν θεὸν ἀνελεῖν αὐτοῖς, ἢν θύοντες τῷ Ποσειδῶνι ταῦρον ἀγελαστὶ[4]) τοῦτον ἐμβάλωσιν εἰς τὴν θάλατταν, παύσεσθαι[5]). οἱ δὲ δεδιότες, μὴ διαμάρτωσι τοῦ λογίου, τοὺς παῖδας ἐκώλυσαν παρεῖναι τῇ θυσίᾳ. μαθὼν οὖν εἷς, καὶ συγκατα-

E μιχθείς, ἐπείπερ ἐβόων ἀπελαύνοντες αὐτόν, Τί δῆτ'; ἔφη· δεδοίκατε, μὴ τὸ σφάγιον ὑμῶν ἀνατρέψω; γελασάντων δέ, ἔμαθον ἔργῳ τὸν θεὸν δείξαντα, ὡς ἄρα τὸ πολυχρόνιον ἦθος ἀμήχανόν ἐστι θεραπευθῆναι. Σωσικράτης δ' ἐν πρώτῳ Κρητικῶν ἴδιόν τί φησι περὶ τοὺς Φαιστίους[6]) ὑπάρχειν. δοκοῦσι γὰρ ἀσκεῖν ἐκ παιδαρίων εὐθὺς τὸ γέλοια λέγειν· διὸ καὶ συμβέβηκεν, αὐτοὺς ἀποφθέγγεσθαι πολλάκις εὐκαίρως, διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς συνήθειαν. ὥστε πάντας τοὺς κατὰ Κρήτην τούτοις ἀνατιθέναι

F τὸ γέλοιον.

C. 18. Τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὴν κολακείαν χώραν δίδωσιν Ἀναξανδρίδης[7]) ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φαρμακομάντει λέγων οὕτως·

Ὅτι εἴμ' ἀλαζών, τοῦτ' ἐπιτιμᾷς; ἀλλὰ τί;
νικᾷ[8]) γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολὺ
μετά τὴν κολακείαν· ἥδε μὲν γὰρ διαφέρει.

1) Sic Dind e cod. marg. vestig. εἰκοστῇ vulg. 2) Sic Schweigh. e cdd. πατρῴῳ vulg. 3) Vol. 5. p. 197. 4) Sic Schw. e cdd. et Eust. ἀγελαστεί. 5) Sic Schw. e codd.; vulg. παύεσθαι. 6) Sic Schweigh. e codd. Φαιστείους vulg. 7) Sic Schweigh. e codd. Ἀλεξανδρίδης vulg. 8) Sic Cas. ἀλλὰ τίνι καὶ vulg.

ομοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης[1]) ἐν Γηρυτάδῃ τως

Ψίθυρός τε καλοῦ καὶ ψωμοκόλαξ[2]).

ἰ Σαννυρίων Ἰοῖ[3])·

Φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες.

λήμων Ἀνανεουμένῃ[4])· „Ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὗτος." p. 26

λιππίδης δ' ἐν Ἀνανεώσει[5])·

Ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιὼν ἀεί.

ρίως δ' ὁ κόλαξ ἐπὶ τούτου κεῖται. κόλον γὰρ ἡ τροφή, ὅθεν καὶ ὁ βουκόλος καὶ ὁ δύσκολος, ὅς ἐστι δυσάρεστος καὶ τριχός, κοιλία τε ἡ τὴν τροφὴν δεχομένη. ψωμοκόλαφον δ' εἴρηκε Δίφιλος ἐν Θησεῖ[5]) οὕτως·

Σὲ μὲν καλοῦσι ψωμοκόλαφον δραπέτην.

Τοσαῦτα τοῦ Δημοκρίτου εἰπόντος καὶ πιεῖν αἰτήσαντος ἐν τῷ σαβρίᾳ[6]) βομβυλιῷ, ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, καὶ ς ὁ σαβρίας οὗτος; καὶ μέλλοντος ἀπεραντολογίας πολλὰς διεξιέναι, παρεφάνη πλῆθος οἰκετῶν τὰ πρὸς τὴν ὠδὴν εἰσκομίζοντες. περὶ ὧν πάλιν ὁ Δημόκριτος κατὰ ἀκόλουθον ἔφη, Ἀεί ποτε ἐγώ, ἄνδρες φίλοι, τεθαύκα τὸ τῶν δούλων γένος ὡς ἐστιν ἐγκρατὲς τοσαύταις καλινδούμενον λιχνείαις. ταύτας γὰρ ὑπερορῶσιν οὐ ὄνον διὰ φόβον, ἀλλὰ καὶ κατὰ διδασκαλίαν, οὐ τὴν ἐν ουλοδιδασκάλῳ Φερεκράτους, ἀλλὰ ἐθισθέντες· οὐχ ὡς πειρημένου τοῦ τοιούτου, καθάπερ ἐν Κῷ τῇ νήσῳ, ὅταν ἡ Ἥρᾳ θύωσιν. φησὶ γὰρ Μακαρεὺς ἐν τῇ τρίτῃ Κῳακῶν[7]), ὅτι, ὁπόταν τῇ Ἥρᾳ θύωσιν οἱ Κῷοι, οὔτε εἴσεισιν ἐς τὸ ἱερὸν δοῦλος οὔτε γεύεταί τινος τῶν παρεσκευασμένων. καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσπράτῳ φησίν·

B

C

Ὁρᾶν τε κείμενα
ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε,
ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες,

Ἐπικράτης δ' ἐν Δυσπράτῳ ἀγανακτοῦντα ποιεῖ τινα ὧν οἰκετῶν καὶ λέγοντα· D

1) Sic Casaub. *Ἀντιφάνης* vulgo. 2) Sic Dindorf. cod. *κόλαξ* vulgo. 3) Sic Porson. *ποῖ* vulgo. 4) p. 359.) *ἀνεώσει* V. 6) Sic Schweigh. e codd. *σαμβρίᾳ* vulgo. : sic in sqq. *σαμβρίας*. 7) Sic Cas. *Κωϊκῶν* vulg.

Τί γὰρ
ἔχθιον ἢ παῖ παῖ καλεῖσθαι παρὰ πότον,
καὶ ταῦτ' ἀγενείῳ μειρακυλλίῳ τινί,
ἢ[1]) τὴν ἀμίδα φέρειν, ὁρᾶν τε κείμενα
ἄμητας ἡμιβρῶτας ὀρνίθειά τε,
ὧν οὐδὲ λειφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν,
ὥς φασιν αἱ γυναῖκες. ὃ δὲ χολᾶν[2]) ποιεῖ,
γάστριν καλοῦσι καὶ λάμυρον, ὃς ἂν φάγῃ
ἡμῶν τι τούτων.

E ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἰαμβείων δῆλός ἐστιν ὁ Ἐπικράτης τὰ τοῦ Ἀντιφάνους μετενεγκών.

Διευχίδας δ' ἐν τοῖς Μεγαρικοῖς „* *[3]) τὰς καλουμένας (φησὶν) Ἀραιὰς (μεταξὺ δὲ τῆς Κνίδου[4]) καὶ τῆς Σύμης εἰσί), γενομένης διαφορᾶς τοῖς συνεξορμήσασι τῷ Τριόπᾳ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον, καὶ τῶν μὲν εἰς τὸ Δώτιον[5]) ἀναχωρησάντων, οἱ μὲν μετὰ Φόρβαντος μείναντες εἰς Ἰηλυσὸν ἦλθον, οἱ δὲ μετὰ Περιέργου τὴν Καμει-
F ρίδα κατέσχον. τότε λέγεται καταράσασθαι τὸν Περίεργον τῷ Φόρβαντι, καὶ διὰ[6]) τοῦτο τὰς νήσους Ἀραιὰς κληθῆναι. ναυαγήσας δ' ὁ Φόρβας καὶ Παρθενία, ἡ τοῦ Φόρβαντος καὶ τοῦ Περιέργου ἀδελφή, διενήξαντο[7]) εἰς Ἰηλυσὸν περὶ τὸν καλούμενον τόπον Σχεδίαν. καὶ αὐτοῖς περιτυχὼν Θαμνεὺς, ὃς ἐτύγχανε κατὰ τὴν Σχεδίαν κυνηγετῶν, ἦγεν ὡς ξενίσων εἰς οἶκον καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέστειλεν ἀπαγγελοῦντα τῇ γυναικὶ τἀπιτήδεια παρασκευάζειν,
p. 263. ὡς ἄγοντος αὐτοῦ ξένους. ἐλθὼν δ' εἰς οἶκον, ὡς οὐδὲν εὗρε παρεσκευασμένον, αὐτὸς ἐπιβαλὼν τὸν σῖτον ἐπὶ τὸν ἀλετῶνα καὶ τἄλλα τἀκόλουθα, ἔπειτα ἀλέσας ἐξένισεν αὐτούς. καὶ ὁ Φόρβας οὕτως ἐπὶ τῷ ξενισμῷ ἥσθη, ὡς καὶ τὸν βίον τελευτῶν ἐπέσκηψε τοῖς φίλοις, δι' ἐλευθέρων τοὺς ἐναγισμοὺς ἐπιτελεῖν αὐτῷ, καὶ τὸ ἔθος διαμένει[8]) ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Φόρβαντος. ἐλεύθεροι γάρ εἰσιν οἱ διακονοῦντες, δούλῳ δὲ προσελθεῖν οὐκ ἔστιν ὅσιον."

1) Sic Porson. ἢ vulg. deest. 2) Sic Porson. ὃ δὲ χοαπίῃ V. ὃς δὲ χοᾶ πίῃ L. 3) Lacun. indicavit Dindorf. 4) Sic Dindorf. e cod. Κνίδας vulgo. 5) Sic Schweigh. δωμάτιον vulg. 6) Sic Dind. e cod. διὰ γὰρ τ. 7) διενήξατο vulgo. Corr. Schweigh. 8) Sic Dindorf. διαμένειν vulgo.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ' ἐστὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Οὐλπιανοῦ B
προβεβλημένων, καὶ τὸ περὶ τοὺς οἰκέτας, φέρ' εἴπωμέν τι καὶ ἡμεῖς ἀναπεμπασάμενοι[1]) περὶ αὐτῶν ἐξ ὧν πάλαι τυγχάνομεν ἀνεγνωκότες. Φερεκράτης μὲν γὰρ ἐν Ἀγρίοις φησίν·

Οὐ γὰρ ἦν τότ' οὔτε Μάνης οὔτε σηκὶς[2]) οὐδενὶ
δοῦλος, ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντ' ἐν οἰκίᾳ[3]).
εἶτα πρὸς τούτοισιν ἤλουν[4]) ὄρθριαι τὰ σιτία,
ὥστε τὴν κώμην ὑπηχεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας.

καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγχίσῃ φησίν·

Οὐκ ἔστι δούλων, ὠγαθ', οὐδαμοῦ πόλις· C
τύχη δὲ πάντα μεταφέρει τὰ σώματα.
πολλοὶ δὲ νῦν μέν εἰσιν οὐκ ἐλεύθεροι,
εἰς αὔριον[5]) δὲ Σουνιεῖς, εἶτ' εἰς τρίτην
ἀγορᾷ κέχρηνται. τὸν γὰρ οἴακα στρέφει
δαίμων ἑκάστῳ.

Ποσειδώνιος δέ φησιν ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ τῶν ἱστοριῶν ἑνδεκάτῃ· „Πολλούς τινας ἑαυτῶν οὐ δυναμένους προΐστασθαι διὰ τὸ τῆς διανοίας ἀσθενὲς ἐπιδοῦναι ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν συνετωτέρων ὑπηρεσίαν, ὅπως παρ' ἐκείνων τυγχάνοντες τῆς εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐπιμελείας αὐτοὶ πάλιν D
ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις δι' αὐτῶν[6]) ἅπερ ἂν ὦσιν ὑπηρετεῖν δυνατοί. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ Μαριανδυνοὶ μὲν Ἡρακλεώταις ὑπετάγησαν, διὰ τέλους ὑποσχόμενοι θητεύσειν παρέχουσιν αὐτοῖς τὰ δέοντα, προσδιαστειλάμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἔσεσθαι πρᾶσιν ἔξω τῆς Ἡρακλεωτῶν χώρας, ἀλλ' ἐν αὐτῇ μόνον τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ.“ τάχ' οὖν διὰ τοῦτο καὶ Εὐφορίων[7]) ὁ ἐποποιὸς τοὺς Μαριανδυνοὺς δωροφόρους κέ- E
κληκεν·

Δωροφόροι καλεοίατ'[8]) ὑποφρίσσοντες ἄνακτας.

λέγει δὲ καὶ Καλλίστρατος ὁ Ἀριστοφάνειος, ὅτι τοὺς Μαριανδυνοὺς ὠνόμαζον μὲν δωροφόρους, ἀφαιροῦντες τὸ πικρὸν τῆς ἀπὸ τῶν οἰκετῶν προσηγορίας, καθάπερ Σπαρτιᾶται μὲν ἐποίησαν ἐπὶ τῶν Εἱλώτων[9]), Θετταλοὶ δ' ἐπὶ

1) Sic Schweigh. e codd. *ἀναπεμπασμένοι* vulg. 2) Sic Schw. e cod. *σάκις* et *Σάνης* vulg. 3) Sic Canter. *ἅπαντα ταὐτῇ οἰκίᾳ* V. *ἅπ. τὰν τῇ οἰκ.* L. 4) Sic Pierson. *εἶλον* vulg. 5) Sic Dind. *εἰς ταὔριον* vulg. 6) *αὐτῶν* vulg. Corr. Dind. 7) p. 141. 8) Sic Schweigh. e codd. vest. *καλέονται* vulg. 9) *Εἰλώτων* vulg. Corr. Dind.

τῶν πενεστῶν, Κρῆτες δ' ἐπὶ τῶν κλαρωτῶν. καλοῦσι δὲ
οἱ Κρῆτες· τοὺς μὲν κατὰ πόλιν οἰκέτας χρυσωνήτους,
F ἀμφαμιώτας δὲ τοὺς κατ' ἀγρόν, ἐγχωρίους μὲν ὄντας,
δουλωθέντας δὲ κατὰ πόλεμον· διὰ τὸ κληρωθῆναι δὲ
κλαρώτας. ὁ Ἔφορος δ' ἐν τρίτῃ ἱστοριῶν· „Κλαρώτας
(φησὶ) Κρῆτες καλοῦσι τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ γενομένου
περὶ αὐτῶν κλήρου. τούτοις δ' εἰσὶ νενομισμέναι τινὲς
ἑορταὶ ἐν Κυδωνίᾳ, ἐν αἷς οὐκ εἰσίασιν εἰς τὴν πόλιν ἐλεύ-
θεροι, ἀλλ' οἱ δοῦλοι πάντων κρατοῦσι καὶ κύριοι μαστι-
γοῦν εἰσι τοὺς ἐλευθέρους." Σωσικράτης δ' ἐν δευτέρῳ
Κρητικῶν· „Τὴν μὲν κοινὴν (φησὶ) δουλείαν οἱ Κρῆτες
καλοῦσι μνοίαν, τὴν δὲ ἰδίαν ἀφαμιώτας, τοὺς δὲ περιοί-
p. 264. κους ὑπηκόους." τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Δωσιάδας ἐν
τετάρτῳ Κρητικῶν.

Θετταλῶν δὲ λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ γόνῳ δού-
λους, διὰ πολέμου[1]) δ' ἡλωκότας, Θεόπομπος ὁ κωμικὸς
ἀποχρησάμενος τῇ φωνῇ φησι·

— — *Δεσπότου πενέστου ῥυσαὶ[2]) βουλευτήρια.*

Φιλοκράτης δ' ἐν δευτέρῳ Θετταλικῶν (εἰ γνήσια τὰ συγ-
γράμματα), καλεῖσθαί φησι τοὺς πενέστας καὶ Θετταλοι-
κέτας. Ἀρχέμαχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ Εὐβοϊκῶν „Βοιωτῶν
B (φησὶ) τῶν τὴν Ἀρναίαν κατοικισάντων[3]) οἱ μὴ ἀπάραν-
τες εἰς τὴν Βοιωτίαν, ἀλλ' ἐμφιλοχωρήσαντες παρέδωκαν
ἑαυτοὺς τοῖς Θετταλοῖς δουλεύειν καθ' ὁμολογίας, ἐφ' ᾧ
οὔτε ἐξάξουσιν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας οὔτε ἀποκτενοῦσιν,
αὐτοὶ δὲ τὴν χώραν αὐτοῖς ἐργαζόμενοι τὰς συντάξεις
ἀποδώσουσιν. οὗτοι οὖν οἱ κατὰ τὰς ὁμολογίας καταμεί-
ναντες καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς ἐκλήθησαν τότε μὲν[4])
μενέσται, νῦν δὲ πενέσται. καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἑαυτῶν
C εἰσιν εὐπορώτεροι." καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Φρίξῳ λάτριας
αὐτοὺς ὀνομάζει διὰ τούτων

Λάτρις πενέστης ἀμὸς[5]) ἀρχαίων δόμων.

Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν
„Οὐκ ἦν (φησὶ) πάτριον τοῖς Ἕλλησιν ὑπὸ ἀργυρωνήτων

1) Sic Schw. e cod. διὰ πόλεμον vulgo. 2) Sic Dind. e codd. ῥυσσὰ vulgo. 3) κατοικησάντων vulg. Corr. Schw. 4) Sic Dind. ex Eust.; vulg. μὲν om. 5) Sic Schweigh. e codd. ἁμὸς vulgo.

τὸ παλαιὸν διακονεῖσθαι," γράφων οὕτως· „Καθόλου δὲ ἠτιῶντο τὸν Ἀριστοτέλη διημαρτηκέναι τῶν Λοκρικῶν ἐθῶν. οὐδὲ γὰρ κεκτῆσθαι νόμον εἶναι τοῖς Λοκροῖς, ὁμοίως δὲ οὐδὲ Φωκεῦσιν, οὔτε θεραπαίνας οὔτε οἰκέτας, πλὴν ἐγγὺς τῶν χρόνων. ἀλλὰ πρώτῃ τῇ Φιλομήλου γυναικὶ τοῦ καταλαβόντος Δελφοὺς δύο θεραπαίνας ἀκολουθῆσαι. D
παραπλησίως δὲ καὶ Μνάσωνα τὸν τοῦ Ἀριστοτέλους ἑταῖρον χιλίους οἰκέτας κτησάμενον διαβληθῆναι παρὰ τοῖς Φωκεῦσιν, ὡς τοσούτους τῶν πολιτῶν τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν ἀφῃρημένον. εἰθίσθαι[1]) γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις[2]) διακονεῖν τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις."

Πλάτων δ' ἐν ἕκτῳ[3]) Νόμων φησί· „Τὰ τῶν οἰκετῶν χαλεπὰ πάντῃ. σχεδὸν γὰρ πάντων Ἑλλήνων ἡ Λακεδαιμονίων εἱλωτεία[4]) πλείστην ἀπορίαν παράσχοιτ' ἂν καὶ ἔριν, τοῖς[5]) μὲν ὡς εὖ, τοῖς δ' ὡς οὐκ εὖ γεγονυῖα ἐστίν. ἐλάττω δὲ ἡ Ἡρακλεωτῶν δουλεία τῆς τῶν Μαριανδυνῶν καταδουλώσεως ἔριν ἂν ἔχοι, τὸ[6]) Θετταλῶν δ' αὖ πενεστικὸν ἔθνος. εἰς ἃ καὶ πάντας[7]) ἀποβλέψαντας ἡμᾶς τί χρὴ ποιεῖν περὶ κτήσεως οἰκετῶν; οὐ γὰρ ὑγιὲς οὐδὲν ψυχῆς δούλης. οὐ δεῖ γὰρ οὐδὲν ὑγιὲς πιστεύειν αὐτοῖς τὸν νοῦν κεκτημένον. ὁ δὲ σοφώτατος τῶν ποιητῶν φησιν· E F

[8]) Ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεὺς
ἀνδρῶν, οὓς ἂν δὴ κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσι.

χαλεπὸν οὖν τὸ κτῆμα ἔργῳ πολλάκις ἐπιδέδεικται περί τε τὰς Μεσσηνίων συχνὰς ἀποστάσεις καὶ περὶ τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας κτωμένων πόλεις, ὅσα κακὰ συμβαίνει. καὶ ἔτι τὰ τῶν λεγομένων περιδείνων[9]) περὶ τὴν Ἰταλίαν παντοδαπῶν κλοπῶν ἔργα καὶ παθήματα. πρὸς ἅ τις ἅπαντα βλέψας διαπορήσειε, τί χρὴ δρᾶν περὶ ἁπάντων τῶν τοιούτων. δύο δὴ λείπεσθον μηχαναί[10]), μὴ πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας p. 265

1) Sic Cas. et codd. εἴθισται vulgo. 2) Sic Schweigh. e codd. οἰκειακαῖς vulgo. 3) p. 776. C. 4) Sic Schweigh. e cod. εἱλωτία vulg. 5) ἐρεινίοις V. et cdd. 6) ἔχοιντο V. 7) Sic Dind. e codd. et V. πάντα τὰ τοιαῦτα e Plat. vulgo. 8) Od. ρ, 322. 9) Sic Schweigh. e cod. περὶ δούλων V, περιδίνων L. e Plat. 10) μόνω μηχανὰ e Plat. L.

δουλεύσειν[1]), ἀσυμφώνους τε ὅτι μάλιστα εἰς δύναμιν, τρέφειν δ' αὐτοὺς ὀρθῶς μὴ μόνον[2]) ἐκείνων ἕνεκα, πλέον δ' ἑαυτῶν προτιμῶντας, ὑβρίζειν τε ἥκιστα εἰς αὐτούς, κολάζειν δ' ἐν δίκῃ δούλους δεῖ, καὶ μὴ νουθετοῦντας ὡς ἐλευθέρους θρύπτεσθαι ποιεῖν. τὴν δὲ οἰκέτου πρόσρησιν[3]) χρὴ σχεδὸν ἐπίταξιν πᾶσαν γίγνεσθαι[4]), μὴ προσπαί-
B ζοντας μηδαμῇ μηδαμῶς οἰκέταις μήτ' οὖν θηλείαις μήτε ἄρρεσιν· ἃ δὴ πρὸς δούλους φιλοῦσι πολλοὶ σφόδρα ἀνοήτως θρύπτοντες χαλεπώτερον ἀπεργάζεσθαι τὸν βίον ἐκείνοις τε ἄρχεσθαι καὶ ἑαυτοῖς ἄρχειν."

Πρώτους δ' ἐγὼ τῶν Ἑλλήνων οἶδα ἀργυρωνήτοις δούλοις χρησαμένους Χίους, ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν· „Χῖοι πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων μετὰ Θετταλοὺς καὶ Λακεδαιμονίους ἐχρήσαντο δούλοις, τὴν μέντοι κτῆσιν αὐτῶν οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον
C ἐκείνοις. Λακεδαιμόνιοι μὲν γὰρ καὶ Θετταλοὶ φανήσονται κατασκευασάμενοι τὴν δουλείαν ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῶν οἰκούντων πρότερον τὴν χώραν, ἣν ἐκεῖνοι νῦν ἔχουσιν, οἱ μὲν[5]) Ἀχαιῶν, Θετταλοὶ δὲ Περραιβῶν καὶ Μαγνήτων. καὶ προσηγόρευσαν τοὺς καταδουλωθέντας οἱ μὲν εἵλωτας, οἱ δὲ πενέστας. Χῖοι δὲ βαρβάρους κέκτηνται τοὺς οἰκέτας, καὶ τιμὴν αὐτῶν καταβάλλοντες." ὁ μὲν οὖν Θεόπομπος ταῦθ' ἱστόρησεν. ἐγὼ δὲ τοῖς Χίοις ἡγοῦμαι διὰ τοῦτο νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον· χρόνοις γὰρ ὕστερον ἐξεπολεμήθησαν διὰ δούλους. Νυμφόδωρος γοῦν ὁ Συρακόσιος[6]) ἐν τῷ
D τῆς Ἀσίας Περίπλῳ[7]) τάδ' ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν· „Τῶν Χίων οἱ δοῦλοι ἀποδιδράσκουσιν αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ ὄρη ὁρμώμενοι τὰς ἀγροικίας αὐτῶν κακοποιοῦσι πολλοὶ συναθροισθέντες. ἡ γὰρ νῆσός ἐστι τραχεῖα καὶ κατάδενδρος. μικρὸν δὲ πρὸ ἡμῶν οἰκέτην τινὰ[8]) μυθολογοῦσιν αὐτοὶ οἱ Χῖοι ἀποδράντα ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι, ἀνδρεῖον δέ τινα ὄντα καὶ τὰ πολέμια ἐπι-

1) Sic Schw. e codd. δουλεύειν vulgo. 2) Sic Schw. e codd. μόνων vulgo. 3) Sic Schw. e cod. πρόρρησιν vulgo. 4) Sic Dind. e cod. et Plat. γίγν. καὶ μὴ vulg. 5) οἱ μὲν om. V. 6) Sic Schweigh. e cod. Συρακούσιος vulgo. 7) Sic Schweigh. παράπλῳ vulgo. 8) τινὰ ὂν vulg. ὂν del. Cas.

τυχῇ[1]) τῶν δραπετῶν ἀφηγεῖσθαι ὡς ἂν βασιλέα στρα-
τεύματος. καὶ πολλάκις τῶν Χίων ἐπιστρατευσάντων ἐπ'
αὐτὸν καὶ οὐδὲν ἀνύσαι δυναμένων, ἐπεὶ αὐτοὺς ἑώρα μά-
την ἀπολλυμένους ὁ Δρίμακος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ F
δραπέτῃ), λέγει πρὸς αὐτοὺς τάδε, Ὑμῖν, ὦ Χῖοί τε καὶ
κύριοι, τὸ μὲν γινόμενον πρᾶγμα παρὰ τῶν οἰκετῶν οὐδέ-
ποτε μὴ παύσηται. πῶς γάρ, ὁπότε κατὰ χρησμὸν γίνεται
θεοῦ δόντος; ἀλλ' ἐὰν ἐμοὶ πείθησθε[2]) καὶ ἐᾶτε ἡμᾶς
ἡσυχίαν ἄγειν, ἐγὼ ὑμῖν ἔσομαι πολλῶν ἀγαθῶν ἀρχηγός."

„Σπεισαμένων οὖν τῶν Χίων πρὸς αὐτὸν καὶ
ἀνοχὰς ποιησαμένων χρόνον τινὰ κατασκευάζεται μέτρα
καὶ σταθμὰ καὶ σφραγῖδα ἰδίαν. καὶ δείξας τοῖς Χίοις
εἶπε[3]), διότι λήψομαι, ὅ τι ἂν[4]) παρά τινος ὑμῶν λαμ- F
βάνω τούτοις τοῖς μέτροις καὶ σταθμοῖς, καὶ λαβὼν τὰ
ἱκανὰ ταύτῃ τῇ σφραγῖδι τὰ ταμιεῖα[5]) σφραγισάμενος
καταλείψω. τοὺς δ' ἀποδιδράσκοντας ὑμῶν δούλους ἀνα-
κρίνας τὴν αἰτίαν, ἐὰν μέν μοι δοκῶσιν ἀνήκεστόν τι πα-
θόντες ἀποδεδρακέναι, ἕξω μετ' ἐμαυτοῦ, ἐὰν δὲ μηδὲν λέ-
γωσι δίκαιον, ἀποπέμψω πρὸς τοὺς δεσπότας. ὁρῶντες οὖν p. 266.
οἱ λοιποὶ οἰκέται τοὺς Χίους ἡδέως τὸ πρᾶγμα προσδεξα-
μένους πολλῷ ἔλαττον ἀπεδίδρασκον, φοβούμενοι τὴν
ἐκείνου κρίσιν. καὶ οἱ[6]) ὄντες δὲ μετ' αὐτοῦ δραπέται
πολὺ μᾶλλον ἐφοβοῦντο ἐκεῖνον ἢ τοὺς ἰδίους αὑτῶν[7])
δεσπότας καὶ πάντ' αὐτῷ τὰ δέοντ'[8]) ἐποίουν πειθαρ-
χοῦντες ὡς ἂν στρατηγῷ. ἐτιμωρεῖτό τε[9]) γὰρ τοὺς ἀτακ-
τοῦντας καὶ οὐδενὶ[10]) ἐπέτρεπε συλᾶν ἀγρὸν οὐδ' ἄλλο
ἀδικεῖν οὐδὲ ἓν ἄνευ τῆς αὐτοῦ[11]) γνώμης. ἐλάμβανε δὲ
ταῖς ἑορταῖς ἐπιπορευόμενος ἐκ τῶν ἀγρῶν οἶνον καὶ ἱερεῖα B
τὰ καλῶς ἔχοντα, ὅσα δ' ἂν αὐτοῖς δοίησαν οἱ κύριοι·
καὶ εἴ τινα αἴσθοιτο ἐπιβουλεύοντα αὑτῷ[12]) ἢ ἐνέδρας
κατασκευάζοντα, ἐτιμωρεῖτο."

1) Sic Schw. τῇ ψυχῇ vulgo. 2) Sic Lobeck. πεισθήσεσθε vulg. 3) Sic Schweigh. e codd. ἔφη vulgo. 4) Sic Schweigh. ὅταν vulgo. 5) Sic Schweigh. e codd. vestig. τίμια vulgo. 6) οἱ e cod. add. Schw. 7) αὐτῶν Dind. 8) δέοντα vulgo. Corr. Dind. e cod. 9) Sic Schw. e codd. τε om. vulgo. 10) οὐθενὶ vulgo. Corr. Dind. 11) αὑτοῦ Dind. 12) αὐτῷ vulg. Corr. Dind. e cod. vestig.

Εἶτ', ἐκήρυξε γὰρ ἡ πόλις χρήματα δώσειν πολλὰ τῷ αὐτὸν λαβόντι ἢ τὴν κεφαλὴν κομίσαντι, οὗτος ὁ Δρίμακος[1]) πρεσβύτερος γενόμενος, καλέσας τὸν ἐρώμενον τὸν ἑαυτοῦ εἴς τινα τόπον λέγει αὐτῷ ὅτι, Ἐγώ σε πάντων ἀνθρώπων ἠγάπησα μάλιστα, καὶ σύ μοι εἶ καὶ παῖς
C καὶ υἱὸς καὶ τὰ ἄλλα πάντα. ἐμοὶ μὲν οὖν χρόνος ἱκανὸς βεβίωται, σὺ δὲ νέος εἶ καὶ ἀκμὴν ἔχεις τοῦ ζῆν. τί οὖν ἐστίν; ἄνδρα σε δεῖ γενέσθαι καλὸν κἀγαθόν. ἐπεὶ γὰρ ἡ πόλις τῶν Χίων δίδωσι τῷ ἐμὲ ἀποκτείναντι χρήματα πολλὰ καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνεῖται, δεῖ σε ἀφελόντα μου τὴν κεφαλὴν εἰς Χίον ἀπενεγκεῖν καὶ λαβόντα παρὰ τῆς πόλεως τὰ χρήματα εὐδαιμονεῖν. ἀντιλέγοντος
D δὲ τοῦ νεανίσκου πείθει αὐτὸν τοῦτο ποιῆσαι. καὶ ὃς ἀφελόμενος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν λαμβάνει παρὰ τῶν Χίων τὰ ἐπικηρυχθέντα χρήματα, καὶ θάψας τὸ σῶμα τοῦ δραπέτου εἰς τὴν ἰδίαν ἐχώρησεν. καὶ οἱ Χῖοι πάλιν ὑπὸ τῶν οἰκετῶν ἀδικούμενοι καὶ διαρπαζόμενοι μνησθέντες τῆς τοῦ τετελευτηκότος ἐπιεικείας ἡρῷον ἱδρύσαντο κατὰ τὴν χώραν καὶ ἐπωνόμασαν ἥρωος εὐμενοῦς. καὶ αὐτῷ ἔτι καὶ νῦν οἱ δραπέται ἀποφέρουσιν ἀπαρχὰς πάντων ὧν[2]) ἀφέλωνται. φασὶ δὲ καὶ καθ' ὕπνους ἐπιφαινόμενον πολλοῖς τῶν Χίων προσημαίνειν οἰκετῶν ἐπιβουλάς. καὶ
E οἷς ἂν ἐπιφανῇ[3]), οὗτοι θύουσιν αὐτῷ ἐλθόντες ἐπὶ τὸν τόπον, οὗ τὸ ἡρῷόν ἐστιν αὐτοῦ."

Ὁ μὲν οὖν Νυμφόδωρος ταῦτα ἱστόρησεν. ἐν πολλοῖς δὲ ἀντιγράφοις ἐξ ὀνόματος αὐτὸν καλούμενον οὐχ εὗρον. οὐδένα δὲ ὑμῶν ἀγνοεῖν οἶμαι οὐδὲ ἃ ὁ[4]) καλὸς Ἡρόδοτος[5]) ἱστόρησε περὶ Πανιωνίου τοῦ Χίου καὶ ὧν ἐκεῖνος ἔπαθε δικαίως, ἐλευθέρων παίδων ἐκτομὰς ποιησάμενος καὶ τούτους ἀποδόμενος. Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς καὶ Ποσειδώνιος ὁ στωικὸς ἐν ταῖς ἱστορίαις ἑκάτερος τοὺς Χίους φησὶν ἐξανδραποδισθέντας ὑπὸ Μιθριδάτου τοῦ Καππά-
F δοκος παραδοθῆναι τοῖς ἰδίοις δούλοις δεδεμένους, ἵν' εἰς τὴν Κόλχων γῆν κατοικισθῶσιν. οὕτως αὐτοῖς ἀληθῶς τὸ

1) Sic Schweigh. ed. Δριμακὸς vulg. 2) ὧν ἂν Schw. 3) Sic Schw. ἐπεφάνη vulgo. 4) Sic Schw. e cod. οὐδὲ ὃ ὁ κ. vulg. 5) 8, 105.

δαιμόνιον ἐμήνισε πρώτοις χρησαμένοις ὠνητοῖς ἀνδραπόδοις τῶν πολιτῶν [1]) αὐτουργῶν ὄντων κατὰ τὰς διακονίας. μήποτ' οὖν διὰ ταῦτα καὶ ἡ παροιμία, Χῖος δεσπότην ὠνήσατο, ᾗ κέχρηται Εὔπολις ἐν Φίλοις,

Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦντες τύχης C. 19.
ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δούλων γραφὰς ὕβρεως εἶναι.
Ὑπερείδης γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέου αἰκίας φησίν· „Ἔθεσαν οὐ μόνον ὑπὲρ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ καὶ p. 267.
ἐάν τις εἰς δούλου σῶμα ὑβρίσῃ, γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος.“ τὰ ὅμοια εἴρηκε καὶ Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος πρώτῳ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου [2]).
Μαλακὸς δ' ἐν τοῖς Σιφνίων Ὥροις [3]) ἱστορεῖ, ὡς τὴν Ἔφεσον δοῦλοι τῶν Σαμίων ᾤκισαν [4]) χίλιοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες, οἳ καὶ τὸ πρῶτον ἀποστάντες εἰς τὸ ἐν τῇ νήσῳ ὄρος κακὰ πολλὰ ἐποίουν τοὺς Σαμίους. ἔτει δὲ ἕκτῳ
μετὰ ταῦτα ἐκ μαντείας οἱ Σάμιοι ἐσπείσαντο τοῖς οἰκέ- B
ταις ἐπὶ συνθήκαις, καὶ ἀθῷοι ἐξελθόντες τῆς νήσου ἐκπλεύσαντες κατέσχον τὴν Ἔφεσον καὶ οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τούτων ἐγένοντο.

Διαφέρειν δέ φησι Χρύσιππος δοῦλον οἰκέτου, γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμονοίας, διὰ τὸ τοὺς ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους. „ὁ γὰρ οἰκέτης (φησί) δοῦλός ἐστι κτήσει κατατεταγμένος.“ καλοῦνται δ' οἱ δοῦλοι, ὡς μὲν Κλείταρχός
φησιν ἐν ταῖς Γλώσσαις [5]), ἄζοι καὶ θεράποντες καὶ ἀκό- C
λουθοι καὶ διάκονοι καὶ ὑπηρέται, ἔτι δ' ἐπάμονες [6]) καὶ λάτρεις. Ἀμερίας δὲ ἐρκίτας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς κατὰ τοὺς ἀγροὺς οἰκέτας. Ἕρμων δὲ ἐν Κρητικαῖς Γλώσσαις μνῳίτας [7]) τοὺς εὐγενεῖς οἰκέτας, Σέλευκος δ' ἄζους τὰς θεραπαίνας καὶ τοὺς θεράποντας, ἀποφράσην δὲ τὴν δούλην καὶ βολίζην, σίνδρωνα [8]) δὲ τὸν δουλέκδουλον, ἀμφί-
πολον δὲ τὴν περὶ τὴν δέσποιναν θεράπαιναν, πρόπολον D
δὲ τὴν προπορευομένην. Πρόξενος δ' ἐν δευτέρῳ Λακωνικῆς

1) Sic Erfurdt. πολλῶν vulg. 2) p. 529. 3) Sic Schw. e vestig. codd. ὅρεις vulg. 4) Sic Schweigh. ᾤκησαν vulg. 5) Sic Dind. e cod. Γλώτταις vulgo. 6) Sic Hemsth. δὲ πάλμονες vulg. 7) Sic Dind. e cod. μνῶται vulg. 8) Sic Schweigh. e codd. σίνδρονα vulgo.

πολιτείας ἐπικαλεῖσθαί φησι χαλκίδας παρὰ Λακεδαιμονίοις τὰς θεραπαίνας. Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν Λαέρτῃ τὸν οἰκέτην ἐπὶ δούλου τέθεικεν εἰπών· „Οἴμοι, δόμον[1]), οἰκέτα, κλεῖσον ὑπόπτερος, μή τις ἔλθῃ βροτῶν[2]).“ Ἀχαιὸς δ' ἐν Ὀμφάλῃ περὶ τοῦ Σατύρου λέγων φησίν· „Ὡς εὔδουλος, ὡς εὔοικος ἦν.“ ἰδίως λέγων, ὡς χρηστὸς ἐς τοὺς
E δούλους ἐστὶ καὶ τοὺς οἰκέτας. ὅτι δὲ οἰκέτης ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν οἰκίαν διατρίβων, κἂν ἐλεύθερος ᾖ, κοινόν.

Οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ περὶ τοῦ ἀρχαίου βίου διαλεγόμενοι, ὅτι οὐκ ἦν τότε δούλων χρεία, τοιάδ'[3]) ἐκτίθενται· Κρατῖνος μὲν ἐν Πλούτοις·

Οἷς δὴ βασιλεὺς Κρόνος ἦν τὸ παλαιόν,
ὅτε τοῖς ἄρτοις ἠστραγάλιζον, μᾶζαι δ' ἐν ταῖσι παλαίστραις
Αἰγιναῖαι κατεβέβληντο δρυπεπεῖς[4]) βώλοις τε κομῶσαι.

F Κράτης δ' ἐν Θηρίοις·

Ἔπειτα δοῦλον οὐδὲ εἷς κεκτήσετ'[5]) οὐδὲ δούλην.
B. ἀλλ' αὐτὸς αὑτῷ[6]) δῆτ' ἀνὴρ γέρων διακονήσει;
A. οὐ δῆθ'· ὁδοιποροῦντα[7]) γὰρ τὰ πάντ'[8]) ἐγὼ ποιήσω.
B. τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον[9]); A. πρόσεισιν αὔθ'[10]) ἕκαστον
τῶν σκευαρίων, ὅταν καλῇ τις. παρατίθου[11]), τράπεζα·
αὕτη, παρασκεύαζε σαυτήν. μάττε, θυλακίσκε.
ἔγχει, κύαθε. ποῦσθ' ἡ κύλιξ; διάνιζ'[12]) ἰοῦσα σαυτήν[13]).
ἀνάβαινε, μᾶζα. τὴν χύτραν χρῆν[14]) ἐξερᾶν τὰ[15]) τεῦτλα.
ἰχθύ, βάδιζ'. ἀλλ' οὐδέπω 'πὶ[16]) θάτερ' ὀπτός εἰμι.
οὔκουν[17]) μεταστρέψας σεαυτὸν ἀλλ πάσεις ἀλείφων[18]);

1) Sic Casaub. e cdd. δόμων vulg. 2) Fortasse: οἴμοι· δόμους, οἰκέτα, κλεῖσον ὑπόπτερος, μή τις ἔλθῃ βροτῶν.
3) Sic Dind. e cod. τοιάδε vulg. 4) Sic Schw. e codd. δρυπετεῖς vulg. 5) κεκτήσεται vulg. Corr. Dind. 6) αὐτῷ vulg. Corr. Dind. Deinde δῆτα vulg. Corr. Schw. 7) Sic Cas. ὁδοιπόρου τὰ vulg. 8) Sic Elmslej. ταῦτα πάνθ' vulg. 9) Sic Schweigh. πλεῖον vulgo. 10) Sic Dindorf. e cod. αὐθέκαστον vulgo. 11) Sic Elmslej. τι παρατιθῶ vulgo. 12) Sic Dind. e vestig. codd. λίαν νίζουσα vulgo. 13) Sic Elmsl. σεαυτὴν vulgo. 14) Sic Elmsl. χρὴ vulg. 15) Sic Schw. ἐξάραντα V. ἐξάραι τὰ L. 16) Sic Erfurdt. οὐδέπω τἀπὶ L. οὐδέποτ' ἀπὶ V. 17) οὐκοῦν vulgo. Corr. Dindorf. 18) Sic Dind. ἀλείψας εἰσαλείφων vulg. ἄλλοι πάσεις ἀλείφων Elmslej.

ἑξῆς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν ἐναντίον τούτῳ παραλαμβάνων p. 268.
λόγον φησίν·

Ἀλλ' ἀντίθες τοι [1]· ἐγὼ γὰρ αὐτὰ πάμπαλιν [2])
τὰ θερμὰ λουτρὰ πρῶτον ἄξω τοῖς ἐμοῖς
ἐπὶ κιόνων, ὥσπερ διὰ τοῦ παιωνίου
ἐπὶ τῆς θαλάττης, ὥσθ' ἑκάστῳ ῥεύσεται
εἰς τὴν πύελον. ἐρεῖ δέ, θὔδωρ [3]) ἀνέχετε [4]),
ἔπειτ' ἀλάβαστος [5]) εὐθέως ἥξει μύρου
αὐτόματος ὁ σπόγγος τε καὶ τὰ σάνδαλα.

Βέλτιον δὲ τούτων Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσι· B

Λέξω τοίνυν βίον ἐξ ἀρχῆς, ὃν ἐγὼ θνητοῖσι παρεῖχον.
εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν, ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός.
ἡ γῆ δ' ἔφερ' οὐ δέος οὐδὲ νόσους, ἀλλ' αὐτόματ' ἦν τὰ δέοντα·
οἴνῳ γὰρ ἅπασ' ἔρρει χαράδρα, μᾶζαι δ' ἄρτοις ἐμάχοντο
περὶ τοῖς στόμασιν τῶν ἀνθρώπων, ἱκετεύουσαι καταπίνειν,
εἴ τι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας. οἱ δ' ἰχθύες οἴκαδ' ἰόντες, C
ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς ἂν παρέκειντ' ἐπὶ ταῖσι τραπέζαις.
ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμός, κρέα θερμὰ καλίνδων·
ὑποτριμματίων δ' ὀχετοὶ τούτων τοῖς βουλομένοισι παρῆσαν·
ὥστ' ἀφθονία τὴν ἔνθεσιν ἦν ἄρδονθ' [6]) ἁπαλὴν καταπίνειν.
λεκανίσκαισιν δ' [7]) ἀνάπαιστα [8]) παρῆν ἡδυσματίοις κατάπαστα.
ὀπταὶ δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγ' [9]) εἰσεπέτοντο· D
τῶν δὲ πλακούντων ὠστιζομένων περὶ τὴν γνάθον ἦν ἀλαλητός·
μήτρας δὲ τόμοις καὶ χναυματίοις οἱ παῖδες ἂν ἠστραγάλιζον [10]).
οἱ δ' ἄνθρωποι πίονες ἦσαν τότε καὶ μέγα χρῆμα γιγάντων.

1) Sic Schw. e cod. ἀντίθεις τοῦδ' vulg. 2) τἄμπαλιν L. 3) Sic Dind. δὲ θ' ὕδωρ vulgo. 4) Sic Dind. e cod. vestig. ἀνεκχεῖται vulgo. 5) Sic Schw. e codd. ἀλάβαστρος vulgo. 6) Sic Schw. e codd. ἢ νάρδον vulg. 7) Sic Pors. λεκανίσι καὶ οἷδ' vulgo. 8) ἀλίπαστα Cas. ἀνάβραστα coniec. Dind. 9) Sic Schw. ed. φάρυγγ' vulg. 10) Sic Schw. ἀνεστραγάλιζον vulgo.

Πρὸς τῆς Δήμητρος ὑμῖν, ὦ ἑταῖροι, εἰ ταῦτα οὕτως
ἐγίνετο, χρεία τίς ἡμῖν ἦν οἰκετῶν; ἀλλὰ γὰρ αὐτουργοὺς
εἶναι ἐθίζοντες ἡμᾶς οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῶν ποιημάτων ἐπαί-
E δευον εὐωχοῦντες λόγοις. ἐγὼ δ', ἐπειδὴ ὥσπερ λαμπάδιον
κατασείσαντος τοῦ θαυμασιωτάτου Κρατίνου τὰ προειρη-
μένα ἔπη, καὶ ὅσοι[1]) μετ' αὐτὸν γενόμενοι μιμησάμενοι
ἐπεξειργάσαντο, ἐχρησάμην τῇ τάξει τῶν δραμάτων ὡς
ἐδιδάχθη· καὶ εἰ μὴ ἐνοχλῶ τι ὑμῖν (τῶν γὰρ κυνικῶν
Φροντὶς οὐδὲ ἡ σμικροτάτη), ἀπομνημονεύσω κατὰ τὴν
τάξιν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις εἰρημένα ποιηταῖς. ὧν εἷς ἐστιν
ὁ Ἀττικώτατος Φερεκράτης, ὃς ἐν μὲν τοῖς Μεταλλεῦσί
Φησιν·

Πλούτῳ δ' ἐκεῖν' ἦν πάντα συμπεφυρμένα,
ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα τρόπον εἰργασμένα.
ποταμοὶ μὲν ἀθάρης καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέῳ[2])
F *διὰ τῶν στενωπῶν τονθολυγοῦντες ἔρρεον*
αὐταῖσι μυστίλαισι, καὶ ναστῶν τρύφη,
ὥστ' εὐμαρῆ γε καὐτομάτην[3]) τὴν ἔνθεσιν
χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τοῦ λάρυγγος τοῖς νεκροῖς.
φύσκαι δὲ καὶ ζέοντες ἀλλάντων τόμοι
παρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντ'[4]) ἐκέχυντ' ἀντ' ὀστράκων.
καὶ μὴν παρῆν τεμάχη μὲν ἐξωπτημένα,
καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν εὐτρεπῆ·
p. 269. *σχελίδες[5]) δ' ὀλόκνημοι πλησίον τακερώταται*
ἐπὶ πινακίσκοις καὶ διέφθ' ἀκροκώλια
ἥδιστον ἀτμίζοντα[6]) καὶ χόλικες βοὸς
καὶ πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα
χναυρότατα παρέκειτ' ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα.
παρῆν δὲ χόνδρος γάλακτι κατανενιμμένος
ἐν καταχύτλοις λεκάναισι καὶ πύου τόμοι[7]).
B. οἴμ' ὡς ἀπολεῖς μ' ἐνταῦθα διατρίβουσ' ἔτι,
παρὸν κολυμβᾶν, ὡς ἔχετ', εἰς τὸν τάρταρον.
B *Α. τί δῆτα λέξεις, τἀπίλοιπ' ἤνπερ πύθῃ;*
ὀπταὶ κίχλαι δ' ἐπὶ τοῖσδ'[8]) ἀνάβραστ' ἠρτυμέναι
περὶ τὸ στόμ' ἐπέτοντ', ἀντιβολοῦσαι καταπιεῖν,
ὑπὸ μυρρίναισι κἀνεμώναις κεχυμέναι.

1) Sic Porson. καὶ ὡς οἱ vulgo. 2) Sic Dind. πλέως vulg. 3) Sic Cas. nisi quod τε pro γε. εὐμαρῆ ἦγεν αὐτόματ' εἰς vulg. γε corr. Dind. 4) Sic corr. in ed. Schweigh. e Polluce. σίζοντες vulg. 5) Sic Dind. e cod.: vulg. σκελίδες. 6) Dind. coniec. ἀπατμ. 7) Sic Villebrun. e vestig. codd. πόντομ' vulg. 8) Sic Dind. e Polluce: γὰρ ἀνάβραστ' vulg.

τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέματο[1]) τὰ καλὰ τῶν καλῶν ἰδεῖν
ὑπὲρ κεφαλῆς, ἐξ οὐδενὸς[2]) πεφυκότα.
κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναις[3]) τριχάπτοις[4]), ἀρτίως
ἡβυλλιῶσαι, καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι,
πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου
ἤντλουν διὰ χώνης τοῖσι βουλομένοις πιεῖν. C
καὶ τῶνδ' ἕκαστον[5]) εἰ φάγοι τις ἢ πίοι,
διπλάσι' ἐγίνετ'[6]) εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πάλιν.

Κἀν τοῖς Πέρσαις δέ φησι·

Τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεία,
ἢ δρεπανουργῶν ἢ χαλκοτύπων ἢ σπέρματος ἢ χαρακισμοῦ;
αὐτόματοι γὰρ διὰ τῶν τριόδων ποταμοὶ λιπαροῖς ἐπιπάστοις
ζωμοῦ μέλανος καὶ Ἀχιλλείοις μάζαις κοχυδοῦντες ἐπιβλὺξ D
ἀπὸ τῶν πηγῶν τῶν τοῦ Πλούτου ῥεύσονται[7]) σφῶν ἀρύτεσθαι.
ὁ Ζεὺς δ' ὕων οἴνῳ καπνίᾳ κατὰ τοῦ κεράμου βαλανεύσει,
ἀπὸ τῶν δὲ τεγῶν ὀχετοὶ βοτρύων μετὰ ναστίσκων[8]) πολυτύρων
ὀχετεύσονται, θερμῷ[9]) σὺν ἔτνει καὶ λειριοπολφανεμώναις,
τὰ δὲ δένδρ'[10]) ἡμῖν τἀν τοῖς[11]) ὄρεσιν[12]) χορδαῖς ὀπταῖς[13]) ἐριφείοις
φυλλορροήσει καὶ τευθιδίοις ἁπαλοῖς κίχλαις τ' ἀναβράστοις. E

Τί δεῖ πρὸς τούτοις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ Ταγηνιστῶν τοῦ χαρίεντος Ἀριστοφάνους; πάντες γὰρ τῆς κατ' Ἀχαρνεῖς αὐτοῦ πλήρεις ἐστέ. τῶν δὲ Μεταγένους ἐκ Θουριοπερσῶν μνημονεύσας καταπαύσω τὸν λόγον, μακρὰ χαίρειν εἰπὼν ταῖς Νικοφῶντος Σειρῆσιν, ἐν αἷς τάδε γέγραπται·

Νιφέτω μὲν ἀλφίτοις[14]),
ψακαζέτω δ' ἄρτοισιν, ὑέτω δ' ἔτνει,

1) Sic Pors. ἐκρέμαντο vulgo. 2) οὐθενὸς vulgo. Corr. Dind. 3) Sic Dind. e codd. ἀμπεχόναισι vulgo. 4) Sic Schw. e codd. τριχόφοις vulg. 5) Sic Elmsl. ἕκαστος vulg. 6) Sic Dind. e cod. vestig. ἐγίνετ' vulg. 7) Sic Schweigh. e cod. ῥεύσοντας vulg. 8) Sic Schw. μετ' ἀμητίσκων vulg. ναστίσκων est in codd. 9) Sic Villebrun. θερμοὶ vulgo. 10) δὲ add. Dind. e cod. δένδρη vulgo. δένδρα e cod. corr. Dind. 11) Sic Cas. τ' αὐτοῖς vulg. 12) Sic Dind. e codd. ὄρεσι vulg. 13) ὀπταῖς deest in L. 14) Sic Schw. ἀλφίτοισι vulg.

ζωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδείτω [1]) κρέα,
πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω.

F ἀλλ' ὅ γε Μεταγένης τάδε φησίν·

Ὁ μὲν ποταμὸς ὁ Κρᾶθις ἡμῖν καταφέρει
μάζας μεγίστας αὐτομάτας [2]) μεμαγμένας,
ὁ δ' ἕτερος (ὁ Σύβαρις καλούμενος ποταμὸς) [3])
ὠθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἑφθῶν τε βατίδων εἰλυομένων αὐτόσε [4]).
τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμεντευθενὶ [5])
ῥεῖ [6]) τευθίσιν [7]) ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις,
ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικόμμασι,
τῇδὶ δ' ἀφύαισι [8]), τῇδε αὖ ταγηνίαις.
p. 270. τεμάχη δ' [9]) ἄνωθεν αὐτόματα πεπνιγμένα
εἰς τὸ στόμ' ᾄττει [10]), τὰ δὲ [11]) παρ' αὐτὼ τὼ πόδε.
ἄμυλοι δὲ περινάουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ.

οἶδα δ', ὅτι καὶ οἱ Θουριοπέρσαι καὶ τὸ τοῦ Νικοφῶντος δρᾶμα ἀδίδακτά ἐστι, διόπερ καὶ τελευταίων αὐτῶν ἐμνήσθην.

Ταῦτα τοῦ Δημοκρίτου σαφῶς καὶ τορῶς διεξελθόντος, ἐπῄνουν μὲν οἱ δαιταλεῖς, ὁ δὲ Κύνουλκος ἔφη, Ἄνδρες σύσσιτοι, σφόδρα με λιμώττοντα οὐκ ἀηδῶς ὁ Δημόκριτος
B εἱστίασε, ποταμοὺς διαπερανάμενος ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, ὑφ' ὧν ἀρδευθεὶς τὴν ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγένημαι, λόγους αὐτὸ μόνον καταβροχθίσας. ὥστε ἤδη παυσάμενοί ποτε τῆς τοσαύτης ἀπεραντολογίας, κατὰ τὸν Παιανιέα ῥήτορα τοιούτων τινῶν μεταλάβωμεν, ἃ μήτ' ἰσχὺν ἐντίθησι μήτ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ·

Ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως
οὐκ ἔστι· πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά,

C Ἀχαιός φησιν ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ. παρ' οὗ ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη·

1) Sic Schweigh. e codd. καλινδ. vulg. 2) αὐτομάτους unus cod. prob. Dind. 3) Sic Dind. edit. ἕτερος γε vulg. ὁ δ' ἕτερος ὠθεῖ etc. Elmsl. deletis vv. ὁ Συβ. — ποταμός, quae Dindorfio videntur Athenaei esse fluvii nomen declarantis. 4) Sic Schw. e codd. vestig. αὐτόθεν vulg. 5) Sic Elmsl. ἓν μὲν ἐντεῦθεν vulgo. 6) Sic Elmsl. ῥέει vulgo. 7) τευθῖσιν vulgo. Corr. Dind. 8) Sic Villebrun. e cod. vestig. ἀφύλοισι vulgo. 9) Sic Schw. τεμάχη τ' vulgo. 10) Sic Dind. αἴττει e cod. Schw. ἵρρει vulgo. 11) Sic Schw. e cod. τάδε vulg.

Ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ.

πρὸς ὃν ὁ Οὐλπιανὸς ἀεί ποτε διαπολεμῶν ἔφη·

Πλήρης μὲν λαχάνων ἀγορή, πλήρης δὲ καὶ ἄρτων.

σὺ δέ, ὦ κύον[1]), ἀεὶ λιμώττεις, καὶ οὐκ ἐᾷς ἡμᾶς λόγων καλῶν καὶ ἀφθόνων μεταλαμβάνειν, μᾶλλον δὲ σιτεῖσθαι. τροφὴ γὰρ ψυχῆς λόγοι καλοί. καὶ ἅμα στραφεὶς πρὸς τὸν οἰκέτην, Λεῦκε, ἔφη, κἂν ἐκφατνίσματά τινα ἄρτων D ἔχῃς, δὸς τοῖς κυσίν. καὶ ὁ Κύνουλκος, εἰ μὲν εἰς ἀκροάσεις λόγων, ἔφη, παρεκεκλήμην[2]) ἠπιστάμην ἥκειν ἀγορᾶς πληθυούσης· οὕτως γάρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δείξεων ὥραν ἐκάλει, καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν ὠνόμαζον· εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν,

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος,

κατὰ τὸν Μένανδρον[3]). διὸ παραχωρῶ σοι, ὦ γάστρων, τῆς E τοιαύτης ἐμφορεῖσθαι σιτήσεως·

Πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα
χρυσοῦ τε κἀλέφαντος,

κατὰ τὸν τοῦ Ἐρετριέως Ἀχαιοῦ Κύκνον[4]).

Καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἷός τ' ἦν ἀπανίστασθαι. ἐπιστραφεὶς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν εἰσκυκλουμένην τύψας τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν· F

Τέτλαθι δή, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·
ὄψων γὰρ πλῆθός σε δαμᾷ καὶ λιμὸς ἀτερπής.

ἐγὼ γὰρ ἤδη ὑπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διθυράμβους φθέγγομαι κατὰ τὸν Σωκράτην[5]), ἀλλ' ἤδη καὶ ἔπη. λιμῶδες γὰρ ὄντως ἡ ῥαψῳδία. κατὰ γὰρ Ἀμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνῃ ἔφη, περὶ σοῦ μαντευσάμενος, ὦ Λαρήνσιε,

Κοὐδείς σοὐστὶν[6]) τῶν πλουτούντων μὰ τὸν Ἥφαιστον προσόμοιος,
καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν[7]) καταπίνειν. p. 271.
ὁρῶ γὰρ[8]) θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη
περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα, κωβιούς[9]), σπάρους,

1) Sic Dindorf. e cod. *κύων* vulgo. 2) *παρεκλήμην* V. et codd. 3) p. 236. 4) Sic Cas. *κύκλον* vulgo. 5) Plat. Phaedr. p. 241 E. 6) Sic Dindorf. *τοῦ 'στιν* Schw. e codd. *σοί τις* vulg. 7) Sic Schw. e codd. *ζωμὸν* vulg. 8) „*γὰρ* Athenaei est. Heniochus haud dubie *δὲ* scripserat“ Dindorf. 9) Sic Dind. e cod. *κωβίους* vulg.

ζωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδείτω[1]) κρέα,
πλακοῦς ἑαυτὸν ἐσθίειν κελευέτω.

F ἀλλ' ὅ γε Μεταγένης τάδε φησίν·

Ὁ μὲν ποταμὸς ὁ Κρᾶθις ἡμῖν καταφέρει
μάζας μεγίστας αὐτομάτας[2]) μεμαγμένας,
ὁ δ' ἕτερος (ὁ Σύβαρις καλούμενος ποταμὸς)[3])
ὠθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν
ἑφθῶν τε βατίδων εἰλυομένων αὐτόσε[4]).
τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἐνμεντευθενὶ[5])
ῥεῖ[6]) τευθίσιν[7]) ὀπταῖς καὶ φάγροις καὶ καράβοις,
ἐντευθενὶ δ' ἀλλᾶσι καὶ περικόμμασι,
τῇδὶ δ' ἀφύαισι[8]), τῇδε αὖ ταγηνίαις.
p.270. τεμάχη δ'[9]) ἄνωθεν αὐτόματα πεπνιγμένα
εἰς τὸ στόμ' ᾄττει[10]), τὰ δὲ[11]) παρ' αὐτὼ τὼ πόδε.
ἄμυλοι δὲ περινάουσιν ἡμῖν ἐν κύκλῳ.

οἶδα δ', ὅτι καὶ οἱ Θουριοπέρσαι καὶ τὸ τοῦ Νικοφῶντος δρᾶμα ἀδίδακτά ἐστι, διόπερ καὶ τελευταίων αὐτῶν ἐμνήσθην.

Ταῦτα τοῦ Δημοκρίτου σαφῶς καὶ τορῶς διεξελθόντος, ἐπῄνουν μὲν οἱ δαιταλεῖς, ὁ δὲ Κύνουλκος ἔφη, Ἄνδρες σύσσιτοι, σφόδρα με λιμώττοντα οὐκ ἀηδῶς ὁ Δημόκριτος
B εἱστίασε, ποταμοὺς διαπερανάμενος ἀμβροσίας καὶ νέκταρος, ὑφ' ὧν ἀρδευθεὶς τὴν ψυχὴν πάνυ πειναλέος γεγένημαι, λόγους αὐτὸ μόνον καταβροχθίσας. ὥστε ἤδη παυσάμενοί ποτε τῆς τοσαύτης ἀπεραντολογίας, κατὰ τὸν Παιανιέα ῥήτορα τοιούτων τινῶν μεταλάβωμεν, ἃ μήτ' ἰσχὺν ἐντίθησι μήτ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ·

Ἐν κενῇ γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ἔρως
οὐκ ἔστι· πεινῶσιν γὰρ ἡ Κύπρις πικρά,

C Ἀχαιός φησιν ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ. παρ' οὗ ὁ σοφὸς Εὐριπίδης λαβὼν ἔφη·

1) Sic Schweigh. e codd. καλινδ. vulg. 2) αὐτομάτους unus cod. prob. Dind. 3) Sic Dind. edit. ἕτερος γε vulg. ὁ δ' ἕτερος ὠθεῖ etc. Elmsl. deletis vv. ὁ Συβ. — ποταμός, quae Dindorfio videntur Athenaei esse fluvii nomen declarantia. 4) Sic Schw. e codd. vestig. αὐτόθεν vulg. 5) Sic Elmsl. ἂν μὲν ἐντεῦθεν vulgo. 6) Sic Elmsl. ῥέει vulgo. 7) τευθῖσιν vulgo. Corr. Dind. 8) Sic Villebrun. e cod. vestig. ἀφύλοισι vulgo. 9) Sic Schw. τεμάχη τ' vulgo. 10) Sic Dind. ἀΐττει e cod. Schw. ἔρρει vulgo. 11) Sic Schw. e cod. τάδε vulg.

'Εν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὔ.

πρὸς ὃν ὁ Οὐλπιανὸς ἀεί ποτε διαπολεμῶν ἔφη·

Πλήρης μὲν λαχάνων ἀγορή, πλήρης δὲ καὶ ἄρτων.

σὺ δέ, ὦ κύον[1]), ἀεὶ λιμώττεις, καὶ οὐκ ἐᾷς ἡμᾶς λόγων
καλῶν καὶ ἀφθόνων μεταλαμβάνειν, μᾶλλον δὲ σιτεῖσθαι.
τροφὴ γὰρ ψυχῆς λόγοι καλοί. καὶ ἅμα στραφεὶς πρὸς
τὸν οἰκέτην, Λεῦκε, ἔφη, κἂν ἐκφατνίσματά τινα ἄρτων D
ἔχῃς, δὸς τοῖς κυσίν. καὶ ὁ Κύνουλκος, εἰ μὲν εἰς ἀκροά-
σεις λόγων, ἔφη, παρεκεκλήμην[2]) ἠπιστάμην ἥκειν ἀγορᾶς
πληθυούσης· οὕτως γάρ τις τῶν σοφῶν τὴν τῶν δείξεων
ὥραν ἐκάλει, καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διὰ τοῦτο Πληθαγόραν
ὠνόμαζον· εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν,

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος,

κατὰ τὸν Μένανδρον[3]). διὸ παραχωρῶ σοι, ὦ γάστρων, τῆς E
τοιαύτης ἐμφορεῖσθαι σιτήσεως·

Πεινῶντι γὰρ ἀνδρὶ μᾶζα τιμιωτέρα
χρυσοῦ τε κἀλέφαντος,

κατὰ τὸν τοῦ Ἐρετριέως Ἀχαιοῦ Κύκνον[4]).

Καὶ ἅμα ταῦτα λέγων οἷός τ' ἦν ἀπανίστασθαι.
ἐπιστραφεὶς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ ἄλ-
λων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν εἰσκυκλουμένην τύψας
τῇ χειρὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀνέκραγεν· F

Τέτλαθι δή, πενίη, καὶ ἀνάσχεο μωρολογούντων·
ὄψων γὰρ πλῆθός σε δαμᾷ καὶ λιμὸς ἀτερπής.

ἐγὼ γὰρ ἤδη ὑπὸ τῆς ἐνδείας οὐ διθυράμβους φθέγγομαι
κατὰ τὸν Σωκράτην[5]), ἀλλ' ἤδη καὶ ἔπη. λιμῶδες γὰρ
ὄντως ἡ ῥαψῳδία. κατὰ γὰρ Ἀμειψίαν, ὃς ἐν Σφενδόνῃ
ἔφη, περὶ σοῦ μαντευσάμενος, ὦ Λαρήνσιε,

Κοὐδείς σοὔστιν[6]) τῶν πλουτούντων μὰ τὸν Ἥφαιστον
προσόμοιος,
καλλιτράπεζος καὶ βουλόμενος λιπαρὸν ψωμὸν[7]) κατα- p. 271.
πίνειν.
ὁρῶ γὰρ[8]) θαῦμ' ἄπιστον, ἰχθύων γένη
περὶ τὴν ἄκραν παίζοντα, κωβιούς[9]), σπάρους,

1) Sic Dindorf. e cod. *κύων* vulgo. 2) *παρεκλήμην* V. et codd. 3) p. 236. 4) Sic Cas. *κύκλον* vulgo. 5) Plat. Phaedr. p. 241 E. 6) Sic Dindorf. *τοῦ 'στιν* Schw. e codd. *σοί τις* vulg. 7) Sic Schw. e codd. *ζωμὸν* vulg. 8) „*γὰρ* Athenaei est. Heniochus haud dubie *δὲ* scripserat" Dindorf. 9) Sic Dind. e cod. *κωβίους* vulg.

ψῆττας, ἐρυθίνους, κεστρέας, πέρκας, ὄνους,
θύννους, μελανούρους, σηπίας, αὐλωπίας,
τρίγλας, ἐλεδῶνας [1], *σκορπίους,*

φησὶν Ἡνίοχος ἐν Πολυπράγμονι. δεῖ οὖν κἀμέ, κατὰ τὸν κωμικὸν Μεταγένην ἐπειπόντα·

Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ δείπνου,

τετλάναι [2]).

B Σιωπήσαντος δ' αὐτοῦ ὁ Μασούριος [3]) ἔφη, Ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπολείπεταί τινα περὶ τοῦ ἀμφὶ τοὺς οἰκέτας λόγου, συμβαλοῦμαί τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς ἔρωτα τῷ σοφῷ καὶ φιλτάτῳ Δημοκρίτῳ. Φίλιππος ὁ Θεαγγελεὺς ἐν τῷ περὶ Καρῶν καὶ Λελέγων συγγράμματι καταλέξας τοὺς Λακεδαιμονίων εἵλωτας καὶ τοὺς Θετταλικοὺς πενέστας, καὶ Κᾶράς φησι τοῖς Λέλεξιν ὡς οἰκέταις χρήσασθαι πάλαι τε καὶ νῦν. Φύλαρχος δ' ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν καὶ Βυ-
C ζαντίους φησὶν οὕτω Βιθυνῶν δεσπόσαι [4]), ὡς Λακεδαιμονίους τῶν εἱλώτων. περὶ δὲ τῶν παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐπευνάκτων καλουμένων, — δοῦλοι δ' εἰσὶ καὶ οὗτοι, — σαφῶς ἐκτίθεται Θεόπομπος διὰ τῆς δευτέρας καὶ τριακοστῆς τῶν ἱστοριῶν λέγων οὕτως· „Ἀποθανόντων πολλῶν Λακεδαιμονίων ἐν τῷ πρὸς Μεσσηνίους πολέμῳ, οἱ περιλειφθέντες, εὐλαβηθέντες μὴ καταφανεῖς γένωνται τοῖς ἐχθροῖς ἐρημωθέντες, ἀνεβίβασαν τῶν εἱλώτων ἐφ'
D ἑκάστην στιβάδα τῶν τετελευτηκότων τινάς· οὓς καὶ πολίτας ὕστερον ποιήσαντες προσηγόρευσαν ἐπευνάκτους, ὅτι κατετάχθησαν ἀντὶ τῶν τετελευτηκότων εἰς τὰς στιβάδας." ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἀν τῇ τριακοστῇ καὶ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν παρὰ Σικυωνίοις κατωνακοφόρους [5]) καλεῖσθαι δούλους τινάς, παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπευνάκτοις. τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ Μέναιχμος ἐν τοῖς Σικυωνιακοῖς κατωνακοφόρους [5]) καλεῖσθαι δούλους τινάς, παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπευνάκτοις. ἔτι Θεόπομπος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν
E Φιλιππικῶν Ἀρκαδίους [6]) φησὶ κεκτῆσθαι προσπελάτας, ὥσπερ εἱλώτων, τριάκοντα μυριάδας.

1) *ἐλεδώνας* vulgo. Corr. Dind. e cod. 2) Sic Dind. e cod. *τετλᾶναι* vulgo. 3) Sic ed. Schweigh. *Μασσούρ.* vulg. 4) Sic Schweigh. e cod. *δεσπότας* vulgo. 5) Sic corr. Palmer. *καταναχοφόρ.* vulg. 6) *Ἀρδιαίους* Cas. cll. X, p. 443. B.

Οἱ δὲ μόθακες καλούμενοι παρὰ Λακεδαιμονίοις ἐλεύ-
θεροι μέν εἰσιν, οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοι. λέγει δὲ περὶ αὐ-
τῶν Φύλαρχος ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν
οὕτως· „εἰσὶ δ' οἱ μόθακες σύντροφοι τῶν Λακεδαιμονίων.
ἕκαστος γὰρ τῶν πολιτικῶν παίδων[1]), ὡς ἂν καὶ τὰ ἴδια
ἐκποιῶσιν, οἱ μὲν ἕνα, οἱ δὲ δύο, τινὲς δὲ πλείους ποιοῦνται
συντρόφους αὑτῶν. εἰσὶν οὖν οἱ μόθακες ἐλεύθεροι μέν, F
οὐ μὴν Λακεδαιμόνιοι, μετέχουσι δὲ τῆς παιδείας πάσης.
τούτων ἕνα φασὶ γενέσθαι καὶ Λύσανδρον τὸν καταναυ-
μαχήσαντα τοὺς Ἀθηναίους, πολίτην γενόμενον δι' ἀνδρα-
γαθίαν." Μύρων δ' ὁ Πριηνεὺς ἐν δευτέρῳ Μεσσηνιακῶν
„Πολλάκις (φησὶν) ἠλευθέρωσαν Λακεδαιμόνιοι δούλους,
καὶ οὓς μὲν ἀφέτας ἐκάλεσαν, οὓς δὲ ἀδεσπότους, οὓς δὲ
ἐρυκτῆρας, δεσποσιοναύτας δ'[2]) ἄλλους, οὓς εἰς τοὺς στό-
λους κατέτασσον· ἄλλους δὲ νεοδαμώδεις ἑτέρους ὄντας
τῶν εἱλώτων." Θεόπομπος δ' ἐν ἑβδόμῳ Ἑλληνικῶν, περὶ p. 272.
τῶν εἱλώτων λέγων ὅτι καὶ Ἑλεάται[3]) καλοῦνται, γράφει
οὕτως· „Τὸ δὲ τῶν Εἱλώτων ἔθνος παντάπασιν ὠμῶς διά-
κειται καὶ πικρῶς· εἰσὶ γὰρ οὗτοι καταδεδουλωμένοι πολὺν
ἤδη χρόνον ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ μὲν αὐτῶν ἐκ Μεσ-
σήνης ὄντες, οἱ δ' Ἑλεάται[3]) κατοικοῦντες πρότερον τὸ
καλούμενον Ἕλος τῆς Λακωνικῆς."

Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης, ἐκλαθόμενος αὑτοῦ[4])
(ἐλέγχει δ' αὐτὸν εἰς τοῦτο Πολύβιος[5]) ὁ Μεγαλοπολί-
της διὰ τῆς δωδεκάτης τῶν ἱστοριῶν), οὐκ εἶναι ἔφη σύν-
ηθες τοῖς Ἕλλησι, δούλους κτᾶσθαι· αὐτὸς εἰπών, ὁ Ἐπι-
τίμαιος (οὕτως δ' αὐτὸν καλεῖ Ἴστρος ὁ Καλλιμάχειος[6]) B
ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἀντιγραφαῖς), εἰπὼν γάρ, ὅτι Μνά-
σων ὁ Φωκεὺς πλείους ἐκέκτητο δούλους τῶν χιλίων, κἀν
τῇ τρίτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν ὁ Ἐπιτίμαιος ἔφη, οὕτως εὐ-
δαιμονῆσαι τὴν Κορινθίων πόλιν, ὡς κτήσασθαι δούλων
μυριάδας ἓξ καὶ τεσσαράκοντα. δι' ἃς ἡγοῦμαι καὶ τὴν
Πυθίαν αὐτοὺς κεκληκέναι χοινικομέτρας. Κτησικλῆς δ'

1) Sic V. et cdd. πολιτῶν παῖδας L. 2) δ' add. Dind. e codd. 3) Sic Dind. Ἐλεάται vulg. 4) Sic Dind. codd. αὐτοῦ. vulg. ἑαυτοῦ 5) Vol. III, p. 395. 6) Sic Dindorf. e cod. Καλλιμάχιος vulgo.

C ἐν τρίτῃ Χρονικῶν * *1) καὶ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησιν ὀλυμπιάδι2) Ἀθήνησιν ἐξετασμὸν γενέσθαι ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως τῶν κατοικούντων τὴν Ἀττικήν, καὶ εὑρεθῆναι Ἀθηναίους μὲν διςμυρίους πρὸς τοῖς χιλίοις, μετοίκους δὲ μυρίους, οἰκετῶν δὲ μυριάδας τεσσαράκοντα. Νικίας δ' ὁ Νικηράτου, ὡς ὁ καλὸς ἔφη Ξενοφῶν ἐν τῷ περὶ πόρων3), χιλίους ἔχων οἰκέτας ἐμίσθωσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἀργυρεῖα Σωσίᾳ τῷ Θρᾳκί, ἐφ' ᾧ ὀβολὸν ἕκα-
D στον τελεῖν τῆς ἡμέρας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν Αἰγινητῶν πολιτείᾳ καὶ παρὰ τούτοις φησὶ γενέσθαι ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας δούλων. Ἀγαθαρχίδης δ' ὁ Κνίδιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐρωπιακῶν Δαρδανεῖς φησι δούλους κεκτῆσθαι τὸν μὲν χιλίους, τὸν δὲ καὶ πλείους. τούτων δ' ἕκαστον ἐν μὲν εἰρήνῃ γεωργεῖν, ἐν πολέμῳ δὲ λοχίζεσθαι, ἡγεμόνα νέμοντας τὸν ἴδιον δεσπότην.

Πρὸς ταῦτ' ἀπαντήσας ὁ Λαρήνσιος ἔφη, Ἀλλὰ
E Ῥωμαίων ἕκαστος (οἶδας δ' ἀκριβῶς ταῦτα, ὦ καλὲ Μασούριε)4), πλείστους ὅσους κεκτημένος οἰκέτας. καὶ γὰρ μυρίους καὶ διςμυρίους καὶ ἔτι πλείους δὲ πάμπολλοι κέκτηνται, οὐκ ἐπὶ προσόδοις δέ, ὥσπερ ὁ τῶν Ἑλλήνων ζάπλουτος Νικίας, ἀλλ' οἱ πλείους τῶν Ῥωμαίων συμπροϊόντας ἔχουσι τοὺς πλείστους. καὶ αἱ πολλαὶ δὲ αὗται Ἀττικαὶ μυριάδες τῶν οἰκετῶν δεδεμέναι εἰργάζοντο τὰ μέταλλα. Ποσειδώνιος γοῦν, οὗ συνεχῶς μέμνησαι, ὁ φιλόσοφος, καὶ ἀποστάντας φησὶν αὐτοὺς καταφονεῦσαι μὲν
F τοὺς ἐπὶ τῶν μετάλλων φύλακας, καταλαβέσθαι δὲ τὴν ἐπὶ Σουνίῳ ἀκρόπολιν, καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον πορθῆσαι τὴν Ἀττικήν. οὗτος δ' ἦν ὁ καιρός, ὅτε καὶ ἐν Σικελίᾳ ἡ δευτέρα τῶν δούλων ἐπανάστασις ἐγένετο· πολλαὶ δὲ αὗται ἐγένοντο καὶ ἀπώλοντο οἰκετῶν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν
C. 21. μυριάδας. σύγγραμμά τε ἐκδέδωκε περὶ τῶν δουλικῶν πολέμων Καικίλιος ὁ ῥήτωρ, ὁ ἀπὸ Καλῆς ἀκτῆς, καὶ Σπάρτακος δέ, ὁ μονομάχος, ἐκ Καπύης, πόλεως Ἰταλικῆς, ἀποδρὰς κατὰ τὰ Μιθριδατικά5), πολὺ πλῆθος ἀπο-

1) Lacunam indic. Cas. 2) ὀλυμπιάσιν V. 3) 4, 14.
4) Sic Schw. Μασσούριε vulg. 5) μέθρια ἀττικά V.

στήσας οἰκετῶν (ἦν δὲ καὶ αὐτὸς οἰκέτης, Θρᾲξ τὸ[1]) γέ-
νος), κατέδραμε πᾶσαν Ἰταλίαν χρόνον οὐκ ὀλίγον, πολ-
λῶν δούλων καθ' ἑκάστην ἡμέραν συρρεόντων ὡς αὐτόν. p. 273.
καὶ εἰ μὴ ἀπέθανεν ἐν τῇ πρὸς Λικίνιον[2]) Κράσσου παρα-
τάξει, οὐ τὸν τυχόντα ἂν ἱδρῶτα τοῖς ἡμεδαποῖς παρεσχή-
κει, ὡς ὁ κατὰ τὴν Σικελίαν Εὔνους.

Σώφρονες δ' ἦσαν καὶ πάντα[3]) ἄριστοι οἱ ἀρχαῖοι
Ῥωμαῖοι. Σκιπίων[4]) γοῦν ὁ Ἀφρικανὸς ἐπίκλην ἐκπεμ-
πόμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπὶ τὸ καταστήσασθαι τὰς
κατὰ τὴν οἰκουμένην βασιλείας, ἵνα τοῖς προσήκουσιν ἐγ-
χειρισθῶσι, πέντε μόνους ἐπήγετο οἰκέτας, ὡς ἱστορεῖ Πο- B
λύβιος καὶ Ποσειδώνιος. καὶ ἑνὸς ἀποθανόντος κατὰ τὴν
ὁδοιπορίαν ἐπέστειλε τοῖς οἰκείοις ἄλλον ἀντ' ἐκείνου
πριαμένους πέμψαι αὐτῷ. Ἰούλιος δὲ Καῖσαρ, ὁ πρῶτος
πάντων ἀνθρώπων περαιωθεὶς ἐπὶ τὰς Βρεττανίδας νή-
σους μετὰ χιλίων σκαφῶν, τρεῖς οἰκέτας τοὺς πάντας
συνεπήγετο, ὡς Κόττας ἱστορεῖ ὁ τότε ὑποστρατηγῶν αὐ-
τῷ ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας συγγράμματι, ὃ
τῇ πατρίῳ ἡμῶν γέγραπται φωνῇ. ἀλλ' οὐ Σμινδυρίδης ὁ
Συβαρίτης τοιοῦτος, ὦ Ἕλληνες, ὃς ἐπὶ τὸν Ἀγαρίστης[5]) C
τῆς Κλεισθένους θυγατρὸς ἐξορμῶν γάμον ὑπὸ χλιδῆς
καὶ τρυφῆς χιλίους συνεπήγετο οἰκέτας, ἁλιεῖς καὶ ὀρνι-
θευτὰς καὶ μαγείρους. οὗτος δ' ὁ ἀνὴρ καὶ ἐνδείξασθαι
βουλόμενος, ὡς εὐδαιμόνως ἔζη, ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ὁ
Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς (τὸ δ' αὐτὸ βιβλίον καὶ ὡς
Θεοφράστου φέρεται) οὐκ ἔφη τὸν ἥλιον ἐτῶν εἴκοσιν οὔτ'
ἀνατέλλοντα οὔτε δυόμενον ἑωρακέναι[6]). καὶ τοῦτ' ἦν αὐτῷ
μέγα καὶ θαυμαστὸν πρὸς εὐδαιμονίαν. οὗτος, ὡς ἔοικε,
πρωῒ μὲν ἐκάθευδεν, ὀψὲ δ' ἠγείρετο, κατ' ἀμφότερα
δυστυχῶν. ὁ δὲ Ποντικὸς Ἑστιαῖος καλῶς ἐκαυχᾶτο μήτε D
ἀνατέλλοντα μήτε καταδυόμενον ποτὲ τὸν ἥλιον ἑωρακέ-
ναι[7], διὰ τὸ παιδείᾳ παντὶ καιρῷ προσέχειν ὡς ὁ Νικαεὺς
Νικίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς Διαδοχαῖς.

1) τὸ add. Schw. e cod. 2) Sic Dind. e codd. Λικίνιον vulgo. 3) πάντ' e cod. Dind. 4) Σκηπίων codd. et V. et sic infra. 5) Ἀγυρίστης vulgo. Corr. Dind. e XII. p. 541. B. 6) et 7) Dind. ἑορακέναι.

Τί οὖν; οὐκ εἶχε καὶ Σκιπίων καὶ ὁ Καῖσαρ οἰκέτας;
εἶχον, ἀλλ' ἐφύλασσον τοὺς πατρίους νόμους καὶ κεκο-
λασμένως ἔζων τηροῦντες τὰ τῆς πολιτείας ἔθη. συνετῶν
γάρ ἐστιν ἀνδρῶν ἐμμένειν τοῖς παλαιοῖς ζηλώμασι, δι'
ὧν στρατευόμενοι κατεστρέφοντο τοὺς ἄλλους, καὶ λαμ-
E βάνοντες ἅμα τοῖς δοριαλώτοις[1]), καὶ εἴ τι χρήσιμον καὶ
καλὸν ὑπῆρχε παρ' ἐκείνοις εἰς μίμησιν. ὅπερ ἐν τοῖς πά-
λαι χρόνοις ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι. διαφυλάττοντες γὰρ ἅμα
καὶ τὰ πάτρια μετῆγον παρὰ τῶν χειρωθέντων, εἴ τι
λείψανον καλῆς ἀσκήσεως εὕρισκον, τὰ ἄχρηστα ἐκείνοις
ἐῶντες, ὅπως μηδ' εἰς ἀνάκτησιν ὧν ἀπέβαλον ἐλθεῖν
ποτε δυνηθῶσι. παρὰ γοῦν τῶν Ἑλλήνων μηχανὰς καὶ
ὄργανα πολιορκητικὰ μαθόντες, τούτοις αὐτῶν περιεγέ-
νοντο, Φοινίκων τε τὰ ναυτικὰ εὑρόντων[2]), τούτοις αὐτοὺς
F κατεναυμάχησαν. ἔλαβον δὲ καὶ παρὰ Τυρρηνῶν τὴν στα-
δίαν[3]) μάχην φαλαγγηδὸν ἐπιόντων, καὶ παρὰ Σαυνιτῶν
δὲ ἔμαθον θυρεοῦ χρῆσιν, παρὰ δὲ Ἰβήρων γαίσων. καὶ
ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων μαθόντες ἄμεινον ἐπεξειργάσαντο.
μιμησάμενοί τε κατὰ πάντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν,
διετήρησαν αὐτὴν[4]) μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι. νῦν δὲ τὴν ἐκλογὴν
τῶν χρησίμων ποιούμενοι παρὰ τῶν ἐναντίων συναποφέ-
ρονται καὶ τὰ μοχθηρὰ ζηλώματα.

p. 274. Πάτριος μὲν γὰρ ἦν αὐτοῖς, ὥς φησι Ποσειδώνιος,
καρτερία καὶ λιτὴ δίαιτα καὶ τῶν ἄλλων τῶν ὑπὸ τὴν
κτῆσιν ἀφελὴς καὶ ἀπερίεργος χρῆσις, ἔτι δὲ εὐσέβεια θαυ-
μαστὴ περὶ τὸ δαιμόνιον, δικαιοσύνη τε[5]) καὶ πολλὴ τοῦ
πλημμελεῖν εὐλάβεια πρὸς πάντας ἀνθρώπους, μετὰ τῆς
κατὰ γεωργίαν ἀσκήσεως. τοῦτο δ' ἔστιν ἐκ τῶν πατρίων
θυσιῶν, ὧν ἐπιτελοῦμεν, ἰδεῖν· ὁδούς τε γὰρ πορευόμεθα
τεταγμένας καὶ ὡρισμένας καὶ τεταγμένα φέρομεν καὶ
B λέγομεν ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ δρῶμεν ἐν ταῖς ἱερουργίαις,
ἀφελῆ τε ταῦτα καὶ λιτά, καὶ οὐδὲν πλέον τῶν κατὰ
φύσιν οὔτε ἠμφιεσμένοι καὶ περὶ τὰ σώματα ἔχοντες
οὔτε ἀπαρχόμενοι[6]), ἐσθῆτάς τε ἔχομεν καὶ ὑποδέσεις

1) Sic Schw. e codd. δορυαλ. vulgo. 2) τούτοις αὐτῶν — εὑρόντων om. V. 3) σταδίαν om. V. 4) Sic Schw. e codd. αὐτοὶ vulgo. 5) Sic Schw. e cod. δικ. δὲ vulgo. 6) Sic Schw. e codd. ἀπερχόμ. vulg.

εὐτελεῖς πίλους τε ταῖς κεφαλαῖς περικείμεθα προβατείων[1]) δερμάτων δασεῖς, κεράμεα δὲ καὶ χαλκᾶ τὰ διακονήματα κομίζομεν, κἂν τούτοις βρωτὰ καὶ ποτὰ πάντων ἀπεριεργότατα, ἄτοπον ἡγούμενοι τοῖς μὲν θεοῖς πέμπειν C
κατὰ τὰ πάτρια, αὐτοῖς δὲ χορηγεῖν κατὰ τὰ ἐπείσακτα. καίτοι γε τὰ μὲν εἰς ἡμᾶς δαπανώμενα τῇ χρείᾳ μετρεῖται, τὰ δ' εἰς τοὺς θεοὺς ἀπαρχαί τινές εἰσι.

Μούκιος γοῦν Σκευόλας τρίτος ἐν Ῥώμῃ τὸν Φάννιον[2]) ἐτήρει νόμον αὐτὸς καὶ Αἴλιος[3]) Τουβέρων καὶ Ῥουτίλιος Ῥοῦφος ὁ τὴν πάτριον ἱστορίαν γεγραφώς. ἐκέλευε δ' ὁ νόμος, τριῶν μὲν πλείονας τῶν ἔξω τῆς οἰκίας μὴ ὑποδέχεσθαι, κατὰ ἀγορὰν δὲ τῶν πέντε. τοῦτο δὲ τρὶς τοῦ μηνὸς ἐγίνετο[4]). ὀψωνεῖν δὲ πλείονος τῶν δυοῖν δραχμῶν καὶ ἡμίσους οὐκ ἐπέτρεπε. κρέως δὲ καπνιττοῦ πεντεκαίδεκα[5]) τάλαντα δαπανᾶν εἰς τὸν ἐνιαυτὸν ἐπεχώρει καὶ ὅσα γῆ φέρει λάχανα καὶ ὀσπρίων ἑψήματα. σμικρᾶς D
δὲ πάνυ τῆς δαπάνης ὑπαρχούσης διὰ τὸ τοὺς παρανομοῦντας καὶ ἀφειδῶς ἀναλίσκοντας ἀνατετιμηκέναι τὰ ὤνια πρὸς τὸ ἐλευθεριώτερον νομίμως προήρχοντο. ὁ μὲν γὰρ Τουβέρων παρὰ τῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἀγροῖς ὄρνιθας ὠνεῖτο δραχμιαίους, ὁ δὲ Ῥουτίλιος παρὰ τῶν ἁλιευόντων αὐτοῦ δούλων τριωβόλου τὴν μνᾶν τοῦ ὄψου καὶ μάλιστα τοῦ Θουριανοῦ καλουμένου. μέρος δ' ἐστὶ τοῦτο θαλασσίου κυνὸς οὕτω καλούμενον. ὁ δὲ Μούκιος παρὰ τῶν εὐχρη- E
στουμένων ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν τύπον ἐποιεῖτο τὴν διατίμησιν. ἐκ τοσούτων οὖν μυριάδων ἀνθρώπων οὗτοι μόνοι τὸν νόμον ἐνόρκως ἐτήρουν καὶ δῶρον οὐδὲ τὸ μικρότατον ἐδέχοντο· οὗτοι δ' ἄλλοις ἐδίδοσαν καὶ φίλοις τοῖς ἀπὸ παιδείας ὁρμωμένοις μεγάλα· καὶ γὰρ ἀντείχοντο τῶν ἐκ τῆς στοᾶς δογμάτων.

Τῆς δὲ πολυτελείας τῆς νῦν ἀκμαζούσης πρῶτος ἡγεμὼν ἐγένετο Λεύκολλος ὁ καταναυμαχήσας Μιθριδάτην, F
ὡς Νικόλαος ὁ περιπατητικὸς ἱστορεῖ· ἀφικόμενος γὰρ εἰς

1) Sic Schw. e cod. *προβατίων* vulgo. 2) Sic Schw. *Φάνιον* vulg. 3) Sic Mercer. *ναύτος καικίλιος* vulg. 4) Sic Dindorf. e cod. *ἐγένετο* vulgo. 5) *δεκαπέντε* vulgo. Corr. Dindorf.

τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἧτταν τὴν Μιθριδάτου ἔτι δὲ[1]) τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου καὶ θριαμβεύσας λόγον τε ἀποδοὺς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων ὤκειλεν[2]) εἰς πολυτελῆ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης, καὶ πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητὴς Ῥωμαίοις ἐγένετο καρπωσάμενος δυοῖν βασιλέων[3]) τῶν προειρημένων πλοῦτον. Κάτων δὲ ἐκεῖνος, ὡς Πολύβιος[4]) ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν, ἐδυσχέραινε καὶ ἐκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς
p. 275. τρυφὰς εἰσήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην τριακοσίων μὲν δραχμῶν κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν ὠνησάμενοι, καὶ μειράκια δ' εὔμορφα ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς. πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες, ὥστε καθ' ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος, οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις ἦγον τοὺς υἱοὺς ὕδωρ μὲν ὡς τὸ πολὺ[5]) πίνοντας, ἐσθίοντας δ' ὅ τι ἂν τύχῃ. καὶ πολλάκις, φησί, πατὴρ ἢ μήτηρ υἱὸν ἠρώτα, πότερον ἀπίους ἢ κάρυα βούλεται δειπνῆσαι· καὶ τούτων τι φαγὼν ἠρκεῖτο καὶ ἐκοι-
B μᾶτο. νῦν δέ, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν, οὐδείς ἐστι καὶ τῶν μετρίως εὐπορουμένων, ὅστις οὐ πολυτελῆ μὲν τράπεζαν παρατίθεται, μαγείρους δὲ καὶ θεραπείαν ἄλλην πολλὴν κέκτηται καὶ πλείω δαπανᾷ τὰ καθ' ἡμέραν, ἢ πρότερον ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς θυσίαις ἀνήλισκον.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

1) ἔτι τε vulg. Corr. Dind. 2) Sic Schweigh. e cod. ὤκει μὲν codd. ἦκει μὲν L. 3) βασιλέοιν mavult Dind. cll. XII. p. 543. a. 4) IV. p. 538. 5) ὡς ἐπιτοπολὺ L.

τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἧτταν τὴν Μιθριδάτου ἔτι δὲ[1]) τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου καὶ θριαμβεύσας λόγον τε ἀποδοὺς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων ὤκειλεν[2]) εἰς πολυτελῆ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης, καὶ πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητὴς Ῥωμαίοις ἐγένετο καρπωσάμενος δυοῖν βασιλέων[3]) τῶν προειρημένων πλοῦτον. Κάτων δὲ ἐκεῖνος, ὡς Πολύβιος[4]) ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν, ἐδυσχέραινε καὶ ἐκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς
p.275. τρυφὰς εἰσήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην τριακοσίων μὲν δραχμῶν κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν ὠνησάμενοι, καὶ μειράκια δ' εὔμορφα ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς. πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες, ὥστε καθ' ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος, οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις ἦγον τοὺς υἱοὺς ὕδωρ μὲν ὡς τὸ πολὺ[5]) πίνοντας, ἐσθίοντας δ' ὅ τι ἂν τύχῃ. καὶ πολλάκις, φησί, πατὴρ ἢ μήτηρ υἱὸν ἠρώτα, πότερον ἀπίους ἢ κάρυα βούλεται δειπνῆσαι· καὶ τούτων τι φαγὼν ἠρκεῖτο καὶ ἐκοι-
B μᾶτο. νῦν δέ, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν, οὐδείς ἐστι καὶ τῶν μετρίως εὐπορουμένων, ὅστις οὐ πολυτελῆ μὲν τράπεζαν παρατίθεται, μαγείρους δὲ καὶ θεραπείαν ἄλλην πολλὴν κέκτηται καὶ πλείω δαπανᾷ τὰ καθ' ἡμέραν, ἢ πρότερον ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς θυσίαις ἀνήλισκον.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

1) ἔτι τε vulg. Corr. Dind. 2) Sic Schweigh. e cod. ὤκει μὲν codd. ἥκει μὲν L. 3) βασιλέοιν mavult Dind. cll. XII. p. 543. a. 4) IV. p. 538. 5) ὡς ἐπιτοπολὺ L.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἐπιτελουμένου δὲ ἤδη τοῦ δείπνου, τῶν Φαγησίων ἑορ- p. 275.
τὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάντων μᾶλλον
ηὐφραίνοντο, καὶ ὁ[1]) Κύνουλκος ἔφη, Ἕως ἡμεῖς δειπνοῦ-
μεν, ὦ Οὐλπιανέ, λόγοις γὰρ ἑστιᾷ, προβάλλω σοι, παρὰ
τίνι εἴρηται Φαγήσια ἑορτὴ καὶ Φαγησιπόσια. καὶ ὃς ἀπο-
ρηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελεύσας τοὺς παῖδας τὴν περιφοράν,
καίτοι ἤδη οὔσης ἑσπέρας, Οὐ συμπεριφέρομαι, ὦ σοφώ-
τατε· ὥστε λέγειν σοὶ καιρός, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσῃς B
ἥδιον. καὶ ὅς, Εἰ χάριν ὁμολογήσειας μαθών, λέξω. ὁμο-
λογήσαντος δ' ἔφη, Κλέαρχος Ἀριστοτέλους μαθητής,
Σολεὺς δὲ τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων[2]), —
κρατῶ γὰρ καὶ τῆς λέξεως διὰ τὸ σφόδρα μοι εἶναι προσ-
φιλῆ — οὑτωσί πως εἴρηκε· „Φαγήσια, οἱ δὲ Φαγησι-
πόσια προσαγορεύουσι τὴν ἑορτήν. ἐξέλιπε δὲ αὕτη, C
καθάπερ ἡ τῶν ῥαψῳδῶν, ἣν ἦγον κατὰ τὴν τῶν Διονυ-
σίων· ἐν ᾗ παριόντες ἕκαστοι τῷ θεῷ[3]) οἷον τιμὴν ἀπε-
τέλουν τὴν ῥαψῳδίαν.“ ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέαρχος. εἰ δ'
ἀπιστεῖς, ὦ ἑταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτημένος οὐ φθο- p. 276.
νήσω σοί· ἀφ' οὗ πολλὰ ἐκμαθὼν εὐπορήσεις προβλημάτων.
καὶ γὰρ Καλλίαν ἱστορεῖ τὸν Ἀθηναῖον γραμματικὴν[4])
συνθεῖναι τραγῳδίαν, ἀφ' ἧς ποιῆσαι τὰ μέλη καὶ τὴν
διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μηδείᾳ καὶ Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπουν.

1) ὁ add. Schw. 2) Sic Cas. περιγραφῶν vulg. 3) Sic Cas. τῶν θεῶν vulg. 4) Sic Schw. e X p. 448 B. γραμματικὸν L. om. V.

τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἧτταν τὴν Μιθριδάτου ἔτι δὲ[1]) τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου καὶ θριαμβεύσας λόγον τε ἀποδοὺς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων ὤκειλεν[2]) εἰς πολυτελῆ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης, καὶ πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητὴς Ῥωμαίοις ἐγένετο καρπωσάμενος δυοῖν βασιλέων[3]) τῶν προειρημένων πλοῦτον. Κάτων δὲ ἐκεῖνος, ὡς Πολύβιος[4]) ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν, ἐδυσχέραινε καὶ ἐκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς
p. 275. τρυφὰς εἰσήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην τριακοσίων μὲν δραχμῶν κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν ὠνησάμενοι, καὶ μειράκια δ' εὔμορφα ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς. πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες, ὥστε καθ' ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος, οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις ἦγον τοὺς υἱοὺς ὕδωρ μὲν ὡς τὸ πολὺ[5]) πίνοντας, ἐσθίοντας δ' ὅ τι ἂν τύχῃ. καὶ πολλάκις, φησί, πατὴρ ἢ μήτηρ υἱὸν ἠρώτα, πότερον ἀπίους ἢ κάρυα βούλεται δειπνῆσαι· καὶ τούτων τι φαγὼν ἠρκεῖτο καὶ ἐκοι-
B μᾶτο. νῦν δέ, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν, οὐδείς ἐστι καὶ τῶν μετρίως εὐπορουμένων, ὅστις οὐ πολυτελῆ μὲν τράπεζαν παρατίθεται, μαγείρους δὲ καὶ θεραπείαν ἄλλην πολλὴν κέκτηται καὶ πλείω δαπανᾷ τὰ καθ' ἡμέραν, ἢ πρότερον ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς θυσίαις ἀνήλισκον.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

1) ἔτι τε vulg. Corr. Dind. 2) Sic Schweigh. e cod. ὤκει μὲν codd. ἥκει μὲν L. 3) βασιλέοιν mavult Dind. cll. XII. p. 543. a. 4) IV. p. 538. 5) ὡς ἐπιτοπολὺ L.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἐπιτελουμένου δὲ ἤδη τοῦ δείπνου, τῶν Φαγησίων ἑορ- p. 275.
τὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάντων μᾶλλον
ηὐφραίνοντο, καὶ ὁ[1]) Κύνουλκος ἔφη, Ἕως ἡμεῖς δειπνοῦ-
μεν, ὦ Οὐλπιανέ, λόγοις γὰρ ἑστιᾷ, προβάλλω σοι, παρὰ
τίνι εἴρηται Φαγήσια ἑορτὴ καὶ Φαγησιπόσια. καὶ ὃς ἀπο-
ρηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελεύσας τοὺς παῖδας τὴν περιφοράν,
καίτοι ἤδη οὔσης ἑσπέρας, Οὐ συμπεριφέρομαι, ὦ σοφώ-
τατε· ὥστε λέγειν σοὶ καιρός, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσῃς B
ἥδιον. καὶ ὅς, Εἰ χάριν ὁμολογήσειας μαθών, λέξω. ὁμο-
λογήσαντος δ' ἔφη, Κλέαρχος Ἀριστοτέλους μαθητής,
Σολεὺς δὲ τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων[2]), —
κρατῶ γὰρ καὶ τῆς λέξεως διὰ τὸ σφόδρα μοι εἶναι προσ-
φιλῆ — οὑτωσί πως εἴρηκε· „Φαγήσια, οἱ δὲ Φαγησι-
πόσια προσαγορεύουσι τὴν ἑορτήν. ἐξέλιπε δὲ αὕτη, C
καθάπερ ἡ τῶν ῥαψῳδῶν, ἣν ἦγον κατὰ τὴν τῶν Διονυ-
σίων· ἐν ᾗ παριόντες ἕκαστοι τῷ θεῷ[3]) οἷον τιμὴν ἀπε-
τέλουν τὴν ῥαψῳδίαν.“ ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέαρχος. εἰ δ'
ἀπιστεῖς, ὦ ἑταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτημένος οὐ φθο- p. 276.
νήσω σοί· ἀφ' οὗ πολλὰ ἐκμαθὼν εὐπορήσεις προβλημάτων.
καὶ γὰρ Καλλίαν ἱστορεῖ τὸν Ἀθηναῖον γραμματικὴν[4])
συνθεῖναι τραγῳδίαν, ἀφ' ἧς ποιῆσαι τὰ μέλη καὶ τὴν
διάθεσιν Εὐριπίδην ἐν Μηδείᾳ καὶ Σοφοκλέα τὸν Οἰδίπουν.

1) ὁ add. Schw. 2) Sic Cas. περιγραφῶν vulg. 3) Sic Cas. τῶν θεῶν vulg. 4) Sic Schw. e X p. 448 B. γραμματικὸν L. om. V.

τὴν Ῥώμην μετὰ τὴν ἧτταν τὴν Μιθριδάτου ἔτι δὲ¹) τὴν Τιγράνου τοῦ Ἀρμενίου καὶ θριαμβεύσας λόγον τε ἀποδοὺς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων ὤκειλεν²) εἰς πολυτελῆ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης, καὶ πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητὴς Ῥωμαίοις ἐγένετο καρπωσάμενος δυοῖν βασιλέων³) τῶν προειρημένων πλοῦτον. Κάτων δὲ ἐκεῖνος, ὡς Πολύβιος⁴) ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν, ἐδυσχέραινε καὶ ἐκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς
p. 275. τρυφὰς εἰσήγαγον εἰς τὴν Ῥώμην τριακοσίων μὲν δραχμῶν κεράμιον ταρίχων Ποντικῶν ὠνησάμενοι, καὶ μειράκια δ' εὔμορφα ὑπερβαλλούσης ἀγρῶν τιμῆς. πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες, ὥστε καὶ καθ' ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος, οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις ἦγον τοὺς υἱοὺς ὕδωρ μὲν ὡς τὸ πολὺ⁵) πίνοντας, ἐσθίοντας δ' ὅ τι ἂν τύχῃ. καὶ πολλάκις, φησί, πατὴρ ἢ μήτηρ υἱὸν ἠρώτα, πότερον ἀπίους ἢ κάρυα βούλεται δειπνῆσαι· καὶ τούτων τι φαγὼν ἠρκεῖτο καὶ ἐκοι-
B μᾶτο. νῦν δέ, ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν, οὐδείς ἐστι καὶ τῶν μετρίως εὐπορουμένων, ὅστις οὐ πολυτελῆ μὲν τράπεζαν παρατίθεται, μαγείρους δὲ καὶ θεραπείαν ἄλλην πολλὴν κέκτηται καὶ πλείω δαπανᾷ τὰ καθ' ἡμέραν, ἢ πρότερον ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ταῖς θυσίαις ἀνήλισκον.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προὔβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὐτοῦ καταπαύσωμεν τὸν λόγον.

1) ἔτι τε vulg. Corr. Dind. 2) Sic Schweigh. e cod. ὤκει μὲν codd. ἦκει μὲν L. 3) βασιλέοιν mavult Dind. cll. XII. p. 543. a. 4) IV. p. 538. 5) ὡς ἐπιτοπολὺ L.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἐπιτελουμένου δὲ ἤδη τοῦ δείπνου, τῶν Φαγησίων ἑορ- p. 275.
τὴν συντελεῖσθαι νομίσαντες οἱ κυνικοὶ πάντων μᾶλλον
ηὐφραίνοντο, καὶ ὁ[1]) Κύνουλκος *ἔφη,* Ἕως *ἡμεῖς δειπνοῦ-*
μεν, ὦ Οὐλπιανέ, *λόγοις γὰρ ἑστιᾷ, προβάλλω σοι, παρὰ*
τίνι εἴρηται Φαγήσια ἑορτὴ καὶ Φαγησιπόσια. καὶ ὃς ἀπο-
ρηθεὶς ἐπισχεῖν τε κελεύσας τοὺς παῖδας τὴν περιφοράν,
καίτοι ἤδη οὔσης ἑσπέρας, Οὐ *συμπεριφέρομαι, ὦ σοφώ-*
τατε· ὥστε λέγειν σοὶ καιρός, ἵνα μᾶλλον καὶ δειπνήσῃς B
ἥδιον. καὶ ὅς, Εἰ *χάριν ὁμολογήσειας μαθών, λέξω. ὁμο-*
λογήσαντος δ' ἔφη, Κλέαρχος Ἀριστοτέλους *μαθητής,*
Σολεὺς *δὲ τὸ γένος, ἐν τῷ προτέρῳ περὶ γρίφων*[2]), —
κρατῶ γὰρ καὶ τῆς λέξεως διὰ τὸ σφόδρα μοι εἶναι προσ-
φιλῆ — ουτωσί πως εἴρηκε· „Φαγήσια, οἱ δὲ Φαγησι-
πόσια προσαγορεύουσι τὴν ἑορτήν. ἐξέλιπε δὲ αὕτη, C
καθάπερ ἡ τῶν ῥαψῳδῶν, ἣν ἦγον κατὰ τὴν τῶν Διονυ-
σίων· ἐν ᾗ παριόντες ἕκαστοι τῷ θεῷ[3]) *οἷον τιμὴν ἀπε-*
τέλουν τὴν ῥαψῳδίαν." ταῦτ' εἶπεν ὁ Κλέαρχος. *εἰ δ'*
ἀπιστεῖς, ὦ ἑταῖρε, καὶ τὸ βιβλίον κεκτημένος οὐ φθο- p. 276.
νήσω σοί· ἀφ' οὗ πολλὰ ἐκμαθὼν εὐπορήσεις προβλημάτων.
καὶ γὰρ Καλλίαν *ἱστορεῖ τὸν* Ἀθηναῖον *γραμματικὴν*[4])
συνθεῖναι τραγῳδίαν, ἀφ' ἧς ποιῆσαι τὰ μέλη καὶ τὴν
διάθεσιν Εὐριπίδην *ἐν* Μηδείᾳ *καὶ* Σοφοκλέα *τὸν* Οἰδίπουν.

1) *ὁ* add. Schw. 2) Sic Cas. *περιγραφῶν* vulg. 3) Sic Cas. *τῶν θεῶν* vulg. 4) Sic Schw. e X p. 448 B. *γραμματικὸν* L. om. V.

Θαυμασάντων δὲ πάντων τὸ εὐπαίδευτον τοῦ Κυνούλ-
κου, ὁ Πλούταρχος, Κατὰ τὸ ὅμοιον, ἔφη, καὶ ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ τῇ ἐμῇ ΛαγυνοΦόρια[1]) ἑορτή τις ἤγετο, περὶ ἧς
ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι
B Ἀρσινόη. λέγει δὲ οὕτως· „Τοῦ Πτολεμαίου κτίζοντος
ἑορτὴν καὶ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη καὶ μάλιστα περὶ
τὸν Διόνυσον ἠρώτησεν Ἀρσινόη τὸν Φέροντα τοὺς θαλ-
λούς, τίνα νῦν ἡμέραν ἄγει καὶ τίς ἐστιν ἑορτή. τοῦ δ'
εἰπόντος, καλεῖται μὲν ΛαγυνοΦόρια, καὶ τὰ κομισθέντα
αὐτοῖς δειπνοῦσι[2]) κατακλιθέντες ἐπὶ στιβάδων καὶ ἐξ
ἰδίας ἕκαστος λαγύνου[3]) παρ' αὐτῶν[4]) Φέροντες πίνουσιν'
ὡς δ' οὗτος ἀπεχώρησεν, ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς συνοίκιά
C γ', ἔφη, ταῦτα ῥυπαρά. ἀνάγκη γὰρ τὴν σύνοδον γίνεσθαι
παμμιγοῦς ὄχλου, θοίνην ἕωλον καὶ οὐδαμῶς εὐπρεπῆ
παρατιθεμένων. εἰ δὲ τὸ γένος τῆς ἑορτῆς ἤρεσκεν, οὐκ
ἂν ἐκοπίασε δήπου τὰ αὐτὰ ταῦτα παρασκευάζουσα ἡ
βασίλεια, καθάπερ ἐν τοῖς Χουσίν. εὐωχοῦνται μὲν
γὰρ κατ' ἰδίαν, παρέχει δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ἐπὶ τὴν
ἑστίασιν."

Τῶν δὲ παρόντων γραμματικῶν τις ἀποβλέψας εἰς
τὴν τοῦ δείπνου παρασκευὴν ἔφη, Εἶτα πῶς δειπνήσομεν
τοσαῦτα δεῖπνα; ἴσως διὰ νυκτός, ὡς ὁ χαρίεις Ἀρι-
D στοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέγων οἱονεὶ δι'
ὅλης νυκτός· ὡς καὶ τὸ Ὁμηρικὸν[5]) ἔχει·

Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.

ἀντὶ διὰ πάντων τῶν μήλων[6])· τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐμφα-
νίζων. πρὸς ὃν ὁ ἰατρὸς ἔφη Δάφνος, ὨΦελιμώτερά
ἐστι, Φίλτατε, τῷ παντὶ σώματι τὰ νυκτερινὰ δεῖπνα. τὸ
γὰρ τῆς[7]) σελήνης ἄστρον πρὸς τὰς τῆς τροφῆς ἁρμόττει
πέψεις σηπτικὸν ὑπάρχον. κατὰ σῆψιν δ' ἡ πέψις. εὐση-
E πτότερα γοῦν τὰ νύκτωρ θυόμενα τῶν ἱερείων καὶ τῶν
ξύλων τὰ πρὸς τὸ σελήνιον κοπτόμενα, καὶ τῶν καρπῶν
δὲ οἱ πλεῖστοι πρὸς τὸ σελήνιον πεπαίνονται.

1) Sic Schweigh. e codd. vestig. Λαγηνοφορία vulgo. 2) Sic Schw. e codd. αὐτοῖς οἳ δειπνοῦσι vulg. 3) λαγήνου L. 4) Sic Dindorf. e codd. αὑτῶν vulgo. 5) Od. ι, 298. 6) ἀντὶ — μήλων add. Schw. e codd. 7) τῆς add. e codd. Schweigh.

Πολλῶν δὲ ὄντων καὶ διαφόρων τῶν παρασκευασμένων καὶ ἀεὶ παρασκευαζομένων ἰχθύων μεγέθει τε καὶ ποικιλίᾳ ὁ Μυρτίλος ἔφη, Εἰκότως, ἄνδρες φίλοι, πάντων C. 2.
τῶν προσοψημάτων ὄψων καλουμένων ἐξενίκησεν ὁ ἰχθὺς διὰ τὴν ἐξαίρετον ἐδωδὴν μόνος οὕτως καλεῖσθαι, διὰ τοὺς ἐπιμανῶς ἐσχηκότας πρὸς ταύτην τὴν ἐδωδήν. λέγομεν γοῦν[1]) ὀψοφάγους οὐ τοὺς βόεια ἐσθίοντας· οἷος F
ἦν Ἡρακλῆς, ὃς τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήσθιε σῦκα χλωρά· οὐδὲ τὸν φιλόσυκον· οἷος ἦν Πλάτων ὁ φιλόσοφος, ὡς ἱστορεῖ Φανόκριτος ἐν τῷ περὶ Εὐδόξου· ἱστορεῖ δ', ὅτι καὶ Ἀρκεσίλας φιλόβοτρυς ἦν· ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυοπωλίαν ἀναστρεφομένους. φιλόμηλοι δ' ἦσαν Φίλιππός τε ὁ Μακεδὼν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος, ὡς Δωρόθεός φησιν ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν. p. 277.
Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἱστορεῖ, ὡς κάλλιστα μῆλα εὑρὼν Ἀλέξανδρος περὶ τὴν Βαβυλωνίαν χώραν, τούτων τε[2]) πληρώσας τὰ σκάφη μηλομαχίαν ἀπὸ τῶν νεῶν ἐποιήσατο, ὡς τὴν θέαν ἡδίστην γενέσθαι. οὐκ ἀγνοῶ δέ, ὅτι ὄψον κυρίως καλεῖται πᾶν τὸ πυρὶ κατασκευαζόμενον εἰς ἐδωδήν. ἤτοι γὰρ ἑψόν ἐστιν, ἢ παρὰ τὸ ὀπτῆσθαι ὠνόμασται.

Πολλῶν οὖν ὄντων τῶν ἰχθύων, οὓς κατὰ τὰς ἑκάστας ὥρας ἐνδαινύμεθα, ὦ θαυμασιώτατε Τιμόκρατες· — κατὰ γὰρ τὸν Σοφοκλέα[3])·

Χορὸς δ' ἀναύδων ἰχθύων ἐπερρόθει B
σαίνουσιν οὐραίοισι

οὐ τὴν κεκτημένην, ἀλλὰ τὰς λοπάδας· καὶ κατὰ τὰς Χαιρήμονος δὲ Μοίρας·

Πολὺς γὰρ ὅμιλος ποντίου κύκλου[4]) σοβῶν
ἐνάλιος θεωρία,
χραίνοντες[5]) οὐραίοισιν[6]) εὐδίαν ἁλός. —

ὑπομνημονεύσω δέ σοι, ἃ περὶ ἑκάστου ἔλεξαν οἱ δειπνοσοφισταί. πάντες γὰρ συνεισήνεγκαν εἰς αὐτοὺς τὰς ἐκ βιβλίων συμβολάς, ὧν τὰ ὀνόματα διὰ τὸ πλῆθος παραλείψω. C

1) οὖν vulgo. Corr. Dind. 2) τε Dind. abesse mavult. 3) fr. 42. 4) Sic Schw. e codd. κύλλου vulg. 5) Sic Cas. χραίνοντος vulgo. 6) θυραίοισιν V. et. codd.

Ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίην [1]) τε γυναῖκα,
ἄνδρας δ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.

Χρύσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ πάντα [2])
F ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρῳ φησὶ γενέσθαι καὶ τοῖς τὰ τού-
του ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμηναμένης ἡδονῆς. καὶ
γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἐπίκουρος λέγει, ἀλλὰ μεγάλῃ
τῇ φωνῇ· „Οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τἀγαθόν, ἀφε-
λὼν μὲν τὴν διὰ χυλῶν [3]), ἀφελὼν δὲ τὴν δι' ἀφροδισίων
ἡδονήν.“ οἴεται γὰρ οὗτος [4]) ὁ σοφὸς καὶ τὸν ἀσώτων βίον
ἀνεπίληπτον εἶναι, εἴπερ αὐτῷ προσγένοιτο τὸ ἀδεὲς καὶ
ἵλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές
που [5]) τῆς ἡδονῆς καὶ [6]) ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς
βοῶσιν.

p. 279. Βάτων [7]) μὲν ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιή-
σας πατέρα τῷ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα·

Ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον
ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ πότους ἑωθινοὺς
πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένον [8]).
B. εἶτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
A. ζῆν δ' ἐστὶ τοιοῦτον [9]); B. ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.
ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν, εἶναι τἀγαθὸν
τὴν ἡδονὴν δήπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
B *ταύτην ἑτέρωθεν· ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως*
εὖ σῶς ἅπαντας ἢ [10]) τυχὸν δώσεις ἐμοί.
A. ἑόρακας [11]) οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινα
μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;
B. ἅπαντας. οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις
καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα,
οὕτως, ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,
ἴσασιν, οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου,

1) Sic Dind. e cd. *Λακεδαιμονίαν* vulg. 2) *πάντ'* Dind. e cod. 3) Sic Schweigh. e codd. *χειλῶν* vulgo. 4) *οὕτως* duo cdd. (A et C). 5) *τῶν Ἐπικουρείων* add. Schw. Fort. pro *που* scrib. *αὐτοῦ*. 6) Sic Dind. e codd. *τῆς ἀκρ.* vulg. 7) Sic Cas. *Πλάτων* vulg. 8) Sic Dind. e p. 103. *εὐθισμένος* v. 9) Sic scripsimus. *ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ' ὡς* vulg. *ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὡς* duo codd. (A C) *ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦτον* deleto *ὡς* Schw. *ζῆν δὲ τὸ τοιοῦτον* Dind. 10) Sic Schw. *εὖ, σοὺς ἅπαντας* vulg. 11) Sic Dind. *ἑώρακας* vulgo.

καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ[1]) πράγματος, C
ὥστ' ἐκπεπλῆχθαι πάντας.

καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς Βάτων[2]), διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπιεικῶν φιλοσόφων, ἐπιφέρει·

Ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν
καὶ Λεσβίου χυτρίδε λαμβάνειν δύο·
ὁ φρόνιμός ἐστι τοῦτο, τοῦτο τἀγαθόν[3]).
Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ', ἃ νῦν ἐγὼ λέγω.
εἰ τοῦτον ἔζων πάντες, ὃν ἐγὼ ζῶ[4]), βίον, D
οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς.

Ἡγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίροις·

Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιώσαντός τινος
εἰπεῖν πρὸς αὐτόν, ὅ τι ποτ' ἐστὶ τἀγαθόν,
ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.
B. εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·
τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἓν
ἀγαθόν· πρόσεστιν ἡδονῇ[5]) γὰρ τἀγαθόν.

Ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ Ἐπικούρειοι τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ οἱ Κυρηναϊκοὶ καὶ Μνησιστράτειοι[6]) δὲ καλούμενοι. E καὶ γὰρ καὶ[7]) οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως χαίρουσιν, ὥς φησι Ποσειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν[8]) καὶ Σπεύσιππος, ὁ Πλάτωνος ἀκουστὴς καὶ συγγενής. Διονύσιος γοῦν ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαῖς, καὶ τὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος, ἔτι δὲ τῆς φιλαργυρίας, ἐρανίζεσθαί τε παρὰ πολλῶν αὐτὸν διελέγχων ὀνειδίζει καὶ τὸν Λασθενείας τῆς Ἀρκαδικῆς[9]) ἑταίρας ἔρωτα, ἐπὶ πᾶσί τε λέγει τάδε· „Σὺ τισὶ φιλαργυρίαν ὀνειδίζεις αὐ- F τὸς μηδὲν ἐλλελοιπὼς[10]) αἰσχροκερδίας; τί γὰρ οὐ πεποίηκας; οὐχ ὑπὲρ ὧν Ἑρμείας ὤφειλεν αὐτὸς ἐκτετικὼς ἔρανον συνάγειν ἐπιχειρεῖς;

Περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου Τίμων ἐν τρίτῃ σίλλων φησί·

Γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.

ταύτης γὰρ ἕνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ σάρκα

1) *ὡς περὶ* vulg. Corr. Porson. 2) Sic Cas. *Πλάτων* v. 3) Sic Cas. *τοῦτο τοῦτ' ἀγαθὸν* vulg. 4) *ζῶ* add. Cas. cons. codd. 5) Sic Schw. *ἡδονὴ* vulgo. 6) Sic Schw. e cod. *Μνησιστράτιοι* vulgo. 7) Sic L. et Schweigh. ed. Ceteri *καὶ γὰρ οὗτοι* et Dind. 8) Sic Schw. e codd. *τούτων ἂν ἦν* vulgo. 9) Sic Menag. *σαρδικῆς* vulg. 10) Sic Schweigh. e codd. *ἐκλελ.* vulgo.

Ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίην [1]) τε γυναῖκα,
ἄνδρας δ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.

Χρύσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ πάντα [2])
F ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρῳ φησὶ γενέσθαι καὶ τοῖς τὰ τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμηναμένης ἡδονῆς. καὶ γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἐπίκουρος λέγει, ἀλλὰ μεγάλῃ τῇ φωνῇ· „Οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τἀγαθόν, ἀφελὼν μὲν τὴν διὰ χυλῶν [3]), ἀφελὼν δὲ τὴν δι' ἀφροδισίων ἡδονήν.“ οἴεται γὰρ οὗτος [4]) ὁ σοφὸς καὶ τὸν ἀσώτων βίον ἀνεπίληπτον εἶναι, εἴπερ αὐτῷ προσγένοιτο τὸ ἀδεὲς καὶ ἵλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές που [5]) τῆς ἡδονῆς καὶ [6]) ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν.

p. 279. Βάτων [7]) μὲν ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας πατέρα τῷ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα·

Ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον
ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ πότους ἑωθινοὺς
πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένον [8]).
B. εἶτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
A. ζῆν δ' ἐστὶ τοιοῦτον [9]); B. ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.
ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν, εἶναι τἀγαθὸν
τὴν ἡδονὴν δήπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
B *ταύτην ἑτέρωθεν· ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως*
εὖ σῶς ἅπαντας ἢ [10]) τυχὸν δώσεις ἐμοί.
A. ἑόρακας [11]) οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινα
μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;
B. ἅπαντας. οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις
καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα,
οὕτως, ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,
ἴσασιν, οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου,

1) Sic Dind. e cd. *Λακεδαιμονίαν* vulg. 2) *πάντ'* Dind. e cod. 3) Sic Schweigh. e codd. *χειλῶν* vulgo. 4) *οὕτως* duo cdd. (A et C). 5) *τῶν Ἐπικουρείων* add. Schw. Fort. pro *που* scrib. *αὐτοῦ*. 6) Sic Dind. e codd. *τῆς ἀκρ.* vulg. 7) Sic Cas. *Πλάτων* vulg. 8) Sic Dind. e p. 103. *εὐθισμένος* v. 9) Sic scripsimus. *ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ' ὡς* vulg. *ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὡς* duo codd. (A C) *ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦτον* deleto *ὡς* Schw. *ζῆν δὲ τὸ τοιοῦτον* Dind. 10) Sic Schw. *εὖ, σοὺς ἅπαντας* vulg. 11) Sic Dind. *ἑώρακας* vulgo.

καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ [1]) πράγματος, C
ὥστ' ἐκπεπλῆχθαι πάντας.

καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς Βάτων [2]),
διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπιεικῶν φιλοσόφων, ἐπιφέρει·

Ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν
καὶ Λεσβίου χυτρίδε λαμβάνειν δύο·
ὁ φρόνιμός ἐστι τοῦτο, τοῦτο τἀγαθόν [3]).
Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ', ἃ νῦν ἐγὼ λέγω.
εἰ τοῦτον ἔζων πάντες, ὃν ἐγὼ ζῶ [4]), βίον, D
οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς.

Ἡγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίροις·

Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιώσαντός τινος
εἰπεῖν πρὸς αὐτόν, ὅ τι ποτ' ἐστὶ τἀγαθόν,
ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.
B. εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·
τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἓν
ἀγαθόν· πρόσεστιν ἡδονῇ [5]) γὰρ τἀγαθόν.

Ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ Ἐπικούρειοι τὴν ἡδονήν,
ἀλλὰ καὶ οἱ Κυρηναϊκοὶ καὶ Μνησιστράτειοι [6]) δὲ καλού- E
μενοι. καὶ γὰρ καὶ [7]) οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως χαίρουσιν, ὥς
φησι Ποσειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν [8]) καὶ Σπεύσιπ-
πος, ὁ Πλάτωνος ἀκουστὴς καὶ συγγενής. Διονύσιος γοῦν
ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαῖς, καὶ τὰ τῆς
φιληδονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος, ἔτι δὲ τῆς φιλαργυρίας,
ἐρανίζεσθαί τε παρὰ πολλῶν αὐτὸν διελέγχων ὀνειδίζει
καὶ τὸν Λασθενείας τῆς Ἀρκαδικῆς [9]) ἑταίρας ἔρωτα, ἐπὶ
πᾶσί τε λέγει τάδε· „Σὺ τισὶ φιλαργυρίαν ὀνειδίζεις αὐ- F
τὸς μηδὲν ἐλλελοιπὼς [10]) αἰσχροκερδίας; τί γὰρ οὐ πε-
ποίηκας; οὐχ ὑπὲρ ὧν Ἑρμείας ὤφειλεν αὐτὸς ἐκτετικὼς
ἔρανον συνάγειν ἐπιχειρεῖς;

Περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου Τίμων ἐν τρίτῃ σίλλων φησί·

Γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.

ταύτης γὰρ ἕνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ σάρκα

1) ὡς περὶ vulg. Corr. Porson. 2) Sic Cas. Πλάτων v. 3) Sic Cas. τοῦτο τοῦτ' ἀγαθὸν vulg. 4) ζῶ add. Cas. cons. codd. 5) Sic Schw. ἡδονὴ vulgo. 6) Sic Schw. e cod. Μνησιστράτιοι vulgo. 7) Sic L. et Schweigh. ed. Ceteri καὶ γὰρ οὗτοι et Dind. 8) Sic Schw. e codd. τούτων ἂν ἦν vulgo. 9) Sic Menag. σαρδικῆς vulg. 10) Sic Schweigh. e codd. ἐκλελ. vulgo.

Ἵππον Θεσσαλικὴν Λακεδαιμονίην[1]) τε γυναῖκα,
ἄνδρας δ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.

Χρύσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ πάντα[2])
F ἀνὴρ ἀρχηγὸν Ἐπικούρῳ φησὶ γενέσθαι καὶ τοῖς τὰ τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμηναμένης ἡδονῆς. καὶ γὰρ οὐκ ἐγκαλυπτόμενος ὁ Ἐπίκουρος λέγει, ἀλλὰ μεγάλῃ τῇ φωνῇ· „Οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τἀγαθόν, ἀφελὼν μὲν τὴν διὰ χυλῶν[3]), ἀφελὼν δὲ τὴν δι' ἀφροδισίων ἡδονήν.“ οἴεται γὰρ οὗτος[4]) ὁ σοφὸς καὶ τὸν ἀσώτων βίον ἀνεπίληπτον εἶναι, εἴπερ αὐτῷ προσγένοιτο τὸ ἀδεὲς καὶ ἵλεων. διὸ καὶ οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές που[5]) τῆς ἡδονῆς καὶ[6]) ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν.

p. 279. Βάτων[7]) μὲν ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας πατέρα τῷ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα·

Ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον
ἀλλότριον αὑτοῦ, καὶ πότους ἑωθινοὺς
πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένον[8]).
B. εἶτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
A. ζῆν δ' ἐστὶ τοιοῦτον[9]); B. ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.
ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν, εἶναι τἀγαθὸν
τὴν ἡδονὴν δήπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
B *ταύτην ἑτέρωθεν· ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως*
εὖ σῶς ἅπαντας ἢ[10]) τυχὸν δώσεις ἐμοί.
A. ἑόρακας[11]) οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινα
μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;
B. ἅπαντας. οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις
καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα,
οὕτως, ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,
ἴσασιν, οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου,

1) Sic Dind. e cd. *Λακεδαιμονίαν* vulg. 2) *πάντ'* Dind. e cod. 3) Sic Schweigh. e codd. *χειλῶν* vulgo. 4) *οὕτως* duo cdd. (A et C). 5) *τῶν Ἐπικουρείων* add. Schw. Fort. pro *που* scrib. *αὐτοῦ*. 6) Sic Dind. e codd. *τῆς ἀκρ.* vulg. 7) Sic Cas. *Πλάτων* vulg. 8) Sic Dind. e p. 103. *εὐθισμένος* v. 9) Sic scripsimus. *ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ' ὡς* vulg. *ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὡς* duo codd. (A C) *ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦτον* deleto *ὡς* Schw. *ζῆν δὲ τὸ τοιοῦτον* Dind. 10) Sic Schw. *εὖ, σοῦς ἅπαντας* vulg. 11) Sic Dind. *ἑώρακας* vulgo.

καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ[1]) πράγματος, C
ὥστ' ἐκπεπλῆχθαι πάντας.

καὶ ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς Βάτων[2]),
διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπιεικῶν φιλοσόφων, ἐπιφέρει·

Ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν
καὶ Λεσβίου χυτρῖδε λαμβάνειν δύο·
ὁ φρόνιμός ἐστι τοῦτο, τοῦτο τἀγαθόν[3]).
Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ', ἃ νῦν ἐγὼ λέγω.
εἰ τοῦτον ἔζων πάντες, ὃν ἐγὼ ζῶ[4]), βίον, D
οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς.

Ἡγήσιππος δ' ἐν Φιλεταίροις·

Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιώσαντός τινος
εἰπεῖν πρὸς αὐτόν, ὅ τι ποτ' ἐστὶ τἀγαθόν,
ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.
B. εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·
τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἓν
ἀγαθόν· πρόσεστιν ἡδονῇ[5]) γὰρ τἀγαθόν.

Ἀσπάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ Ἐπικούρειοι τὴν ἡδονήν,
ἀλλὰ καὶ οἱ Κυρηναϊκοὶ καὶ Μνησιστράτειοι[6]) δὲ καλού- E
μενοι. καὶ γὰρ καὶ[7]) οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως χαίρουσιν, ὥς
φησι Ποσειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἦν[8]) καὶ Σπεύσιπ-
πος, ὁ Πλάτωνος ἀκουστὴς καὶ συγγενής. Διονύσιος γοῦν
ὁ τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαῖς, καὶ τὰ τῆς
φιληδονίας αὐτοῦ διεξερχόμενος, ἔτι δὲ τῆς φιλαργυρίας,
ἐρανίζεσθαί τε παρὰ πολλῶν αὐτὸν διελέγχων ὀνειδίζει
καὶ τὸν Λασθενείας τῆς Ἀρκαδικῆς[9]) ἑταίρας ἔρωτα, ἐπὶ
πᾶσί τε λέγει τάδε· „Σὺ τισὶ φιλαργυρίαν ὀνειδίζεις αὐ- F
τὸς μηδὲν ἐλλελοιπὼς[10]) αἰσχροκερδίας; τί γὰρ οὐ πε-
ποίηκας; οὐχ ὑπὲρ ὧν Ἑρμείας ὤφειλεν αὐτὸς ἐκτετικὼς
ἔρανον συνάγειν ἐπιχειρεῖς;

Περὶ δὲ τοῦ Ἐπικούρου Τίμων ἐν τρίτῃ σίλλων φησί·

Γαστρὶ χαριζόμενος, τῆς οὐ λαμυρώτερον οὐδέν.

ταύτης γὰρ ἕνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τῆς κατὰ σάρκα

1) *οἷς περὶ* vulg. Corr. Porson. 2) Sic Cas. *Πλάτων* v. 3) Sic Cas. *τοῦτο τοῦτ' ἀγαθὸν* vulg. 4) *ζῶ* add. Cas. cons. codd. 5) Sic Schw. *ἡδονὴ* vulgo. 6) Sic Schw. e cod. *Μνησιστράτιοι* vulgo. 7) Sic L. et Schweigh. ed. Ceteri *καὶ γὰρ οὗτοι* et Dind. 8) Sic Schw. e codd. *τούτων ἂν ἦν* vulgo. 9) Sic Menag. *σαρδικῆς* vulg. 10) Sic Schweigh. e codd. *ἐκλελ.* vulgo.

ἡδονῆς ἐκολάκευε καὶ Ἰδομενέα καὶ Μητρόδωρον. καὶ αὐ-
τὸς δέ που ὁ Μητρόδωρος οὐκ ἀποκρυπτόμενος τὰς καλὰς
p. 280. ταύτας Θέσεις Φησί· „Περὶ γαστέρα γάρ, ὦ Φυσιολόγε
Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα ὁ κατὰ Φύσιν βαδίζων λόγος
τὴν ἅπασαν ἔχει σπουδήν.“ Ἐπίκουρος γὰρ ἦν ὁ τούτων
διδάσκαλος, ὃς καὶ βοῶν ἔλεγεν· „Ἀρχὴ καὶ ῥίζα παν-
τὸς ἀγαθοῦ ἡ τῆς γαστρὸς ἡδονὴ καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ
περιττὰ εἰς ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν.“ κἀν τῷ περὶ
τέλους δέ Φησιν οὕτω πως· „Οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆ-
σαι τἀγαθόν, ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαι-
ρῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμά-
B των, ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδείας
κινήσεις.“ καὶ προελθών Φησι λέγειν[1]· „Τιμητέον τὸ
καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, ἐὰν ἡδονὴν
παρασκευάζῃ· ἐὰν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν ἐατέον.“

Πρότερος δὲ τοῦ Ἐπικούρου ΣοΦοκλῆς ὁ τραγῳδιο-
ποιὸς ἐν Ἀντιγόνῃ[2]) περὶ τῆς ἡδονῆς τοιαῦτ' εἴρηκεν·

Τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
C πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
καὶ ζῆ, τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῇ
τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

C. 6. Φιλέταιρος Κυναγίδι·

Τί δεῖ[3]) γὰρ ὄντα θνητόν, ἱκετεύω, ποιεῖν,
πλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν,
ἐὰν ἔχῃ τις ὁπόθεν; ἀλλὰ δεῖ σκοπεῖν
D τοῦτ' αὐτὸ[4]) τἀνθρώπει' ὁρῶντα πράγματα,
εἰς αὔριον δὲ * *[5]) φροντίζειν εἴ τι
ἔσται. περίεργόν ἐστιν ἀποκεῖσθαι πάνυ
ἕωλον ἔνδον ἀργύριον.

καὶ ἐν Οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτός Φησι·

Θνητῶν δ' ὅσοι
ζῶσιν κακῶς, ἔχοντες ἄφθονον βίον,
ἐγὼ μὲν αὐτοὺς ἀθλίους εἶναι λέγω.

1) Φύσει, λέγει, Schw. λέγειν delend. cens. Dind. 2) vs. 1165. 3) Sic Schw. e codd. τί δὴ vulgo. 4) Sic Schw. e cod. τοῦτ' αὐτὰ vel αὖ τὰ vulgo. 5) μηδὲ suppl. Cas. et deinde pro εἴ τι Erf. ὅ τι.

οὐ γάρ[1]) θανών [γε] δήπουθεν ἔγχελυν φάγοι,
οὐδ' ἐν νεκροῖσι πέττεται[2]) γαμήλιος.

Ἀπολλόδωρος δ'[3]) ὁ Καρύστιος ἐν Γραμματιδιοποιῷ[4])·

Ὦ πάντες ἄνθρωποι, τί τὸ ζῆν ἡδέως E
παρέντες ἐπιμελεῖσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν
πολεμοῦντες ἀλλήλους; πότερα πρὸς τῶν θεῶν
ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη
ἄγροικος ἡμῶν, οὔτε παιδείαν ὅλως
εἰδυῖα, τί τὸ κακόν ποτ' ἢ τί τἀγαθόν[5])
ἔστ' ἀγνοοῦσα παντελῶς, εἰκῇ τέ πως[6])
ἡμᾶς κυλίνδουσ'[7]) ὅντιν' ἂν τύχῃ τρόπον;
οἶμαί γε. τίς γὰρ μᾶλλον ἂν προείλετο
Ἕλλην ἀληθῶς οὖσα λεπομένους[8]) ὁρᾶν
αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν καὶ καταπίπτοντας νεκρούς, F
ἐξὸν ἱλαρούς, παίζοντας, ὑποπεπωκότας[9]),
αὐλουμένους ὡδί; λέγ' αὐτή[10]), γλυκυτάτη,
ἔλεγχ' ἄγροικον οὖσαν ἡμῶν τὴν τύχην.

καὶ προελθών·

Οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἐστι τὸν καλούμενον[11])
θεῶν ἀληθῶς βίον; ὅσῳ δ' ἡδίονα
τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν,
εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν·
πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας[12]) τοὺς μέχρι
ἐτῶν τριάκοντ', ἐξιέναι, τοὺς δ' ἱππέας p. 281.
ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα
στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον, πρὸ ἡμέρας
τοὺς τὴν ῥάφανον πωλοῦντας ἕψειν Μεγαρέας,
εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους,
κεραννύναι τὸν οἶνον Εὐβοῆς[13])· τρυφὴ
καὶ βίος ἀληθῶς. ἀλλ' ἀπαιδεύτῳ τύχῃ B
δουλεύομεν.

Φιλήδονον δ' οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν ἀρχαῖόν φασι γενέσθαι Τάνταλον. ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρειδῶν ποιήσας

1) οὐκ ἂν coni. Dind. γε deinde del. Porson. 2) Sic Dind. e cod. πίπτεται vulgo. 3) δ' om. L. 4) Sic Schw. e cod. γραμματιδοποιῷ vulgo. 5) Sic Erf. et Pors. τί τὸ κακὸν ἢ τί ποτ' ἢ τἀγαθὸν vulgo. 6) τε πῶς vulgo. Corr. Dindorf. 7) Sic Dindorf. e cod. κυλινδοῦσ' vulgo. 8) Sic Schw. e codd. λυπομένους vulg. 9) Sic Schw. e cod. ὑποπεπτωκότας vulgo. 10) Sic Schw. e codd. λέγειν ὦ vulgo. 11) Sic Schweig. ed. τὸ καλ. vulgo. 12) Sic Schw. e cod. ἅπ. καὶ τοὺς vulgo. 13) Sic Schw. e codd. τοῦτ' ἦν τρυφή vulgo.

κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ συνδιατρίβοντα ἐξουσίας τυχεῖν παρὰ τοῦ Διὸς αἰτήσασθαι, ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀπολαύσεις ἀπλήστως[1]) διακείμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε τούτων μνείαν ποιήσασθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς θεοῖς. ἐφ' οἷς
C ἀγανακτήσαντα τὸν Δία τὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως δὲ μηδὲν ἀπολαύῃ τῶν παρακειμένων, ἀλλὰ διατελῇ ταραττόμενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρτησεν αὐτῷ πέτρον δι' ὃν[2]) οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν οὐδενός." καὶ τῶν Στωικῶν δέ τινες συνεψήφαντο ταύτης τῆς ἡδονῆς. Ἐρατοσθένης γοῦν ὁ Κυρηναῖος μαθητὴς γενόμενος Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, ὃς ἦν εἷς τῶν ἀπὸ τῆς Στοᾶς, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρίστωνι παρεμφαίνει τὸν διδάσκαλον ὡς ὕστερον ὁρμήσαντα ἐπὶ[3]) τρυφὴν
D λέγων ὧδε· „Ἤδη δέ ποτε καὶ τοῦτον πεφώρακα τὸν τῆς ἡδονῆς καὶ ἀρετῆς μεσότοιχον διορύττοντα καὶ ἀναφαινόμενον παρὰ τῇ ἡδονῇ." καὶ Ἀπολλοφάνης[4]) δέ, — γνώριμος δὲ ἦν καὶ οὗτος τοῦ Ἀρίστωνος, — ἐν τῷ Ἀρίστωνι καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψας τὸ σύγγραμμα, ἐμφανίζει τὴν τοῦ διδασκάλου φιληδονίαν. περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; ὃς ἄντικρυς ἀποδὺς τὸν τῆς ἀρετῆς χιτῶνα ἀνθινὰ μετημφιάσατο, καὶ Μεταθέ-
E μενος καλούμενος ἔχαιρε καίτοι γηραιὸς[5]) ἀποστὰς τῶν τῆς Στοᾶς λόγων καὶ ἐπὶ τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας. περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως ὁ Τίμων ἔφη·

Ἡνίκ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι.
ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους προθεὶς τὸ „Καταπυγοτέραν[6]) τ' ἀλφηστᾶν" φησίν· „Ἰχθῦς τινες οἱ ἀλφησταί,
F τὸ μὲν ὅλον κιρροειδεῖς[7]) πορφυρίζοντες δὲ κατά τινα μέρη. φασὶ δ' αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σύνδυο καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ἀπὸ τοῦ

1) Sic Schweigh. e codd. *ἀπλείστως* vulgo. 2) Sic Schw. e codd. *δι' ὧν* vulgo. 3) Sic Schw. e codd. *εἰς τρ.* vulg. 4) Sic Cas. *Ἀφάνης* vulg. et cdd. 5) *γεραιὸς* vulg. Corr. Schweigh. ex codd. 6) *καταπυγοτέρα* Blomf. 7) Sic Schweigh. ex Etym. M.: codd. *κηροειδεῖς*.

οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν. Ἀριστοτέλης δ'[1]) ἐν τῷ περὶ ζῴων μονάκανθον εἶναι καὶ κιρρὸν τὸν ἀλφηστικόν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν Ἁλιευτικῷ οὕτως· p. 282.

Φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῇσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον.

καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ·

Μύες ἀλφησταί τε κορακῖνοί τε[2]) κοριοειδέες[3]).

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μίθαικος ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

ΑΝΘΙΑΣ, κάλλιχθυς. τούτου μέμνηται Ἐπίχαρμος C. 7. ἐν Ἥβας γάμῳ·

Καὶ σκιφίας χρόμιός θ', ὃς ἐν[4]) τῷ ἦρι καττὸν Ἀνάνιον[5]) B
ἰχθύων πάντων ἄριστος, ἀνθίας δὲ χείματι.

λέγει δὲ Ἀνάνιος οὕτως·

Ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθίας δὲ χειμῶνι.
τῶν καλῶν δ' ὄψων[6]) ἄριστον καρὶς ἐν συκέης φύλλου[7]).
ἡδὺ δ'[8]) ἐσθίειν χιμαίρης[9]) φθινοπωρισμῷ κρέας[10])·
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι[11]) καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν.
καὶ κυνῶν αὕτη τότ'[12]) ὥρη καὶ λαγῶν κἀλωπήκων[13])·
ὄϊος[14]) αὖτ'[15]), ὅταν θέρος τ' ᾖ κἠχέται[16]) βαβράζωσιν.
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρῶμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπὴς ἐν μυττωτῷ.
βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μέν[17]), καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδὺς C
κἠμέρης[18]).

τῶν τοῦ Ἀνανίου πλεόνων ἐμνημόνευσα, νομίζων καὶ τούτων ὑποθήκας τοῖς λάγνοις ταύτας ἐκτεθήσεσθαι.

Ἀριστοτέλης[19]) δ' ἐν τῷ περὶ ζῴων[20]) ἠθῶν·

1) δ' rec. Schw. e cod. vulg. om. 2) τε add. Dindorf. e p. 308. E. 3) Sic Schweigh. e codd. κηριοειδέες vulgo. 4) Sic Schw. τ' ἐν vulg. τὸ ὃς ἐν p. 328. A. 5) Sic Cas. et confirm. cod. καπτὸν ἄνεμον vulgo. 6) om. V. 7) Sic Schweigh. e codd. ἐκ συκέας φῦλλον vulg. 8) γ' L. 9) Sic Heringa. χειμερὶς vulg. χιμερῆς et χιμερὶς codd. 10) Sic Herm. κρέας vulg. 11) Sic Schw. e codd. τραπῶσιν vulg. 12) τόθ' vulgo. Corr. Dind. 13) Sic Herm. κἀλωπέκων v. 14) Sic Schweigh. οἰὸς Cas. οἶος vulg. 15) Sic Dind. αὖθ' Heringa. αὐτὸ ἔθ' vulgo. 16) τε ᾖ καὶ ἠχέται vulgo. Corr. partim Dind. partim Schw. 17) Sic Heringa. δοκέωμεν vulgo. 18) Sic Dind. κ' ἡμέρης vulgo. 19) H.A. 9, 25, 3. 20) Sic Dindorf. e cod. περὶ τῶν ζ. vulg.

κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ
συνδιατρίβοντα ἐξουσίας τυχεῖν παρὰ τοῦ Διὸς αἰτή-
σασθαι, ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀπολαύσεις ἀπλή-
στως[1]) διακείμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε τούτων μνείαν ποιή-
σασθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς θεοῖς. ἐφ' οἷς
C ἀγανακτήσαντα τὸν Δία τὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ
τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως δὲ μηδὲν ἀπολαύῃ τῶν παρακειμέ-
νων, ἀλλὰ διατελῇ ταραττόμενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρ-
τησεν αὐτῷ πέτρον δι' ὃν[2]) οὐ δύναται τῶν παρακειμένων
τυχεῖν οὐδενός." καὶ τῶν Στωικῶν δέ τινες συνεφήψαντο
ταύτης τῆς ἡδονῆς. Ἐρατοσθένης γοῦν ὁ Κυρηναῖος μαθη-
τὴς γενόμενος Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, ὃς ἦν εἷς τῶν ἀπὸ
τῆς Στοᾶς, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρίστωνι παρεμφαίνει
τὸν διδάσκαλον ὡς ὕστερον ὁρμήσαντα ἐπὶ[3]) τρυφὴν
D λέγων ὧδε· „Ἤδη δέ ποτε καὶ τοῦτον πεφώρακα τὸν τῆς
ἡδονῆς καὶ ἀρετῆς μεσότοιχον διορύττοντα καὶ ἀναφαινό-
μενον παρὰ τῇ ἡδονῇ." καὶ Ἀπολλοφάνης[4]) δέ, — γνώ-
ριμος δὲ ἦν καὶ οὗτος τοῦ Ἀρίστωνος, — ἐν τῷ Ἀρίστωνι
καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψας τὸ σύγγραμμα, ἐμφανίζει
τὴν τοῦ διδασκάλου φιληδονίαν. περὶ δὲ Διονυσίου τοῦ
Ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν; ὃς ἄντικρυς ἀποδὺς τὸν
τῆς ἀρετῆς χιτῶνα ἀνθινὰ μετημφιάσατο, καὶ Μεταθέ-
E μενος καλούμενος ἔχαιρε καίτοι γηραιὸς[5]) ἀποστὰς τῶν
τῆς Στοᾶς λόγων καὶ ἐπὶ τὸν Ἐπίκουρον μεταπηδήσας.
περὶ οὗ οὐκ ἀχαρίτως ὁ Τίμων ἔφη·

Ἡνίκ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι.
ὥρη ἐρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Σώφρο-
νος τῷ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους προθεὶς τὸ „Καταπυγο-
τέραν[6]) τ' ἀλφηστᾶν" φησίν· „Ἰχθῦς τινες οἱ ἀλφησταί,
F τὸ μὲν ὅλον κιρροειδεῖς[7]) πορφυρίζοντες δὲ κατά τινα
μέρη. φασὶ δ' αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σύνδυο καὶ φαίνεσθαι
τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ἀπὸ τοῦ

1) Sic Schweigh. e codd. ἀπλείστως vulgo. 2) Sic Schw. e codd. δι' ὧν vulgo. 3) Sic Schw. e codd. εἰς τρ. vulg. 4) Sic Cas. Ἀφάνης vulg. et cdd. 5) γεραιὸς vulg. Corr. Schweigh. ex codd. 6) καταπυγοτέρα Blomf. 7) [illegible] Schweigh. ex Etym. M.: codd. κηροειδεῖς.

ν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν τῶν ...χαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω κα... ῦσιν. Ἀριστοτέλης δ'[1]) ἐν τῷ περὶ ζώων μονάκανθον ...ναι καὶ κιρρὸν τὸν ἀλφηστικόν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ ...ὶ Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν Ἁλιευτικῷ οὕτως· p. 2..

Φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῇσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον.

...ὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ·

Μύας ἀλφησταί τε κορακῖνοί τε[2]) κορακινίδες[3]).

...ημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μίθαικος ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

ΑΝΘΙΑΣ, καλλιχθὺς. τούτου μέμνηται Ἐπίχαρμος C. 7. ... Ἥβας γάμῳ·

Καὶ σκιαίνας χρόμιάς θ'. ... [illegible] ... Ἀνάνιος[5]) B
ἰχθύων ... [illegible]

...γει δὲ Ἀνάνιος οὕτως·

Ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ... [illegible]
τῶν καλῶν δ' ... [illegible]
ἡδὺ δ'[8]) ἐσθίειν ... [illegible]
δέλφακος δ', ὅταν τρυγῶσι ... [illegible]
καὶ ... [illegible] ...
... [illegible] ...
εἶτα δ' ἐστὶν ... [illegible]
ἀλλὰ ... [illegible]
βοῦς δὲ ... [illegible]
... [illegible]

ἐν τοῖς Ἀνανίου ... [illegible]

... [illegible]

Ἀριστοτέλης ... [illegible]

[illegible]

„Ὅπου ἂν ἀνθίας ᾖ (φησίν), οὐκ ἔστι θηρίον. ᾧ σημείῳ χρώμενοι οἱ σπογγεῖς κατακολυμβῶσι καλοῦντες αὐτὸν ἱερὸν ἰχθύν.“ μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων· „Τὸν δ' ἀνθίαν τινὲς καὶ κάλλιχθυν καλοῦσιν, ἔτι δὲ καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα[1]).“ Ἱκέσιος δ' ἐν
D τοῖς περὶ ὕλης ὑπὸ μὲν τινῶν λύκον, ὑπὸ δ' ἄλλων καλλιώνυμον. εἶναι δ' αὐτὸν χονδρώδη καὶ εὔχυλον καὶ εὐέκκριτον, οὐκ εὐστόμαχον δέ. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ καρχαρόδοντα εἶναι τὸν κάλλιχθυν σαρκοφάγον τε καὶ συναγελαζόμενον. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις τὸν μὲν ἔλοπα καταριθμεῖται, τὸν δὲ κάλλιχθυν ἢ καλλιώνυμον ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα σεσίγηκεν. λέγει δὲ περὶ τοῦ ἔλοπος οὕτως·

Τόν τε πολυτίματον ἔλοπα, ὁ δ'[2]) αὐτὸς χαλκὸς ὤνιος[3]),
ἕνα μόνον, καὶ κῆνον[4]) ὁ Ζεὺς ἔλαβε[5]) κἠκελήσατο
E *κατθέμεν γ' αὐτῷ[6]) τέ οἱ καὶ τᾷ[7]) δάμαρτι θατέρᾳ[8]).*

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων διαφέρειν φησὶν ἀνθίαν καὶ κάλλιχθυν, ἔτι δὲ[9]) καλλιώνυμον καὶ ἔλοπα.

Τί δ' ἐστὶν ὁ καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς; ὁ μὲν τὴν Τελχινιακὴν ἱστορίαν συνθεὶς, εἴτ' Ἐπιμενίδης ἐστὶν ὁ Κρής, ἢ Τηλεκλείδης, εἴτ' ἄλλος τις, ἱερούς φησιν εἶναι ἰχθύας δελφῖνας καὶ πομπίλους. ἔστι δ' ὁ πομπίλος ζῷον
F ἐρωτικὸν ὡς ἂν καὶ αὐτὸς γεγονὼς ἐκ τοῦ οὐρανίου αἵματος ἅμα τῇ Ἀφροδίτῃ. Νίκανδρος[10]) δ' ἐν δευτέρῳ Οἰταϊκῶν φησι·

Πομπίλος, ὃς ναύτῃσιν ἀδημονέουσι[11]) κελεύθους
μηνύσας[12]) φιλέρωσι καὶ ἄφθογγός περ ἀμύνων[13]).

p. 285. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Αἰτωλὸς ἐν Κρίκᾳ, εἰ[14]) γνήσιον τὸ ποιημάτιον,

Πηδαλίῳ ἄκρῳ ἔπι[15]) πομπίλος ἀνιόχευεν,
εἰς τὰ[16]) κάτω κατόπισθε θεοῖς ὕπο[17]) πομπίλος ἰχθύς.

1) Sic Dind. ἔλλοπα vulg. et sic in sqq. 2) δὲ vulgo. Corr. Dind. e cod. 3) ἔλοφ' (ὁ δ' αὖτε κάλλος ὤνιος) Herm. 4) Sic Dind. καίκηνον vulg. 5) ἔλαβεν vulg. corr. Dind. e cod. 6) Sic Herm. vulg. om. γ'. 7) Sic Cas. εἰκαίτᾳ v. 8) Sic Dind. e codd. θατέρῳ vulgo. 9) Sic Dind. ἔτι τε vulg. 10) fragm. 16. p. 284. 11) ἀδημωνεύουσι V. 12) Sic Gesn. et Dind. e cod. μηνῦσαι vulgo. 13) Sic Gesner. ἀμείνων L. ἀμείνον V. 14) Sic Schw. κρικαιεῖ vulgo. 15) Sic Schw. ἐπὶ vulg. 16) Sic Schweigh. ἀνιοχεύει καὶ τὰ vulgo. 17) Sic Schw. ὑπὸ vulgo.

Παγκράτης δ' ὁ Ἀρκὰς ἐν τοῖς θαλασσίοις ἔργοις ἐπιγραφομένοις προειπών·

Πομπίλος, ὃν καλέουσιν ἁλίπλοοι[1]) ἱερὸν ἰχθύν·

διηγεῖται ὡς οὐ μόνον τῷ Ποσειδῶνι ὁ πομπίλος ἐστὶ διὰ τιμῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς τὴν Σαμοθράκην κατέχουσι θεοῖς. ἁλιέα γοῦν τινα πρεσβύτην τῷ ἰχθύϊ τούτῳ κόλασιν B ὑποσχεῖν ἔτι τοῦ χρυσοῦ γένους κατ' ἀνθρώπους ὄντος. ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ Ἐπωπεὺς καὶ ἐξ Ἰκάρου ἦν τῆς νήσου. καὶ τοῦτον οὖν ἅμα τῷ υἱῷ ἁλιεύοντα καὶ οὐκ εὐτυχήσαντα ἄλλων ἰχθύων ἐν τῇ ἄγρᾳ ἢ πομπίλων οὐκ ἀποσχέσθαι τῆς τούτων ἐδωδῆς, ἀλλὰ πάντας μετὰ τοῦ υἱοῦ καταθοινηθῆναι, καὶ μετ' οὐ πολὺ δίκας ἐκτῖσαι τῆς δυσσεβείας· κῆτος γὰρ ἐπελθὸν τῇ νηὶ τὸν Ἐπωπέα ἐν ὄψει τοῦ παιδὸς καταπιεῖν. ἱστορεῖ δ' ὁ Παγκράτης ὡς καὶ C πολέμιός ἐστιν ὁ πομπίλος τῷ δελφῖνι καὶ ὅτι οὐδ' οὗτος ἀτιμώρητος ἐκφεύγει πομπίλου φαγών. ἀχρεῖος γοῦν[2]) γίνεται καὶ σφαδάζων, ἐπειδὰν φάγῃ, καὶ ἐπὶ τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκκυμανθεὶς βορὰ γίνεται αἰθυίαις τε καὶ λάροις· ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ταῖς ἁλιείαις παρεδρευόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται. μνημονεύει τῶν πομπίλων καὶ Τιμαχίδας ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ ἐνάτῳ τοῦ Δείπνου·

Καβιοὶ[3]) εἰνάλιοι καὶ πομπίλοι ἱεροὶ ἰχθῦς.

Ἠριννά[4]) τε, ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸ εἰς αὐτὴν ἀναφερόμενον D ποιημάτιον,

Πομπίλε, ναύτῃσιν πέμπων πλόον εὔπλοον ἰχθύ[5]),
πομπεύσαις[6]) πρύμναθεν ἐμὰν ἀδεῖαν ἑταίραν.

Ἀπολλώνιος δ' ὁ Ῥόδιος ἢ Ναυκρατίτης ἐν Ναυκράτεως κτίσει τὸν Πομπίλον φησὶν ἄνθρωπον πρότερον ὄντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθὺν διά τινα Ἀπόλλωνος ἔρωτα. τὴν γὰρ Σαμίων πόλιν παραρρεῖν ποταμὸν Ἴμβρασον, E

Τῷ ῥά ποτ' Ὠκυρόην νύμφην περικαλλέα κούρην
Χησιὰς εὐπατέρεια τέκεν φιλότητι μιγεῖσα·
Ὠκυρόην, ᾗ κάλλος ἀπείριτον ὤπασαν Ὧραι.

ταύτης οὖν ἐρασθέντα Ἀπόλλωνα ἐπιχειρῆσαι ἁρπάσαι. διαπεραιωθεῖσαν δ' εἰς Μίλητον κατά τινα Ἀρτέμιδος

1) ἁλίπλοι V. 2) οὖν vulg.: corr. Dind. 3) Sic Dind. κώβιοι L. καβιοί τ' V. 4) Sic Schw. e cod. κορίννα vulg. 5) Sic Dind. ἰχθῦς vulg. 6) Sic H. Steph. πομπεύσας vulg.

ἑορτὴν καὶ μέλλουσαν ἁρπάζεσθαι εὐλαβηθεῖσαν, Πομπίλον τινὰ θαλασσουργὸν ἄνθρωπον καθικετεῦσαι ὄντα πα-
F τρῷον φίλον, ὅπως αὐτὴν εἰς τὴν πατρίδα διασώσῃ, λέγουσαν[1]) τάδε·

Πατρὸς ἐμοῖο φίλου[2]) *συμφράδμονα θυμὸν ἀέξων*[3]),
Πομπίλε, δυσκελάδου δεδαὼς θοὰ βένθεα πόντου,
σῶζέ με·

καὶ τὸν εἰς τὴν ἀκτὴν διαγαγόντα αὐτὴν διαπεραιοῦν. ἐπιφανέντα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα τήν τε κόρην ἁρπάσαι καὶ τὴν ναῦν ἀπολιθώσαντα τὸν Πομπίλον εἰς τὸν ὁμώνυμον ἰχθὺν μεταμορφῶσαι ποιῆσαί τε τὸν

πομπίλον ὠκυάλων νηῶν[4]) *αἰήονα*[5]) *δοῦλον.*

p. 284. Θεόκριτος δ' ὁ Συρακόσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Βερενίκῃ τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ διὰ τούτων·

Καί[6]) *τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην*[7]) *τε καὶ ὄλβον,*
ἐξ ἁλὸς ᾧ ζωή[8]), *τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,*
σφάζων ἀκρόνυχος[9]) *ταύ[illegible] θεῷ ἱερὸν ἰχθύν,*
ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὁ [illegible] φιερώτατος[10]) *ἄλλων,*
B *καί κε λίνα στήσαιτο κ[illegible]ξερύσαιτο θαλάσσης*
ἔμπλεα.

Διονύσιος δ' ὁ ἐπικαλούμενος Ἴαμβος ἐν τῷ περὶ διαλέκτων γράφει οὕτως· „Ἀκηκόαμεν γοῦν ἁλιέως Ἐρετρικοῦ[11]) τὸν ἱερὸν ἰχθὺν καὶ ἄλλων πολλῶν ἁλιέων καλούντων τὸν πομπίλον. ἔστι δὲ πελάγιος καὶ παρὰ τὰς ναῦς πυκνὰ φαίνεται, ἐοικὼς πηλαμύδι[12]), ποικίλος. τὸν δ' οὖν ἰχθύν τις παρὰ τῷ ποιητῇ[13]) ἕλκει

C *Ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν·*

εἰ μὴ ἄλλος τίς ἐστιν οὕτω καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς. Καλλίμαχος[14]) δ' ἐν Γαλατείᾳ τὸν χρύσοφρυν·

Ἢ μᾶλλον χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν,
ἢ πέρκας ὅσα τ' ἄλλα φέρει βυθὸς ἄσπετος ἅλμης.

1) Sic Cas. *λέγουσα* vulgo. 2) Sic Schweigh. e codd. *φίλον* vulg. 3) *ἔξων* V. 4) Sic Schweigh. *νήσων* vulgo. 5) Sic Schw. e cdd. vestig. *ἀλιηόνα* vulg. 6) Sic Toup. *καί τις* vulg. 7) Sic Scalig. *ἐπ' ἀγροσ.* vulg. 8) Sic Toup. *ζωὰ* vulg. 9) Sic Scalig. *ἀκρονύχους* vulg. 10) Sic Schweigh. *θ' ἱερώτατος* vulgo. 11) Sic Schw. e codd. *ἐρετικοῦ* vulg. 12) Sic Schweigh. e codd. *πηλαμίδι* vulg. 13) Il. π, 407. 14) Fr. 37. p. 528.

ἐν δὲ τοῖς ἐπιγράμμασιν[1]) ὁ αὐτὸς ποιητής Φησιν· 'Ιερὸς δέ τοι[2]), ἱερὸς ὕκης[3]).“ ἄλλοι δ' ἀκούουσιν ἱερὸν ἰχθὺν τὸν ἄνετον, ὡς καὶ ἱερὸν βοῦν τὸν ἄνετον· οἱ δὲ τὸν μέγαν, ὡς „'Ιερὸν μένος 'Αλκινόοιο.“ τινὲς δὲ τὸν ἱέμενον D
πρὸς τὸν ῥοῦν.

Κλείταρχος δ' ἐν ἑβδόμῃ Γλωσσῶν· „Οἱ ναυτικοὶ (Φησὶ) πομπίλον ἱερὸν ἰχθὺν προσαγορεύουσι διὰ τὸ ἐκ πελάγους προπέμπειν τὰς ναῦς ἕως εἰς λιμένα· διὸ καὶ πομπίλον καλεῖσθαι, χρύσοφρυν ὄντα.“ καὶ 'Ερατοσθένης δ' ἐν 'Ερμῇ Φησιν[4])·

Ἄγρης μοῖραν ἔλειπον, ἔτι ζώοντας ἰούλους,
ἠὲ γενειῆτιν[5]) τρίγλην, ἢ περκάδα κίχλην,
ἢ δρομίην χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν.

ἐκ ταύτης ἡμῶν τῆς ὀψολογίας ὁ καλὸς Οὐλπιανὸς ζητείτω, κατὰ τί 'Αρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ὑποθήκαις περὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ ταρίχων εἰπών· E

Βοσπόρου ἐκπλεύσαντα τὰ λευκότατ', ἀλλὰ[6]) προσέστω
μηδὲν ἐκεῖ στερεᾶς σαρκὸς Μαιώτιδι λίμνῃ
ἰχθύος αὐξηθέντος, ὃν ἐν μέτρῳ οὐ θέμις εἰπεῖν.

τίς οὗτός ἐστιν, ὃν Φησιν οὐ θεμιτὸν εἶναι ἐμμέτρως εἰπεῖν;

ΑΦΥΑΙ. καὶ ἑνικῶς δὲ ἀφύην λέγουσιν. 'Αριστώνυμος 'Ηλίῳ ῥιγοῦντι· „Ὥστ' οὔτ' ἀφύη[7]) νῦν ἔσθ' ἁπλῶς.“ C. 8. F
τῆς δ' ἀφύης ἐστὶ γένη πλείω. καὶ ἡ μὲν ἀφρῖτις λεγομένη οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ὥς Φησιν 'Αριστοτέλης[8]), ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφροῦ, ὅταν ὄμβρων γενομένων πολλῶν σύστασις γένηται. ἑτέρα δ' ἐστὶν ἀφύη ἡ[9]) κωβῖτις λεγομένη. γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων. καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ[10]) ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται p. 285.
ἕτεραι, αἵτινες ἐγκρασίχολοι καλοῦνται. γίνεται δὲ καὶ ἄλλη ἀφύη ὁ γόνος[11]) τῶν μαινίδων, καὶ ἄλλη δὲ ἐκ τῆς

1) Fr. 72. p. 444. 2) Sic Schw. e codd. *δέ τις* vulgo. 3) Sic Bentlej. e codd. vestig. *ἱερὸν ἰχθὺς* vulgo. 4) Sic Schweigh. e codd. *δέ φησιν ἐν ἑρμῇ* vulgo. 5) Sic Schw. e codd. *ἠέγε νειήτην* vulg. 6) *ἄλλα* vulg. Corr. Schweigh. 7) *ἀφύην* vulgo. Corr. Schweigh. 8) H.A. 6, 14. 9) *ἡ* add. Schweigh. 10) *δὲ* add. Schweigh. e cod. 11) *ἢ γόνος ἐστὶ* L.

μεμβράδος καὶ ἔτι ἄλλη[1]) ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν
ἐκ τῆς ἄμμου καὶ τῆς ἰλύος γινομένων. πάντων δὲ τούτων
ἡ ἀφρῖτις ἀρίστη. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κωβί-
την τινὰ ἑψητὸν λέγει καὶ τὸν ἐξ ἀθερίνης· ἰχθυδίου δ'
ὄνομα ἀθερίνη. εἶναι δέ φησι καὶ τριγλῖτιν[2]) ἀφύην.
B Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ ἐν μεμβράσι καὶ καμμά-
ροις[3]) τὰς ἀφύας καταριθμεῖται διαστέλλων τὸν λεγόμε-
νον γόνον. Ἱκέσιος δέ φησι· „Τῆς ἀφύης ἡ μὲν λευκὴ
καὶ λίαν λεπτὴ καὶ ἀφρώδης, ἣν καλοῦσιν ἔνιοι καὶ κω-
βῖτιν, ἡ δὲ ῥυπαρωτέρα ταύτης καὶ ἁδροτέρα. διαφέρει δ'
ἡ καθαρὰ καὶ λεπτή.“ Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλός
φησι·

Τὴν ἀφύην μίνθου[4]) πᾶσαν, πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις·
τὸν γόνον ἐξαυδῶ, τὸν ἀφρὸν καλέουσιν Ἴωνες.
καὶ λαβὲ πρόσφατον αὐτὸν ἐν εὐκόλποισι Φαλήρου
C *ἀγκῶσιν[5]) ληφθένθ' ἱεροῖς. κἀν τῇ περικλύστῳ*
ἐστὶ Ῥόδῳ γενναῖος, ἐὰν[6]) ἐπιχώριος ἔλθῃ.
ἂν δέ που[7]) ἱμείρῃς αὐτοῦ γεύσασθαι, ὁμοῦ χρὴ
κνίδας ὀψωνεῖν, τὰς ἀμφικόμους ἀκαλήφας·
εἰς ταὐτὸν μίξας δ' αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὄπτα,
εὐώδη τρίψας ἄνθη λαχάνων ἐν ἐλαίῳ.

Κλέαρχος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν
περὶ[8]) τῆς ἀφύης φησί· „Διὰ τὸ μικροῦ δεῖσθαι πυρὸς
D ἐν τοῖς τηγάνοις οἱ περὶ Ἀρχέστρατον ἐπιβάλλοντας[9])
κελεύουσιν ἐπὶ θερμὸν τήγανον σίζουσαν ἀφαιρεῖν. ἅμα
δ' ἧπται καὶ σίζει, καθάπερ τοὔλαιον, εὐθύς· διὸ λέγε-
ται, Ἴδε πῦρ ἀφύη.“ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ
περὶ τῶν δι' αὑτὰ[10]) αἱρετῶν· „Τὴν ἀφύην (φησὶ) τὴν
μὲν[11]) ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν δαψίλειαν ὑπερορῶσι καὶ πτω-
χικὸν εἶναί φασιν ὄψον, ἐν ἑτέραις δὲ πόλεσιν ὑπερθαυ-
μάζουσι πολὺ χείρω γινομένην. εἶθ' οἱ μὲν (φησὶν) ἐνταῦ-

1) ἄλλη add. Schw. e codd. 2) Sic Schweigh. e codd. τριγλίτην vulgo. 3) Sic Dindorf. e cod. καμάροις vulgo. 4) Sic Schweigh. e codd. μίνθον vulgo. 5) ἀγκῶσι vulgo. Corr. Dind. 6) Sic Schweigh. e cdd. ἐπὰν vulg. 7) Sic Schweigh. e codd. vestig. ἂν δέ τι γ' vulgo. 8) περὶ add. Schweigh. e cod. 9) Sic ex coni. Cas. ἐπιβάλλοντες vulg. 10) αὐτά L. 11) μὲν vulg. legeb. post διά. Suo loco posuit Dind. auctoritate cod.

θα τοὺς Ἀδριατικοὺς ὄρνιθας τρέφειν σπεύδουσιν ἀχρειοτέρους ὄντας, ὅτι τῶν παρ' ἡμῖν πολὺ ἐλάττους εἰσίν· ἐκεῖνοι δὲ τἀναντία μεταπέμπονται τοὺς ἐνθάδε." ἐπὶ τοῦ ἑνικοῦ Ἕρμιππος Δημόταις· „Νῦν δ' οὐδ'[1]) ἀφύην κινεῖν δοκεῖς." Καλλίας Κύκλωψι· E

Πρὸς[2]) *τῆς ἀφύης τῆς ἡδίστης.*

Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγοῦντι· „Ὥστ' οὔτ'[3]) ἀφύη νῦν[4]) ἔστιν ἁπλῶς." ἀφύδια δ' Ἀριστοφάνης Ταχηνισταῖς·

Μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τάδ' ἀφύδια[5]).

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ, ἐπαινῶν τὰς Ῥοδιακὰς ἀφύας κἀντιτιθεὶς[6]) πολλὰ τῶν Ἀθήνησι γινομένων πρὸς τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ φησί· „Ταῖς μὲν Φαληρικαῖς ἀφύαις τὰς Αἰνιάτιδας καλουμένας ἀφύας, F τῷ δὲ γλαυκίσκῳ τὸν ἔλοπα[7]) καὶ τὸν ὄρφον ἀντιπαρατιθεῖσα[8])· πρὸς δὲ τὰς Ἐλευσινιακὰς ψήττας καὶ σκόμβρους, καὶ εἴ τις ἄλλος παρ' αὐτοῖς ἰχθὺς ἐπάνω τῇ δόξῃ τοῦ Κέκροπος γέγονεν, ἀντιγεννήσασα τὸν ἀλώπεκα καλούμενον. ὁ δὲ[9]) τὴν Ἡδυπάθειαν γράψας παρακελεύεται τῷ μὴ δυναμένῳ τιμῇ κατεργάσασθαι τὴν ἐπιθυμίαν, p. 286. ἀδικίᾳ κτήσασθαι τὴν ὀψοφαγίαν." Ἀρχέστρατον λέγει τὸν τένθην ὁ Λυγκεύς, ὃς ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ[10]) ποιήματι περὶ τοῦ γαλεοῦ λέγει οὕτως·

Ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἂν ἀποθνήσκειν
μέλλῃς, ἂν μή σοι πωλεῖν θέλῃ, ἅρπασον αὐτόν[11])·
ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα. κᾆτα
ὕστερον ἤδη πάσχ', ὅ τί σοι πεπρωμένον ἐστίν.

ΑΧΑΡΝΟΣ. Καλλίας Κύκλωψι·

Κίθαρος[12]) *ὀπτὸς καὶ βατὶς θύννου τε κεφάλαιον τοδί,* B
ἐγχέλεια, κάραβοι, λινεύς[13]), *ἄχαρνος οὑτοσί.*

ΒΑΤΙΣ, ΒΑΤΡΑΧΟΣ, ΒΑΤΟΣ. τῆς μὲν οὖν βατίδος καὶ τοῦ βατράχου μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς C. 9.

1) Sic Schw.: vulgo et codd. *νῦν δὲ οὐδὲ.* 2) Sic Pors. *πρὸ* vulg. 3) Sic Schw. *ὡς τοῦτ'* vulg. 4) Sic Dind. *μὲν* vulg. 5) Sic Pors. *μηδὲ τὰ μικρὰ τὰ Φαληρικὰ τάδ' ἀφύδια* vulgo. 6) Sic Dind. e cod. *καὶ ἀντ.* vulgo. 7) Sic Dind.: *ἔλλοπα* vulgo. 8) Sic Cas. et cod. *ἀντιπαρατιθεὶς* vulgo. 9) *δὲ* add. in Schw. ed.: vulg. om. 10) Sic Dind. e cod. *πολυθρυλλήτῳ* vulgo. 11) Sic Schw. e codd. *αὐτὴν* vulgo. 12) Sic Schw. ed. e p. 306 A. *κίθαρες* vulgo. 13) Sic Erfurdt. *αἰνεὺς* vulg.

περὶ ζῴων, καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς σελάχεσιν. Εὔπολις δ' ἐν Κόλαξί φησι· „Παρὰ τῷδε Καλλίᾳ πολλὴ θυμηδία, ἵνα πάρα[1]) μὲν κάραβοι καὶ βατίδες καὶ λαγῷ καὶ γυναῖκες εἰλίποδες." καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ·

Ἦν δὲ νάρκαι καὶ[2]) βατίδες, ἦν δὲ ζύγαιναι, πρήστιες,
C *κάμιαι τε καὶ[3]) βάτοι, ῥῖναί τε[4]) τραχυδέρμονες.*

ἐν δὲ Μεγαρίδι·

Τὰς πλευρὰς οἵονπερ βατίς,
τὰν δ' ὀπισθίαν ἔχησθ' ἀτενὲς οἵονπερ βάτος,
τὰν δὲ κεφαλὰν ὀστέων οἵονπερ ἔλαφος, οὐ βατίς,
τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάττιός τε οὖ.

Σαννυρίων δ' ἐν Γέλωτι·

Ὦ βατίδες, ὦ γλαύκων κάρα.

Ἀριστοτέλης[5]) δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων σελάχη φησὶν εἶναι βάτον[6]), τρυγόνα, βοῦν, λάμιαν, [7]) ἀετόν, νάρκην, βάτραχον, καὶ πάντα τὰ γαλεοειδῆ. Σώφρων δ' ἐν μίμοις
D ἀνδρείοις βότιν καλεῖ τινα ἰχθὺν ἐν τούτοις· „Κέστραι βότιν κάπτουσαι." καὶ μήποτε βοτάνην τινὰ λέγει. περὶ δὲ τοῦ βατράχου συμβουλεύει ὁ σοφώτατος Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνώμαις τάδε· „Βάτραχον ἔνθ' ἂν ἴδῃς ὀψώνει, καὶ γαστρίον αὐτοῦ σκεύασον." περὶ δὲ τῆς βατίδος·

Καὶ βατίδ' ἑφθὴν ἔσθε[8]) μέσου χειμῶνος ἐν ὥρῃ,
καὶ ταύτῃ τυρὸν καὶ σίλφιον· ἅττα τε σάρκα
E *μὴ πίειραν ἔχει πόντου τέκνα, τῷδε[9]) τρόπῳ χρὴ*
σκευάζειν. ἤδη σοὶ ἐγὼ τάδε δεύτερον αὐδῶ.

Ἔφιππος δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλύρᾳ δράματι· ἑταίρας δ' ὄνομα ἡ Φιλύρα·

Πότερον ἐγὼ
τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμὼν ἕψω; τί φῄς;
ἢ Σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω; Β. Σικελικῶς.

ΒΩΚΕΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ζωικῷ
F ἢ περὶ ἰχθύων· „Νωτόγραπτα (φησὶ) λέγεται βῶξ[10]), σκολιόγραπτα δὲ κολίας." Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ·

Ἔτι δὲ ποττούτοισι βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμαροι.

1) Sic Cas. παρὰ vulgo. 2) Sic Schw. καὶ vulgo om. 3) Sic Pors. καμεῖται vulgo. 4) Sic Dind. ῥίναι τε vulgo. 5) H.A. 4, 2. 6) Sic Schweigh. e codd. τὸν τρύγονα vulg. 7) Sic ex Aristot. Schw. ἀμίαν vulg. 8) Sic Schw. e cdd. ἐσθιέ μοι vulg. 9) Sic Schw. τῷ δὲ vulg. 10) βώξ vulg. Corr. Dind. e cod.

Νουμήνιος δ᾽ ἐν Ἁλιευτικῷ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τούτοις·

Ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκάς τε τριγκούς[1]) τε.

Σπεύσιππος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀττικοὶ βόακας. Ἀριστοφάνης Σκηνὰς[2]) καταλαμβανούσαις·

Ἀλλ᾽ ἔχουσα γαστέρα p. 287.
μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

ὠνομάσθη δὲ παρὰ τὴν βοήν. διὸ καὶ Ἑρμοῦ ἱερὸν εἶναι λόγος τὸν ἰχθύν, ὡς τὸν κίθαρον Ἀπόλλωνος. Φερεκράτης δ᾽ ἐν Μυρμηκανθρώποις εἰπών· „Ἄλλον φωνὴν οὐκ ἔχειν ἰχθύν φασι τὸ παράπαν," ἐπιφέρει·

„Νὴ τὼ θεώ, οὐκ ἔστιν ἄλλος ἰχθὺς οὐδείς, ἢ βόαξ."

Ἀριστοφάνης δ᾽ ὁ Βυζάντιος κακῶς φησιν ἡμᾶς λέγειν τὸν ἰχθὺν βῶκα, δέον βόωπα, ἐπεὶ μικρὸς ὑπάρχων μεγάλους ὦπας ἔχει. εἴη ἂν οὖν ὁ βόωψ, βοὰς ὀφθαλμοὺς B
ἔχων." πρὸς ὃν λεκτέον, εἰ τοῦτον[3]) κακῶς ὀνομάζομεν, διὰ τί κορακῖνόν φαμεν, καὶ[4]) οὐ κοροκῖνον; ὠνομάσθη γὰρ ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας κινεῖν. τί δ᾽ οὐχὶ καὶ σείουρον λέγομεν, ἀλλὰ σίλουρον; ὠνόμασται γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ σείειν συνεχῶς τὴν οὐράν.

ΒΕΜΒΡΑΔΕΣ. Φρύνιχος Τραγῳδοῖς·

Ὦ χρυσοκέφαλοι βεμβράδες[5]) θαλάσσιαι.

Ἐπίχαρμος δ᾽[6]) ἐν Ἥβας γάμῳ βαμβραδόνας[7]) αὐτὰς καλεῖ·

Βαμβραδόνες τε καὶ[8]) κίχλαι, λαγοὶ[9]) δράκοντές τ᾽[10]) ἄλκιμοι,

καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις· „Βαμβραδόνι, ῥαφίδι[11])." Νου- C
μήνιος δ᾽ ἐν Ἁλιευτικῷ·

Ἢ βαιῇ καρῖδι καὶ εἴ ποτε βεμβράδι, κείνῃ
ζωὴ ἐπ᾽ ἀγρώστοιο, τάδε σκέψαιο δέλετρα[12]).

Δωρίων δ᾽ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί, Βεμβράδ᾽ ἀποκεφαλίσας, ἐὰν ᾖ ἁδροτέρα, καὶ ἀποπλύνας ἁλὶ λεπτῷ καὶ

1) βρίγκους Cas. 2) Sic Schw. e codd. σκηναῖς vulgo. 3) Sic Schw. e codd. τοῦτο κακ. vulg. 4) καὶ e cod. adiec. Dind. 5) Sic Schw. e codd. βεβράδες vulgo. 6) δ᾽ add. Schw. e cod. 7) Sic Schw. e codd. βεβραδόνας vulg. et sic in sqq. 8) Sic Dind. ex Etym. M. δέ τε vulgo. 9) Sic Dind. ex Etym. M. καὶ λαγοὶ vulg. 10) τ᾽ adiec. Dind. e p. 305 C. 11) Sic Cas. ῥαφεία vulgo. 12) Sic Schneider. δέλευρα vulg. et Dind.

ὕδατι, ἕψε[1]) τὸν αὐτὸν τρόπον τῇ τριγλίτιδι. γίνεται δέ, φησίν, ἐκ μόνης τῆς βεμβράδος σκευασία τις ἡ προσαγορευομένη βεμβραφύη[2])· ὧν[3]) μνημονεύει Ἀριστώνυμος ἐν Ἡλίῳ ῥιγοῦντι·

D Ὅ γέ τοι Σικελὸς ταῖς βεμβραφύαις[4]) προσέοικεν ὁ καρκινοβήτης[5]).

Ἀττικοὶ δ' ὅμως βεμβράδας λέγουσιν. Ἀριστομένης Γόησι· „Βεμβράδας φέρων ὀβολοῦ." Ἀριστώνυμος Ἡλίῳ ῥιγοῦντι·

Οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστιν ἔτι σαφῶς οὔτ' αὖ βεμβρὰς κακοδαίμων[6]).

Ἀριστοφάνης Γήρᾳ·

Ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσιν τεθραμμένη.

Πλάτων Πρέσβεσιν· „Ἡράκλεις, τῶν βεμβράδων." ἐν δὲ ταῖς Εὐπόλιδος Αἰξὶν ἔστιν εὑρεῖν καὶ διὰ τοῦ μ γραφόμενον.

E Ἀντιφάνης δ' ἐν Κνοιθιδεῖ[7]).

Ἄτοπόν[8]) γε[9]) κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσι
κήρυγμ'[10]), ὅπου καὶ νῦν τις ἐκεκράγει[11]) μέγα
μέλιτος γλυκυτέρας μεμβράδας[12]) φάσκων ἔχειν.
εἰ τοῦτο τοιοῦτ' ἐστίν, οὐδὲν κωλύει
τοὺς μελιτοπώλας αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅτι
πωλοῦσι τὸ μέλι σαπρότερον τῶν μεμβράδων.

καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Χορηγίδι διὰ τοῦ μ εἴρηκεν·

F Ὃς τοῖς τετραδισταῖς μὲν παρέθηκεν ἐσθίειν[13])
πρῴην λίκιθον καὶ μεμβράδας[14]) καὶ στέμφυλα.

ἐν δὲ Πρωτοχόρῳ·

Ἐπιπονώτερον
ἔργον[15]) μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ εἴληφ'[16]) ἐγώ,
ἀφ' οὗ παρασιτῶ. μεμβράδας[17]) μοι κρεῖττον ἦν
ἔχειν μετ' Ἀττικιστὶ δυναμένοις[18]) λαλεῖν.
ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο.

1) ἕψει vulgo.: corr. Dind. 2) Sic Schweigh. e codd. βεβραιφύη vulg. 3) ἧς L. 4) Sic ex em. Dind. μεμβραφύαις vulg. 5) Sic Meinek. καρκινοβάτης vulg. 6) Hunc vs. sic scribend. vidit Dind.: ὥστ' οὔτ' ἀφύη νῦν ἔστιν (vel ἔστ' ἔθ') ἁπλῶς etc. cll. p. 284 F. 7) Sic Dind. Κνοιθίδι Cas. e p. 448 E. κνοισθιδείᾳ vulg. 8) Sic Canter. τόπον vulgo. 9) Sic Schw. τε vulgo. 10) Sic Porson. κήρυγμα οὗ vulgo. 11) Sic Schw. e cod. ἐκβεβρ. vulgo. 12) Sic Dind. e cod. βεμβρ. vulg. et sic in sqq. 13) Sic Schw. ἐσθίων vulgo. 14) βεμβράδας L. 15) ἔργον add. Porson. 16) εἴληχ' Cas. 17) βεμβράδας vulg. Corr. Dind. 18) Sic Schw. e cdd. με κ' Ἀττικιστὶ δυνάμενον vulg.

ΒΛΕΝΝΟΣ[1]). Τούτου μέμνηται Σώφρων ἐν τῷ p. 288.
ἐπιγραφομένῳ Ἁλιεὺς[2]) τὸν ἀγροιώταν· „βλέννῳ θηλα- C. 10.
μόνι.“ ἔστι δὲ κωβιῷ τὴν ἰδέαν παραπλήσιος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ ΒΑΙΟΝΑΣ τινὰς ἰχθῦς καλεῖ ἐν τούτοις·

Ἄγε δὲ τρίγλας τε κυφὰς κἀχαρίστους βαίονας.

καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστί, Μή μοι βαίων· κακὸς ἰχθύς.

ΒΟΥΓΛΩΣΣΟΣ. ὁ Πυθαγορικὸς δὲ[3]) δι' ἐγκράτειαν Ἀρχέστρατός φησιν·

Εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότρηχυν B
βούγλωσσον, ταύτην θέρεος[4]), κατὰ[5]) Χαλκίδα κεδνήν.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ· „Βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος[6]) ἐνῆς.“ τῶν δὲ βουγλώσσων διαλλάττοντές εἰσιν οἱ κυνόγλωσσοι· περὶ ὧν καὶ αὐτῶν Ἐπίχαρμός φησιν·

Αἰολίαι[7]) πλῶτές τε κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ[8]) σκιαθίδες.

Ἀττικοὶ δὲ ψῆτταν αὐτὴν καλοῦσιν.

ΓΟΓΓΡΟΙ. Τούτους Ἱκέσιος σκληροτέρους τῶν ἐγχέ- C
λεων εἶναί φησι καὶ ἀραιοσαρκοτέρους τε καὶ ἀτροφωτέρους, εὐχυλίᾳ τε πολὺ λειπομένους, εὐστομάχους δὲ εἶναι. Νίκανδρος δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν καλεῖσθαί φησιν αὐτοὺς καὶ γρύλλους. Εὔδοξος δ' ἐν ἕκτῳ γῆς περιόδου γόγγρους[9]) φησὶ πολλοὺς ἀνδραχθεῖς ἐν Σικυῶνι ἁλίσκεσθαι· ὧν ἐνίους εἶναι καὶ ἁμαξιαίους. Φιλήμων δὲ τῆς κωμῳδίας ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν Σικυῶνι D
διαφόρων γόγγρων, ποιεῖ τινα μάγειρον ἐπὶ τέχνῃ τῇ ἑαυτοῦ σεμνυνόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Στρατιώτῃ τάδε·

Ὡς ἵμερός μ' ὑπῆλθε γῇ τε κοὐρανῷ
λέξαι μολόντι τοὔψον ὡς ἐσκεύασα.
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ἡδύ γ' ἔστ' εὐημερεῖν
ἐν ἅπασιν. ἰχθὺς ἁπαλὸς οἷος γέγονέ μοι,

1) Sic Schw. e cod. βέλεννος vulgo. 2) Sic Schw. e codd. ἁλιεὺς vulg. 3) δὲ add. Schweigh. e codd. 4) Sic Schw. e cod. θήρα vulgo. 5) Sic Schw. e codd. καὶ vulg. 6) Sic Schw. e cod. κίθαρις vulgo. 7) Sic Schw. e cod. αἰλίαι vulgo. 8) ἐνῆν δὲ καὶ vulgo. Corr. Schweigh. e p. 307 B. 322 F. 9) Sic Schweigh. e cod. γόγγρους δέ φησιν vulgo.

οἷον παρατέθεικ'[1]), οὐ πεφαρμακευμένον
τυροῖσιν, οὐδ' ἄνωθεν ἐξηνθισμένον·
E ἀλλ', οἷος ἦν ζῶν, κὠπτὸς ὢν τοιοῦτος ἦν.
οὕτως ἁπαλὸν ἔδωκα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ
ὀπτῶν τὸν[2]) ἰχθύν, οὐδὲ πιστευθήσομαι.
ὅμοιον ἐγένετ', ὄρνις ὁπόταν[3]) ἁρπάσῃ
τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι· περιτρέχει κύκλῳ
τηροῦσα τοῦτο, καταπιεῖν ἐσπούδακεν[4]),
ἕτεραι[5]) διώκουσιν[6]) δὲ ταύτην. ταὐτὸν ἦν.
τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθὼν
τῆς λοπάδος ἀνεπήδησε κἄφευγεν κύκλῳ
τὴν λοπάδ' ἔχων. ἄλλοι δ' ἐδίωκον κατὰ πόδας.
F ἐξῆν ὀλολύζειν· οἱ μὲν ἥρπασάν τι γάρ,
οἱ δ' οὐδέν, οἱ δὲ πάντα. καίτοι παρέλαβον
ἰχθῦς ποταμίους, ἐσθίοντας βόρβορον.
εἰ δ' ἔλαβον ἀρτίως[7]) σκάρον, ἢ 'κ τῆς Ἀττικῆς
γλαυκίσκον, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ἢ 'ξ Ἄργους κάπρον,
ἢ 'κ τῆς Σικυῶνος τῆς φίλης, ὃν τοῖς θεοῖς
p. 289. φέρει[8]) Ποσειδῶν γόγγρον εἰς τὸν οὐρανόν,
ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' ἂν θεοί.
ἀθανασίαν εὕρηκα· τοὺς ἤδη νεκρούς,
C. 11. [9])* * ὅταν ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν.

Ταῦτα, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐδ' ἂν[10]) Μενεκράτης ἂν ὁ Συρακόσιος ἐξωγκώσατο[11]) ὁ Ζεὺς ἐπικαλούμενος, ὃς ἐφρόνει μέγα ὡς μόνος αἴτιος τοῦ ζῆν τοῖς ἀνθρώποις γινόμενος διὰ τῆς αὑτοῦ[12]) ἰατρικῆς. τοὺς οὖν[12]) θεραπευο-
B μένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἱερὰς καλουμένας νόσους συγγράφεσθαι ἠνάγκαζεν ὅτι ὑπακούσονται αὐτῷ δοῦλοι περισωθέντες. καὶ ἠκολούθουν ὁ μέν τις Ἡρακλέους σκευὴν ἔχων καὶ καλούμενος Ἡρακλῆς· — Νικόστρατος δ' ἦν οὗτος ὁ Ἀργεῖος, ἱερὰν νόσον θεραπευθείς. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἔφιππος ἐν Πελταστῇ λέγων ὧδε·

[13]) Οὐ Μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι Ζεὺς θεός[14]),
Νικόστρατος δ' ἀργεῖος[15]) ἕτερος Ἡρακλῆς;

1) Sic Schweigh. e codd. παρετίθει κοὐ vulg. 2) Sic Schw. e cod. τὸν ὀπτὸν vulg. 3) Sic Schw. e codd. ὅταν vulg. 4) Sic Meinek. καταπιεῖν περὶ δ' ἐσπ. vulg. 5) Sic Dind. e codd. ἑτέρα vulgo. 6) Sic e codd. Dind. διώκουσα vulg. 7) Sic Bentl. ἄρτι vulgo. 8) ὁ Ποσειδῶν vulg.: articul. del. Schweigh. 9) Lacunam indic. Dind. 10) Sic Schw. e cd. οὐδὲ vulg. 11) Sic Schw. e cdd. ἐφθέγξατο vulg. 12) αὐτοῦ Dind.; idem γοῦν. 13) Sic Schw. e cd. ὁ Μ. vulg. 14) Sic Schw. ὁ θεός vulg. 15) ὁ Ἀργ. vulg.; corr. Dind.

ἄλλος δέ τις, ὡς Ἑρμῆς, χλαμύδ' ἔχων καὶ κηρύκειον[1]),
πρὸς δὲ τούτοις πτερά· ὡς ὁ Ζελείτης Νικαγόρας, ὁ καὶ C
τῆς πατρίδος τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ Βάτων[2]) ἐν τοῖς περὶ
τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων. Ἡγήσανδρος δέ φησιν ὅτι καὶ
Ἀστυκρέοντα θεραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόλλωνα ἐκάλεσε.
καὶ ἄλλος δ' αὐτῷ τῶν περισωθέντων Ἀσκληπιοῦ στολὴν
ἀναλαβὼν συμπεριεφθείρετο. αὐτὸς δ' ὁ Ζεὺς πορφύραν
ἠμφιεσμένος καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχων
καὶ σκῆπτρον κρατῶν κρηπῖδάς τε ὑποδεδεμένος περιῄει D
μετὰ τοῦ θείου χοροῦ. καὶ ἐπιστέλλων Φιλίππῳ τῷ βασι-
λεῖ οὕτως ἔγραψεν·

„Μενεκράτης Ζεὺς Φιλίππῳ χαίρειν. σὺ μὲν Μακε-
δονίας βασιλεύεις, ἐγὼ δὲ ἰατρικῆς. καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνον-
τας δύνασαι, ὅταν βουληθῇς, ἀπολλύναι, ἐγὼ δὲ τοὺς νο-
σοῦντας σώζειν, καὶ τοὺς εὐρώστους ἀνόσους, οἵ ἂν[3]) ἐμοὶ
πείθωνται, παρέχειν μέχρι γήρως ζῶντας. τοιγαροῦν σὲ
μὲν Μακεδόνες δορυφοροῦσιν, ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες
ἔσεσθαι. Ζεὺς γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς βίον παρέχω." πρὸς ὃν
ὡς[4]) μελαγχολῶντα ἐπέστελλεν[5]) ὁ Φίλιππος· „Φίλιπ- E
πος[6]) Μενεκράτει ὑγιαίνειν." παραπλησίως δ' ἐπέστελλε[7])
καὶ Ἀρχιδάμῳ τῷ Λακεδαιμονίων βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις
ὅσοις ἔγραφεν, οὐκ ἀπεχόμενος τοῦ Διός. καλέσας δ' αὐ-
τόν ποτε[8]) ἐπὶ δεῖπνον ὁ Φίλιππος μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν
συγκατέκλινε, πάντας ἐπὶ τῆς μέσης κλίνης ὑψηλότατα
καὶ ἱεροπρεπέστατα[9]) κεκοσμημένης, καὶ τράπεζαν παρα-
θείς, ἐφ' ἧς βωμὸς ἔκειτο καὶ τῶν ἀπὸ γῆς πάντων
ἀπαρχαί[10]). καὶ ὁπότε τοῖς ἄλλοις παρεφέρετο τὰ ἐδώ- F
διμα, τοῖς ἀμφὶ Μενεκράτην[11]) ἐθυμίων καὶ ἔσπενδον οἱ
παῖδες. καὶ τέλος ὁ καινὸς Ζεὺς μετὰ τῶν ὑπηκόων γε-
λώμενος θέων ἔφυγεν ἐκ τοῦ συμποσίου, ὡς Ἡγήσανδρος

1) Sic Schw. e codd. καρύκειον vulgo. 2) Sic Schw. e codd. Βάττων vulg. 3) ἂν add. Schweigh. e codd. 4) ὡς add. Schw. e codd. 5) Sic e codd. Dind. ἐπέστειλεν vulg. 6) Φίλ. add. Casaub. 7) Sic e codd. Schweigh. ἐπέστειλε vulgo. 8) Sic e cod. Schw. δέ ποτε αὐτὸν vulgo. 9) Sic Schweigh. e codd. καὶ μεγαλοπρεπέστατα ἢ ἱεροπρ. vulgo. 10) Sic Dind. e cod. πάντων καρπῶν ἀπ. vulgo. 11) Sic Dind. e cod. Μενεκράτη vulg.

ἱστορεῖ. μνημονεύει δὲ τοῦ Μενεκράτους καὶ Ἄλεξις ἐν Μίνῳ.

Καὶ Θεμίσων δ' ὁ Κύπριος, τὰ Ἀντιόχου τοῦ βασιλέως παιδικά, ὥς φησι Πύθερμος ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν, οὐ μόνον ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἀνεκηρύττετο, Θεμίσων Μακεδὼν Ἀντιόχου βασιλέως Ἡρακλῆς,
p. 290. ἀλλ' ἔθυόν τε [1]) αὐτῷ πάντες οἱ ἐγχώριοι, ἐπιλέγοντες Ἡρακλεῖ Θεμίσωνι, καὶ παρῆν αὐτὸς ὁπότε τις τῶν ἐνδόξων θύοι καὶ ἀνέκειτο στρωμνὴν καθ' αὑτὸν ἔχων, ἠμφιεσμένος λεοντῆν· ἐφόρει δὲ καὶ τόξα Σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει. ὁ δ' οὖν Μενεκράτης τοιοῦτος ὢν ὁποῖος εἴρηται οὐδὲν παραπλήσιόν ποτε ἐξωγκώσατο οἷον ὁ προειρημένος [2]) μάγειρος·

Ἀθανασίαν ηὕρηκα. τοὺς ἤδη νεκρούς,
; ὅταν ὀσφρανθῶσι, ποιῶ ζῆν πάλιν.

B Ἀλαζονικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγείρων φῦλον, ὡς
C. 12. καὶ Ἡγήσιππος ἐν Ἀδελφοῖς [3]) παρίστησι [4]). παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα·

Βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
εἰρημέν' ἐστίν· ἢ λέγων φαίνου τί μοι
καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν, ἢ μὴ κόπτ' ἐμέ.
B. οὔκ, ἀλλὰ τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς, Σύρε [5]),
εὑρημένον [6]) εἰδέναι νόμιζε μόνον [7]) ἐμέ.
οὐ γὰρ παρέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυσίν [8]),
ἔχων περίζωμ', ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον
ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα [9]).
C εἴδη λαχάνων ὅσ' ἐστί, βεμβράδων τρόπους [10]),
φακῆς γένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·
ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγχάνω διακονῶν,
ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς,
τὰ βάπτ' ἔχοντες, τοὐπίθημα τῆς χύτρας
ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν·
τοιοῦτος ἔνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι
διέδραμε γαργαλισμός, ὡς ὄντων γάμων.

1) Sic vulg. ἔθυον δὲ Dindorf. e codd. 2) p. 289 A. 3) Sic Casaub. e p. 405 D. Ἡγήσανδρος ἐν Δελφοῖς vulgo. 4) Sic Schw. e codd. παρίστασι vulgo. 5) Sic Petit. εὗρε vulgo. 6) Sic Valck. εὕρημα μόνον vulgo. 7) Sic Schw. εἰδέναι τῶν νομιζομένων 8) Sic Pors. δυεῖν vulg. 9) Sic Schw. e cod. ἐξήτασα vulg. 10) Sic Schw. e codd. τρόπος vulgo.

Α. φακῆν παρατιθεὶς, εἰπέ μοι, καὶ βεμβράδας;
Β. τὰ πάρεργά του ταῦτ' ἔστιν. ἂν[1]) δὲ δὴ λάβω
τὰ δέοντα, καὶ τοὐπτάνιον[2]) ἁρμόσωμ' ἅπαξ, D
ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε Σειρήνων, Σύρε,
ἐγένετο, καὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν.
ὑπὸ τῆς ὀσμῆς γὰρ[3]) οὐδὲ εἷς δυνήσεται
ἁπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί·
ὁ δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν
ἑστήξετ' ἀχανὴς, προσπεπατταλευμένος,
ἄφωνος, ἄχρι ἂν[4]) τῶν φίλων βεβυσμένος
τὴν ῥῖν' ἕτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ.
Α. μέγας εἶ τεχνίτης. Β. ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·
πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα τῶν καθημένων, E
οἳ καταβεβρώκασ' ἕνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.

πρὸς τῶν θεῶν τί διαφέρειν οὗτος ὑμῖν δοκεῖ τῶν παρὰ Πινδάρῳ[5]) Κηληδόνων, αἳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς Σειρῆσι τοὺς ἀκροωμένους ἐποίουν ἐπιλανθανομένους τῶν τροφῶν διὰ τὴν ἡδονὴν ἀφαυαίνεσθαι;

Νικόμαχος δ' ἐν Εἰλειθυίᾳ καὶ αὐτὸς παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὗτος πρὸς τὸν μισθωσάμενον·

Ὑποδεικνύεις μὲν ἦθος ἀστεῖον πάνυ F
καὶ πρᾶον, ὀλίγωρον δὲ πεποίηκάς τι. Β. πῶς;
Α. ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας.
ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδότων,
οὕτω τ' ἐμισθώσω με; Β. μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ[6]).
Α. ἦ μὴν[7]) ἴσως ὅσον μαγείρου διαφέρει
μάγειρος[8]) οὐκ οἶσθ'. Β. εἴσομαι δέ γ', ἢν λέγῃς· p. 291.
Α. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἠγορασμένον
πότερ'[9]) ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
διακόνου 'στ' οὐ[10]) τοῦ τυχόντος; Β. Ἡράκλεις·
Α. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλειος ἑτέρα διάθεσις.
πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάνυ,
[11])ὧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἔνι

1) vulgo ἐάν. Dind. ἤν. 2) Sic Schw. ed. τοὐπτανεῖον vulgo. 3) ὑπὸ τῆς γὰρ ὀσμῆς Dindorf. e Piersoni coni. 4) Sic Schw. e cdd. ἄχρις ἂν αὐτὸν τῶν φ. vulg. 5) Fr. 25. 6) οὔκ vulgo. Corr. Dindorf. 7) Sic Casaub. ᾤμην vulgo. 8) Sic Schw. διαφέρει μαγείρου μάγειρος codd. διαφ. διακόνου μάγειρος vulgo. 9) Sic Dobr. πότερον vulg. 10) Sic Schw. e codd. vestig. διακόνου 'στὶ τοῦ vulgo. 11) inter hunc et sqq. vers. quaedam excidisse videntur. ὧν μὴ μαθεῖν etc. deinde ταύτῃ προσελθ. Grot.

ταύταις προσελθεῖν εὐθύς, ἀλλ᾽ ἔμπροσθε δεῖ
[1]) ζωγραφίας ἧφθαι. ταὐτὰ καὶ μαγειρικῆς
πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς τέχνης ἑτέρας τέχνας·
B ὧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν [2])·
ἀστρολογικήν, γεωμετρικήν, ἰατρικήν [3]).
τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τέχνας
ἐντεῦθεν εἴσει, παρακολουθήσεις χρόνοις,
πότ᾽ ἄωρός ἐσθ᾽ ἕκαστος, ἢ πόθ᾽ ὥριμος.
τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα·
ἐνίοτε κρείττων γίγνεται [4]) θύννου βόαξ.
Β. ἔστω. γεωμετρικὴ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;
Α. τοὐπτάνιον [5]) ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα.
τοῦτο διελέσθαι, καὶ τόπον λαβόνθ᾽ ἕνα
C μερίσαι κατ᾽ εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδεξία,
ἐκεῖθεν ἐνταῦθ᾽ ἐστὶ μετενηνεγμένα.
Β. οὗτος [6]), πέπεισμαι· καὶ τὰ λοιπὰ μὴ λάλει.
περὶ τῆς ἰατρικῆς δέ; Α. τῶν γὰρ βρωμάτων
πνευματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ τιμωρίαν
ἔχοντ᾽ ἔνι᾽ [7]) ἔστιν, οὐ τροφήν. δειπνῶν δὲ πᾶς
τἀλλότρια γίγνετ᾽ ὀξύχειρ κοὐκ ἐγκρατής.
τοῖς δὴ τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα
εὕρητ᾽ ἐκεῖθεν. μεταφορὰ δ᾽ ἐστὶν τέχνης
D ἤδη τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως ἐμόν·
παρὰ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται·
ἀριθμῷ τὸ πλῆθος εἰδέναι, μαγειρικῆς.
οὐδεὶς [8]) ἕτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται.
Β. μικρὰ διάκουσον ἐν μέρει κἀμοῦ. Α. λέγε.
Β. σὺ μηδὲν ἐνόχλει μήτε σαυτὸν μήτ᾽ ἐμέ,
ἀπραγμόνως δὲ διαγενοῦ τὴν ἡμέραν.

Ὁ δὲ παρὰ τῷ νεωτέρῳ Φιλήμονι [9]) μάγειρος διδασκαλικός τις εἶναι θέλει, τοιαῦτά τινα λαλῶν·

Ἐάσαθ᾽ οὕτως, ὡς [10]) ἔχει. τὸ πῦρ μόνον
E ποιεῖτε τοῖς ὀπτοῖσι [11]) μήτ᾽ ἀνειμένον·
τὸ γὰρ τοιοῦτ᾽ οὐκ ὀπτόν, ἀλλ᾽ ἑφθὸν ποιεῖ·
μήτ᾽ ὀξύ· κατακάει γὰρ ὅσ᾽ ἂν ἔξω λάβῃ
τοῦτο πάλιν, εἰς τὴν σάρκα δ᾽ οὐκ ἐνδύεται.
μάγειρός ἐστιν οὐκ ἐὰν ζωμήρυσιν

1) etiam hic vs. turbatus est. 2) Sic Schweigh. e cod. λαβεῖν vulgo. 3) ἰατρικήν, γεωμετρικήν, vulg. Transposuit Dind. 4) γίνεται vulg. Corr. Dind. et sic in sqq. 5) Sic Cas. τοὐπτανεῖον vulg. 6) Sic Schw. e codd. οὕτως vulgo. 7) Sic Meinek. ἔνεστιν vulg. 8) οὐθεὶς vulg. Corr. Dind. 9) p. 432. 10) Sic Bentl. ὡς vulg. om. 11) Sic Pors. ὀπτοῖς vulg.

ἔχων τις ἔλθῃ καὶ μάχαιραν πρός τινα,
οὐδ' ἄν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθῦς ἐμβάλῃ,
ἀλλ' ἔστι τις φρόνησις ἐν τῷ πράγματι F

Ὁ δὲ παρὰ Διφίλῳ ἐν τῷ Ζωγράφῳ καὶ πρὸς οὓς ἐκμισθοῦν αὐτὸν δεῖ, διδάσκει λέγων οὕτως·

Οὐ μὴ παραλάβω σ' οὐδαμοῦ, Δράκων [1]), ἐγὼ
ἐπ' ἔργον, οὗ [2]) μὴ διατελεῖς τὴν ἡμέραν
τραπεζοποιῶν ἐν ἀγαθοῖς πολλοῖς χύδην.
οὐ γὰρ βαδίζω πρότερον, ἂν [3]) μὴ δοκιμάσω,
τίς ἔσθ' ὁ θύων, ἢ πόθεν συνίσταται p. 292.
τὸ δεῖπνον, ἢ κέκληκεν ἀνθρώπους τίνας.
ἔστιν δ' ἁπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφή,
εἰς ποῖα μισθοῦν ἢ φυλάττεσθαί με δεῖ.
οἷον τὸ κατὰ τοὐμπόριον, εἰ βούλει, γένος·
ναύκληρος ἀποθύει τις εὐχήν [4]), ἀποβαλὼν
τὸν ἱστὸν ἢ πηδάλια [5]) συντρίψας νεώς,
ἢ φορτί' ἐξέρριψ' ὑπέραντλος γενόμενος,
ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον· οὐδὲν ἡδέως
ποιεῖ γὰρ οὗτος, ἀλλ' ὅσον νόμου χάριν·
ὁμοῦ δὲ ταῖς σπονδαῖσι διαλογίζεται B
τοῖς συμπλέουσιν ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος,
τιθείς, τά θ' αὑτοῦ σπλάγχν' ἕκαστος ἐσθίει.
ἀλλ' ἕτερος εἰσπέπλευκεν ἐκ Βυζαντίου
τριταῖος, ἀπαθής, εὐπορηκώς, περιχαρὴς
εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μνᾷ γεγονέναι καὶ δώδεκα,
λαλῶν [6]) τὰ ναῦλα καὶ δάνει' ἐρυγγάνων.
ἀφροδίσι' ὑπὸ κόλλοψι μαστροποῖς ποιῶν,
ὑπὸ τοῦτον ὑπέμυξ' εὐθὺς ἐκβεβηκότα,
τὴν δεξιὰν ἐνέβαλον, ἐμνήσθην Διὸς
σωτῆρος, ἐμπέπηγα τῷ διακονεῖν. C
τοιοῦτος ὁ τρόπος. μειράκιον ἐρῶν πάλιν
τὰ πατρῷα βρύκει καὶ σπαθᾷ· πορεύομαι.
ἀπὸ συμβολῶν συνάγοντα, νὴ Δί', ἕτερά που
ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον ἀνευρημένα [7]),
τὰ κράσπεδ' ἀποθλίβοντα, καὶ κεκραγότα·
„ὀψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται;"
ἐῶ βοᾶν. πληγὰς γὰρ ἔνι [8]) προσλαμβάνειν
ἐλθόντα καὶ τὴν νύχθ' ὅλην διακονεῖν.
τὸ μισθάριον γὰρ ἂν ἀπαιτῇς, ἀμίδα μοι

1) Sic Pors. σου θάμ' οὐ Δρ. vulgo. 2) Sic Porson. οὐ vulgo. 3) ἐὰν vulg. Corr. Dind. 4) Sic Schw. e codd. εὐθὺς vulgo. 5) Sic Grot. πηδάλιόν τι vulgo. 6) Sic Schw. e codd. λαβὼν vulg. 7) Sic e cod. Dind. ἐν εὑρημένα vulg. 8) Sic Iacobs. ἔστι προλαμβ. vulgo.

D *ἔνεγκε πρῶτον, φησίν. ὄξος ἡ φακῆ*
οὐκ εἶχε. πάλιν ᾔτησας· οἰμώξει [1]) μακρὰ
πρῶτος μαγείρων, φησίν. ἕτερα μυρία
τοιαῦτα καταλέξαιμ' ἄν. οὗ δὲ νῦν σ' ἄγω,
πορνεῖόν ἐστι, πολυτελῶς Ἀδώνια
ἄγουσ' ἑταίρα μεθ' ἑτέρων [2]) πορνῶν χύδην.
σαυτὸν ἀποτάξεις τόν τε κόλπον ἀποτρίχων.

Καὶ παρ' Ἀρχεδίκῳ δ' ἐν Θησαυρῷ ἄλλος σοφιστὴς μαγειρίσκος τάδε λέγει·

E *Πρῶτον [3]) ὠμῶν κειμένων*
τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι.
δίδου κατὰ χειρός. τοὔψον οἰχήσει λαβών.
τὰς λοπάδας ἐπιθεὶς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἄνθρακας
ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα.
ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἵ τε τῶν παροψίδων
τὸν ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσί μου,
ἑφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ' [4]), ἔχοντα τοὺς
F *χυμοὺς ἐν αὐτῷ [5]) τήν τε τῆς ἅλμης ἀκμήν,*
εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος.
ἐλαδίου κοτύλης τε παραναλωμένης
σέσωκ' ἐμοὶ [6]) τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως.

Φιλοστέφανος δ' ἐν Δηλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων μαγείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει·

p. 293. *Εἰδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ*
τῇ τ' ὀξύτητι, μετὰ Θίβρωνα [7]), Δαίδαλε,
τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον πέρας,
δοὺς μισθόν, ὅν μ' [8]) ᾔτησας, ἥκω δεῦρ' ἄγων.

Σωτάδης δ' [9]), οὐχ ὁ τῶν Ἰωνικῶν ᾀσμάτων ποιητὴς ὁ Μαρωνίτης, ἀλλ' ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας, ποιεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Ἐγκλειομέναις, οὕτω γὰρ ἐπιγράφει τὸ δρᾶμα, τοιάδε μάγειρον λέγοντα·

Καρῖδας ἔλαβον πρῶτον, ἀπεταγήνισα [10])
B *ταύτας ἁπάσας. γαλεὸς εἴληπται μέγας,*
ὤπτησα τὰ μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμέαν
ἕψω ποιήσας τρίμμα συκαμίνινον [11]).

1) Sic Schw. e codd. *οἰμώξεις* vulgo. 2) Sic ex codd. Schw. *ἑταίρων* vulgo. 3) Sic Dind. e codd. *πρῶτον μὲν* vulgo. 4) Sic Schw. e codd. *ἀποδίδοντ'* vulgo. 5) *αὐτῷ* vulg. Corr. Dind. 6) Sic Schweigh. *σέσωκέ μου.* 7) Sic Gaisford. *Θίμβρωνα* vulgo. 8) *μ'* add. Cas. 9) Sic Schw. *ἀγαγόν σε Σωτ.* vulg. 10) Sic Meinek. *ἀπετηγάνισα* vulgo. 11) Sic Cas. *συκάμινον* vulg.

γλαύκου φέρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο,
ἐν λοπάδι μεγάλῃ ταῦτα, λιτῶς προσαγαγὼν
χλόην, κύμινον, ἅλας, ὕδωρ, ἐλάδιον.
λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα·
ἔσται δι' ἅλμης λιπαρὸς ἑφθὸς ἐν χλόῃ.
ἀποδοὺς ὅσ' [1]) ἐστὶν ἀπ' ὀβελίσκων [2]) ὀπτανά,
τρίγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλάς, C
ἔρριψα ταύτας ἐπὶ τὸν ἄνθραχ' ὡς ἔχει,
ἅλμῃ τε λιπαρᾷ παρατίθημ' ὀρίγανον.
ταύταις [3]) προσέλαβον σηπίας καὶ τευθίδας·
ἀστεῖον ἑφθὴ τευθὶς ὠνθυλευμένη
καὶ πτερύγι' [4]) ἁπαλῶς [5]) σηπίας ὠπτημένα.
τριμμάτιον ἐψκίωσα τούτοις ἀνθινὸν
παντοδαπόν. ἑψητὸν δὲ μετὰ ταῦτ' ἐστί τι [6]);
ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον.
γόγγρον ἐπὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺν σφόδρα, D
κατέπνιξ' ἐν ἅλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρᾳ.
κωβίδι' ἅττα [7]) καὶ πετραῖα δή τινα
ἰχθύδια, τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
ἐμόλυν' ἀλεύρῳ * * [8]) τοιούτῳ τινί,
πέμπω τε ταῖς καρῖσι τὴν αὐτὴν ὁδόν.
ἀμίαν τε χήραν, θηρίον καλὸν σφόδρα,
θρίοισι ταύτην ἅλις [9]) ἐλαδίῳ διεὶς
ἐσπαργάνωσα περιπάσας ὀρίγανον,
ἐνέκρυψά θ' ὥσπερ δαλὸν εἰς πολλὴν τέφραν. E
ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον Φαληρικήν.
εἷς κύαθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολύ·
τεμὼν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ πλείονα,
κἂν ᾖ δικότυλος λήκυθος, καταστρέφω.
τί λοιπόν; οὐδὲν ἄλλο. τοῦτ' ἔσθ' ἡ τέχνη,
οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.

Καὶ μαγείρων μὲν ἅλις· τοῦ δὲ γόγγρου πέρι [10]) λεκτέον. Ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ καὶ ὁπόθεν ἕκαστον μέρος αὐτοῦ δεῖ συνωνεῖσθαι διηγεῖται οὕτως· F

Γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλὴν φίλη [11]) ἐν Σικυῶνι,

1) Sic Adam. ὅς vulg. 2) Sic Schw. ἀποβέλισον vulgo. 3) Sic Schw. ταύταισι vulgo. 4) Sic Schw. πτέρυγ' vulgo. 5) ἁπλῶς vulg. Corr. Dind. 6) Sic Pors. vulg.: ταῦτ' ἐστίν. Dind. e codd. ταῦτ' ἀστεῖα. 7) Sic Schw. e cod. ἄττα v. 8) Lacun. indic. Dind. Cas. πάντα vel ταῦτα. 9) Sic Pors. εἴλησ' vulg. 10) Sic Dind. e cod. ἴδιον δὲ γ. π. L. 11) Sic Schw. φίλος vulg.

πίονος, ἰσχυροῦ, μεγάλου, καὶ πάντα τὰ κοῖλα·
εἶτα χρόνον πολὺν ἕψε χλόῃ περίπαστον ἐν ἅλμῃ·

p. 294. ἑξῆς τε περὶ τῶν κατ' Ἰταλίαν τόπων διεξιὼν πάλιν ὁ καλὸς οὗτος περιηγητής φησι·

Καὶ γόγγρος σπουδαῖος ἁλίσκεται, ὥστε τοσοῦτον[1]
τῶν ἄλλων πάντων ὄψων κρατεῖ οὗτος, ὅσον περ
θύννος ὁ πιότατος τῶν φαυλοτάτων κορακίνων.

Ἄλεξις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις[2]·

Γόγγρου δ' ὁμοῦ σωρευτὰ πιμελῆς μέλη
ὑπεργέμοντα[3]).

B Ἀρχέδικος δ' ἐν Θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον λέγοντα περὶ ὧν ὠψώνηκεν αὐτός·

Δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον,
γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια
δραχμῶν πάλιν πέντ'. ὢ ταλαιπώρου βίου.
δραχμῆς τραχήλους. ἀλλὰ νὴ τὸν ἥλιον,
κἀμοὶ τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν
ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἄν,
πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ', ἀπηγξάμην.
C *οὐδεὶς*[4]) *δεδιηκόνηκεν*[5]) *ἐπιπονώτερον.*
ἅμα μὲν πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα·
ἅμα δ' εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ', ἀπωλλύμην.
κατέδοντ' ἐκεῖνοι. τοῦτο πρὸς ἐμαυτὸν λέγω.
διαπυτιοῦσ'[6]) *οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί.*
οἴμοι.

C. 12. ΓΑΛΕΟΙ[7]). Ἱκέσιος ἐν τοῖς περὶ ὕλης τῶν γαλεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἁπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας καλουμένους. Ἀριστοτέλης δὲ εἴδη αὐτῶν φησιν εἶναι πλείω,
D ἀκανθίαν, λεῖον, ποικίλον, σκύμνον, ἀλωπεκίαν, ῥίνην. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων, τὸν ἀλωπεκίαν[8]) μίαν ἔχειν φησὶ λοφιὰν πρὸς τῷ οὐραίῳ, ἐπὶ δὲ τῆς ῥάχεως οὐδαμῶς. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων καὶ κεντρίνην φησί τινα γαλεὸν εἶναι καὶ νωτιδανόν. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ ἐπινωτιδέα[9]) καλεῖ, χείρονα δ' εἶναι τὸν κεντρίνην καὶ δυσώδη. γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ

1) *τοσούτου* L. 2) Sic Schweigh. e codd. *Θήβας* vulgo. 3) Sic Porson. *μέλη σωρευτὰ πιμελῆς ὑπογέμοντα* vulgo. 4) *οὐθεὶς* vulgo. Corr. Dind. 5) Sic Valck. *δὲ διηκόνηκεν* vulgo. 6) Sic Schw. *διαπυτιοῦσιν* vulgo. 7) Sic Schw. e codd. *γαλεός* vulgo. 8) *τὴν ἀλ.* L. 9) *ἐπινωτίδεα* vulgo. Corr. Dind.

πρώτῃ λοφιᾷ ἔχειν κέντρον τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἐχόντων·
οὔτε δὲ στέαρ οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθῦς τούτους, E
διὰ τὸ χονδρώδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν
ἔχει πεντάγωνον. τίκτει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα τρία
καὶ εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν
ἀφίησι· μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ ὁ ἀλωπεκίας. οἱ δὲ
λοιποὶ οὐκέτι, διὰ τὴν τραχύτητα.

Ἀρχέστρατος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ[1]) ζήσας
βίον περὶ τοῦ ἐν Ῥόδῳ γαλεοῦ λέγων, τὸν αὐτὸν εἶναι
ἡγεῖται τῷ παρὰ Ῥωμαίοις μετ' αὐλῶν καὶ στεφάνων εἰς
τὰ δεῖπνα περιφερομένῳ, ἐστεφανωμένων καὶ τῶν φερόν- F
των αὐτὸν καλούμενόν τε[2]) ἀκκιπήσιον. ἀλλ' οὗτος μὲν
μικρὸς καὶ μακρορυγχότερός ἐστι καὶ τῷ σχήματι τρίγω-
νος ἐκείνων μᾶλλον· τούτων δ' ὁ εὐτελέστατος καὶ μικρό-
τατος οὐχ ἧττον Ἀττικῶν χιλίων πιπράσκεται. Ἀπίων[3])
δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀπικίου τρυφῆς τὸν
ἔλοπα καλούμενον τοῦτόν φησιν εἶναι τὸν ἀκκιπήσιον. ἀλλ'
ὅ γε Ἀρχέστρατος περὶ τοῦ Ῥοδιακοῦ γαλεοῦ λέγων τοῖς
ἑταίροις πατρικῶς πως συμβουλεύων φησίν·

Ἐν δὲ Ῥόδῳ γαλεὸν τὸν ἀλώπεκα· κἂν ἀποθνήσκειν p.295
μέλλῃς, ἂν μή σοι πωλεῖν θέλῃ, ἅρπασον αὐτόν·
ὃν καλέουσι Συρακόσιοι κύνα πίονα· κᾆτα
ὕστερον ἤδη πάσχ', ὅ τί σοι πεπρωμένον ἐστίν.

τούτων τῶν ἐπῶν μνησθεὶς καὶ Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν τῇ
πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ φησι καὶ δικαίως παρακελεύεσθαι
τὸν ποιητὴν τῷ μὴ δυναμένῳ τιμὴν ἀριθμῆσαι ἀδικίᾳ κτή-
σασθαι τὴν ἐπιθυμίαν. καὶ γὰρ τὸν Θησέα, φησί, γεγονότα
καλὸν ὑπολαμβάνω, τοῦ Τληπολέμου τὸν ἰχθὺν τοῦτον B
αὐτῷ παρασχόντος, παρεσχηκέναι Τιμοκλῆς δ' ἐν Δακτυ-
λίῳ[4]) φησί·

Γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.

ΓΛΑΥΚΟΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ

Σκορπίοι τε ποικίλοι σαῦροί τε, γλαῦκοι πίονες,

Νουμήνιος δ'[5]) ἐν Ἁλιευτικῷ·

1) Sic Dindorf. e cod. vulg. uno λ. 2) Sic Schw. e codd. δὲ vulg. 3) Sic Dind. e cod. Ἀππίων vulg. 4) Sic Cas. δακτύλῳ vulg. 5) δ' add. Dind. e cod.

Ὕκην [1]), *ἢ κάλλιχθυν, ἠὲ χρόμιν, ἄλλοτε δ' ὀρφόν,*
C *ἢ γλαῦκον περόωντα κατὰ μνία σιγαλόεντα.*

τὴν δὲ τοῦ γλαύκου κεφαλὴν ἐπαινῶν ὁ Ἀρχέστρατός φησιν·

Ἀλλά μοι ὀψώνει γλαύκου κεφαλὴν ἐν Ὀλύνθῳ
καὶ Μεγάροις. σεμνὸς [2]) *γὰρ ἁλίσκεται ἐν τενάγεσσι* [3]).

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Προβατεῖ φησιν·

Βοιώτιαι [4]) *μὲν ἐγχέλεις, μῦς Ποντικοί* [5]),
γλαῦκοι [6]) *Μεγαρικοί, μαινίδες Κυρύστιαι,*
D *φάγροι δ' Ἐρετρικοί, Σκύριοι δὲ κάραβοι.*

ὁ δ' αὐτὸς ἐν Φιλώτιδι καὶ ταῦτα λέγει·

οὐκοῦν τὸ μὲν γλαυκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε
ἕψειν ἐν ἅλμῃ φημί [7]). *Β. τὸ δὲ* [8]) *λαβράκιον;*
Α. ὀπτᾶν ὅλον. Β. τὸν γαλεόν; Α. ἐν ὑποτρίμματι
ζέσαι [9]). *Β. τὸ δ' ἐγχέλειον* [10]); *Α. ἅλες, ὀρίγανον,*
ὕδωρ. Β. ὁ γόγγρος; Α. ταὐτόν. Β. ἡ βατίς; Α. χλόη.
Β. πρόσεστι θύννου τέμαχος. Α. ὀπτήσεις. Β. κρέας
ἐρίφειον [11]); *Α. ὀπτόν. Β. θάτερον; Α. τἀναντία.*
Β. ὁ σπλήν; Α. σεσάχθω. Β. νῆστις;

E Εὔβουλος Καμπυλίωνι·

*Τὴν δ' εὐπρόσωπον * * * ** [12])
** * λοπάδα τοῦδε τοῦ θαλαττίου*
*γλαύκου φέρουσαν εὐγενέστερον * **
*λάβρακά θ' ἑφθὸν * * ἅλμῃ μίαν.*

Ἀναξανδρίδης Νηρεῖ·

Ὁ πρῶτος εὑρὼν πολυτελὲς τμητὸν μέγα
γλαύκου πρόσωπον τοῦ τ' ἀκύμονος δέμας
θύννου τά τ' ἄλλα βρώματ' ἐξ ὑγρᾶς ἁλός,
Νηρεὺς κατοικεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον.

Ἄμφις ἐν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις [13])·

F *Γλαῦκοι δὲ ὅλοι, ῥαχιστὰ κρανίων μέρη*
εὔσαρκα.

καὶ ἐν Φιλεταίρῳ·

Ἔχειν καθαρίως ἐγχελύδιόν τι καὶ
γλαυκινιδίου [14]) *κεφάλαια καὶ λαβρακίου*
τεμάχια.

1) Sic correctum e p. 328, A. *σικὴν* vulg. 2) Sic Cas. *σεμνοῖς* vulg. 3) Sic Cas. *τενάγισταῖς* vulg. 4) Sic Schw. *Βοιωτία* vulg. et deinde *ἔγχελυς* v. 5) *Ποντικός* L. 6) Sic Schw. *θύννοι* vulg. 7) *φημί* addit. e p. 662. B. 8) *γε* add. vulg. 9) Sic Cas. *ἐν ἀποτρίμματι ζέσθαι* vulg. 10) *ἐγχέλιον* vulgo. Corr. Schw. 11) Sic Dind. e cod. *ἐρίφιον* vulgo. 12) Lacunas indicavit Dind. 13) Sic Schw. e codd. *Θήβας* vulgo. 14) Sic Dind. e codd. *γλαυκιδίου* vulgo.

Ἀντιφάνης δ'[1]) ἐν Κύκλωπι, ὑπερακοντίζων τὸν τένθην Ἀρχέστρατόν φησιν·

Ἔστω δ' ἡμῖν κεστρεὺς τμητός[2]),
νάρκη πνικτή, πέρκη σχιστή,
τευθὶς σακτή, συνόδων ὀπτός,
γλαύκου προτομή, γόγγρου κεφαλή,
βατράχου γαστήρ, θύννου λαγόνες,
βατίδος νῶτον, κέστρας ὀσφύς,
ψήττας κίσχος[3]), μαινίς, καρίς,
τρίγλη, φυκίς·
τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπέστω.

Ναυσικράτης Ναυκλήροις· p. 296.

Δύο μὲν (φησὶν) ἁπαλοὶ καὶ καλοὶ
** * * *[4]) τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις*
ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις,
ὃν καὶ τὰ θνητῶν φασιν ἀγγέλλειν πάθη.
γλαῦκον λέγεις. Α. ἔγνωκας.

τὸν δὲ Γλαῦκον τὸν θαλάττιον δαίμονα Θεόλυτος μὲν ὁ Μηθυμναῖος ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἔπεσιν ἐρασθέντα φησὶν Ἀριάδνης, ὅτ' ἐν Δίᾳ τῇ νήσῳ ὑπὸ Διονύσου ἡρπάσθη, καὶ βιαζόμενον ὑπὸ Διονύσου ἀμπελίνῳ δεσμῷ ἐνδεθῆναι καὶ δεηθέντα ἀφεθῆναι εἰπόντα· B

Ἀνθηδών τις ἔστιν ἐπὶ πλευροῖο[5]) θαλάσσης
ἀντίον Εὐβοίης, σχεδὸν Εὐρίποιο ῥοάων·
ἔνθεν ἐγὼ γένος εἰμί· πατὴρ δέ με γείνατο Κωπεύς.

Προμαθίδας ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις, Πολύβου τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Εὐβοίας τῆς Λαρύμνου γενεαλογεῖ τὸν Γλαῦκον. Μνασέας δ' ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπιακῶν Ἀνθηδόνος καὶ Ἀλκυόνης[6]) αὐτὸν γενεαλογεῖ. ναυτικὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον Πόντιον καλεῖσθαι· ἁρπάσαντα C δὲ Σύμην τὴν Ἰαλύσου[7]) καὶ Δωτίδος θυγατέρα ἀποπλεῦσαι εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ τὴν ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἔρημον κατοικίσαντα[8]) ἀπὸ τῆς γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορεῦσαι. Εὐάνθης δ' ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνῳ Ποσειδῶνος αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ Ναΐ-

1) Sic Schw. e cod. vulgo om. δ'. 2) Sic Pors. ὑμήττιος vulgo. 3) corruptum. 4) Lacun. indic. Dindorf. 5) Sic Schw. e codd. ἐπὶ πλευρῇσι vulgo. 6) Sic Schw. e codd. *Ἀλκυόνας* vulg. 7) Sic Cas. e Steph. Byz. ἴκλημος L. ἴκλιμος vulgo. 8) κατοικήσαντα vulgo. Corr. Dind.

δος νύμφης, μιγῆναί τε Ἀριάδνῃ ἐν Δίᾳ τῇ νήσῳ ἐρασθέντα, ὅτε ὑπὸ Θησέως κατελείφθη. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Δηλίων πολιτείᾳ, ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν
D Νηρηΐδων τοῖς θέλουσι[1]) μαντεύεσθαι. Πόσσις δ' ὁ Μάγνης ἐν τρίτῳ Ἀμαζονίδος τῆς Ἀργοῦς φησι δημιουργὸν γενέσθαι τὸν Γλαῦκον, καὶ κυβερνῶντα αὐτήν, ὅτε Ἰάσων μετὰ τῶν Τυρρηνῶν ἐμάχετο, μόνον ἄτρωτον γενέσθαι ἐν τῇ ναυμαχίᾳ· κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν ἐν τῷ τῆς θαλάττης βυθῷ φανῆναι, καὶ οὕτως γενέσθαι θαλάττιον δαίμονα, ὑπὸ μόνου τε Ἰάσονος[2]) θεωρηθῆναι. Νικάνωρ δὲ ὁ Κυρηναῖος ἐν Μετονομασίαις τὸν Μελικέρτην φησὶ Γλαῦκον μετονομασθῆναι.

E Ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἁλιεῖ, ὡς ὅτι

Γευσάμενος βοτάνης

κατεποντώθη,

ἣν Ἠελίῳ φαέθοντι
ἐν μακάρων νήσοισι λιτὴ φύει εἴαρι γαῖα[3])·
Ἠέλιος δ' ἵπποις θυμήρεα δόρπον ὀπάζει
ὕλῃ ναιετάουσαν, ἵνα δρόμον ἐκτελέσωσιν
ἄτρυτοι, καὶ μή νιν[4]) ἕλοι μεσσηγὺς ἀνίη,

Αἰσχρίων δ' ὁ Σάμιος ἔν τινι τῶν ἰάμβων Ὕδνης φησὶ τῆς Σκύλλου τοῦ Σκιωναίου κατακολυμβητοῦ θυγατρὸς
F τὸν θαλάσσιον Γλαῦκον ἐρασθῆναι. ἰδίως δὲ καὶ περὶ τῆς βοτάνης λέγει, ἣν φαγὼν ἀθάνατος ἐγένετο·

Καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὗρες, ἣν Κρόνος κατέσπειρε.

Νίκανδρος[5]) δ' ἐν τρίτῳ Εὐρωπίας Νηρέως[6]) ἐρώμενον τὸν Γλαῦκον ἱστορεῖ γενέσθαι. ὁ δ' αὐτὸς Νίκανδρος ἐν πρώτῳ Αἰτωλικῶν τὴν μαντικήν φησιν Ἀπόλλωνα ὑπὸ
p. 297. Γλαύκου διδαχθῆναι· θηρῶντα δὲ περὶ τὴν Ὀρείην, — ὄρος δὲ τοῦθ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν ἐν Αἰτωλίᾳ, — λαγὼν θηρᾶσαι, ὃν λειποθυμοῦντα ὑπὸ τῆς διώξεως ἀπαγαγεῖν ἐπὶ[7]) κρήνῃ τινί, καὶ τῇ παρακειμένῃ πόᾳ ἤδη ἀποψυχόμενον[8]) ἀπομάσσειν. ἀναζωπυρήσαντος δὲ τοῦ λαγὼ τῇ

1) Sic Schw. e cod. *θεοῖς* vulgo. 2) Sic Dind. *Ἰάσωνος* vulgo. 3) *γαίη* vulgo. Corr. Dind. 4) Sic Valcken. *τιν'* vulg. et Dind. 5) p. 306. Schneid. 6) Sic Schweigh. e codd. *Νιρέως* vulgo. 7) Sic Pierson. *ὑπὸ* vulgo et Dind. 8) *ὑποψ.* vulgo et Dind. Corr. Piers.

βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς βοτάνης τὴν[1]) δύναμιν ἀπογεύσασθαι, καὶ ἔνθεον γενόμενον ἐπιγενομένου χειμῶνος κατὰ Διὸς βούλησιν εἰς τὴν θάλασσαν αὑτὸν ἐκρῖψαι. Ἡδύλος[2]) δ' ὁ Σάμιος ἢ Ἀθηναῖος Μελικέρτου φησὶν ἐρασθέντα B
τὸν Γλαῦκον ἑαυτὸν ῥῖψαι εἰς τὴν θάλασσαν. Ἡδύλη δέ, τοῦ ποιητοῦ τούτου μήτηρ, Μοσχίνης δὲ θυγάτηρ τῆς Ἀττικῆς ἰάμβων ποιητρίας, ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σκύλλῃ ἱστορεῖ τὸν Γλαῦκον ἐρασθέντα Σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς εἰς τὸ ἄντρον

ἢ κόγχου δώρημα φέροντ' Ἐρυθραίης[3]) ἀπὸ πέτρης,
ἢ τοὺς ἀλκυόνων παῖδας ἔτ' ἀπτερύγους,
τῇ νύμφῃ δυσπείστῳ[4]) ἀθύρματα. δάκρυ δ' ἐκείνου
καὶ Σειρὴν γείτων παρθένος ᾠκτίσατο·
ἀκτὴν γὰρ κείνην ἀπενήχετο, καὶ τὰ σύνεγγυς C
Αἴτνης.

ΓΝΑΦΕΥΣ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὸ ἐκ τῆς C. 13.
ἑψήσεως τοῦ γναφέως ὑγρόν φησι πάντα σπῖλον[5]) καθαίρειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ.

ΕΓΧΕΛΥΣ. τῶν θαλασσίων ἐγχέλεων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων, μνημονεύων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Κωπαΐδος, τὰς Κωπαΐδας ἐπαινεῖ· γίνονται δ' αὗται ὑπερμεγέθεις. Φησὶ γοῦν Ἀγα- D
θαρχίδης ἐν ἕκτῃ Εὐρωπιακῶν τὰς ὑπερφυεῖς τῶν Κωπαΐδων ἐγχέλεων ἱερείων τρόπον στεφανοῦντας καὶ κατευχομένους οὐλάς τ' ἐπιβάλλοντας θύειν τοῖς θεοῖς τοὺς Βοιωτούς· καὶ πρὸς τὸν ξένον τὸν διαπορουντα τὸ τοῦ ἔθους[6]) παράδοξον καὶ πυνθανόμενον, ἓν μόνον εἰδέναι φῆσαι τὸν Βοιωτόν, φάσκειν τε ὅτι δεῖ τηρεῖν[7]) τὰ προγονικὰ νόμιμα καὶ ὅτι μὴ καθήκει τοῖς ἄλλοις ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογίζεσθαι. οὐ χρὴ δὲ[8]) θαυμάζειν, εἰ ἱερείων τρόπον ἐγχέλεις θύονται, ὁπότε καὶ Ἀντίγονος ὁ Καρύ- E
στιος ἐν τῷ περὶ λέξεως τοὺς ἁλιέας λέγει θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι ὑπὸ τὴν τῶν θύννων ὥραν, ὅταν

1) τὴν add. Schw. e codd. 2) Sic Schw. e codd. ἡδύλογος vulgo. 3) ἐρυθραῖς L. 4) Sic Heringa. δύσπιστος vulgo. 5) Sic e codd Schw. σπίλον vulg. 6) Sic Elmsl. γένους vulg. 7) Sic Schw. et codd. τερεῖν vulgo. 8) δὲ add. Schw. e codd.

εὐαγρήσωσι, θύειν τῷ θεῷ τὸν πρῶτον[1]) ἁλόντα θύννον, καὶ τὴν θυσίαν ταύτην καλεῖσθαι Θυνναῖον.

Καὶ τάριχοι δὲ παρὰ Φασηλίταις ἀποθύονται. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν Ὥροις[2]) Κολοφωνίων, περὶ τῆς κτίσεως ἱστορῶν τῆς Φασήλιδός[3]) φησιν, ὅτι Λάκιος ὁ τὴν ἀποικίαν στείλας μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλάβρᾳ ποιμένι νέμοντι πρόβατα ταρίχους, ἐκείνου τοῦτο αἰτήσαντος.
F προθέντος[4]) γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λαβεῖν τοῦ χωρίου ἢ ἄλφιτα[5]) ἢ ταρίχους, εἵλετο ὁ Κυλάβρας τοὺς ταρίχους. καὶ διὰ τοῦτο οἱ Φασηλῖται ἀνὰ πᾶν ἔτος τῷ Κυλάβρᾳ ἔτι καὶ νῦν τάριχον θύουσι. Φιλοστέφανος δ' ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων οὕτως γράφει· „Λάκιον τὸν Ἀργεῖον τῶν σὺν Μόψῳ ἀφικομένων, ὃν
p.298. τινὲς μὲν Λίνδιον εἶναι λέγουσιν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιφήμου τοῦ Γέλαν οἰκίσαντος, εἰς τὴν Φασήλιδα ὑπὸ Μόψου μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα κατά τινα λόγον Μαντοῦς τῆς Μόψου μητρός, ὅτε αἱ πρύμναι τῶν ἰδίων νηῶν συνέβαλον καὶ συνεθραύσθησαν κατὰ Χελιδονίας, τῶν μετὰ τοῦ Λακίου διὰ τὸ ὑστερεῖν αὐτῶν νυκτὸς προσβαλόντων[6])· ἀγοράσαι δ' αὐτὸν τὴν γῆν λέγεται, οὗ ἡ πόλις νῦν ἐστι, καθὰ ἡ Μαντὼ προεῖπε, παρὰ Κυλάβρα τινός, δόντα τάριχον· τοῦτον γὰρ ἑλέσθαι λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ὧν ἦγον. ὅθεν κατ' ἐνιαυτὸν τοὺς Φασηλίτας τῷ Κυλάβρᾳ θύειν τάριχον τιμῶντας ὡς ἥρωα.“

Περὶ δὲ τῶν ἐγχέλεων Ἱκέσιός φησιν ἐν τοῖς περὶ
B ὕλης, ὡς αἱ ἐγχέλεις εὐχυλότεραι[7]) πάντων εἰσὶν ἰχθύων καὶ ὅτι εὐστομαχίᾳ διαφέρουσι τῶν πλείστων· πλήσμιαι γάρ εἰσι καὶ πολυτρόφοι[8]). ἐν δὲ τοῖς ταρίχεσι τὰς Μακεδονικὰς ἐγχέλεις κατατάττει. Ἀριστοτέλης[9]) δὲ χαίρειν φησὶ τὰς ἐγχέλεις καθαρωτάτῳ ὕδατι. ὅθεν τοὺς ἐγχελυοτρόφους καθαρὸν αὐταῖς ἐπιχεῖν· πνίγεσθαι γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τὸ ὕδωρ, ἵν'

1) πρῶτον add. Schw. e cod. 2) Sic Schw. ὅροις vulg. 3) Φασηλίδος vulg. Corr. Dind. 4) προσθέντος vulg. Corr. Schweigh. e cod. 5) Legebatur: ἢ ἄλφιτα ἢ ἄλιτα ἢ ταρ. ἢ ἄλφ. del. Schweigh. pro ἢ ἄλιτα Coraës coniec. ἢ ἄληπτα quod rec. Dind. 6) προσβαλλόντων L. 7) εὐχυλώτεραι L. 8) Legebatur: πολύτροφοι. 9) H. A. VIII. 4, 5.

ἀποπνίγωνται. λεπτὰ γὰρ ἔχουσαι τὰ βραγχία[1]) αὐτίκα ὑπὸ τοῦ θολοῦ τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται. ὅθεν κἂν C τοῖς χειμῶσιν ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραττομένου τοῦ ὕδατος ἀποπνίγονται. ὀχεύονται δὲ συμπλεκόμεναι, κᾆτ' ἀφιᾶσι γλοιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύϊ ζωογονεῖται. λέγουσι δὲ οἱ ἐγχελυοτρόφοι καὶ ὡς νυκτὸς μὲν[2]) νέμονται, ἡμέρας δὲ ἐν τῇ ἰλύϊ ἀκινητίζουσι, ζῶσί τε τὸ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ γίνεσθαι αὐτὰς οὔτε ᾠοτοκούσας οὔτε ζωοτοκούσας, ἀλλ' οὐδὲ ἐξ ὀχείας, ἀλλ' ἐν τῷ βορβόρῳ καὶ τῇ ἰλύϊ D σήψεως γινομένης[3])· καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν καλουμένων τῆς γῆς ἐντέρων λέγεται. διὸ καὶ Ὅμηρον τῆς τῶν ἰχθύων φύσεως χωρίζοντα τάδε εἰπεῖν·

[4]) Τεῖροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας.

Ἐπικούρειος δέ τις εἰκαδιστὴς τῶν συνδειπνούντων ἡμῖν ἐγχέλυος παρατεθείσης, Πάρεστιν, ἔφη, ἡ[5]) τῶν δείπνων Ἑλένη· ἐγὼ οὖν Πάρις ἔσομαι. καὶ χεῖρας μήπω τινὸς ἐκτετακότος ἐπ' αὐτὴν ἐπιβαλὼν ἐψίλωσε τὸ πλευρὸν ἀγαγὼν εἰς ἄκανθαν. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος πλακοῦντός ποτε θερμοῦ παρατεθέντος καὶ πάντων ἀπεχομένων ἐπιφωνήσας· E

[6]) Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε·

προπετῶς ἐπιβαλὼν καὶ καταπιὼν φλεγόμενος ἐξεφέρετο. καὶ ὁ Κύνουλκος ἔφη, Ἀποφέρεται ἐκ τῆς βρογχοπαρατάξεως ὁ λάρος. καὶ περὶ τῆς ἐγχέλυος δ' Ἀρχέστρατος οὕτως ἱστορεῖ·

Ἔγχελυν αἰνῶ μὲν πᾶσαν, πολὺ δ' ἐστὶ κρατίστη
Ῥηγίου ἀντιπέραν[7]) πορθμοῦ ληφθεῖσα θαλάσσης.
ἔνθα σὺ τῶν ἄλλων πάντων, Μεσσήνιε, θνητῶν[8]) F
βρῶμα τιθεὶς τοιόνδε διὰ στόματος πλεονεκτεῖς.
οὐ μὴν ἀλλὰ κλέος γ' ἀρετῆς μέγα κάρτα φέρουσι
Κωπαῖαι καὶ Στρυμόνιαι· μεγάλαι τε γάρ εἰσι
καὶ τὸ πάχος θαυμασταί. ὅμως[9]) δ' οἶμαι βασιλεύει

1) Sic Schweigh. e codd. ἔχουσι τ. β. καὶ αὐτ. vulgo. 2) μὲν add. Schweigh. e codd. 3) Sic Schweigh. e codd. γενομ. vulgo. 4) Il. Φ 353. 5) ἡ Dind. e cod. et Eusth. 6) Il. Υ, 371. 7) Sic Schweigh. e cod. ἀντίπερας vulgo. 8) Sic Schweigh. e cod. μέσσην ἐθνητῶν vulgo. 9) ὅλως Schweigh.

p. 299. πάντων τῶν περὶ δαῖτα καὶ ἡδονῇ ἡγεμονεύει
ἔγχελυς, ἣ φύσει ἐστὶν ἀπήρινος μόνος ἰχθύς.

Ὁμήρου[1]) δὲ εἰπόντος· Τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες" ἀκολούθως ἐποίησε καὶ Ἀρχίλοχος·

[2]) Πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγχέλυας ἐδέξω.

οἱ δ' Ἀττικοί, καθὼς Τρύφων φησί, τὰς ἑνικὰς χρήσεις ἐπιστάμενοι διὰ τοῦ υ, τὰς πληθυντικὰς οὐκέτι ἀκολούθως ἐπιφέρουσιν. ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν μὲν Ἀχαρνεῦσι [3])·

Σκέψασθε (φησὶ) παῖδες τὴν κρατίστην ἔγχελυν.

B καὶ ἐν Λημνίαις· „Ἔγχελυν Βοιωτίαν." τὴν δ' εὐθεῖαν ἐν Δαιταλεῦσι· Καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς." καὶ Κρατῖνος ἐν Πλούτοις·

Θύννος, ὀρφώς, γλαῦκος, ἔγχελυς, κύων.

τὰς μέντοι πληθυντικὰς οὐκέτι[4]) ὁμοίως τῷ ποιητῇ. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν[5])·

Ὥσπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι, πέπονθας.

καὶ δευτέραις Νεφέλαις[6])·

Τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.

ἐν Σφηξὶ[7]) δὲ ἡ δοτική· „Οὐ χαίρω δὲ βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν." Στράττις δ' ἐν Ποταμίοις[8]) ἔφη[9])· „Ἐγχέλεων
C ἀνεψιός." Σιμωνίδης[10]) δ' ἐν ἰάμβοις· „Ὥσπερ ἔγχελυς κατὰ γλοιοῦ." καὶ τὴν αἰτιατικήν·

Ἐρωδιὸς γὰρ ἔγχελυν Μαιανδρίην
τριόρχον εὑρὼν ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς περὶ ζῴων μορίων[11]) διὰ τοῦ ι, ἔγχελις, εἴρηκεν. ὅταν δ' Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι[12]) λέγῃ·

Ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι, πέπονθας·
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν,
D ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἱροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.

σαφῶς δηλοῖ, ὅτι ἡ ἔγχελυς ἐκ τῆς ἰλύος λαμβάνεται. ἔνθεν καὶ τοὔνομα εἰς λυς ἐπερατώθη. καὶ ὁ ποιητὴς οὖν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ καιόμενον οὕτως ἔφη· „Τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες." ἰδικώτερον

1) Il. Φ, 353. 2) Fr. 52. 3) 889. 4) Dind. e cod. οὐκ ἔθ'. 5) 864. 6) 559. 7) 510. 8) Sic Schw. ποταμοῖς vulgo. 9) Sic Schw. e codd. ἔφυ vulgo. 10) Fr. 202. 11) μορίων e cod. add. Dind. 12) 864.

δὲ καὶ κατ' ἐξαίρετον ἐγχέλυες, ἵνα καὶ τὸ βάθος τοῦ κεκαυμένου ὕδατος δηλώσῃ.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Λύκωνι κωμῳδῶν τοὺς Αἰγυπτίους E
φησί·

Καὶ τἄλλα δεινούς φασι τοὺς Αἰγυπτίους
εἶναι, τὸ νομίσαι τ' ἰσόθεον τὴν ἔγχελυν.
πολὺ τῶν θεῶν γάρ ἐστι τιμιωτέρα.
τῶν μὲν γὰρ εὐξαμένοισιν ἔσθ' ἡμῖν τυχεῖν,
τούτων δὲ δραχμὰς τοὐλάχιστον δώδεκα
ἢ πλέον ἀναλώσασιν ὀσφρᾶσθαι μόνον.
οὕτως ἔσθ'[1]) ἅγιον παντελῶς τὸ θηρίον.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πόλεσι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους ἀποτεινόμενος τὸν λόγον φησίν· F

Οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγώ·
οὔθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁμονοοῦσ' οὔθ' οἱ νόμοι
ἡμῶν, ἀπ' ἀλλήλων δὲ διέχουσιν πολύ.
βοῦν προσκυνεῖς, ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς.
τὴν ἔγχελυν μέγιστον ἡγεῖ[2]) δαίμονα,
ἡμεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολύ.
οὐκ ἐσθίεις ὕει', ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι
μάλιστα τούτοις. κύνα σέβεις, τύπτω δ' ἐγώ, p. 300.
τοὔψον κατεσθίουσαν ἡνίκ' ἂν λάβω.
τοὺς ἱερέας ἐνθάδε μὲν ὁλοκλήρους νόμος
εἶναι, παρ' ὑμῖν δ', ὡς ἔοικ'[3]), ἀπηργμένους.
τὸν[4]) αἰέλουρον[5]) κακὸν ἔχοντ' ἐὰν[6]) ἴδῃς,
κλάεις[7]), ἐγὼ δ' ἥδιστ' ἀποκτείνας δέρω.
δύναται παρ' ὑμῖν μυγαλῆ, παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Αἰγυπτίοις·

Πῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἶβις[8]) ἢ κύων;
ὅπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς[9])
ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν εὐθέως δίκην,
τίν' αἰελούρου[10]) βωμὸς ἐπιτρίψειεν ἄν;

Ὅτι δ' ἤσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες, πολὺ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς, καὶ Εὔβουλος δέ φησιν ἐν Ἠχοῖ·

1) *οὕτως ἅγιόν τι* Dind. 2) Sic Schweigh. e cod. *ἡγῇ* vulgo. 3) *ἔοικεν* vulg. Corr. Dind. 4) Sic e codd. Schw. *σὺ μὲν τὸν* vulgo. 5) Sic Schw. e cod. *αἴλουρον* vulgo. 6) Sic Schw. e codd. *ἢν* vulgo. 7) Sic Dind. *κλαίεις* vulg. 8) Sic Dindorf. e cod., qui habet *ἶβις*. *ἶβυς* vulgo. 9) Sic Casaub. *θεοὺς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς* vulgo. 10) Sic Schweigh. e codd. *αἰλούρου* v.

Νύμφα ἀπειρόγαμος τεύτλῳ περὶ σῶμα καλυπτὰ
λευκόχρως παρέσται [1])
ἔγχελυς, ὦ [2]) *μέγα μοι μέγα σοι φῶς ἐναργές.*

καὶ ἐν Ἴωνι·

C *Μετὰ* [3]) *ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει* [4])
ὑπογάστρι' ὀπτῶν αἵ τε λιμνοσώματοι
Βοιώτιαι παρῆσαν ἐγχέλεις θεαί,
τεῦτλ' ἀμπεχόμεναι [5]).

καὶ ἐν Μηδείᾳ·

Παρθένου Βοιωτίας
Κωπᾶδος [6])· *ὀνομάζειν γὰρ αἰδοῦμαι θεάν.*

ὅτι δὲ καὶ αἱ Στρυμόνιαι ἐγχέλεις δι' ὀνόματος ἦσάν φησιν ἐν Θαμύρᾳ Ἀντιφάνης·

Καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ἐν φήμαις βροτῶν
Θρῄκης κατάρδων ποταμὸς ὠνομασμένος,
D *Στρυμών, μεγίστας ἐγχέλεις κεκτημένος.*

καὶ περὶ τὸν Εὐλέα [7]) δὲ ποταμὸν — οὗ μνημονεύει Ἀντίμαχος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Δέλτοις οὕτως·

Ἐλθὼν Εὐλείας [8]) *πηγὰς ἔπι δινήεντος.* —

Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν ἑκκαιδεκάτῳ τοῦ Τρωϊκοῦ, διακόσμου ἐγχέλεις φησὶ διαφόρους γίνεσθαι.

C. 14. ΕΛΟΨ. προείρηται μέν τινα περὶ αὐτοῦ· ἀλλὰ καὶ Ἀρχέστρατός φησι τάδε περὶ αὐτοῦ·

E *Τὸν δ' ἔλοπ' ἔσθε μάλιστα Συρακούσαις ἐνὶ κλειναῖς,*
τόν γε κρατιστεύονθ'. οὗτος γὰρ αὖ ἐστιν ἐκεῖθεν
*τὴν ἀρχὴν γεγονώς * * * [9]) *κἂν ᾖ περὶ νήσους,*
ἢ περὶ τὴν ἄλλην που ἀλῷ γῆν, ἢ περὶ Κρήτην,
λεπτὸς καὶ στερεὸς καὶ κυματοπλὴξ ἀφικνεῖται.

ΕΡΥΘΡΙΝΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων καὶ Σπεύσιππος παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον, ἐρυθρῖνον [10]), ἥπατον. τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ
F ἰχθύων. Κυρηναῖοι δ' ὕκην [11]) τὸν ἐρυθρῖνον καλοῦσιν, ὡς Κλείταρχός φησιν ἐν Γλώσσαις.

ΕΓΚΡΑΣΙΧΟΛΟΙ. καὶ τούτων μέμνηται Ἀριστοτέ-

1) *πάρεστι* L. 2) Sic Schw. *ᾧ* vulgo. 3) *καὶ μετὰ* vulg. *καὶ* om. Schw. e pag. 302. D. 4) Sic id. e p. 302. D. *ἐπί σε πλεῖ* vulgo. 5) *ἀμπεχομένης παρθένου* Cas. 6) Sic Dind. *Κωπαΐδος* vulg. 7) Sic Schw. *εὐκλεᾶ* vulg. 8) Sic Schw. e codd. *εὐκλεία* vulgo. 9) Lacunam indic. Dind. 10) Sic Dind. e cod. *ἐρύθρινος* et *ἐρύθρινον* vulgo. 11) Sic Dind. *δὲ ὕκ.* Schw. *δὲ δύκην* vulgo.

λης ὡς μικρῶν ἰχθυδίων ἐν τῷ περὶ ζωικῶν. Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν ἐγκρασιχόλων ἐν τοῖς ἑψητοῖς μέμνηται εἰπὼν οὕτως· „Ἑψητοὺς εἶναι μὲν δεῖ ἐγκρασιχόλους, ἢ ἴωπας, ἢ ἀθερίνας, ἢ κωβιούς, ἢ τριγλίδας μικράς, σηπίδιά τε καὶ τευθίδια καὶ καρκίνια.“

ΕΨΗΤΟΣ. ἐπὶ[1]) τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων. Ἀριστο- p.301. φάνης ἐν[2]) Ἀναγύρῳ· „Οὐχ ἑψητῶν λοπάς ἐστιν.“ Ἄρχιππος Ἰχθύσι· „Καὶ τὴν μὲν ἀφύην καταπέπωκεν ἑψητὸς ἐντυχών.“ Εὔπολις Αἰξίν· „Ὦ Χάριτες, αἷσι μέλουσιν[3]) ἑψητοί.“ Εὔβουλος ἐν Προσουσίᾳ ἢ Κύκνῳ:

Ἀγαπῶν τε, κἂν ἑψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα
διὰ δωδεκάτης ἑψόμενον ἡμέρας ἴδῃ[4]).

Ἄλεξις ἐν Ἀπεγλαυκωμένῳ·

Καὶ γὰρ ἑψητοί[5]) τινες
παρῆσαν ἡμῖν δαιδάλεοι[6]) πως.

τὰ γὰρ καλὰ πάντα Δαιδάλου καλοῦσιν ἔργα. καὶ πάλιν· B

Τῶν οὖν κορακίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις,
οὐδὲ τριγλίδων, οὐδ᾽ οἷον ἑψητῶν τινῶν;

πληθυντικῶς δὲ λέγουσιν ἑψητοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῳ[7])· „Οὐδὲν, μὰ Δί', ἐρᾷ λοπάδος ἑψητῶν.“ Μένανδρος[8]) Περινθίᾳ·

Τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἑψητοὺς φέρον.

ἑνικῶς δὲ Νικόστρατος ἐν Ἡσιόδῳ· „Βεμβράδ', ἀφύην, ἑψητόν.“ Ποσείδιππος Ἀποκλειομένῃ· „Ἑψητὸν ἀγοράζειν τινά.“ ἐν δὲ τῇ ἐμῇ Ναυκράτει ἑψητοὺς καλοῦσιν ἰχθύδια C ἀπολειπόμενα ἐν ταῖς διώρυξιν, ὅταν ὁ Νεῖλος ὑποπαύηται[9]) τῆς πληρώσεως.

ΗΠΑΤΟΣ ἢ ΛΕΒΙΑΣ. Διοκλῆς τοῦτόν φησι τῶν πετραίων εἶναι· Σπεύσιππος δ' ὅμοιον φάγρῳ τὸν ἥπατον. ἔστι δὲ μονήρης, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, σαρκόφαγός τε καὶ καρχαρόδους, τὴν χροιὰν μὲν μέλας, ὀφθαλμοὺς δὲ μείζονας ἢ καθ' αὐτὸν ἔχων, καρδίαν τρίγωνον λευκήν. Ἀρχέστρατος δ' ὁ τῶν δείπνων λοχαγός φησιν·

1) Sic Schweigh. e codd. ἐστὶ vulgo. 2) ἐν om. L. 3) Sic Schweigh. e codd. μέλλουσιν vulgo. 4) Sic Schw. e codd. ἤδη vulgo. 5) Sic Schw. e codd. ἑψητῶν vulgo. 6) Sic Dind. ex Eustath. δαιδαλέοι vulgo. 7) Sic Schw. e cod. νιόβῃ vulgo. 8) p. 142. 9) Sic Schweigh. e codd. ἀποπ. vulg.

D *Καὶ λεβίαν λαβέ, Μόσχε, τὸν*[1]) *ἥπατον ἐν περικλύστῳ*
Δήλῳ καὶ Τήνῳ.

ΗΛΑΚΑΤΗΝΕΣ. Μνησίμαχος Ἱπποτρόφῳ·

Σκόμβρος,
θύννος, κωβιός, ἠλακατῆνες.

εἰσὶ δὲ κητώδεις, ἐπιτήδειοι εἰς ταριχείαν. Μένανδρος Κόλωσί[2]) φησι·

Κωβιός, ἠλακατῆνες,
κυνὸς[3]) *οὐραῖον.*

Μνασέας δ' ὁ Πατρεύς φησιν· „Ἰχθύος δὲ γίνεται καὶ ἡσυχίας τῆς ἀδελφῆς γαλήνη καὶ μύραινα καὶ ἠλακατῆνες."

E. ΘΥΝΝΟΣ. τοῦτόν φησιν Ἀριστοτέλης[4]) εἰσπλεῖν[5]) εἰς τὸν Πόντον ἐχόμενον τῆς γῆς[5])· ἐν τῷ δεξιῷ ὀφθαλμῷ βλέπειν[6]), τῷ γὰρ[7]) εὐωνύμῳ ἀμβλυωπεῖν. ἔχει δ' ὑπὸ τὰ πτερύγια τὸν λεγόμενον οἶστρον. χαίρει δὲ ἀλέᾳ· διὸ καὶ πρὸς τὴν ἄμμον πρόσεισι. γίνεται δὲ ἐδώδιμος, ὅταν τοῦ οἴστρου παύσηται. μίσγεται δὲ μετὰ τὴν φωλείαν, ὥς φησι Θεόφραστος[8]). καὶ ἕως μὲν ἂν ἔχῃ μικρὰ τὰ
F κυήματα, δυσάλωτος, ὅταν δὲ μείζω γένηται, διὰ τὸν οἶστρον ἁλίσκεται. φωλεύει δ' ὁ θύννος, καίτοι πολυαίματος ὤν. Ἀρχέστρατος δέ φησιν·

Ἀμφὶ δὲ τὴν ἱεράν τε καὶ εὐρύχορον Σάμον ὄψει
θύννον ἁλισκόμενον σπουδῇ μέγαν, ὃν καλέουσιν
ὄρκυν[9]), *ἄλλοι δ' αὖ κῆτος. τούτου δὲ θεοῖς χρὴ*
ὀψωνεῖν[10])· *ἃ πρέπει ταχέως καὶ μὴ τέρι τιμῆς.*
p. 302. *ἔστι δὲ γενναῖος Βυζαντίῳ ἔν τε Καρύστῳ,*
ἐν Σικελῶν τε κλυτῇ νήσῳ Κεφαλοιδὶς[11]) *ἀμείνους*
πολλῷ τῶνδε τρέφει θύννους καὶ Τυνδαρὶς ἀκτή.
ἂν δέ ποτ' Ἰταλίας ἱερᾶς Ἱππώνιον ἔλθῃς,
ἑρπετὸν[12]) *εἰς ὕδατος στεφάνους, πολὺ δή, πολὺ πάντων*
ἐνταῦθ' εἰσὶν ἄριστοι, ἔχουσί τε[13]) *τέρματα νίκης.*
οἱ δ' ἐπὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεῖθεν,

1) Sic Valcken. et Hemst. *λαβεῖν ὄσχετον* vulg. 2) *Κόλακι* Meinek. e p. 102. 3) *καὶ κυνὸς* vulgo; correctum e p. 403. 4) H. A. 8, 15, 5. 5) *τῆς γῆς ἐπὶ δεξιά, ἐκπλεῖν δ' ἐπὶ ἀριστερά. τῷ γὰρ δεξιῷ* L ex Aristot. 6) *ὀξύτερον βλ.* L. 7) *τῷ δὲ* L. 8) 5 p. 200. 9) Sic Dind. *ὄρκυν* Schw. e cod. *ὄρκυνον* vulgo. 10) sqq. v. corrupta sunt. 11) Sic Cas. *κέφαλοι δέ τ'* vulg. 12) Fortassis *ἕρπε τοι.* 13) Sic Dind. e cod. *δὲ* vulg.

πολλὰ περάσαντες πελάγη βρυχίου διὰ πόντου·
ὥστ' αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ἀώρους. B

Ὠνομάσθη δὲ θύννος ἀπὸ τοῦ θύειν τε καὶ ὁρμᾶν.
ὁρμητικὸς γὰρ ὁ ἰχθὺς διὰ τὸ ἔχειν κατά τινα ὥραν οἶ-
στρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὑφ' οὗ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης[1])
αὐτὸν ἐξελαύνεσθαι γράφων οὕτως· „Οἱ δὲ θύννοι καὶ
οἱ ξιφίαι οἰστρῶσι περὶ κυνὸς ἐπιτολήν. ἔχουσι γὰρ ἀμ-
φότεροι τηνικαῦτα παρὰ τὰ πτερύγια οἱονεί[2]) σκωλήκιον, C
τὸν[3]) καλούμενον οἶστρον, ὅμοιον μὲν σκορπίῳ, μέγεθος
δ' ἡλίκον ἀράχνης. τοῦτο δὲ ποιεῖ αὐτοὺς ἐξάλλεσθαι,
οὐκ ἔλαττον τοῦ δελφῖνος· καὶ τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμ-
πίπτουσι." καὶ Θεοδωρίδας δέ φησι·

Θύννοι τε δὴ οἰστρήσοντι Γαδείρων δρόμον.

Πολύβιος[4]) δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τετάρτῃ καὶ τριακο-
στῇ τῶν ἱστοριῶν περὶ τῆς ἐν Ἰβηρίᾳ Λυσιτανίας χώρας
διαλεγόμενός φησιν, ὅτι βάλανοί εἰσι κατὰ βάθος ἐν τῇ
αὐτόθι θαλάττῃ πεφυτευμέναι, ὧν τὸν καρπὸν σιτουμέ-
νους τοὺς θύννους πιαίνεσθαι. διόπερ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις D
λέγων ὗς εἶναι θαλαττίους τοὺς θύννους. εἰσὶ γὰρ οἱ
θύννοι οἷον ὗες ἀπὸ τῶν βαλάνων αὐξανόμενοι.

Ἐπαινεῖται δὲ τοῦ ἰχθύος τούτου τὰ ὑπογάστρια, ὡς
καὶ Εὔβουλός φησιν ἐν Ἴωνι·

Μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει[5])
ὑπογάστρι' ὀπτῶν.

Ἀριστοφάνης Λημνίαις·

Οὐκ ἔγχελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου
ὑπογάστριον.

Στράττις[6]) Ἀταλάντῃ·

Ὑπογάστριον θύννου τε κἀκροκώλιον[7])
δραχμῆς ὕειον[8]). E

ἐν δὲ Μακεδόσιν· „Ὑπογάστριά θ' ἡδέα θύννων." Ἔρι-
φος Μελιβοίᾳ·

Ταῦθ' οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι,
ὑπογάστριον θύννακος, οὐδὲ κρανίον
λάβρακος, οὐδὲ γόγγρον[9]), οὐδὲ σηπίας·
ἃς οὐδὲ μάκαρας[10]) ὑπερορᾶν οἶμαι θεούς.

1) H.A. 8,20, 8. 2) *οἷον* L. 3) *τὸ* L. 4) vol. 4. p. 638.
5) Sic Schw. e cdd. *ἐπὶ σὲ πλεῖ* vulg. 6) *δ'* add. L. 7) *καὶ
ἄκρον.* Corr. Dind. 8) *υἱόν* vulg. Corr. Cas. 9) Sic Schw.
e cdd. *γόγγρου* vulg. 10) *μακρὰς* L. illud rec. Schw. e cdd.

ὅταν δὲ καὶ Θεόπομπος ἐν Καλλαίσχρῳ λέγῃ·

Ἰχθύων δὲ δὴ
ὑπογάστρι' [1]), ὦ Δάματερ,

F παρατηρητέον ὅτι ἐπὶ ἰχθύων μὲν [2]) ὑπογάστριον λέγουσι, σπανίως δ' ἐπὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. ἄδηλον δ', ἐπὶ τίνων ἔταξε τὸ ὑπογάστριον Ἀντιφάνης ἐν τῷ Ποντικῷ, ὅταν λέγῃ:

Ὅστις ὠψώνηκ' ἴσως
τούτους μεγαλείως ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις
ὑπογάστρι' ἐλθών, ὅσα Ποσείδων ἀπολέσαι [3])·
τάττειν τε γεννικῶς [4]) παρασκευάζεται
πλευρὰν μετ' αὐτῶν.

Ἄλεξις δὲ ἐν Ὀδυσσεῖ ὑφαίνοντι καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ θύννου ἐπαινῶν φησι·

Καὶ τοὺς ἁλιέας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ·
ἀπελευθέρων ὀψάρια θηρεύουσί μοι,
p.303. *τριχίδια καὶ σηπίδια καὶ φρυκτούς τινας.*
οὗτος δὲ πρότερον, εἰ κεφαλὴν θύννου λάβοι [5]),
ἐνόμιζεν [6]) ἐγχέλεια καὶ θύννους ἔχειν.

ἐπήνουν δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλεῖδας καλουμένας, ὡς Ἀριστοφῶν ἐν Πειρίθῳ·

Καὶ μὴν διέφθαρταί γε τοὔψον παντελῶς·
B *κλεῖδες μὲν ὀπταὶ δύο παρεσκευασμέναι.*
B. αἷς τὰς θύρας κλείουσι; A. τοῦ [7]) θύννου μὲν οὖν.
B. σεμνὸν τὸ βρῶμα. A. καὶ τρίτη Λακωνική.

Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως τῷ Ποσειδῶνί φησι θύννον θύεσθαι, καθάπερ προείπαμεν [8]).

C. 15. Ἡρακλέων δ' ὁ Ἐφέσιος τὴν ὄρκυνόν φησι λέγειν τοὺς Ἀττικούς. Σώστρατος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ ζῴων τὴν πηλαμύδα [9]) θυννίδα καλεῖσθαι λέγει, μείζω δὲ γινομένην θύννον, ἔτι δὲ μείζονα ὄρκυνον, ὑπερβαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι κῆτος. μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ
C Αἰσχύλος λέγων·

Σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν μύδρους [10])

1) Sic Dind. e pag. 399. D. *ὑπογάστριον* vulgo. 2) *μὲν* rec. Schw. e cod. 3) Sic Schw. e codd. *ἀπολέσει* vulgo. 4) Sic Schw. e cod. *γενικῶς* vulgo. 5) Sic Erfurdt. *οὗτος πρότ. κεφαλὴν εἰ λάβοι θύννου* vulg. 6) Sic Schw. e codd. *ἐνόμιζον* vulgo. 7) *τοῦ* add. Iacobs. 8) 297. E. 9) Sic Schw. e cod. *πηλαμίδα* vulgo. 10) vulgo. *λέγων μύδρους*; eiecit *λέγων* Iacobs.

ὃς ἀστεναχτί, θύννος ὥς¹) ἠνέσχετο²)
ἄναυδος.

καὶ ἀλλαχοῦ·

οὗτος καὶ³) ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.

ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέποντος, ὡς Ἀριστοτέλης εἴρηκεν. Μένανδρος⁴) Ἁλιεῦσι·

Καὶ θάλαττα⁵) βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν.

καὶ παρὰ Σώφρονι ὁ θυννοθήρας ἐστίν. οὓς ἔνιοι θύννους καλοῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας.

ΘΥΝΝΙΣ. τοῦ ἄρρενος ταύτην φησὶ διαφέρειν ὁ D Ἀριστοτέλης⁶) τῷ ἔχειν ὑπὸ τῇ γαστρὶ πτερύγιον, ὃ καλεῖσθαι ἀθέρα. ἐν δὲ τῷ περὶ ζώων μορίων⁷) διιστὰς αὐτὴν τοῦ θύννου φησὶ τοῦ θέρους τίκτειν περὶ τὸν Ἑκατομβαιῶνα θυλακοειδές, ἐν ᾧ πολλὰ γίνεσθαι⁸) μικρὰ ᾠά. καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων διίστησιν αὐτὰς τῶν θύννων καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις. Κρατῖνος δ' ἐν Πλούτοις φησίν·

Ἐγὼ γὰρ εἰμὶ θυννίς, ἢ μελαίνας⁹), ἢ
καὶ θύννος, ὀρφώς, γλαῦκος, ἔγχελυς, κύων.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἀγελαῖον καὶ ἐκτοπιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα. Ἀρχέστρατος δ' ὁ κίμβιξ¹⁰) E φησί·

Καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν, ἣν θυννίδα φωνῶ
τὴν μεγάλην, ἧς μητρόπολις Βυζάντιόν ἐστιν.
εἶτα τεμὼν αὐτὴν ὀρθῶς ὄπτησον ἅπασαν,
ἁλσὶ μόνον, λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.
θερμά τ' ἔχειν τεμάχη, βάπτων δριμεῖαν ἐς ἅλμην.
κἂν ξηρὰν ἐθέλῃς¹¹) ἔσθειν, γενναῖα πέλονται,
ἀθανάτοισι θεοῖσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοῖα¹²).
ἂν δ' ὄξει ῥάνας παραθῇς, ἀπόλωλεν ἐκείνη. F

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Παιδεραστῇ·

Τῆς τε βελτίστης μεσαῖον θυννάδος Βυζαντίας
τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασι.

1) *ὡς* vulg. Corr. Dind. 2) Sic Iacobs. *ηὔχετο* vulgo. 3) Sic Schweigh. e codd. *οὕτως καὶ* vulg. Dind. ex Aeliano *τὸ σκαιὸν.* 4) p. 15. Mein. 5) *θάλασσα* vulg. Corr. Dind. — *καὶ βορβ.* vulg. *καὶ* del. Bentl. 6) H.A. 5, 9, 5. 7) H.A. 5, 9, 6. 8) *γίνεται*, L. 9) *μελάνδρυς* Schw. 10) Sic Schw. e codd. *κίμμιξ* vulg. 11) Fort. *κἂν μὲν ξηρὰ θέλῃς.* 12) Sic Gesner. *ὅμοιαι* vulg.

τῆς θυννίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Κουρίδι οὕτως·

Ὁ μὲν ἀγρῷ τρεφόμενος
θαλάττιον μὲν[1]) *οὗτος οὐδὲν ἐσθίει*
p. 304. *πλὴν*[2]) *τῶν παρὰ γῆν, γόγγρον τιν' ἢ νάρκην τιν' ἢ*
θύννης τὰ πρὸς τῇ — B. ποῖα[3]); *A. τὰ κάτωθεν λέγω.*
B. τούτους φάγοις ἄν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. B. τὸ δεῖνα δ' ἐσθίεις[4])
ταυτὶ κακόνωτα ποῖα; B. Κωπᾶδας λέγεις.
A. ἀγρίως γε[5]). *λίμνην*[6]) *γὰρ γεωργῶν τυγχάνει.*
τὰ δ' ἐγχέλεια[7]) *γράψομαι λιποταξίου*[8])·
κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδαμοῦ.

τούτων τῶν ἰαμβείων ἔνια ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐν Ἀκεστρίᾳ
B καὶ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίωνι. Ἱππῶναξ δέ, ὡς Λυσανίας ἐν τοῖς περὶ ἰαμβοποιῶν παρατίθεται, φησίν·

Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύδην
θύνναν τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον[9])· *ὥστε χρὴ σκάπτειν*
πέτρας τ' ὀρείας, σῦκα μέτρια τρώγων,
καὶ κρίθινον κόλλικα, δούλιον χόρτον.

μνημονεύει δὲ τῶν θυννίδων καὶ Στράττις ἐν Καλλιππίδῃ.

C ΙΠΠΟΥΡΟΙ. Ἀριστοτέλης[10]) ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων[11]) τοὺς ἱππούρους φησὶν ᾠὰ τίκτειν, καὶ ταῦτα ἐξ ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι, ὡς καὶ τὰ τῆς σμυραίνης[12])· τίκτειν δ' ἔαρος. Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κορύφαιναν καλεῖσθαί φησι τὸν ἵππουρον. Ἱκέσιος δ' ἱππουρεῖς αὐτοὺς προσαγορεύει. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ·

Κωξύρυγχοι[13]) *ῥαφίδες ἵππουροί τε καὶ χρυσόφρυες.*

Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ τὴν φύσιν τοῦ ἰχθύος διηγού-

1) *μὲν* om. L. 2) Sic Schweigh. e cod. *πρὶν* vulgo. 3) Sic Schw. *ποίᾳ* vulgo. 4) Sic Schw. *τὸ δ' ἵνα ἐσθίεις* vulgo. 5) Sic verba distribuit et emendavit Schw. vulgo attribuebantur haec omnia *B.*; deinde vulg. *τουτὶ* et *πλεῖα. κακόνωτα* corr. e codd.; vulg. *κακὸν ὦτα.* 6) *παρὰ λίμνην* vulg. *παρὰ* deletum e coni. Dind. 7) Sic Schw. *ἐγχέλεια* vulg. 8) Sic Pors. *γράφομαι λειποτ.* vulg. 9) Sic Dalec. *σκληρὸν* vulg. 10) H. A. 5, 9, 4. 11) *μορίων* add. Schw. e codd. 12) Sic e codd. Schw. *μυρ.* vulgo. 13) Sic e codd. et p. 319 D. Schw. *κόξυρ.* vulg.

μενος συνεχές φησιν αὐτὸν ἐξάλλεσθαι, διὸ καὶ ἀρνευτὴν ὀνομάζεσθαι. λέγει δὲ οὕτω περὶ αὐτοῦ·

Ἠὲ μέγαν συνόδοντα, ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον.

Ἀρχέστρατος δέ φησιν·

Ἵππουρος δὲ Καρύστιός ἐστιν ἄριστος·
ἄλλως τ᾽ εὔοψον σφόδρα χωρίον ἐστὶ Κάρυστος.

Ἐπαίνετος δ᾽ ἐν Ὀψαρτυτικῷ[1]) κορύφαιναν αὐτόν φησιν ὀνομάζεσθαι.

ΙΠΠΟΣ. μήποτε τούτους ἱππίδια καλεῖ Ἐπίχαρμος, ὅταν λέγῃ· E

Κορακῖνοι[2]) δὲ κοριοειδέες[3]),
πίονες, χἰππίδια[4]) λεῖα, ψύχει[5]) ἀπαλοκουρίδες.

Νουμήνιος δ᾽ ἐν Ἁλιευτικῷ·

Ἢ σκάρον, ἢ κῶθον τροφίην καὶ[6]) ἀναιδέα λίην[7]),
χάννους[8]) τ᾽ ἐγχέλυάς[9]) τε καὶ ἐννυχίην πίτυνον,
ἢ μύας, ἢ ἵππους, ἠὲ γλαύκην κορύδυλιν[10]).

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ[11]) Ἀντίμαχος[12]) ὁ Κολοφώνιος ἐν τῇ Θηβαΐδι, λέγων οὕτως·

Ἢ ὕκην[13]), ἢ ἵππον, ἢ ὃν κίχλην καλέουσιν. F

ΙΟΥΛΙΔΕΣ. περὶ τούτων Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησίν· „Ἰουλίδας ἕψειν μὲν ἐν ἅλμῃ, ὀπτᾶν δ᾽ ἐπὶ τηγάνου.“ Νουμήνιος δέ·

Κεῖνο δὲ δὴ σκέπτοιο, τό κεν καὶ ἰουλίδα μάργον
πολλὸν ἀποτραπέοιτο καὶ ἰοβόλον[14]) σκολόπενδραν[15]).

ἰούλους δ᾽ ὁ[16]) αὐτὸς ὀνομάζει τὰ ἔντερα τῆς γῆς διὰ τούτων·

Καὶ δὲ σύ γε μνήσαιο δελείατος, ὅττι παρ᾽ ἄκρα[17]) p. 305.
δήεις αἰγιαλοῖο γεώλοφα· τοὶ μὲν ἴουλοι
κικλήσκονται, μέλανες, γαιηφάγοι, ἔντερα γαίης.
ἠὲ καὶ ἑρπήλας δολιχήποδας, ὁππότε πέτραι

1) Sic Dind. e cod. ὀψαρτυτικοῖς vulgo. 2) Sic Dind. κοράκινοι Schw. κοράκινον vulg. 3) Sic Dind. e p. 282. A. κορακοειδεῖς vulgo. 4) Sic Dind. ἱππίδια vulgo. 5) ψῆτται τ᾽? 6) Sic e p. 309. vulg. ἢ ἄν. 7) Sic Schw. λεῖην vulg. 8) Sic e cod. et p. 306. E. Schweigh. χαύνους vulg. 9) Sic Schw. nisi quod ἐγχέλιας, quod corr. Dind. vulg. τιττάνας ἐγχ. 10) Sic Schw. e cod. κορύδηλιν vulgo. 11) καὶ add. Schw. e cod. 12) Sic Ionsius. Ἀντιφάνης vulgo. 13) Sic Dind. ὕκκην vulg. 14) Sic Dind. e cdd. vestig. ἱεβόρον vulg. 15) Sic Dind. e cdd. σκολόπενδρον vulg. 16) ὁ add. Schw. 17) ἄκρας vulgo. Corr. Schw.

ἀμμώδεις κλύζονται ἐπ' ἄκρῃ κύματος αὐγῇ [1]),
ἔνθεν ὀρύξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἄγγος ἀολλεῖς.

ΚΙΧΛΑΙ *καὶ* ΚΟΣΣΥΦΟΙ. *διὰ τοῦ η 'Αττικοὶ*
B *κίχλην λέγουσι. καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς λα λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει, Σκύλλα, σκίλλα, κόλλα, βδέλλα, ἅμιλλα, ἅμαλλα· τὰ δὲ εἰς λη οὐκέτι· ὁμίχλη, φύτλη, γενέθλη, αἴγλη, τρώγλη. ὁμοίως οὖν καὶ τρίγλη.* Κρατῖνος.

Τρίγλη δ' εἰ μὲν ἐδηδοκοίη [2]) *τένθου τινὸς ἀνδρός.*

Διοκλῆς *δ' ἐν πρώτῳ* Ὑγιεινῶν· *„Οἱ δὲ πετραῖοι (φησί) καλούμενοι μαλακόσαρκοι, κόσσυφοι, κίχλαι, πέρκαι, κωβιοί, φυκίδες, ἀλφηστικός."* Νουμήνιος *δ' ἐν* Ἁλιευτικῷ·
C *Γλαύκους* [3]), *ἢ ὀρφῶν* [4]) *ἔναλον γένος, ἠὲ μελάγχρων κόσσυφον, ἢ κίχλας ἀλιειδέας.*

'Επίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ·

Βαμβραδόνες τε καὶ [5]) *κίχλαι, λαγοί, δράκοντές τ' ἄλιμοι.*

'Αριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν· „Καὶ τὰ μὲν μελανόστικτα, ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλόστικτα, ὥσπερ κίχλη." Παγκράτης *δὲ ὁ 'Αρκὰς ἐν ἔργοις θαλαττίοις τὴν κίχλην πολλοῖς ὀνόμασί φησι καλεῖσθαι·*

Οἷς ἤδη κίχλην οἰνώδεα, τήν καλαμῆες
D *σαῦρον* [6]) *κικλήσκουσι, καὶ αἰολίην, ὀρφίσκον, πιότατον κεφαλῇ.*

Νίκανδρος [7]) *δ' ἐν τετάρτῳ* Ἑτεροιουμένων *φησίν·*

Ἢ σκάρον ἢ κίχλην πολυώνυμον.

ΚΑΠΡΟΣ *καὶ* ΚΡΕΜΥΣ. *'Αριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων φησί· „Τὰ δὲ* [8]) *ἀνόδοντα καὶ λεῖα, ὡς ῥαφίς. καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα, ὡς κρέμυς, τὰ δὲ σκληρότατα, τραχύδερμα, ὡς κάπρος· καὶ τὰ μὲν δίραβδα, ὥσπερ σε-*
E *σερῖνος, τὰ δὲ πολύραβδα* [9]) *καὶ ἐρυθρόγραμμα, ὡς σάλπη." τοῦ δὲ κάπρου μνημονεύει καὶ* Δωρίων *καὶ 'Επαίνετος. 'Αρχέστρατος δέ φησιν·*

Αὐτὰρ ἐς 'Αμβρακίαν ἐλθὼν εὐδαίμονα χώραν,
τὸν κάπρον ἂν [10]) *ἐσίδῃς, ὠνοῦ καὶ μὴ καταλείπε,*

1) Sic Schw. e codd. *ἄγνῃ* vulg. 2) Sic Pors. *ἐδηδόκει ἢ* vulg. 3) Sic e p. 315. B. *γλαύκον* vulg. 4) *ὀρφῶ* vulg.; corr. e p. 315. 5) Sic Dind. *κίχλαι τε καὶ* vulg. 6) *σαυρὸν* vulg. Corr. Dind. 7) Fr. 27. 8) Sic Schw. distinxit *φησὶ τάδε* vulg. 9) *πολύῤῥαβδα* L. 10) Sic Dind. e codd. *γ' ἂν* vulg.

κἂν ἰσόχρυσος ἔῃ, μή σοι νέμεσις καταπνεύσῃ
δεινὴ ἀπ᾽ ἀθανάτων. τὸ γάρ ἐστιν νέκταρος ἄνθος.
τούτου δ᾽ οὐ θέμις ἐστὶ φαγεῖν θνητοῖσιν ἅπασιν,
οὐδ᾽ ἐσιδεῖν ὄσσοισιν, ὅσοι μὴ πληκτὸν ὕφασμα F
σχοίνου ἑλειοτρόφου κοῖλον[1] *χείρεσσιν ἔχοντες,*
εἰώθασι δονεῖν ψήφους αἴθωνι λογισμῷ.
ἄρθρων μηλείων ἐπὶ γῆν δωρήματι βάλλων.

ΚΙΘΑΡΟΣ. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων ἢ περὶ ἰχθύων „Ὁ κίθαρος (φησὶ) καρχαρόδους, μονήρης, φυκοφάγος, τὴν γλῶτταν ἀπολελυμένος, καρδίαν [illegible]ὴν ἔχων καὶ πλατεῖαν.“ Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ· C. 16.

Κίθαρος γεγενῆσθαι κἀγοράζειν κίθαρος ὤν. p. 306.
[2]*ἀγαθόν γ᾽ ὁ κίθαρος· καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος πάνυ*
ἐκεῖνο θράττει μ᾽, ὅτι λέγουσιν, ὦ ᾽γαθή[3]*,*
ἔνεστιν· ἐν κιθάρῳ τι κακόν.

Ἐπίχαρμος Ἥβας[4] γάμῳ·

Ἧς[5] *δ᾽ ὑαινίδες τε*[6] *βούγλωσσοί τε καὶ κίθαροι ἐνῆς.*

ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλλωνος, εἴρηκεν Ἀπολλόδωρος. Καλλίας δὲ ἢ Διοκλῆς Κύκλωψι[7]·

Κίθαρος ὀπτὸς καὶ βατὶς[8] *θύννου τε*[9] *κεφάλαιον τοδί.*

ὁ δ᾽ Ἀρχέστρατος ἐν τῇ Ἡδυπαθείᾳ·

Κίθαρον δὲ κελεύω, B
[10]*ἐὰν μὲν λευκὸς ἔῃ, στερεός τε πεφύκῃ,*
ἕψειν, εἰς ἅλμην καθαρὰν βαιὰ φύλλα καθέντα·
ἂν δ᾽ ᾖ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὀπτᾶν
ὀρθῇ κεντήσαντα δέμας νεοθῆγι μαχαίρᾳ.
καὶ πολλῷ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ τοῦτον ἄλειφε·
χαίρει γὰρ δαπανῶντας ὁρῶν, ἔστιν δ᾽ ἀκόλαστος.

ΚΟΡΔΥΛΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου αὐανθέντα[11]. Νουμήνιος δὲ ἐν Ἁλιευτικῷ αὐτὸν καλεῖ· C

Τοῖσί κεν ἄρμενα πάντα, παροπλίσσαιο δὲ μῦρα,
κούρυλον ἢ πειρῆνα ἢ εἰναλίην ἔρπιλλαν.

μέμνηται δὲ καὶ κορδυλίδος ἐν τούτοις·

1) Sic Cas. *κοῖλον* vulg. 2) *ὡς ἀγαθ.* vulg. *ὡς* del. Schw. 3) Sic Dind. e cod. *ὦ ἀγαθή* vulg. 4) *ἐν Ἥβ.* L. 5) Sic Koen. *ἦ* vulgo. 6) *τε* add. e p. 326. 330. 7) Sic Cas. *καὶ Κύκλωψ ἦ.* vulg. 8) *βάτις* L. 9) Sic Dind. e p. 286. vulg. *τό.* 10) vs. mutilus. Dind. lacun. pos. signa post *ἔῃ* et dedit *ἂν* e cod. 11) Sic Schw. e codd. *ἀναθέντα* vulg.

Ἢ μύας, ἢ ἵππους, ἠὲ γλαύκην κορύδυλιν [1]).

ΚΑΜΜΟΡΟΙ [2]). Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ·

Ἔτι δὲ ποττούτοισι [3]) *βῶκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμοροι.*

καὶ Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις αὐτῶν μέμνηται.
D *ἔστι δὲ καρίδων γένος καὶ ὑπὸ Ῥωμαίων οὕτως καλοῦνται.*

ΚΑΡΧΑΡΙΑΙ. Νουμήνιος ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ Ἁλιευτικῷ φησιν·

Ἄλλοτε καρχαρίην, ὁτὲ δὲ ῥόθιον ψαμαθῖδα.

Σώφρων Θυννοθήρᾳ [4])· „Ἃ δὲ γαστὴρ ὑμέων καρχαρίας, ὅκα τινὸς [5]) ἐπῆσθε.“ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἐν [6]) Γλώσσαις τὸν καρχαρίαν καλεῖσθαί φησι καὶ λάμιαν [7]) καὶ σκύλλαν.

ΚΕΣΤΡΕΥΣ. Ἱκέσιός φησι· „Τῶν δὲ καλουμένων
E λευκίσκων πλεονά ἐστιν εἴδη. λέγονται γὰρ οἱ μὲν κέφαλοι, οἱ δὲ κεστρεῖς, ἄλλοι δὲ χελλῶνες [8]), οἱ δὲ μυξῖνοι [9]). ἄριστοι δ' εἰσὶν οἱ κέφαλοι καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν καὶ πρὸς τὴν εὐχυλίαν. δεύτεροι δ' εἰσὶ τούτων οἱ λεγόμενοι κεστρεῖς· ἥσσονες δ' οἱ μυξῖνοι· καταδεέστεροι δὲ πάντων οἱ χελλῶνες, οἱ λεγόμενοι βάκχοι. εὔχυλοι δ' εἰσὶ σφόδρα καὶ οὐ πολύτροφοι καὶ εὐέκκριτοι.“ Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τῶν κεστρέων τὸν μὲν θαλάττιον ἐκτίθεται, τὸν δὲ ποτάμιον οὐ δοκιμάζει, εἴδη δὲ τοῦ θαλαττίου κέ-
F φαλον καὶ νῆστιν. τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κεστρέως ἐχῖνον σφόνδυλον ὀνομάζει. διαφέρειν τέ φησι κεφάλου κεφαλῖνον, ὃν καὶ βλεψίαν καλεῖσθαι. Ἀριστοτέλης [10]) δ' ἐν πέμπτῳ [11]) μορίων· „Ἄρχονται δὲ (φησὶ) κύειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελλῶνες Ποσειδεῶνος μηνός, καὶ ὁ σαργὸς καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέφαλος. κύουσι δὲ τριάκοντα ἡμερῶν [12]). ἔνιοι δὲ τῶν κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνδυασμοῦ, ἀλλὰ φύονται ἐκ τῆς ἰλύος καὶ

1) Sic Schw. e cdd. *κορύδηλον* et *κορύδηλιν* vulg. 2) Sic Schw. e cdd. *κάμμαροι* vulg. et sic in sqq. 3) Sic Dind. e p. 286. F. vulg. *δ' ἐπὶ τούτοις.* 4) Sic Bentlej. *θυννοθηραῖς* vulg. 5) Sic Schw. *ὁ κάτινος* vulg. 6) Sic Dind. e cod. et Eust. *ταῖς γλ.* vulg. 7) *λαμίαν* vulg. Corr. Dind. ex Eust. 8) Sic hic et infra Schweigh. e cod. *χελῶνες* vulg. et infra. 9) Sic Schweigh. e codd. *μύξινοι* vulg. 10) H. A. V, 9, 6. 11) *ζώων μορ.* vulg. *ζώων* om. Schweigh. e codd. 12) *ἡμέρας* L.

τῆς ἄμμου.“ ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης[1]· „Ὁ p. 307.
κεστρεὺς καρχαρόδους ὢν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ'
ὅλως σαρκοφαγῶν. ἔστι δὲ ὁ μέν τις κέφαλος, ὁ δὲ χελ-
λών, ὁ δὲ φεραῖος. καὶ ὁ μὲν χελλὼν πρὸς τῇ γῇ νέμεται,
ὁ δὲ φεραῖος οὔ. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ
ἀφ' αὐτοῦ[2]) γενομένῃ μύξῃ[3]), ὁ δὲ χελλὼν ἄμμῳ καὶ
ἰλύϊ. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν
θηρίων κατεσθίει, ἐπεὶ οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων.“
Εὐθύδημος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ταρίχων· „Εἴδη B
κεστρέων εἶναι κέφαλον καὶ[4]) σφηνέα καὶ δακτυλέα. καὶ
κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν τὴν κεφαλὴν
ἔχειν, σφηνέας[5]) δὲ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράγωνοι. τὰ δὲ
τῶν δακτυλέων[6]) τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν δυοῖν[7])
δακτύλων.“ θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ περὶ Ἄβ-
δηρα ἁλισκόμενοι, ὡς καὶ Ἀρχέστρατος εἴρηκε. δεύτεροι δὲ
οἱ ἐκ Σινώπης.

Καλοῦνται δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπό τινων πλῶτες, ὥς φησι
Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν. καὶ Ἐπί-
χαρμος δ' ἐν Μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει·

Αἰολίαι πλῶτές τε[8]) *κυνόγλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ σκιαθίδες.* C

Ἀριστοτέλης[9]) δὲ ἐν τῷ περὶ ζῴων ἠθῶν καὶ βίων φησὶν
ὅτι ζῶσιν οἱ κεστρεῖς, κἂν ἀφαιρεθῶσι τὰς κέρκους. ἀπε-
σθίεται δ' ὁ μὲν κεστρεὺς ὑπὸ λάβρακος, ὁ δὲ γόγγρος
ὑπὸ μυραίνης.“ ἡ δὲ λεγομένη παροιμία, κεστρεὺς νηστεύει,
ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων ἀκούεται, ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ
ὁ κεστρεύς. Ἀναξίλας ἐν Μονοτρόπῳ Μάτωνα τὸν σοφι-
στὴν ἐπὶ γαστριμαργίᾳ διαβάλλων φησί·

Τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὁ δὲ καλὸς Ἀρχέστρατός φησι· D

Κεστρέα δ' Αἰγίνης ἐξ ἀμφιρύτης ἀγόραζε,
ἀνδράσι τ' ἀστείοισιν ὁμιλήσεις.

Διοκλῆς Θαλάττῃ· „Ἅλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς κεστρεύς.“

1) H. A. 8, 4, 2. 2) ἀπ' αὐτοῦ vulg. Corr. Schw. e cdd. 3) μύξαι V. μύξᾳ L. Corr. Schw. e cdd. 4) κεφ. καὶ add. e Schw. coniect. Dindorf. 5) Sic Schw. e codd. σφῆνας vulgo. 6) Sic Schw. διδακτυλίων vulgo. 7) δυεῖν vulgo. Corr. Dind. 8) τε add. Schw. e cod. et pag. 288. B. 308. E. 322. F. 9) H. A. 9, 3, 2.

Ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις Ἄρχιππος Ἡρακλεῖ γαμοῦντί φησι· „Νήστεις κεστρέας, κεφάλους.“ Ἀντιφάνης Λάμπωνι·

Κεστρεῖς ἔχων ἄλλους στρατιώτας τυγχάνεις
νήστεις.

Ἄλεξις Φρυγί·

Ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νῆστις οἴκαδ' ἀποτρέχω.

Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν·

E *Ἐγὼ δ' ἰὼν*[1]) *πειράσομαι*
εἰς τὴν ἀγορὰν ἔργον λαβεῖν. B. ἧττόν γ' ἂν οὖν
νῆστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί.

Εὔφρων Αἰσχρᾷ·

Μίδας[2]) *δὲ κεστρεύς ἐστι· νῆστις περιπατεῖ.*

Φιλήμων[3]) Συναποθνήσκουσιν·

Ἠγόρασα νῆστιν κεστρέ' ὀπτὸν οὐ μέγαν.

Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ·

Ἆρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;
ὡς μὲν γὰρ ἐστὲ[4]) *νήστιδες*[5]), *γιγνώσκετε*[6]).

Ἀναξανδρίδης Ὀδυσσεῖ·

F *Τὰ πόλλ' ἄδειπνος περιπατεῖ, κεστρῖνός ἐστι νῆστις.*

Εὔβουλος Ναυσικάᾳ·

Ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται,
νῆστις[7]) *πονηροῦ κεστρέως τρίβων βίον.*

Τούτων ποτὲ λεχθέντων ἐπὶ τῷ καλῷ τούτῳ ὄψῳ τῶν κυνικῶν τις ἑσπέριος ἐλθὼν ἔφη, Ἄνδρες φίλοι, μὴ καὶ ἡμεῖς νηστείαν ἄγομεν, Θεσμοφορίων[8]) τὴν μέσην, ὅτι δίκην κεστρέων νηστεύομεν. ὡς γὰρ ὁ Δίφιλός φησιν ἐν Λημνίαις·

Οὗτοι δεδειπνήκασιν· ὁ δὲ τάλας ἐγὼ
p.308. *κεστρεὺς ἂν εἴην, ἕνεκα νηστείας ἄκρας.*

ὑπολαβὼν δὲ Μυρτίλος·

Καὶ στῆτ' ἐφεξῆς.

ἔφη, κατὰ τὸν Θεοπόμπου Ἡδυχάρην,

κεστρέων νῆστις χορός,
λαχάνοισιν ὥσπερ χῆνες ἐξενισμένοι.

οὐ πρότερον γάρ τινος μεταλήψεσθε, ἕως ἂν ἢ ὑμεῖς ἢ ὁ

1) Sic Abresch. *ἰδὼν* vulg. 2) Sic Casaub. *αἰσχραμίδας* vulgo. 3) p. 387. 4) Sic versui superscr. in uno cd. qui habet *ἐστί*. Legeb. *εἰσί*. 5) *νηστίδες* vulg. Corr. Dind. e cd. 6) Sic Schw. e codd. *γιγνώσκεται* vulg. 7) Sic Eust. et cod. Legebatur *νῆστιν*. 8) Sic Schw. e cod. *Θεσμοφορείων* vulgo.

συμμαθητὴς ὑμῶν Οὐλπιανός, εἴπητε, διὰ τί νῆστις μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεὺς καλεῖται. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐσθίει ἔμψυχον, καὶ ἀνελκυσθεὶς δὲ οὐ δελεάζεται οὔτε σαρκὶ οὔτ' ἄλλῳ τινὶ ἐμψύχῳ, ὡς Ἀριστοτέλης[1]) ἱστορεῖ, φάσκων ὅτι μὴ[2]) νῆστις ὢν φαῦλός ἐστι, καὶ ὅτι, ἐὰν φοβηθῇ, κρύπτει τὴν κεφαλήν, ὡς τὸ πᾶν κρύπτων σῶμα. Πλάτων τε ἐν Ἑορταῖς φησιν· B

Ἐξιόντι μοι
ἁλιεὺς ἀπήντησεν φέρων μοι κεστρέας·
ἰχθῦς ἀσίτους τοὺς[3]) πονηροὺς ἦγέ μοι,

σὺ δέ μοι εἰπέ, ὦ Θετταλὸν πάλαισμα Μυρτίλε, διότι[4]) οἱ ἰχθύες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπες καλοῦνται. καὶ ὅς, Ἤτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι· βούλονται γὰρ κατὰ τὴν ἀναλογίαν ἰλλοπές[5]) τινες εἶναι, διὰ τὸ εἴργεσθαι φωνῆς. C ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἴλλεσθαι εἴργεσθαι, ἡ δὲ ὄψ φωνή. καὶ γὰρ τοῦτ' ἀγνοεῖς, ἔλλοψ τις ὤν. ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν σοφὸν Ἐπίχαρμον μηδὲν ἀποκριναμένου τοῦ κυνός,

Τὰ πρὸ τοῦ δύ' ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀποχρέω·

καὶ φημί, ἔλλοπες[6]) διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί. λέξω δὲ καὶ μὴ προβληθέντος διὰ τί οἱ Πυθαγορικοὶ τῶν μὲν ἄλλων ἐμψύχων μετρίως ἅπτονται, τινὰ δὲ καὶ θύοντες, ἰχθύων μόνων οὐ γεύονται τὸ παράπαν· ἢ διὰ τὴν ἐχεμυθίαν; θεῖον γὰρ ἡγοῦνται τὴν σιωπήν. ἐπεὶ οὖν καὶ ὑμεῖς[7]), D ὦ Μολοττικοὶ κύνες, πάντα μὲν σιωπᾶτε, πυθαγορίζετε δ' οὔ, ἡμεῖς μὲν[8]) ἄλλους ἰχθυολογήσομεν.

ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ. „Οἱ μὲν θαλάττιοι (φησὶν Ἱκέσιος) C. 17. ὀλιγότροφοι καὶ εὐέκκριτοι, εὐχυλίᾳ δὲ[9]) μέσοι.“ Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων συμβαίνειν μὲν[10]) φησι σχεδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι ταχεῖαν γίνεσθαι τὴν αὔξησιν, οὐχ[11]) ἥκιστα δὲ κορακίνῳ. τίκτει δὲ πρὸς τῇ γῇ καὶ τοῖς βρυώδεσι καὶ δασέσι. Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ E Ὁμοίων ἐμφερεῖς φησιν εἶναι μελάνουρον καὶ κορακῖνον. Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ φησι·

1) H. A. 8, 4, 3. 2) καὶ V et codd. 3) Sic Schweigh. καὶ τοὺς vulg. 4) Sic e codd. Schw. διὰ τί vulgo. 5) Sic e codd. Schweigh. ἰλλοπαὶ v. 6) Sic Casaub. ἄλοπες vulgo. 7) om. V. 8) om. L. 9) Sic Coraës. γε vulg. 10) μὲν add. Dind. e cod. 11) om. V et codd.

Ῥηϊδίως ἕλκοιτο καὶ αἰολίην κορακῖνον.

μήποτ' οὖν καὶ οἱ παρ' Ἐπιχάρμῳ αἰολίαι λεγόμενοι ἐν Μούσαις κορακῖνοί εἰσιν. Φησὶ γάρ·

Αἰολίαι πλῶτές τε κυνόγλωσσοί τε.

ἐν δὲ Ἥβας γάμῳ καὶ τῶν αἰολιῶν μνημονεύει, ὡς διαφόρων·

Μύες [1]) ἀλφησταί τε κορακῖνοί τε κοριοειδέες [2]),
αἰολίαι πλῶτές τε κυνόγλωσσοί τε.

Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ περὶ ταρίχων τὸν κορακῖνόν φησιν ὑπὸ πολλῶν σαπέρδην προσαγορεύεσθαι. ὁμοίως δ' εἴρηκε
F καὶ Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος, ἔτι δὲ Φιλότιμος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. ὅτι δὲ καὶ πλατίστακος καλεῖται ὁ σαπέρδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακῖνος, Παρμένων φησὶν ὁ Ῥόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκαλίας. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Τελμισσεῦσι Μελανοπτερύγων ἔφη κορακίνων. ὑποκοριστικῶς δὲ ὠνόμασεν αὐτοὺς Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμονι·

p. 309. *Τοῖς σοῖσι συνὼν κορακινιδίοις*
καὶ μαινιδίοις.

Ἄμφις δ' ἐν Ἰαλέμῳ·

Ὅστις κορακῖνον ἐσθίει θαλάττιον
γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας.

οἱ δὲ Νειλῶται κορακῖνοι ὅτι γλυκεῖς καὶ εὔσαρκοι, ἔτι δὲ ἡδεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἴσασιν. ὠνομάσθησαν δὲ διὰ τὸ διηνεκῶς τὰς κόρας κινεῖν καὶ οὐδέποτε παύεσθαι. καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ Ἀλεξανδρεῖς πλάτακας, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος.

ΚΥΠΡΙΝΟΣ [3]). τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὡς Ἀρι-
B στοτέλης ἱστορεῖ, καὶ συναγελαστικῶν. τὴν δὲ γλῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ στόμα κέκτηται. Δωρίων δ' αὐτὸν [4]) ἐν τοῖς λιμναίοις καὶ ποταμίοις καταλέγων γράφει οὕτως· „Λεπιδωτόν, ὃν καλοῦσί τινες κυπρῖνον."

ΚΩΒΙΟΙ. πολύχυλοι, ὥς φησιν Ἱκέσιος, εὐστομίᾳ διαφέροντες, εὐέκκριτοι, ὀλιγότροφοι καὶ κακόχυμοι. διαφέρουσι δὲ εὐστομίᾳ οἱ λευκότεροι τῶν μελάνων. ἡ δὲ τῶν χλωρῶν κωβιῶν σὰρξ χαυνοτέρα ἐστὶ καὶ ἁλιπεστέρα· καὶ χυλὸν ἐλάττονα καὶ λεπτότερον ἐναφιᾶσι· τροφιμώτεροι δ'

1) Sic Schw. e p. 282. A. μῦς vulgo. 2) Sic Schw. e p. 282. A. κριοειδέες vulg. 3) Sic e codd. Schw. κυπριανὸς vulg. et in sqq. 4) Sic Schweigh. e codd. αὐτοὺς vulgo.

ι¹) διὰ τὸ μέγεθος. Διοκλῆς φησὶ τοὺς πετραίους αὐ-ν μαλακοσάρκους εἶναι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ θους αὐτοὺς καλεῖ· C

Ἢ σκάρον, ἢ κώθων' τροφίην καὶ ἀναιδέα λίην²).

Σώφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ· „Κωθωνοπλύται³)" φησί, τὸν τοῦ θυννοθήρα δὲ υἱὸν ἴσως ἀπὸ τούτου Κωθω-ν προσηγόρευσε. Σικελιῶται δ' εἰσὶν οἱ τὸν κωβιὸν θωνα καλοῦντες, ὥς Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ταῖς Γλώσσαις⁴), καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώ-ονος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ κωβιοὺς ὀνομάζει· D

Τρυγόνες τ' ὀπισθόκεντροι, καὶ χάλαδροι⁵) κωβιοί.

ντιφάνης δ' ἐν Τίμωνι ἐπαινῶν τοὺς κωβιοὺς καὶ ὁπό-ν εἰσὶ κάλλιστοι δηλοῖ διὰ τούτων·

Ἥκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς τοὺς γάμους,
λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς
πάσαισι, τοῖς δ' ἥρωσι τὰ ψαίστ' ἀπονέμων.
ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβιούς.
ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλευσα τὸν τοιχωρύχον,
τὸν ἰχθυοπώλην, Προστίθημι, φησί, σοὶ⁶) E
τὸν δῆμον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ Φαληρικοί.
ἄλλοι δ' ἐπώλουν, ὡς ἔοικ', Ὀτρυνικούς⁷).

ἔνανδρος Ἐφεσίῳ⁸)·

Τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
δραχμῶν ἐτίμα κωβιούς. Β. * *⁹) σφόδρα.

ταμίων δὲ κωβιῶν μνημονεύει Δωρίων ἐν τῷ περὶ θύων.

ΚΟΚΚΥΓΕΣ. Ἐπίχαρμος·

Καὶ γλαυκοὶ κόκκυγες, οὓς παρεχίζομες¹⁰)
πάντες, ὀπτῶντες δὲ χάδόναντες¹¹) αὐτοὺς χναύομες. F

Δωρίων δέ φησι δεῖν αὐτοὺς ὀπτᾶν παρασχίσαντας τὰ ῥάχιν καὶ πυρηδύνειν χλόῃ, τυρῷ, ῥοΐ, σιλφίῳ, ἁλί, ελαίῳ· στρέφοντα δὲ ἀλείφειν καὶ ὑποπάσσειν ἁλὶ ὀλίγῳ,

1) Sic Dind. e ed. τε καὶ vulg. 2) Sic Schw. δοίην v. Sic Cas. ἀγροιωτικῷ vulg. θωλυνοπλύται V et codd. κω-λυνοπλύται L. 4) Sic Dindorf. γλώτταις vulgo. 5) Sic hw. e cod. χάλανδροι vulg. utrumq. corrupt. 6) Sic Cas. μοί σοι v. 7) Τρωνικούς V. 8) p. 70. Ἐφεσ. coni. Schw. φεσίοις vulg. 9) Lacun. indic. Dind.: πολλοῦ σφ. coniec. hw. 10) Sic Schweigh. e codd. παρασμίζομένους vulgo.) Sic Schweigh. e codd. χ' ἡδύν. vulgo.

ἀφελόντα δὲ ὄξει ῥᾶναι. ἐρυθρὸν δ' αὐτὸν καλεῖ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Νουμήνιος, οὕτως·

"Ἄλλοτ' ἐρυθρὸν
κόκκυγ', ἢ ὀλίγας πεμφηρίδας, ἄλλοτε σαῦρον.

p. 310. ΚΥΩΝ ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ. περὶ τούτων φησὶν Ἀρχέστρατος, ὁ τῶν ὀψοφάγων Ἡσίοδος ἢ Θέογνις. ἦν δὲ καὶ ὁ Θέογνις περὶ ἡδυπάθειαν, ὡς αὐτὸς περὶ αὑτοῦ[1]) φησι διὰ τούτων·

[2]) Τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἦμαρ ἔχων,
δείπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσου[3]) τινὰ θυμὸς ἀνώγοι,
παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
B χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω,
εὐειδὴς ῥαδινῇς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

οὐδὲ τὸ παιδεραστεῖν ἀπαναίνεται ὁ σοφὸς οὗτος· λέγει γοῦν·

[4]) Εἴθ' εἴη σ', Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἆθλον δ' ἐν μέσσῳ παῖς καλὸς ἄνθος ἔχων
σοί τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριόωσι.
γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.

ὁ δ' οὖν Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ταύταις ὑποθήκαις
C παραινεῖ·

Ἐν δὲ Τορωναίων ἄστει τοῦ καρχαρία χρὴ
τοῦ κυνὸς ὀψωνεῖν ὑπογάστρια κοῖλα κάτωθεν.
εἶτα κυμίνῳ αὐτὰ πάσας ἀλὶ μὴ συχνῷ ὄπτα·
ἄλλο δ' ἐκεῖσε, φίλη κεφαλή, μηδὲν προσενέγκῃς,
εἰ μὴ γλαυκὸν ἔλαιον. ἐπειδὰν δ' ὀπτὰ γένηται
D ἤδη, τριμμάτιόν τε[5]) φέρειν καὶ ἐκεῖνα μετ' αὐτοῦ.
ὅσσα δ' ἂν ἐν λοπάδεσ κοίλης[6]) πληρώμασιν ἕψῃς,
μήθ' ὕδατος πηγὴν[7]) * * μήτ' οἴνινον ὄξος
συμμίξῃς, ἀλλ' αὐτὸ μόνον κατάχευον ἔλαιον,
αὐχμηρόν τε κύμινον, ὁμοῦ δ' εὐώδεα φύλλα.
ἕψε δ' ἐπ' ἀνθρακιῆς φλόγα τούτοις μὴ προσενεγκών,
καὶ κίνει πυκινῶς[8]), μὴ προσκαυθέντα λάθῃ σε.
ἀλλ' οὐ πολλοὶ ἴσασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα,
E οὐδ' ἔσθειν ἐθέλουσιν, ὅσοι κεπφαττελεβώδη[9])

1) Sic Dind. αὐτοῦ vulgo. 2) 977. 3) Sic Schweigh. e codd. vestig. λήγοι μένος ὄν vulgo. 4) 993. 4) Sic Turneb. in Theogn. εἶτ' εἴησα καλὴν μὲν vulg. 5) Sic Schn. δὲ vulgo. 6) Sic Schw. e codd. κοίλοις vulgo. 7) π. αὐτοῖς Cas. 8) Sic Schneid. πυκνῶς vulgo. 9 Sic Bentlei. κούφαν γε καὶ λεβώδη vulg.

ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν εἰσίν τ'[1]) ἀπόπληκτοι,
ὡς ἀνθρωποφάγου τοῦ θηρίου ὄντος. ἅπας δὲ
ἰχθὺς σάρκα φιλεῖ βροτέην[2]), ἄν που περικύρσῃ.

τούτου τοῦ ἰχθύος μέρος ἐστὶ καὶ ὁ ὑπὸ τῶν[3]) Ῥωμαίων καλούμενος θυρσίων, ἥδιστος ὢν καὶ τρυφερώτατος.

ΛΑΒΡΑΚΕΣ. οὗτοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ' ἔχουσιν ὀστώδη καὶ προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον. ἐν δὲ πέμπτῳ[4]) ζῴων μορίων τίκτειν αὐτούς, καθάπερ τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφρυας, μάλιστα οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσι. F τίκτουσι δὲ χειμῶνος καὶ τίκτουσι δίς. Ἱκέσιος δέ φησιν ὅτι οἱ λάβρακες εὔχυλοί εἰσι καὶ οὐ πολύτροφοι, πρὸς δὲ τὴν ἔκκρισιν ἥσσονες, εὐστομίᾳ δὲ πρῶτοι κρίνονται. ὠνομάσθη δ' ὁ ἰχθὺς παρὰ τὴν λαβρότητα. λέγεται δέ, ὅτι καὶ συνέσει τῶν ἄλλων ἰχθύων διαφέρει ἐπινοητικὸς ὢν τοῦ διασώζειν ἑαυτόν. διὸ καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Ἀριστοφάνης φησί·

Λάβραξ, ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος. p. 311.

Ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέωρόν φησιν αὐτὸν νήχεσθαι. ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος·

Λάμβανε δ' ἐκ Γαίσωνος, ὅταν Μίλητον ἵκηαι,
κεστρέα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα.
εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοιοῦτος.
πιότεροι δ' ἕτεροι πολλοὶ Καλυδῶνί τε κλεινῇ
Ἀμβρακίᾳ τ' ἐνὶ πλουτοφόρῳ, Βόλβῃ τ' ἐνὶ λίμνῃ·
ἀλλ' οὐκ εὐώδη γαστρὸς κέκτηνται ἀλοιφήν, B
οὐδ' οὕτω δριμεῖαν. ἐκεῖνοι δ' εἰσίν, ἑταῖρε,
τὴν ἀρετὴν θαυμαστοί. ὅλους δ' αὐτοὺς ἀλεπίστους
ὀπτήσας μαλακοὺς χρηστῶς προσένεγκε δι' ἅλμης.
μηδὲ προσέλθῃ σοι πρὸς τοὔψον τοῦτο ποιοῦντι
μήτε Συρακόσιος μηδεὶς[5]) μήτ' Ἰταλιώτης.
οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστοὺς σκευαζέμεν ἰχθῦς, C
ἀλλὰ διαφθείρουσι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα
ὄξει τε ῥαίνοντες ὑγρῷ καὶ σιλφίου ἅλμῃ.
τῶν δὲ πετραίων ἰχθυδίων τῶν τρισκαταράτων
πάντων εἰσὶν ἄριστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι,
καὶ πολλὰς ἰδέας κομψῶς παρὰ δαιτὶ δύνανται
ὀψαρίων τεύχειν γλίσχρων ἡδυσματολήρων.

καὶ Ἀριστοφάνης δ'[6]) ἐν Ἱππεῦσι[7]) μνημονεύει ὡς

1) Sic Coraës. δ' εἰσὶν vulg. 2) Sic Schw. e p. 163. D. βροτέαν v. 3) τῶν add. Dind. e cod. 4) 9, 5. 5) vulgo μηθείς. Corr. Dind. 6) δ' add. Schw. e codd. 7) 560.

διαφόρων γινομένων τῶν περὶ τὴν Μίλητον λαβράκων, ὅταν
D οὕτως λέγῃ[1])·

Ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.

ἐν δὲ Λημνίαις·

Οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ κάραβον πρίασθαι.

ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου, καθάπερ καὶ τοῦ τῶν γλαύκων. καὶ Εὔβουλος δ' ἐν Τιτθαῖς φησι·

Μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως[2]), ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας[3]) ἕνεκα, σηπίδι'[4]), ἢ τευθίδια,
πλεκτάνια μικρὰ[5]) πουλύποδος[6]), νῆστίν τινα,
μήτραν, χόρια, πῦον[7]), λάβρακος κρανίον
εὐμέγεθες.

ὁ δὲ Γαίσων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαισωνὶς
E λίμνη ἐστί, μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἡνωμένη τῇ θαλάττῃ, ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν Ἑλληνικῶν. Ἔφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ ποταμὸν εἶναί φησι τὸν Γαίσωνα περὶ Πριήνην, ὃν εἰσρεῖν εἰς λίμνην. Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι μνημονεύων τῶν λαβράκων φησίν·

Αἰγύπτιος μιαρώτατος τῶν ἰχθύων κάπηλος,
Ἑρμαῖος, ὃς βίᾳ δέρων ῥίνας γαλεούς τε πωλεῖ
καὶ τοὺς λάβρακας ἐντερεύων.

ΛΑΤΟΣ. τοῦτον κατὰ τὴν Ἰταλίαν κράτιστον εἶναί
F φησιν Ἀρχέστρατος λέγων οὕτως·

Τὸν δὲ λάτον τὸν κλεινὸν ἐν Ἰταλίῃ πολυδένδρῳ
ὁ Σκυλλαῖος ἔχει πορθμὸς θαυμαστὸν ἔδεσμα.

οἱ δ' ἐν τῷ Νείλῳ ποταμῷ γινόμενοι λάτοι τὸ μέγεθος εὑρίσκονται καὶ ὑπὲρ διακοσίας λίτρας ἔχοντες. ὁ δὲ ἰχθὺς οὗτος λευκότατος ὢν καὶ ἥδιστός ἐστι πάντα τρόπον σκευαζόμενος, παραπλήσιος ὢν τῷ κατὰ τὸν Ἴστρον γινομένῳ γλάνιδι. φέρει δὲ ὁ Νεῖλος καὶ ἄλλα γένη πολλὰ ἰχθύων, καὶ πάντα ἥδιστα, μάλιστα δὲ τὰ τῶν κορακί-
p.312. νων. πολλὰ γὰρ καὶ τούτων γένη. φέρει δὲ καὶ τοὺς μαιώτας καλουμένους, ὧν μνημονεύει Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι διὰ τούτων· „Τοὺς μαιώτας καὶ σαπέρδας καὶ γλάνιδας."

1) *λέγει* vulgo. Corr. Schw. 2) *καθαρίως* vulg. Corr. Schw. 3) Sic Cas. ex Ephippo p. 359. *ἐναντησίας* vulgo. 4) *σηπίδια* vulg. Corr. Dind. 5) ita Schw. *τὰ μικρὰ* vulg. 6) *πολύποδος* vulgo. Corr. Dindorf. 7) Sic Cas. *χωρεάπυον* vulgo.

εἰσὶ δὲ πολλοὶ περὶ τὸν Πόντον, φέροντες τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς Μαιώτιδος. Νειλῷοι[1]) δ' εἰσὶν ἰχθύες, εἴ γέ τι μνημονεύειν δύναμαι πολυετῆ τὴν ἀποδημίαν ἔχων, νάρκη μὲν ἡ[2]) ἡδίστη, χοῖρος, σῖμος[3]), φάγρος, ὀξύρυγχος[4]), ἀλλάβης, σίλουρος, συνοδοντίς, ἐλεώτρις, ἔγχελυς, θρίσσα, ἄβραμις, τύφλη, λεπιδωτός, φῦσα[5]), κεστρεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι. B

ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη. ἔστι δὲ λευκόσαρκος, ὡς Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ. Πλάτων Σοφισταῖς·

Κἂν ᾖ γαλεός, κἂν λειόβατος, κἂν ἔγχελυς.

ΜΥΡΑΙΝΑΙ. Θεόφραστος ἐν τῷ[6]) περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διαιτωμένων ἔγχελύν φησι καὶ μύραιναν πολὺν χρόνον δύνασθαι ἔξω τοῦ ὑγροῦ ζῆν, διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βράγχια καὶ ὀλίγον δέχεσθαι τὸ ὑγρόν. τροφίμους δ' αὐτὰς εἶναί φησιν ὁ Ἱκέσιος οὐχ ἧττον τῶν ἐγχέλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων. Ἀριστοτέλης[7]) δὲ ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων ἐκ μικροῦ φησιν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὔξησιν λαμβάνειν καὶ εἶναι καρχαρόδουν, τίκτειν τε πᾶσαν ὥραν μικρὰ ᾠά. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις χωρὶς τοῦ σ. μυραίνας αὐτὰς καλεῖ οὑτωσὶ λέγων· C. 18. C

Οὔτε γόγγρων τις[8]) παχήων οὔτε μυραινᾶν ἀπῆς[9]).

ὁμοίως δὲ καὶ Σώφρων. Πλάτων δ' ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ σὺν τῷ σ· „Βατίς σε καὶ σμύραινα πρόσεστιν.“ Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ μύραιναν ἔχειν μίαν ἄκανθαν μόνην, ὁμοίαν τῷ ὀνίσκῳ, τῷ καλουμένῳ γαλλαρίᾳ. Ἀνδρέας δ' ἐν τῷ περὶ δακέτων τῶν μυραινῶν φησι δακούσας ἀναιρεῖν τὰς ἐξ ἔχεως, εἶναι δ' αὐτὰς ἧττον[10]) περιφερεῖς καὶ ποικίλας. Νίκανδρος δὲ ἐν Θηριακῷ[11])· D

Μυραίνης δ' ἔκπαγλον, ἐπεὶ[12]) μογεροὺς ἁλιῆας
πολλάκις ἐκβρύξασα κατεπρήνιξεν ἐπάκτρων

1) Sic Dind. e codd. *Νειλαῖοι* vulg. 2) *ἡ* add. Schw. e codd. 3) *σιμὸς* vulgo. Corr. Dind. 4) Sic Schw. ed. *ὀξύρειγχος* vulg. 6) Sic Steph. *φύσα* vulgo. 6) vulg. *ἐν τῷ πέμπτῳ*. *πέμπτῳ* del. Cas. 7) H. A. 9, 5, 4. 8) Sic Toup. *τε* vulgo. 9) Sic Koen. *παχέων οὔτε μύραινα νάπης* vulgo. 10) Sic e codd. Schw. *ἥττονας* vulgo. 11) 823. 12) *ἐπεὶ* vulgo. Corr. Schw. e Nic.

εἰς ἅλα φυζηθέντας, ἐχετλίου[1]) ἐξαναδῦσα·
αἰ δ᾽[2]) ἔτυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἐχίεσσι
E θόρνυσθαι, προλιποῦσαν ἁλὸς νόμον, ἠπείροισιν.

Ἀνδρέας δ᾽ ἐν τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων ψεῦδός φησιν εἶναι τὸ μύραιναν ἔχει[3]) μίγνυσθαι προερχομένην ἐπὶ τὸ τεναγῶδες· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τενάγους ἔχεις νέμεσθαι φιληδοῦντας λιμώδεσιν ἐρημίαις. Σώστρατος δὲ ἐν τοῖς περὶ ζῴων, ἔστι δὲ ταῦτα δύο βιβλία, συγκατατίθεται τῇ μίξει.

ΜΥΡΟΣ. ὁ δὲ μύρος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης[4]) ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων, διαφέρει τῆς σμυραίνης. ἡ μὲν γὰρ F ποικίλον καὶ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ μύρος λειόχρως καὶ ἰσχυρὸς καὶ τὸ χρῶμα ὅμοιον ἔχει ἴυγγι, ὀδόντας τε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. Δωρίων δὲ τὸν μύρον φησὶ τὰς διὰ σαρκὸς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν, ἀλλ᾽ ὅλον εἶναι χρήσιμον καὶ ἁπαλὸν ὑπερβολῇ. εἶναι δὲ αὐτῶν γένη δύο· εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν μέλανες, οἱ δ᾽ ὑποπυρρίζοντες[5]), κρείσσονες δ᾽ εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. Ἀρχέστρατος δ᾽ ὁ ἡδονικὸς φιλόσοφός φησιν·

p. 313. Ἰταλίας δὲ μεταξὺ κατὰ στενοκύμονα πορθμὸν
ἡ πλωτὴ μύραινα καλουμένη ἄν ποτε ληφθῇ,
ὠνοῦ· τοῦτο γάρ ἐστιν ἐκεῖ θαυμαστὸν ἔδεσμα.

ΜΑΙΝΙΔΕΣ. ταύτας δέ φησιν Ἱκέσιος εὐχυλοτέρας[6]) εἶναι τῶν κωβιῶν, λείπεσθαι δ᾽ εὐστομίᾳ καὶ τῇ πρὸς τὴν ἔκκρισιν τῆς κοιλίας συνεργεῖν. Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὅμοιά φησιν εἶναι τῇ μαινίδι βόακα καὶ B σμαρίδας, ὧν μνημονεύειν καὶ Ἐπίχαρμον[7]) ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ οὕτως· „Ὄκχ᾽ ὁρῇ[8]) βῶκας[9]) πολλοὺς καὶ σμαρίδας.“ Ἐπαίνετος δ᾽ ἐν Ὀψαρτυτικῷ φησι· „Σμαρίδα[10]), ἣν ἔνιοι καλοῦσι[11]) κυνὸς εὐνά.“ Ἀντιφάνης δ᾽ ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίωνι Ἑκάτης βρώματα καλεῖ τὰς μαινίδας διὰ τὴν βραχύτητα λέγων οὕτως·

1) Sic Schw. e Nic. ἐχέταιον vulgo. 2) Sic L. e Nic. codd. om. δ᾽. 3) Sic Schw. e cdd. ἔχιι vulgo. 4) V, 9, 4. 5) Sic Schw. e codd. ὑποπυρίζοντες vulgo. 6) Sic Schw. e cod. εὐχυλωτέρας vulgo. 7) Sic Schw. e cod. μνημονεύει καὶ Ἐπίχαρμος vulg. 8) Sic Cas. ὀκχωρῇ vulgo. 9) βῶκάς τε coni. Dind. 10) Sic Schweigh. e codd. σμαρίδας vulg. 11) Sic e codd. Schw. καλέουσιν vulg.

Τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. Β. τί φῄς, ὦ φίλτατε;
ἀνθρωποφάγους; πῶς οὖν ἂν [1]) *ἄνθρωπος φάγοι;*
Α. δῆλον ὅτι [2]). *ταῦτα δ' ἐστὶν Ἑκάτης βρώματα,* C
ἅ φησιν οὗτος, μαινίδας καὶ τριγλίδας.

καλοῦνται δέ τινες καὶ λευκομαινίδες, ἃς [3]) ἔνιοι βόακας ὀνομάζουσι. Πολίοχος Κορινθιαστῇ·

Ὅπως σε πείσῃ μηδὲ εἷς [4]), *πρὸς τῶν θεῶν,*
τοὺς βόακας, ἄν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

ΜΕΛΑΝΟΥΡΟΣ. Περὶ τούτων φησὶ Νουμήνιος ἐν Ἁλιευτικῷ·

Σκορπίον, ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον. D

Ἱκέσιος δὲ αὐτὸν σαργῷ [5]) φησι παραπλήσιον εἶναι, καταδεέστερον δὲ τῇ εὐχυλίᾳ καὶ τῇ εὐστομίᾳ, μικρῶς δὲ παραστύφειν καὶ εἶναι τρόφιμον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ· „Ἦν δὲ σαργῖνοί τε [6]) μελάνουροί τε." Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν γράφει οὕτως· „Ὀρθοστυγόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος καὶ σαργός, ποικιλόγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι." ὅμοιον δ' εἶναι τῷ μελανούρῳ φησὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων τὸν καλούμενον ψύρον [7]), ὃν Νουμήνιος καλεῖ ψόρον οὕτως· E

Ἢ ψόρον, ἢ σάλπας, ἢ αἰγιαλῆα δράκοντα.

ΜΟΡΜΥΡΟΣ. τροφιμώτατος, ὥς φησιν Ἱκέσιος. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ μύρμας αὐτοὺς ὀνομάζει, εἰ μὴ διάφοροί τὴν φύσιν εἰσί. γράφει δ' οὕτως·

Καὶ [8]) *χελιδόνας τε, μύρμας, τοί τε* [9]) *κολιᾶν μέζονες*
ἐντί.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων μορμύλους αὐτοὺς καλεῖ. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ, ἣν προσεφώνησέ τινι τῶν ἑταίρων δυσώνῃ [10]), φησίν· „Οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγκαθιέντας τῇ τιμῇ καὶ τὸ κακῶς λέγειν παρεστηκότα [11]) τοὺς ἰχθύας, F

1) ἂν add. Schweigh. 2) δηλονότι vulgo. Corr. Dind. 3) ἃς add. Schw. e cod. 4) Sic Schweigh. e codd. μηδεὶς vulgo. 5) σάργῳ vulgo. Corr. Dind. et sic in sqq. 6) τε add. Schw. e p. 321. 7) Sic e codd. Schw. ψύγρον vulgo. 8) καὶ add. Dindorf. e p. 321. 9) Sic Schweigh. e codd. τοί τε vulg. 10) Sic Cas. δύσωνι vulg. deinde quae vulg. sequebantur ἢ ζήνωνι del. Schweigh. 11) Sic Coraës. παρεστηκότας vulg.

ἐπαγόμενον Ἀρχέστρατον τὸν γράψαντα τὴν Ἡδυπάθειαν ἢ[1]) τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν, καὶ λέγοντα τὸ μέτρον·

Μόρμυρος[2]) αἰγιαλεὺς κακὸς ἰχθύς, οὐδέ ποτ' ἐσθλός.

p. 314. καί· [3]) „Τὴν ἀμίαν ὠνοῦ φθινοπώρου," νῦν δ' ἐστὶν ἔαρ[4]).

Κεστρέα τὸν θαυμαστόν, ὅταν χειμὼν ἀφίκηται.

νῦν δ' ἐστὶ θέρος. καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀποσοβήσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ὠνουμένων καὶ προσεστηκότων. τοῦτο δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις τὸ σοὶ δοκοῦν λαβεῖν αὐτόν."

ΝΑΡΚΗ. Πλάτων ἢ Κάνθαρος ἐν Συμμαχίᾳ·

Νάρκη γὰρ ἑφθὴ[5]) βρῶμα χάριεν γίγνεται.

ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων ἐν Μένωνί φησι· „Τῇ θαλαττίᾳ νάρκῃ. καὶ γὰρ αὕτη τὸν πλησιάζοντα ναρκᾶν ποιεῖ." ἡ B δὲ κλῆσις αὐτῆς καὶ παρ' Ὁμήρῳ[6])· „Νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ." Μένανδρος δὲ ἐν Φανίῳ[7]) διὰ τοῦ α ἔφη·

Ὑπελήλυθέν τέ[8]) μου
νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα·

μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὕτω κεχρημένου. Ἱκέσιος δέ φησιν ἀτροφωτέραν καὶ ἀχυλοτέραν αὐτὴν εἶναι ἔχειν τε χονδρῶδές τι διακεχυμένον, εὐστόμαχον πάνυ. Θεόφραστος[9]) δ' ἐν τῷ περὶ τῶν[10]) φωλευόντων διὰ τὸ ψῦχός φησι τὴν νάρκην κατὰ γῆς δύεσθαι. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν διαπέμπεσθαί φησι τὴν νάρκην τὴν ἀπ' αὐτῆς[11]) C δύναμιν καὶ διὰ τῶν ξύλων καὶ διὰ τῶν τριοδόντων[12]) ποιοῦσαν ναρκᾶν τοὺς ἐν χεροῖν ἔχοντας. εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν τῷ περὶ νάρκης. ἅπερ μακρότερα ὄντα ἐπιλέλησμαι, ὑμᾶς δὲ ἐπὶ τὸ σύγγραμμα ἀναπέμπω. ἔστι δ' ἡ νάρκη, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, τῶν σελαχωδῶν καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων. θηρεύει δ' εἰς τροφὴν ἑαυτῆς τὰ ἰχθύδια προσαπτομένη καὶ ναρκᾶν καὶ D ἀκινητίζειν ποιοῦσα. Δίφιλος δ' ὁ Λαοδικεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν μὴ πᾶν τὸ ζῶόν φησι τὴν[13])

1) ἢ add. Schw. e cod. 2) Sic Schw. e codd. μόρμυρος vulgo. 3) Lyncei esse non Archestrati annotat Dind. 4) ἔαρ ἔστιν L. 5) Sic Bentl. ἔφη vulgo. 6) Il. Θ, 328. 7) Sic Schwh. φανῷ vulgo. 8) Sic Schw. e codd. ὑπελήλυθε δὲ vulg. 9) Vol. I. p. 836. 10) τῶν om. V. 11) Dind. ἀφ' αὐτῆς, nescio unde. 12) Sic Schweigh. e codd. τριόδων vulgo. 13) τὴν add. Schw. e codd.

νάρκαν ἐμποιεῖν, μέρος δέ τι αὐτῆς, διὰ πείρας πολλῆς φάσκων ἐληλυθέναι. ὁ δ' Ἀρχέστρατός φησι·

Καὶ νάρκην ἑφθὴν ἐν ἐλαίῳ ἠδὲ καὶ οἴνῳ,
καὶ χλόῃ εὐώδει, καὶ βαιῷ ξύσματι τυροῦ.

Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ·

Νάρκην μὲν οὖν, ὥς φασιν, ἀνθυλευμένην
ὀπτᾶν ὅλην.

ἐν δὲ Δημητρίῳ·

Ἔπειτα νάρκην ἔλαβον, ἐνθυμούμενος
ὅτι δεῖ[1]) γυναικὸς ἐπιφερούσης δακτύλους E
ἁπαλοὺς ὑπ' ἀκάνθης μηδὲ ἓν τούτους παθεῖν.

ΞΙΦΙΑΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν ἔχειν τοῦ ῥύγχους τὸ μὲν ὑποκάτω μικρόν, τὸ δὲ καθύπερθεν ὀστῶδες, μέγα, ἴσον, τῷ ὅλῳ αὐτοῦ μεγέθει· τοῦτο δὲ καλεῖσθαι ξίφος· ὀδόντας δ' οὐκ ἔχειν τὸν ἰχθύν. Ἀρχέστρατος δέ φησιν·

Ἀλλὰ λαβὲ ξιφίου τέμαχος Βυζάντιον ἐλθών,
οὐραῖον τ' αὐτὸν τὸν σφόνδυλον. ἔστι δὲ κεδνὸς
κἀν πορθμῷ, πρὸς ἄκραισι Πελωριάδος προχοαῖσι. F

τίς οὕτως τακτικὸς ἀκριβής, ἢ τίς οὕτως κριτὴς ὄψων, ὡς ὁ ἐκ Γέλας, μᾶλλον δὲ Καταγέλας[2]), οὗτος ποιητής; ὃς ἀκριβῶς οὕτως διὰ λιχνείαν καὶ τὸν πορθμὸν διέπλευσε, καὶ τῶν μερῶν ἑκάστου τῶν ἰχθύων τὰς ποιότητας καὶ τοὺς χυμοὺς[3]) διὰ τὴν λιχνείαν ἐξήτασεν, ὥς τινα πραγματείαν βιωφελῆ καταβαλλόμενος.

ΟΡΦΩΣ. καλεῖται δὲ καὶ ὀρφός, ὡς Πάμφιλος. p. 315.
Ἀριστοτέλης[4]) δὲ ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων[5]) ταχεῖαν λέγων γίνεσθαι τοῖς ἰχθύσι τὴν αὔξησιν, καὶ ὀρφώς, φησίν, ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας ταχέως. ἔστι δὲ καὶ σαρκοφάγος καὶ καρχαρόδους, ἔτι δὲ καὶ μονήρης. ἴδιον δ' ἐν αὐτῷ ἐστι τὸ[6]) τοὺς θορικοὺς πόρους μὴ εὑρίσκεσθαι καὶ τὸ δύνασθαι πολὺν χρόνον ζῆν μετὰ τὴν ἀνατομήν. ἔστι δὲ καὶ τῶν φωλευόντων ἐν ταῖς χειμεριωτάταις ἡμέραις, χαίρει τε πρόσγειος μᾶλλον ὢν ἢ πελάγιος. ζῇ δ' οὐ πλέον δύο ἐτῶν. μνημονεύων δ' αὐτοῦ Νου- B
μήνιός φησι·

1) Sic Dindorf. e cod. δὴ vulgo. 2) καταγέλαστος L.
3) Sic e codd. Schweigh. χυλοὺς vulgo. 4) H.A. V, 9, 5.
5) μορίων add. Schw. e codd. 6) τῷ L.

Τοῖσι μὲν εὐμαρέως θαλάμης ἄπο μακρὸν ἀείροις
σκορπίον ἢ ὀρφὸν περιτρηχέα· τῶν γὰρ ἐπ' ἄκρης.

καὶ πάλιν·

Γλαύκους, ἢ ὀρφῶν ἔναλον γένος, ἠδὲ μελάγχρουν
κόσσυφον.

Δωρίων δὲ τὸν νέον φησὶν ὀρφὸν ὑπ' ἐνίων καλεῖσθαι ὀρφακίνην. Ἄρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσιν·

Ἱερεὺς γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὀρφὼς τοῦ θεοῦ.

Κρατῖνος δ' ἐν Ὀδυσσεῦσι· „Τέμαχος ὀρφῶ χλιαρόν." Πλάτων Κλεοφῶντι·

C *Σὲ γάρ, γραῦ, συγκατῴκισεν σαπρὰν*
ὀρφοῖσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν.

Ἀριστοφάνης Σφηξίν [1]).

Ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφώς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ.

τὴν μέντοι ἑνικὴν εὐθεῖαν ὀξυτόνως προφέρονται Ἀττικοί. Ἄρχιππος Ἰχθύσιν, ὡς πρόκειται. τὴν δὲ γενικὴν Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι· „Τέμαχος ὀρφῶ χλιαρόν."

ΟΡΚΥΝΟΣ [2]). Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τοὺς ὀρκύνους ἐκ τῆς περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσσης πε-
D ραιουμένους εἰς [3]) τὴν καθ' ἡμᾶς ἔρχεσθαι θάλασσαν· διὸ καὶ πλείστους ἁλίσκεσθαι ἐν τῷ Ἰβηρικῷ καὶ Τυρρηνικῷ πελάγει· κἀντεῦθεν κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν διασκίδνασθαι. Ἱκέσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν Γαδείροις ἁλισκομένους πιμελεστέρους εἶναι, μετὰ δὲ τούτους τοὺς ἐν Σικελίᾳ. τοὺς δὲ πόρρω Ἡρακλείων στηλῶν ἁλιπεῖς, διὰ τὸ πλείονα τόπον ἐκνενῆχθαι. ἐν Γαδείροις μὲν οὖν τὰ κλειδία καθ' αὑτὰ ταριχεύεται, ὡς καὶ τῶν ἀντακαίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ οἱ λεγόμενοι μελάνδρυαι [4])
E ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. Ἱκέσιος δέ φησι τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχοντα τῇ εὐστομίᾳ πολὺ διαλλάσσειν τῶν ἄλλων μερῶν, τὰ δὲ κλειδία [5]) εὐστομώτερα εἶναι τούτων.

ΟΝΟΣ καὶ ΟΝΙΣΚΟΣ. ὄνος φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν, ἔχει [6]) στόμα ἀνερρωγὸς ὁμοίως τοῖς γαλεοῖς, καὶ οὐ συναγελαστικός. καὶ μόνος οὗτος ἰχθύων

1) v. 493. 2) ὅρκυνος vulg. ὄρκυνος e cod. Schweigh. 3) Sic Dind. e cod. ἐς vulgo. 4) Sic Cas. μελανδρίαι vulg. 5) quod hic vulg. legebatur μέρη delendum esse vidit Schw. om. in cod. 6) ἔχειν V.

τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθους ἐμφερεῖς μύλαις. Φωλεύει δὲ[1]) μόνος ἐν ταῖς ὑπὸ κύνα θερμοτάταις ἡμέραις, τῶν ἄλλων ταῖς χειμεριωτάταις φωλευόντων. μνημονεύει δ᾽ αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν F
Ἥβας γάμῳ·

Μεγαλοχάσμονάς[2]) τε χάννας κηκτραπελογάστορος[3]) ὄνους.

διαφέρει δ᾽ ὄνος ὀνίσκου, ὥς φησι Δωρίων, ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφων οὕτως· „Ὄνος, ὃν καλοῦσί[4]) τινες γάδον. Γαλλερίδας, ὃν καλοῦσι τινες ὀνίσκον τε καὶ μάξεινον.“ Εὐθύδημος δὲ ἐν τῷ περὶ ταρίχων· „Οἱ μὲν βάκχον (φησὶ) καλοῦσιν, οἱ δὲ γελλαρίην, οἱ δὲ ὀνίσκον.“ Ἀρχέστρατος δέ φησι·

Τὸν δ᾽ ὄνον Ἀνθηδών[5]), τὸν καλλαρίαν καλέουσιν, p.316.
ἐκτρέφει εὐμεγέθη, σομφὴν[6]) δὲ τρέφει τινα σάρκα,
*κἄλλως[7]) οὐχ ἡδεῖαν ἔμοιγ᾽, ἄλλοι δ᾽ * * * **
αἰνοῦσιν[8])· χαίρει γὰρ ὁ μὲν τούτοις, ὁ δ᾽ ἐκείνοις.

ΠΟΥΛΥΠΟΥΣ[9]), πουλύποδος[10]). οὕτως φασὶν οἱ Ἀττικοί, ὡς καὶ Ὅμηρος[11])·

Ὡς δ᾽ ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο.

ἀνάλογον[12])· παρὰ τὸ πούς γὰρ γέγονεν. τὴν δὲ αἰτιατικὴν πουλύπουν φασίν, ὡς Ἀλκίνουν καὶ Οἰδίπουν. καὶ B
τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλος εἴρηκεν[13]) ἐν Ἀθάμαντι, ἀπὸ C. 19.
ἁπλοῦ τοῦ πούς, ὡς νοῦς[14]). τὸ δὲ πώλυπον[15]) λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν[16]) λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

Καὶ ταῦτ᾽ ἔχοντα[17]) πουλύπους καὶ σηπίας.

καὶ πάλιν· „Τὸν πουλύπουν μοι ἔθηκε.“ καὶ[18]) πάλιν·

1) Sic Dind. e cod. τε vulgo. 2) Sic e codd. Schw. μεγαλοχὰς μονάς vulg. 3) Sic Schw. ἐκτραπ — L. ποικιλογ. V. 4) Sic Dind. e cod. καλέουσι vulgo. 5) ἀνοήδων V. 6) εὐμεγέθης ἀμφὴν V. 7) Sic Coraës. καλῶς vulg. 8) Sic Dind. e vestig. codd. αἰνοῦσιν corr. Heringa. Vulg.: ἐμοί με ἀλλὰ δαίνουσαν. Schweigh. ed.: ἔμοιγε μὲν [ἀλλά μιν ἄλλοι] αἰνοῦσιν. 9) Sic Schw. in adn. vulg. πολυπ. et sic semper in sqq. 10) add. e cod. Schweigh. πολύποδος. Corr. Dind. 11) Od. ε, 432. 12) ἀνὰ λόγον L. 13) Sic Schw. e cod. Αἰσχύλον εἰρημέναι vulgo. 14) Sic Dind. e cod. ὡς ὁ νοῦς vulgo. 15) Sic Schw. et codd. πόλυπον vulgo. 16) Sic Dind. e codd. πολύπουν vulgo. 17) Sic Schw. e p. 323. C. ταῦτ᾽ ἑκόντα omisso καὶ vulgo. 18) καὶ add. Dind. e cod.

Τοῖσι σὺν εὐμαρίως θαλάμης ἄπο μακρὸν ἀείροις
σκορπίον ἢ ὀρφὸν περιτρηχέα· τῶν γὰρ ἐπ' ἄκρης.

καὶ πάλιν·

Γλαύκους, ἢ ὀρφῶν ἔναλον γένος, ἠὲ μελάγχρουν
κόσσυφον.

Δωρίων δὲ τὸν νέον φησὶν ὀρφὼν ὑπ' ἐνίων καλεῖσθαι ὀρφακίνην. Ἄρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσιν·

Ἱερεὺς γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὀρφὼς τοῦ θεοῦ.

Κρατῖνος δ' ἐν Ὀδυσσεῦσι· „Τέμαχος ὀρφῶ χλιαρόν.“ Πλάτων Κλεοφῶντι·

C *Σὲ γάρ, γραῦ, συγκατῴκισεν σαπρὰν*
ὀρφοῖσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν.

Ἀριστοφάνης Σφηξίν [1]).

Ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφώς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ.

τὴν μέντοι ἑνικὴν εὐθεῖαν ὀξυτόνως προφέρονται Ἀττικοί. Ἄρχιππος Ἰχθύσιν, ὡς πρόκειται. τὴν δὲ γενικὴν Κρατῖνος Ὀδυσσεῦσι· „Τέμαχος ὀρφῶ χλιαρόν.“

ΟΡΚΥΝΟΣ [2]). Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων τοὺς ὀρκύνους ἐκ τῆς περὶ Ἡρακλέους στήλας θαλάσσης περαιουμένους
D εἰς [3]) τὴν καθ' ἡμᾶς ἔρχεσθαι θάλασσαν· διὸ καὶ πλείστους ἁλίσκεσθαι ἐν τῷ Ἰβηρικῷ καὶ Τυρρηνικῷ πελάγει· κἀντεῦθεν κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν διασκίδνασθαι. Ἱκέσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν Γαδείροις ἁλισκομένους πιμελεστέρους εἶναι, μετὰ δὲ τούτους τοὺς ἐν Σικελίᾳ. τοὺς δὲ πόρρω Ἡρακλείων στηλῶν ἀλιπεῖς, διὰ τὸ πλείονα τόπον ἐκνενῆχθαι. ἐν Γαδείροις μὲν οὖν τὰ κλειδία καθ' αὐτὰ ταριχεύεται, ὡς καὶ τῶν ἀντακαίων αἱ γνάθοι καὶ οὐρανίσκοι καὶ οἱ λεγόμενοι μελανδρύαι [4])
E ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. Ἱκέσιος δέ φησι τὰ ὑπογάστρια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχοντα τῇ εὐστομίᾳ πολὺ διαλλάσσειν τῶν ἄλλων μερῶν, τὰ δὲ κλειδία [5]) εὐστομώτερα εἶναι τούτων.

ΟΝΟΣ καὶ ΟΝΙΣΚΟΣ. ὄνος φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν, ἔχει [6]) στόμα ἀνερρωγὸς ὁμοίως τοῖς γαλεοῖς, καὶ οὐ συναγελαστικός. καὶ μόνος οὗτος ἰχθύων

1) v. 4 3. 2) ὄρκυνος vulg. ὄρκυνος e cod. Schweigh. 3) Sic Dind. e cod. ἐς vulgo. 4) Sic Cas. μελανδρίαι vulg. 5) quod hic vulg. legebatur μέρη delendum esse vidit Schw. om. in cod. 6) ἔχειν V.

τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθους ἐμφερεῖς μύλαις. Φωλεύει δὲ[1]) μόνος ἐν ταῖς ὑπὸ κύνα θερμοτάταις ἡμέραις, τῶν ἄλλων ταῖς χειμεριωτάταις φωλευόντων. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἐπίχαρμος ἐν F
Ἥβας γάμῳ·

Μεγαλοχάσμονάς[2]) τε χάννας κηκτραπελογάστορος[3]) ὄνους.

διαφέρει δ' ὄνος ὀνίσκου, ὥς φησι Δωρίων, ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφων οὕτως· „Ὄνος, ὃν καλοῦσί[4]) τινες γάδον. Γαλλερίδας, ὃν καλοῦσι τινες ὀνίσκον τε καὶ μάξεινον.“ Εὐθύδημος δὲ ἐν τῷ περὶ ταρίχων· „Οἱ μὲν βάκχον (φησὶ) καλοῦσιν, οἱ δὲ γελλαρίην, οἱ δὲ ὀνίσκον.“ Ἀρχέστρατος δέ φησι·

Τὸν δ' ὄνον Ἀνθηδών[5]), τὸν καλλαρίαν καλέουσιν, p.316.
ἐκτρέφει εὐμεγέθη, σομφὴν[6]) δὲ τρέφει τινα σάρκα,
*κἄλλως[7]) οὐχ' ἡδεῖαν ἔμοιγ', ἄλλοι δ' * * * **
αἰνοῦσιν[8])· χαίρει γὰρ ὁ μὲν τούτοις, ὁ δ' ἐκείνοις.

ΠΟΥΛΥΠΟΥΣ[9]), πουλύποδος[10]). οὕτως φασὶν οἱ Ἀττικοί, ὡς καὶ Ὅμηρος[11])·

Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο.

ἀνάλογον[12])· παρὰ τὸ πούς γὰρ γέγονεν. τὴν δὲ αἰτιατικὴν πουλύπουν φασίν, ὡς Ἀλκίνουν καὶ Οἰδίπουν. καὶ B
τρίπουν δὲ λέβητα Αἰσχύλος εἴρηκεν[13]) ἐν Ἀθάμαντι, ἀπὸ C. 19.
ἁπλοῦ τοῦ πούς, ὡς νοῦς[14]). τὸ δὲ πώλυπον[15]) λέγειν Αἰολικόν· Ἀττικοὶ γὰρ πουλύπουν[16]) λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

Καὶ ταῦτ' ἔχοντα[17]) πουλύπους καὶ σηπίας.

καὶ πάλιν· „Τὸν πουλύπουν μοι ἔθηκε.“ καὶ[18]) πάλιν·

1) Sic Dind. e cod. τε vulgo. 2) Sic e codd. Schw. μεγαλοχεὶς μονάς vulg. 3) Sic Schw. ἐκτραπ — L. ποικιλογ. V. 4) Sic Dind. e cod. καλέουσι vulgo. 5) ἀνοήδων V. 6) εὐμεγέθης ἀμφὴν V. 7) Sic Coraës. καλῶς vulg. 8) Sic Dind. e vestig. codd. αἰνοῦσιν corr. Heringa. Vulg.: ἐμοί με ἀλλὰ δαίνουσαν. Schweigh. ed.: ἔμοιγε μὲν [ἀλλά μιν ἄλλοι] αἰνοῦσιν. 9) Sic Schw. in adn. vulg. πολυπ. et sic semper in sqq. 10) add. e cod. Schweigh. πολύποδος. Corr. Dind. 11) Od. ε, 432. 12) ἀνὰ λόγον L. 13) Sic Schw. e cod. Αἰσχύλον εἰρηκέναι vulgo. 14) Sic Dind. e cod. ὡς ὁ νοῦς vulgo. 15) Sic Schw. et codd. πόλυπον vulgo. 16) Sic Dind. e codd. πολύπουν vulgo. 17) Sic Schw. e p. 323. C. ταῦτ' ἐκόντα omisso καὶ vulgo. 18) καὶ add. Dind. e cod.

Πληγαὶ[1]) λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

Ἀλκαῖος Ἀδελφαῖς μοιχευομέναις·

Ἠλίθιον εἶναι νοῦν τε πουλύποδος ἔχειν.

Ἀμειψίας Κατεσθίοντι· „Δεῖ μέν, ὡς ἔοικε, πολλῶν που-
C λύπων.“ Πλάτων Παιδίῳ[2])· "Ὥσπερ τοὺς πουλύποδας
πρώτιστα σέ.“ Ἀλκαῖος· „Ἔδω δ' ἐμαυτὸν ὥσπερ[3]) που-
λύπους.“ οἱ δὲ πουλύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ πούς
ποδὸς ποδὶ πόδα. Εὔπολις Δήμοις·

Ἀνὴρ πολίτης, πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους.

Διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν· „Τὰ δὲ μαλάκια
(φησί) πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια· μάλιστα δὲ
οἱ πουλύποδες.“ ἱστορεῖ δ' Ἀριστοτέλης τὸν πουλύποδα
ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὧν τοὺς μὲν ἄνω δύο καὶ κάτω ἐλα-
D χίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους· ἔχειν δὲ καὶ κοτυλη-
δόνας δύο, αἷς τὴν τροφὴν προσάγεσθαι· τοὺς δ' ὀφθαλ-
μοὺς ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν· τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόν-
τας ἐν μέσοις τοῖς ποσίν. ἀναπτυχθεὶς δὲ ἐγκέφαλον
ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ τὸν λεγόμενον θόλον, οὐ μέλανα
καθάπερ σηπία, ἀλλ' ὑπέρυθρον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι.
ὁ δὲ μήκων κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἱονεὶ κύστις.
σπλάγχνον δ' οὐκ ἔχει[4]) ἀναλογοῦν. τροφῇ δὲ χρῆται
ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὄστρακα
E ἐκτὸς τῶν θαλαμῶν ῥίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ
θηρεύοντες. ὀχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολὺν χρόνον
πλησιάζει διὰ τὸ ἄναιμος εἶναι. τίκτει δὲ διὰ τοῦ λεγο-
μένου φυσητῆρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι. καὶ τίκτει ᾠὰ
βοτρυδόν.

Λέγουσι δὲ καὶ ὅτι ἂν ἀπορήσῃ τροφῆς[5]) αὐτὸν
κατεσθίει. ὧν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ κωμῳδιοποιὸς Φερεκράτης.
οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις φησὶν Ἀγρίοις.

Ἐνθρύσκοισιν[6]) καὶ βρακάνοις
καὶ στραβήλοις ζῆν· ὑπόταν δ'
ἤδη πεινῶσι σφόδρα,

1) Sic Schw. e codd. *πηγαὶ* vulgo. 2) Sic Cas. *παιδὶ* vulgo. 3) Sic Schw. *ὡς* vulg. 4) Sic e codd. Schweigh. *ἔχειν* vulgo. 5) Legebatur: *ὡς, ἂν ἀπορ. τροφῆς ὅτι* etc. Dind. delevit *ὅτι*. 6) Sic e codd. Schw. *ἐνθρύσκουσι* vulg. Dind. *ἐν θρυσκ.* typothethae ut videtur errore.

ὥσπερεὶ τοὺς πουλύποδας[1])
** * **[2]) *νύκτωρ περιτρώ-* F
γειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους.

καὶ Δίφιλος ἐν Ἐμπόρῳ·

Πουλύπους ἔχων ἁπάσας ὁλομελεῖς τὰς πλεκτάνας,
οὐ περιβεβρωκὼς ἑαυτόν ἐστι, φίλτατε[3]).

τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος. ὑπὸ γὰρ τῶν γόγγρων διωκόμενος τοὺς πόδας ἀδικεῖται. λέγεται δ' ὡς, ἄν τις ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἅλας ὑποσπείρῃ, εὐθέως ἐξέρχεται. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι φεύγων διὰ τὸν φόβον μεταβάλλει τὰς χρόας καὶ ἐξομοιοῦται τοῖς τόποις, ἐν οἷς κρύπτεται, ὡς καὶ ὁ p.317. Μεγαρεὺς Θέογνίς[4]) φησιν ἐν ταῖς ἐλεγείαις·

Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου, ὃς ποτὶ πέτρῃ
τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.

ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροιμιῶν, παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν ὅτου ἐστί,

Πουλύποδός μοι, τέκνον, ἔχων νόον[5]), *Ἀμφίλοχ' ἥρως,*
τοῖσιν ἐφαρμόζου[6]) *τῶν καὶ*[7]) *δῆμον ἵκηαι.* B

Περὶ δὲ Τροιζῆνα τὸ παλαιόν, φησὶν ὁ αὐτὸς Κλέαρχος, οὔτε τὸν ἱερὸν καλούμενον πουλύπουν, οὔτε τὸν κωπηλάτην πουλύπουν, νόμιμον ἦν θηρεύειν, ἀλλ' ἀπεῖπον τούτων τε καὶ τῆς θαλαττίας χελώνης μὴ ἅπτεσθαι. ὁ δὲ πουλύπους ἐστὶ συντηκτικὸς καὶ λίαν ἀνόητος. πρὸς γὰρ τὴν χεῖρα τῶν διωκόντων βαδίζει καὶ διωκόμενος ἔστιν ὅτε οὐχ ὑποχωρεῖ. συντήκονται δ' αὐτῶν αἱ θήλειαι μετὰ τὸν τόκον καὶ παρίενται· διὸ καὶ ῥᾳδίως ἁλίσκονται. ἐφωράθησαν[8]) δέ ποτε καὶ ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐξιόντες, μά- C λιστα δὲ πρὸς τὰ τραχέα τῶν χωρίων· φεύγουσι γὰρ τὰ λεῖα. καὶ χαίρουσι δὲ τῶν φυτῶν καὶ ταῖς ἐλαίαις καὶ πολλάκις εὑρίσκονται ταῖς πλεκτάναις περιειληφότες τὸ στέλεχος. ἐφωράθησαν δὲ καὶ συκέαις προσπεφυκυίαις τῇ θαλάττῃ προσπλεκόμενοι καὶ τῶν σύκων ἐσθίοντες, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ὑγρῷ. ἔστι δὲ

1) Etiam hic et in sqq. *πολύποδας* vulg. 2) Lacun. indic. Dobraeus. 3) Sic e codd. Schweigh. *φίλτατα* vulgo. 4) 215. 5) Sic Schw. e codd. *νόου* vulgo. 6) Sic Schw. e cod. et Eust. *ἐφαρμόζων* vulgo. 7) Sic Boeckh. *ὧν ἂν καὶ* L. *ὧν καὶ* V. Dind. partim e Schw. coni. *τῶν καν κατὰ*. 8) Sic Cas. et Pors. *ἐωράθησαν* vulg. et Dind.

δεῖγμα τοῦ ἥδεσθαι αὐτοὺς τῇ ἐλαίᾳ καὶ τοῦτο· ἐάν τις κλάδον τοῦ φυτοῦ τούτου καθῇ εἰς τὴν θάλασσαν, καθ'
D ἣν εἰσι πουλύποδες καὶ μικρὸν ἐπίσχῃ, ἀπονητὶ ἀνέλκει τῷ κλάδῳ περιπλεκομένους, ὅσους ἐθέλει. ἔχουσι δὲ τὰ μὲν ἄλλα μέρη ἰσχυρότατα, τὸν δὲ τράχηλον ἀσθενῆ.

Λέγεται δ' αὐτῶν τὸν ἄρρενα ἔλκειν[1]) αἰδοιῶδές τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν, ἐν ᾗ αἱ δύο μεγάλαι κοτυληδόνες εἰσίν. εἶναι δὲ τοῦτο νευρῶδες, μέχρι[2]) εἰς μέσην τὴν πλεκτάνην ἅπαν προσπεφυκός. ἐν δὲ πέμπτῳ[3]) μορίων φησὶν Ἀριστοτέλης· „Πουλύπους ὀχεύει τοῦ χειμῶνος, καὶ τίκτει τῷ ἔαρι. φωλεύει δὲ περὶ δύο μῆνας. ἔστι δὲ
E πολύγονον τὸ ζῷον. διαφέρει δ' ὁ ἄρρην τῆς θηλείας τῷ τε τὴν κεφαλὴν ἔχειν προμηκεστέραν καὶ τῷ τὸ[4]) καλούμενον ὑπὸ τῶν ἁλιέων αἰδοῖον ἔχειν ἐν τῇ πλεκτάνῃ. ἐπωάζει δέ, ὅταν τέκῃ· διὸ καὶ χείριστοί εἰσι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. ἀποτίκτει δ' ὁ μὲν πουλύπους ἢ εἰς θαλάμας ἢ εἰς κεράμιον ἤ τι ἄλλο τοιοῦτο[5]) κοῖλον. καὶ μεθ' ἡμέρας πεντήκοντα ἐκ τῶν ᾠῶν πουλυπόδια ἐξέρπει, ὥσπερ τὰ φαλάγγια, πολλὰ τὸ πλῆθος[6]). ὁ δὲ θῆλυς πουλύπους ὁτὲ μὲν ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς, ὁτὲ δ' ἐπὶ[7]) τῷ στόματι
F προκάθηται[8]) τῆς θαλάμης[9]) τὴν πλεκτάνην ἐπέχων.“ Θεόφραστος[10]) δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χρόας τὸν πουλύποδά φησι τοῖς πετρώδεσι μάλιστα μόνοις[11]) συνεξομοιοῦσθαι τοῦτο ποιοῦντα[12]) φόβῳ καὶ φυλακῆς χάριν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διατριβόντων ζῴων οὐ δέχεσθαί φησι τοὺς πουλύποδας τὴν θάλατταν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ τόπους διαφορῶν[13]) ὁ Θεόφραστος πουλύποδας οὐ γίνεσθαί φησι Ἑλλήσποντον. ψυχρὰ γὰρ ἡ θάλασσα αὕτη καὶ ἧττον ἁλμυρά, ταῦτα δ' ἀμφότερα πολέμια πουλύποδι.

„Ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος (φησὶν Ἀριστοτέλης)

1) ἔχειν L. ex Arist. 2) Sic Schw. e codd. μέχρις vulg. 3) 10, 1. 16, 1. 2. 6. 4) codd. et Dindorf. om. τῷ. 5) Sic Schw. e codd. τοιοῦτον vulg. 6) om. V. et codd. 7) τοῖς — ἐπὶ om. V. et codd. 8) Sic Dindorf. cum V. et codd. vulg. προσκάθηται. 9) θαλάσσης V. 10) p. 830. 11) τόποις L. 12) Sic Schw. e cdd. ποιοῦνται vulg. 13) p. 827.

πουλύπους μὲν οὐκ ἔστιν, ἐμφερὴς δὲ κατὰ τὰς[1]) πλεκτάνας. ἔχει δὲ τὸ νῶτον ὀστρακόδερμον. ἀναδύνει δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ, ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων τὸ ὄστρακον, ἵνα μὴ τὴν p. 318.
θάλατταν ἕλκῃ· ἐπαναστραφεὶς[2]) δ' ἐπιπλεῖ, ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αἳ μεταξὺ αὑτῶν[3]) λεπτὸν ὑμένα ἔχουσι διαπεφυκότα, ὡς καὶ τῶν ὀρνίθων οἱ πόδες ὁρῶνται μεταξὺ τῶν δακτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες· ἄλλας δὲ δύο πλεκτάνας καθίησιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ πηδαλίων. ὅταν δέ τι προσιὸν ἴδῃ, δείσας[4]) συστέλλει τοὺς πόδας καὶ πληρώσας αὑτὸν[5]) τῆς θαλάσσης κατὰ
βυθοῦ ὡς τάχος χωρεῖ." ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν καὶ B
ἰχθύων· „Πουλύπους (φησὶ) τὶς ὁ μὲν τρεψίχρως[6]), ὁ δὲ ναυτίλος."

Εἰς[7]) τὸν ναυτίλον τοῦτον φέρεταί τι Καλλιμάχου τοῦ Κυρηναίου ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον[8])·

Κόγχος ἐγώ, Ζεφυρῖτι, παλαίτερος, ἀλλὰ σὺ νῦν με,
Κύπρι, Σεληναίης ἄνθεμα πρῶτον ἔχεις,
ναυτίλον, ὃς πελάγεσσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀῆται,
τείνας οἰκείων λαῖφος ἀπὸ προτόνων·
αἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ θεός, οὖλος ἐρέσσων
ποσσί νιν[9]), ὥστ' ἔργῳ[10]) τοὔνομα συμφέρεται. C
ἔκ τ'[11]) ἔπεσον παρὰ θῖνας Ἰουλίδος[12]), ὄφρα γένωμαι
σοὶ τὸ περίσκεπτον παίγνιον, Ἀρσινόη[13]),
μηδέ μοι ἐν θαλάμῃσιν ἔθ', ὡς πάρος, (εἰμὶ γὰρ ἄπνους,)
τίκτηται νοτερῆς[14]) ὤεον ἁλκυόνης.
Κλεινίου ἀλλὰ θυγατρὶ δίδου χάριν· οἶδε γὰρ ἐσθλὰ
ῥέζειν, καὶ Σμύρνης ἐστὶν ἀπ' Αἰολίδος.

ἔγραψε δὲ καὶ Ποσείδιππος εἰς τὴν ἐν τῷ Ζεφυρίῳ τιμω- D
μένην ταύτην Ἀφροδίτην τόδε τὸ ἐπίγραμμα[15])·

Τοῦτο καὶ ἐν πόντῳ[16]) καὶ ἐπὶ χθονὶ τῆς Φιλαδέλφου
Κύπριδος ἱλάσκεσθ' ἱερὸν Ἀρσινόης,

1) τὰς add. Schw. e codd. 2) ἐπαναγραφεὶς V. 3) αὐτῶν vulgo. Corr. Dind. 4) Sic e codd. Schw. δήσας vulg. 5) τὸ ὄστρακον L ex Arist. 9, 25, 12. 6) ἐτριψίχρως V et codd. 7) Sic Schw. e codd. ἐπὶ vulgo. 8) App. Anth. Pal. 2. p. 770. Call. ed. Ernest. p. 278. 9) Sic Hermann. ποσσὶν ἵν' vulgo. 10) Sic Schw. e codd. ὥσπερ καὶ vulgo. 11) Sic Hemsterh. ἔς τ' vulgo. 12) Sic Cas. ἰουλίδας vulg. 13) Sic correctum ex Etym. M. Ἀρσινόης vulgo. 14) Sic Bentlej. τίκτει τ' αἰνοτέρης vulgo. 15) Append. Anth. Pal. 2. p. 781. 16) Sic Iacobs. ποταμῷ vulgo.

ἣν ἀνακοιρανέουσαν ἐπὶ Ζεφυρηίδος ἀκτῆς
πρῶτος ὁ ναύαρχος θήκατο Καλλικράτης.
ἡ δὲ καὶ εὔπλοιην δώσει καὶ χείματι μέσσῳ
τὸ πλατὺ λισσομένοις ἐκλιπανεῖ πέλαγος.

τοῦ πουλύποδος μνημονεύει καὶ ὁ τραγικὸς Ἴων ἐν Φοίνικι
E λέγων·

Καὶ τὸν πετραῖον πλεκτάναις ἀναίμοσι
στυγῶ μεταλλακτῆρα πουλύπουν χροός.

Εἴδη δ' ἐστὶ πουλυπόδων ἐλεδώνη, πουλυποδίνη [1]), βολβοτίνη, ὀσμύλος [2]), ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ καὶ Σπεύσιππος. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν Ἀριστοτέλης μαλάκιά φησιν εἶναι πουλύποδας, ὀσμύλην, ἐλεδώνην, σηπίαν, τευθίδα· Ἐπίχαρμος δ' [3]) ἐν Ἥβας γάμῳ·

Πώλυποί τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ [4]) τευθίδες,
χὰ δυσώδης [5]) βολβίτις γραῖαί τ' ἐριθακώδεες.

F Ἀρχέστρατος δέ φησι·

Πούλυποι ἔν τε Θάσῳ καὶ Καρίᾳ εἰσὶν ἄριστοι·
καὶ Κέρκυρα τρέφει μεγάλους πολλούς τε τὸ πλῆθος.

Δωριεῖς δ' αὐτὸν διὰ τοῦ ω καλοῦσι πώλυπον, ὡς Ἐπίχαρμος. καὶ Σιμωνίδης [6]) δ' ἔφη· „Πώλυπον διζήμενος." Ἀττικοὶ δὲ πουλύπουν [7]). ἔστι δὲ τῶν σελαχωδῶν· τὰ χονδρώδη δ' οὕτω λέγεται·

Πουλύποδες γαλεοί τε κύνες [8]).

μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθιδώδη [9]). σελάχια δὲ τὰ τῶν ἐρίων φῦλα [10]).

p. 519. C. 20. ΠΑΓΟΥΡΟΙ. τούτων μέμνηται Τιμοκλῆς ἢ Ξέναρχος ἐν Πορφύρᾳ οὕτως·

Εἶθ' ἁλιεὺς ὢν ἄκρος
σοφίαν παγούροις [11]) μὲν θεοῖς ἐχθροῖσι καὶ
ἰχθυδίοις εὕρηκα παντοδαπὰς τέχνας·
γέροντα βούγλωττον δὲ [12]) μὴ ταχέως πάνυ
συναρπάσομαι; καλόν γ' ἂν εἴη.

1) Sic Dindorf. *πολυποδίνη* V et codd. *πολυποδήνη* L. 2) *ὄσμυλος* vulg. Corr. Dind. 3) *δ'* om. L. 4) Sic Schw. e cod. *ποταιναὶ* vulgo. 5) Sic Casaub. *χαλυσώδεις* vulgo. 6) fr. 152. Schneidew. 7) Sic Schw. *πολύπουν* V. et codd. *πωλύπουν* L. et sic in sqq. 8) Sic Schw. e codd. *γαλεοί τε καὶ κύνες* vulgo. 9) Sic e codd. Schw. *τευθώδη* vulgo. 10) Sic e cod. Schw. *φύλλα* vulgo. 11) Sic Schw. *ἐν παγ.* vulgo. 12) Sic Schw. *τὸ* vulgo.

ΠΗΛΑΜΥΣ [1]). Φρύνιχος ἐν Μούσαις μνημονεύει. Ἀριστοτέλης [2]) δὲ ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων· „Αἱ πηλαμύδες (φησὶ) καὶ οἱ θύννοι τίκτουσιν ἐν τῷ Πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὔ. μνημονεύει αὐτῶν καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν [3]).

Ἔνθ' [4]) ἡ πάροικος πηλαμὺς χειμάζεται,
πάροικος Ἑλλησποντίς, ὡραία θέρους B
τῷ Βοσπορίτῃ· τῷδε γὰρ θαμίζεται.

ΠΕΡΚΑΙ. τούτων μέμνηται Διοκλῆς καὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παραπλησίας εἶναι λέγων πέρκην, χάνναν, φυκίδα. Ἐπίχαρμος δέ φησι·

Κομαρίδας τε καὶ κύνας κίστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ·

Ἄλλοτε δ' αὖ πέρκας, ὁτὲ δὲ στροφάδας παρὰ [5]) πέτρην
φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῇσιν ἐρυθρὸν C
σκορπίον.

ΦΥΚΙΣ. καὶ ταύτης Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ μέμνηται καὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ τῶν Ὁμοίων καὶ Νουμήνιος, ὧν τὰ μαρτύρια πρόκειται. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν ἀκανθοστεφῆ φησιν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φυκίδα. τῶν δὲ γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη. καὶ παροιμία δέ ἐστιν· „Ἕπεται πέρκη μελανούρῳ."

ΡΑΦΙΔΕΣ. καὶ τούτων μέμνηται Ἐπίχαρμος λέγων·

Κὠξύρυγχοι ῥαφίδες ἵππουροί τε. D

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων βελόνην, φησίν, ἣν καλοῦσι ῥαφίδα. Ἀριστοτέλης [6]) δὲ ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων βελόνην αὐτὴν καλεῖ. ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἢ ἰχθύων ῥαφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδουν φησὶν αὐτὴν εἶναι. καὶ Σπεύσιππος αὐτὴν βελόνην καλεῖ.

ΡΙΝΗ. Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν Σμύρνῃ φησὶ τὰς ῥίνας διαφόρους γίνεσθαι, καὶ πάντα δὲ τὰ σελαχώδη τὸν Σμυρναϊκὸν κόλπον ἔχειν διαφέροντα. Ἀρχέστρατος δέ φησι·

Καὶ σελάχη μέντοι κλεινὴ [7]) Μίλητος ἄριστα E
ἐκτρέφει· ἀλλά γε χρὴ ῥίνης λόγον ἢ πλατυνώτου

1) Sic Schweigh. e codd. πηλαμὶς vulg. et sic semper. 2) H. A. 5, 9, 5. 3) fr. 4. 4) Sic Schw. e cod. εἶθ' vulg. 5) Schw. coni. περὶ πέτρην. Cas. παρὰ πέτρας. 6) H. A. 5, 9, 6 7) Sic Cas. καινὴ vulgo.

λειοβάτου ποιεῖσθαι. ὁμῶς [1]) κροκόδειλον ἂν ὀπτὸν [2])
δαισαίμην ἀπ' ἰπνοῦ, τερπνὸν παίδεσσιν Ἰώνων.

ΣΚΑΡΟΣ. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν οὐ [3]) καρχαρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον [4]), ἔχειν τε στόμα μικρὸν καὶ γλῶτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρί-
F γωνον, παράλευκον, τρίλοβον, ἔχειν τε χολὴν καὶ σπλῆνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν διπλοῦν, τὸ δὲ ἁπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυκάζει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρους. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ φησίν·

Ἁλιεύομεν σπάρους
καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκῶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

p. 320. Σέλευκος δ' ὁ Ταρσεὺς ἐν τῷ Ἁλιευτικῷ μόνον φησὶ τῶν ἰχθύων τὸν σκάρον καθεύδειν· ὅθεν οὐδὲ νύκτωρ ποτὲ ἁλῶναι. τοῦτο δὲ ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ συμβαίνει. Ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ Γαστρονομίᾳ·

Καὶ [5]) σκάρον ἐξ Ἐφέσου ζήτει, χειμῶνι δὲ τρίγλην [6])
ἔσθι' ἐνὶ ψαφαρῇ ληφθεῖσαν Τειχιοέσσῃ
Μιλήτου κώμῃ, Καρῶν [7]) πέλας ἀγκυλοκώλων.

κἀν ἄλλῳ δὲ μέρει φησί·

B καὶ σκάρον ἐν παράλῳ Καλχηδόνι [8]) τὸν μέγαν ὄπτα
πλύνας εὖ· χρηστὸν [9]) δὲ καὶ ἐν Βυζαντίῳ ὄψει,
καὶ μέγεθος κυκλίᾳ ἴσον ἀσπίδι νῶτα φοροῦντα.
τοῦτον ὅλον θεράπευε τρόπον τοιόνδε· λαβών νιν,
ἡνίκ' ἂν εὖ τυρῷ καὶ [10]) ἐλαίῳ πάντα πυκασθῇ,
κρίβανον ἐς θερμὸν κρέμασον, κἄπειτα κατόπτα.
πάσσειν δ' ἁλσὶ κυμινοτρίβοις καὶ γλαυκῷ ἐλαίῳ,
ἐκ χειρὸς καταχρουνίζων θεοδέγμονα πηγήν.

C Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς [11]) δύο γένη φησὶν εἶναι σκάρων καὶ καλεῖσθαι τὸν μὲν ὀνίαν τὸν δὲ αἰόλον.

ΣΠΑΡΟΣ. τοῦτον Ἱκέσιος εὐχυλότερον μὲν εἶναι

1) Sic Schneid. et Coraës. ὅμως vulgo. 2) Sic Schw. ed. ἄνοπτον vulg. 3) οὐ inseruit Rondeletus ex Arist. cf. H.A. 2, 9, 5. de part. An. 3, 14. 4) etiam hoc corruptum esse Arist. docet H.A. 8, 2. et quae deinde Athen. habet. Quare Schw. φυκοφάγον, nisi fort. praestat vocem delere. 5) καὶ om. Dind. e codd. 6) τρίγλαν vulg. Corr. Dind. 7) Sic e codd. Schweigh. λαρῶν vulgo. 8) Sic Schw. καρχηδόνι vulgo. 9) Sic Dindorf. πλύνας· εὔχρηστον vulgo. 10) Sic Dind. τε καὶ vulgo. 11) Sic Schw. e codd. θυατειρηνὸς vulgo.

μαινίδος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων τροφιμώτερον. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ·

Αὐτὸς ὁ Ποτιδὰν[1]) ἄγων γαύλοισιν[2]) ἐν Φοινικικοῖς
ἧκε[3]) καλλίστας[4]) σαγήνας[5])· χαλιεύομεν[6]) σπάρους
καὶ σκάρους, τῶν οὐδὲ τὸ σκῶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ·

Ἢ σπάρον, ἢ ὕκας[7]) ἀγεληίδας. D

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Πλείσταρχον Ὑγιεινῶν τῶν μὲν νεαρῶν φησιν ἰχθύων ξηροτέρους[8]) εἶναι τὰς σάρκας σκορπίους, κόκκυγας, ψήττας, σαργούς, τραχούρους, τὰς δὲ τρίγλας ἧττον τούτων ξηροσάρκους. οἱ γὰρ πετραῖοι μαλακοσαρκότεροι[9]) εἰσίν. Ἱκέσιος δέ φησι· „Τῶν σκορπίων ὁ μέν ἐστι πελάγιος, ὁ δὲ τεναγώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος πυρρός, ὁ δ' ἕτερος μελανίζων. διαφέρει δὲ τῇ γεύσει καὶ τῷ τροφίμῳ ὁ πελάγιος. E εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι σμηκτικοί, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύτροφοι. χονδρώδεις γάρ εἰσι.“ τίκτει δ' ὁ σκορπίος δίς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης[10]) ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων[11]). Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ·

Φυκίδας ἀλφηστήν τε καὶ ἐν χροιῇσιν ἐρυθρὸν
σκορπίον, ἢ πέρκαισι καθηγητὴν μελάνουρον.

ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστιν, Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἢ[12]) ζωικῶν. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Μούσαις ποικίλον εἶναί φησι τὸν σκορπίον·

Σκορπίοι τε ποικίλοι γλαυκοί τε, σαῦροι πίονες. F

μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φυκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζῴων μορίων ὁ Ἀριστοτέλης[13]) σκορπίους καὶ σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει. ἄδηλον δὲ εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει· ὅτι καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορπίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν καὶ ὅτι διάφοροι καὶ οἱ χυμοὶ καὶ αἱ χρόαι εἰσὶν οὐ-

1) Sic Koen. ποτιδαναίων vulg. 2) Sic Schw. γαυλοῖς vulgo. 3) Sic Valcken. εἶκαι vulgo. 4) Sic Schw. κάλλιστος vulgo. 5) Sic Schw. τήγανος vulg. 6) Sic Schw. ἀγεμὼν vulg. ἁλιεύομεν p. 319. F. 7) Sic Schweigh. e codd. et p. 327. B. νάρκας vulgo. 8) Sic Schw. ξηροτέρας vulgo. 9) Sic Schweigh. e codd. μελανος. vulg. 10) H. A. 5. 9, 2. 11) Sic Schw. e codd. μορίων L. ζῴων V. et sic littera sq. 12) ἢ om. V. 13) H. A. 5, 9, 5.

δεὶς ἀγνοεῖ. ὁ δ' ὀψαρτυτὴς Ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει·

p.321. *Ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν[1]) ᾖ*
μὴ μείζων[2]) πυγόνος· μεγάλου δ' ἀπὸ χεῖρας ἴαλλε.

ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ· Ἱκέσιός φησι τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ τὸ μέγεθος, τροφιμωτέρους[3]) δὲ τῶν κολιῶν καὶ εὐχυλοτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτωτέρους. μνημονεύει αὐτῶν οὕτως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ·

Καὶ χελιδόνες τε μύρμαι τοί τε κολιᾶν μείζονες
ἐντὶ καὶ σκόμβρων, ἀτὰρ τᾶν θυννίδων γε μήονες.

ΣΑΡΓΟΙ. οὗτοι, ὥς φησιν Ἱκέσιος, στύφουσι μᾶλ-
B λον, καὶ τῶν μελανούρων εἰσὶ τροφιμώτεροι. Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ πανοῦργον εἶναί φησι περὶ τὰς θήρας τὸν σαργόν·

Κόσσυφον, ἢ κίχλας ἁλιειδέας, ἄλλοτε δ' ἄλλη
σαργὸν ἐπικέλλοντα[4]), λινοπληγέστατον ἰχθύν.

Ἀριστοτέλης[5]) ἐν πέμπτῳ περὶ ζώων[6]) μορίων τίκτειν αὐτόν φησι δίς, ἔαρος εἶτα μετοπώρου. Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ·

Αἱ δὲ λῇς, σαργοί τε χαλκίδες τε καὶ τοὶ πόντιοι[7]).

C ὡς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖσδε καταλέγει·

Ἦν δὲ σαργῖνοί τε[8]) μελάνουροί τε καὶ ταὶ φίνταται[9])
ταινίαι, λεπταὶ μέν, ἁδεῖαι δέ.

ὁμοίως δὲ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί, σαργίνους διὰ τοῦτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατός φησιν·

Ἡνίκα δ' ἂν δύνοντος ἐν οὐρανῷ Ὠρίωνος
μήτηρ οἰνοφόρου βότρυος χαίτην ἀποβάλλῃ[10]),
τῆμος ἔχειν ὀπτὸν σαργὸν τυρῷ κατάπαστον,
εὐμεγέθη, θερμόν, δριμεῖ δεδαϊγμένον ὄξει·
σκληρὸς γὰρ φύσει ἐστίν. ἅπαντα δέ μοι θεράπευε
D *τὸν στερεὸν τοιῷδε τρόπῳ μεμνημένος ἰχθύν.*

1) *ἂν* vulgo. Corr. Dind. 2) Sic Steph. *μείων* vulgo. 3) Sic Cas. *τροφίμους* vulgo. 4) Sic Schw. *ἐπικέλσοντα* vulg. et Dind. 5) H. A. 5, 9, 2. 6) Sic V. et codd. *περὶ ζ. ἱστορίας* L. *πέμπτῳ μορίων* Schweigh. et Dind. e codd. 7) Sic Schw. e codd. *τοιπούντιοι* vulg. 8) *τε* add. Schw. 9) Sic Dind. et Schw. corr. ex p. 325. F. *φίλταται* v. 10) Sic Schweigh. e codd. *ἀποβάλλει* vulgo.

τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακόν τε φύσει καὶ πίονα σάρκα
ἁλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλείψας.
τὴν ἀρετὴν γὰρ ἔχει τῆς τέρψιος αὐτὸς ἐν αὑτῷ.

ΣΑΛΠΗ. Ἐπίχαρμος Ἥβας γάμῳ·

Αὖνες[1]) φάγροι τε λάβρακές τε καὶ ταὶ[2]) πίονες
σκατοφάγοι σάλπαι βδελυχραί, ἁδέαι δ' ἐν τῷ θέρει.

Ἀριστοτέλης[3]) ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων ἅπαξ τίκτειν φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου. ἔστι δὲ πολύγραμμος καὶ ἐρυθρόγραμμος, ἔτι δὲ καρχαρόδους καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἁλιέων φησὶν ὡς καὶ κολοκύντῃ θηρεύεται, χαίρουσα τῷ βρώματι. Ἀρχέστρατος δέ φησι· E

Σάλπην δὲ κακὸν μὲν ἔγωγε
ἰχθὺν εἰς αἰεὶ κρίνω· βρωτὴ δὲ μάλιστα
ἐστὶ θεριζομένου σίτου. λαβὲ δ' ἐν Μιτυλήνῃ
αὐτήν.

Παγκράτης δ' ἐν ἔργοις θαλασσίοις·

Σάλπαι τ' ἰσομήκεες ἰχθῦς, F
ἅς τε βόας πορκῆες ἁλίζωοι[4]) καλέουσιν,
οὕνεκα γαστέρι φῦκος ἀεὶ ἀλέουσιν[5]) ὀδοῦσιν.

ἐστὶ δὲ ποικίλος ὁ ἰχθύς. ὅθεν καὶ τὸν Λοκρὸν ἢ Κολοφώνιον Μνασέαν συνταξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα παίγνια διὰ τὸ ποικίλον τῆς συναγωγῆς σάλπην οἱ συνήθεις προσηγόρευον. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Συρακόσιος[6]) ἐν τῷ τῆς Ἀσίας περίπλῳ Λεσβίαν φησὶ γενέσθαι Σάλπην, τὴν p.322. τὰ παίγνια συνθεῖσαν. Ἄλκιμος δ' ἐν τοῖς Σικελικοῖς ἐν Μεσσήνῃ φησὶ τῇ κατὰ τὴν νῆσον Βότρυν γενέσθαι εὑρετὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομένοις Σάλπης. Ἄρχιππος δ' ἐν Ἰχθύσιν[7]) ἀρσενικῶς εἶπεν ὁ σάλπης·

Ἐκήρυξεν βόαξ[8]),
σάλπης δ' ἐσάλπιγξ, ἑπτ' ὀβολοὺς μισθὸν φέρων.

γίνεται δ' ὅμοιος ἰχθὺς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ ὁ καλούμενος[9]) στρωματεύς, ῥάβδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ σώματος τεταμένας χρυσιζούσας, ὡς ἱστορεῖ Φίλων ἐν τῷ Μεταλλικῷ.

1) Sic Cas. αὖονες vulg. 2) Sic e cod. Schw. vulg. om. καὶ ταί. 3) H.A. 5, 9, 2. 4) Sic Schw. e cd. ἁλίζωνοι vulg. 5) Sic Gesner. ἀλέγουσιν vulg. 6) Συρακούσ. vulg. Corr. Dind. 7) ἐν Ἰχθ. om. V. 8) Sic Meinek. ἦ κῆρυξ μὲν ἦ βόαξ L. V. om. prius ἦ. 9) Sic e cdd. Schw. προσαγορευόμενος vulg.

B ΣΥΝΟΔΟΝΤΕΣ καὶ ΣΥΝΑΓΡΙΣ. καὶ τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται·

Συναγρίδας μαζούς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποικίλους.

καὶ[1]) Νουμήνιος δ' ἐν[2]) Ἁλιευτικῷ διὰ τοῦ υ λέγων φησίν·

Ἢ λευκὴν συνόδοντα βόηκάς τε τρικκούς[3]) τε.

καὶ πάλιν·

Τοῖσί κε θηρήσαιο φαγεῖν λελιημένος ἰχθύν,
ἠὲ μέγαν συνόδοντα, ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον.

σινόδοντα δὲ αὐτὸν λέγει διὰ τοῦ ἰῶτα Δωρίων, ἔτι δὲ
C Ἀρχέστρατος ἐν τούτοις·

Αὐτὰρ τὸν[4]) σινόδοντα μέν, ὃν ζήτει παχὺν εἶναι·
ἐκ πορθμοῦ[5]) δὲ λαβεῖν πειρῶ καὶ τοῦτον, ἑταῖρε.
ταῦτα δὲ πάντα κυρῶ φράζων καὶ πρὸς σέ, Κλέανδρε[6]).

Ἀντιφάνης δὲ ἐν Ἀρχιστράτῃ·

Τίς δ' ἐγχέλειον[7]) ἂν φάγοι,
ἢ κρανίον σινόδοντος;

ΣΑΥΡΟΣ. τούτου μνημονεύει Ἄλεξις ἐν Λεύκῃ· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων·

Ἐπίστασαι τὸν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι;
D *B. ἀλλ' ἂν διδάσκῃς. A. ἐξελὼν τὰ βράγχια,*
πλύνας, περικόψας τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλῳ,
παράσχισον χρηστῶς, διαπτύξας θ' ὅλον
τῷ σιλφίῳ μάστιξον εὖ τε[8]) καὶ καλῶς,
τυρῷ τε σάξον ἁλί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.

Ἔφιππος δ' ἐν Κύδωνι πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων κατάλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαύρου μνημονεύει διὰ τούτων·

Θύννου τεμάχη, γλάνιδος[9]), γαλεοῦ,
ῥίνης, γόγγρου, κέφαλος, πέρκη[10]),
E *σαῦρος, φυκίς[11]), βρίγκος, τρίγλη,*
κόκκυξ, φάγρος, μύλλος[12]), λεβίας,
σπάρος[13]), αἰολίας, θρίττα, χελιδών,
καρίς, τευθίς, ψῆττα, δρακαινίς,

1) καὶ add. Schw. e cod. 2) δ' ἐν add. Schw. e codd. 3) Sic Schweigh. e codd. τριγκούς L. 4) τὸν om. V. 5) Sic Schweigh. e codd. πορθμοῖο λαβ. vulgo. 6) Sic Valck. Κλέανδρε vulgo. 7) Sic Schweigh. ἐγχέλειον vulgo. 8) γε vulg. Corr. Dind. 9) Sic Dind. e p. 403. B. γλανίδος vulg. 10) Sic Cas. κεφαλῆς, πέρκης vulgo. 11) Sic Schw. et Villebr. φυκία φυκίς vulg. 12) μύλος vulg. Corr. a Cas. 13) σπαρὸς V.

πουλυπόδειον [1]), σηπία, ὀρφώς,
καβιός, ἀφύαι, βελόναι, κεστρεῖς.

Μνησίμαχος δ' ἐν Ἱπποτρόφῳ·

Τῶν καρχαριῶν [2])
νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
τριχίας, φυκίς, βρίγκος, τρίγλη,
κόκκυξ.

ΣΚΕΠΙΝΟΣ. τούτου μνημονεύων Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων, καλεῖσθαι φησιν αὐτὸν ἀτταγεινόν.

ΣΚΙΑΙΝΑ. Ἐπίχαρμος Ἥβας γάμῳ· F

Αἰολίαι πλωτίς τε κυνογλωσσοί τ', ἐνῆν δὲ [3]) σκιαθίδες.

Νουμήνιος δὲ σκιαδέα [4]) αὐτὸν καλεῖ ἐν τούτοις·

Τοῖσί κε θηρήσαιο λαβὼν [5]) λελιημένος ἰχθύν,
ἠὲ μέγαν συνόδοντα, ἢ ἀρνευτὴν ἵππουρον,
ἠὲ φάγρον λοφίην, ὀτὲ δ' ἀγρόμενον σκιαδῆα.

ΣΤΑΓΡΙΔΕΣ. τούτων μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ καὶ ἐν Γᾷ [6]) καὶ Θαλάσσᾳ. p.323.

ΣΦΥΡΑΙΝΑΙ. ταύτας φησὶν Ἱκέσιος τροφιμωτέρας C.21. εἶναι τῶν γόγγρων, ἀπειθεῖς δὲ τὴν γεῦσιν καὶ ἀστέμους, εὐχυλίᾳ [7]) δὲ μέσους [8]). ὁ δὲ Δωρίων σφύραιναν, φησίν, ἣν καλοῦσι κέστραν. Ἐπίχαρμος δὲ ἐν Μούσαις κέστραν ὀνομάσας οὐκ ἔτι σφυραίνας ὀνομάζει· ὡς ταὐτὸν οὔσας,

Χαλκίδας τε καὶ κύνας κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας.

καὶ Σώφρων ἐν ἀνδρείοις· „Κέστραι βότιν κάπτουσαι." Σπεύσιππος δὲ ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων ὡς παραπλήσια ἐκτίθεται κέστραν, βελόνην, σαυρίδα. καὶ οἱ Ἀττικοὶ δὲ ὡς B ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν σφύραιναν καλοῦσι κέστραν, σπανίως δὲ τῷ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρήσαντο. Στράττις γοῦν ἐν Μακεδόσιν ἐρομένου τινὸς Ἀττικοῦ ὡς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα καὶ λέγοντος·

Ἡ σφύραινα δ' ἐστὶ τίς;

φησὶν ὁ ἕτερος·

Κέστραν μὲν ὔμμες ἀττικοὶ κικλήσκετε.

Ἀντιφάνης ἐν Εὐθυδίκῳ·

1) Sic Dind. πουλυπόδιον Schweigh. e codd. πολυπόδειον vulgo. 2) καρχάρων vulg. correctum e p. 403. B. 3) L. add. καί. 4) Sic Schweigh. e cod. σκιάδεα vulgo. 5) λαβὼν L. 6) Sic Schw. et cod. γῇ vulgo. 7) εὔχυλοι L. 8) Sic Schw. μέσως vulgo.

Πάνυ συχνὴ
σφύραινα. Β. κέστραν Ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν.

Νικοφῶν δ' ἐν Πανδώρᾳ· „Κέστραι τε[1]) καὶ λάβρακες."

C Ἐπίχαρμος Ἥβας γάμῳ· „Κέστρας τε πέρκας τ' αἰόλας."

ΣΗΠΙΑ. Ἀριστοφάνης Δαναΐσι[2])·

Καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίας καὶ πουλύπους[3]).

ὡς αἰτίας, ἡ παραλήγουσα παροξύνεται, ὡς Φιλήμων ἱστορεῖ, ὁμοίως καὶ ταῦτα, παιδία, ταινία, οἰκία. τὴν σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης[4]) φησὶ πόδας ἔχειν ὀκτώ, ὧν τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας δύο, καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα. ἔχει δὲ καὶ ὀδόντας δύο, τὸν μὲν ἄνω, τὸν δὲ κάτω, καὶ τὸ λεγόμενον ὄστρα-
D *κον ἐν τῷ κύτει. ἐν δὲ τῇ μύτιδι ὁ θολός ἐστιν· αὕτη δὲ κεῖται παρ' αὐτὸ τὸ στόμα, κύστεως τρόπον ἐπέχουσα. ἔστι δ' ἡ κοιλία πλακώδης καὶ λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἠνύστροις. τρέφονται δὲ[5]) αἱ μικραὶ σηπίαι τοῖς λεπτοῖς ἰχθυδίοις, ἀποτείνουσαι τὰς προβοσκίδας ὥσπερ ὁρμιάς, καὶ ταύταις θηρεύουσαι. λέγεται δὲ ὡς ὅταν ὁ χειμὼν γένηται, τῶν πετριδίων ὥσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίσι λαμβανόμεναι ὁρμοῦσι. διωκομένη τε ἡ σηπία τὸν θολὸν*
E *ἀφίησι καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται, ἐμφήνασα φεύγειν εἰς τοὔμπροσθεν. λέγεται δὲ[6]) ὡς καὶ θηρευθείσης τῆς θηλείας τριόδοντι οἱ ἄρρενες ἐπαρήγουσιν ἀνθέλκοντες αὐτήν· ἂν δ' οἱ ἄρρενες ἁλῶσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν. οὐ διετίζει δ' ἡ σηπία, καθάπερ οὐδ' ὁ πουλύπους[7]). ἐν δὲ πέμπτῳ ζῴων μορίων[8])· „Αἱ σηπίαι (φησὶ) καὶ αἱ τευθίδες νέουσιν[9]) ἅμα καὶ[10]) συνεπόμεναι[11]) τὰ στόματα καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι καταντικρὺ ἀλλήλαις· ἐφαρμόττουσι δὲ καὶ τὸν μυκτῆρα εἰς τὸν μυκτῆρα[12]). τῶν τε μαλακίων τίκτουσι πρῶται τοῦ ἔαρος αἱ σηπίαι, καὶ κύουσι[13]) πᾶσαν ὥραν, καὶ κυΐσκονται πεντεκαίδεκα*
F *ἡμέραις. ὅταν δὲ τέκωσι τὰ ᾠά, ὁ ἄρρην παρακολουθῶν*

1) *τε* add. Schw. e cod. 2) *Δαναοῖσιν* V. 3) Sic Schw. *πολύπους* vulgo. 4) H. A. 4, 1. 5) Sic Schw. e cod. *δὴ* vulg. 6) Arist. H. A. 9, 1, 4. 7) Sic Dind. *πολύπους* vulg. 8) *μορ.* add. Schweigh. e codd. 9) *ναίουσιν* V. et codd. 10) *καὶ* om. L. 11) *συμπεπλεγμέναι* L. ex Aristot. 12) *εἰς τ. μ.* add. Schw. e codd. 13) Sic Schw. *καὶ οὐ κ.* vulgo.

καταφυσᾷ καὶ στιφρᾷ. βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. καὶ ἔστιν ὁ ἄρρην τῆς θηλείας ποικιλώτερός τε καὶ μελάντερος τὸ νῶτον.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ φησί·

Πώλυπές τε σηπίαι τε καὶ ποταναὶ[1]) τευθίδες.

τοῦτο δὲ σημειωτέον πρὸς Σπεύσιππον λέγοντα εἶναι ὅμοια σηπίαν καὶ τευθίδα. Ἱππώνακτος δ' ἐν τοῖς ἰάμ- p. 324.
βοις εἰπόντος· „Σηπίης ὑπόσφαγμα," οἱ ἐξηγησάμενοι ἀπέδωκαν τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἔστι δὲ τὸ ὑπόσφαγμα, ὡς Ἐρασίστρατός φησιν ἐν Ὀψαρτυτικῷ, ὑπότριμμα. γράφει δ' οὕτως· „Ὑπόσφαγμα δ' εἶναι κρέασιν ὀπτοῖς ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένου μέλιτι, τυρῷ, ἁλί, κυμίνῳ, σιλφίῳ, ἐξ ἑφθοῖς." καὶ Γλαῦκος δ' ὁ Λοκρὸς ἐν Ὀψαρτυτικῷ οὕτως γράφει· „Ὑπόσφαγμα δ' αἷμα ἑφθὸν καὶ σίλφιον καὶ ἕψημα, ἢ μέλι καὶ ὄξος καὶ γάλα καὶ τυρὸς B
καὶ φύλλα εὐώδη τετμημένα." ὁ δὲ πολυμαθέστατος Ἀρχέστρατός φησι·

Σηπίαι[2]) Ἀβδήροις τε Μαρωνείᾳ τ' ἐνὶ μέσσῃ.

Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις[3])·

Ἰχθὺς ἐώνηταί τις ἢ σηπίδιον·

καὶ ἐν Δαναΐσιν·

Ὀσμύλια καὶ μαινίδια καὶ σηπίδια.

Θεόπομπος Ἀφροδίτῃ·

Ἀλλ' ἔντραγε
τὴν σηπίαν τηνδὶ[4]) λαβοῦσα καὶ τοδὶ
τὸ πουλυπόδειον[5]).

περὶ δὲ ἑψήσεως σηπιδίων Ἄλεξις ἐν Πονήρᾳ παράγει μάγειρον τάδε λέγοντα·

Σηπίας τόσας[6]) C
δραχμῆς μιᾶς τρίς[7]). τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
καὶ τὰ πτερύγια συντεμὼν ἑφθὰς[8]) ποιῶ.
τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλοὺς κύβους,
σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσί, δειπνούντων ἅμα,
ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον[9]) ἐπεισιὼν φέρω.

1) Sic Schweigh. e cod. ποταμαὶ vulg. 2) δ' add. L.
3) secundis. 4) Sic Schw. e cod. τὴν διαλαβοῦσαν vulgo.
5) Sic Dind. πουλυπόδιον e codd. Schw. πολυπόδιον vulgo.
6) Sic Schweigh. σηπίας τόσους codd. σηπίας πόσου vulgo.
7) τρεῖς L. 8) ἑφθὰ ποιῶ vulgo. Corr. Dind. 9) Sic e codd. Schw. ἐπὶ τὸ τήγανον σίζων vulg.

ΤΡΙΓΛΗ, κίχλη, διὰ τοῦ η· τὰ γὰρ εἰς λα λή-
γοντα θηλυκὰ ἕτερον αἰτεῖ λάμβδα, Σκύλλα, Τελέσιλλα·
D ὅσα δὲ ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ γ, εἰς η λήγει, τρώγλη, αἴ-
γλη, ζεύγλη. τὴν δὲ τρίγλην φησὶν Ἀριστοτέλης[1]) τρὶς
τίκτειν τοῦ ἔτους, ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων[2]), τεκμαίρε-
σθαι λέγων τοὺς ἁλιεῖς τοῦτο ἐκ τοῦ γόνου, τρὶς φαινο-
μένου περί τινας τόπους. μήποτ' οὖν ἐντεῦθέν ἐστι καὶ
τὸ τῆς ὀνομασίας, ὡς ἀμίαι, ὅτι οὐ κατὰ μίαν φέρονται,
ἀλλ' ἀγεληδόν, σκάρος δὲ ἀπὸ τοῦ σκαίρειν καὶ καρίς[3]),
ἀφύαι δ' ὡς ἂν ἀφυεῖς οὖσαι, τουτέστι δυσφυεῖς· θύω,
θύννος, ὁ ὁρμητικός, κατὰ τὴν τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴν διὰ
E τὸ[4]) ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἴστρου ἐξελαύνεσθαι.
ἔστι δὲ καρχαρόδους, συναγελαστική[5]), παντόστικος, ἔτι
δὲ σαρκοφάγος. τὸ δὲ τρίτον τεκοῦσα ἄγονός ἐστι· γίνεται
γάρ τινα σκωλήκια αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρᾳ, ἃ τὸν γόνον τὸν
γινόμενον κατεσθίει. ἀπὸ δὲ τοῦ συμβεβηκότος Ἐπίχαρ-
μος ὀνομάζει αὐτὰς κυφάς, ἐν Ἥβας γάμῳ διὰ τούτων·

[6])Ἄγε δὴ τρίγλας δὲ κυφὰς κἀχαρίστους βαίονας.

Σώφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις τριγόλας τινὰς ἐν τούτοις
ὀνομάζει[7])· „Τριγόλᾳ ὀμφαλοτόμῳ·“ καί· „Τριγόλαν τὸν
F εὐδιαῖον.“ ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ Παιδικὰ ποιφύξεις[8])
φησὶ „Τρίγλας τ' ευηον[9]) τριγόλα δ' ὀπισθίδια[10]).“ κἀν
τοῖς γυναικείοις δ' ἔφη· „Τρίγλαν γενεᾶτιν.“ Διοκλῆς δ'
ἐν τοῖς πρὸς Πλείσταρχον[11]) σκληρόσαρκον εἶναί φησι τὴν
τρίγλαν. Σπεύσιππος δ' ἐμφερῆ φησιν εἶναι κόκκυγα, χε-
λιδόνα, τρίγλαν. ὅθεν Τρύφων φησὶν ἐν τοῖς περὶ ζῴων,
p. 325. τὸν τριγόλαν τινὰς οἴεσθαι κόκκυγα εἶναι, διά τε τὸ
ἐμφερὲς καὶ τὴν τῶν ὀπισθίων ξηρότητα, ἣν σεσημείωται
ὁ Σώφρων λέγων· „Τρίγλας μέν[12]) γε πίονας τριγόλα δ'
ὀπίσθια[13]).“

1) H. A. 5, 9, 1. 2) μορίων add. e codd. Schw. 3) Sic e codd. Schw. σκαρίς vulgo. 4) διὰ τὸ ante κατὰ τὴν τοῦ pos. Schw. et Dind. 5) συναγελαστικὸς L. 6) ἄγε vulgo. Corr. Schweigh. 7) Sic Schweigh. e codd. ἐπονομ. vulg. 8) Sic Casaub. παιδὶ κάσποι φύξις vulgo. 9) Sic corrupte Schw. e cd.; ex alio Dind. τένηον vulg. e p. 315. A. μὲν πίονας. 10) Sic Schw. e codd. τριγόλαν δ' ὀπισθίαν vulgo. 11) Sic Schw. cll. 320. D. Κλείταρχον vulgo. 12) μὲν add. Schw. e codd. 13) Sic Schw. e codd. τριγόλαν δ' ὀπισθίαν vulg.

Πλάτων δ' ἐν Φάωνί φησι·

Τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει[1]) *νεύρων*[2]) *ἐπιήρανος εἶναι·*
παρθένου[3]) *Ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ, καὶ στύματα μισεῖ.*

τῇ δὲ Ἑκάτῃ ἀποδίδοται ἡ τρίγλη διὰ τὴν τῆς ὀνομασίας κοινότητα. τριοδῖτις[4]) γὰρ καὶ τρίγληνος· καὶ ταῖς τριακάσι δὲ αὐτῇ τὰ δεῖπνα φέρουσι. κατὰ τὸ παραπλήσιον δ' οἰκειοῦσιν Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρον, Ἑρμῇ δὲ βόακα, Διονύσῳ δὲ κιττόν[5]), καὶ Ἀφροδίτῃ φαλαρίδα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι, κατὰ συνέμφασιν τοῦ φαλλοῦ. καὶ τὴν νῆτταν δὲ καλουμένην Ποσειδῶνί τινες οἰκειοῦσι. καὶ τὸν θαλάττιον γόνον, ὃν ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρύην ὀνομάζουσιν, οἱ δὲ ἀφρόν· προσφιλέστατον δ' εἶναι καὶ τοῦτον Ἀφροδίτῃ, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐξ ἀφροῦ γεννηθῆναι. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς περὶ θεῶν τῇ Ἑκάτῃ φησὶ θύεσθαι τρίγλην, διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος γὰρ ἡ θεός. Μελάνθιος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν C
ἐν[6]) Ἐλευσῖνι μυστηρίων καὶ τρίγλην καὶ μαινίδα, ὅτι καὶ θαλάττιος ἡ Ἑκάτη. Ἡγήσανδρος δὲ ὁ Δελφός, τρίγλην παραφέρεσθαι ἐν τοῖς Ἀρτεμισίοις, διὰ τὸ δοκεῖν τοὺς θαλαττίους λαγὼς θανασίμους ὄντας θηρεύειν ἐπιμελῶς καὶ καταναλίσκειν. διόπερ, ὡς[7]) ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦτο ποιοῦσα, τῇ κυνηγετικῇ θεῷ ἡ κυνηγέτις ἀνάκειται. γενεᾶτιν δ' ἔφη τὴν τρίγλην Σώφρων, ἐπεὶ αἱ τὸ γένειον ἔχουσαι ἡδίονές εἰσι μᾶλλον τῶν ἄλλων. Ἀθήνησι δὲ καὶ τόπος τις Τρίγλα καλεῖται, καὶ αὐτόθι D
ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἑκάτῃ Τριγλανθίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἁλύσει[8]) φησί· „Δέσποιν' Ἑκάτα[9]), Τριοδῖτι, τρίμορφε, τριπρόσωπε, τρίγλαις κηλευμένα[10]).“

Ἐὰν δ' ἐναποπνιγῇ[11]) τρίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ καὶ τοῦτο ἀνὴρ πίῃ, ἀφροδισιάζειν οὐ δυνήσεται, ὡς Τερψικλῆς ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἀφροδισίων. κἂν γυνὴ δὲ πίῃ τοῦ αὐτοῦ οἴνου, οὐ κυΐσκεται. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ὄρνις. ὁ δὲ πολυΐ-

1) Sic Schw. *ἐθέλειν* L. *ἐθέλεις* V. 2) Sic Schw. *εὐρων* L. *εὐρῶν*. V. 3) *παρθ.* om. V. et codd. 4) Sic Schw. e codd. *τριοδίτης* vulg. 5) Sic Schw. e codd. *κυττὸν* vulgo. 6) om. V. 7) *ὡς* add. Schw. e codd. 8) *Ἀλ.* L. 9) Sic ex em. Dindorfii, *Ἑκάτη* vulg. 10) Sic Dind. e codd. *κηλευμένη* vulg. 11) Sic e codd. Schw. *ἐναπνοσιν*. vulg.

στωρ Ἀρχέστρατος, ἐπαινέσας τὰς κατὰ Τειχιοῦντα τῆς Μιλησίας τρίγλας, ἑξῆς φησι·

E *Κἂν Θάσῳ ὀψώνει τρίγλην, κοὺ χείρονα λήψῃ [1]) ταύτης [2])· ἐν δὲ Τέῳ [3]) χείρω, κεδνὴ δὲ καὶ αὐτή· ἐν [4]) δ' Ἐρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλῖτις.*

Κρατῖνος δ' ἐν Τροφωνίῳ φησίν·

Οὐδ' Αἰξωνίδ' [5]) ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι [6]) τρίγλην,
οὐδὲ τρυγόνος [7]), οὐδὲ δεινοῦ φυὴν [8]) μελανούρου.

Ναυσικράτης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς [9]) ἐπαινεῖ τὰς Αἰξωνικὰς τρίγλας ἐν Ναυκλήροις, λέγων οὕτως·

Μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκπρεπεῖς φύσιν
αἱ ξανθοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς
πασῶν ἀρίστας ἐντόπους [10]) παιδεύεται·
F *αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,*
δείπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
B. τρίγλας λέγεις.

ΤΑΙΝΙΑΙ. καὶ τούτων Ἐπίχαρμος μέμνηται·

Καὶ ταὶ [11]) φίντατοι
ταινίαι, λεπταὶ μέν, ἁδεῖαι δὲ κὤλίγου πυρός.

Μίθαικος [12]) δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ· „Ταινίαν (φησὶν) ἐκκοιλίξας [13]) τὰν κεφαλὰν ἀποταμὼν ἀποπλύνας καὶ ταμὼν
p. 326. τεμάχεα κατάχει τυρὸν καὶ ἔλαιον." πλεῖσται δὲ γίνον-
C. 22. ται καὶ κάλλισται κατὰ τὸν πρὸς τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Κάνωπον καὶ ἐν Σελευκείᾳ τῇ πρὸς Ἀντιοχείᾳ. ὅταν δ' Εὔπολις ἐν Προσπαλτίοις [14]) λέγῃ·

Μήτηρ τις αὐτῷ Θρᾷττα ταινιόπωλις ἦν·

ἐπὶ [15]) τῶν ὑφασμάτων λέγει καὶ τῶν ζωνῶν, αἷς αἱ γυναῖκες περιδέονται.

ΤΡΑΧΟΥΡΟΙ. τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνηται Διοκλῆς. Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ φησιν·

Ἀκονίας κίγκλους [16]) τε καὶ ἀλλοπίην τράχουρον·

1) Dind. λήψει vulg. 2) vv. ἐν δὲ — αὐτή add. Schw. 3) Sic Schneid. Τίῳ Schweigh. 4) Sic Schweigh. e codd. εἰν vulgo. 5) ἐξωνίδα V et codd. et sic in sqq. 6) Sic Meurs. εἴτι vulgo. 7) Sic Schweigh. e cod. τριγ. vulgo. 8) Sic Cas. οὐ δεινούφην vulgo. 9) Sic Schweigh. e codd. κωμῳδοπ. vulg. 10) ἐν τόποις vulgo. Corr. Schw. ex epit. Hoesch. 11) ταὶ add. Schweigh. e cod. 12) Sic e cod. Schw. Μυθ. vulgo. 13) ἐκκοιλιάξας Koen. 14) Sic Cas. e cod. προσπαιτίοις vulg. 15) τὴν ἐπὶ vulgo. Corr. Schw. 16) Sic Schw. κιγκάλους vulg.

ΤΑΥΛΩΠΙΑΣ[1]. Περὶ τούτου Ἀρχέστρατος ἱστορεῖ· B

Καὶ νεαροῦ μεγάλου τ' αὐλωπία ἐν θέρει ὤνου
κρανίον, ἂν[2]) Φαέθων πυμάτην ἁψῖδα διφρεύῃ·
καὶ παράθες θερμὸν ταχέως καὶ τρίμμα μετ' αὐτοῦ.
ὄπτα δ' ἀμφ' ὀβελίσκον ἑλὼν ὑπογάστριον αὐτοῦ.

ΤΕΥΘΙΣ. Ἀριστοτέλης εἶναί φησι καὶ ταύτην τῶν
συναγελαζομένων, ἔχειν τε τὰ πλεῖστα τῆς σηπίας τὸν
τῶν ποδῶν ἀριθμόν, τὰς προβοσκίδας. τῶν δὲ ταύτης πο- C
δῶν οἱ μὲν κάτω μικροί εἰσιν, οἱ δ' ἄνω μείζους· καὶ
τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχυτέρα καὶ τὸ ὅλον σωμάτιον
τρυφερὸν καὶ ὑπομηκέστερον. ἔχει δὲ καὶ θολὸν ἐν τῇ
μύτιδι[3]) οὐ μέλανα, ἀλλ' ὠχρόν· καὶ τὸ ὄστρακον μικρὸν
λίαν καὶ χονδρῶδες.

ΤΕΥΘΟΣ. ὁ δὲ τεῦθος μόνῳ τούτῳ[4]) διαφέρει, τῷ
μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ τριῶν σπιθαμῶν. τὸ δὲ χρῶμά
ἐστιν ὑπέρυθρος καὶ τῶν ὀδόντων τὸν μὲν κάτω ἐλάττονα
ἔχει, τὸν δὲ ἄνω μείζονα, ἄμφω δὲ μέλανας καὶ ὁμοίους D
ῥύγχει ἱέρακος. ἀναπτυχθεὶς δὲ κοιλίαν ἔχει ὁμοίαν ταῖς
ὑείαις. ἐν δὲ πέμπτῳ μορίων[5]) βραχύβιά φησιν εἶναι τὸν
τεῦθον καὶ τὴν σηπίαν. Ἀρχέστρατος δὲ ὁ πᾶσαν γῆν
καὶ θάλασσαν διὰ γαστριμαργίαν περιελθὼν καὶ πλεύσας[6])
καὶ φησί·

Τευθίδες[7]) ἐν Δίῳ τῷ Πιερικῷ παρὰ χεῦμα
Βαφύρα. καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ παμπληθείας ὄψει.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἐρετρικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον·

Τευθίδες, σκίναι[8]), βατίς, δῆμος[9]), ἀφύαι,
κρεάδι', ἐντερίδια[10])· τὰς μὲν τευθίδας E
ἐπὶ πτερύγι' αὐτῶν συντεμών, στεατίου
μικρὸν παραμίξας, περιπάσας ἡδύσμασι
λεπτοῖσι[11]) χλωροῖς, ἐνθύλευσα.

καὶ τέμμα δέ τι τευθίδα ὀνομάζειν Ἰατροκλέα, ἐν Ἀρτο-
ποιικῷ φησι Πάμφιλος.

1) Errorem Athenaei esse in Archestrati vers. sic legentis vidit Cas. 2) ἂν Gesner. ὅταν vulg. 3) Sic Schw. e p. 323. D. μύτει L. κύτει V. 4) ταύτης L. 5) Sic Schw. e codd. ζῴων vulg. 6) Dind. elec. καὶ codd. auctoritate et uncis inclusit πλεύσας. 7) τευθίδος L. 8) σκῖναι codd. et V. accentum corr. Dind. κίνναι L. 9) δῆμός Schweigh. 10) Sic corr. Dind. ἐντερίδι' ἀλλὰ τ. vulg. ἐντερίδι' codd. 11) Sic Schw. λεπτοῖς vulg.

ΥΕΣ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ,

Ἧς¹) δ' ὑαινίδες τε²) βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος ἐνῆς.

λέγει δέ τινας καὶ ὗας διὰ τούτων·

Χαλκίδες θ'³) ὗές τε ἱέρακές τε χὠ πίων κύων.

F εἰ μὴ ἄρα⁴) οὗτοι οἱ αὐτοί εἰσι τῷ κάπρῳ. Νουμήνιος δ' ἐν τῷ Ἁλιευτικῷ ἄντικρυς ὑαινάν τινα καταριθμεῖται, ἐν τούτοις·

Κανθαρίδα προφανεῖσαν ὑαινάν τε τρίγλην τε.

καὶ Διονύσιος δ'⁵) ἐν Ὀψαρτυτικῷ τῆς ὑαίνης μνημονεύει. Ἀρχέστρατος δ' ὁ ὀψοδαίδαλος·

Ἐν δ' Αἴνῳ καὶ τῷ Πόντῳ τὴν ὗν ἀγόραζε,
ἣν καλέουσί τινες θνητῶν ψαμμῖτιν ὀρυκτήν.
τούτου τὴν κεφαλὴν ἕψειν⁶), μηδὲν προσενεγκὼν
ἥδυσμ', ἀλλ' ἐς ὕδωρ μόνον⁷) ἐνθεὶς καὶ θαμὰ κινῶν,
ὕσσωπον παράθες τρίψας, κἂν ἄλλο τι χρῄζῃς,
p. 527. *δριμὺ διεὶς ὄξος· κᾆτ' ἔμβαπτ' εὖ⁸) καὶ ἐπείγου*
οὕτως, ὡς πνίγεσθαι ὑπὸ σπουδῆς καταπίνων.
τὴν λοφιὰν δ' ὀπτᾶν αὐτῆς καὶ τἄλλα τὰ πλεῖστα.

μήποτ' οὖν καὶ ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ Ἁλιευτικῷ τὴν ὗν ψαμαθῖδα⁹) καλεῖ, ἐπὰν λέγῃ¹⁰)·

Ἄλλοτε καρχαρίην, ὁτὲ δὲ ῥόθιον¹¹) ψαμαθῖδα.

ΥΚΑΙ¹²). τὸν ὕκην Καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμμασιν ἱερὸν ἰχθὺν καλεῖ διὰ τούτων· „Θεὸς δὲ ὁ ἱερὸς ὕκης." Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ·

B *Ἢ σπάρον, ἢ ὕκας ἐγκληίδας, ἢ ἐπὶ φάγρον*
πέτρῃ ἀλώμενον¹³).

Τίμαιος δ' ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ τοῦ Σικελικοῦ πολιχνίου, — λέγω δὲ τῶν Ὑκκάρων, — διαλεγόμενος, προσαγορευθῆναί φησι τὸ πολίχνιον διὰ τὸ τοὺς πρώτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ἐπὶ τὸν τόπον ἰχθῦς εὑρεῖν τοὺς καλουμένους ὕκας καὶ τούτους ἐγκύους· δι' οὓς

1) Sic Schweigh. ἦν vulg. 2) τε add. Schw. e codd. et p. 330. A. 3) θ' corr. e p. 528. C. vulgo τε. χαλκιδες codd. et V. 4) ἆρα vulgo. Corr. Dindorf. 5) δ' add. Schweigh. e codd. 6) Sic corr. Dind. ἕψει vulgo. 7) Sic Naekius μ. ὕδ. codd. et V. μοῦνον ὕδ. L. 8) Sic e vestig. codd. Naekius. ἐμβάπτευε L. κατεμβάπτευε V. 9) ψαμμαθίδος V. 10) Sic e codd. Schweigh. λέγει L. λέγεις V. 11) δ' ὄρθιον V. et codd. 12) Sic uno κ semper codd.; vulgo nonnunquam duplice κ. 13) Sic e codd. Schweigh. vulgo ἀλώμενον et ἀλωόμ.

οἰωνισαμένους Ὕκκαρον ὀνομάσαι τὸ χωρίον. Ζηνόδοτος δέ φησι, Κυρηναίους τὸν ὕκην καλεῖν ἐρυθρῖνον. Ἕρμιππος δ' ὁ Σμυρναῖος ἐν τοῖς περὶ Ἱππώνακτος ὕκην ἀκούει τὴν C
ἰουλίδα· εἶναι δ' αὐτὴν δυσθήρατον. διὸ καὶ Φιλητᾶν[1]) φάναι·

Οὐδ' ὕκης[2]) ἰχθὺς ἔσχατος ἐξέφυγε.

ΦΑΓΡΟΣ. Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον, ἐρυθρῖνον, ἥπατον. ἐμνημόνευσε δ' αὐτοῦ καὶ Νουμήνιος ἐν τοῖς προκειμένοις. Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν αὐτὸν εἶναι[3]) καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν τρίγωνον ἀκμάζειν τε ἔαρος. Ἐπίχαρμος δ' Ἥβας γάμῳ φησίν·

Λόνες[4]) φάγροι τε καὶ λάβρακες.

μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Μεταγένης ἐν Θουριοπέρσαις. D
Ἀμειψίας δ' ἐν Κόννῳ·

Ὀρφοῖσι[5]) σελαχίοις τε καὶ φάγροις βορά[6]).

Ἱκέσιος δέ φησι· „Φάγροι καὶ χρόμις καὶ ἀνθίας καὶ ἀκαρνᾶνες καὶ ὀρφοὶ καὶ συνόδοντες καὶ συναγρίδες τῷ μὲν γένει παραπλήσιοι ὑπάρχουσι· γλυκεῖς τε γὰρ καὶ παραστύφοντες καὶ τρόφιμοι· κατὰ λόγον δὲ καὶ δυσέκκριτοι. τροφιμώτεροι δ' αὐτῶν οἱ σαρκώδεις καὶ γεωδέστεροι ἐλάττονά τε πιμελὴν ἔχοντες. Ἀρχέστρατος δέ φησι Σειρίου ἀνατέλλοντος δεῖν τὸν φάγρον ἐσθίειν·

Δήλῳ τ' Εἰρετρίᾳ τε κατ' εὐλιμένους ἁλὸς οἴκους.
τὴν κεφαλὴν δ' αὐτοῦ μόνον ὠνοῦ, καὶ μετ' ἐκείνης E
οὐραῖον· τὰ δὲ λοιπὰ δόμον μηδ' εἴσω ἐνέγκῃς[7]).

μνημονεύει τοῦ φάγρου καὶ Στράττις ἐν Λημνομέδᾳ[8])· „Πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάγρους ἐγκάψας[9]).“ καὶ ἐν C. 23.
Φιλοκτήτῃ·

Κᾆτ' εἰς ἀγορὰν ἐλθόντες ἁδροὺς
ὀψωνοῦσιν μεγάλους τε φάγρους

1) Φιλήταν vulgo. Corr. Dindorf. 2) Sic in Dindorf. ed. ὕκη et ὕκης vulgo. 3) Sic e codd. Schweigh. εἶναι φ. αὐτὸν vulgo. 4) Sic Casaub. e p. 321. D. λόνες vulgo. 5) Sic e pag. 315. correctum. ὀρφοῖς vulgo. 6) Sic Schweigh. ἔσῃ βορὰ vulgo. 7) καὶ μετ' — εἴσω ἐνέγκ. om. V. εἴσω ἐνέγκῃς corr. Schweigh. εἰσενέγκῃς codd. ἂν ἔσω. L. 8) Sic e codd. Schweigh. λιμνομέδᾳ vulgo. 9) ἐγκύψας V. et codd.

καὶ Κωπᾴδων ἀπαλῶν τεμάχη
στρογγυλοπλεύρων [1]).

ἔστι δὲ καὶ γένος λίθου φάγρος. ἡ γὰρ ἀκόνη κατὰ Κρῆτας
F φάγρος, ὥς φησι Σιμίας.

C. 24. ΧΑΝΝΑΙ. Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ·
Μεγαλοχάσμονάς [2]) *τε χάννας κἠκτραπελογάστορας* [3]) *ὄνους.*

Νουμήνιος ἐν Ἁλιευτικῷ·
Χάννους τ' ἐγχέλυάς τε καὶ ἐννυχίην πίτινον.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν [4]) ποικιλέρυθρον μέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμον διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

p. 328. ΧΡΟΜΙΣ. καὶ τούτου μνημονεύει Ἐπίχαρμος λέγων·
Καὶ σκιφίας χρόμιάς θ' ὅς [5]) *ἐν τῷ ἦρι καττὸν* [6]) *Ἀνάνιον*
ἰχθύων πάντων ἄριστος.

Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ·
Ὕκην, ἢ κάλλιχθυν, ἠὲ χρόμιν, ἄλλοτε δ' ὀρφόν.

καὶ Ἀρχέστρατος·
Τὸν χρόμιν ἐν Πέλλῃ λήψῃ [7]) *μέγαν — ἔστι δὲ πίων,*
ἂν θέρος ᾖ [8]) *καὶ ἐν Ἀμβρακίᾳ.*

ΧΡΥΣΟΦΡΥΣ. Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσιν·
Ἱεροὺς [9]) *Ἀφροδίτης χρυσόφρυς Κυθηρίας.*

B τοὺς δ' ἰχθῦς τούτους φησὶν Ἱκέσιος καὶ τῇ γλυκύτητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐστομίᾳ πάντων εἶναι ἀρίστους· εἰσὶ δὲ καὶ τροφιμώτατοι. τίκτουσι δέ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης [10]) ὁμοίως τοῖς κεστρεῦσιν, οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Μούσαις καὶ Δωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων. Εὔπολις δ' ἐν Κόλαξί φησι·
Δραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς ἐώνημαι [11]) *μόνον*
ὀκτὼ λάβρακας, χρυσόφρυς [12]) *δὲ δώδεκα.*

ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὑποθήκαις λέγει·
Χρύσοφρυν ἐξ Ἐφέσου τὸν πίονα μὴ παράλειπε,
C *ὃν κεῖνοι καλέουσιν ἰωνίσκον· λαβὲ δ' αὐτόν,*

1) Sic Schw. ed. *στρογγυλιπλ.* vulgo. 2) *μεγαλοχάσμ.* V. et codd. 3) Sic Pors. *ἐκτραπ.* L. *σκῆπτρας παλογάστορας* vulg. 4) *ζώων* L. 5) *τὲ ὅς* vulg. Corr. Schw. e p. 282. B. 6) *κατὰ τὸν* vulgo. Corr. Dind. 7) *λήψει* Dind. 8) Sic Cas. *ἢ* vulgo. 9) *ἱερὸς* L. 10) H. A. 5, 9, 5. 11) Sic Pors. *ἐωνημένος* vulgo. 12) *χρύσοφρυς* vulgo. Corr. Schw. *δὲ* deinde add. Pors.

θρέμμα Σελινοῦντος σεμνοῦ. πλῦνον δέ νιν ὀρθῶς,
εἶθ' ὅλον ὀπτήσας παράθες, κἂν ᾖ δεκάπηχυς.

ΧΑΛΚΙΔΕΣ, καὶ τὰ ὅμοια, θρίσσαι, τριχίδες, ἐρίτιμοι. Ἱκέσιός φησιν· „Αἱ λεγόμεναι χαλκίδες καὶ οἱ τράγοι καὶ αἱ ῥαφίδες καὶ θρίσσαι ἀχυρώδεις καὶ ἀλιπεῖς καὶ ἄχυλοι.“ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ·

Χαλκίδες θ' ὗές τε ἱέρακές τε χὠ πίων κύων.

Δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. Νουμήνιος δέ D
φησι·

Σὺ δ' ἂν καὶ χαλκίδ' ἐκείνην
αὔτως ἀμπείραις[1]) καὶ ὀλίγην μαινίδα.

διαφέρει δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκεύς, οὗ μνημονεύει Ἡρακλείδης ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ Εὐθύδημος ἐν τῷ περὶ ταρίχων, λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ Κυζικηνῶν χώρᾳ, περιφερεῖς τε εἶναι καὶ κυκλοειδεῖς. ΘΡΙΣΣΩΝ δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων καὶ ἰχθύων ἐν τούτοις· „Μόνιμα θρίσσα, ἐγκρασίχολος, μεμβράς, κορα- E
κῖνος, ἐρυθρῖνος, τριχίς.“ ΤΡΙΧΙΔΩΝ[2]) δὲ Εὔπολις ἐν Κόλαξιν·

Ἐκεῖνος ἦν φειδωλός, ὃς ἐπὶ τοῦ βίου
πρὸ τοῦ πολέμου μὲν τριχίδας ὠψώνησ' ἅπαξ,
ὅτε τὰν Σάμῳ δ' ἦν, ἡμιωβολίου[3]) κρέα.

Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι[4])·

Αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ'[5]) ἑκατὸν τοὐβολοῦ.

Δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας μέμνηται θρίσσης καὶ τὴν τριχίδα τριχίαν ὀνομάζει. Νικοχάρης Λημνίαις·

Τριχίας[6]) δὲ καὶ τὰς πρημνάδας[7]) τὰς θυννίδας
ἐπὶ δεῖπνον[8]) ἡκούσας ὑπερπληθεῖς.

πρημνάδας δὲ τὰς θυννίδας ἔλεγον. Πλάτων Εὐρώπῃ· F

Ἁλιευόμενός ποτ' αὐτὸν εἶδον ἀνδράχνῃ[9]),
μετὰ πρημνάδων[10]), κἄπειτ' ἀφῆκεν, ὅτι βόαξ
ἦν[11]).

1) Sic Schw. e codd. ἂν πείραιο vulg. 2) τριχιῶν V. 3) ἡμιοβελ. V. 4) v. 662. 5) Sic Dind. ex Arist. γένοιτο V. γένοιντο L. 6) Sic Schweigh. τριχιάδας vulgo. 7) Sic Schw. πρημάδας vulgo. 8) Sic Schw. ἐπιδεῖπνον vulg. — V. ἐπὶ δεῖπνον — δὲ τὰς θυννίδας addita sunt e codd. 9) Corrupt. ἀνδραχθῇ e codd. Schweigh. 10) πρημάδων L. 11) Sic Dind. ὅτι ἦν βόαξ vulg.

ὁμοίως δὲ καὶ Ἀριστοτέλης[1]) ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων, ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ ζωικῷ τριχίδα. τῶν δὲ λεγομένων[2]) ἐστὶν ὅτι ἥδεται ὀρχήσει καὶ ᾠδῇ, καὶ ἀκούσας ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς θαλάσσης. τῶν δ' ΕΡΙΤΙΜΩΝ μέμνηται Δωρίων, λέγων κατὰ τὸ αὐτὸ ποιεῖν ταῖς χαλκίσιν, ἡδεῖς δ' εἶναι τὰς ἐν ὑποτρίμματι. Ἐπαίνετος δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησί· „Γαλῆν, σμαρίδα[3]), ἣν ἔνιοι καλοῦσι κυνὸς εὐνά, χαλκίδας, ἃς[4]) καλοῦσι καὶ σαρδίνους, ἐριτίμους,
p. 329. ἱέρακα, χελιδόνα." Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ μορίων[5]) σαρδίνους αὐτὰς καλεῖ. Καλλίμαχος[6]) δ' ἐν ἐθνικαῖς ὀνομασίαις γράφει οὕτως· „Ἐγκρασίχολος, ἐρίτιμος· Χαλκηδόνιοι. τριχίδια, χαλκίς, ἴκταρ, ἀθερίνη." ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας φησίν· „Ὄζαινα, ὀσμύλιον· Θούριοι. ἴωπες, ἐρίτιμοι· Ἀθηναῖοι." τῶν δὲ ἰώπων μνημονεύει Νίκανδρος[7]) ἐν δευτέρῳ Οἰταϊκῶν[8])·

> Ὡς δ' ὁπότ' ἀμφ' ἀγέλῃσι νεηγενέεσσιν[9]) ἰώπων
> ἢ φάγροι, ἢ σκῶπες ἀρείονες, ἠὲ καὶ ὀρφός[10]).

B Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὁλκάσιν·

> Ὦ κακοδαίμων ὅστις ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη.

τοὺς γὰρ εἰς τὸ ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδείους ἰχθῦς εἰς ἅλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ Θασίαν ἐκάλουν ἅλμην. ὡς καὶ ἐν Σφηξὶν[11]) ὁ αὐτός φησι ποιητής·

> Καὶ γὰρ πρότερον δὶς ἀνθρακίδων ἅλμην πιών.

ΘΡΑΤΤΑΙ[12]). ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν, προδιειλέγμεθά τε περὶ θρισσῶν, φέρε εἴπωμεν, τίνες εἰσὶν αἱ παρὰ Ἀρχίππῳ ἐν ἰχθύσι τῷ δράματι θρᾷτται. κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ Ἀθηναίων
C ταυτὶ πεποίηκεν· „Ἀποδοῦναι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων· ἡμᾶς μὲν τὰς θρᾴττας καὶ ἀθερίνην τὴν αὐλητρίδα, καὶ σηπίαν τὴν θύρσου, καὶ τοὺς τριγλίας, καὶ Εὐκλείδην τὸν ἄρξαντα, καὶ Ἀναγυρουντόθεν τοὺς κορακιῶντας,

1) H. A. 5, 9, 1. 2) Sic e codd. Schw. τὸν λεγόμενον vulgo. 3) Sic correctum e p. 313. B. σμυρνίδα vulgo. 4) τὰς vulg. Corr. Dind. 5) Sic e codd. Schweigh. ζῴων ἱστορίας vulgo. 6) p. 428. Ern. 7) fr. 32. 8) Sic corr. Dind. vulg. ἐν Βοιωτιακῷ. 9) Sic e codd. Schw. ἀγέλῃσιν εὐγενέεσσιν vulgo. 10) Sic Schweigh. e cod. ὀρφώς vulgo. 11) v. 1127. 12) add. e cod. Schw.

καὶ κωβιοῦ[1]) τοῦ Σαλαμινίου τόκον, καὶ βάτραχον τὸν πάρεδρον τὸν ἐξ Ὠρεοῦ.“ ἐν τούτοις ἄν τις ζητήσειε, ποίας θράττας παρὰ τοῖς ἰχθύσιν εἶναι συμβέβηκεν, ἃς ἀποδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις συντίθενται. ἐπεὶ οὖν ἰδίᾳ μοι συγγέγραπταί τι περὶ τούτου, αὐτὰ τὰ καιριώτατα νῦν λέξω. ἰχθύδιον οὖν ἐστιν ἀληθῶς ἡ θρᾷττα θαλάττιον. D
καὶ μνημονεύει αὐτοῦ Μνησίμαχος ἐν Ἱπποτρόφῳ· (ποιητὴς δ' ἐστὶν οὗτος τῆς μέσης κωμῳδίας) λέγει δ' οὕτως·

Μύλλος, λεβίας[2]), σπάρος, αἰολίας,
θρᾷττα, χελιδών, καρίς, τευθίς.

Δωρόθεος δ' Ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ ὀγδόῳ πρὸς τοῖς ἑκατὸν τῆς λέξεων συναγωγῆς θέτταν[3]) γράφει, ἤτοι ἡμαρτημένῳ περιτυχὼν τῷ δράματι, ἢ διὰ τὸ ἄηθες τοῦ ὀνόματος αὐτὸς διορθώσας ἐξήνεγκεν. ὅλως δ' οὐδ' ἔστι τὸ τῆς θράττης ὄνομα παρ' οὐδενὶ τῶν Ἀττικῶν. ὅτι δὲ θρᾷτταν E
ἔλεγον τὸ θαλάττιον ἰχθύδιον καὶ Ἀναξανδρίδης παρίστησιν ἐν Λυκούργῳ λέγων οὕτως·

Καὶ συμπαίζειν[4]) κορακινιδίοις
μετὰ περκιδίων καὶ θραττιδίων.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Τυρρηνῷ[5])·

Δήμου δ' Ἁλαιεύς[6]) ἐστιν. ἓν γὰρ τοῦτό μοι
τὸ λοιπόν ἐστι, καὶ κακῶς ἀκούσομαι.
B. τί δῆτα τοῦτο; A. θρᾷτταν, ἢ ψῆττάν τιν' ἢ
μύραιναν ἢ κακόν τί μοι δώσει μέγα
θαλάττιον.

ΨΗΤΤΑΙ. ταύτας Διοκλῆς ἐν τοῖς ξηροτέροις καταριθμεῖται. Σπεύσιππος δ'[7]) ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων παρα- F
πλήσιά φησιν εἶναι ψῆτταν, βούγλωσσον, ταινίαν. Ἀριστοτέλης[8]) δ' ἐν πέμπτῳ ζῴων[9]) μορίων γράφει· „Ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθυδίων οἱ πλεῖστοι ἅπαξ τίκτουσιν, οἷον οἱ χυτοί, οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι, χρόμις, ψῆττα, θύννος, πηλαμύς[10]), κεστρεύς, χαλκίδες καὶ τὰ[11]) τοιαῦτα.“ p. 330.

1) Sic e cod. Schweigh. *κωβίου* vulg. 2) *λεβίας* vulgo. 3) haud dubie cum Schweigh. *θρᾷτταν* scrib. ut paulo post pro *θρᾴττης θρᾴττης*. 4) repositum e p. 105. F. *συμπλιάζειν* V. *συμπλησιάζειν* L. 5) *Τυρρηνικῷ* L. 6) Sic e codd. Schw. *ἁλιεὺς* vulg. 7) *δ'* add. Schw. e codd. 8) H. A. 5, 9, 1. 9) *ζῴων* om. L. 10) Sic e cod. Schw. *πηλαμὶς* vulgo. 11) *τὰ* add. Schw. e codd.

ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν „Σελάχη (φησὶ) βοῦς, τρυγών, νάρκη, βατίς, βάτραχος, βούγλωττος[1], ψῆττα, μῦς.“ Δωρίων δὲ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων γράφει· „Τῶν δὲ πλατέων βούγλωττον, ψῆτταν, ἔσχαρον, ὃν καλοῦσι καὶ κόριν.“ βουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ· „Ταινίδας[2]) τε βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος.“ Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς τὰς καλλίστας γίνεσθαί φησι ψήττας περὶ Ἐλευσῖνα τῆς Ἀττικῆς. Ἀρχέστρατος δέ φησιν·

Εἶτα λαβεῖν ψῆτταν μεγάλην καὶ τὴν ὑπότραχυν
B *βούγλωσσον, περὶ Χαλκίδα κλεινήν.*

Ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἔστι τὸ ὄνομα Ἑλληνικόν. Ναυσικράτης ἐν Ναυκλήροις· προειπὼν δὲ περὶ γλαύκου τοῦ ἰχθύος ἐπιφέρει·

Αἴξαν θοχρῶτες, ἃς κλύδων Αἰξωνικὸς[3])
πασῶν ἀρίστας ἐντόπους[4]) παιδεύεται·
αἷς καὶ θεὰν τιμῶσι φωσφόρον κόρην,
δεῖπνον ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι.
B. τρίγλαν[5]) λέγεις, γαλακτοχρῶτα, Σικελὸς ὃν
πήγνυσ' ὄχλος ῥόμβος.

C Πεπληρωκότες τὴν περὶ ἰχθύων γενομένην τοῖς δειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν, ὦ Τιμόκρατες, αὐτοῦ τὸν λόγον καταπαύσαντες, εἰ μή τι καὶ ἄλλων σοι δεῖ βρωμάτων, παραθήσομεν[6]) σοι καὶ ἃ Εὔβουλος εἴρηκεν ἐν Λάκωσιν ἢ Λήδᾳ·

Πρὸς τούτοισιν[7]) δὲ πάρεσται σοι
θύννου τέμαχος, κρέα δελφακίων,
χορδαί τ' ἐρίφων, ἧπάρ τε κάπρου,
κριοῦ τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοός,
D *κρανία[8]) τ' ἀρνῶν, νῆστις τ' ἐρίφου,*
γαστήρ τε λαγώ, φύσκη, χορδή,
πνεύμων, ἀλλᾶς[9]) τε.

ἀμφαρηθεὶς οὖν[10]) καὶ τούτων ἔασον ἡμᾶς καὶ τοῦ συμποσίου ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, ἵνα δυνηθῇς τὰ μετὰ ταῦτα εὐλόγως σιτεῖσθαι.

1) *βούγλωττα* vulgo. Corr. Dindorf. 2) *οἱ αἰνίδες* V. 3) *Ἐξωνικός* V. et codd. 4) Sic repos. Dind. e p. 325. E. *ἐν τόποις* vulgo. 5) *τρίγλας* p. 325. Dind. post *λέγεις* aliqua excidisse videntur Dindorfio. Recte. 6) Sic Schw. e cod. *παραθήσομαι* vulgo. 7) Sic corr. Kuster. *τούτοις* vulg. 8) *κράνια* vulgo. Corr. Dind. 9) Sic Kuster. *ἄλλας* vulgo. 10) Sic Schw. e cod. *δὲ* vulg.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Τὴν κατὰ τὴν[1]) Λυσιτανίαν (χώρα δ' ἐστὶν αὕτη τῆς C. 1.
Ἰβηρίας, ἣν νῦν Ῥωμαῖοι Σπανίαν[2]) ὀνομάζουσι) διηγού-
μενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος[3]) ὁ Μεγαλοπολίτης, ἀνδρῶν
ἄριστε Τιμόκρατες, ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν
ἱστοριῶν φησιν, ὡς αὐτόθι διὰ τὴν τοῦ ἀέρος εὐκρασίαν p. 331.
καὶ τὰ ζῷα πολύγονα καὶ οἱ ἄνθρωποι[4]), καὶ οἱ ἐν τῇ
χώρᾳ καρποὶ οὐδέποτε φθείρονται. „Ῥόδα μὲν γὰρ αὐ-
τόθι καὶ λευκόϊα καὶ ἀσπάραγοι καὶ τὰ παραπλήσια
τούτοις οὐ πλεῖον διαλείπει μηνῶν τριῶν. τὸ δὲ θαλάτ-
τιον ὄψον καὶ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ κατὰ τὴν χρηστό-
τητα καὶ κατὰ τὸ κάλλος μεγάλην ἔχει διαφορὰν πρὸς
τὸ γινόμενον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς θαλάττῃ. καὶ ὁ μὲν τῶν
κριθῶν σίκλος [μέδιμνος[5])] ἐστὶ δραχμῆς, ὁ δὲ τῶν πυ-
ρῶν ἐννέα ὀβολῶν Ἀλεξανδρινῶν· τοῦ δ' οἴνου δραχμῆς B
ὁ μετρητής, καὶ ἔριφος ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγώς·
τῶν δ' ἀρνῶν τριώβολον καὶ τετρώβολον ἡ τιμή, ὗς δὲ
πίων[6]) ἑκατὸν μνᾶς ἄγων πέντε δραχμῶν, καὶ πρόβατον
δυοῖν[7]), τάλαντον δὲ σύκων τριῶν ὀβολῶν, μόσχος δρα-
χμῶν πέντε καὶ βοῦς ζύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων
ζῴων κρέα σχεδὸν οὐδὲ κατηξιοῦτο[8]) τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπι-

1) καὶ add. Schweigh. e codd. 2) id. e codd. Ἱσπανίαν v. 3) vol. 4. p. 639. 4) ita Schweigh. e codd. καὶ ἄνθρ. v. 5) delendum. 6) ita Cas. ὗς δείπνων v. 7) ita Dind. θυσίν v. 8) ita Schweigh. e codd. κατηξιοῦτο vulg. καταξιοῦται L, quod prob.

δόσει καὶ χάριτι τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων.“ ἡμῖν δὲ
ὁ καλὸς Λαρήνσιος τὴν Ῥώμην Λυσιτανίαν ἑκάστοτε παρ-
έχων, ἐμπίπλησι παντοίων ἀγαθῶν ὁσημέραι μετὰ[1]) τοῦ
C ἠδέος καὶ μεγαλοφρόνως[2]) φιλοτιμούμενος, οὐδὲν φερομέ-
νους[3]) οἴκοθεν ἢ λογάρια.

Πολλῶν δὲ λεχθέντων ἐπὶ τοῖς ἰχθύσι λόγων δῆλος
μὲν ἦν ἀχθόμενος ὁ Κύνουλκος. καὶ ὁ καλὸς Δημόκριτος
αὐτὸν προφθάσας ἔφη, Ἀλλὰ μήν, ἄνδρες ἰχθύες, κατὰ
τὸν Ἄρχιππον, παρελίπετε — δεῖ γὰρ καὶ ἡμᾶς μικρὰ
προσοψωνῆσαι — τούς τε ὀρυκτοὺς ἰχθύας καλουμένους,
οἳ ἐν Ἡρακλείᾳ γίγνονται καὶ περὶ Τίον τοῦ Πόντου
τὴν Μιλησίων ἀποικίαν, ἱστοροῦντος περὶ αὐτῶν[4]) Θεο-
φράστου[5]). ὁ δ᾽ αὐτὸς οὗτος φιλόσοφος καὶ περὶ τῶν
πηγνυμένων διὰ χειμῶνος[6]) τῷ κρυστάλλῳ ἱστόρησεν, ὡ
οὐ πρότερον αἰσθάνονται οὐδὲ κινοῦνται, πρὶν ἂν εἰς τὰς
D λοπάδας ἐμβληθέντες ἕψωνται ἴδιον δὲ παρὰ τούτους
συμβαίνει τὸ περὶ τοὺς ἐν Παφλαγονίᾳ ὀρυκτοὺς καλου-
μένους ἰχθῦς γινόμενον· ὀρύττεσθαι γὰρ κατὰ βάθος
πλέον ἐς τοὺς τόπους, οὔτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας
οὔθ᾽ ἑτέρων[7]) ναμάτων, καὶ εὑρίσκεσθαι ἐν αὐτοῖς ἰχθῦς
ζῶντας.

Μνασέας δ᾽ ὁ Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ τοὺς ἐν τῷ
Κλείτορι ποταμῷ φησιν ἰχθῦς φθέγγεσθαι, καίτοι μόνους
εἰρηκότος Ἀριστοτέλους φθέγγεσθαι σκάρον[8]) καὶ τὸν
ποτάμιον χοῖρον. Φιλοστέφανος δὲ ὁ Κυρηναῖος μὲν γένος,
E Καλλιμάχου δὲ γνώριμος, ἐν τῷ περὶ τῶν παραδόξων πο-
ταμῶν ἐν Ἀόρνῳ[9]) φησὶ τῷ ποταμῷ διὰ Φενεοῦ ῥέοντι
ἰχθῦς εἶναι φθεγγομένους ὁμοίως κίχλαις, καλεῖσθαι δ᾽
αὐτοὺς ποικιλίας. Νυμφόδωρος δ᾽ ὁ Συρακόσιος ἐν τοῖς
Περίπλοις ἐν τῷ Ἐλώρῳ[10]) ποταμῷ λάβρακας εἶναί φησι
καὶ ἐγχέλεις μεγάλας οὕτω τιθασούς, ὡς ἐκ τῶν χειρῶν
δέχεσθαι τῶν προσφερόντων ἄρτους. ἐγὼ δὲ ἐν τῇ κατὰ

1) μετὰ add. Schweigh. e codd. 2) ita Schweigh. e codd. μεγαλόφρονος v. 3) ita Schweigh. e cod. φερομένοις v. 4) ita cod. αὐτοῦ v. 5) vol. I. p. 829. 6) ita cod. χειμῶνι vulg. 7) ita Cas. οὔτε θερμῶν libri. 8) ita codd. σκάφρον V. κάπρον L. 9) Ἀροανίῳ Casaub. 10) ita Dindorf. Ἐλώρῳ v.

ἀλκίδα Ἀρεθούσῃ τεθέαμαι, ἴσως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλεῖστοι, κεστρεῖς χειροήθεις καὶ ἐγχέλεις ἐνώτια ἐχούσας ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ λαμβανούσας τε καὶ λαμβάνοντας παρὰ τῶν προσφερόντων τροφὰς τά τ' ἀπὸ τῶν ἱερείων σπλάγχνα καὶ τυροὺς χλωρούς. Σῆμος δ' ἐν ἕκτῳ Δηλιάδος· „Ἀθηναίοις, φησί, θυομένοις ἐν Δήλῳ τὴν χέρνιβα ἀψας ὁ παῖς προσήνεγκε, κἂν τῇ φιάλῃ μετὰ τοῦ ὕδατος ἰχθῦς κατέχεεν. εἰπεῖν οὖν αὐτοῖς τοὺς τῶν Δηλίων μάντεις, ὡς κυριεύσουσι τῆς θαλάσσης." F

Πολύβιος[1]) δ' ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν μετὰ τὴν Πυρήνην φησὶν ἕως τοῦ Νάρβωνος ποταμοῦ πεδίον εἶναι, δι' οὗ φέρεσθαι ποταμοὺς Ἰλλέβεριν[2]) καὶ Ῥόσκυνον, ῥέοντας παρὰ πόλεις ὁμωνύμους κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ πεδίῳ τούτῳ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθῦς ὀρυκτούς· εἶναί τε τὸ πεδίον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν ἔχον πεφυκυῖαν. ὑπὸ δὲ ταύτην ἀμμου τῆς γῆς οὔσης ἐπὶ δύο[3]) καὶ τρεῖς πήχεις ὑπορρεῖν τὸ πλαζόμενον ἀπὸ[4]) τῶν ποταμῶν ὕδωρ, μεθ' οὗ ἰχθύες κατὰ τὰς παρεκχύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς τροφῆς, — φιληδοῦσι γὰρ τῇ τῆς ἀγρώστεως ῥίζῃ — πεποιήκασι πᾶν τὸ πεδίον πλῆρες ἰχθύων ὑπογείων, οὓς ὀρύττοντες λαμβάνουσιν. ἐν Ἰνδοῖς δέ φησι Θεόφραστος[5]) ὡς ἰχθῦς ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὴν γῆν ἐξιόντας καὶ πηδῶντας πάλιν εἰς[6]) τὸ ὕδωρ ἀπιέναι καθάπερ τοὺς βατράχους, ὁμοίους ὄντας τὴν ἰδέαν τοῖς μαξινοῖς καλουμένοις ἰχθύσιν. p. 332. C. 2. B

Οὐκ ἔλαθε δέ με οὐδὲ Κλέαρχος ὁ ἀπὸ τοῦ περιπάτου, ὃς εἴρηκε καὶ περὶ τοῦ ἐξωκοίτου καλουμένου ἰχθύος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν ἐνύδρων. εἴρηκε γὰρ οὕτω· κρατεῖν δ' οἶμαι καὶ τῆς λέξεως οὕτως ἐχούσης — Ἐξώκοιτος ἰχθύς, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν ἄδωνιν, τοὔνομα μὲν εἴληφε διὰ τὸ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις ἔξω τοῦ ὑγροῦ ποιεῖσθαι. ἔστι δὲ ὑπόπυρρος καὶ ἀπὸ τῶν βραγχίων ἑκατέρωθεν τοῦ σώματος μέχρι τῆς κέρκου μίαν ἔχει διη- C

1) vol. 4. p. 643. 2) ita cod. Ἰλίβερνιν vulgo. 3) ita Kaisk. et Schweigh. ὑπὸ δύο libri. 4) ita cod. ὑπὸ vulgo. 5) vol. 1. p. 825. 6) ita cod. ἐς v.

νεκῆ λευκὴν ῥάβδον. ἔστι δὲ στρογγύλος, ἀλλ' οὐ πλατὺς
ὤν, κατὰ τὸ μέγεθος ἴσος ἐστὶ τοῖς παραιγιαλίταις κε-
D στρινίσκοις· οὗτοι δ' εἰσὶν ὀκταδάκτυλοι μάλιστα τὸ μῆκος.
τὸ δὲ σύνολον ὁμοιότατός ἐστι τῷ καλουμένῳ τράγῳ
ἰχθυδίῳ, πλὴν τοῦ ὑπὸ τὸν στόμαχον μέλανος, ὃ καλοῦσι
τοῦ τράγου πώγωνα. ἔστι δὲ ὁ ἐξώκοιτος τῶν πετραίων
καὶ βιοτεύει περὶ τοὺς πετρώδεις τόπους, καὶ ὅταν ᾖ γα-
λήνη, συνεξορούσας τῷ κύματι κεῖται ἐπὶ τῶν πετριδίων
πολὺν χρόνον ἀναπαυόμενος ἐν τῷ ξηρῷ καὶ μεταστρέφει
μὲν ἑαυτὸν πρὸς τὸν ἥλιον, ὅταν δ' ἱκανῶς αὐτῷ τὰ πρὸς
τὴν ἀνάπαυσιν ἔχῃ, προσκυλινδεῖται τῷ ὑγρῷ, μέχρι[1]) οὗ
E ἂν πάλιν ὑπολαβὸν αὐτὸν[2]) τὸ κῦμα κατενέγκῃ μετὰ τῆς
ἀναρροίας εἰς τὴν θάλασσαν. ὅταν δ' ἐγρηγορὼς ἐν τῷ
ξηρῷ τύχῃ, φυλάττεται τῶν ὀρνίθων τοὺς παρευδιστὰς[3])
καλουμένους, ὧν ἐστι κηρύλος, τροχίλος καὶ ὁ τῇ κρεκὶ
προσεμφερὴς ἐλώριος[4]). οὗτοι γὰρ ἐν ταῖς εὐδίαις παρὰ
τὸ ξηρὸν νεμόμενοι πολλάκις αὐτῷ περιπίπτουσιν. οὓς
ὅταν προΐδηται, φεύγει πηδῶν καὶ ἀσπαίρων, ἕως ἂν εἰς
τὸ ὕδωρ ἀποκυβιστήσῃ."

Ἔτι ὁ αὐτὸς Κλέαρχος καὶ ταῦτά φησι, σαφέστερον
τοῦ Κυρηναίου Φιλοστεφάνου, οὗ πρότερον ἐμνήσθην[5])·
F „Ἐπεί τινες τῶν ἰχθύων οὐκ ἔχοντες βρόγχον φθέγγον-
ται. τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ περὶ Κλείτορα τῆς Ἀρκαδίας ἐν
τῷ Λάδωνι καλουμένῳ ποταμῷ· φθέγγονται γὰρ καὶ πο-
λὺν ἦχον ἀποτελοῦσι." Νικόλαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ
τετάρτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν· „Περὶ Ἀπά-
μειαν, φησί, τὴν Φρυγιακὴν κατὰ τὰ Μιθριδατικὰ σεισμῶν
γενομένων ἀνεφάνησαν περὶ τὴν χώραν αὐτῶν λίμναι τε
αἳ πρότερον οὐκ οὖσαι καὶ ποταμοὶ καὶ ἄλλαι πηγαὶ ὑπὸ
τῆς κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι, πολλαὶ δὲ καὶ ἠφανίσθησαν.
τοσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ πικρόν τε
καὶ γλαυκὸν[6]) ὕδωρ, πλεῖστον ὅσον ἀπεχούσης τῶν τόπων
τῆς θαλάσσης, ὥστε ὀστρέων πλησθῆναι τὸν πλησίον τό-
p. 333. πον ἅπαντα καὶ ἰχθύων τῶν τε ἄλλων[7]) ὅσα τρέφει ἡ

1) ita cod. μέχρις v. 2) ita e codd. αὐτὸ v. 3) παρευδιαστὰς viri dd. 4) ita cod. ἐλώριος v. 5) ita codd. ἐμνήσθη v. 6) γλυκὺ L. 7) τῶν τε ἄλλων add. ex codd.

θάλασσα." οἶδα δὲ καὶ πολλαχοῦ ὕσαντα τὸν θεὸν ἰχθύσι. Φαινίας[1]) γοῦν ἐν δευτέρῳ πρυτανέων Ἐρεσίων[2]) ἐν Χερρονήσῳ φησὶν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας[3]) ὗσαι τὸν θεὸν ἰχθύας. καὶ Φύλαρχος δ' ἐν τετάρτῃ ἑωρακέναι[4]) τινὰς πολλαχοῦ τὸν θεὸν ὕσαντα ἰχθύσι, πολλάκις δὲ καὶ πυροῖς, τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος καὶ ἐπὶ βατράχων. Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν „Περὶ τὴν Παιονίαν καὶ Δαρδανίαν βατράχους, φησίν, ὗσεν ὁ θεὸς καὶ τοσοῦτον αὐτῶν ἐγένετο τὸ πλῆθος, ὡς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς πλήρεις εἶναι· τὰς μὲν οὖν πρώτας ἡμέρας B
κτείνοντες τούτους καὶ συγκλείοντες τὰς οἰκίας διεκαρτέρουν, ὡς δ' οὐδὲν ἤνυον, ἀλλὰ τά τε σκεύη ἐπληροῦτο καὶ μετὰ τῶν ἐδεσμάτων εὑρίσκοντο συνεψόμενοι καὶ συνοπτώμενοι οἱ βάτραχοι καὶ πρὸς τούτοις οὔτε τοῖς[5]) ὕδασιν ἦν χρῆσθαι οὔτε τοὺς πόδας ἐπὶ τὴν γῆν[6]) θεῖναι συσσεσωρευμένων αὐτῶν, ἐνοχλούμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς τῶν τετελευτηκότων ὀδμῆς ἔφυγον τὴν χώραν."

Οἶδα δὲ καὶ Ποσειδώνιον τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς εἰπόντα περὶ πλήθους ἰχθύων τάδε· „Ὅτε Τρύφων ὁ Ἀπαμεὺς
ὁ τὴν τῶν Σύρων βασιλείαν ἁρπάσας ἐπολεμεῖτο ὑπὸ Σαρ- C
πηδόνος τοῦ Δημητρίου στρατηγοῦ, περὶ Πτολεμαΐδα πόλιν, καὶ ὡς ὁ Σαρπηδὼν λειφθεὶς[7]) ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαιαν μετὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν, οἱ δὲ τοῦ Τρύφωνος ὥδευον κατὰ τὸ πλησίαλον νικήσαντες τὴν μάχην[8]), ἐξαίφνης πελάγιον κῦμα ἐξαρθὲν μετέωρον εἰς ὕψος ἐξαίσιον ἐπῆλθε τῇ γῇ καὶ πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσε διέφθειρέ τε ὑποβρυχίους, ἰχθύων τε πολὺν σωρὸν ἀναχωροῦν τὸ κῦμα μετὰ τῶν νεκρῶν κατέλιπε. καὶ οἱ περὶ τὸν Σαρπηδόνα
ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν ἐπελθόντες τοῖς μὲν τῶν πολε- D
μίων σώμασιν ἐφήσθησαν, ἰχθύων δὲ[9]) ἀφθονίαν ἀπηνέγκαντο, καὶ ἔθυσαν Ποσειδῶνι τροπαίῳ πρὸς τοῖς προαστείοις τῆς πόλεως."

1) ita Dind. Φανίας v. 2) ita ex codd. Ἐρεσσίων v. 3) ita ex codd. τρισὶν ἡμέραις v. 4) ἑορακέναι Dindorf. 5) ita Dind. οὐδὲ τοῖς v. 6) ita ex codd. τῆς γῆς v. 7) ita Casaub. ληφθεὶς v. 8) ita ex codd. τῇ μάχῃ v. 9) ita ex codd. τε v.

Οὐ κατασιωπήσομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν Λυκίᾳ ἰχθυο-
μάντεις ἄνδρας, περὶ ὧν ἱστορεῖ Πολύχαρμος ἐν δευτέρῳ
Λυκιακῶν γράφων οὕτως· „Ὅταν γὰρ διέλθωσι[1]) πρὸς
τὴν θάλασσαν, οὗ τὸ ἄλσος ἐστὶ πρὸς τῷ αἰγιαλῷ τοῦ
Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἐστιν ἡ δίνα ἐπὶ τῆς ἀμάθου, παρα-
E γίνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβελίσκους δύο ξυλίνους
ἔχοντας[2]) ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκας ὀπτὰς ἀριθμῷ δέκα· καὶ
ὁ μὲν ἱερεὺς κάθηται πρὸς τῷ ἄλσει σιωπῇ, ὁ δὲ μαν-
τευόμενος ἐμβάλλει τοὺς ὀβελίσκους εἰς τὴν δίναν καὶ
ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενον. μετὰ δὲ τὴν ἐμβολὴν τῶν ὀβε-
λίσκων πληροῦται θαλάσσης ἡ δίνα καὶ παραγίνεται
ἰχθύων πλῆθος τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον, ὥστ' ἐκπλήττε-
σθαι τὸ ὁρατὸν τοῦ πράγματος, τῷ δὲ μεγέθει, ὥστε καὶ
εὐλαβηθῆναι. ὅταν δὲ ἀπαγγείλῃ τὰ εἴδη τῶν ἰχθύων ὁ
F προφήτης, οὕτως τὸν χρησμὸν λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως
ὁ μαντευόμενος περὶ ὧν ηὔξατο. φαίνονται δὲ ὀρφοί,
γλαῦκοι, ἐνίοτε δὲ φάλαιναι ἢ πρίστεις, πολλοὶ δὲ καὶ
ἀνόρατοι ἰχθῦς καὶ ξένοι τῇ ὄψει.“ Ἀρτεμίδωρος δ' ἐν
τῷ δεκάτῳ τῶν Γεωγραφουμένων λέγεσθαί φησιν ὑπὸ
τῶν ἐπιχωρίων πηγὴν ἀναδίδοσθαι γλυκέος ὕδατος, ὅθεν
συμβαίνειν[3]) δίνας γίνεσθαι· γίνεσθαι δὲ καὶ ἰχθύας ἐν
τῷ δινάζοντι τόπῳ μεγάλους. τούτοις δὲ οἱ θυσιάζοντες
ἐμβάλλουσιν ἀπαρχὰς τῶν θυσιαζομένων ἐπὶ ξυλίνων
ὀβελίσκων ἀναπείροντες κρέα ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ μάζας
p.334. καὶ ἄρτους. ὀνομάζεται δὲ ὁ λιμὴν καὶ ὁ τόπος οὗτος
Δῖνος.

Οἶδα δὲ καὶ Φύλαρχον εἰρηκότα που περὶ μεγάλων
ἰχθύων καὶ τῶν συμπεμφθέντων αὐτοῖς σύκων χλωρῶν,
ὅτι αἰνιττόμενος Πάτροκλος ὁ Πτολεμαίου στρατηγὸς
Ἀντιγόνῳ τῷ βασιλεῖ ἔπεμψεν, ὡς Δαρείῳ Σκύθαι ἐπερ-
χομένῳ αὐτῶν τῇ χώρᾳ· ἔπεμψαν γὰρ οὗτοι μέν, ὥς
φησιν Ἡρόδοτος[4]), ὄρνιν καὶ οἰστὸν καὶ βάτραχον· ἀλλ'
ὅ γε Πάτροκλος, ὡς διὰ τῆς τρίτης τῶν ἱστοριῶν φησιν
ὁ Φύλαρχος, πεμφθέντων τῶν προειρημένων σύκων καὶ
B ἰχθύων. ἐτύγχανε δὲ κωθωνιζόμενος ὁ βασιλεύς, καὶ ὡς

1) δὴ ἔλθωσι Casaub. 2) καὶ pro ἔχοντας Schweigh.
3) ita Dind. ex cod. συμβαίνει v. 4) 4, 131.

πάντες διηποροῦντο ἐπὶ τοῖς δώροις, ὁ Ἀντίγονος γελάσας πρὸς τοὺς φίλους ἔφη γινώσκειν, τί βούλεται τὰ ξένια· ἢ γὰρ θαλαττοκρατεῖν ἡμᾶς φησι Πάτροκλος ἢ τῶν σύκων τρώγειν.

Οὐ λανθάνει δέ με καὶ ὅτι κοινῶς πάντες οἱ ἰχθύες καμασῆνες ὑπὸ Ἐμπεδοκλέους ἐλέχθησαν τοῦ φυσικοῦ οὕτως· C.3.

Πῶς καὶ δένδρεα μακρὰ καὶ εἰνάλιοι καμασῆνες.

καὶ ὅτι ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τίς ἐστιν ἢ Στασῖνος[1]) ἢ ὅστις δή ποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, τὴν C
Νέμεσιν ποιεῖ διωκομένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων·

Τοὺς δὲ μετὰ τριτάτην Ἑλένην τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
τήν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότητι μιγεῖσα
Ζηνί, θεῶν βασιλῆι, τέκε[2]) κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
φεῦγε γὰρ οὐδ' ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότητι
πατρὶ Διὶ Κρονίωνι· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ. D
καὶ Νέμεσις[3]) κατὰ γῆν τε[4]) καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
φεῦγε[5]), Ζεὺς δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἐλιλαίετο θυμῷ.
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἰχθύϊ εἰδομένη[6]) πόντον πολὺν ἐξορόθυνεν,
ἄλλοτ' ἀν'[7]) ὠκεανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης,
ἄλλοτ' ἀν'[8]) ἤπειρον πολυβώλακα. γίγνετο[9]) δ' αἰεὶ
θηρί' ὅσ' ἤπειρος αἰνὰ τρέφει[10]), ὄφρα φύγοι νιν.

Οἶδα δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν ἀπόπυριν καλουμένην περὶ E
τὴν Βόλβην[11]) λίμνην, περὶ ἧς Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν οὕτως· „Περὶ[12]) Ἀπολλωνίαν τὴν Χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ ῥέουσιν, Ἀμμίτης καὶ Ὀλυνθιακός. ἐμβάλλουσι δὲ ἀμφότεροι εἰς τὴν Βόλβην[13]) λίμνην. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀλυνθιακοῦ μνημεῖόν ἐστιν Ὀλύνθου τοῦ Ἡρακλέους καὶ Βόλβης[14]) υἱοῦ. κατὰ δὲ τὸν Ἀνθεστηριῶνα καὶ Ἐλαφηβολιῶνα λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι, διότι πέμπει ἡ Βόλβη[15]) τὴν ἀπόπυριν Ὀλύνθῳ, καὶ κατὰ[16]) τὸν καιρὸν

1) ita Dind. *Στάσινος* v. 2) ita Dind. *τέκεν* v. 3) ita Casaub. *νεμέσει* libri. 4) ita Casaub. *κατὰ τήνδε* v. 5) ita Dindorf. *φεῦγεν* v. 6) ita Dindorf. ex cod. *εἰδομένην* v. 7) 8) ita Iunius. *ἂν* v. 9) ita Dind. *γίνετο* v. 10) *ἀνατρέφει* L. 11) ita libri quidam Casauboni. *κόμβην* V. *Βολύκην* L. 12) *περὶ* additum a Casaub. 13) ita Schweigh. *βολυκὴν* v. 14) ita ex cod. *βολύης* v. 15) ita ex cod. *βολύη* v. 16) ita ex cod. *κατὰ* v., omisso *καὶ*.

F τοῦτον ἀπέραντον πλῆθος ἰχθύων ἐκ τῆς λίμνης εἰς τὸν Ὀλυνθιακὸν ἀναβαίνειν ποταμόν. ἔστι δὲ βραχύς, ὥστε μόλις κρύπτειν τὸ σφυρόν· ἀλλ᾽ οὐδὲν ἧττον τοσοῦτον ἔρχεται πλῆθος ἰχθύων, ὥστε τοὺς περιοίκους ἅπαντας ἱκανὸν εἰς τὴν ἑαυτῶν χρείαν συντιθέναι τάριχος. θαυμαστὸν δέ ἐστι τὸ μὴ παραλλάττειν τὸ τοῦ Ὀλύνθου μνημεῖον. πρότερον μὲν οὖν φασι τοὺς κατὰ τὴν Ἀπολλωνίαν Ἐλαφηβολιῶνος τὰ νόμιμα συντελεῖν τοῖς τελευτήσασι, νῦν δὲ Ἀνθεστηριῶνος. διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν μόνοις τούτοις τοῖς μησὶ τοὺς ἰχθῦς τὴν ἀνάβασιν ποιεῖσθαι, ἐν οἷς τοὺς τετελευτηκότας εἰώθασι τιμᾶν."

Καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ, ἄνδρες ἰχθύες· ὑμεῖς γὰρ
p. 335. πάντα συναθροίσαντες βορὰν ἡμᾶς τοῖς ἰχθύσι παραβεβλήκατε, καὶ οὐκ ἐκείνους ἡμῖν, τοσαῦτα εἰπόντες, ἃ οὐδ᾽ Ἰχθύας, ὁ Μεγαρικὸς φιλόσοφος, οὐδ᾽ Ἰχθύων, ὄνομα δὲ καὶ τοῦτο κύριον, οὗ μνημονεύει Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσι. Δι᾽ ὑμᾶς δὲ καὶ τῷ παιδὶ παρακελεύσομαι κατὰ τοὺς Φερεκράτους Μυρμηκανθρώπους[1])·

Μηδέ ποτ᾽ ἰχθύν, ὦ Δευκαλίων, μηδ᾽ ἢν[2]) αἰτῶ, παραθῇς μοι.

καὶ γὰρ ἐν Δήλῳ φησὶ Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν δεκάτῳ Δηλιάδος, ὅταν θύωσι τῇ Βριζοῖ — αὕτη δέ ἐστιν ἡ ἐν ὕπνῳ μάντις· βρίζειν δὲ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι τὸ καθεύδειν·

B *Ἔνθα[3]) δ᾽ ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἠῶ δῖαν —*

ταύτῃ οὖν ὅταν θύωσιν αἱ Δηλιάδες, προσφέρουσιν αὐτῇ σκάφας πάντων πλήρεις ἀγαθῶν πλὴν ἰχθύων, διὰ τὸ εὔχεσθαι ταύτῃ περί τε πάντων καὶ ὑπὲρ τῆς τῶν πλοίων σωτηρίας.

Χρύσιππον δ᾽, ἄνδρες φίλοι, τὸν τῆς στοᾶς ἡγεμόνα κατὰ πολλὰ θαυμάζων ἔτι μᾶλλον ἐπαινῶ, τὸν πολυθρύλητον[4]) ἐπὶ τῇ Ὀψολογίᾳ Ἀρχέστρατον ἀεί ποτε μετὰ Φιλαινίδος κατατάττοντα, εἰς ἣν ἀναφέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, ὅπερ φησὶ ποιῆσαι
C Αἰσχρίων[5]) ὁ Σάμιος ἰαμβοποιὸς Πολυκράτη τὸν σοφιστὴν

1) μυρμηκανθρώπους V. 6) ita Dind. ἂν v. 3) Od. ι, 151. 12, 7. 4) ita Dind. quod semel monuisse sufficiat. πολυθρύλλητον v. 5) Anth. Pal. I. p. 405.

ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου, σωφρονεστάτης γενομένης. ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἰαμβεῖα·

Ἐγὼ Φιλαινίς, ἡ 'πίβωτος ἀνθρώποις,
ἐνταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι.
μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κάμπτων
χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
οὐ γὰρ μὰ τὰν Ζεῦν, οὐ μὰ τοὺς κάτω Κούρους,
οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης.
Πολυκράτης δέ, τὴν γονὴν Ἀθηναῖος, D.
λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
ἔγραψεν ἅσσ'[1]) ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

ἀλλ' οὖν γε ὁ θαυμασιώτατος Χρύσιππος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς φησι· „Καὶ βιβλία τά τε Φιλαινίδος καὶ τὴν τοῦ Ἀρχεστράτου Γαστρονομίαν, καὶ δυνάμεις βρωτικάς[2]) καὶ συνουσιαστικάς, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς θεραπαίνας ἐμπείρους τοιῶνδε κινήσεών τε καὶ σχημάτων καὶ περὶ τὴν τούτων μελέτην γινομένας." καὶ πά- E λιν· „Ἐκμανθάνειν τ' αὐτοὺς τὰ τοιαῦτα καὶ κτᾶσθαι τὰ περὶ τούτων γεγραμμένα Φιλαινίδι καὶ Ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ ὅμοια γράψασι." κἀν τῷ ἑβδόμῳ δέ φησι· „Καθάπερ γὰρ οὐκ ἐκμανθάνειν τὰ Φιλαινίδος καὶ τὴν Ἀρχεστράτου Γαστρονομίαν ἔστιν, ὡς φέροντά τι πρὸς τὸ ζῆν ἄμεινον."

Ὑμεῖς δὲ πολλάκις τοῦ Ἀρχεστράτου τούτου μνημονεύσαντες ἀκολασίας ἐπληρώσατε τὸ συμπόσιον. τί γὰρ τῶν ἐπιτρῖψαι δυναμένων παρέλιπεν ὁ καλὸς οὗτος ἐποποιὸς καὶ μόνος ζηλώσας τὸν Σαρδαναπάλλου[3]) τοῦ Ἀνα- F κυνδαράξεω βίον, ὃν ἀδιανοητότερον εἶναι κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστοτέλης ἔφη. ἐφ' οὗ τοῦ τάφου ἐπιγεγράφθαι φησὶ Χρύσιππος τάδε·

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, τὸν θυμὸν ἄεξε p. 336.
τερπόμενος θαλίῃσι· θανόντι τοι[4]) οὔτις ὄνησις·
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι Νίνου μεγάλης βασιλεύσας.
κεῖν' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν ἔρωτι
τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδέποτ' αὐτῆς
λήσομαι· ἐκτήσθω δ' ὁ θέλων τὸν ἀπείρονα χρυσόν. B

1) ita Dind. ex cod. vestig. ὅσσ' v. 2) ἐρωτικὰς Coraës. 3) ita Dind. ex cod. Σαρδανάπαλος v. hoc semel dictum sufficiat. 4) ita ex cod. σοι v.

καὶ ἐπὶ τῶν Φαιάκων δὲ ὁ ποιητής[1]) *ἔφη*.

Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε
εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λόετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.

καὶ ἄλλος δέ τίς φησι τῷ Σαρδαναπάλλῳ παραπλήσιος ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι τοιάδε·

Πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι
τοὐφήμερον[2]) *ζῆν ἡδέως· ὁ γὰρ θανὼν*
τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός.
C *μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών.*

καὶ Ἄμφις δὲ ὁ κωμῳδιοποιὸς[3]) *ἐν Ἰαλέμῳ φησίν·*

Ὅστις δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
ζητεῖ τι τερπνὸν προσφέρειν, τὰ δ' ἄλλ' ἐᾷ,
μάταιός ἐστιν ἔν γ' ἐμοὶ[4]) *καὶ τοῖς σοφοῖς*
κριταῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχής.

καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ δὲ Γυναικοκρατίᾳ τὰ ὅμοια λέγει·

Πῖνε, παῖζε[5])*· θνητὸς ὁ βίος ὀλίγος οὑπὶ*[6]) *γῇ*[7]) *χρόνος·*
ἀθάνατος ὁ θάνατός[8]) *ἐστιν, ἂν ἅπαξ*[9]) *τις ἀποθάνῃ.*

D *καὶ Βακχίδας δέ τις τὸν αὐτὸν Σαρδαναπάλλῳ ζήσας βίον, ἀποθανὼν ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγεγραμμένον ἔχει·*

Πιέν, φαγέν[10]) *καὶ πάντα τᾷ ψυχᾷ δόμεν·*
κἠγὼ γὰρ ἕστακ' ἀντὶ Βακχίδα λίθος.

Ἄλεξις δ' ἐν Ἀσωτοδιδασκάλῳ, φησὶ Σωτίων[11]) *ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν Τίμωνος σίλλων — ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήντησα τῷ δράματι, πλείονα τῆς μέσης καλουμένης κωμῳδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτακοσίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιέτυχον τῷ Ἀσωτοδι-*
E *δασκάλῳ, ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιωθέντι σύνοιδα· οὔτε γὰρ Καλλίμαχος οὔτε Ἀριστοφάνης αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδ' οἱ τὰς ἐν Περγάμῳ ἀναγραφὰς ποιησάμενοι — ὁ δὲ Σωτίων φησίν, ἐν τῷ δράματι Ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποιῆσθαι προτρεπόμενον ἐπὶ ἡδυπάθειαν ὁμοδούλους ἑαυτοῦ καὶ λέγοντα·*

Τί ταῦτα ληρεῖς φληναφῶν ἄνω κάτω
Λύκειον, Ἀκαδήμειαν[12])*, Ὠιδείου*[13]) *πύλας,*

1) Od. 8, 248. 2) *τοὐφ' ἡμέραν* Casaub. 3) ita Schw. *κωμῳδοποιός* v. 4) ita Porson. *ὥς γ' ἐμοὶ* v. 5) ita Muretus. *πῖνε καὶ παῖζε* libri. 6) ita codd. *ὁ ὑπὸ* V. *ὁ ὑπὲρ* L. 7) ita codd. *γῆς* v. 8) Elmsleius. *θάνατος δ' ὁ θάνατος* codd. et V. *θάνατος δ' ἀθάνατος* L. 9) codd. *ἅπαξ ἂν* v. 10) cod. *πῖεν, φάγεν* vulg. 11) cod. *φησίν, ὡς Σωτίων* vulg. 12) Dind. *Ἀκαδημίαν* v. 13) codd. *ᾠδεῖον* v.

λήρους σοφιστῶν; οὐδὲ ἓν τούτων καλόν.
πίνωμεν, ἐμπίνωμεν, ὦ [1]) Σίκων, Σίκων [2]),
χαίρωμεν, ἕως ἔνεστι τὴν ψυχὴν τρέφειν. F
τύρβαζε, Μάνη [3]). γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον.
αὕτη πατήρ σοι καὶ πάλιν μήτηρ μόνη.
ἀρεταὶ [4]) δὲ πρεσβεῖαί τε καὶ στρατηγίαι
κόμποι κενοὶ ψοφοῦσιν ἀντ' ὀνειράτων.
ψύξει σε δαίμων τῷ πεπρωμένῳ·
ἕξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα·
σποδὸς δὲ τἆλλα, Περικλέης, Κόδρος [5]), Κίμων.

Κρεῖττον δ' ἂν εἶχε, φησὶν ὁ Χρύσιππος, εἰ μετελήφθη τὰ ἐπὶ τοῦ Σαρδαναπάλλου οὕτως·

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε p. 337.
τερπόμενος μύθοισι. φαγόντι τοι [6]) οὔτις ὄνησις.
καὶ γὰρ ἐγὼ κακός εἰμι φαγὼν ὡς πλεῖστα καὶ ἡσθείς.
ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα, καὶ μετὰ τούτων
ἐσθλ' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ἡδέα πάντα λέλειπται.

παγκάλως δὲ καὶ ὁ Τίμων ἔφη·

Πάντων μὲν πρώτιστα κακῶν ἐπιθυμίη ἐστί.

Κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν καὶ διδάσκαλον τὸν Ἀρχεστράτου γενέσθαι φησὶ Τερψίωνα· ὃν καὶ πρῶτον Γαστρολογίαν γράψαντα διακελεύεσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων ἀφεκτέον. ἀπεσχεδιακέναι τε τὸν Τερψίωνα καὶ περὶ τῆς χελώνης τάδε· B

Ἢ χρὴ χελώνης [7]) ἢ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

ἄλλοι δ' οὕτως λέγουσιν·

Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν.

Πόθεν δ' ὑμῖν, ὦ σοφώτατοι, ἐπῆλθε καὶ ὁ ὀψολόγος Δωρίων, ὡς καὶ συγγραφεύς τις γενόμενος; ὃν ἐγὼ κρουματοποιὸν οἶδα ὀνομαζόμενον καὶ Φίλιχθυν, συγγραφέα δὲ οὔ. ὡς μὲν οὖν κρουματοποιοῦ μνημονεύει Μάχων ὁ κωμῳδιοποιὸς οὕτως· C. 4. C

Ὁ κρουματοποιὸς Δωρίων ποτ' εἰς Μύλων'
ἐλθὼν κατάλυσιν οὐδαμοῦ μισθώσιμην
δυνάμενος εὑρεῖν ἐν τεμένει καθίσας τινί,
ὃ πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἱδρυμένον,
ἰδών τ' ἐκεῖ θύοντα [8]) τὸν νεωκόρον,

1) Schweigh. ἐκπίνωμεν v., omisso ὦ. 2) Casaub. σιμῶν (semel) v. 3) Muretus. μανήν libri. 4) ἀρχαὶ Iacobsius. 5) codex. Κόδροι v. 6) codex σοι v. 7) τάδε ἢ χρὴ χελώνης om. v. 8) ἐκεῖ θύοντα Porsonus. ἐπιθύοντα v.

„πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς καὶ θεῶν, τίνος, φράσον,
ἔστιν ὁ θεώς, βέλτιστε, φησίν, οὑτοσί;“
ὁ δ᾽ εἶπεν αὐτῷ· Ζηνοποσειδῶνος, ξένε.“.
D ὁ Δωρίων δέ, „πῶς ἂν οὖν ἐνταῦθ᾽“, ἔφη,
„δύναιτ᾽ ἂν καταγωγεῖον [1]) ἐξευρεῖν τις, οὗ
καὶ τοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σύνδυο;“

Λυγκεὺς δ᾽ ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητής, Δούριδος δὲ ἀδελφὸς τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ τυραννήσαντος τῆς πατρίδος, ἐν τοῖς ἀποφθέγμασι· „Δωρίωνι τῷ αὐλητῇ φάσκοντές τινος, ἀγαθὸν ἰχθὺν εἶναι βατίδα, Ὥσπερ ἂν εἴ τις, ἔφη, ἑφθὸν τρίβωνα ἐσθίοι.“ ἐπαι-
E νοῦντος δ᾽ ἄλλου τὰ τῶν θύννων ὑπογάστρια, Καὶ μάλα, ἔφη· δεῖ μέντοι γε [2]) ἐσθίειν αὐτὰ ὥσπερ ἐγὼ ἐσθίω. εἰπόντος δέ, Πῶς; Ἡδέως [3]), ἔφη. τοὺς δὲ καράβους ἔφη τρία ἔχειν, διατριβὴν καὶ εὐωχίαν καὶ θεωρίαν. ἐν Κύπρῳ δὲ παρὰ Νικοκρέοντι δειπνῶν ἐπῄνεσε ποτήριόν τι· καὶ ὁ Νικοκρέων ἔφη, Ὃ ἂν [4]) βούλῃ ὁ αὐτὸς τεχνίτης ποιήσει σοι ἕτερον. Σοί γε, ἔφη, ἐμοὶ δὲ τοῦτο δός· οὐκ ἀνοήτως τοῦτο φήσας ὁ αὐλητής. λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι

Ἀνδρὶ [5]) μὲν αὐλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
F ἀλλ᾽ ἅμα τῷ φυσῆν [6]) χὠ νόος ἐκπέταται.

Ἡγήσανδρος δ᾽ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τάδε φησὶ περὶ αὐτοῦ· „Δωρίων ὁ ὀψοφάγος, τοῦ παιδὸς οὐκ ἀγοράσαντος ἰχθῦς, μαστιγῶν αὐτὸν ἐκέλευε τῶν ἀρίστων ἰχθύων ὀνόματα λέγειν· τοῦ δὲ παιδὸς ὀρφὸν καὶ γλαυκίσκον καὶ γόγ-
p. 338. γρον καὶ τοιούτους ἑτέρους καταριθμοῦντος, Ἰχθύων σε, φησίν, ἐκέλευον ὀνόματα λέγειν, οὐ θεῶν.“ ὁ αὐτὸς Δωρίων καταγελῶν τοῦ ἐν τῷ Τιμοθέου Ναυτίλῳ [7]) χειμῶνος ἔφασκεν ἐν κακκάβᾳ ζεούσᾳ μείζονα ἑωρακέναι χειμῶνα. Ἀριστόδημος δὲ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπομνημονευμάτων φησί· „Δωρίωνος, τοῦ κρουματοποιοῦ κυλλόποδος ὄντος ἀπώλετο ἐν συμποσίῳ τοῦ χωλοῦ ποδὸς τὸ βλαυτίον. καὶ ὅς, Οὐδέν, ἔφη, πλεῖον καταράσομαι τῷ κλέψαντι ἢ
B ἁρμόσαι αὐτῷ τὸ σανδάλιον.“ ὅτι δ᾽ ἦν ὁ Δωρίων οὗτος

1) Porsonus. καταγώγιον v. 2) codd. μέντοι γε οὖν v. 3) Ἡδέως] ita cod. ὁ δὲ πῶς ἡδέως v. 4) ὅταν Schweigh. 5) Anth. Pal. 2. p. 797. 6) codd. φυσᾶν v. 7) Ναυπλίῳ Casaub.

ἡ ὀψοφαγίᾳ διαβόητος, φανερὸν δὲ ὧν λέγει Μνησίμαχος ὁ κωμῳδιοποιὸς[1]) ἐν Φιλίππῳ δράματι·

Οὐκ, ἀλλὰ[2]) καὶ τῆς νυκτός ἐστι Δωρίων
ἔνδον[3]) παρ' ἡμῖν λοπαδοφυσητής.

Οἶδα δὲ καὶ ἃ ὁ Ἑρμιωνεὺς Λᾶσος ἔπαιξε περὶ θύων, ἅπερ Χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ τοῦ Λάσου συγγράμματι λέγων ὧδε· „Τὸν Λᾶσόν φασι τὸν ὠμὸν ἰχθῦν ὀπτὸν εἶναι φάσκειν. θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπιχειρεῖν λέγειν, ὡς ὅ ἐστιν ἀκοῦσαι τοῦτό ἐστιν ἀκουστόν, καὶ ὅ ἐστι νοῆσαι, τοῦτό ἐστι νοητόν· ὡσαύτως οὖν καὶ ὅ ἐστιν ἰδεῖν, τοῦτο εἶναι ὀπτόν· ἐπεὶ ἐπειδὴ τὸν ἰχθῦν ἦν ἰδεῖν, ὀπτὸν αὐτὸν εἶναι. καὶ παίζων δέ ποτε ἰχθῦν παρά τινων[4]) ἁλιέων ὑφείλετο, καὶ λαβὼν ἔδωκέ τινι τῶν παρεστώτων. ὁρκίζοντος δὲ ὤμοσε, μήτ' αὐτὸς ἔχειν τὸν ἰχθῦν μήτ' ἄλλῳ συνειδέναι λαβόντι, διὰ τὸ λαβεῖν μὲν αὐτόν, ἔχειν δὲ ἕτερον, ὃν ἐδίδαξεν ἀπομόσαι πάλιν, ὅτι οὔτ' αὐτὸς ἔλαβεν οὔτ' ἄλλον ἔχοντ' οἶδεν· εἰλήφει μὲν γὰρ ὁ Λᾶσος, εἶχε δὲ αὐτός. τοιαῦτα δὲ καὶ Ἐπίχαρμος παίζει, ὥσπερ ἐν Λόγῳ καὶ Λογίνᾳ[5])· C D

Ὁ Ζεύς μ' ἐκάλεσε Πέλοπί γ' ἔρανον ἑστιῶν.
Β. Ἦ παμπόνηρον ὄψον, ὦ τᾶν, ὁ γέρανος.
Α. Ἀλλ' οὔτι γέρανον, ἀλλά γ' ἔρανόν[6]) τοι λέγω.

Ἄλεξις δ' ἐν Δημητρίῳ Φάϋλλόν τινα κωμῳδεῖ, ὡς φιλιχθυν ἐν τούτοις·

Πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε βορρᾶς ἢ νότος
ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρός, ἰχθὺς οὐκ ἐνῆν
οὐδενὶ φαγεῖν· νυνὶ[7]) δὲ πρὸς τοῖς πνεύμασι
τούτοις Φάϋλλος προςγέγονε χειμὼν τρίτος. E
ἐπὰν γὰρ ἐκνεφίας καταιγίσας τύχῃ
εἰς τὴν ἀγοράν, τοὔψον πριάμενος οἴχεται
φέρων ἅπαν τὸ ληφθέν· ὥστε γίγνεται
ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀλιευομένῃ φιληδοῦντάς τινας καταλέγων ἰχθύσι φησί·

1) Schweigh. κωμῳδοποιὸς v. 2) ita cod. οὐ καλὰ v. 3) Porsonus. Δωρίων ἔνδον ἐστὶ v. In fine versus Porsonus addit ὅδε. 4) παρά τινος τῶν Schweigh. 5) Porsonus. λόγον εἶναι v. 6) Porsonus. ἀλλ' ἔρανον v. 7) Schweigh. νῦν v.

Τὰς σηπίας δὸς [1]) πρῶτον. Ἡράκλεις ἄναξ,
ἅπαντα τεθολώκασιν. οὐ βαλεῖς πάλιν
εἰς τὴν θάλατταν καὶ πλυνεῖς; μή φασί σε,
Δωριάς, ἀλούτους [2]). σηπίας εἰληφέναι.
F *τὸν κάραβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μαινίδας*
ἀπόδος [3]). παχύς γε νὴ Δί'. ὦ Ζεῦ, τίς ποτε,
ὦ Καλλιμέδων, σὲ κατέδετ' ἄρτι τῶν φίλων;
οὐδεὶς ὃς ἂν μὴ κατατιθῇ τὰς συμβολάς.
ὑμᾶς δ' ἔταξε δεῦρο πρὸς τὰ δεξιά,
τρίγλας, ἔδεσμα τοῦ καλοῦ Καλλισθένους·
κατεσθίει γοῦν ἐπὶ μιᾷ τὴν οὐσίαν.
καὶ τὸν Σινώπης γόγγρον ἤδη παχυτέρας
p. 339. *ἔχοντ' ἀκάνθας, τουτονὶ τίς [4]) λήψεται*
πρῶτος προσελθών; Μισγόλας [5]) γὰρ οὐ πάνυ
τούτων ἐδεστής. ἀλλὰ κίθαρος οὑτοσί·
ὃν ἂν ἴδῃ, τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται.
καὶ μὴν ἀληθῶς τοῖς κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα
ἅπασιν οὗτος ἐπιπεφυκὼς λανθάνει.
ἀνδρῶν δ' ἄριστον [6]) Κωβιὸν πηδῶντ' ἔτι
πρὸς Πυθιονίκην τὴν καλὴν πέμψαι με δεῖ·
B *ἀδρὸς γάρ ἐστιν. ἀλλ' ὅμως οὐ γεύσεται·*
ἐπὶ τὸ τάριχός ἐστιν ὡρμηκυῖα γάρ.
ἀφύας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ τὴν τρυγόνα
χωρὶς Θεανοῖ δεῦρ' ἔθηκ' ἀντιρρόπους [7]).

Πιθανώτατα ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀντιφάνης καὶ τὸν Μισγόλαν κεκωμῴδηκεν ὡς ἐσπουδακότα περὶ κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους· Φησὶ γὰρ ὁ ῥήτωρ Αἰσχίνης [8]) ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου λόγῳ περὶ αὐτοῦ τάδε· „Μισγόλας ἐστὶ Ναυκράτους, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολυττεύς, ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθός, καὶ οὐδαμῇ ἄν τις αὐτὸν μέμψαιτο·
C περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα τοῦτο δαιμονίως ἐσπουδακὼς καὶ ἀεί τινας εἰωθὼς ἔχειν περὶ αὑτὸν [9]) κιθαρῳδοὺς ἢ κιθαριστάς. ταυτὶ δὲ λέγω οὐ τοῦ φορτικοῦ ἕνεκα, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν.“ καὶ Τιμοκλῆς δ' ἐν Σαπφοῖ φησιν·

Ὁ Μισγόλας οὐ προσιέναι σοι φαίνεται,
ἀνθοῦσι τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος.

1) Casaub. *τῆς σαπιάδος* v. 2) Iacobsius. *ἀλλ' οὐδὲ* v. 3) *ἐπίδος* Coraës. 4) Porsonus. *τοῦτον εἴτις* v. 5) ita ex codd. *σμιγόλας* v. Idem de seqq. valet. 6) Casaub. *ἀνδρωτάριστον* v. 7) *δεῦρ' ἔθ. ἀντ.* Porsonus. *εἰ εὑρέθη κ' ἀντιρρόπους* v. 8) p. 6, 23. Steph. 9) Dind. *αὐτὸν* v.

Ἄλεξις δὲ ἐν Ἀγωνίδι 1) ἢ Ἱππίσκῳ·

Ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε, μὴ ʼπίσειέ μοι
τὸν Μισγόλαν· οὐ γὰρ κιθαρῳδός εἰμ' ἐγώ.

Πυθιονίκην δέ φησι φιληδεῖν ταρίχῳ, ἐπεὶ ἐραστὰς C.5.
εἶχε τοὺς Χαιρεφίλου τοῦ ταριχοπώλου υἱούς, ὡς Τιμο- D
κλῆς ἐν Ἰκαρίοις 2) φησίν· „Ἄνυτος ὁ παχὺς πρὸς Πυθιονίκην ὅταν ἐλθὼν φάγῃ τι· καλεῖ γὰρ αὐτόν, ὥς φασιν, ὁπόταν Χαιρεφίλου τοὺς δύο σκόμβρους ξενίσῃ μεγάλους 3) ἡδομένη.“ καὶ πάλιν·

Ἡ Πυθιονίκη δ' ἀσμένως σε δέξεται.
καὶ σοῦ κατέδεται 4) τυχὸν ἴσως ἃ νῦν ἔχεις
λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ'· ἄπληστός ἐστι γάρ.
ὅμως δὲ δοῦναί σοι κέλευσον σαργάνας 5) E
αὐτήν· ταρίχους εὐπόρως γὰρ τυγχάνει
ἔχουσα καὶ σύνεστι σαπέρδαις 6) δυσίν,
καὶ ταῦτ' ἀνάλτοις καὶ πλατυρρύγχοις τισί.

πρὸ τούτων δ' ἦν ἐραστὴς αὐτῆς Κωβιός τις ὄνομα.

Περὶ δὲ Καλλιμέδοντος τοῦ Καράβου ὅτι καὶ φίλιχθυς ἦν καὶ διάστροφος τοὺς ὀφθαλμούς, Τιμοκλῆς ἐν Πολυ- F
πράγμονι·

Εἶθ' ὁ Καλλιμέδων ἄφνω
ὁ Κάραβος προσῆλθεν. ἐμβλέπων δέ μοι,
ὥς γοῦν 7) ἐδόκει, πρὸς ἕτερον ἄνθρωπόν τινα
ἐλάλει. συνιεὶς δ' 8) οὐδὲν εἰκότως ἐγὼ
ὧν ἔλεγεν ἐπένευον διακενῆς· τῷ δ' ἄρα
βλέπουσι χωρὶς καὶ δοκοῦσιν αἱ κόραι. p.340.

Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεύᾳ 9) ἢ Φαρμακοπώλῃ·

Τῷ Καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κόρας
ἤδη τετάρτην ἡμέραν. B. ἦσαν κόραι
θυγατέρες αὐτῷ; B. τὰς μὲν οὖν τῶν ὀμμάτων·
ἃς οὐδ' ὁ 10) Μελάμπους, ὃς μόνος τὰς Προιτίδας
ἔπαυσε μαινομένας, καταστήσειεν ἄν. B

ὁμοίως αὐτὸν σκώπτει κἀν τοῖς ἐπιγραφομένοις Συντρέχουσιν. εἰς δὲ ὀψοφαγίαν ἐν μὲν Φαίδωνι ἢ Φαιδρίᾳ οὕτως·

Ἀγορανομήσεις, ἂν θεοὶ θέλωσι, σύ,
ἵνα Καλλιμέδοντ' εἰς τοὔψον, εἰ φιλεῖς ἐμέ,

1) codd. *ἀγῶνι* v. 2) Casaub. *νικοκλῆς ἐν ἀκαρίοις* v. 3) *μεγάλοις* Schweigh. 4) *κατεδεῖται* L. 5) Porsonus. *σαργανίας* v. 6) Scaliger. *σύνεστιν ἅπερ δ' εἰς* v. 7) Dind. *δ' οὖν* v. 8) Dind. *συνεὶς δέ γ'* v. 9) Casaub. *κρατίᾳ* v. 10) ex codd. *οὐδὲ* v.

παύσῃς καταιγίζοντα δι' ὅλης ἡμέρας.
B. ἔργον τυράννων, οὐκ ἀγορανόμων λέγεις.
μάχιμος γὰρ ἀνήρ[1]*), χρήσιμος δὲ τῇ πόλει.*

C τὰ αὐτὰ ἰαμβεῖα φέρεται κἀν τῇ ἐπιγραφομένῃ Εἰς τὸ Φρέαρ. ἐν δὲ Μανδραγοριζομένῃ·

Εἴ τινας μᾶλλον φιλῶ
ξένους ἑτέρους ὑμῶν, γενοίμην ἔγχελυς,
ἵνα Καλλιμέδων ὁ Κάραβος πρίαιτό με.

ἐν δὲ Κρατείᾳ[2])·

Καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφέως ὁ Κάραβος.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Γοργύθῳ[3])·

Ἧττον τ' ἀποσταίην ἂν ὧν προειλόμην,
ἢ Καλλιμέδων γλαύκου πρόοιτ'[4]*) ἂν κρανίον.*

D Εὔβουλος δ' ἐν Ἀνασῳζομένοις·

Ἕτεροι δὲ τοῖς[5]*) θεοῖσι συμπεπλεγμένοι*
μετὰ καράβου σύνεισιν, ὃς μόνος βροτῶν
δύναται καταπιεῖν ἐκ ζεόντων λοπαδίων
ἀθρόους τεμαχίτας[6]*), ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἕν*[7]*).*

Θεόφιλος δὲ ἐν Ἰατρῷ ἅμα σκώπτων αὐτοῦ καὶ τὸ ἐν λόγοις ψυχρόν·

Πᾶς[8]*) δὲ φιλοτίμως πρὸς*[9]*) αὐτὸν τῶν νεανίσκων*[10]*) * **
** * * * ἐγχέλειον*[11]*) παρατέθηκε. τῷ πατρὶ*
E *τευθὶς ἦν χρηστή. πατρίδιον, πῶς ἔχεις πρὸς κάραβον;*
Ψυχρός ἐστιν, ἄπαγε, φησί· ῥητόρων οὐ γεύομαι.

Φιλήμονος[12]) δὲ Μετιόντι εἰπόντος·

Ἀγύρριος[13]*) δέ, παρατεθέντος καράβου,*
ὡς εἶδεν αὐτόν, Χαῖρε πάππα φίλτατε,
εἴπας, τί ἐποίει[14]*); τὸν πατέρα κατήσθιεν,*

Ἡρόδικος δ' ὁ Κρατήτειος[15]) ἐν τοῖς συμμίκτοις ὑπομνήμασι τοῦ Καλλιμέδοντος υἱὸν ἀπέδειξεν ὄντα τὸν Ἀγύρριον.

Γεγόνασι δὲ καὶ οἵδε ὀψοφάγοι· Ἀνταγόρας μὲν ὁ
F ποιητὴς οὐκ εἴα τὸν παῖδα ἀλεῖψαι τὸν ἰχθύν, ἀλλὰ λοῦσαι, ὥς φησιν Ἡγήσανδρος. ἐν δὲ στρατοπέδῳ ἕψοντι

1) Dind. *ἀνὴρ* v. 2) Casaub. *κρατίᾳ* v. 3) *Γεργιθίῳ* Reinesius. 4) *πρίοιτ'* V. 5) *τοῖς* addidit Casaub. 6) ex codd. *τεμαχήτας* v. 7) *μηδὲν* V. 8) ex codd. *παῖς* v. 9) ex codd. *πατρὸς* v. 10) ita codex. *τὸν νεανίσκον* v. Lacunam indicavit Dind. 11) Schweigh. *ἐγχέλυων* v. 12) p. 370. 13) ex Eustath. *Ἀργύριος* v. Ita et mox. 14) Dind. *ἐποίει* v. 15) Dind. *Κρατήτιος*.

φησίν, αὐτῷ γόγγρων λοπάδα καὶ περιεζωσμένῳ, Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς παραστάς, Ἆρά γε, εἶπεν, ὦ[1]) Ἀνταγόρα, τὸν Ὅμηρον οἴει τὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος πράξεις ἀναγράψαι γόγγρους ἕψοντα; κἀκεῖνον οὐ φαύλως λόγος[2]) εἰπεῖν, Σὺ δὲ οἴει, φησί, τὸν Ἀγαμέμνονα τὰς πράξεις ἐκείνας ἐργάσασθαι πολυπραγμονοῦντα, τίς ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρους ἕψει[3]); ὄρνιν δ' ἕψων ποτὲ ὁ Ἀνταγόρας οὐκ ἔφη βαδιεῖσθαι εἰς τὸ βαλανεῖον, εὐλαβούμενος μή ποτε οἱ παῖδες τὸν ζωμὸν ἐκροφήσωσι. Φιλοκύδους δ' εἰπόντος, ὅτι ἡ μήτηρ τηρήσει, Ἐγὼ οὖν, εἶπε, τῇ μητρὶ p. 341. ὀρνίθειον[4]) ζωμὸν πιστεύσω; καὶ Ἀνδροκύδης δ' ὁ Κυζικηνὸς ζωγράφος φίλιχθυς ὤν, ὡς ἱστορεῖ Πολέμων, ἐπὶ τοσοῦτον ἦλθεν ἡδυπαθείας, ὡς καὶ τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἰχθῦς κατὰ σπουδὴν γράψαι.

Περὶ δὲ Φιλοξένου τοῦ Κυθηρίου διθυραμβοποιοῦ Μάχων ὁ κωμῳδιοποιὸς τάδε γράφει·

Ὑπερβολῇ λέγουσι τὸν Φιλόξενον
τῶν διθυράμβων τὸν ποιητὴν γεγονέναι
ὀψοφάγον. εἶτα πουλύποδα[5]) πηχῶν δυεῖν[6]) B
ἐν ταῖς Συρακούσαις ποτ' αὐτὸν ἀγοράσαι
καὶ σκευάσαντα καταφαγεῖν ὅλον σχεδὸν
πλὴν τῆς κεφαλῆς· ἁλόντα δ' ὑπὸ δυσπεψίας
κακῶς ἔχειν σφόδρ'· εἶτα δ'[7]) ἰατροῦ τινος
πρὸς αὐτὸν εἰσελθόντος, ὃς[8]) φαύλως πάνυ
ὁρῶν φερόμενον αὐτὸν[9]) εἶπεν, Εἴ τί σοι
ἀνοικονόμητόν ἐστι, διατίθου ταχύ,
Φιλόξεν'· ἀποθανεῖ[10]) γὰρ ὥρας ἑβδόμης.
κἀκεῖνος εἶπε, Τέλος ἔχει τὰ πάντα μοι, C
ἰατρέ, φησί, καὶ δεδιῴκηται[11]) πάλαι.
τοὺς διθυράμβους σὺν θεοῖς καταλιμπάνω
ἠνδρωμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους·
οὓς ἀνατίθημι ταῖς ἐμαυτοῦ συντρόφοις
Μούσαις, Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον ἐπιτρόπους.
ταῦθ' αἱ διαθῆκαι διασαφοῦσιν. ἀλλ' ἐπεὶ
ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ[12]) ἐᾷ

1) ὦ add. ex codd. 2) λόγος add. ex codice. 3) codd. ἕψοι v. 4) codd. ὀρνίθιον v. 5) codd. πολύποδα v. 6) δυοῖν Dind. 7) Grotius. κακῶς σφόδρ' ἔχειν· εἶτ' v. 8) ex codd. ὡς v. 9) Grotius. ὁρῶν αὐτὸν φερόμενον v. 10) Dind. ἀποθανῇ v. 11) Kusterus. δεδιοίκηται v. 12) ex codd. μ' οὐκ v.

οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμὸν ἀναβοᾷ,
D καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος, ἧς κλύειν χρεών.
ἵν' ἔχων ἀποτρέχω πάντα τἀμαυτοῦ κάτω,
τοῦ πουλύποδός [1]) μοι τὸ κατάλοιπον ἀπόδοτε.

κἀν ἄλλῳ δέ μέρει φησι·

Φιλόξενός ποθ', ὡς λέγουσ', ὁ Κυθήριος
ηὔξατο [2]) τριῶν ἔχειν λάρυγγα [3]) πήχεων,
ὅπως καταπίνω, φησίν, ὅτι πλεῖστον χρόνον
καὶ πάνθ' ἅμα μοι τὰ βρώμαθ' ἡδονὴν ποιῇ.

E καὶ Διογένης δὲ ὁ κύων ὠμὸν πολύποδα [4]) καταφαγὼν ἐπιθεμένης αὐτῷ τῆς γαστρὸς ἀπέθανε. περὶ δὲ τοῦ Φιλοξένου καὶ ὁ παρῳδὸς Σώπατρος λέγων φησί·

Δισσαῖς γὰρ ἐν μέσαισιν [5]) ἰχθύων φοραῖς
ἧσται τὸν Αἴτνης ἐς μέσον λεύσσων σκοπόν.

Καὶ Ὑπερείδης δὲ ὁ ῥήτωρ ὀψοφάγος ἦν, ὥς φησι Τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν Δήλῳ διηγούμενος τοὺς παρὰ Ἀρ-
F πάλου δωροδοκήσαντας. γράφει δ' οὕτως·

Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει.
B. μακάριος, εἴπερ μεταδίδωσι μηδενί.
A. καὶ Μοιροκλῆς [6]) εἴληφε χρυσίον πολύ.
B. ἀνόητος ὁ διδούς, εὐτυχὴς δ' ὁ λαμβάνων.
A. εἴληφε καὶ Δήμων τε καὶ Καλλισθένης.
B. πένητες ἦσαν, ὥστε συγγνώμην ἔχω.
A. ὅ τ' ἐν λόγοισι δεινὸς Ὑπερείδης ἔχει.
p.342. B. τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῶν πλουτιεῖ
ὀψοφάγος, ὥστε [7]) τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

καὶ ἐν Ἰκαρίοις δὲ ὁ αὐτὸς ποιητής φησι·

Τόν τ' ἰχθυόρρουν [8]) ποταμὸν Ὑπερείδην πέρα,
ὃς ἠπίαις [9]) φωναῖσιν, ἔμφρονος λόγου
κόμποις παφλάζων, ἠπίοις πυκνώμασι
πρὸς πᾶν [10]) * * * δύσας ἔχει,
μισθωτὸς ἄρδει πεδία τοῦ δεδωκότος.

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀσκληπιῷ τὴν Ὑπερείδην πρὸς τῷ [11])
B ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτόν φησι καθάπερ καὶ Καλλίαν τὸν ῥήτορα Ἀξιόνικος ἐν Φιλευριπίδῃ·

1) Dind. πολύποδός v. 2) Dind. εὔξατο v. 3) Casaub. τὸν λάρυγγα v. 4) πουλύποδα Dind. 5) Dind. μέσσαισιν v. 6) ex codd. Μητροκλῆς v. 7) Casaub. ὀψοφάγος γὰρ ὥστε v. 8) ex codd. ἰχθυόρρον v. 9) πέρα, ὃς ἠπίαις Iacobsius. πέρασον σηπίαις v. 10) πρὸς πᾶν δύσας Schweigh. προσπανδύσας v. Lacunam indicavit Dind. 11) τοῦ V.

Ἄλλον δ' ἰχθὺν C. 6.
μεγέθει πίσυνόν τινα τοῖσδε τόποις
ἥκει κομίσας
Γλαῦκός τις ἐν πόντῳ γαλεοὺς[1])
σῖτον ὀψοφάγων
καὶ λίχνων ἀνδρῶν ἀγάπημα φέρω[2]) *κατ' ὤμων.*
τίνα[3]) *τῷδ' ἐνέπω τὴν σκευασίαν;*
πότερον χλωρῷ τρίμματι βρέξας
ἢ τῆς ἀγρίας
ἅλμης πάσμασι[4]) *σῶμα λιπάνας*
πυρὶ παμφλέκτῳ παραδώσω;
ἔφα τις[5]) *ὡς ἅλμῃ θερμῇ*
τοῦτο φάγοι γ' ἑφθὸν ἀνὴρ
Μοσχίων φίλαυλος. C
βοᾷ δ' ὄνειδος ἴδιον, ὦ Καλαίδη·
σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα καὶ ἀμφὶ[6]) *τάριχ'*[7]) *ἀγάλλει,*
τοῦ δ' ἐν ἅλμῃ παρεόντος
οὐ γεύει χαρίεντος ὄψου.

τὰ μὲν σῦκα ὡς ἂν συκοφάντην λοιδορῶν, τὰ δὲ ταρίχη μήποτε καὶ ὡς αἰσχροποιοῦντος. καὶ ὁ Ἕρμιππος δέ φησιν ἐν τρίτῳ περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν, ἑωθινὸν τὸν Ὑπερείδην ποιεῖσθαι νῦν τοὺς περιπάτους ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης καὶ Ἀριστοτέλη τὸν φιλόσοφον ὀψοφάγον φησὶ γεγονέναι. καὶ Μάτων[8]) δ' ὁ D σοφιστὴς ὀψοφάγος ἦν. δηλοῖ δὲ τοῦτο Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ, οὗ ἡ ἀρχή· „Οὐ ψεῦδος οὐδέν φησιν,"

Ὀφθαλμὸν ὤρυττέν[9]) *τις ὥσπερ ἰχθύος*
Μάτων[10]) *προσελθών.*

Ἀναξίλας δ' ἐν Μονοτρόπῳ·

Τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον
ἀναρπάσας Μάτων· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ὑπερβολὴ γαστριμαργίας τὸ καὶ ἁρπάζειν ἐσθίοντα καὶ ταῦτα κρανίον κεστρέως, εἰ μὴ ἄρα οἱ περὶ ταῦτα[11]) δει- E νοὶ ἴσασιν ἐνόν τι χρήσιμον ἐν κεστρέως κρανίῳ, ὅπερ ἐστὶ[12]) τῆς Ἀρχεστράτου λιχνείας ἐμφανίσαι ἡμῖν.

1) ex codice. *γαλεὰς* v. 2) *φέρων* Iacobsius. 3) Schw. *τινὰ* v. 4) Erfurdt. *λιάσμασι* v. 5) *φάτις* Iacobsius. 6) codd. *κ' ἀμφὶ* v. 7) codd. *ταρίχης* v. 8) Dind. *Μάτρων* v. 9) codex. *ὤρυττε* v. 10) codd. *Μάτρων* v. ita et mox. 11) ex codd. *αὐτὰ* v. 12) Schweigh. *ὃ πάρεστι* v.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Πλουσίοις κατάλογον ποιεῖται ὀψοφάγων ἐν τούτοις·

Εὔθυνος δ' ἔχων
σανδάλια[1]) καὶ σφραγῖδα καὶ μεμυρισμένος
τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο[2])·
F Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' ὁ φίλτατος,
ἄνδρες παλαιοὶ ὀψοφάγοι τοιοῦτοί τινες[3]),
οἷοι καταβροχθίζειν ἐν ἀγορᾷ τὰ τεμάχη,
ὁρῶντες ἐξέθνησκον ἐπὶ τῷ πράγματι,
ἔφερόν τε δεινῶς τὴν ἀνοψίαν πάνυ.
κύκλους δὲ συναγείροντες ἔλεγον ἂν[4]) τάδε,
ὡς οὐ βιωτόν ἐστιν οὐδ' ἀνασχετὸν
τῆς μὲν θαλάττης ἀντιποιεῖσθαί τινας
p. 343. ὑμῶν ἀναλίσκειν τε πολλὰ χρήματα,
ὄψου δὲ μηδὲν * *[5]) εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ.
τί οὖν ὄφελος τῶν νησιαρχῶν ἐστιν, εἰ
νόμῳ κατακλεῖσται[6]) τοῦτο, παραπομπὴν ποιεῖν
τῶν ἰχθύων. νυνδὶ[7]) Μάτων συνήρπακε
τοὺς ἁλιέας, καὶ Διογείτων νὴ Δία
ἅπαντας[8]) ἀναπέπεικεν ὡς αὑτὸν φέρειν,
κοὐ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾷ, τοιαῦτα φλῶν.
γάμοι δ' ἐκείνοις[9]) καὶ πότοι νεανικοὶ
ἦσαν.

B Εὔφρων[10]) δὲ ἐν Μούσαις·

Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ἐν πλήθει νέων
μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων,
ἐπίσχετ' ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένας·
τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν[11]);
τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἁρπάσαι;
ποῦ Κόρυδος ἢ Φυρόμαχος ἢ Νείλου[12]) βία;
ἴτω πρὸς ἡμᾶς καὶ τάχ' οὐδὲν μεταλάβοι.

C Τῆς αὐτῆς ἰδέας καὶ Μελάνθιος ἦν ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής. ἔγραψε δὲ καὶ[13]) ἐλεγεῖα. κωμῳδοῦσι δ' αὐτὸν ἐπ' ὀψοφαγίᾳ Λεύκων ἐν Φράτορσιν[14]), Ἀριστοφάνης ἐν

1) Koppiers. σανδάλιον v. 2) ἐλογίζετο, quod v. in initio versus legitur, huc transposuit Dindorf. 3) Dind. ex vestig. codd., in quibus πάλαι legitur. πάλαι ὀψοφάγοι τοιοί τινες v. 4) ἂν addidit Dobraeus. 5) Lacunam indicavit Dind. μήποτ' inserit Meinekius. 6) ita Porsonus. ἐστι; δεῖ νόμῳ κατακλεῖσαι v. 7) Dind. νῦν δὲ v. 8) Muretus. πάντας v. 9) Koppiers. ἐκεῖνοι v. 10) Schweigh. Εὐφάνης v. 11) ex codd. φυγεῖν v. 12) Dindorf. νίλλου codex. κοίλου v. 13) καὶ additum ex codice. 14) Schweigh. Φράτερσιν v.

ἰρήνῃ[1]), Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ. ἐν δὲ τοῖς Ἰχθύσιν
Ἀρχιππος τῷ δράματι ὡς ὀψοφάγον δήσας παραδίδωσι
οῖς ἰχθύσιν ἀντιβρωθησόμενον. ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀρίστιπ-
ος ὁ Σωκρατικὸς ὀψοφάγος ἦν, ὅστις καὶ ὑπὸ Πλάτωνός
ποτε ὀνειδιζόμενος ἐπὶ τῇ ὀψοφαγίᾳ, ὥς φησι Σωτίων
καὶ Ἡγήσανδρος. γράφει δὲ οὕτως ὁ Δελφός· „Ἀρίστιπ- D
πος, Πλάτωνος ἐπιτιμήσαντος αὐτῷ, διότι πολλοὺς ἰχθῦς
ἠγόρασε, δυοῖν ὀβολοῖν ἔφησιν ἐωνῆσθαι. τοῦ δὲ Πλάτω-
νος εἰπόντος, ὅτι καὶ αὐτὸς ἂν ἠγόρασα τοσούτου, ὁρᾷς
οὖν, εἶπεν, ὦ Πλάτων, ὅτι οὐκ ἐγὼ ὀψοφάγος, ἀλλὰ σὺ
φιλάργυρος.“ Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὐλητρίδι ἢ Διδύμαις Φοι-
νικίδην τινὰ ἐπ' ὀψοφαγίᾳ κωμῳδῶν φησιν·

Ὁ μὲν[2]) Μενέλαος ἐπολέμησ'[3]) ἔτη δέκα
τοῖς Τρωσὶ διὰ γυναῖκα τὴν ὄψιν καλήν,
Φοινικίδης δὲ Ταυρέᾳ δι' ἔγχελυν.

Δημοσθένης[4]) δὲ ὁ ῥήτωρ Φιλοκράτην, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ E
προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζεν εἰς ἀσέλ-
γειαν καὶ ὀψοφαγίαν λοιδορεῖ. Διοκλῆς δὲ ὁ[5]) ὀψοφάγος,
ὥς φησιν Ἡγήσανδρος, πυθομένου τινὸς αὐτοῦ, πότερος
χρηστότερος ἰχθύς, γόγγρος ἢ λάβραξ, Ὁ μὲν ἑφθός,
φη, ὁ δὲ ὀπτός. ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ Λεοντεὺς ὁ Ἀρ-
γεῖος τραγῳδός, Ἀθηνίωνος μὲν μαθητής, οἰκέτης δὲ γε-
νόμενος Ἰόβα τοῦ Μαυρουσίων βασιλέως, ὥς φησιν Ἀμά-
ραντος ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐ- F
τὸν τόδε τὸ ἐπίγραμμα[6]) τὸν Ἰόβαν, ὅτε κακῶς τὴν
Ὑψιπύλην ὑπεκρίνατο·

Μή με Λεοντῆος τραγικοῦ κιναρηφάγου ἦθος[7])
λεύσσων[8]) Ὑψιπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὅρα.
ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιν' ὧδε[9])
γῆρυν χρυσολόβοις[10]) οὔασιν ἠγάσατο[11]).
νῦν δέ με χυτρόποδες, κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγηνα[12])
τήρωσαν[13]) φωνῆς γαστρὶ χαριζόμενον. p. 344.

Φόρουσκον δέ φησιν Ἡγήσανδρος τὸν ἰχθυοφάγον οὐ C. 7.

1) 804. 1009. 2) *μὲν* addidit Koppiers. 3) Dind. *ἐπο-
λέμησεν* v. 4) p. 412. 5) *ὁ* add. ex codd. 6) Anth. Pal.
p. 769. 7) Villebrunius. *κεναρήφαγον ἦλος* v. 8) ex
codd. *χεύσσων* v. 9) Porsonus. *τίνων δὴ* v. 10) Porsonus.
χρυσοβόλοις v. 11) ex codd. *ἡγήσατο* v. 12) ex codice. *τή-
γανα ξηρὰ* L. *τήγανα ξηρὸν* V. 13) ex codd. *χώρησαν* v.

δυνηθέντα ὅσον ἤθελεν ἀφελεῖν τοῦ ἰχθύος, ἀλλ' ἀκολουθήσαντος αὐτῷ πλείονος, εἰπεῖν·

Τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται[1])

καὶ ὅλον τὸν ἰχθὺν ἀναλῶσαι. Βίων δὲ προαρπάσαντός τινος τὰ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος, στρέψας καὶ αὐτὸς καὶ δαψιλῶς φαγὼν ἐπεῖπεν·

Ἰνὼ δὲ τἀπὶ θάτερ' ἐξειργάζετο[2]).

B Θεόκριτος δ' ὁ Χῖος, τελευτησάσης τῆς γυναικὸς Διοκλεῖ τῷ ὀψοφάγῳ, ἐπειδὴ ποιῶν αὐτῇ τὸ περίδειπνον πάλιν ὠψοφάγει κλαίων ἅμα, Παῦσαι, φησί, κλαίων, ὦ πόνηρε· οὐδὲν γὰρ πλέον ὀψοφαγῶν ποιήσεις. τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἀγρὸν καταβεβρωκότος εἰς ὀψοφαγίαν, ἐπειδὴ θερμόν ποτε καταβροχθίσας ἰχθὺν ἔφησε τὸν οὐρανὸν κατακεκαῦσθαι, Λοιπόν, ἔφησεν, ἐστίν, ὁ Θεόκριτος, σὺ καὶ τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν, καὶ ἔσῃ τρία τὰ μέγιστα ἠφα-

C νικώς, γῆν καὶ θάλασσαν καὶ οὐρανόν. Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων Φιλιχθύν τινα ἀναγράφων φησὶν οὕτως· „Τέχνων ὁ παλαιὸς αὐλητής[3]), Χάρμου τοῦ αὐλητοῦ τελευτήσαντος (ἦν δὲ φίλιχθυς), ἀποπυρίδας ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐνήγιζεν αὐτῷ." καὶ Ἄλεξις δ' ὁ ποιητὴς ἦν ὀψοφάγος, ὡς ὁ Σάμιός φησι Λυγκεύς· καὶ σκωπτόμενος ὑπό τινων σπερμολόγων εἰς ὀψοφαγίαν, ἐρομένων τε ἐκείνων, τί ἂν ἥδιστα φάγοι, ὁ Ἄλεξις, Σπερμολόγους, ἔφη, πεφρυγμένους.

Νόθιππον δὲ τὸν τραγῳδιοποιὸν ὃν[4]) Ἕρμιππος ἐν ταῖς Μοίραις φησίν·

D *Εἰ δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιόνδε μάχεσθαι,*
καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὀπτὴ μεγάλη καὶ πλευρὸν ὕειον,
τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρῆν, πέμπειν δὲ Νόθιππον ἕν' ὄντα[5]).
εἷς γὰρ μόνος ὢν κατεβρόχθισεν ἂν τὴν Πελοπόννησον ἅπασαν.

ὅτι δὲ οὗτος ἦν ὁ ποιητής, σαφῶς παρίστησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις. Μυνίσκος ὁ τραγικὸς ὑποκριτὴς κωμῳδεῖται ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Σύρφακι ὡς ὀψοφάγος οὕτως·

1) Soph. Anth. 714. 2) Eur. Bacch. 1127. 3) ex codd. αὐλητὰς v. 4) ὃν eiecit Schweigh. 5) Porsonus. ἐκόντα v.

Ὁδὶ μὲν Ἀναγυράσιος ὀρφώς ἐστί σοι- E
ταῦθ' ὡς φίλος Μυνίσκος[1]*) ἔσονθ', ὁ Χαλκιδεύς.*
B. Καλῶς λέγεις.

καὶ Λάμπωνα δὲ τὸν μάντιν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις κωμῳδοῦσι Καλλίας Πεδήταις καὶ Λύσιππος Βάκχαις. Κρατῖνος δ' ἐν Δραπέτισιν[2]) εἰπὼν περὶ αὐτοῦ·

Λάμπωνα, τὸν οὐ βροτῶν
ψῆφος δύναται φλεγυρὰ
δείπνου φίλων ἀπείργειν.

ἐπιφέρει·

Νῦν δ' αὖθις[3]*) ἐρυγγάνει.*
βρύκει γὰρ ἅπαν τὸ παρόν·
τρίγλῃ δὲ κἂν μάχοιτο. F

Ἡδύλος δ' ἐν ἐπιγράμμασιν ὀψοφάγους καταλέγων Φαίδωνος μέν τινος ἐν τούτοις μέμνηται·

Φαίδων δὲ φύκει' αἰνεῖ καὶ
χορδὰς ὁ ψάλτης· ἔστι γὰρ ὀψοφάγος.

Ἄγιδος δ' ἐν τούτοις[4])·

Ἑφθὸς ὁ κάλλιχθυς· νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν,
ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἄγις ὁ τῶν λοπάδων. p. 345.
γίγνεθ'[5]*) ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ὃ βούλεται. ἀλλ' ἀπόκλειε*[6]*).*
ἥξει γὰρ τοιαῦτα μεταπλασθεὶς τυχὸν ὡς Ζεὺς
χρυσορόης ἐπὶ τήνδ' Ἀκρισίου λοπάδα.

καὶ γυναῖκα δέ τινα Κλειὼ ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σκώπτων φησίν[7])·

Ὀψοφαγεῖ Κλειώ[8]*)· καταμύομεν. ἢν*[9]*) δὲ θελήσῃς*[10]*),*
ἔσθε μόνη[11]*)· δραχμῆς ἐστιν ὁ γόγγρος ἅπας.* B
θὲς μόνον[12]*) ἢ ζώνην ἢ ἐνώτιον ἤ τι τοιοῦτον*
σύσσημον. τὸ δ' ὁρᾶν μὴ μόνον οὐ λέγομεν.
ἡμετέρη σὺ Μέδουσα· λιθούμεθ' ἅπαντα πάλαι που
οὐ Γοργοῦς, γόγγρου[13]*) δ' οἱ μέλεοι λοπάδι.*

Ἀριστόδημος δ' ἐν τοῖς γελοίοις ἀπομνημονεύμασιν Εὐφράνορά φησι τὸν ὀψοφάγον ἀκούσαντα, ὅτι ἄλλος ἰχθυοφάγος ἀπέθανε θερμὸν ἰχθύος τέμαχος καταπιών, C

1) *Μυννίσκος* V. Blomfield. corrigit hunc versum ita: *B. οὐκ, ὦ φίλ', ἀλλὰ Μυνίσκος ἔσθ' ὁ Χαλκιδεύς. A. καλῶς λέγεις.* 2) codd. *δραπέτησιν* v. 3) Dind. *αὖτις* v. 4) Anth. Pal. II. p. 764. 5) Dind. *γίνεθ'* v. 6) codd. *ἀπόκλεισεν* v. 7) Anth. Pal. II. p. 765. 8) *ὀψοφάγει Κλειοῖ* Heraldus. 9) idem. *καταμυομένην* vulg. 10) ita codex. *θηλήσῃ σ'* vulg. 11) Heraldus. *ἔσθεμεν ἢ* v. 12) Heraldus. *θεσμὸν ὂν* vulg. 13) *γόγγροι* V.

ἀναφωνῆσαι [1]), Ἱερόσυλος ὁ θάνατος. Κίνδων [2]) δὲ [3]) ὁ ὀψοφάγος καὶ Δημύλος — ὀψοφάγος δὲ καὶ οὗτος — γλαύκου παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενός, ὁ μὲν τὸν ὀφθαλμὸν κατελάβετο, καὶ ὁ Δημύλος ἐπὶ τὸν ἐκείνου ὀφθαλμὸν ἐπιβαλὼν ἐβιάζετο φωνῶν, Ἄφες καὶ ἀφήσω. ἐν δείπνῳ δέ ποτε καλῆς λοπάδος ὄψου παρατεθείσης ὁ Δημύλος οὐκ ἔχων, ὅπως αὐτὴν μόνος καταφάγῃ [4]), ἐνέπτυσεν εἰς αὐτήν. Ζήνων δ' ὁ Κιτιεὺς ὁ τῆς Στοᾶς κτίστης πρὸς τὸν
D ὀψοφάγον, ᾧ συνέζη ἐπὶ πλείονα χρόνον, καθά φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Ζήνωνος βίῳ, μεγάλου τινὸς κατὰ τύχην ἰχθύος παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενὸς παρεσκευασμένου, λαβὼν ὅλον ὁ Ζήνων ἀπὸ τοῦ πίνακος οἷος ἦν κατεσθίειν. τοῦ δ' ἐμβλέψαντος αὐτῷ, Τί οὖν, ἔφη, τοὺς συζῶντάς σοι οἴει πάσχειν, εἰ σὺ μίαν ἡμέραν μὴ δεδύνησαι ἐνεγκεῖν ὀψοφαγίαν; Ἴστρος δέ φησι Χοιρίλον τὸν ποιητὴν παρ' Ἀρχελάου τέσσαρας μνᾶς ἐφ' ἡμέρᾳ λαμβάνοντα ταύτας καταναλίσκειν εἰς ὀψοφαγίαν, γενόμενον ὀψοφάγον. οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ τοὺς ἰχθυοφά-
E γους παῖδας, ὧν Κλέαρχος μνημονεύει ἐν τῷ περὶ θινῶν φάσκων, Ψαμμίτιχον [5]) τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα παῖδας θρέψαι ἰχθυοφάγους τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου βουλόμενον εὑρεῖν, καὶ ἄλλους δὲ ἀδίψους ἀσκῆσαι τοὺς ἐρευνησομένους τὰς ἐν Λιβύῃ ψάμμους, ὧν ὀλίγοι διεσώθησαν. οἶδα δὲ καὶ τοὺς περὶ Μόσσυνον [6]) τῆς Θρᾴκης βοῦς, οἳ ἰχθῦς ἐσθίουσι παραβαλλομένους αὐτοῖς εἰς τὰς φάτνας. Φοινικίδης δὲ τοὺς ἰχθῦς παρατιθεὶς τοῖς τὰς συμβολὰς δεδωκόσι, τὴν μὲν θάλασσαν ἔλεγε κοινὴν εἶναι, τοὺς δ' ἐν αὐτῇ ἰχθῦς τῶν ὠνησαμένων.

F Εἴρηται δὲ καὶ ὁ ὀψοφάγος, ὦ ἑταῖροι [7]) καὶ τὸ ὀψοφαγεῖν. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις [8]) δευτέραις·

Οὐδ' ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν [9]).

Κηφισόδωρος Ὑΐ·

Οὐδ' [10]) *ὀψοφάγος οὐδ' ἀδολέσχης.*

Μάχων Ἐπιστολῇ·

1) Schw. *ἀνεφώνησεν* v. 2) *Κνίδων* L. 3) *δὲ* additum ex codice. 4) ex codd. *καταφάγοι* v. 5) ex codd. *Ψαμμήτιχον* vulg. 6) ita codex. *Μάσυνον* v. 7) Coraës. *ὡς ἕτεροι* v. 8) 983. 9) ita codex. *κιχλάζειν* v. 10) Casaubonus. *υἱοῦ δ'* v.

Ὀψοφάγος εἰμί· τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης
θεμέλιος ἡμῖν. προσπεπονθέναι τι δεῖ p. 346
τὸν μὴ τὰ παρατεθέντα λυμανούμενον.
πεφροντικὼς αὐτοῦ[1]) γὰρ οὐκ ἔσται κακός.
ἔπειτ' ἐπὰν ᾖ καθαρὰ τἀσθητήρια,
οὐκ ἂν διαμάρτοις. ἕψε καὶ γεύου[2]) πυκνά.
ἅλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ'. ἔπιδ', εἰ δεῖταί[3]) τινος
ἑτέρου[4])· πάλιν γεύου[5])· συμμετρίαν ἁρμόσῃ
ὥσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως ἂν ἡδὺς ᾖ[6]).
εἶθ', ὁπόταν ἤδη πάντα συμφωνεῖν δοκῇ[7]),
εἴσαγε διὰ πασῶν Νικολᾴδας[8]) Μυκονίας[9]). B

πρὸς τούτοις τοῖς ὀψοφάγοις, ἄνδρες ἑταῖροι, οἶδα καὶ τὸν παρ' Ἠλείοις τιμώμενον ὀψοφάγον Ἀπόλλωνα. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Ἄτταλον ἐπιστολῇ. οἶδα δὲ καὶ τὴν ἐν τῇ Πισάτιδι[10]) γραφὴν ἀνακειμένην ἐν τῷ τῆς Ἀλφειώσας Ἀρτέμιδος ἱερῷ — Κλεάνθους δ' C ἐστὶ τοῦ Κορινθίου —· ἐν ᾗ Ποσειδῶν πεποίηται θύννον τῷ Διὶ προσφέρων ὠδίνοντι, ὡς ἱστορεῖ Δημήτριος ἐν ὀγδόῃ τοῦ Τρωικοῦ διακόσμου.

Καὶ τοσαῦτα μέν, ἔφη ὁ Δημόκριτος, καὶ αὐτὸς C. 8. ὑμῖν προσοψωνήσας, οὐκ ὀψοφαγήσων, παρῆλθον, διὰ τὸν πάντ'[11]) ἄριστον Οὐλπιανόν, ὃς διὰ τὰ Σύρων πάτρια καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν, ἕτερ' ἐξ ἑτέρων ἀεὶ[12]) παρεισφέρων. καίτοι γε Ἀντίπατρος ὁ Ταρσεὺς ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τετάρτῳ περὶ δεισιδαιμονίας λέγεσθαί φησι πρός τινων, ὅτι Γάτις ἡ τῶν Σύρων βασίλισσα οὕτως ἦν D ὀψοφάγος, ὥστε κηρῦξαι ἄτερ Γάτιδος μηδένα ἰχθὺν ἐσθίειν· ὑπ' ἀγνοίας δὲ τοὺς πολλοὺς αὐτὴν μὲν Ἀτεργάτιν ὀνομάζειν, ἰχθύων δὲ ἀπέχεσθαι. Μνασέας δὲ ἐν δευτέρῳ περὶ Ἀσίας φησὶν οὕτως· „Ἐμοὶ μὲν ἡ Ἀτεργάτις δοκεῖ χαλεπὴ βασίλισσα γεγονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπεστατηκέναι, ὥστε καὶ ἀπονομίσαι αὐτοῖς ἰχθὺν μὴ ἐσθίειν, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν, διὰ τὸ ἀρέσαι

1) Dind. αὐτοῦ v. 2) Porsonus. καί γε οὐ v. 3) Porsonus. ἐπιδεῖται v. 4) ἑτέρου add. ex codd. 5) codd. πάλιν τε γεύου v. 6) Dind. ἐπιτεῖναί γ' ὡς ἡδὺς εἶ v. 7) Iacobsius. δοκεῖ v. 8) Dind. Νικολαΐδας v. 9) Casaub. Μυκωνίας v. 10) Dind. ex codicum vestigiis. ἐν Πισάτιδι L. ἐπὶ σάτιδι V. 11) Dind. πάντα v. 12) Casaub. ἕτερ' ἐξ Ἐρετρείας L. ἕτ' ἐξ ἐρετρείας V.

E αὐτῇ τὸ βρῶμα. καὶ διὰ τόδε νόμιμον ἔτι[1]) διαμένειν, ἐπὰν εὔξωνται τῇ θεῷ, ἰχθῦς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀνατιθέναι· τοὺς δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀληθινοὺς ἰχθῦς ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὀψοποιησαμένους παρατιθέναι, ἑφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς, οὓς δὴ αὐτοὶ καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς." καὶ μικρὸν προελθὼν[2]) πάλιν φησίν· „Ἡ δέ γε Ἀτεργάτις[3]), ὥσπερ Ξάνθος λέγει ὁ Λυδός, ὑπὸ Μόψου τοῦ Λυδοῦ ἁλοῦσα κατεποντίσθη μετὰ Ἰχθύος τοῦ υἱοῦ ἐν τῇ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνῃ διὰ τὴν ὕβριν, καὶ ὑπὸ τῶν ἰχθύων κατεβρώθη."

F Τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς, ἄνδρες φίλοι, ἑκόντες παρελίπετε ὡς ἱερόν τινα ἰχθὺν τὸν παρ' Ἐφίππῳ τῷ κωμῳδιοποιῷ, ὅν φησι τῷ Γηρυόνῃ σκευάζεσθαι ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι διὰ τούτων λέγων·

Τούτῳ δ' ὁπόταν ναίεται[4]) χώρας
ἰχθύν τιν' ἕλωσ'[5]) οὐχ ἡμέριον,
τῆς περικλύστου δ' ἁλίας Κρήτης
μείζω μεγέθει, λοπάς ἐστ' αὐτῷ
δυνατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατόν.
p. 347. καὶ περιοίκους εἶναι ταύτῃ
Σινδούς[6]), Λυκίους, Μυγδονιώτας,
Κραναούς, Παφίους, τούτους δ' ὕλην
κόπτειν, ὁπόταν βασιλεὺς ἕψῃ
τὸν μέγαν ἰχθύν, καὶ προσάγοντας,
καθ' ὅσον πόλεως ἕστηκεν ὅρος,
τοὺς δ' ὑποκάειν[7])· λίμνην δ' ἐπάγειν
ὕδατος μεστὴν εἰς τὴν ἅλμην,
τοὺς δ' ἅλας αὐτῷ ζεύγη προσάγειν
μηνῶν ὀκτὼ συνεχῶς ἑκατόν.
περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν[8]) ἄνω
B πέντε κέλητας πεντασκάλμους,
περιαγγέλλειν τ' οὐχ[9]) ὑποκάειν[10])
Λυκίων[11]) πρυτάνεις. Β. ψυχρὸν τουτὶ
παύου φυσῶν, Μακεδὼν ἄρχων·
σβέννυ Κελτούς[12]), μὴ προσκαύσῃς[13]).

1) ἐστὶ V. 2) προσελθὼν V. 3) Ἀταργάτις V. 4) νάσται V. 5) Dind. ἕλωσιν v. 6) Schweigh. ἐς Ἰνδοὺς v. 7) Dindorf. ὑποκαίειν vulg. 8) ἄμμωσιν V. 9) Schw. τε κοὐχ vulgo. 10) Dindorf. ὑποκαίειν v. ὑπακούειν Meinek. 11) Schweigh. Λυκείων v. 12) Schweigh. σβεννυκέλτους v. 13) Porsonus. προσκλύσῃς v.

οὐκ ἀγνοῶ δ' ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἴρηκεν ὁ Ἔφιππος κἀν Πελταστῇ τῷ δράματι, ἐν ᾧ καὶ ταῦτα ἐκείνοις ὑποτέτακται· C

> Τοιαῦθ'· ὑθλῶν δειπνεῖ καὶ ζῇ
> θαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων,
> οὐ γιγνώσκων [1]) ψήφων ἀριθμούς,
> σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' ἕλκων.

εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀποτεινόμενος ὁ Ἔφιππος εἴρηκεν, ὥρα σοι ζητεῖν, ὦ [2]) καλὲ Οὐλπιανέ, καὶ διδάσκειν ἡμᾶς καὶ τῶν εἰρημένων τούτων·

> εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
> ἐπαναδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε.
> Σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι,

κατὰ τὸν Αἰσχύλου Προμηθέα [3]).

Καὶ ὁ Κύνουλκος ἀνεβόησε, Καὶ τίν' ἂν τῶν μεγάλων οὗτος οὐκ ἰχθύων, ἀλλὰ ζητήσεων ἐπὶ νοῦν λάβοι; ὃς τὰς ἀκάνθας ἀεὶ ἐκλέγει ἑψητῶν τε καὶ ἀθερινῶν καὶ εἴ τι τούτων ἀτυχέστερόν ἐστιν ἰχθύδιον, τὰ μεγάλα τεμάχη παραπεμπόμενος. D

> Καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς γεννικαῖς εὐωχίαις,

φησὶν ἐν Ἰξίονι [4]) Εὔβουλος,

> ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ' ἑκάστοτε
> ἄνηθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας
> καὶ κάρδαμ' ἐσκευασμένα.

οὕτω μοι δοκεῖ καὶ ὁ λεβητοχάρων Οὐλπιανός, κατὰ τὸν E ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν, μηδὲν μὲν ἐσθίειν τῶν ἀνδρὶ προσηκόντων, τηρεῖν δὲ τοὺς ἐσθίοντας, εἰ παρεῖδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν τραγανῶν τι ἢ χονδρῶδες τῶν παρατεθέντων [5]), οὐδ' [6]) ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος τὰ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ Αἰσχύλου, ὃς τὰς αὑτοῦ [7]) τραγῳδίας τεμάχη εἶναι ἔλεγε τῶν Ὁμήρου μεγάλων δείπνων. Φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάνυ ὁ Αἰσχύλος, ὃς καὶ ἡττηθεὶς ἀδίκως ποτέ, ὡς Θεόφραστος [8]) ἢ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς εἴρηκεν, ἔφη χρόνῳ τὰς τραγῳδίας ἀνατιθέναι εἰδὼς ὅτι κομιεῖται τὴν προσήκουσαν τιμήν. F

Πόθεν δὲ καὶ εἰδέναι δύναται ἅπερ εἶπε Στρατόνι-

1) Dind. γινώσκων vulg. 2) ὦ om. V. 3) v. 841. sqq.
4) Dind. Ἰξίωνι vulg. 5) ita ex cod. παρατιθέντων vulg.
6) ἀεὶ δ' V. 7) ex cod. αὐτοῦ v. 8) vol. 5. p. 198.

κος ὁ κιθαριστὴς εἰς Πρόκιν τὸν Ῥόδιον κιθαρῳδόν;
Κλέαρχος γὰρ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν φησιν, ὡς ὁ Στρα-
τόνικος θεασάμενος τὸν Πρόκιν, ὄντα τῷ μὲν μεγέθει
μέγαν, τῇ δὲ τέχνῃ κακόν, καὶ ἐλάττονα τοῦ σώματος,
ἐπερωτώντων αὐτὸν[1]) ποῖός τίς ἐστιν, εἶπεν· „Οὐδεὶς κα-
p. 348. κὸς μέγας ἰχθύς," αἰνισσόμενος, ὅτι πρῶτον μὲν οὐδείς
ἐστιν, εἶθ' ὅτι κακός, καὶ πρὸς τούτοις μέγας μέν, ἰχθὺς
δὲ διὰ τὴν ἀφωνίαν. Θεόφραστος[2]) δ' ἐν τῷ περὶ γελοίου
λεχθῆναι μέν φησι τὴν παροιμίαν ὑπὸ τοῦ Στρατονίκου,
ἀλλ' εἰς Σιμμύκαν[3]) τὸν ὑποκριτήν, διελόντος τὴν παροι-
μίαν „Μέγας οὐδεὶς σαπρὸς ἰχθύς." Ἀριστοτέλης ἐν[4]) τῇ
Ναξίων πολιτείᾳ περὶ τῆς παροιμίας οὕτω[5]) γράφει·
B „Τῶν παρὰ Ναξίοις εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστυ ᾤκουν,
οἱ δὲ ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. ἐν οὖν δή τινι τῶν
κωμῶν, ᾗ ὄνομα ἦν Ληστάδαι, Τελεσταγόρας[6]) ᾤκει,
πλούσιός τε σφόδρα καὶ εὐδοκιμῶν καὶ τιμώμενος παρὰ
τῷ δήμῳ, τοῖς τ' ἄλλοις ἅπασι καὶ τοῖς καθ' ἡμέραν
πεμπομένοις. καὶ ὅτε καταβάντες ἐκ τῆς πόλεως δυσω-
νοῖντό τι τῶν πωλουμένων, ἔθος ἦν τοῖς πωλοῦσι λέγειν,
ὅτι μᾶλλον ἂν προέλοιντο Τελεσταγόρᾳ δοῦναι ἢ τοσοῦ-
C του[7]) ἀναδόσθαι[8]). νεανίσκοι οὖν τινες ὠνούμενοι μέγαν
ἰχθύν, εἰπόντος τοῦ ἁλιέως τὰ αὐτά, λυπηθέντες τῷ
πολλάκις ἀκούειν, ὑποπιόντες ἐκώμασαν πρὸς αὐτόν.
δεξαμένου δὲ τοῦ Τελεσταγόρου φιλοφρόνως αὐτούς, οἱ
νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπι-
γάμους. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ Νάξιοι καὶ τὰ ὅπλα
ἀναλαβόντες ἐπῆλθον τοῖς νεανίσκοις, καὶ μεγίστη τότε
στάσις ἐγένετο, προστατοῦντος τῶν Ναξίων Λυγδάμιδος,
ὃς ἀπὸ ταύτης τῆς στρατηγίας τύραννος ἀνεφάνη τῆς πα-
τρίδος."

D Οὐκ ἄκαιρον δὲ εἶναι νομίζω [εἰπεῖν[9])] ἔτι καὶ αὐ-
τός, ἐπειδήπερ ἐμήσθην τοῦ κιθαριστοῦ Στρατονίκου,
λέξαι τι περὶ τῆς εὐστοχίας αὐτοῦ τῶν ἀποκρίσεων· δι-

1) αὐτῶν L. 2) vol. 5. p. 200. 3) ex codd. Σιμύλαν v. 4) δ' ἐν Schweigh. 5) ex cod. οὕτως v. 6) Τελεγόρας V. 7) ex codd. τοσοῦτον v. 8) ἀποδόσθαι Coraës. 9) inclusit Schweigh.

δάσκων γὰρ κιθαριστάς, ἐπειδὴ ἐν τῷ διδασκαλείῳ εἶχεν ἐννέα μὲν εἰκόνας τῶν Μουσῶν, τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος μίαν, μαθητὰς δὲ δύο, πυνθανομένου τινὸς πόσους ἔχοι μαθητάς, ἔφη, Σὺν τοῖς θεοῖς δώδεκα. εἰς Μύλασσα δ' ἐπιδημήσας καὶ κατιδὼν ναοὺς μὲν πολλούς, ἀνθρώπους δὲ ὀλίγους, C. 9.
στὰς ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἔφη, Ἀκούετε ναοί. Μάχων δὲ E
αὐτοῦ ἀναγράφει τάδε ἀπομνημονεύματα·

Στρατόνικος ἀπεδήμησεν[1]) εἰς Πέλλαν ποθ', ὃς[2])
παρὰ πλειόνων ἔμπροσθε[3]) τοῦτ' ἀκηκοώς,
ὡς σπληνικοὺς εἴωθεν ἡ πόλις ποιεῖν
ἐν τῷ βαλανείῳ· καταμαθὼν οὖν πλείονας
γυμναζομένους τῶν μειρακίων παρὰ τῷ πυρὶ[4])
κομψῶς τό τε χρῶμα καὶ τὸ σῶμ' ἐσχηκότας[5]),
διαμαρτάνειν ἔφασκε τοὺς εἰρηκότας
αὐτῷ· καταμαθὼν δ', ἡνίκ' ἐξῄει πάλιν,
τῆς κοιλίας τὸν σπλῆν' ἔχοντα διπλάσιον[6]), F
Καθήμενος γάρ[7]) ἐνθάδ' οὗτος φαίνεται
τὰ θ'[8]) ἱμάτια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων
τηρεῖν ἅμα καὶ τοὺς σπλῆνας εὐθέως, ἵνα
μηδ' ἡτισοῦν τοῖς ἔνδον ᾖ στενοχωρία.
Ψάλτης κακὸς Στρατόνικον ἑστιῶν ποτε
ἐπεδείκνυτ' αὐτῷ τὴν τέχνην παρὰ τὸν πότον.
οὔσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς,
ψαλλόμενος ὁ Στρατόνικος, οὐκ ἔχων δ' ὅτῳ
διαλέξεθ'[9]) ἑτέρῳ, συγκατέθλα τὸ ποτήριον,
ᾔτει τε[10]) μεῖζον, καὶ κυάθους πολλοὺς λαβὼν p. 349.
τῷ θ' ἡλίῳ τὴν κύλικα δείξας συντόμως
πιὼν καθεῦδε[11]) τἄλλ'[12]) ἐπιτρέψας τῇ τύχῃ.
ἐπὶ κῶμον ἐλθόντων δὲ τῷ ψάλτῃ τινῶν
ἑτέρων κατὰ τύχην, ὡς ἔοικε, γνωρίμων[13]),
ἔξοινος ὁ Στρατόνικος ἐγένετ' εὐθέως.
προσπυνθανομένων δ' ὅ τι πολὺν[14]) πίνων ἀεὶ
οἶνον ἐμεθύσθη συντόμως, ἀπεκρίνατο,
Ὁ γὰρ ἐπίβουλος κἀναγὴς[15]) ψάλτης, ἔφη,
ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ δειπνίσας ἀπέκτονεν.
Στρατόνικος εἰς Ἄβδηρ' ἀποδημήσας ποτε B

1) ἐπεδήμησεν Cas. 2) Porsonus. ποτε. ὃς L. ποτὲ ὡς V. 3) ita cod. ἔμπροσθεν v. 4) Porsonus. τὸ πῦρ v. 5) Coraës. ἠσκηκότας v. 6) Schweigh. διπλασίονα v. 7) codd. καθήμενος, φησὶν v. 8) Porson. τὰ v. 9) Cas. διαλέξηθ' v. 10) Meinekius. ᾔτησε v. 11) Dind. ἐκάθευδε v. 12) Iacobsius. ταῦτ' v. 13) τινῶν γνωρίμων V. 14) Schweigh. πολὺ v. 15) Dindorf. καὶ ἐναγὴς v.

ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν τιθέμενον αὐτόθι,
ὁρῶν ἕκαστον τῶν πολιτῶν κατ' ἰδίαν
κεκτημένον κήρυκα κηρύττοντά τε
ἕκαστον αὐτῶν, ὅτε θέλοι, νουμηνίαν,
σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ
ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν.
ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
σχέδην δεδορκὼς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
πυνθανομένων δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος
C τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἐξαπίνης περὶ τοὺς πόδας,
τοῦτ' εἶπε, Τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε,
καὶ τῶν κολάκων πολὺ μᾶλλον ἐπὶ δεῖπνον τρέχω·
ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς,
μή ποτ' ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.
 Αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν αὐλητοῦ κακοῦ
μέλλοντος ὁ Στρατόνικος, Εὐφήμει[1]), μέχρι[2])
σπείσαντες εὐξώμεσθα, φησί, τοῖς θεοῖς.
 Κλέων τις ἦν κιθαρῳδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
δεινῶς ἀπᾴδων τῇ λύρᾳ τ' οὐ χρώμενος.
D τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ', ὅτι
ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας.
 Στρατόνικος ὁ κιθαρῳδὸς ὡς Βηρισάδην
ἔπλευσεν εἰς τὸν Πόντον, ὄντα βασιλέα.
πολλοῦ χρόνου δ' ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν
ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
ὡς δ' αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσίετο[3]),
τοῦτ' ἀποκριθῆναί φασι[4]) τῷ Βηρισάδῃ,
Σὺ[5]) γὰρ διανοεῖ[6]), φησίν, αὐτοῦ καταμένειν;
 ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησεν[7]) ποτε
E Στρατόνικος ὁ κιθαρῳδός. εἶτα γρᾴδιον[8])
ἐνέβλεπεν αὐτῷ κοὐκ ἀφίστατ' οὐδαμοῦ.
κᾆθ' ὁ Στρατόνικος, Πρὸς θεῶν, μῆτερ, φράσον
τί ἔσθ' ὃ βούλει[9]) καὶ τί μ' εἰσβλέπεις ἀεί;
Διηπόρησα, φησίν, εἰ μήτηρ δέκα
σε[10]) μῆνας εἶχε κἀκράτει[11]) τῆς κοιλίας,
πόλις δ' ἔχουσά σ' ἡμέραν ἀλγεῖ μίαν.
 Ἡ Νικοκρέοντος[12]) εἰσιοῦσα Βιοθέα[13])
γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἄβρας εἰς τὸν πότον[14])

1) Porsonus. εὐφημεῖν v. 2) ita cod. με χρὴ v. 3) προσίετος V. 4) ita cod. φησὶ v. 5) Abreschius. εὖ v. 6) ita cod. διανοῇ v. 7) ita cod. παρεπιδήμησεν v. 8) ita Dind. γραΐδιον v. 9) ita ex codd. βούλῃ v. 10) ita L. σε δέκα V. 11) Dind. καὶ ἐκράτει v. 12) ex cod. Νικοθέοντος v. 13) εἰσιοῦσ' Ἀξιοθέα Wesselingius. 14) Casaub. ποταμὸν v.

ἀπεψόφησε, κᾆτα τῶν Σικυωνίων
ἀμυγδάλην[1]) *ἐπιβᾶσα συνέτριβεν τύχη*[2]). F
Στρατόνικος εἶπεν, Οὐχ' ὅμοιος ὁ ψόφος.
ὑπὸ νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὕνεκα
ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρρησίαν.
Ἐπιδεικνυμένου πόθ', ὡς ἔοικεν, ἐν Ἐφέσῳ
ἀφυοῦς κιθαρῳδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
παριὼν κατὰ[3]) *τύχην*[4]) *ὁ Στρατόνικος τοῦτ' ἔφη.*
Ὃς αὐτὸς αὑτὸν[5]) *οὐ κιθ'* * * *
ἄλλους κιθα[6]) * * * * *

Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Φιλίας, Στρατόνικος, Φησίν, ὁ κιθαριστὴς ἀναπαύεσθαι μέλλων ἐκέλευεν ἐπὶ τὸν παῖδα προσΦέρειν αὐτῷ πιεῖν, Οὐχ ὅτι διψῶ, Φησίν, ἵνα δὲ μὴ διψήσω. ἐν δὲ Βυζαντίῳ κιθαρῳδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ᾄσαντος εὖ, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἀποτυγχάνοντος, p. 350. ἀναστὰς ἐκήρυξεν, Ὃς ἂν καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ᾄσαντα κιθαρῳδόν, λήψεται χιλίας δραχμάς. ἐρωτηθεὶς δ' ὑπό τινος, τίνες εἰσὶν οἱ μοχθηρότατοι, τῶν ἐν Παμ- C. 10. Φυλίᾳ Φασηλίτας μὲν ἔΦησε μοχθηροτάτους εἶναι, Σιδήτας δὲ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ. πάλιν δ' ἐπερωτηθείς, ὥς Φησιν Ἡγήσανδρος, πότερα Βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι τυγχάνουσιν ὄντες ἢ Θετταλοί, Ἠλείους ἔΦησιν. ἀναστήσας δέ ποτε καὶ τρόπαιον ἐν τῇ διατριβῇ ἐπέγραψε ΚΑΤΑ B ΤΩΝ ΚΑΚΩΣ ΚΙΘΑΡΙΖΟΝΤΩΝ. ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπό τινος, τίνα τῶν πλοίων ἀσΦαλέστατά ἐστι, τὰ μακρὰ ἢ τὰ στρογγύλα, Τὰ νενεωλκημένα, εἶπεν. ἐν Ῥόδῳ δ' ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς οὐδεὶς ἐπεσημήνατο, καταλιπὼν τὸ θέατρον ἐξῆλθεν εἰπών, Ὅπου τὸ ἀδάπανον οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐγὼ ἐλπίζω[7]) παρ' ὑμῶν ἔρανον λήψεσθαι; Γυμνικοὺς δὲ ἀγῶνας, ἔΦη, διατιθέτωσαν Ἠλεῖοι, Κορίνθιοι δὲ θυμελικούς[8]), Ἀθηναῖοι δὲ σκηνικούς. εἰ δέ τις τούτων C πλημμελοίη, μαστιγούσθωσαν[9]) Λακεδαιμόνιοι· ἐπισκώπτων τὰς παρ' αὐτοῖς ἀγομένας μαστιγώσεις, ὥς Φησι Χαμαιλέων ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ[10]) ἀστικοῦ ἀγῶνος. Πτο-

1) ita cod. *ἀμυγδαλῆν* V. *ἀμυγδαλὴν* L. 2) *τύχης* V. 3) *κατὰ* om. V. 4) *τύχης* L. 5) Dind. *αὐτὸν* v. 6) ita Dindorf. indicata lacuna. *οὐκ ἰθαλλούσκιθα* v. 7) *ἐλπίσω*? 8) *θυννικούς* V. 9) *μαστ. — ἀγομέναις* om V. 10) *τοῦ* additum ex codd.

ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὰν τιθέμενον αὐτόθι,
ὁρῶν ἕκαστον τῶν πολιτῶν κατ' ἰδίαν
κεκτημένον κήρυκα κηρύττοντά τε
ἕκαστον αὐτῶν, ὅτε θέλοι, νουμηνίαν,
σχεδόν τε τοὺς κήρυκας ἐν τῷ χωρίῳ
ὄντας πολὺ πλείους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν.
ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ὀνύχων ἐν τῇ πόλει
σχέδην δεδορκὼς ἀτενὲς εἰς τὴν γῆν κάτω.
πυνθανομένων δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ τινος
C τὸ πάθος τὸ γεγονὸς ἐξαπίνης περὶ τοὺς πόδας,
τοῦτ' εἶπε, Τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι, ξένε,
καὶ τῶν κολάκων πολὺ μᾶλλον ἐπὶ δεῖπνον τρέχω·
ἀγωνιῶ δὲ καὶ δέδοικα παντελῶς,
μή ποτ' ἐπιβὰς κήρυκι τὸν πόδ' ἀναπαρῶ.
Αὐλεῖν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖσιν αὐλητοῦ κακοῦ
μέλλοντος ὁ Στρατόνικος, Εὐφήμει [1]), μέχρι [2])
σπείσαντες εὐξώμεσθα, φησί, τοῖς θεοῖς.
Κλέων τις ἦν κιθαρῳδός, ὃς ἐκαλεῖτο Βοῦς,
δεινῶς ἀπᾴδων τῇ λύρᾳ τ' οὐ χρώμενος.
D τούτου διακούσας ὁ Στρατόνικος εἶφ', ὅτι
ὄνος λύρας ἐλέγετο, νῦν δὲ βοῦς λύρας.
Στρατόνικος ὁ κιθαρῳδὸς ὡς Βηρισάδην
ἔπλευσεν εἰς τὸν Πόντον, ὄντα βασιλέα.
πολλοῦ χρόνου δ' ἤδη γεγονότος ἀποτρέχειν
ἠβούλετο Στρατόνικος εἰς τὴν Ἑλλάδα.
ὡς δ' αὐτόν, ὡς ἔοικεν, οὐ προσίετο [3]),
τοῦτ' ἀποκριθῆναί φασι [4]) τῷ Βηρισάδῃ,
Σὺ [5]) γὰρ διανοεῖ [6]), φησίν, αὐτοῦ καταμένειν;
ἐν τῇ Κορίνθῳ παρεπεδήμησεν [7]) ποτε
E Στρατόνικος ὁ κιθαρῳδός. εἶτα γρᾴδιον [8])
ἐνέβλεπεν αὐτῷ κοὐκ ἀφίσταt' οὐδαμοῦ.
κᾆθ' ὁ Στρατόνικος, Πρὸς θεῶν, μῆτερ, φράσον
τί ἔσθ' ὃ βούλει [9]) καὶ τί μ' εἰσβλέπεις ἀεί;
Διηπόρησα, φησίν, εἰ μήτηρ δέκα
σε [10]) μῆνας εἶχε κἀκράτει [11]) τῆς κοιλίας,
πόλις δ' ἔχουσά σ' ἡμέραν ἀλγεῖ μίαν.
Ἡ Νικοκρέοντος [12]) εἰσιοῦσα Βιοθέα [13])
γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἅβρας εἰς τὸν πότον [14])

1) Porsonus. εὐφημεῖν v. 2) ita cod. με χρὴ v. 3) προσίετος V. 4) ita cod. φησὶ v. 5) Abreschius. σὺ v. 6) ita cod. διανοῇ v. 7) ita cod. παρεπιδήμησεν v. 8) ita Dind. γραΐδιον v. 9) ita ex codd. βούλῃ v. 10) ita L. σε δέκα V. 11) Dind. καὶ ἐκράτει v. 12) ex cod. Νικοθέοντος v. 13) εἰσιοῦσ' Ἀξιοθέα Wesselingius. 14) Casaub. ποταμὸν v.

ἀπεψόφησε, κᾆτα τῶν Σικυωνίων
ἀμυγδάλην [1]) ἐπιβᾶσα συνέτριβεν τύχη [2]). F
Στρατόνικος εἶπεν, Οὐχ᾽ ὅμοιος ὁ ψόφος.
ὑπὸ νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὕνεκα
ἐν τῷ πελάγει διέλυσε τὴν παρρησίαν.
'Επιδεικνυμένου ποθ', ὡς ἔοικεν, ἐν 'Εφέσῳ
ἀφυοῦς κιθαρῳδοῦ τὸν μαθητὴν τοῖς φίλοις,
παριὼν κατὰ [3]) τύχην [4]) ὁ Στρατόνικος τοῦτ' ἔφη,
῞Ος αὐτὸς αὑτὸν [5]) οὐ κιθ' * * *
ἄλλους κιθα [6]) * * * * *

Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ περὶ Φιλίας, Στρατόνικος, φησίν, ὁ κιθαριστὴς ἀναπαύεσθαι μέλλων ἐκέλευεν ἐπὶ τὸν παῖδα προσφέρειν αὐτῷ πιεῖν, Οὐχ ὅτι διψῶ, φησίν, ἵνα δὲ μὴ διψήσω. ἐν δὲ Βυζαντίῳ κιθαρῳδοῦ τὸ μὲν προοίμιον ᾄσαντος εὖ, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἀποτυγχάνοντος, p. 350. ἀναστὰς ἐκήρυξεν, ῞Ος ἂν καταμηνύσῃ τὸν τὸ προοίμιον ᾄσαντα κιθαρῳδόν, λήψεται χιλίας δραχμάς. ἐρωτηθεὶς δ' ὑπό τινος, τίνες εἰσὶν οἱ μοχθηρότατοι, τῶν ἐν Παμ- C. 10. φυλίᾳ Φασηλίτας μὲν ἔφησε μοχθηροτάτους εἶναι, Σιδήτας δὲ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ. πάλιν δ' ἐπερωτηθείς, ὥς φησιν 'Ηγήσανδρος, πότερα Βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι τυγχάνουσιν ὄντες ἢ Θετταλοί, 'Ηλείους ἔφησιν. ἀναστήσας δέ ποτε καὶ τρόπαιον ἐν τῇ διατριβῇ ἐπέγραψε ΚΑΤΑ B ΤΩΝ ΚΑΚΩΣ ΚΙΘΑΡΙΖΟΝΤΩΝ. ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπό τινος, τίνα τῶν πλοίων ἀσφαλέστατά ἐστι, τὰ μακρὰ ἢ τὰ στρογγύλα, Τὰ νενεωλκημένα, εἶπεν. ἐν 'Ρόδῳ δ' ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς οὐδεὶς ἐπεσημήνατο, καταλιπὼν τὸ θέατρον ἐξῆλθεν εἰπών. ῞Οπου τὸ ἀδάπανον οὐ ποιεῖτε, πῶς ἐγὼ ἐλπίζω [7]) παρ' ὑμῶν ἔρανον λήψεσθαι; Γυμνικοὺς δὲ ἀγῶνας, ἔφη, διατιθέτωσαν 'Ηλεῖοι, Κορίνθιοι δὲ θυμελικούς [8]), 'Αθηναῖοι δὲ σκηνικούς. εἰ δέ τις τούτων C πλημμελοίη, μαστιγούσθωσαν [9]) Λακεδαιμόνιοι· ἐπισκώπτων τὰς παρ' αὐτοῖς ἀγομένας μαστιγώσεις, ὥς φησι Χαρικλῆς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ [10]) ἀστικοῦ ἀγῶνος. Γ[illegible]

1) ita cod. ἀμυγδαλῆν V. ἀμυγδαλῆν L. [illegible] V. 3) κατά om. V. 4) τύχης L. 5) Dind. [illegible] Dindorf. indicata lacuna. οὐκ ἰθαλίσκοντα [illegible] 8) θυννικούς V. 9) μαστ. — ἀγομένας [illegible] ditum ex codd.

λεμαίου δὲ τοῦ βασιλέως περὶ κιθαριστικῆς πρὸς αὐτὸν διαλεγομένου φιλονεικότερον, Ἕτερόν ἐστιν, εἶπεν, ὦ βασιλεῦ, σκῆπτρον, ἕτερον δὲ πλῆκτρον· ὥς φησι Καπίτων ὁ ἐποποιὸς ἐν τετάρτῳ τῶν πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνημά-
D των. παρακληθεὶς δὲ ἀκοῦσαί ποτε κιθαρῳδοῦ μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἔφη·

Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε [1]).

καί τινος εἰπόντος, Τὸ ποῖον; ἔφη, Καλῶς μὲν κιθαρίζειν ἔδωκεν, ᾄδειν δὲ καλῶς ἀνένευσεν. δοκοῦ δέ ποτε καταπεσούσης καὶ ἀποκτεινάσης ἕνα τῶν πονηρῶν, Ἄνδρες, ἔφη, δοκῶ, εἰσὶ θεοί, εἰ δὲ μή εἰσι, δοκοί εἰσιν.

Ἀναγράφει δὲ καὶ τάδε μετὰ τὰ προειρημένα τοῦ Στρατονίκου ἀπομνημονευμάτων οὕτως. Στρατόνικος πρὸς
E τὸν Χρυσογόνου πατέρα λέγοντα, ὅτι πάντα αὐτῷ ὑπάρχει οἰκεῖα· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐργολάβος εἶναι, τῶν δὲ υἱῶν ὁ μὲν διδάξει, ὁ δὲ αὐλήσει, Προσδεῖ γε, ἔφη ὁ Στρατόνικος, ἔτι ἑνός. εἰπόντος [2]) δὲ Τίνος; Θεάτρου, ἔφη, οἰκείου. ἐρομένου δέ τινος, ὅ τι τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν περινοστεῖ, ἀλλ' οὐκ ἐν μιᾷ πόλει διαμένει, Παρὰ τῶν Μουσῶν ἔφη εἰληφέναι τέλος τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας, παρ' ὧν πράττεσθαι μισθὸν ἀμουσίας. τὸν Φάωνα δὲ ἔφη αὐλεῖν
F οὐχ Ἁρμονίαν, ἀλλὰ τὸν Κάδμον. προσποιουμένου δὲ εἶναι Φάωνος αὐλητικοῦ καὶ ἔχειν φάσκοντος Μεγαροῖ χορόν, Ληρεῖς, ἔφη· ἐκεῖ μὲν γὰρ οὐκ ἔχεις, ἀλλ' ἔχει. μάλιστα δὲ θαυμάζειν ἔφη τὴν τοῦ σοφιστοῦ Σατύρου μητέρα, ὅτι ὃν οὐδεμία πόλις ἐνεγκεῖν οἵα τε δέκα ἡμέρας, ἐκείνη δέκα μῆνας ἤνεγκε. πυνθανόμενος δ' ἐν Ἰλίῳ ἐπιδημεῖν
p.351. αὐτὸν ἐν τοῖς Ἰλιείοις, Ἀεί, ἔφησεν, Ἰλίῳ κακά. Μυννακοῦ [3]) δ' αὐτῷ περὶ μουσικῆς διαμφισβητοῦντος, οὐ προσέχειν αὐτῷ ἔφη, ὅτι ἀνώτερον τοῦ σφυροῦ λέγει. τὸν δὲ Φαῦλον ἰατρὸν ἀπαυθημερίζειν ἔφη ποιεῖν εἰς Ἅιδου τοὺς θεραπευομένους. ἀπαντήσας δέ τινι τῶν γνωρίμων, ὡς εἶδεν [4]) ἐσπογγισμένα τὰ ὑποδήματα καλῶς, συνηχθέσθη ὡς πράττοντι κακῶς, νομίζων οὐκ ἂν οὕτως ἐσπογγίσθαι καλῶς, εἰ μὴ αὐτὸς ἐσπόγγισεν. ἐν Τειχιοῦντι δὲ τῆς

1) Iliad. π. 250. 2) *εἰπόντος — ἐρομένου δέ τινος* desunt vv. 3) ita cod. *Μιννακοῦ* v. 4) Dind. *ἴδεν* v.

Μιλήτου μιγάδων οἰκούντων, ὡς ἑώρα πάντας τοὺς τά- B
φους ξενικοὺς ὄντας, Ἀπίωμεν, ἔφη, παῖ· ἐνταῦθα γὰρ
οἱ ξένοι ἐοίκασιν ἀποθνήσκειν, τῶν δ' ἀστῶν οὐδείς. Ζή-
θου δὲ τοῦ κιθαριστοῦ διεξιόντος περὶ μουσικῆς, μόνῳ δὴ
οὐκ ἔφη προσήκειν περὶ μουσικῆς λαλεῖν, ὅς γ', ἔφη[1]) τὸ
ἀμουσότατον τῶν ὀνομάτων εἵλου, εἰ σεαυτὸν ἀντ' Ἀμ-
φίονος Ζῆθον καλεῖς. Μακεδόνα δέ τινα κιθαρίζειν διδά-
σκων ἐκπικρανθεὶς ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτὸν ποιεῖν τῶν δεόν-
των, Εἰς Μακεδονίαν, ἔφη.

Πρὸς βαλανείῳ ψυχρῷ καὶ φαύλῳ κεκοσμημένον
ἰδὼν ἡρῷον λαμπρῶς, ὡς ἐξῆλθε λελουμένος κακῶς, Οὐ C
θαυμάζω, ἔφη, ὅτι πολλοὶ ἀνάκεινται πίνακες· ἕκαστον
γὰρ τῶν λουομένων ὡς σωθέντα ἀνατιθέναι. ἐν Αἴνῳ δὲ
ἔφη τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας εἶναι ψῦχος[2]), τοὺς δὲ τέττα-
ρας χειμῶνα. τοὺς δὲ Ποντικοὺς ἐκ τοῦ πολλοῦ ἥκειν
πόντου, ὥσπερ ἐκ τοῦ ὀλέθρου. τοὺς δὲ Ῥοδίους ἐκάλει
λευκοὺς Κυρηναίους καὶ μνηστήρων[3]) πόλιν, τὴν δ'[4])
Ἡράκλειαν ἀνδροκόρινθον, καὶ τὸ Βυζάντιον μασχάλην
τῆς Ἑλλάδος, τοὺς δὲ Λευκαδίους ἑώλους Κορινθίους, τοὺς
δ' Ἀμβρακιώτας μεμβρακιώτας. ἐκ τῆς δ' Ἡρακλείας ὡς D
ἐξῄει τὰς πύλας καὶ περιεσκόπει, ἐρομένου τινός, τί περι-
σκοπεῖ[5]), αἰσχύνεσθαι ἔφη, μὴ ὀφθῇ, ὥσπερ ἐκ πορνείου
ἐξιών. ἰδὼν δ' ἐν τῷ κύφωνι δεδεμένους δύο, Ὡς μικρο-
πολιτικόν, ἔφη, τὸ μὴ δύνασθαι συμπληρῶσαι. πρὸς δὲ
ἁρμονικόν τινα, κηπουρὸν ὄντα πρότερον, ἀμφισβητοῦντ'
αὐτῷ περὶ ἁρμονίας, ἔφη·

Ἄιδοι[6]) τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

ἐν Μαρωνείᾳ δὲ συμπίνων τισὶν ἐθέλειν ἔφη γνῶναι, κατὰ E
τίνα τόπον ἐστὶ τῆς πόλεως, ἐὰν κατακαλύψαντες ἄγω-
σιν. εἶθ'[7]) ὡς ἦγον καὶ ἠρώτων, Κατὰ τὸ καπηλεῖον,
ἔφη· ὅτι καπηλεῖα ἐδόκει εἶναι ἡ Μαρώνεια. τὸν δὲ Τη-
λεφάνην[8]), ἐπεὶ ἀναφυσᾶν ἤρχετο, παρακατακείμενος,
Ἄνω[9]), ἔφη, ὡς οἱ ἐρυγγάνοντες." τοῦ δὲ βαλανέως ἐν

1) ita ex codd. ὅς γε, omisso ἔφη, vulgo. 2) ψῦχος et χειμῶνα transponit Coraës. 3) καὶ τὴν Ῥόδον μνηστήρων Casaub. 4) καὶ τὴν δ' L. 5) ita ex codd. περισκοπεῖς v. 6) ἔρδοι Coraës. 7) ita ex codd. εἶτα v. 8) ita ex codd. Τηλεφάνη v. 9) Ἄνω additum ex codd.

Καρδίᾳ ῥύμμα γῆν μοχθηρὰν καὶ ὕδωρ ἁλμυρὸν παρέχοντος, πολιορκεῖσθαι ἔφη κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.

Νικήσας δ' ἐν Σικυῶνι τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἀνέθηκεν
F εἰς τὸ 'Ασκληπιεῖον[1]) τρόπαιον ἐπιγράψας· ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΑΚΩΝ ΚΙΘΑΡΙΖΟΝΤΩΝ. ᾄσαντος δέ τινος ἤρετο, τίνος[2]) τὸ μέλος. εἰπόντος δ', ὅτι Καρκίνου, Πολύ γε μᾶλλον, ἔφη, ἢ ἀνθρώπου. ἐν Μαρωνείᾳ δ' ἔφη οὐ γίνεσθαι ἔαρ, ἀλλ' ἀλέαν. ἐν Φασήλιδι[3]) δὲ
p.352. πρὸς τὸν παῖδα διαμφισβητοῦντος τοῦ βαλανέως περὶ τοῦ ἀργυρίου — ἦν γὰρ νόμος, πλείονος λούειν τοὺς ξένους —· Ὦ μιαρέ, ἔφη, παῖ, παρὰ χαλκοῦν με μικροῦ Φασηλίτην ἐποίησας. πρὸς δὲ τὸν ἐπαινοῦντα, ἵνα λάβῃ τι, αὐτὸς ἔφη μείζων εἶναι πτωχός. ἐν μικρᾷ δὲ πόλει διδάσκων ἔφη, Αὕτη οὐ πόλις ἐστίν[4]), ἀλλὰ μόλις. ἐν Πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ προσελθὼν[5]) ἠρώτησεν, εἰ πότιμον ἐστίν. εἰπόντων δὲ τῶν ἱμώντων, Ἡμεῖς γε τοῦτο πίνομεν· Οὐκ ἄρ', ἔφη, πότιμον ἐστίν· ἐτύγχανον δὲ οἱ ἄνθρωποι χλω-
C.11. ροὶ ὄντες. ἐπακούσας δὲ τῆς 'Ωδῖνος τῆς Τιμοθέου, Εἰ δ' ἐργολάβον, ἔφη, ἔτικτε καὶ μὴ θεόν, ποίας ἂν ἠφίει φωνάς; Πολυΐδου δὲ σεμνυνομένου, ὡς ἐνίκησε Τιμόθεον ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Φιλωτᾶς, θαυμάζειν ἔφη, εἰ ἀγνοεῖ, ὅτι αὐτὸς μὲν ψηφίσματα ποιεῖ, Τιμόθεος δὲ νόμους. πρὸς Ἄρειον δὲ τὸν ψάλτην ὀχλοῦντά τι αὐτόν, Ψάλλ' ἐς κόρακας, ἔφη. ἐν Σικυῶνι δὲ πρὸς νακοδέψην[6]) γεγενημένον, ἐπεὶ ἐλοιδορεῖτό τι αὐτῷ καὶ[7]) Κακόδαιμον ἔφη[8]), Νακόδαιμον ἔφη. τοὺς δὲ 'Ροδίους ὁ αὐτὸς Στρατόνικος σπαταλῶνας καὶ θερμοπότας θεωρῶν ἔφη αὐτοὺς[9]) λευκοὺς εἶναι Κυρηναίους. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν 'Ρόδον ἐκάλει
C μνηστήρων πόλιν, χρώματι μὲν εἰς ἀσωτίαν διαλλάττειν
C.12. ἐκείνων ἡγούμενος αὐτούς, ὁμοιότητι δ' εἰς καταφέρειαν ἡδονῆς τὴν πόλιν[10]) μνηστήρων εἰκάζων.

Ζηλωτὴς δὲ τῶν εὐτραπέλων λόγων τούτων ἐγένετο ὁ Στρατόνικος Σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ, ὥς φησιν Ἔφορος

1) Dindorf. 'Ασκληπεῖον v. 2) τίνος addidit Casaub. 3) ita Dindorf. Φασηλίδι v. 4) ἐστὶν additum ex codd. 5) εἰσελθὼν V. 6) κακοδέψην V. 7) καὶ addidit Dindorf. 8) ἔφη additum ex codd. 9) ita codex. αὐτοῦ v. 10) πόλιν πόλει Toupius.

ἐν δευτέρῳ περὶ εὑρημάτων, φάσκων καὶ Φιλόξενον τὸν
Κυθήριον περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακέναι. Φανίας δ' ὁ περι-
πατητικὸς ἐν δευτέρῳ περὶ ποιητῶν „Στρατόνικος (φησὶν)
ὁ Ἀθηναῖος δοκεῖ τὴν πολυχορδίαν εἰς τ[ὴ]ν ψιλὴν κιθά-
ρισιν πρῶτος εἰσενεγκεῖν, καὶ πρῶτος μαθητὰς τῶν ἁρμο-
νικῶν[1]) ἔλαβε καὶ διάγραμμα συνεστήσατο. ἦν δὲ καὶ ἐν D
τῷ γελοίῳ οὐκ ἀπίθανος.“ Φησὶ δὲ καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν
διὰ τὴν ἐν τῷ γελοίῳ παρρησίαν ὑπὸ Νικοκλέους τοῦ Κυ-
πρίων βασιλέως φάρμακον πιόντα, διὰ τὸ σκώπτειν αὐτοῦ
τοὺς υἱούς.

Τοῦ δ' Ἀριστοτέλους τεθαύμακα, ὃν πολυθρύλητον
πεποιήκασιν οἱ σοφοὶ οὗτοι, καλέ μου Δημόκριτε, καὶ εἰ
τῶν λόγων[2]) αὐτοῦ πρεσβεύεις, ὡς καὶ τῶν ἄλλων φιλο-
σόφων τε καὶ ῥητόρων, τῆς ἀκριβείας, πότε μαθὼν ἢ
παρὰ τίνος ἀνελθόντος ἐκ τοῦ βυθοῦ Πρωτέως ἢ Νηρέως, E
τί ποιοῦσιν οἱ ἰχθύες ἢ πῶς κοιμῶνται ἢ πῶς διαιτῶνται·
Τοιαῦτα γὰρ συνέγραψεν, ὡς εἶναι κατὰ τὸν κωμῳδιο-
ποιὸν[3]) θαύματα μωροῖς. Φησὶ γάρ, ὅτι κήρυκες μὲν καὶ
πάντα τὰ ὀστρακόδερμα ἀνόχευτον αὐτῶν ἐστι τὸ γένος,
καὶ ὅτι ἡ πορφύρα καὶ ὁ κήρυξ μακρόβια· ζῆν γὰρ τὴν
πορφύραν ἔτη ἕξ, πόθεν αὐτῷ εἰδέναι; καὶ ὅτι ἐπὶ πλεῖ-
στον χρόνον ἐν ὀχείᾳ γίνεται ἡ[4]) ἔχιδνα· καὶ ὅτι μέγι-
στόν ἐστιν ἡ φάττα, δεύτερον δὲ ἡ οἰνάς, ἐλάχιστον δὲ F
ἡ τρυγών. πόθεν δ', ὅτι ὁ μὲν ἄρρην ἵππος ζῇ ἔτη πέντε
καὶ τριάκοντα[5]), ἡ δὲ θήλεια πλείω τῶν τεσσαράκοντα;
βιῶναι[6]) φήσας τινὰ καὶ ἑβδομήκοντα πέντε. ἱστορεῖ δέ,
ὅτι καὶ ἐκ τῆς τῶν φθειρῶν ὀχείας αἱ κόνιδες γεννῶνται,
καὶ ὅτι ἐκ τοῦ σκώληκος μεταβάλλοντος γίνεται κάμπη,
ἐξ ἧς βομβυλιός, ἀφ' οὗ ὁ νεκύδαλλος[7]) ὀνομαζόμενος.
ἀλλὰ μὴν καὶ τὰς μελίσσας βιοῦν φησι μέχρι ἐτῶν ἕξ,
τινὰς[8]) δὲ καὶ ἑπτά. οὐκ ὦφθαι δέ φησιν οὔτε μέλισσαν
οὔτε κηφῆνα ὀχεύοντας, ὅθεν οὐκ εἶναι διιδεῖν, πότερα p.353.
αὐτῶν ἄρρενα ἢ θήλεα[9]). πόθεν δέ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἡσ-

1) Schweigh. ἁρμονιῶν v. 2) τοὺς λόγους Schweigh.
3) ita ex codd. κωμῳδοποιὸν v. 4) ἡ additum ex codd.
5) ita codd. τριάκοντα πέντε v. 6) ita codex. βιῶσαι v.
7) ita ex codd. νεκύδαλος v. 8) ita ex codd. τινὰ v. 9) ita
ex codd. θήλεια v.

σονες μελισσῶν· ἀεὶ γὰρ αὗται τὴν ἰσότητα τοῦ βίου τη-
ροῦσιν, οὐ μεταβαλλόμεναι, ἀλλ' ἀγείρουσαι καὶ ἀδιδάκτως
ποιοῦσαι· οἱ δ' ἄνθρωποι ἥσσονες μελισσῶν καὶ πλήρεις
οἰήσεως, ὡς ἐκεῖναι μέλιτος· πόθεν διετήρησεν; ἐν δὲ τῷ
περὶ μακροβιότητός φησιν, ὅτι ὦπταί τις μυῖα ἔτη ἓξ ἢ
ἑπτὰ ζήσασα. Τίς γὰρ τούτων ἡ ἀπόδειξις;

Ποῦ δὲ εἶδεν ἐκ κέρατος ἐλάφου κισσὸν ἀναφύντα;
γλαῦκες δὲ, φησί, καὶ κόρακες ἡμέρας ἀδυνατοῦσι βλέπειν·
B διὸ νύκτωρ τὴν τροφὴν ἑαυτοῖς θηρεύουσι, καὶ οὐ πᾶσαν
νύκτα, ἀλλὰ τὴν ἀρχέσπερον. καὶ τὰς ἰδέας δὲ τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτῶν οὐκ ἐμφερεῖς εἶναι· τοῖς μὲν γὰρ γλαυκαί,
τοῖς δὲ μέλαιναι, τοῖς δὲ χαροποί. ἀνθρώποις δ' ὅτι παν-
τοῖος ὁ[1]) ὀφθαλμός, ἠθῶν τε διαφορὰς εἶναι περὶ τοὺς
ὀφθαλμοὺς λέγει· τοὺς μὲν γὰρ αἰγωποὺς τῶν ἀνθρώπων
πρὸς ὀξύτητα μὲν ὄψεως εὖ πεφυκέναι, τὰ δ' ἤθη βελ-
τίστους εἶναι. καὶ τῶν ἄλλων τοὺς μὲν ἐκτὸς ἔχειν τοὺς
C ὀφθαλμούς, τοὺς δὲ ἐντός, ἄλλους δὲ μέσως. καὶ τοὺς μὲν
ἐντὸς[2]) ὀξυωπεστάτους εἶναι, τοὺς δὲ ἐκτὸς κακοηθεστά-
τους· οἱ δὲ μέσως, φησίν, ἔχοντες ἐπιεικεῖς. εἶναι δέ
τινας καὶ σκαρδαμυκτικούς, τοὺς δ' ἀτενεῖς, τοὺς δὲ μέ-
σους· ἀναιδεῖς δ' εἶναι τοὺς σκαρδαμυκτικούς, ἀβεβαίους
δ' εἶναι τοὺς ἀτενεῖς· τοὺς δὲ μέσους βελτίστων ἠθῶν.
μόνον τε ἄνθρωπον τῶν ζῴων τὴν καρδίαν ἔχειν ἐν τοῖς
ἀριστεροῖς μέρεσι, τὰ δ' ἄλλα ζῷα ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τοὺς
ἄρρενας τῶν θηλειῶν πλείονας ὀδόντας ἔχειν. τετηρῆσθαι
δὲ[3]) φησι τοῦτο καὶ ἐπὶ προβάτου καὶ ἐπὶ συὸς καὶ ἐπὶ
D αἰγός. τῶν δὲ ἰχθύων οὐδένα γεννᾶσθαι ὄρχεις ἔχοντα.
μαστοὺς δὲ οὔτ' ἰχθὺν ἔχειν οὔτε ὄρνιθας. δελφῖνα δὲ
μόνον οὐκ ἔχειν χολήν. ἔνιοι δὲ, φησίν, ἐπὶ μὲν τῷ ἥπατι
οὐκ ἔχουσι χολήν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἐντέροις, ὡς ἔλοψ[4])
καὶ συναγρὶς καὶ σμύραινα καὶ ξιφίας καὶ χελιδών. ἡ
δὲ ἀμία παρ' ὅλον τὸ ἔντερον παρατεταμένην ἔχει τὴν
χολήν· ἱέραξ δὲ καὶ ἰκτῖνος[5]) πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τοῖς
ἐντέροις· ὁ δὲ αἰγοκέφαλος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τῇ κοιλίᾳ·

1) ὁ add. ex cod. 2) ἐντὸς insertum ex cod. 3) δὲ add. ex cod. 4) ita cod. ἔλλοψ vulg. 5) ita Dindorf. ἴκτινος vulg.

περιστερὰ δὲ καὶ ὄρτυξ καὶ χελιδὼν οἱ μὲν πρὸς τοῖς ἐν-
τέροις, οἱ δὲ πρὸς τῇ κοιλίᾳ.

Τὰ δὲ μαλακόδερμά φησι καὶ τὰ ὀστρακόδερμα καὶ E
τὰ σελαχώδη καὶ τὰ ἔντομα πλείονα χρόνον ὀχεύειν.
δελφῖνα δὲ καί τινας τῶν ἰχθύων παρακατακλινομένους
ὀχεύειν, καὶ εἶναι τῶν μὲν δελφίνων βραδεῖαν τὴν μίξιν,
τῶν δὲ ἰχθύων ταχεῖαν. ἔτι ὁ λέων, φησί, στερέμνια ἔχει
τὰ ὀστᾶ καὶ κοπτομένων αὐτῶν ὥσπερ ἐκ τῶν λίθων πῦρ
ἐκλάμπει. δελφὶς δὲ ὀστᾶ μὲν ἔχει, καὶ οὐκ ἄκανθαν,
τὰ δὲ σελάχη καὶ χόνδρον καὶ ἄκανθαν. τῶν δὲ ζώων[1]) C. 13.
τὰ μὲν εἶναι χερσαῖα, τὰ δὲ ἔνυδρα, τὰ δὲ πυριγενῆ.
εἶναι δέ τινα[2]) καὶ ἐφήμερα καλούμενα, ἃ μίαν μόνην F
ἡμέραν ζῆν. τὰ δὲ ἀμφίβια εἶναι, ὡς τὸν ποτάμιον ἵππον
καὶ κροκόδειλον καὶ ἔνυδριν. πάντα τε τὰ ζῷα δύο ἡγεμό-
νας ἔχειν πόδας, καρκίνον δὲ τέσσαρας. ὅσα δ' ἔναιμά
ἐστι, φησί, τῶν ζώων ἢ ἄποδά ἐστιν ἢ δίποδα ἢ τετρά-
ποδα· ὅσα δὲ τῶν τεσσάρων πλείονας ἔχει πόδας, ἄναιμά
ἐστι. διὸ καὶ πάντα τὰ κινούμενα τέτταρσι σημείοις κινεῖ-
ται· ἄνθρωπος μὲν δύο ποσὶ καὶ χερσὶ δύο, ὄρνις δὲ δύο
ποσὶ καὶ δύο πτέρυξιν, ἔγχελυς καὶ γόγγρος δύο πτερυ-
γίοις καὶ δύο καμπαῖς. ἔτι τῶν ζῴων τὰ μὲν ἔχει χεῖρας, p. 354.
ὡς ἄνθρωπος, τὰ δὲ δοκεῖ, ὡς πίθηκος. οὐδὲν γὰρ τῶν
ἀλόγων ζῴων δίδωσι καὶ λαμβάνει, πρὸς ἅπερ αἱ χεῖρες
ὄργανα δέδονται[3]). πάλιν τῶν ζῴων τὰ μὲν ἄρθρα ἔχει[4]),
ὡς ἄνθρωπος, ὄνος, βοῦς, τὰ δὲ ἄναρθρά ἐστιν, οἷον
ὄφεις, ὄστρεα, πλεύμονες[5]). πολλά τε τῶν ζῴων οὐ κατὰ
πᾶσαν ὥραν φαίνεται, οἷον τὰ φωλεύοντα. καὶ ὅσα δὲ μὴ
φωλεύει, οὐκ ἀεὶ φαίνεται, οἷον χελιδόνες καὶ πελαργοί.

Πολλὰ δὲ ἔχων ἔτι λέγειν περὶ ὧν ἐλήρησεν ὁ Φαρ-
μακοπώλης παύομαι, καίτοι εἰδὼς καὶ Ἐπίκουρον τὸν φιλα- B
ληθέστατον ταῦτ' εἰπόντα περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ περὶ ἐπιτη-
δευμάτων ἐπιστολῇ, ὅτι καταφαγὼν τὰ πατρῷα ἐπὶ στρα-
τείαν ὥρμησε, καὶ ὅτι ἐν ταύτῃ κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ
φαρμακοπωλεῖν ἦλθεν· εἶτα ἀναπεπταμένου τοῦ Πλά-

1) ita Casaub. τῶν δ' ἰχθύων vulg. 2) ζῶα addit L.
3) δίδονται L. 4) ita codd. τὰ μὲν ἔναρθρα v. 5) ita ex
6) codd. πνεύμονες v.

τινος περιπάτου, φησί, παραβαλὼν ἑαυτὸν προσεκάθισε[1]) τοῖς λόγοις, οὐκ ὢν ἀφυής. καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν θεωρουμένην ἐξῆλθεν. οἶδα δέ, ὅτι ταῦτα μόνος Ἐπίκου-
C ρος εἴρηκε κατ' αὐτοῦ, οὔτε δ' Εὐβουλίδης, ἀλλ' οὐδὲ Κηφισόδωρος τοιοῦτόν τι ἐτόλμησεν εἰπεῖν κατὰ τοῦ Σταγειρίτου, καίτοι καὶ συγγράμματα ἐκδόντες κατὰ τἀνδρός. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν φησὶ τὸν σοφιστὴν ἐκ φορμοφόρου καὶ ξυλοφόρου πρῶτον μὲν γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου· θαυμασθέντα δ' ὑπ' ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινῶν ἰδίᾳ συνθέσει ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ τινὶ γράμματα, ἀφ' ὧν ἐπὶ τὸ σοφιστεύειν ὁρμῆσαι.
D κἀγὼ δέ, ἄνδρες συνδαιταλεῖς, ἀπὸ τῶν πολλῶν τούτων λόγων τὴν ὁρμὴν ἔχω ἐπὶ τὸ ἤδη γαστρίζεσθαι. εἰπόντος οὖν τινος, ἔτι παρασκευάζεσθαι τοὺς μαγείρους, διὰ τὴν πολλὴν τῶν λόγων ἑστίασιν, ἵνα μὴ ψυχρὰ παραθῶσιν — οὐδεὶς γὰρ ἂν φάγοι ψυχρῶν —· ὁ Κύνουλκος ἔφη, κατὰ τὸν Ἀλέξιδος τοῦ κωμῳδιοποιοῦ[2]) Μίλκωνα, ἐγώ, φησίν,

> ἂν[3]) μὴ παραθῶσι θερμά. τἀγαθὸν Πλάτων
> ἁπανταχοῦ φησ'[4]) ἀγαθὸν εἶναι. μανθάνεις;
> τὸ δ' ἡδὺ πάντως ἡδύ, κἀκεῖ[5]) κἀνθάδε.

E οὐκ ἀχαρίστως[6]) δὲ καὶ Σφαῖρον[7]), τὸν συσχολάσαντα μὲν Χρυσίππῳ παρὰ Κλεάνθει, μετάπεμπτον δὲ γενόμενον εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου, κηρίνων ποτὲ ἐν τῷ δείπνῳ παρατεθεισῶν ὀρνίθων, ἐκτείναντα τὰς χεῖρας ἐπισχεθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὡς ψεύδει συγκατατιθέμενον. τὸν δ' εὐστόχως ἀποφήνασθαι εἰπόντα οὐ τούτῳ συγκατατίθεσθαι, ὅτι εἰσὶν ὄρνεις, ἀλλ' ὅτι εὔλογόν ἐστι ταύτας ὄρνεις εἶναι. διαφέρειν δὲ τὴν καταλη-
F πτικὴν φαντασίαν τοῦ εὐλόγου· τὴν μὲν γὰρ ἀδιάψευστον εἶναι, τὸ δ' εὔλογον ἄλλως ἀποβαίνειν. καὶ ἡμῖν οὖν κατὰ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ τῶν κηρίνων περιενεχθήτω, ἵνα κἂν κατὰ τὴν ὄψιν πλανᾶσθαι δυνώμεθα, ἵνα μὴ πάντα λαλῶμεν.

1) παρεκάθισε V. 2) Schw. κωμῳδοποιοῦ V. 3) Dind. ἐὰν V. 4) Grotius. τἀγαθὸν Πλάτωνα πανταχοῦ φῇς V. 5) κἀκεῖ add. ex codd. 6) ἀχαρίτως L. 7) Σφαῖρόν φασι Schw.

Καὶ μελλόντων ἤδη δειπνεῖν ἐπισχεῖν ἐκέλευεν[1]) ὁ C. 14.
Δάφνος, ἐπειπὼν τὸ ἐκ Μαμμακύθου Ἀρισταγόρου[2]) ἢ p. 355.
Αὐρῶν Μεταγένους λαβεῖν·

Ὥσπερ ἐπειδὰν δειπνῶμέν που, τότε πλεῖστα λαλοῦμεν ἅπαντες.

κἀγώ φημι ἐνδεῶς εἰρῆσθαι τὸν περὶ ἰχθύων λόγον, πολλὰ εἰρηκότων καὶ Ἀσκληπιαδῶν παίδων, Φιλοτίμου λέγω ἐν τοῖς περὶ τροφῆς καὶ Μνησιθέου τοῦ Ἀθηναίου, ἔτι δὲ Διφίλου τοῦ Σιφνίου. οὗτος γὰρ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίνουσί φησιν, ὅτι τῶν θαλασσίων ἰχθύων οἱ μὲν πετραῖοί εἰσιν B εὔφθαρτοι, εὔχυλοι, σμηκτικοί, κοῦφοι, ὀλιγότροφοι, οἱ δὲ πελάγιοι δυσφθαρτότεροι, πολύτροφοι, δυσοικονόμητοι. καὶ τῶν πετραίων ὁ φυκὴν[3]) καὶ ἡ φυκίς, ἁπαλώτατα ἰχθύδια ὄντα ἄβρωμα[4]) καὶ εὔφθαρτά ἐστιν, ἡ δὲ πέρκη τούτοις προσεοικυῖα κατὰ τόπους ὀλίγῳ διαλλάττει. οἱ δὲ κωβιοὶ ἀναλογοῦσι τῇ πέρκῃ· ὧν οἱ μικροὶ καὶ οἱ λευκοὶ ἁπαλοί εἰσιν, ἄβρωμοι, εὔχυλοι, εὔπεπτοι· οἱ δὲ χλωροί, — καλοῦνται δὲ καυλῖναι — ξηροί εἰσι καὶ ἀλιπεῖς. αἱ C δὲ χάνναι ἁπαλόσαρκοι, σκληρότεροι δὲ τῆς πέρκης. ὁ δὲ σκάρος ἁπαλόσαρκος, ψαθυρός, γλυκύς, κοῦφος, εὔπεπτος, εὐανάδοτος, εὐκοίλιος. τούτων δὲ ὁ πρόσφατος ὕποπτος, ἐπειδὴ τοὺς θαλαττίους λαγὼς θηρεύοντες σιτοῦνται· διὸ καὶ τὰ ἐντὸς χολέρας ποιητικὰ ἔχει. ἡ δὲ καλουμένη κηρὶς ἁπαλόσαρκος, εὐκοίλιος, εὐστόμαχος· ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς D παχύνει καὶ σμήχει. ὀρφὸς ἢ ὀρφὼς εὔχυλος, πολύχυλος, γλίσχρος, δύσφθαρτος, πολύτροφος, οὐρητικός. τὰ δὲ πρὸς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ γλίσχρα, εὔπεπτα, τὰ δὲ σαρκώδη δύσπεπτα, βαρύτερα· ἁπαλώτερον δὲ τὸ οὐραῖον· φλέγματος δ' ἐστὶ ἐραστικὸς ὁ ἰχθὺς καὶ δύσπεπτος. αἱ δὲ σφύραιναι τῶν γόγγρων εἰσὶ τροφιμώτεραι. ἡ δὲ λιμναία[5]) ἔγχελυς τῆς θαλασσίας ἐστὶν εὐστομωτέρα[6]) καὶ πολυτροφωτέρα. τῷ δὲ μελανούρῳ ἀναλογεῖ ὁ χρύσοφρυς. σκορπίοι δὲ οἱ πελάγιοι καὶ κιρροὶ τροφιμώτεροι τῶν τεναγωδῶν E τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν μεγάλων[7])."

1) ἐκέλευσεν Dind. ex codd. 2) Ἀρισταγόρου addidit Dalecampius. conf. l. 11. p. 571. B. 3) φύκης Schweigh. 4) Dind. ἄβρομα v. ita et infra ἄβρομοι. 5) Dind. λιμνία vulg. 6) ita codd. ἀστομωτέρα vulg. 6) μελάνων Coraës.

„Σπάρος δὲ δριμύς, ἁπαλόσαρκος, ἄβρωμος, εὐστόμα-
χος, εὐρητικός, οὐκ ἄπεπτος· ταγηνιστὸς δὲ δύσπεπτος.
τρίγλη εὐστόμαχος, παραστύφουσα, σκληρόσαρκος, δύσφθαρ-
τος, ἐφεκτικὴ κοιλίας, καὶ μάλιστα ἡ ἐξ ἀνθράκων· ἡ δὲ
ἀπὸ τηγάνου βαρεῖα καὶ δύσπεπτος, κοινῶς δὲ πᾶσα αἵ-
ματος ἐκκριτική. συνόδους καὶ χάραξ τοῦ μὲν αὐτοῦ γέ-
νους εἰσί, διαφέρει δ' ὁ χάραξ. Φάγρος γίνεται μὲν καὶ
F ποτάμιος, καλλίων δ' ἐστὶν ὁ θαλάττιος. καπρίσκος κα-
λεῖται μὲν καὶ μῦς, βρωμώδης δ' ἐστὶ καὶ σκληρός, κιθά-
ρου δ' ἐστὶ δυσπεπτότερος· δέρμα δὲ ἔχει εὐστόμιον. ῥαφὶς
ἡ βελόνη — καλεῖται δὲ[1]) καὶ ἀβλεννής — δύσπεπτος
ὑγρός, εὐκοίλιος[2]). θρίσσα καὶ τὰ ὁμογενῆ, χαλκὶς καὶ
ἐρίτιμος[3]), εὐανάδοτος. κεστρεὺς δὲ γίνεται μὲν καὶ θα-
λάσσιος καὶ λιμναῖος[4]) καὶ ποτάμιος. οὗτος δέ, φησί,
p. 356. καλεῖται καὶ[5]) ὀξύρυγχος· κορακῖνος δ' ὁ ἐκ τοῦ Νείλου.
ἥττων[6]) δ' ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ καὶ ὁ ἑφθὸς τοῦ ὀπτοῦ·
οὗτος γὰρ καὶ εὐστόμαχος καὶ εὐκοίλιος. σάλπη σκληρά,
ἄστομος. κρείσσων δὲ ἐν[7]) Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἡ ἐν τῷ
φθινοπώρῳ γινομένη· ὑγρόν τι γὰρ καὶ λευκόν, ἔτι δὲ
καὶ ἄβρωμον ἀνίησιν. ὁ γρύλλος ὅμοιος μέν ἐστιν ἐγχέ-
λει, ἄστομος δέ. ὁ δὲ ἱέραξ σληροσαρκότερος μὲν κόκκυγος,
τοῖς δ' ἄλλοις ὅμοιος· καὶ ὁ κόραξ ἱέρακος σκληρότερος.
οὐρανοσκόπος δὲ καὶ ὁ ἅγνος καλούμενος, ἢ καὶ καλλιώ-
B νυμος, βαρεῖς. βῶξ δὲ ἑφθός, εὔπεπτος, εὐανάδοτος[8])
ὑγρὸν ἀνιείς, εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' ἀνθράκων γλυκύτερος
καὶ ἁπαλώτερος. βάκχος εὔχυλος, πολύχυλος, εὔτροφος.
τράγος οὐκ εὔχυλος, ἄπεπτος, βρωμώδης. ψῆτται[9]), βού-
γλωσσοι[10]), εὔτροφοι καὶ ἡδεῖαι. τούτοις ἀναλογεῖ καὶ ὁ
ῥόμβος. λευκίσκοι[11]), κέφαλοι, κεστρεῖς, μυξῖνοι, χελ-
λῶνες[12]) ὅμοιοί εἰσι κατὰ τὴν προσφοράν, τοῦ δὲ κεφά-
λου καταδεέστερός ἐστιν ὁ κεστρεύς, ἥσσων δὲ ὁ μυξῖνος,
τελευταῖος ὁ χελλών[13]).“

1) Dind. γε vulg. 2) ita ex codd. εὔχυλος vulg. 3) ita Dalecamp. ἐρέτιμος vulg. 4) ita codd. καὶ ὁ λιμναῖος vulg. 5) καὶ om. L. 6) κρείττων Coraës. 7) δὲ ἡ ἐν Schweigh. 8) ita cod. εὐανάδοτος v. 9) Dind. ex cod. vestig. ψῆττα vulg. 10) codd. βούγλωσσος v. 11) Casaub. γλαυκίσκος v. 12) Dind. χελῶνες L. κολῶνες v. 13) Dind. ex cod. κόλων v.

„Θυννὶς δὲ καὶ θύννος βαρεῖς καὶ πολύτροφοι. ὁ δὲ
καλούμενος ἀκαρνὰν γλυκύς ἐστι καὶ παραστύφων, τρόφι-
μος δὲ καὶ εὐέκκριτος. ἡ δὲ ἀφύη βαρεῖά ἐστι καὶ δύσπε- C
πτος· ὧν ἡ λευκὴ καλεῖται κωβῖτις[1]. καὶ ὁ ἑψητὸς δέ,
τὸ μικρὸν ἰχθύδιον, τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστί. τῶν δὲ σελα-
χίων ὁ μὲν βοῦς κρεώδης, ὁ δὲ γαλεὸς κρείσσων[2]) ὁ ἀστε-
ρίας λεγόμενος· ὁ δὲ ἀλωπεκίας ὅμοιός ἐστι τῇ γεύσει
τῷ χερσαίῳ ζῴῳ, διὸ καὶ τοὐνόματος ἔτυχε. καὶ ἡ βατὶς
δὲ εὔστομος, ἡ δὲ ἀστερία βατὶς ἀπαλωτέρα καὶ εὔχυλος·
ὁ δὲ λειόβατος δυσκοιλιώτερος καὶ βρωμώδης. ἡ δὲ νάρκη
δύσπεπτος οὖσα τὰ μὲν κατὰ τὴν κεφαλὴν ἁπαλά τε D
καὶ εὐστόμαχα[3]) ἔχει, ἔτι δὲ εὔπεπτα, τὰ δ' ἄλλα οὔ.
κρείττονες δέ εἰσιν αἱ μικραί, καὶ μάλιστα αἱ λιτῶς ἑψό-
μεναι. ἡ δὲ ῥίνη καὶ αὐτὴ[4]) τῶν σελαχίων οὖσα εὔπε-
πτός ἐστι καὶ κούφη· ἡ δὲ μείζων καὶ τροφιμωτέρα. κοι-
νῶς δὲ πάντα τὰ σελάχια φυσώδη ἐστὶ καὶ κρεώδη καὶ
δυσκατέργαστα, πλεοναζόμενά τε τὰς ὄψεις ἀμβλύνει. ἡ
δὲ σηπία καὶ ἑψομένη μὲν ἁπαλὴ καὶ εὔστομος καὶ εὔ-
πεπτος, ἔτι δ' εὐκοίλιος· ὁ δ' ἀπ' αὐτῆς χυλὸς λεπτυν-
τικός ἐστιν αἵματος καὶ κινητικὸς τῆς δι' αἱμορροΐδων ἐκ- E
κρίσεως. τευθὶς δὲ εὐπεπτοτέρα καὶ τρόφιμος καὶ μᾶλλον
ἡ μικρά· ἡ δὲ ἑφθὴ σκληροτέρα[5]) ἐστὶ καὶ οὐκ εὔστο-
μος. ὁ δὲ πώλυψ συνεργεῖ μὲν ἀφροδισίοις, σκληρὸς δέ
ἐστι καὶ δύσπεπτος· ὁ δὲ μείζων τροφιμώτερος. παρυ-
γραίνει δὲ καὶ κοιλίαν ἑψόμενος ἐπὶ πλεῖον καὶ τὸν στό-
μαχον ἵστησιν. ἐμφανίζει δὲ καὶ Ἄλεξις ἐν Παμφίλῃ
τοῦ πολύποδος[6]) τὸ χρήσιμον λέγων ὧδε·

Ἐρῶντι[7]) δή, Κτήσων[8]) τί μᾶλλον συμφέρει
ὧν νῦν φέρων πάρειμι; κήρυκας, κτένας,
βολβούς, μέγαν τε πουλύπουν[9]), ἰχθῦς θ' ἁδρούς. F

ἡ δὲ πηλαμὺς[10]) πολύτροφος μέν ἐστι καὶ βαρεῖα, οὐρη-
τικὴ δὲ καὶ δύσπεπτος· ταριχευθεῖσα δὲ κυβίῳ[11]) ὁμοίως

1) κιβωτὶς V. 2) ita codd. κρέσσων L. κρέσσον V. 3) εὔστομα Coraës. 4) ita cod. αὕτη v. 5) vv. καὶ τρόφιμος usque ad σκληροτέρα accesserunt ex cod. 6) πουλύποδος Dind. 7) Schw. ἐρῶν τί vulg. 8) Schw. δ' ἐκτήσω vulg. 9) Dind. πολύπουν vulg. 10) ita ex codd. πηλαμὶς vulgo et paullo post πηλαμίδι. 11) Rondeletus. καλλιβίῳ vulg.

εὐκοίλιος καὶ λεπτυντική. ἡ δὲ μείζων συνοδοντὶς καλεῖται. ἀναλογῶν μέντοι ὁ χελιδονίας τῇ πηλαμύδι σκληρότερός ἐστιν. ἡ δὲ χελιδὼν ἢ[1]) τῷ πουλύπῳ[2]) ἐοικυῖα ἔχει τὸ
p. 357. ἀφ' αὐτῆς ὑγρὸν εὔχροιαν ποιοῦν καὶ κινοῦν αἷμα. ὁ δὲ ὄρκυνος βορβορώδης[3])· καὶ ὁ μείζων προσέοικε τῷ χελιδονίᾳ κατὰ τὴν σκληρότητα· τὰ δὲ ὑπογάστρια αὐτοῦ καὶ ἡ κλεὶς εὔστομα καὶ ἁπαλά. οἱ δὲ κοσταὶ[4]) λεγόμενοι ταριχευθέντες εἰσὶ μέσοι. ξανθίας[5]) δ' ἐπὶ τοσὸν βρωμώδης ἐστὶ καὶ ἁπαλώτερος τοῦ ὀρκύνου." ταῦτα μὲν οὖν ὁ Δίφιλος εἴρηκεν.

Ὁ δὲ Ἀθηναῖος Μνησίθεος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν· „Τῶν μειζόνων φησὶν ἰχθύων γένος ὑφ' ὧν μὲν καλεῖσθαι τμητόν, ὑπ' ἄλλων δὲ πελάγιον, οἷον χρυσόφρυς καὶ γλαύ-
B κους καὶ φάγρους. εἰσὶ δὲ[6]) δυσκατέργαστοι· κατεργασθέντες δὲ πολλαπλασίαν τροφὴν παρέχουσι. τὸ δὲ τῶν λεπιδωτῶν[7]) γένος, οἷον θύννων, σκόμβρων, θυννίδων, γόγγρων καὶ τῶν τοιούτων, συμβαίνει τούτοις καὶ ἀγελαίοις εἶναι. τὰ μὲν οὖν μήτε καθ' αὑτὰ φαινόμενα μήτ' ἐν ταῖς ἀγέλαις ἐκφερόμενα μᾶλλόν ἐστιν εὔπεπτα, οἷον γόγγροι καὶ καρχαρίαι καὶ τὰ τοιαῦτα. τὰ δὲ ἀγελαῖα γένη τῶν ἰχθύων τούτων τὴν μὲν ἐδωδὴν ἡδεῖαν ἔχει· πίονα γάρ ἐστι· βαρεῖαν δὲ καὶ δυσκατέργαστον. διὸ καὶ ταριχεύεσθαι δύναται μάλιστα καὶ ἔστι τῶν ταριχηρῶν βέλτιστα
C γένη ταῦτα. χρήσιμοι δ' εἰσὶν ὀπτοί· τήκεται γὰρ τὸ πιμελῶδες αὐτῶν. τὰ δὲ καλούμενα δαρτὰ τὸ μὲν ὅλον ἐστὶν ὅσα τραχεῖαν ἔχει τὴν ἐπίφυσιν τοῦ δέρματος, οὐ λεπίσιν, ἀλλ' οἷον ἔχουσιν αἱ βατίδες καὶ ῥῖναι. ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶ μὲν εὔθρυπτα, οὐκ εὐώδη δέ· καὶ τροφὰς ἐμποιεῖ τοῖς σώμασιν ὑγράς, ὑπάγει δὲ καὶ τὰς κοιλίας μάλιστα πάντων τῶν ἑψομένων ἰχθύων. τὰ δὲ ὀπτώμενα χείρονα. τὸ δὲ τῶν μαλακίων γένος, οἷα πολυπόδων[8]) τε καὶ σηπιῶν καὶ τῶν τοιούτων, τὴν μὲν σάρκα δύσπεπτον
D ἔχει· διὸ καὶ πρὸς ἀφροδισιασμοὺς ἁρμόττουσιν. αὐτοὶ μὲν γάρ εἰσι πνευματώδεις, ὁ δὲ τῶν ἀφροδισιασμῶν και-

1) χελιδὼν ἢ ἐλεδώνη Schneiderus. 2) ita codd. πολύπῳ vulg. 3) βρωμώδης Coraës. 4) κολίαι Schneider. 5) ξιφίας Rondeletus. 6) ita cod. εἰσὶ δὲ καὶ v. 7) ἀλεπιδώτων Huetius. 8) πουλυπόδων Dind.

ρὸς πνευματώδους προσδεῖται διαθέσεως. βελτίω δὲ ταῦτα
γίνεται ἑψηθέντα. τὰς γὰρ ὑγρότητας ἔχει πονηράς· ἰδεῖν
γοῦν ἔστιν, οἵας ἀφίησι πλυνόμενα. ταύτας οὖν ἡ ἕψησις[1])
ἐκκαλεῖται τῆς σαρκός· μαλακῆς γὰρ τῆς πυρώσεως καὶ
μεθ' ὑγροῦ διδομένης οἱονεὶ πλύσις τις αὐτῶν γίνεται.
τὰ δ' ὀπτώμενα καταξηραίνει τὰς ὑγρότητας· ἔτι δὲ καὶ
τῆς σαρκὸς αὐτῶν φύσει σκληρᾶς οὔσης κατὰ λόγον οὕτως E
ἔχει γίγνεσθαι αὐτά."

„Ἀφύαι δὲ καὶ μεμβράδες καὶ τριχίδες καὶ τἆλλα
ὅσων συγκατεσθίομεν τὰς ἀκάνθας, ταῦτα πάντα τὴν πέ-
ψιν φυσώδη ποιεῖ, τὴν δὲ τροφὴν δίδωσιν ὑγράν. τῆς οὖν
πέψεως οὐχ ὁμαλιζούσης, ἀλλὰ τῶν μὲν σαρκῶν ἄγαν
ταχὺ πεττομένων[2]), τῆς δὲ ἀκάνθης σχολῇ διαλυομένης
— καὶ γὰρ ἅμα αἱ ἀφύαι καθ' αὐτὰς ἀκανθώδεις —
ἐμποδισμὸς αὐτῶν ἑκατέρου γίνεται περὶ τὴν κατεργασίαν,
εἶτα φῦσαι μὲν ἀπὸ τῆς πέψεως, ὑγρασίαι δὲ ἀπὸ τῆς
τροφῆς συμβαίνουσι. βελτίω δ' ἐστὶν ἑψόμενα, τῆς δὲ F
κοιλίας ἐστὶν ἀνωμάλως ὑπακτικά. τὰ δὲ καλούμενα πε-
τραῖα, κωβιοὶ καὶ σκορπίοι καὶ ψῆτται καὶ τὰ ὅμοια,
τοῖς τε σώμασιν ἡμῶν ξηράν τε δίδωσι τροφήν, εὔογκα δ'
ἐστὶ καὶ τρόφιμα καὶ πέττεται[3]) ταχέως, καὶ οὐκ ἐγκα-
ταλείπει περιττώματα πολλά, πνευμάτων τε οὐκ ἔστι
περιποιητικά. γίνεται δ' εὐπεπτότερον ἅπαν ὄψον ταῖς
σκευασίαις ἁπλῶς ἀρτυθέν[4])· τὰ δὲ πετραῖα καὶ τῇ ἡδο-
νῇ[5]) ἁπλῶς σκευασθέντα. τούτοις δ' ὅμοιόν ἐστι γένος
τὸ καλούμενον μαλακόσαρκον, κίχλαι καὶ κόσσυφοι καὶ
τὰ ὅμοια. ἔστι δὲ ὑγρότερα μὲν ταῦτα ἐκείνων, πρὸς δὲ
τὰς ἀναλήψεις ἀπόλαυσιν ἔχει πλείω. τῆς[6]) μὲν κοιλίας p.358.
καὶ τῆς οὐρήσεως ὑπακτικώτερα ταῦτ' ἐστὶν ἐκείνων, διὰ
τὸ καὶ τὰς σάρκας ὑγροτέρας καὶ πλείους ἔχειν τῶν προει-
ρημένων. χρὴ δὲ ἐὰν μὲν τὴν κοιλίαν βούληταί τις ὑπά-
γειν, ἕψοντα διδόναι· μετρίως δὲ ἐχούσης, ὀπτηθέντα
γίνεται τρόφιμα. πρὸς δὲ τὰς οὐρήσεις ἀμφοτέρως σκευα-
σθέντα χρήσιμα."

1) codd. ὄψησις L. ὄψησιν V. 2) ita ex codd. πε-
πτομένων V. 3) ita ex codd. πέπτεται vulg. 4) ἀρτυ-
θέντα vulg. 5) διαφέρει addit Schweigh. 6) καὶ τῆς
Schweigh.

Οἱ δὲ τόποι τῆς θαλάσσης, ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι
συμβάλλουσιν, ἔτι δὲ πελάγη[1]) μεγάλα καὶ κόλποι θαλάτ-
της εἰσίν, ἐνταῦθα μὲν πάντες οἱ ἰχθύες εἰσὶν ὑγρότεροι
B καὶ μᾶλλον πίονες ὑπάρχουσι· καὶ ἐσθίεσθαι μὲν εἰσιν
ἡδίους, πρὸς δὲ τὴν πέψιν καὶ τροφὴν γίνονται χείρους.
ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τοῖς κειμένοις πρὸς τὰ πελάγη καὶ
λίαν ἀναπεπταμένοις σκληροὶ καὶ λεπτοὶ καὶ κυματοπλῆ-
γές[2]) εἰσιν οἱ πλείους. περὶ δὲ τοὺς ἀγχιβαθεῖς, ἐν οἷς
μὴ λίαν ἔγκειται μεγάλα πνεύματα, πρὸς δὲ[3]) τούτοις εἴ
που καὶ πόλεις[4]) σύνεγγύς εἰσιν, ἐνταῦθα δ' ἐστὶ τὰ πλεῖ-
στα γένη τῶν ἰχθύων ὁμαλῶς ἄριστα καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ
C πρὸς εὐπεψίαν καὶ πρὸς τὴν τροφὴν τοῦ σώματος. δύσ-
πεπτοι δὲ καὶ βαρύτατοι τῶν θαλασσίων εἰσὶν οἱ μετεκ-
βαίνοντες[5]) ἐκ τῆς θαλάσσης εἴς τε[6]) ποταμοὺς καὶ λίμνας,
οἷον κεστρεὺς καὶ συλλήβδην [τῶν ἰχθύων[7])] ὅσοι δύναν-
ται βιοτεύειν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὕδασι. τῶν δὲ τελείως
ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ λίμναις βιοτευόντων ἀμείνους εἰσὶν
οἱ ποτάμιοι· σῆψις γὰρ ὕδατος τὸ λιμναῖόν ἐστι. καὶ τῶν
ποταμίων δὲ αὐτῶν βέλτιστοί εἰσιν οἱ ἐν τοῖς ὀξυτάτοις
τῶν ποταμῶν ὄντες, οἵ τε πυροῦντες· οὗτοι γὰρ οὐ γίνον-
ται, ἐὰν[8]) μὴ ποταμὸς ὀξὺς ᾖ καὶ ψυχρός, διαφέρουσι
δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων εὐπεψίᾳ."

D Ταῦτα καὶ παρ' ἡμῶν[9]) ἔχετε, ἄνδρες φίλοι, ὀψω-
νησάντων κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτῶν ὑγιεινῶς· κατὰ γὰρ
τὸν Ἀντιφάνους Παράσιτον·

Ἐγὼ περὶ τὴν ὀψωνίαν μὲν οὐ πάνυ[10])
ἐσπούδακ', οὐδ' αὖ συνέτεμον λίαν πάνυ,
ὡς ἄν τις ἄλλως ἐξενεχθεῖσιν * *
ὅπου * *[11]) τοῦ διαλάβοι κραιπάλην
Ἑλληνικῶς.

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ οὕτως εἰμὶ φίλιχθυς, ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ
ποιητῇ ἐν Βουταλίωνι, ὅπερ δρᾶμα τῶν Ἀγροίκων ἐστὶν
ἑνὸς διασκευή. φησὶ γάρ·

1) τενάγη Casaubon. 2) ex cod. κυματοπληγεῖς vulgo.
3) codd. δὴ v. 4) codd. πόλει v. 5) codd. μεταβαίνοντες
V. μεταβαίνοντες L. 6) τε additum ex codd. 7) τῶν
ἰχθύων om. codex optimus. 8) ex codice. ἂν v. 9) ὑμῖν
V. 10) Casaub. πάνυ τι vulg. 11) Lacunas indicavit
Dindorf.

Καὶ μὴν ἑστιάσω τήμερον E
ὑμᾶς ἐγώ· σὺ δ᾽ ἀγοράσεις ἡμῖν λαβών,
Πίστ᾽[1]), ἀργύριον. B. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι
χρηστῶς ἀγοράζειν. φράζε δὴ φιλούμενον.
ὄψῳ τίνι χαίρεις; A. πᾶσι. B. καθ᾽ ἕκαστον λέγε,
ἰχθὺν τίν᾽ ἡδέως φάγοις ἄν; A. εἰς ἀγρὸν
ἦλθεν φέρων ποτ᾽ ἰχθυοπώλης μαινίδας
καὶ τριγλίδας, καὶ νὴ Δί᾽ ἤρεσεν[2]) σφόδρα
ἡμῖν ἅπασιν. B. εἶτα καὶ νῦν, εἰπέ μοι,
τούτων φάγοις ἄν; A. κἄν τις ἄλλος μικρὸς ᾖ·
τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα F
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς. B. τί φῄς, ὦ φίλτατε;
ἀνθρωποφάγους; πῶς οὖν ἂν[3]) ἄνθρωπος φάγοι;
A. δῆλον ὅτι ταῦτα δ᾽ ἐστὶν Ἑλένης βρώματα,
ἅ φησιν οὗτος[4]), μαινίδας καὶ τριγλίδας[5]).

ἐν δὲ τῷ Ἀγροίκῳ Ἑκάτης βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας εἶναι καὶ τὰς τριγλίδας. ἐκφαυλίζων δὲ καὶ Ἔφιππος[6]) C. 15.
τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων ἐν Φιλύρᾳ φησί·

Παππία[7]), βούλει δραμὼν
εἰς τὴν ἀγορὰν κατανοράσαι μοι; B. φράζε, τί. p. 359.
A. ἰχθῦς φρονοῦντας, ὦ πάτερ· μή μοι βρέφη.
B. οὐκ οἶσθ᾽, ὅτιῃ τἀργύριόν ἐστ᾽ ἰσάργυρον[8]);

Ἥδιστος δ᾽ ἐστὶ καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν τοῖς Ὀβελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρύνων ἅπαντα τὰ περὶ τὴν ὀψωνίαν καὶ λέγων ὧδε·

Ἀλλ᾽ ἀγόρασον εὐτελῶς·
ἅπαν[9]) γὰρ ἱκανόν ἐστι. B. φράζε δή ποτε.
A. μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρείως[10]), ὅ τι ἂν ᾖ,
ὁσίας[11]) ἕνεκ᾽, ἀρκεῖ· τευθίδια, σηπίδια· B
κἂν κάραβός τις ᾖ λαβεῖν, εἷς ἀρκέσει,
ἢ δύ᾽[12]) ἐπὶ τὴν τράπεζαν· ἐγχελύδια
Θήβηθεν[13]) ἐνίοτ᾽ ἔρχεται. τούτων[14]) λαβέ.
ἀλεκτρυόνιον, φάττιον, περδίκιον,
τοιαῦτα. δασύπους ἂν ἐπέλθῃ τις[15]), φέρε.
B. ὡς μικρολόγος εἶ. A. σὺ δέ γε[16]) λίαν πολυτελής.

1) ita Pors. πιστε vulg. 2) ἤρεσαν Schweigh. 3) πῶς οὖν ἂν Schweigh. e p. 313 B. πῶς V. πῶς ἰχθὺς L. 4) ἃ φ. οὗτ. addita ex codd. 5) ita codd. μαινίδες καὶ τριγλίδες vulg. 6) cod. et p. 359 D. Φίλιππος vulg. 7) Schweigh. πακία vulg. 8) Heringa. ἔστ᾽ εἰς ἄργυρον vulg. 9) Dind. ἅπαντα vulg. 10) codex. καθαρίως vulg. 11) ἂν ᾖ ὁσίας Casaub. ἂν ὁσίας vulg. 12) Iacobsius. ἡδύ γ᾽ v. 13) Plamerius. Θήβη μὲν vulg. 14) Iacobsius. ἐκ τούτου vulg. 15) Dind. ἐάν τις ἐπέλθῃ vulg. 16) Casaub. λέγε vulg.

Β. πάντως κρέ'[1] ἡμῖν ἐστι. Α. πότερ' ἔπεμψέ τις;
Α. οὔκ, ἀλλ' ἔθυσεν ἡ[2] γυνή· τὸ μοσχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

C ὁ δὲ παρὰ Μνησιμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι Δύσκολος Φιλάργυρος ὢν σφόδρα πρὸς τὸν ἀσωτευόμενον νεανίσκον φησίν·

Ἀλλ', ἀντιβολῶ σ', ἐπίταττέ μοι μὴ πόλλ' ἄγαν,
μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα,
μέτρια δέ, τῷ θείῳ σεαυτοῦ. Β. πῶς ἔτι
μετριώτερ', ὦ δαιμόνιε; Α. πῶς; σύντεμνε καὶ
ἐπεξαπάτα με. τοὺς μὲν ἰχθῦς μοι κάλει
D *ἰχθύδιον· ὄψον δ' ἂν λέγῃς ἕτερον, κάλει*
ὀψάριον· ἥδιον γὰρ ἀπολοῦμαι πολύ.

Ἐπεὶ δὲ κατὰ θεὸν ἐν τοῖς προκειμένοις, φίλτατε Οὐλπιανέ, ἢ ὑμεῖς γραμματικῶν παῖδες, εἴπατέ μοι, τίνι ἐννοίᾳ ὁ Ἔφιππος ἐν τοῖς προειρημένοις ἔφη·

τὸ μοσχίον
τὸ τῆς Κορώνης αὔριον δειπνήσομεν.

ἐγὼ γὰρ οἴομαι ἱστορίαν τινὰ εἶναι καὶ ποθῶ μαθεῖν. καὶ ὁ Πλούταρχος ἔφη, Ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην ἱστορίαν, ἣν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀποστοματίζειν οὐ δύνασθαι,
E τῷ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχηκέναι τῷ ταῦτα περιέχοντι βιβλίῳ. οἶδα δὲ Φοίνικα τὸν Κολοφώνιον ἰαμβοποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόντων τῇ κορώνῃ καὶ λέγοντα[3] ταῦτα·

Ἐσθλοί, κορώνῃ χεῖρα πρόσδοτε κριθέων[4]
τῇ παιδὶ τἀπόλλωνος[5], ἢ λέκος[6] πυρῶν
ἢ ἄρτον ἢ ἥμαιθον ἢ ὅ τι τις χρῄζει·
δότ', ὠγαθοί, τὶ[7] τῶν ἕκαστος ἐν[8] χερσὶν
ἔχει, κορώνῃ· χἄλα[9] λήψεται χόνδρον.
F *φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι.*
ὁ νῦν ἅλας δοὺς αὖθι κηρίον δώσει.
ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε[10]. Πλοῦτος ἤκουσε,
καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φέρει σῦκα.
θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος[11] ἡ κούρη[12]
κἀφνειὸν ἄνδρα κὠνομαστὸν ἐξεύροι·

1) Dind. κρέα L. κρὲς V. 2) ἔθυσεν ἡ Grotius. εὐθὺς ἔνη vulg. 3) ex codice. λεγόντων vulg. 4) ita codex. κριθῶν vulg. 5) Dind. τοῦ Ἀπόλλωνος vulg. 6) codex. λέχος vulg. 7) τὶ om. V. 8) Schweigh. τὶς ἐν vulg. 9) Dind. καὶ ἅλα vulg. 10) codd. θύραν ἄγκ. L. θώρηναν κλεινὰ V. 11) codd. μετάπεμπτος vulg. 12) Schweigh. κόρη vulg.

καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας
καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γοῦνα κατθείη,
θάλος, τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις. p. 560.
ἐγὼ δ', ὅκου πόδες φέρουσιν ὀφθαλμούς,
ἀμείβομαι Μούσαισι πρὸς θύραις [1]) ᾄδων,
καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πλείονα τῶν γ' ἐῶ [2]).

καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ἰάμβου φησίν·

Ἀλλ', ὠγαθοί, 'πορέξαθ' ὧν μυχὸς πλουτεῖ
δόμου [3]). δός, ὦναξ, καὶ σὺ πολλά μοι νύμφη·
νόμος, κορώνῃ χεῖρα δοῦν' [4]) ἐπαιτούσῃ.
εἰδὼς τοιαῦτα [5]), δός τι, καὶ καταχρήσει.

κορωνισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, ὥς φησι Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων· καὶ τὰ ᾀδόμενα δὲ [6]) ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα καλεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ἁγνοκλῆς ὁ Ῥόδιος ἐν Κορωνισταῖς. B

Καὶ χελιδονίζειν δὲ καλεῖται παρὰ Ῥοδίοις ἀγερμός [7]) τις ἄλλος, περὶ οὗ Θέογνίς φησιν ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν γράφων οὕτως· „Εἶδος δέ τι τοῦ ἀγείρειν χελιδονίζειν οἱ Ῥόδιοι καλοῦσιν, ὃ γίνεται τῷ Βοηδρομιῶνι μηνί. χελιδονίζειν δὲ λέγεται διὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι· C

Ἦλθ' ἦλθε [8]) χελιδών,
καλὰς ὥρας [9]) ἄγουσα
καλοὺς [10]) ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ [11]) νῶτα μέλαινα.
παλάθαν οὐ προκυκλεῖς [12])
ἐκ πίονος οἴκου,
οἴνου τε δέπαστρον,
τυροῦ [13]) τε κάνιστρον
καὶ πυρῶν;
ἁ [14]) χελιδὼν καὶ λεκιθίταν
οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβώμεθα;
εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομες [15]),

1) codd. θύρας vulg. 2) ita cod. corrupte. τῶν γε v. 3) δόμου addidit Casaub. 4) H. Stephanus. δ' οὖν vulg. 5) Schweigh. τοιαῦτ' εἰδὼς V. τοιαῦτα εἰδὼς L. 6) Schw. τε vulg. 7) codd. ἀγειρμός vulg. 8) ἦνθ' ἦνθε Hermannus. 9) Hermannus. ὥρας vulg. 10) Hermannus. καὶ καλοὺς v. 11) Eustath. κἀπὶ vulg. 12) παλάθαν σὺ προκύκλει Hermannus. 13) τυρῶ V. 14) ἁ add. ex codd. καὶ πυρὰ χελιδὼν — καὶ τὸν λεκιθίταν Hermann. 15) Schweigh. ἐάσομεν v.

ἢ τὰν θύραν φέρωμες, ἢ θὐπέρθυρον [1]),
ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν.
D μικρά μέν ἐστι, ῥαδίως μιν οἴσομες [2]).
ἐὰν φέρῃς δέ τι [3]), μέγα δή τι καὶ φέροις.
ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι,
οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία.

τὸν δὲ ἀγερμὸν τοῦτον κατέδειξε πρῶτος Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος ἐν Λίνδῳ χρείας γενομένης συλλογῆς χρημάτων.

Ἐπεὶ δὲ Ῥοδιακῶν ἱστοριῶν ἐμνήσθημεν, ἰχθυολογήσων καὶ αὐτὸς ὑμῖν ἔρχομαι ἀπὸ τῆς καλῆς Ῥόδου, ἣν εὔιχθυν εἶναί φησιν ὁ ἥδιστος Λυγκεύς. Ἐργίας οὖν ὁ
E Ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ τῆς πατρίδος προειπών τινα περὶ τῶν
C. 16. κατοικησάντων τὴν νῆσον Φοινίκων φησὶν ὡς „Οἱ περὶ Φάλανθον ἐν τῇ Ἰαλυσῷ πόλιν ἔχοντες ἰσχυροτάτην τὴν Ἀχαΐαν καλουμένην, καὶ σιτὸς ἐγκρατεῖς ὄντες, χρόνον πολὺν ἀντεῖχον Ἰφίκλῳ πολιορκοῦντι· ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θέσφατον ἐν χρησμῷ τινι λελεγμένον [4]), ἕξειν τὴν χώραν, ἕως κόρακες λευκοὶ γένωνται καὶ ἐν τοῖς κρατῆρσιν ἰχθύες φανῶσιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτ' ἔσεσθαι καὶ τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ῥαθυμοτέρως εἶχον. ὁ δ' Ἴφικλος πυ-
F θόμενος παρά τινος τὰ τῶν Φοινίκων λόγια, καὶ ἐνεδρεύσας τοῦ Φαλάνθου πιστόν τινα πορευόμενον ἐφ' ὕδωρ, ᾧ ὄνομα ἦν Λάρκας, καὶ πίστεις πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος, θηρεύσας ἰχθύδια ἐκ τῆς κρήνης καὶ ἐμβαλὼν εἰς ὑδρεῖον ἔδωκε τῷ Λάρκᾳ καὶ ἐκέλευσε φέροντα τὸ ὕδωρ τοῦτο ἐκχέαι εἰς τὸν κρατῆρα, ὅθεν τῷ Φαλάνθῳ ᾠνοχοεῖτο. καὶ ὁ μὲν ἐποίησε ταῦτα· ὁ δὲ Ἴφικλος κόρακας θηρεύσας
p. 361. καὶ ἀλείψας γύψῳ ἀφῆκε. Φάλανθος δ' ἰδὼν τοὺς κόρακας ἐπορεύετο καὶ ἐπὶ τὸν κρατῆρα [5])· ὡς δὲ καὶ τοὺς ἰχθῦς εἶδεν [6]), ὑπέλαβε τὴν χώραν οὐκέτι αὐτῶν εἶναι, καὶ ἐπεκηρυκεύσατο πρὸς τὸν Ἴφικλον, ὑπόσπονδος ὑπεξελθεῖν ἀξιῶν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. συγκαταθεμένου δὲ τοῦ Ἰφίκλου ἐπιτεχνᾶται ὁ Φάλανθος τοιόνδε τι. καταβαλὼν ἱερεῖα καὶ τὰς κοιλίας ἐκκαθάρας ἐν ταύταις ἐπειρᾶτο ἐξάγειν χρυσίον καὶ ἀργύριον. αἰσθόμενος δὲ ὁ

1) Dindorf. τὸ ὑπέρθυρον vulg. 2) Schweigh. οἴσομεν vulg. 3) Dindorf. ἂν δή φέρῃς τι vulg. 4) ita codex. λεγόμενον vulg. 5) codd. τοὺς κρατῆρας vulg. 6) Dind. ἴδεν vulgo.

Ἴφικλος διεκώλυσε. προσφέροντός τε τοῦ Φαλάνθου τὸν B
ὅρκον, ὃν ὤμοσεν, ἐάσειν ἐξάγεσθαι, ὅ τι κατὰ γαστρὸς[1])
αἴρωνται[2]), ἀντισοφίζεται, πλοῖα αὐτοῖς διδοὺς ἵνα ἀπο-
κομισθῶσι, παραλύσας τὰ πηδάλια καὶ τὰς κώπας καὶ
τὰ ἱστία, ὀμόσαι φήσας πλοῖα παρέξειν, ἄλλο δὲ οὐδέν.
ἐν ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες ἐχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρη-
μάτων κατώρυσσον, ἐπισημαινόμενοι τοὺς τόπους, ἵν' ὕστε-
ρόν ποτε ἀνέλωνται ἀφικόμενοι, πολλὰ δὲ τῷ Ἰφίκλῳ
κατέλειπον[3]). ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐκ τῆς C
χώρας τῶν Φοινίκων κατέσχον τὰ πράγματα οἱ Ἕλληνες.“
τὰ δ' αὐτὰ ἱστορήσας καὶ Πολύζηλος ἐν τοῖς Ῥοδιακοῖς
„Τὰ περὶ ἰχθύων (φησὶ) καὶ τῶν κοράκων μόνοι ᾔδεσαν
ὁ Φάκας[4]), καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Δορκία[5]). αὕτη δ'
ἐρασθεῖσα τοῦ Ἰφίκλου καὶ συνθεμένη περὶ γάμου διὰ
τῆς τροφοῦ, ἔπεισε τὸν φέροντα τὸ ὕδωρ ἰχθῦς ἀγαγεῖν
καὶ ἐμβαλεῖν εἰς τὸν κρατῆρα, καὶ αὐτὴ[6]) δὲ τοὺς κόρα-
κας λευκάνασα ἀφῆκεν.“

Κρεοφύλος δ' ἐν τοῖς Ἐφεσίων Ὥροις[7]) „Οἱ τὴν
Ἔφεσον (φησὶ) κτίζοντες πολλὰ ταλαιπωρηθέντες ἀπορίᾳ
τόπου τὸ τελευταῖον πέμψαντες εἰς θεοῦ ἠρώτων, ὅπου D
τὸ πόλισμα θῶνται. ὁ δ' αὐτοῖς ἔχρησεν[8]), ἐνταῦθα
οἰκίζειν πόλιν ᾗ ἄν[9]) ἰχθὺς δείξῃ καὶ ὗς ἄγριος ὑφηγή-
σηται. λέγεται οὖν, ὅπου νῦν ἡ κρήνη ἐστὶν Ὑπέλαιος
καλουμένη καὶ ὁ ἱερὸς λιμήν, ἁλιέας ἀριστοποιεῖσθαι, καὶ
τῶν ἰχθύων τινὰ ἀποθορόντα σὺν ἀνθρακιᾷ εἰσπεσεῖν
εἰς φορυτόν, καὶ ἀφθῆναι[10]) ὑπ' αὐτοῦ λόχμην, ἐν ᾗ
ἔτυχεν ὗς ἄγριος ὤν, ὃς ὑπὸ τοῦ πυρὸς θορυβηθεὶς ἐπέ-
δραμε τοῦ ὄρους ἐπὶ πολύ, ὃ δὴ καλεῖται Τρηχεῖα, καὶ E
πίπτει ἀκοντισθεὶς ὅπου καὶ νῦν ἐστιν ὁ τῆς Ἀθηνᾶς
ναός. καὶ διαβάντες οἱ Ἐφέσιοι ἐκ τῆς νήσου, ἔτεα εἴκο-
σιν ἓν[11]) οἰκήσαντες τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ κτίζουσι Τρη-
χεῖαν καὶ τὰ ἐπὶ Κόρησσον[12]), καὶ ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἐπὶ τῇ
ἀγορᾷ ἱδρύσαντο Ἀπόλλωνός τε τοῦ Πυθίου ἐπὶ τῷ λιμένι.“

1) codd. γαστρὶ v. 2) cod. αἴροντας v. 3) Schweigh. κατέλιπον vulg. 4) ὁ additum ex codd. 5) Δερκία V. 6) cod. αὕτη vulg. 7) Schweigh. ὅροις vulg. 8) codd. ἔχρηζεν vulg. 9) cod. ἥν τινα vulg. 10) codd. ἀχθῆναι vulg. 11) Casaub. ἔτεά τ' vulg. 12) codd. κόρισσον vulg.

Τοιουτων οὖν[1]) ἔτι πολλῶν λεγομένων, τότ' ἐξάκουστος ἐγένετο κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐλῶν τε[2]) βόμβος καὶ κυμβάλων ἦχος, ἔτι δὲ[3]) τυμπάνων κτύπος μετὰ
F ᾠδῆς ἅμα γινόμενος. ἔτυχε δὲ οὖσα ἑορτὴ τὰ Παρίλια μὲν πάλαι καλούμενα, νῦν δὲ Ῥωμαῖα, τῇ τῆς πόλεως Τύχῃ ναοῦ καθιδρυμένου ὑπὸ τοῦ πάντ' ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ. ἐκείνην τὴν ἡμέραν κατ' ἐνιαυτὸν ἐπίσημον ἄγουσι πάντες οἱ τὴν[4]) Ῥώμην κατοικοῦντες καὶ οἱ ἐνεπιδημοῦντες τῇ πόλει. ὁ οὖν Οὐλπιανὸς, Ἄνδρες, ἔφη, τί τοῦτο;

p. 362. *Εἰλαπίνη ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστί*[5]).

καί τινος εἰπόντος, ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντες τῇ θεῷ, Ὦ λῷστε, ὁ Οὐλπιανὸς γελάσας ἔφη, καὶ τίς Ἑλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσε; δέον εἰρηκέναι κωμάζουσιν ἢ χορεύουσιν[6]), ἤ τι ἄλλο τῶν εἰρημένων. σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ τῆς[7]) Συβούρας ὄνομα πριάμενος

Ἀπώλεσας τὸν οἶνον ἐπιχέας ὕδωρ.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἔφη, Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἑλληνικώτερον ἀπο-
B δείξω σοι τὸ ὄνομα, ὦ Φιλεπιτιμητά[8]). πάντας γὰρ ἐπιστομίζειν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν κατέγνως, σεαυτὸν δ' ἀποφαίνεις κενότερον[9]) λεβηρίδος. Ἐπίχαρμος, ὦ θαυμασιώτατε, ἐν τοῖς Θεαροῖς[10]) μέμνηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακράν ἐστι τῆς Σικελίας ἡ Ἰταλία. ἐν οὖν τῷ δράματι οἱ θεωροὶ καθορῶντες τὰ ἐν Πυθοῖ ἀναθήματα καὶ περὶ ἑκάστου λέγοντές φασι καὶ τάδε·

Λέβητες χάλκεοι,
κρατῆρες, ὀδελοί. τοῖς[11]) γα μὰν[12]) ὑπωδέλοις
καὶ λωτε βαλλιζόντεσσι[13]) οσσον χρῆμα εἴη.

C καὶ Σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Νυμφοπόνῳ φησί· „Κἤπειτα λαβὼν προῆχε[14]), τοὶ δ' ἐβάλλιζον.“ καὶ πάλιν· „Βαλλίζοντες τὸν θάλαμον σκάτους ἐνέπλησαν.“ ἀλλὰ μὴν καὶ Ἄλεξις ἐν Κουρίδι φησί·

1) οὖν additum ex codd. 2) τε addidit Schweigh. 3) Dindorf. ἔτι τε vulg. 4) οἱ τὴν codd. ἑορτὴν οἱ vulg. 5) Od. 1, 226. 6) post hanc vocem repetuntur vulgo vv.: οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντες. 7) Casaub. ἐκ γῆς vulg. 8) Heraldus. φίλε ἐπεὶ τιμᾶς v. 9) cod. κενώτερον v. 10) Koenius. Θεάροις vulg. 11) ὀδελοί. τοῖς Grotefendus. ὁ δὲ λοιπος v. 12) Casaub. γάμαν v. 13) ita cod. opt. βαλλίζοντες vulg. 14) cod. opt. προσεῖχε vulg.

*Καὶ γὰρ ἐπὶ κῶμον * * ἀνθρώπων ὁρῶ*
πλῆθος προσιόν, ὡς τῶν[1]*) καλῶν τε κἀγαθῶν*
ἐνθάδε συνόντων. μὴ γένοιτό μοι μόνῳ
νύκτωρ ἀπαντῆσαι καλῶς πεπραγόσιν
ὑμῖν περὶ τὸν βαλλισμόν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
θοἰμάτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πτερά. D

οἶδα δὲ καὶ ἀλλαχόθι τοὔνομα καὶ ἀναπεμπασάμενος ἐξοίσω.

Σὺ δὲ ἡμῖν δίκαιος εἶ λέγειν ὁ καὶ τῶν Ὁμηρικῶν μεμνημένος τούτων·

Τίς[2]*) δαίς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεών;*
εἰλαπίνη ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν·

τίνι διαφέρει ἀλλήλων. ἐπεὶ δὲ σιγᾷς, ἐγὼ ἐρῶ· κατὰ γὰρ τὸν Συρακόσιον[3]*) ποιητὴν*

Τὰ πρὸ τοῦ δύ'[4]*) ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ἐγὼν ἀποχρέω.*

τὰς θυσίας καὶ τὰς λαμπροτέρας παρασκευὰς ἐκάλουν οἱ E
παλαιοὶ 'εἰλαπίνας, καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας εἰλαπιναστάς. ἔρανοι δέ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων εἰσαγωγαί[5]*), ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ συμφέρειν ἕκαστον. καλεῖται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θίασος καὶ οἱ*[6]*) συνιόντες ἐρανισταὶ καὶ συνθιασῶται. καλεῖται δὲ καὶ ὁ τῷ Διονύσῳ παρεπόμενος ὄχλος θίασος, ὡς Εὐριπίδης*[7]*) φησίν·*

Ὁρῶ δὲ θιάσους τρεῖς γυναικείων χορῶν.

τοὺς μὲν οὖν θιάσους ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσηγόρευον. καὶ γὰρ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς οἱ Λάκωνες σιούς φασι. τὰς δ' F
εἰλαπίνας ἀπὸ τῆς ἐν αὐταῖς παρασκευῆς γινομένης καὶ δαπάνης. λαφύττειν γὰρ καὶ λαπάζειν τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. ὅθεν καὶ ἐπὶ τοῦ πορθεῖν τὸ ἀλαπάζειν οἱ ποιηταὶ τάττουσι, καὶ τὰ διαρπαζόμενα κατὰ τὴν λάφυξιν λάφυρα. τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι. λάπτειν δὲ τὸ[8]*)* p. 565.
τὴν τροφὴν ἐκπέττειν[9]*) καὶ κενούμενον λαγαρὸν γίγνεσθαι. ὅθεν ἀπὸ μὲν τοῦ λαγαροῦ ἡ λαγών, ὥσπερ καὶ λάγανον, ἀπὸ δὲ τοῦ λαπάττειν λαπάρα. λαφύττειν δέ ἐστι τὸ δαψιλῶς καὶ ἐπὶ πολὺ λαπάττειν καὶ ἐκκενοῦν. τὸ δὲ δαπανᾶν ἀπὸ τοῦ δάπτειν λέγεται. καὶ τοῦτο δὲ*

1) ὡς τῶν] *ἀστῶν* Iacobsius. 2) Odyss. 1, 225 seqq. 3) codd. *Συρακούσιον* vulg. 4) codd. *δύο* vulg. 5) *συναγωγαί* Casaubon. 6) *οἱ* additum ex codd. 7) Bacch. 679. 8) *τὸ* additum ex codd. 9) codd. *ἐκπέπτειν* vulg.

τοῦ δαψιλοῦς ἔχεσθαι· διόπερ ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων τὸ δάψαι καὶ δαρδάψαι. Ὅμηρος[1]·

Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες[2]) τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν.

B τὰς δ' εὐωχίας ἐκάλουν οὐκ ἀπὸ τῆς ὀχῆς, ἥ ἐστι τροφή, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κατὰ ταῦτα εὖ ἔχειν. εἰς ἃς δὴ συνιόντες οἱ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἄνεσιν αὑτοὺς[3]) μεθιέντες τὸ μὲν ποτὸν μέθυ, τὸν δὲ τούτου δωρησάμενον θεὸν Μεθυμναῖον καὶ Λυαῖον καὶ Εὔιον καὶ Ἰήιον προσηγόρευον, ὥσπερ καὶ τὸν μὴ σκυθρωπὸν καὶ σύννουν ἱλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμόνιον ἵλεων ἠξίουν γίνεσθαι ἐπιφωνοῦντες ἰὴ ἰή. ὅθεν καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ τοῦτο

C ἔπραττον, ἱερὸν ὠνόμαζον. ὅτι δὲ τὸν αὐτὸν ἵλεων καὶ ἱλαρὸν ἔλεγον, δηλοῖ Ἔφιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἐμπολῇ· περὶ ἑταίρας δέ τινος λέγει·

Ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος
τύχῃ τις ἡμῶν, ἐκολάκευσεν ἡδέως·
ἐφίλησεν, οὐχὶ συμπιέσασα τὸ στόμα,
ὥσπερ πολέμιος, ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις
χανοῦσ' ὁμοίως· ᾖσε[4]), παρεμυθήσατο,
ἐποίησε θ' ἱλαρόν, εὐθέως τ'[5]) ἀφεῖλε πᾶν
αὐτοῦ τὸ λυποῦν, κἀπέδειξεν ἵλεων.

D Οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς ὑποστησάμενοι καὶ τὰ περὶ τὰς ἑορτὰς διέταξαν· ὁρῶντες γάρ, ὡς τῆς μὲν ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις ὁρμῆς οὐχ οἷόν τε τοὺς ἀνθρώπους ἀποστῆσαι, χρήσιμον δὲ καὶ συμφέρον τοῖς τοιούτοις εὐτάκτως καὶ κοσμίως ἐθίζειν χρῆσθαι, χρόνον ἀφορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς προθύσαντες, οὕτω μεθῆκαν αὑτοὺς[6]) εἰς ἄνεσιν, ἵν' ἕκαστος ἡγούμενος ἥκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς σπονδὰς μετὰ αἰ-

E δοῦς τὴν συνουσίαν ποιῆται. Ὅμηρος[7]) γοῦν φησιν· „Ἦλθε δ' Ἀθήνη, ἱρῶν ἀντήσουσα." καὶ ὁ Ποσειδῶν

Αἰθίοπας[8]) μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.

καὶ ὁ Ζεὺς

Χθιζὸς[9]) ἔβη μετὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

κἂν ἄνθρωπος δέ του παρῇ πρεσβύτερος καὶ τῇ προαι-

1) Od. 3, 259. 2) ita Homerus. τὸν δ' ἄρα κύνες vulg. 3) Dind. αὐτοὺς vulg. 4) Turnebus. ᾖει vulg. 5) τ' additum ex p. 571. E. 6) Dind. αὐτοὺς vulg. 7) Odyss. 3, 435. 8) ibid. 1, 22. 23. 9) Iliad. 1, 424.

ῥέσαι σπουδαῖος, αἰδοῦνται λέγειν τι τῶν ἀσχημόνων καὶ πράττειν, ὡς καὶ Ἐπίχαρμός που φησιν·

Ἀλλὰ καὶ[1] *σιγῆν ἀγαθὸν ὄκκα παρίοντι κάρρονες.* B

ὑπολαμβάνοντες οὖν τοὺς θεοὺς πλησίον αὐτῶν[2] εἶναι, τὰς ἑορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως διῆγον. ὅθεν οὔτε κατακλίνεσθαι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ δαίνυνθ' ἑζόμενοι[3], οὔτ'[4] εἰς μέθην πίνειν, ἀλλ' ἐπεὶ ἔσπεισάν τ'[5] ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμός, ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

Οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς θύειν καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους καὶ τοὺς οἰκειοτάτους, καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις, λοιδοροῦνται δὲ ταῖς C. 17.
γυναιξί, καλαβρίζουσι[6] τοὺς οἰκέτας, ἀπειλοῦσι τοῖς p. 364.
πολλοῖς, μονονουχὶ τὸ τοῦ Ὁμήρου[7] λέγοντες·

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα,

ἐπὶ νοῦν οὐ λαμβάνοντες τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ τὸν Χείρωνα πεποιηκότος, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν εἴτε Νικόμαχος ὁ ῥυθμικός, ἢ ὅστις δή ποτε·

Μηδὲ σύ γ' ἄνδρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν,
ἄχθου ὁρῶν παρεόντα· κακὸς γὰρ ἀνὴρ τόδε ῥέζει· B
ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τέρπου φρένα τέρπε τ' ἐκεῖνον.

νῦν δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὅλως μέμνηνται, τὰ δὲ ἑξῆς αὐτῶν ἐκμανθάνουσιν, ἅπερ πάντα[8] ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ἠοίων καὶ [μεγάλων[9]] Ἔργων παρῴδηται·

Ἡμῶν δ' ἤν τινά τις καλέσῃ θύων ἐπὶ δεῖπνον,
ἀχθόμεθ', ἢν ἔλθῃ, καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα,
χὤττι[10] *τάχιστα θύρας ἐξελθεῖν βουλόμεθ' αὐτόν.*
εἶτα γνούς πως τοῦθ' ὑποδεῖται, κᾆτά τις εἶπε C
τῶν ξυμπινόντων, Ἤδη σύ; τί οὐχ ὑποπίνεις;
οὐχ ὑπολύσεις[11] *σαυτόν*[12]*; ὁ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων*
τῷ κατακλινόντι, καὶ εὐθὺς λέξ' ἐλεγεῖα·
„Μηδένα μήτ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν
μήθ' εὕδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη." οὐ γὰρ ἐπ' οἴνοις
τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα;

ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν·

1) καὶ additum ex codd. 2) Dindorf. αὐτῶν vulgo. 3) Odyss. 3, 471. 4) Dind. οὐδ' vulg. 5) Odyss. 3, 395. 6) Toupius. καλαμυρίζουσι vulg. 7) Iliad. 2, 381. 8) πάντας V. 9) μεγάλων delebat Ruhnkenius. 10) Dindorf. χ' ὅττι vulg. 11) codd. ὑπολύσει vulg. 12) Muretus. αὐτὸν vulgo.

τοῦ ... ...νοσκίμφελον εἶναι
ρι ... ...ις δαπάνῃ τ' ὀλιγίστῃ.
...ς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς θυσίας
B ...ῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς Μένανδρος
...ησιν·

...άντα[2]) πράττομεν καὶ θύομεν;
...οῖς θεοῖς μὲν ἠγορασμένον
...ν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
...τρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας,
Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγχέλεις, τυρόν, μέλι·
μικροῦ ταλάντου[3]) γίγνεται[4]) τὸ κατὰ λόγον.
δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν[5]) ἄξιον λαβεῖν δέκα
ἡμᾶς, ἐὰν καὶ[6]) καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς·
τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἂν ἐλεῖν[7]) τὴν ζημίαν,
πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;
ἐγὼ μὲν οὖν ἄν γε θεὸς οὐκ εἴασα τὴν
ὀσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναί ποτε,
εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἅμα τὴν[8]) ἔγχελυν,
ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν εἷς τῶν συγγενῶν.

F Ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα δεῖπνα ἅπερ Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιφομάτων. Ἄλεξις γοῦν ἐν Τῷ εἰς τὸ Φρέαρ φησί·

Νυνί τί με[9])
ὁ δεσπότης προὔπεμψεν οἴνου κεράμιον
τῶν ἔνδοθεν κομιοῦντ' ἐκεῖθεν[10]). B. μανθάνω.
ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔσται. φιλῶ
αἰσθητικὴν γραῦν.

καὶ Κρωβύλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ·

p. 565. Λάχης, ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. πρόαγε. B. ποῖ;
A. ὅποι[11]), μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ᾗ
τἀπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστιν· ἧς ἐχθὲς πιὼν
κυάθους ἕκαστον[12]) ἐβιάσω σὺ δώδεκα.

οἴδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νῦν καλούμενα ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνα. ἐμφανίζει δὲ Φερεκράτης περὶ τούτων ἐν Ἐπιλήσμονι ἢ Θαλάττῃ[13]) οὕτως·

1) Hesiod. op. 720. 2) ὅμοια supra p. 146. D. 3) cod. et supra p. 146. τάλαντον vulg. 4) Dindorf. γίνεται vulg. 5) Casaub. ἀγαθῶν vulg. 6) καὶ additum ex codd. 7) Dind. ἀνελεῖν v. 8) ἅμα τὴν codd. ἅμα καὶ τὴν v. 9) Schw. μοι vulg. 10) κομιοῦντι κεῖθεν V. 11) Iacobsius. ὅπου vulgo. 12) Casaub. ἑκατὸν vulgo. 13) Dindorf. Θαλάσσῃ vulgo.

Συσκευασάμενος δεῖπνον, ἓν τὸ σπυρίδιον[1]),
ἐβάδιζεν ὡς πρὸς τὸν Ὀφέλαν[2]).

τοῦτο δὲ σαφῶς δηλοῖ τὸ ἀπὸ σπυρίδος δεῖπνον, ὅταν τις αὐτὸς αὑτῷ σκευάσας δεῖπνον καὶ συνθεὶς εἰς σπυρίδα B
παρά τινα δειπνήσων ἴῃ. σύνδειπνον εἴρηκεν ἐπὶ συμποσίου Λυσίας[3]) ἐν τῷ κατὰ Μικίνου Φόνου[4])· Φησὶ γὰρ ἐκεῖνον ἐπὶ τὸ σύνδειπνον κεκλημένον. καὶ Πλάτων δέ Φησι· „Τοῖς τὸ σύνδειπνον ποιησαμένοις.“ καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ·

Ἐν τοῖσι[5]) *συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.*

διόπερ τινὲς καὶ τὸ Σοφοκλέους δρᾶμα κατὰ τὸ οὐδέτερον ἐπιγράφειν ἀξιοῦσι Σύνδειπνον. καλοῦσι δέ τινα καὶ συναγώγιμα δεῖπνα, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλοκάλῳ ἢ Νύμφαις·

Κατάκεισο, κἀκείνας κάλει. C
συναγώγιμον ποιῶμεν. ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι
κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἐστί σου πάλαι.

καὶ Ἔφιππος ἐν Γηρυόνῃ·

Καὶ συναγώγιμον
συμπόσιον ἐπεκληροῦσιν[6]).

ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν καὶ συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος ἐν Ἐμπιπραμένῃ[7])·

Καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.

εἶθ' ἑξῆς ἔφη·

Ἐκλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον. D

μήποτε δὲ τοῦτ' ἔστι τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον. τίνες δ' εἰσὶν αἱ συμβολαί, αὐτὸς Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ σημαίνει διὰ τούτων·

Ἥξω φέρουσα συμβολὰς τοίνυν ἅμα.
Β. πῶς συμβολάς; Α. τὰς ταινίας οἱ Χαλκιδεῖς
καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι, γραῦ.

Ἀργεῖοι δ' ὡς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί Φησιν Ἡγήσανδρος[8]), γράφει δ' οὕτως· „Τὴν συμβολήν, τὴν εἰς τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰσΦερομένην Ἀργεῖοι χῶν καλοῦσι, τὴν δὲ μερίδα αἶσαν.“ E

1) codd. ἓν τει σπυρίδιον V. ἐν τῇ σπυρίδι L. 2) Porsonus. πρὸς ὤφελην (sic) vulgo. 3) Fragment. pag. 24. 4) codex. φόνῳ vulgo. 5) Schweigh. τοῖς vulgo. 6) Casaubon. ἐπικληροῦσιν vulgo. 7) Schweigh. πεπραμένῃ V. πιμπραμένῃ L. 8) χῶν ἐκάλουν addit Casaubon.

Οὐκ ἀνάρμοστον δὲ καὶ τούτου τοῦ συγγράμματος τέλος εἰληφότος, ἑταῖρε Τιμόκρατες, αὐτοῦ καταπαῦσαι τὸν λόγον, μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰηθῇ κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα ἰχθῦς ποτε γεγονέναι· Φησὶ γὰρ ὁ Φυσικός·

Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε,
θάμνος τ' οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπορος[1]) ἰχθύς.

1) codd. ἔμπυρος V. ἔμπνοος L.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Δόρπου[1] *δ' ἐξαῦτις*[2] *μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ* p.366.
χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται C. 1.

ἐμοί τε καὶ σοί, ὦ Τιμόκρατες. *περιενεχθέντων γὰρ κωλήνων καί τινος εἰπόντος, εἰ τακεροί*[3] *εἰσι,* Παρὰ *τίνι κεῖται τὸ*[4] *τακερόν; ὁ* Οὐλπιανὸς *ἔφη. καὶ σίναπυ*[5] *δὲ τίς εἴρηκε τὸ νᾶπυ*[6]*; ὁρῶ γὰρ ἐν παροψίσι περιφερόμενον μετὰ τῶν κωλεῶν· οἶδα γὰρ καὶ οὕτως λεγόμενον, κωλεόν, ἀρσενικῶς, καὶ οὐχ, ὡς οἱ ἡμεδαποί*[7] Ἀθήναζε, *μόνως θηλυκῶς.* Ἐπίχαρμος *γοῦν ἐν* Μεγαρίδι *φησίν·* B
„Ὀρύα[8]*, τυρίδιον, κωλεοί, σφονδύλοι, τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ ἕν." καὶ ἐν* Κύκλωπι*·*

Χορδαί τε ἁδὺ ναὶ μὰ Δία χὠ κωλεός.

μάθετε δὲ καὶ τοῦτο παρ' ἐμοῦ, ὦ σοφώτατοι, ὅτι νῦν ὁ Ἐπίχαρμος *καὶ χορδὴν ὠνόμασεν, ἀεί ποτε ὀρύαν καλῶν. καὶ ἅλας δὲ ἡδυσμένους ὁρῶ ἐν ἄλλαις παροψίσιν. ἀνηθόντων δὲ ἁλῶν πλήρεις οἱ κυνικοί, παρ' οἷς κατὰ τὸν* Ἀντιφάνην, *λέγει δ' ἐν* Κωρύκῳ *τις ἄλλος κύων,*

Τῶν θαλαττίων δ' ἀεὶ
ὄψων[9] *ἓν ἔχομεν*[10]*, διὰ τέλους δὲ τοῦθ', ἅλα*[11]. C
* * *[12] *ἐπὶ δὲ τούτοις πίνομεν*
οἰνάριον εἶδος νὴ Δί' οἰκίας τρόπον.

1) Odyss. 4, 213. 2) cod. ἐξαῦθις vulg. 3) excerpta Casaub. ταπεροὶ v. 4) cod. κεῖται καὶ τὸ v. 5) Dindorf. σίναπι vulg. 6) Dind. νάπυ vulg. 7) ὑμεδαποὶ Casaub. 8) Schweigh. ὄρια vulg. 9) ὄψον L. 10) Schw. ἕνεχ' ἓ μὲν vulg. 11) Schw. τοῦτό ἅλα vulg. 12) lacunam indicavit Dindorf.

πόσειδος [1]), *οἷον* [2]) *τοῖς παροῦσι συμφέρει*
ἀπαξάπασιν ὀξυβάφῳ πονηρίᾳ.

ὁρῶ δὲ καὶ μετ᾽ ὄξους ἀναμεμιγμένον γάρον. οἶδα δέ, ὅτι νῦν τινες τῶν Ποντικῶν *ἰδίᾳ καθ᾽ αὑτὸ κατασκευάζονται ὀξύγαρον.*

Πρὸς *ταῦτα ἀπαντήσας ὁ* Ζωΐλος *ἔφη,* Ἀριστοφάνης, *ὦ οὗτος, ἐν* Λημνίαις *τὸ τακερὸν ἔταξεν ἐπὶ τοῦ τρυφεροῦ λέγων οὕτως·*

D *Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς.*

καὶ Φερεκράτης Κραπατάλοις·

Τακεροὺς ποιῆσαι τοὺς ἐρεβίνθους αὐτόθι [3]).

σίνηπυ δ᾽ ὠνόμασε Νίκανδρος *ὁ* Κολοφώνιος [4]) *ἐν μὲν* Θηριακοῖς *οὕτως·*

Ἦ μὴν καὶ σικύην χαλκήρεα ἠδὲ σίνηπυ.

ἐν δὲ τοῖς Γεωργικοῖς [5]).

Σπέρματά τ᾽ ἐνδάκνοντα σινήπυος.

καὶ πάλιν [6])

Κάρδαμον ἄρρινόν [7]) *τε μελάμφυλλόν τε σίνηπυ.*

Κράτης *δ᾽ ἐν τοῖς περὶ τῆς* Ἀττικῆς *λέξεως* Ἀριστοφάνη [8]) *παριστᾷ λέγοντα·*

p. 367. *Καὶ βλέπε σίναπυ καὶ τὰ πρόσωπ᾽ ἀνέσπασε·*

καθά φησι Σέλευκος *ἐν τοῖς περὶ* Ἑλληνισμοῦ. *ἔστι δ᾽ ὁ στίχος ἐξ* Ἱππέων [9]) *καὶ ἔχει οὕτως·* „Κἄβλεψε νᾶπυ.“ *οὐδεὶς δ᾽* Ἀττικῶν *σίναπυ ἔφη. ἔχει δὲ ἑκάτερον λόγον. νᾶπυ μὲν γὰρ οἷον νᾶφυ, ὅτι ἐστέρηται φύσεως. ἀφυὲς γὰρ καὶ μικρὸν ὥσπερ καὶ ἡ ἀφύη. σίναπυ δὲ ὅτι σίνεται τοὺς ὦπας ἐν τῇ ὀδμῇ, ὡς καὶ τὸ κρόμμυον, ὅτι τὰς κόρας μύομεν.* Ξέναρχος *δὲ ὁ κωμῳδιοποιὸς* [10]) *ἐν* Σκύθαις *ἔφη·*

Τουτὶ τὸ κακὸν οὐκ ἔστ᾽ ἔτι κακόν.
B *τὸ θυγάτριόν μου* [11]) *σεσινάπικε* [12]) *διὰ τῆς ξένης.*

ἁλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς Ἀριστοφάνης *ἐν τοῖς περὶ* Σθενέλου *τοῦ τραγικοῦ λέγων·*

καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ᾽ ἂν ῥήματα [13]);
εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος [14]) *ἢ λεπτοὺς* [15]) *ἅλας.*

1) codd. *πόσειδον* vulg. 2) codd. *οἷος* vulg. 3) *εὐθέως* supra p. 55. B. *αὐτόθεν* Schw. 4) Theriac. 921. 5) Fr. 3, 15. p. 280. 6) Fragm. 13. p. 283. 7) codd. *ἄρινον* vulg. *κάρδαμ᾽, ἀνάρρινον* Casaub. 8) codd. *Ἀριστοφάνην* vulgo. 9) v. 631. 10) codd. *κωμῳδοποιός* vulg. 11) codd. *τε μου* vulg. 12) Dalecampius. *σεσυνάπηκε* vulg. 13) Dind. ex schol. Aristophan. Vesp. 1303. *ῥῆμα* V. *ῥῆμά τι* L. 14) *ἐμβαπτόμενον* L. 15) Dind. ex Polluce. *λευκοὺς* vulg.

Ἡμεῖς μὲν οὖν σοι τοσαῦτα[1]), καλὲ ἄνθρωπε, ζητοῦντι συνεισευπορήσαμεν. σὺ δ' ἡμῖν ἀποκρίνασθαι δίκαιος εἶ, παρὰ τίνι ἐπὶ τοῦ ἀγγείου ἡ παροψὶς κεῖται. ἐπὶ μὲν γὰρ ὄψου παρεσκευασμένου ποικίλου καὶ εἴδους[2]) C
τινὸς τοιούτου Πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα ἐν Ἑορταῖς οὕτως·

Ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

ἐν δὲ Εὐρώπῃ πάλιν ἐπὶ παροψήματος διὰ πλειόνων εἴρηκεν, ἐν οἷς ἐστι καὶ τάδε·

Γυνὴ καθεύδουσ' ἐστὶν ἀργόν. B. μανθάνω.
A. ἐγρηγορυίας[3]) δ' εἰσὶν αἱ παροψίδες
αὗται μόνον κρείττους. πολὺ χρῆμ' εἰς ἡδονὴν
** * *[4]) ἦνται λαβεῖν. οὐ γάρ τινες*
παροψίδες εἰσὶν[5]), ἀντιβολῶ σε; D

κἂν τοῖς δ' ἑξῆς δίεισιν ὥσπερ ἐπὶ παροψήματος λέγων τῶν παροψίδων. ἐν δὲ Φάωνι·

Τὰ δ' ἀλλότρι' ἔσθ' ὅμοια ταῖς παροψίσι·
βραχὺ γάρ τι[6]) τέρψαντ' ἐξανάλωται ταχύ.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

Πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

Σιωπῶντος οὖν τοῦ Οὐλπιανοῦ, Ἀλλ' ἐγώ, φησὶν ὁ Λεωνίδης, εἰπεῖν εἰμι δίκαιος πολλὰ ἤδη σιωπήσας·

Πολλοῖς δ' ἀντιλέγειν μὲν E

κατὰ τὸν Πάριον Εὔηνον

ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκέτι τοῦτ'[7]) ἐν ἔθει[8]).

καὶ πρὸς μὲν τούτους[9]) ἀρκεῖ λόγος εἷς ὁ παλαιός·

„σοὶ μὲν ταῦτα[10]) δοκοῦντ' ἔστω[11]). ἐμοὶ δὲ τάδε."

τοὺς ξυνετοὺς δ' ἄν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ,

οἵπερ καὶ ῥᾴστης εἰσὶ διδασκαλίας.

Ἐπὶ τοῦ σκεύους οὖν εἴρηκεν, ὦ φιλότης Μυρτίλε — προήρπασα γάρ σου τὸν λόγον — Ἀντιφάνης Βοιωτίᾳ[12]) F

Καλέσας[13]) τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι.

καὶ Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνῃ·

1) ex codice. ταῦτα vulg. 2) ἥδους Schw. 3) codd. ἐγρηγορυῖαι vulg. 4) lacunam indicavit Dind. 5) codd. εἴσ' vulg. 6) τι addidit Porsonus. 7) ex codice τοῦτο v. 8) Stobaeus 3. p. 149. ἐθέλει vulg. 9) Stobaeus. τούτοις v. 10) τοιαῦτα V. 11) ita ex codice. δοκοῦντά πως V. δοκοῦντ' ἐστὶν L. 12) Pollux. Βοιωτίῳ vulg. 13) Pollux. καλέσασα vulgo.

Ὡς εἶδε τὴν τράπεζαν ἀνθρώπους δύο
φέροντας εἴσω ποικίλων παροψίδων
κόσμου βρύουσαν, οὐκέτ' εἰς ἐμὲ βλέπων [1]).

καὶ ὁ τὰ εἰς Μάγνητα ἀναφερόμενα ποιήσας ἐν Διονύσῳ πρώτῳ·

Καὶ ταῦτα μέν μοι τῶν κακῶν παροψίδες.

p.368. Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ·

Κεκερματίσθω δ' ἄλλα μοι παροψίδων
καθεφθὰ [2]) *καὶ κνισηρὰ παραφλογίσματα.*

Σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς Παραλυτρουμένῳ·

Παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ·
τοῦτον μασᾶται, παρακατεσθίει δ' ἐμέ.

ἀμφιβόλως δ' εἴρηται τὸ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ Παιδείας [3]). Φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος· „Προσῆγεν αὐτῷ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώματα."
B καὶ παρὰ τῷ τὸν Χείρωνα δὲ πεποιηκότι τὸν εἰς Φερεκράτην ἀναφερόμενον ἐπὶ ἡδύσματος ἡ παροψὶς κεῖται, καὶ οὐχ, ὡς Δίδυμος ἐν τῷ περὶ παρεφθορυίας λέξεως, ἐπὶ τοῦ ἀγγείου. Φησὶ γάρ·

*Νὴ τὸν Δί', * ** [4]) *ὥσπερ αἱ παροψίδες*
τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων,
οὔθ' ὁ καλὸς οὗτος [5]) *ἀξιοῖ τοῦ μηδενός.*

Νικοφῶν Σειρῆσιν·

Ἄλλος μαχέσθω περὶ ἕδρας παροψίδι.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

C *Πάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου*
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

Πλάτων Ἑορταῖς·

Ὁπόθεν ἔσοιτο μᾶζα καὶ παροψίδες.

περὶ βολβῶν δ' ἀρτύσεως καὶ σκευασίας τὸν λόγον ποιεῖται. οἱ δ' Ἀττικοί, ὦ Συραττικὲ Οὐλπιανέ, καὶ ἔμβαμμα λέγουσιν. ὡς Θεόπομπος ἐν Εἰρήνῃ·

Ὁ μὲν ἄρτος [6]) *ἡδύ, τὸ δὲ φοινικίζειν προσὸν*
D *ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίγνεται.*

Καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν. Εὔπολις Αὐτολύκῳ·

Σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες εὐθύτου 'ροφου [7]).

Εὐριπίδης Σκίρωνι [8])· „Οὐδὲ κωλῆνες νεβρῶν [9])." αἰπὸ δὲ

1) *ἔμ' ἔβλεπεν* Dindorf. 2) Dindorf. *κάτεφθα* vulgo. 3) 3, 4. 4) lacunam indicavit Dind. 5) *καλὸς οὗτος* Casaub. *καλέτας* vulg. 6) Porsonus. *ὁ μὲν γὰρ ἄρτος* vulg. 7) Iacobsius. *εὐθὺ τοῦ ῥόθου* vulg. 8) Dind. *Σκείρωνι* v. 9) Casaub. *νεκρῶν* vulg.

τοῦ κωλέα συνῃρημένον ἐστίν, ὡς συκέα συκῆ, λεοντέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ δευτέρῳ[1])

Οἴμοι δὲ κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον,

καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν·

Καὶ δελφακίων ἁπαλῶν κωλαῖ καὶ χναυμάτια πτερόεντα. E

ἐν δὲ Πελαργοῖς·

Κεφαλάς τ' ἀρνῶν, κωλᾶς ἐρίφων.

Πλάτων Γρυψίν· „Ἰχθῦς, κωλᾶς, φύσκας.“ Ἀμειψίας Κόννῳ·

Ἀθέτειν μάλισθ' ἱερώσυνα,
κωλῆ, τὸ πλευρόν, ἡμίκραιρ' ἀριστερά.

Ξενοφῶν Κυνηγετικῷ[2])· „Κωλῆν σαρκώδη, λαγόνας ὑγράς.“ καὶ Ξενοφάνης δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις φησί·

Πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἤραο πῖον
ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν, F
τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἀφίξεται, οὐδ' ἀπολήξει
ἔστ' ἂν ἀοιδάων ᾖ γένος Ἑλλαδικόν.

Ἑξῆς δὲ τούτων πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπιφερομένων ἡμεῖς ἐπισημανούμεθα τὰ μνήμης ἄξια. καὶ γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἦν ἀεὶ καὶ χηνῶν, ἔτι δὲ τῶν νεοσσῶν ὀρνίθων, οὓς πιπίους[3]) τινὲς καλοῦσι, καὶ χοίρων καὶ τῶν περισπουδάστων Φασιανικῶν ὀρνίθων. περὶ λαχάνων οὖν p. 369.
πρότερον ἐκθέμενός σοι καὶ περὶ τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα διηγήσομαι.

ΓΟΓΓΥΛΙΔΕΣ. ταύτας Ἀπόλλας ἐν τῷ περὶ τῶν C. 2.
ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων ὑπὸ Λακεδαιμονίων γαστέρας[4]) φησὶ καλεῖσθαι. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις παρὰ Βοιωτοῖς γάστρας[5]) ὀνομάζεσθαι τὰς κράμβας, τὰς δὲ γογγυλίδας ζακελτίδας· Ἀμερίας δὲ καὶ Τιμαχίδας τὰς κολοκύντας ζακελτίδας καλεῖσθαι. Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων „Ῥαφανίς (φησί), γογγυ- B
λίς, ῥάφυς, ἀνάρρινον, ὅμοια.“ τὴν δὲ ῥάφυν Γλαῦκος ἐν Ὀψαρτυτικῷ[6]) διὰ τοῦ π ψιλῶς καλεῖ ῥάπυν. τούτοις δ' οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ὅμοιον εἰ μὴ ἡ νῦν προσαγορευομένη βουνιάς. Θεόφραστος[7]) δὲ βουνιάδα μὲν οὐκ ὀνομάζει, ἄρρενα δὲ καλεῖ τινα γογγυλίδα, καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ

1) v. 1128. 2) 5, 30. 3) Casaub. ἵππους v. 4) γαστρείας? 5) cod. γαστέρας vulg. 6) codex. τῷ ὀψ. vulg. 7) 7, 4, 3.

βουνιάς. Νίκανδρος[1]) δ' ἐν τοῖς Γεωργικοῖς τῆς βουνιάδος μνημονεύει·

Γογγυλίδας σπείροις δὲ κυλινδρωτῆς[2]) ἐφ' ἅλωος,
C *ὄφρ' ἂν ἴσαι πλαθάνοισι χαμηλότεραι θαλέθωσι.*
βουνιὰς ἀλλ' εἴσω ῥαφάνοις εἴσω λαθαρωκοί.
γογγυλίδος δισσὴ γὰρ ἰδὲ ῥαφάνοιο[3]) γενέθλη,
μακρή τε στιφρή τε, φαίνεται ἐν πρασιῇσι.

Κηφισιακῶν δὲ γογγυλίδων μνημονεύει Κράτης ἐν Ῥήτορσιν οὕτως· „Κηφισιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοια πάνυ." Θεόφραστος δὲ γογγυλίδων φησὶν εἶναι γένη δύο, ἄρρεν[4]) καὶ θῆλυ. γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπέρματος. Ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν τῇ εἰκοστῇ ἑβδόμῃ
D τῶν ἱστοριῶν περὶ τὴν Δαλματίαν φησὶ γίγνεσθαι γογγυλίδας ἀκηπεύτους, καὶ ἀγρίους σταφυλίνους. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος ἰατρός „Ἡ γογγυλὶς (φησὶ) λεπτυντική ἐστι καὶ δριμεῖα καὶ δύσπεπτος, ἔτι δὲ πνευματωτική. κρείττων δὲ ἡ βουνιὰς καθέστηκε· γλυκυτέρα γάρ ἐστι καὶ πεπτικωτέρα πρὸς τῷ εὐστόμαχος εἶναι καὶ τρόφιμος. ἡ δὲ ὀπτωμένη, φησί, γογγυλὶς μᾶλλον πέττεται[5]), περιττότερον δὲ λεπτύνει." ταύτης μνημονεύει Εὔβουλος ἐν Ἀγκυλίωνι[6]) οὕτως·

E *Ὀπτήσιμον γογγυλίδα ταυτηνὶ φέρω.*

καὶ Ἄλεξις ἐν Θεοφορήτῳ·

Λαλῶ Πτολεμαίῳ, γογγυλίδος ὀπτῶν τόμους.

ἡ δὲ ταριχευομένη γογγυλὶς λεπτυντικωτέρα ἐστὶ τῆς ἑφθῆς καὶ μάλιστα ἡ διὰ νάπυος γινομένη, ὥς φησιν ὁ Δίφιλος.

ΚΡΑΜΒΗ. Εὔδημος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ λαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία, τῆς τε καλουμένης ἁλμυρίδος καὶ λειοφύλλου καὶ σελινουσίης· τῇ δ' ἡδονῇ πρώτην κεκρίσθαι τὴν ἁλμυρίδα. φύεται δ' ἐν Ἐρετρίᾳ καὶ Κύμῃ καὶ Ῥόδῳ, ἔτι δὲ Κνίδῳ καὶ Ἐφέσῳ· ἡ δὲ
F λειόφυλλος ἀνὰ πᾶσαν, φησί, χώραν γίγνεται. ἡ δὲ σελινουσία τὴν ὀνομασίαν ἔχει διὰ τὴν οὐλότητα· ἐμφερὴς γάρ ἐστι σελίνῳ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πύκνωσιν. Θεόφραστος[7]) δὲ οὕτως γράφει· „Τῆς δὲ ῥαφάνου (λέγω[8]) δὲ

1) Fragm. 5. p. 280. 2) Casaub. κυλίνδρῳ τῆς vulgo. 3) Schneiderus. γάρ τ' ἐκ ῥαφάνοιο L. γὰρ ῥαφάνοιο V. 4) codd. ἄρρενα v. 5) codd. πέπτεται v. 6) cod. Ἀγκυλίωνι v. 7) 7, 4, 4. 8) λέγει Casaub.

τὴν κράμβην) ἡ μέν ἐστιν οὐλόφυλλος, ἡ δὲ ἀγρία.“ Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιός φησι· „Κράμβη δὲ καλλίστη γίνεται καὶ γλυκεῖα ἐν Κύμῃ· ἐν δὲ Ἀλεξανδρείᾳ πικρά. τὸ δ' ἐκ Ῥόδου φερόμενον σπέρμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ ἐνιαυτὸν γλυκεῖαν ποιεῖ τὴν κράμβην, μεθ' ὃν χρόνον πάλιν ἐπιχωριάζει. Νίκανδρος[1]) δ' ἐν Γεωργικοῖς·

Λείη μὲν κράμβη, ὅτὲ δ' ἀγριὰς ἐμπίπτουσα p. 370.
σπειρομένη, πολύφυλλος ἐνήβησε[2]) πρασιῇσιν
ἡ οὔλη, καὶ τύριος ὁ θαμνῖτις[3]) πετάλοισιν,
ἣ ἐπιφοινίσσουσα καὶ αὐχμηρῇσιν ὁμοίη[4])
βατραχίη κύμη[5]) τε κακόχροος, ἡ μὲν ἔοικε
πέλμασιν, οἷσι πέδιλα παλίμβολα κασσύουσιν·
ἣν μάντιν λαχάνοισι παλαιογόνοι ἐνέπουσιν.

μήποτε δὲ ὁ Νίκανδρος μάντιν κέκληκε τὴν κράμβην, ἱεράν οὖσαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ἱππώνακτι ἐν τοῖς ἰάμβοις ἐστί τι λεγόμενον τοιοῦτον· B

Ὁ δ' ἐξολισθὼν ἱκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἑπτάφυλλον, ᾗ[6]) θύεσκε Πανδώρῃ
Θαργηλίοισιν[7]) ἔγχυτον[8]) πρὸ φαρμάκου.

καὶ Ἀνάνιος δέ φησι·

Καὶ[9]) σὲ πολλὸν[10]) ἀνθρώπων
ἐγὼ φιλέω μάλιστα ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

καὶ Τηλεκλείδης Πρυτάνεσι „Ναὶ μὰ τὰς κράμβας“ ἔφη. καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ· Ναὶ μὰ τὰν κράμβαν.“ Εὔπολις Βάπταις· „Ναὶ μὰ τὴν κράμβην.“ ἐδόκει δὲ Ἰωνικὸς εἶναι ὁ ὅρκος. καὶ οὐ παράδοξον, εἰ κατὰ τῆς κράμβης τινὲς ὤμνυον, ὁπότε καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεὺς C ὁ τῆς στοᾶς κτίστωρ μιμούμενος τὸν κατὰ τῆς κυνὸς ὅρκον Σωκράτους καὶ αὐτὸς ὤμνυε τὴν κάππαριν, ὡς Ἔμπεδός φησιν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν.

Ἀθήνησι δὲ καὶ ταῖς τετοκυίαις κράμβη παρεσκευάζετο ὥς τι ἀντιφάρμακον εἰς τροφήν. Ἔφιππος γοῦν ἐν Γηρυόνῃ φησίν·

Ἔπειτα πῶς
οὐ στέφανος οὐδ' εἷς ἐστι πρόσθε τῶν θυρῶν,
οὐ κνῖσα κρούει ῥινὸς ὑπεροχὰς ἄκρας, D

1) Fragm. 11. p. 283. 2) Schweigh. *ἐνηβῆσαι* vulgo. 3) cod. *θαμνίτης* vulg. 4) codd. *ὁμοία* vulg. 5) codd. *τε κύμη* vulg. 6) codd. *ἣ* vulg. 7) cod. *γαργηλίοισιν* v. 8) codd. *ἔγχυλον* vulg. 9) *καὶ* add. ex codd. 10) cod. *πολλῶν* vulgo.

Ἀμφιδρομίων ὄντων, ἐν οἷς νομίζεται
ὀπτᾶν τε τυροῦ Χεῤῥονησίτου τόμους
ἕψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην [1]
πνίγειν τε παχέων ἀρνίων [2] *στηθύνια*
τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνοις,
κοινῇ τε χναύειν τευθίσιν σηπίδια,
πιλεῖν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρόφως,
πίνειν δὲ πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Παρασίτῳ ὡς εὐτελοῦς βρώματος τῆς
E κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις·

Οἷα δ' ἐστὶν οἶσθα σύ,
γύναι; Β. σκόροδα, τυρός, πλακοῦντες, πράγματα
ἐλευθέρι', οὐ [3] *τάριχος, οὐδ' ἡδύσμασιν*
ἄρνεια καταπεπλησμέν', οὐδὲ [4] *θρυμματὶς*
τεταραγμένη, καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθοραί.
καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἕψουσι λιπαράς, ὦ θεοί,
ἔτνος θ' ἅμ' αὐτοῖς πίσινον.

Δίφιλος δ' ἐν Ἀπλήστῳ·

Ἥκει φερόμεν' αὐτόματα [5] *πάντα τἀγαθά,*
F *ῥάφανος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά, σαρκία* [6]
ἁπαλώτατ'. οὐδὲν μὰ Δία τοῖς ἐμοῖς καὶ τοῖς [7]
ὅμοια πράγματ' [8], *οὐδὲ ταῖς * ** [9]
θλασταῖς ἐλάαις.

Ἀλκαῖος Παλαίστρᾳ· „Ἤδη δ' ἧψε χύτραν ῥαφάνων.“ Πολύζηλος δ' ἐν Μουσῶν γοναῖς κράμβας αὐτὰς ὀνομάζων φησίν· „Ὑψιπέταλοί τε κράμβαι συχναί.“

ΣΕΥΤΛΑ. τούτων φησὶν ὁ Θεόφραστος [10] εὐχυ-
p. 371. λότερον εἶναι τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος καὶ ὀλιγοσπερμότερον, καὶ καλεῖσθαι Σικελικόν. ἡ δὲ σευτλὶς ἕτερον, φησί, τοῦ τεύτλου ἐστί. διὸ καὶ Δίφιλος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ἥρωι δράματι ἐπιτιμᾷ τινι ὡς κακῶς λέγοντι καὶ τὰ τεῦτλα τευτλίδας καλῶν. Εὔδημος δ' ἐν τῷ περὶ λαχάνων τέσσαρα γένη φησὶν εἶναι τεύτλων, σπαστόν [11], καυλωτόν, λευκόν, πάνδημον· τοῦτο δ' εἶναι τῇ χρόᾳ φαιόν. Δίφιλος δ' ὁ Σίφνιος τὸ σευτλίον φησὶν εὐχυλότερον εἶναι τῆς κράμβης καὶ θρεπτικώτερον μετρίως· ἐκζεστὸν

1) ita supra 2. p. 65. C. *ἠγκαλισμένην* vulg. 2) ita l. l. *ἀρνειῶν* vulg. 3) Tyrwhittus. *ἐλευθερίου* vulg. 4) idem. *καταπεπλησμένου δὲ* v. 5) codd. *αὐτὸ μετὰ* v. 6) Schw. *σαρκίδια* v. 7) *καὶ τοῖς* Schweigh. *βλίτοις* v. 8) *πέμματ'* L. 9) lacunam indicavit Dind. 10) 7, 4, 5. 11) codd. *παστὸν* vulgo.

δὲ καὶ λαμβανόμενον μετὰ νάπυος, λεπτυντικώτερον εἶναι B
καὶ[1]) ἑλμίνθων φθαρτικόν. εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκόν, τὸ δὲ μέλαν οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δὲ αὐτῶν καὶ τὰς ῥίζας εὐστομωτέρας καὶ πολυτροφωτέρας."

ΣΤΑΦΥΛΙΝΟΣ. „Οὗτος δριμὺς ἐστι — φησὶν ὁ Δίφιλος —, ἱκανῶς δὲ θρεπτικὸς καὶ εὐστόμαχος μέσως, διαχωρητικός τε καὶ πνευματώδης, δύσπεπτος, οὐρητικός, ἱκανῶς διεγερτικὸς πρὸς ἀφροδίσια· διὸ καὶ ὑπ' ἐνίων φίλτρον καλεῖται." Νουμήνιος δ' ἐν Ἁλιευτικῷ[2]) φησι·

Φύλλων δ' ὅσσ' ἄσπαρτα, τά τ' ἐρρίζωται ἀρούραις,
χείματος ἠδ' ὁπόταν πολυάνθεμον εἶαρ ἵκηται, C
αὐχμηρὴν σκόλυμόν τε καὶ ἀγριάδα σταφυλῖνον,
ῥάφυν[3]) τ' ἔμπεδον καὶ καυλίδα τ' ἀγροιῶτιν[4]).

Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν φησιν·

Ἐν δέ τε καὶ μαράθου καυλὸς βαθὺς ἐν δέ τε ῥίζαι
πετραίου[5]), σὺν δ' αὐτὸς ἔτ' αὐχμήεις[6]) σταφυλῖνος,
σμυρνεῖον[7]) σόγκος τε κυνόγλωσσός τε σέρις τε·
σὺν καὶ ἄρου δριμεῖα καταψήχοιο πέτηλα,
ἠδ' ὅπερ ὄρνιθος κλέεται[8]) γάλα.

μνημονεύει τοῦ σταφυλίνου καὶ Θεόφραστος[9]). Φανίας δ' ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν γράφει οὕτως· „Κατὰ δὲ τὴν D
αὐτοῦ τοῦ σπέρματος φύσιν ὁ καλούμενος σὴψ καὶ τὸ τοῦ σταφυλίνου σπέρμα." κἀν τῷ πρώτῳ δέ φησι· „Πετα- C.5.
σώδη τὴν τῶν σπερμάτων ἀπείληφε φύσιν ἄννησον[10]), μάραθον, σταφυλῖνος, καυκαλίς, κώνειον, κόριον, σκιάς, ἣν ἔνιοι μυηφόνον[11])." ἐπεὶ δὲ ἄρου ἐμνημόνευσεν ὁ Νίκανδρος, προσαποδοτέον, ὅτι καὶ Φανίας ἐν τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ γράφει οὕτως· „Δρακόντιον, ὃ ἔνιοι ἄρον ἀρωνία." τὸν δὲ σταφυλῖνον Διοκλῆς ἐν πρώτῳ Ὑγιεινῶν ἀσταφυλῖνον καλεῖ. τὸ δὲ καρωτὸν[12]) καλούμενον — μέ- E
γας δ' ἐστὶ καὶ εὐαυξὴς[13]) σταφυλῖνος — εὐχυλότερόν ἐστι τοῦ σταφυλίνου καὶ μᾶλλον θερμαντικώτερον, οὐρητικώτερον, εὐστόμαχον, εὐοικονόμητον, ὡς ὁ Δίφιλος ἱστορεῖ.

1) καὶ add. ex codd. 2) codex. τῷ Ἁλ. vulg. 3) Casaub. ῥάφον vulg. 4) ἐμπίδιον καὶ καυκαλίδ' ἀγροιῶτιν Casaub. 5) Schweigh. πετρίου vulg. 6) Casaub. ἐπ' αὐχμείην vulg. 7) Schneiderus. σμυρνίαν vulg. 8) Dind. καλέεται vulg. 9) 9, 15, 5. 10) codd. ἄννισον vulg. 11) codd. μυηφόνον vulg. 12) codex. κάρυον vulg. 13) Casaubon. εὐαξὴς vulg.

ΚΕΦΑΛΩΤΟΝ. τοῦτο καὶ πράσιον καλεῖσθαί φησιν ὁ αὐτὸς Δίφιλος καὶ εὐχυλότερον εἶναι τοῦ καρτοῦ[1]). εἶναι δὲ καὶ αὐτὸ μέσως λεπτυντικὸν θρεπτικόν τε καὶ πνευματῶδες. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀψαρτυτικῷ τὰ κεφαλωτὰ καλεῖσθαί φησι γηθυλλίδας. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα μνήμης
F εὑρίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν Εὐβούλῳ ἐν Πορνοβοσκῷ οὕτως·

Οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν ἄρτον τινά·
παρὰ Γναθαινίῳ γὰρ ἄρτι κατέφαγον,
ἕψουσαν[2]) αὐτὴν καταλαβὼν γηθυλλίδας.

οἱ δὲ τὸ γήθυον καλούμενον τοῦτό φασιν εἶναι, οὗ μνημονεύει Φρύνιχος ἐν Κρόνῳ. ὅπερ ἐξηγούμενος δρᾶμα Δίδυμος ὅμοιά φησιν εἶναι τὰ γήθυα τοῖς λεγομένοις ἀμπελοπράσοις, τὰ δ' αὐτὰ καὶ ἐπιθυλλίδας[3]) λέγεσθαι. μνημονεύει τῶν γηθυλλίδων καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Φιλοκτήτῃ οὕτως· „Ἐν δὲ σκόροδα δύο καὶ γαθυλλίδες δύο." καὶ
p. 372. Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ·

Τῶν δὲ γηθύων
ῥίζας, ἐχούσας σκοροδομίμητον[4]) φύσιν.

Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ Σαμοθρᾴκης καὶ κιττῆσαί φησι τῆς γηθυλλίδος τὴν Λητώ, γράφων οὕτως· „Διατέτακται παρὰ Δελφοῖς τῇ θυσίᾳ τῶν Θεοξενίων, ὃς ἂν κομίσῃ γηθυλλίδα μεγίστην τῇ Λητοῖ, λαμβάνειν μοῖραν ἀπὸ τῆς τραπέζης. ἑώρακα δὲ[5]) καὶ αὐτὸς οὐκ
B ἐλάττω γηθυλλίδα γογγυλίδος καὶ τῆς στρογγύλης ῥαφανῖδος. ἱστοροῦσι δὲ τὴν Λητὼ κύουσαν τὸν Ἀπόλλωνα κιττῆσαι γηθυλλίδος· διὸ δὴ τῆς τιμῆς τετυχηκέναι ταύτης."

ΚΟΛΟΚΥΝΤΗ. χειμῶνος δὲ ὥρᾳ ποτὲ κολοκυντῶν ἡμῖν περιενεχθεισῶν πάντες ἐθαυμάζομεν[6]) νεαρὰς εἶναι νομίζοντες καὶ ὑπεμιμνησκόμεθα ὧν ἐν Ὥραις ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς καλὰς Ἀθήνας ἐν τούτοις·

Ὄψει δὲ χειμῶνος μέσου σικυούς, βότρυς, ὀπώραν,
*στεφάνους ἴων, * * *[7]) κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα,*
C *αὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας,*
πυόν, χόρια, χελιδόνια[8]), τέττιγας, ἐμβρύεια.

1) Salmas. κάρτον vulg. 2) Dalecampius. ἕψουσαν V. ἕψουσα δ' L. 3) γηθυλλίδας Casaub. 4) Toupius. σκοροδόμητον vulg. 5) libri τε. 6) ἐθαύμαζον libri. 7) lacunam indicavit Dind. 8) Porson. χελιδόνα vulg.

ὑρίχους[1]) δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων·
ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν.
ὥστ' οὐκέτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶ τοὐνιαυτοῦ.
B. μέγιστον ἀγαθὸν εἶπας[2]), εἴπερ ἔστι δι' ἐνιαυτοῦ
ὅτου τις ἐπιθυμεῖ λαβεῖν, *A.* κακὸν μὲν[3]) οὖν μέγιστον.
εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν, οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο.
ἐγὼ δὲ τοῦτ'[4]) ὀλίγον χρόνον φήσας[5]) ἀφειλόμην ἄν.
B. κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ[6]) ταῦτα πλὴν Ἀθηνῶν[7]).
τούτοις δ' ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέβουσιν. D
B. ἀπέλαυσαν ἄρα σέβοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. *A.* τιητί;
Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Ἀθηνῶν.

ἐθαυμάζομεν οὖν τὰς κολοκύντας μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἐσθίοντες· χλωραί τε γὰρ ἦσαν καὶ τὸ ἴδιον ἀπεδίδοσαν τοῦ χυμοῦ. ἐτύγχανον δὲ οὖσαι τῶν συντεθειμένων ὑπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα μαγγανεύειν εἰδότων ὀψαρτυτῶν. ἐζήτει οὖν ὁ Λαρήνσιος, εἰ καὶ τὴν χρῆσιν ταύτην[8]) ἠπίσταντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, Νίκανδρος[9]) ὁ Κολοφώ- E
νιος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Γεωργικῶν μνημονεύει ταύτης τῆς χρήσεως, σικύας ὀνομάζων τὰς κολοκύντας. οὕτως γὰρ ἐκαλοῦντο, ὡς πρότερον εἰρήκαμεν. λέγει δ' οὕτως·

Αὐτὰς μὴν[10]) σικύας τμήγων[11]) ἀνὰ κλώσμασι πείραις.
ἠέρι δὲ ξήρανον[12]), ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῷ,
χείμασιν ὄφρ' ἂν δμῶες ἅλις περιχανδέα χύτρον[13])
πλήσαντες ῥοφέωσιν ἀεργέες· ἔνθα τε μέτρῳ F
ὄσπρια πανσπερμηδὸν ἐπεγχεύῃσιν ἀλετρίς.
τῇ ἔνι μὲν σικύης ὅρμους βάλον ἐκπλύναντες,
ἐν δὲ μύκην σίρας τε πάλαι λαχάνοισι πλακεῖσας.
οὐλοτέροις[14]) καυλοῖς τε[15]) μιγήμεναι εὐφαορίζῃ[16]).

ΟΡΝΕΙΣ. ἐπεὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐπῆσαν ταῖς κολοκύν- p. 373.
ταις καὶ ἄλλοις κνιστοῖς λαχάνοις· — οὕτως δ' εἴρηκεν C. 4.
Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ τὰ συγκοπτὰ λάχανα „Κνιστὰ ἢ στέμφυλα" — ὁ Μυρτίλος ἔφη, Ἀλλὰ μὴν καὶ ὄρνιθας καὶ ὀρνίθια νῦν μόνως ἡ συνήθεια καλεῖ τὰς θηλείας, ὧν ὁρῶ περιφερομένων πλῆθος· — καὶ Χρύσιππος δ' ὁ

1) Porson. ὑρισσοὺς vulg. 2) εἶπας addidit Porsonus. 3) μὲν add. ex codd. 4) Brunckius. τοῦτον vulg. 5) φθάσας Elmsleius. χρήσας Porsonus. 6) Casaub. δρῶν vulgo. 7) Brunckius. Ἀθηναίων vulgo. 8) codd. ταύτης vulgo. 9) Fragm. 4. p. 281. 10) codd. μὲν vulg. 11) Schweigh. κ...τῶν vulgo. 12) codd. ξήραινον vulgo. 13) πολυχανδέα χύτραν Casaub. 14) οὐλοτέροις Dalecampius. 15) καυλοῖσι Schneiderus. 16) ἰσοφαρίζῃ Schneiderus.

φιλόσοφος ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς γράφει οὕτως· „Καθάπερ τινὲς, τὰς λευκὰς ὄρνιθας τῶν
B μελαινῶν ἡδίους εἶναι μᾶλλον.“ — ἀλεκτρυόνας δὲ καὶ ἀλέκτορας[1]) τοὺς ἄρρενας. τῶν ἀρχαίων δὲ τὸ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγόντων ἐπ᾽ ἄλλων ὀρνέων, οὐ περὶ τούτου τοῦ ἰδικοῦ, περὶ οὗ φησιν ἡ συνήθεια, ὄρνιθας ὠνήσασθαι. Ὅμηρος μὲν οὖν φησιν·

Ὄρνιθες[2]) δέ τε πολλοὶ ὑπ᾽ αὐγὰς ἠελίοιο.

καὶ ἀλλαχόθι θηλυκῶς· „Ὄρνιθι λιγυρῇ.“ καί·

Ὡς) δ᾽ ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
μάσταχ᾽, ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δέ τέ οἱ πέλει αὐτῇ.

C Μένανδρος δ᾽ ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως· „Ἀλεκτρυών τις ἐκκράγει μέγα. οὐ σοβήσετ᾽ ἔξω, φησί, τὰς ὄρνιθας ἀφ᾽ ἡμῶν;“ καὶ πάλιν·

Αὕτη ποτ᾽ ἐξεσόβησε τὰς ὄρνεις μόλις.

ὀρνίθια δ᾽ εἴρηκε Κρατῖνος ἐν Νεμέσει οὕτως· „Τἄλλα πάντ᾽ ὀρνίθια.“ ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιν,
D ἀλλὰ καὶ ὄρνιθα[4]). ὁ αὐτὸς Κρατῖνος ἐν τῷ αὐτῷ δράματί φησιν· „Ὄρνιθα φοινικόπτερον.“ καὶ πάλιν·

Ὄρνιθα τοίνυν δεῖ σε γίγνεσθαι μέγαν,

καὶ Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις·

Ὄρνιθα καὶ κήρυκα καὶ διάκονον.

Αἰσχύλος Καβείροις·

Ὄρνιθα δ᾽ οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Ξενοφῶν δ᾽ ἐν δευτέρῳ[5]) Παιδείας· „Ἐπὶ μὲν τοὺς ὄρνιθας τῷ ἰσχυροτάτῳ χειμῶνι.“ Μένανδρος Διδύμαις· „Ὄρνεις φέρων ἐλήλυθα.“ καὶ ἑξῆς· „Ὄρνιθας ἀποστέλλει“ φησίν. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνεις
E λέγουσι, πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρτύριον· ἀλλὰ καὶ Ἀλκμάν πού φησι·

Λῦσαν δ᾽ ἄπρακτα νεάνιδες ὥστ᾽
ὄρνεις ἱέρακος ὑπερπταμένω[6]).

καὶ Εὔπολις ἐν Δήμοις·

Οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς[7]) ἔμ᾽[8]) ἐκγεννᾶν τέκνα,
ὄρνεις θ᾽ ὁμοίους[9]) τοὺς νεοττοὺς τῷ πατρί;

1) Stephanus. ἀλεκτορίδας v. 2) Od. 2, 181. 3) Iliad. 9, 323. 4) codex. ὄρνιθα, ἀλλὰ καὶ ὄρνιν v. 5) immo: 1, 6, 39. 6) Dind. ὑπερπταμένου v. 7) Valcken. κρείους vulg. 8) idem. μ᾽ vulg. 9) Casaub. ὁμοίως vulgo.

Τὸν δ' ἀλεκτρυόνα ἐκ τῶν ἐναντίων οἱ ἀρχαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι. Κρατῖνος Νεμέσει·

Λήδα, σὸν ἔργον· δεῖ σ' ὅπως εὐσχήμονος [1])
ἀλεκτρυόνος μηδὲν διοίσεις τοὺς τρόπους,
ἐπὶ τῷδ' ἐπῴζουσ' [2]), ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν
ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦδ' ὄρνεον. F

Στράττις Ψυχασταῖς·

Αἱ δ' ἀλεκτρυόνες ἅπασαι
καὶ τὰ χοιρίδια τέθνηκε
καὶ τὰ μικρ' [3]) ὀρνίθια.

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ·

Ὀχευομένους δὲ τοὺς κάπρους
καὶ τὰς ἀλεκτρυόνας θεωροῦσ' [4]) ἄσμενοι.

ἐπεὶ δὲ τοῦ κωμικοῦ τούτου ἐμνήσθην καὶ οἶδα τὸ δρᾶμα τὸν Τηρέα αὐτοῦ μὴ κεκριμένον ἐν τοῖς πρώτοις, ἐκθήσομαι ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, εἰς κρίσιν ἃ εἴρηκε περὶ αὐτοῦ p. 374. Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἕκτῳ περὶ κωμῳδίας γράφων ὧδε· „Ἀναξανδρίδης διδάσκων ποτὲ διθύραμβον Ἀθήνησιν εἰσῆλθεν ἐφ' ἵππου καὶ ἀπήγγειλέ τι τῶν ἐκ τοῦ ᾄσματος. ἦν δὲ τὴν ὄψιν καλὸς καὶ μέγας καὶ κόμην ἔτρεφε καὶ ἐφόρει ἁλουργίδα καὶ κράσπεδα χρυσᾶ. πικρὸς δ' ὢν τὸ ἦθος ἐποίει τι τοιοῦτον περὶ τὰς κωμῳδίας· ὅτε γὰρ μὴ νικῴη, λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸν λιβανωτὸν B κατατεμεῖν, καὶ οὐ μετεσκεύαζεν, ὥσπερ οἱ πολλοί. καὶ πολλὰ ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἠφάνιζε, δυσκολαίνων τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας. λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου. θαυμάζω οὖν, πῶς [5]) ὁ Τηρεὺς περιεσώθη μὴ τυχὼν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων τοῦ αὐτοῦ.“ καὶ Θεόπομπος δ' ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα λέγων οὕτως·

Ἄχθομαι δ' ἀπολωλεκὼς
ἀλεκτρυόνα τίκτουσαν ᾠὰ πάγκαλα.

καὶ Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· C

Ὠιὸν μέγιστον τέτοκεν, ὡς ἀλεκτρυών.

καὶ πάλιν·

Πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια [6]) τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

1) Stephanus. *εὐσχημόνως* vulg. 2) Valcken. *ἐπωάζουσαν* vulg. 3) Dind. *μικρὰ* vulg. 4) Schw. *θεωροῦσιν* v. 5) codex. *πῶς καὶ* vulg. 6) Suidas. *ὑπηνέμια βίᾳ* vulgo.

ἐν δὲ Νεφέλαις[1] διδάσκων τὸν πρεσβύτην περὶ ὀνόματος
διαφορᾶς φησι·

Νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
Β. ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

D λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορὶς καὶ ἀλέκτωρ. Σιμωνίδης· „Ἡμε-
ρόφων' ἀλέκτωρ" ἔφη. Κρατῖνος Ὥραις·

Ὥσπερ ὁ Περσικὸς ὥραν πᾶσαν καναχῶν ὑλόφωνος ἀλέκτωρ.

εἴρηται δ' οὕτως, ἐπειδὴ καὶ ἐκ τοῦ λέκτρου ἡμᾶς διε-
γείρει. οἱ δὲ Δωριεῖς λέγοντες ὄρνιξ τὴν γενικὴν διὰ τοῦ
χ λέγουσιν ὄρνιχος. Ἀλκμὰν δὲ διὰ τοῦ σ τὴν εὐθεῖαν
ἐκφέρει· „Ἁλιπόρφυρος εἴαρος[2] ὄρνις." καὶ τὴν γενικὴν
οἶδα· Δι' ὀρνίχων ὅμως πάντων."

ΔΕΛΦΑΞ. Ἐπίχαρμος τὸν ἄρρενα χοῖρον οὕτως
E καλεῖ ἐν Ὀδυσσεῖ Αὐτομόλῳ·

Δέλφακά τε τῶν γειτόνων
τοῖς Ἐλευσίνοις φυλάσσων δαιμονίως ἀπώλεσα[3],
οὐχ ἑκών· καὶ ταῦτα δή με συμβολατεύειν ἔφη
τοῖς Ἀχαιοῖσιν, προδιδόμεν[4] τ' ὤμνυέ με τὸν δέλφακα.

καὶ Ἀναξίλας δ' ἐν Κίρκῃ καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκε τὸν δέλ-
φακα καὶ ἐπὶ τοῦ τελείου τέθεικε τοὔνομα εἰπών· "Τοὺς
F μὲν ὀρεινόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ὑλιβάτας[5] τοὺς
δὲ πάνθηρας, ἄλλους ἀγρώστας λύκους, λέοντας[6]. ἐπὶ δὲ
τῶν θηλειῶν τοὔνομα τάττει Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς·
„Ἡ δέλφακος ὀπωρινῆς ἠτριαῖον." καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι[7].

Νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἕξει μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κήρυθράν.
p.375. *ἀλλ' αἰ τράφεν λῇς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.*

καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει. καὶ Ἱππῶναξ δ' ἔφη· „Ὡς
Ἐφεσίη δέλφαξ." κυρίως δ' αἱ θήλειαι οὕτως λεχθεῖεν
ἂν αἱ δελφύας ἔχουσαι. οὕτως δὲ αἱ μῆτραι καλοῦνται
καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἔνθεν ἐτυμολογοῦνται. περὶ δὲ τῆς ἡλικίας
τοῦ ζῴου Κρατῖνός φησιν ἐν Ἀρχιλόχοις·

— Ἤδη δέλφακες, χοῖροι δὲ τοῖσιν ἄλλοις.

Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ περὶ ἡλικιῶν φησι·
„Τῶν δὲ συῶν τὰ μὲν ἤδη συμπεπηγότα δέλφακες, τὰ δ'
B ἁπαλὰ καὶ ἔνικμα χοῖροι." ἔνθεν τὸ Ὁμηρικὸν[8] σαφὲς
γίνεται·

1) v. 665. 2) codd. ἔαρος vulg. 3) Petitus. ἀπώλεσας vulg. 4) Schw. προδιδόμην vulg. 5) Casaub. ἀλιβάτους v. 6) καὶ λέοντας Meinekius. 7) v. 786. 8) Od. 14. 80.

Τά τε δμώεσσι πάρεστι
χοίρε', ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι.

Πλάτων δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Ποιητῇ ἀρσενικῶς ἔφη· „Τὸν δέλφακα ἀπῆγε σιγῇ." ἦν δὲ καὶ παλαιὸς νόμος, ὥς φησιν Ἀνδροτίων, τῆς ἐπιγονῆς ἕνεκα τῶν θρεμμάτων[1]), μὴ σφάττειν πρόβατον ἄπεκτον ἢ ἄτοκον· διὸ τὰ ἤδη τέλεια ἤσθιον.

— Ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσι. C

καὶ νῦν δὲ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρειαν οὐ θύειν ἀμνὴν οὐδὲ τυροῦ γεύεσθαι. καὶ κατὰ χρόνον δέ τινα ἐκλιπόντων τῶν βοῶν φησιν ὁ Φιλόχορος νομοθετηθῆναι διὰ τὴν σπάνιν ἀπέχεσθαι αὐτοὺς τῶν ζώων, συναγαγεῖν[2]) βουλομένους καὶ πληθῦσαι τῷ μὴ καταθύεσθαι. χοῖρον δὲ Ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν, ὡς Ἱππῶναξ·

Σπονδῇ[3]) τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀγρίας χοίρου.

καὶ Σοφοκλῆς Ἐπὶ Ταιναρίοις· D

Τοιγαροῦν
ἴδει[4]) φυλάξαι χοῖρον, ὥστε δεσμίαν.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων· „Εἰς Ἄσσον — φησὶν — ἐπιδημήσαντί μοι οἱ Ἄσσιοι παρέστησαν χοῖρον[5]), ἔχοντα τὸ μὲν ὕψος δύο καὶ ἡμίσους πήχεων, ὅλον δ' ἄρτιον πρὸς τὸ μῆκος, τῇ χροιᾷ χιόνινον. ἔφασάν τε τὸν βασιλέα Εὐμένη τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς ὠνεῖσθαι παρ' αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἑνὸς δραχμὰς τετρακισχιλίας." Αἰσχύλος δέ φησιν·

Ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον E
τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι[6]) κριβάνῳ θήσω. τί γὰρ
ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον[7]);

καὶ πάλιν·

Λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφευμένος
ὁ χοῖρος. ἕψου, μηδὲ λυπηθῇς[8]) πυρί.

καὶ ἔτι·

Θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός,
ἣ πολλά μ'[9]) ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά,
δρυποῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. F

1) cod. τῶν ἑκατὸν θρεμμάτων vulg. 2) cod. συνάγειν vulg. 3) Ἐν σπονδῇ vulg. 4) Casaub. τοιγαριώδη vulgo. τὸν γὰρ ἰώδη φύλαξε, χοῖρον ὥστε δεσμίαν vir doctus. χοῖρος ὥς τε δεσμίων vulg. 5) cod. χοῖρον υἱὸν vulg. 6) Dind. νοθοῦντι vulg. 7) Burneius. βέλτιον vulg. 8) codd. λυπηθεὶς vulg. 9) Porson. γ' vulg.

Περὶ δὲ ὑῶν, ὅτι ἱερόν ἐστι τὸ ζῷον παρὰ Κρησίν,
Ἀγαθοκλῆς ὁ Βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ περὶ Κυζίκου φησὶν
οὕτως· „Μυθεύουσιν ἐν Κρήτῃ γενέσθαι τὴν Διὸς τέκνω-
σιν ἐπὶ τῆς Δίκτης, ἐν ᾗ καὶ ἀπόρρητος γίνεται θυσία.
p. 376. λέγεται γάρ, ὡς ἄρα Διὶ[1]) θηλὴν ὑπέσχεν ὗς, καὶ τῷ
σφετέρῳ γρυσμῷ περιοιχνεῦσα[2]) τὸν κνυζηθμὸν[3]) τοῦ
βρέφεος ἀνεπαΐστον τοῖς παριοῦσιν[4]) ἐτίθει. διὸ πάντες
τὸ ζῷον τοῦτο περίσεπτον ἡγοῦνται, καὶ οὐ[5]) (φησὶ) τῶν
κρεῶν δαίσαιντο. Πραίσιοι δὲ καὶ ἱερὰ ῥέζουσιν ὑΐ, καὶ
αὕτη προτελὴς αὐτοῖς ἡ θυσία νενόμισται." τὰ παραπλή-
σια ἱστορεῖ καὶ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ
τελετῆς. πεταλίδων συῶν μνημονεύει Ἀχαιὸς ὁ Ἐρετριεὺς
ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ λέγων οὕτως· „Πεταλίδων δέ τοι
B συῶν μορφαῖς ταῖσδε πολλ' ἐπάϊον." πεταλίδας δ' αὐτὰς
εἴρηκε, μεταφέρων ἀπὸ τῶν μόσχων. οὗτοι γὰρ πέτηλοι[6])
λέγονται ἀπὸ τῶν κεράτων, ὅταν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσι.
παραπλησίως δὲ τῷ Ἀχαιῷ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν Ἀντε-
ρινύϊ τοὺς σύας λαρινοὺς προσηγόρευσε, μεταγαγὼν καὶ
αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαρινῶν βοῶν, οἳ οὕτως ἐκλήθησαν ἤτοι
ἀπὸ τοῦ λαρινεύεσθαι — ὅπερ ἐστὶ σιτίζεσθαι. Σώφρων·
„Βόες δὲ λαρινεύονται." — ἢ ἀπό τινος κώμης Ἠπειρω-
C τικῆς Λαρίνης, ἢ ἀπὸ τοῦ βουκολοῦντος αὐτάς· Λαρῖνος
δ' οὗτος ἐκαλεῖτο.

C. 5. Εἰσαχθέντος δὲ ἡμῖν ποτε καὶ δέλφακος, οὗ τὸ μὲν
ἥμισυ κραμβαλέον ἦν ἐπιμελῶς πεποιημένον, τὸ δέ τι
ἥμισυ ὡς ἂν ἐξ ὕδατος ἡψημένον τακερῶς, καὶ πάντων
θαυμαζόντων τοῦ μαγείρου τὴν σοφίαν, μέγα φρονῶν
ἐκεῖνος ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἔφη, Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὴν σφαγὴν
ἔχει τις ὑμῶν ἐπιδεῖξαι ὅπου ἐγένετο, ἢ πῶς αὐτοῦ ἡ
γαστὴρ πεπλήρωται παντοίων ἀγαθῶν. καὶ γὰρ κίχλας
ἐν ἑαυτῷ ἔχει καὶ ἄλλα ὀρνίθια, ὑπογαστρίων τε μέρη
D χοιρείων[7]) καὶ μήτρας τόμους καὶ τῶν ᾠῶν τὰ χρυσᾶ,
ἔτι δὲ ὀρνίθων γαστέρας αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζω-
μῶν πλέκας, καὶ τὰ ἐκ σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα

1) Διὶ add. ex codd. 2) cod. περιιχνεῦσα v. 3) codd. κνυζισμὸν vulg. 4) Eustath. παροῦσιν vulg. 5) Schweigh. οὗς V. ὑὸς L. 6) codd. πέταλοι vulg. 7) codd. χοίρων vulg.

καὶ μετὰ πεπερίδων συμπλαττόμενα· ἰσίκια γὰρ ὀνομάζειν
αἰδοῦμαι τὸν Οὐλπιανόν, καίπερ αὐτὸν εἰδὼς ἡδέως αὐτοῖς
χρώμενον. πλὴν ὁ ἐμός γε συγγραφεὺς Πάξαμος τῶν ἰσι-
κίων μέμνηται, καὶ οὔ μοι φροντὶς Ἀττικῶν χρήσεων.
ὑμεῖς οὖν ἐπιδείξατε, πῶς τε ὁ χοῖρος ἐσφάγη καὶ πῶς
ἐξ ἡμισείας μέν ἐστιν ὀπτός, ἑφθὸς δὲ κατὰ θάτερα. E
ἔτ' οὖν ἡμῶν ἀναζητούντων, ὁ μάγειρος ἔφη, Ἀλλ' ἦ[1])
νομίζετέ με ἔλαττον πεπαιδεῦσθαι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων
μαγείρων, περὶ ὧν οἱ κωμῳδιοποιοὶ λέγουσι; Ποσείδιππος
μὲν ἐν Χορευούσαις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς
μαθητὰς τάδε·

Μαθητὰ Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι
ὑμεῖς· ἅπας γάρ ἐστιν οἰκεῖος τόπος
ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι. τῶν ἡδυσμάτων
πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ
ἀλαζονεία. τὸ καθ' ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν F
ὄψει σχεδόν τι πάντα τοῦθ'[2]) ἡγούμενον.
ξεναγὸς οὗτος ὅστις ἂν θώρακ' ἔχῃ
φολιδωτόν, ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένον,
ἐφάνη Βριάρεως. ἂν τύχῃ δ', ἐστὶν λαγώς.
ὁ μάγειρος ἂν[3]) μὲν ὑποδιακόνους ἔχων
πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσίῃ,
κυμινοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν[4]), p. 377.
ἔπτηξ'[5]) ἕκαστος εὐθύς. ἂν[6]) δ' ἀληθινὸν
σαυτὸν παραβάλλῃς, καὶ πρὸς ἐκδαρεὶς[7]) ἄπει.
ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου,
καὶ τὰ στόμια γίγνωσκε τῶν κεκλημένων.
ὥσπερ γὰρ εἰς τἀμπόρια, τῆς τέχνης πέρας
τοῦτ' ἔστιν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα.
διακονοῦμεν νῦν γάμους. τὸ θῦμα βοῦς·
ὁ διδοὺς ἐπιφανής, ἐπιφανὴς ὁ λαμβάνων· B
τούτων γυναῖκες ἱέρειαι τῇ θεᾷ θεοί,
κορύβαντες, αὐλοί, παννυχίδες, ἀναστροφή·
ἱππόδρομος οὗτός ἐστί σοι μαγειρικῆς.
μέμνησο. καὶ σὺ τοῦτο[8]).

καὶ περὶ ἑτέρου δὲ μαγείρου — ὄνομα δέ ἐστι Σεύθης —
ὁ αὐτός φησι ποιητὴς οὕτως·

Ἰδιώτης μέγας
αὐτοῖς ὁ Σεύθης. οἶσθα δ', ὦ[9]) βέλτισθ', ὅτι C

1) Schweigh. εἰ v. 2) Porsonus. ὄψεις δ' ἔχοντι τοῦθ' vulgo. 3) Dindorf. ἐὰν vulgo. 4) Grotius. καλῶς vulgo. 5) Casaub. ἐπίτηξ' vulg. 6) Dind. ἐὰν vulg. 7) Dindorf. προσεκδαρεὶς v. 8) Meinek. τουτὶ v. 9) Grotius. οἶσθα v.

ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ.
οἱ πολέμιοι πάρεισιν· ὁ βαθὺς τῇ φύσει
στρατηγὸς ἕστηκεν, τὸ[1]) πρᾶγμ' ἐδέξατο.
πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος.
πίνει[2]) γὰρ ἀθρόως οὗτος· εἰσελήλυθεν,
ἐκ πεντεκαίδεχ' ἡμερῶν προηλπικὼς[3])
τὸ δεῖπνον, ὁρμῆς μεστὸς ὢν[4]), ἐκλελυμένος,
τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις. νόει
ὄχλου τοιούτου ῥακείαν ἠθροισμένην.

D Ὁ δ' ἐν τοῖς Εὔφρονος Συνεφήβοις μάγειρος ἀκούσατε οἷα παραινεῖ·

Ὅταν ἐρανισταῖς, Καρίων, διακονῇς,
οὐκ ἔστι παίζειν οὐδ' ἃ μεμάθηκας ποιεῖν.
ἐχθὲς κεκινδύνευκας. οὐδεὶς εἶχέ σοι
κωβιὸς ὅλως γὰρ ἧπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί·
ἐγκέφαλος ἠλλοίωτο. δεῖ δέ, Καρίων,
ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,
Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσῃς[5]), ἁπλῶς
E εἶναι δίκαιον· οὗ[6]) δὲ νῦν βαδίζομεν,
εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον. ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ,
ἐμὸς εἶ μαθητὴς καὶ μάγειρος οὐ κακός.
ὁ καιρὸς εὔκτός· ὠφελοῦ. φιλάργυρος
ὁ γέρων, ὁ μισθὸς μικρός· εἴ σε λήψομαι
νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας,
ἀπόλωλας. εἴσω πάραγε· καὶ γὰρ οὑτοσὶ[7])
προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.

C. 6. Μέγας δ' ἐστὶ σοφιστὴς καὶ οὐδὲν ἧττων τῶν ἰατρῶν
F εἰς ἀλαζονείαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ[8]) μάγειρος ἐν Καταψευδομένῳ λέγων ὧδε·

Οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη,
ἂν[9]) κατανοήσῃς, ἐστὶν ἡμῶν, Δημύλε.
ἀλλὰ πέπλυται[10]) τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
εἶναι μάγειροί φασιν, οὐδὲν εἰδότες.
ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.
p. 378. ἐπεί, μάγειρον ἂν[11]) λάβῃς ἀληθινόν,
ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον,
καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχὸν

1) Casaub. ἕστηκεν καὶ τὸ v. 2) κινεῖ Grotius. 3) cod. προσηλπικὼς v. 4) ὢν addidit Meinek. 5) Dind. αἰτήσαις v. 6) οἷ? 7) Dind. αὐτὸς οὑτοσὶ v. 8) Σωπάτρῳ vulg. 9) Schw. ἐὰν v. 10) Porsonus. πέπαυται v. 11) Dind. ἐὰν vulg.

φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς μόνοι[1]
ἐσμὲν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης
ἐγώ τε. τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου. B. τί φής;
A. ἐγώ. τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σώζομεν
τὸ Σίκωνος. οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν. B
ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν Σίκων[2],
ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν.
περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους·
ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
B. ἆρα σύ με κόπτειν οἷος εἶ γε, φίλτατε;
A. οὔκ, ἀλλ' ἐν ὅσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς,
μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος, C
ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὔκαιρον χρόνον.
B. Ἄπολλον, ὡς ἐργῶδες[3]. *A. ἄκουσον, ὦγαθέ.*
δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρώτιστα μὲν
περὶ τῶν μετεώρων, τάς τε τῶν ἄστρων δύσεις
καὶ τὰς ἐπιτολὰς καὶ τὸν ἥλιον, πότε
ἐπὶ τὴν μακράν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν
ἐπάνεισι, κἀν ποίοισίν ἐστι ζῳδίοις.
τὰ γὰρ ὄψα φασὶ πάντα καὶ τὰ βρώματα
σχεδὸν ἐν περιφορᾷ[4] *τῆς ὅλης συντάξεως* D
ἑτέραν ἐν αὐτοῖς λαμβάνειν τὴν ἡδονήν.
ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα τὴν ὥραν ἰδὼν
τούτων ἑκάστοις ὡς προσῆκε χρήσεται,
ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται.
πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως
ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
B. ἐγᾦδα· θαυμάστ'[5]. *A. Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω,*
τοὐπτάνιον[6] *ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς*
λαβεῖν[7] *ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν* E
ἐστίν, μεγάλην χρείαν τιν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει.
ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κἀκεῖ διαφορὰν
εἴωθε τοῖς ἕψουσιν ἐμποιεῖν τινα.
τί οὖν[8] *ἔτι σοι δίειμι τὰ στρατηγικά*
* * * *[9]
ἔγωγε[10] *τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν*
ἁπανταχοῦ μέν[11] *ἐστι κἀν πάσῃ τέχνῃ,*
ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν. F

1) *μόνοι* addidit Casaub. 2) *Σίκων* addidit Grotius. 3) Casaub. *Ἄπολλον, ἐργῶδες* v. 4) Dind. ex codd. vestigiis. *βρώματα ἐν τῇ περιφ.* v. 5) Dind. *ἔγωγ' ἐθαύμασ'* v. 6) Casaub. *τοὐπτανεῖον* v. 7) Casaub. *λαμβάνειν* v. 8) Casaub. *τοιοῦτον* v. 9) lacunam indicavit Dind. 10) codex opt. *ἔχειν γε* v. 11) codd. *μὲν ἁπανταχοῦ* v.

τὸ γὰρ παραθεῖναι κἀφελεῖν τεταγμένως
ἕκαστα, καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάδην,
καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ πότε
εὔκαιρον αὐτῶν ἐστι τῶν ὄψων τὰ μὲν
θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ᾽ ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως,
τὰ δ᾽ ὅλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα δὴ
p. 379. ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται
μαθήμασιν. B. τὶς δή τι παραδείξας ἐμοὶ
τὰ δέοντ᾽ ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε.

Καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀλέξιδι δὲ ἐν Μιλησίοις μάγειρος οὐ μακρὰν τούτου ἐστὶ λέγων τοιάδε·

Οὐκ ἴστε, ταῖς πλείσταισι τῶν τεχνῶν ὅτι
οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
μόνος καθέστηκ᾽[1]), ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων
συμβάλλεταί τις, ἂν καλῶς χρῶνται, μερίς;
B B. ποῖόν[2]) τι; δεῖ γὰρ κἀμὲ τὸν ξένον μαθεῖν.
A. τὸν ὀψοποιὸν σκευάσαι χρηστῶς μόνον
δεῖ τοὖψον[3]), ἄλλο δ᾽ οὐδέν. ἂν μὲν οὖν τύχῃ
ὁ ταῦτα μέλλων ἐσθίειν τε καὶ κρίνειν
εἰς καιρὸν ἐλθών, ὠφέλησε τὴν τέχνην·
ἂν δ᾽ ὑστερίζῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς,
ὥστ᾽ ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν,
ἢ μὴ προοπτήσαντα συντελεῖν ταχύ,
ἀπεστέρησε τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν.
εἰς τοὺς σοφιστὰς τὸν μάγειρον ἐγγράφω.
C ἑστήκαθ᾽ ὑμεῖς· κάεται δέ μοι τὸ πῦρ·
ἤδη πυκνοὶ δ᾽ ᾄττουσιν[4]) Ἡφαίστου κύνες
κούφως πρὸς αἰθέρ᾽[5]), οἷς τὸ[6]) γίγνεσθαί θ᾽ ἅμα
καὶ τὴν τελευτὴν τοῦ βίου συνῆψέ τις
μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὁρώμενος.

Εὔφρων δέ, οὗ καὶ πρὸ βραχέος ἐμνήσθην, ἄνδρες δικασταί — δικαστὰς γὰρ ὑμᾶς οὐκ ὀκνήσαιμ᾽ ἂν καλεῖν ἀναμένων τὴν ὑμετέραν[7]) τῶν αἰσθητηρίων κρίσιν — ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι ποιήσας τινὰ μάγειρον πολυ-
D μαθῆ καὶ εὐπαίδευτον, μνημονεύοντά τε τῶν πρὸ αὐτοῦ τεχνιτῶν καὶ τίνα ἕκαστος εἶχεν ἰδίαν ἀρετὴν καὶ ἐν τίνι ἐπλεονέκτει, ὅμως οὐδενὸς ἐμνήσθη τοιούτου ὧν ἐγὼ ὑμῖν πολλάκις τυγχάνω παρασκευάζων. λέγει δ᾽ οὖν οὕτως·

1) codd. καθέστηκεν v. 2) Porson. οἷον v. 3) Pierson. τοῦτον vulg. 4) codd. θάττουσιν V. δ᾽ ἅπτουσιν L. 5) Casaub. αἴθραν vulg. 6) Petavius. οἶσθ᾽ ὃ vulg. 7) codd. ἡμετέραν vulg.

Πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί, Λύκε,
διὰ τὸ νοεῖν ἀεί τι καὶ ψυχὴν ἔχειν,
ἄπει γεγονὼς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας
ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μησί, πολὺ νεώτατος.
Ἄγις Ῥόδιος ὤπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρως, E
Νηρεὺς δ' ὁ Χῖος γόγγρον ἧψε τοῖς θεοῖς,
θρῖον[1]) τὸ λευκὸν οὑξ Ἀθηνῶν Χαριάδης,
ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρίᾳ,
ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος, Εὔθυνος φακῆν,
ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν Ἀρίστων πόρους.
οὗτοι μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι
γεγόνασιν ἡμῖν ἑπτὰ δεύτεροι σοφοί.
ἐγὼ δ' ὁρῶν τὰ πολλὰ προκατειλημμένα F
εὗρον τὸ κλέπτειν πρῶτος[2]), ὥστε μηδένα
μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν.
ὑπ' ἐμοῦ δ' ὁρῶν σὺ τοῦτο προκατειλημμένον,
ἴδιον ἐφεύρηκάς τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν.
πέμπτην ἔθυον ἡμέραν οἱ Τήνιοι,
πολιοὶ γέροντες, πλοῦν πολὺν πεπλευκότες,
λεπτὸν ἔριφον καὶ μικρόν. οὐκ ἦν ἐκφορὰ p. 380.
Λύκῳ κρεῶν τότ'[3]) οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.
ἑτέρους πορίσασθαι δύ' ἐρίφους ἠνάγκασας·
τὸ γὰρ ἧπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοπουμένων[4])
καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθὼν
ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρόν.
πολὺν ἐποίησας θόρυβον. οὐκ ἔχει[5]) νεφρόν,
ἔλεγον. ἔκυπτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ. B
ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν[6])
τὴν καρδίαν εἶδόν σε καταπίνοντ' ἐγώ.
πάλαι μέγας εἶ, γίγνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν
λύκον διὰ κενῆς σὺ μόνος εὕρηκας τέχνην.
χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους
δύ' ἐχθὲς[7]) ὠμοὺς εἰς τὸ πῦρ ἀπέσβεσας[8]),
καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἐτερέτιζες. ᾐσθόμην.
ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον. C

Μή τις οὖν τούτων τῶν δευτέρων ἑπτὰ σοφῶν ὀνομασθέντων τοιοῦτόν τι ἐπενόησε περὶ τοῦ χοίρου, πῶς καὶ τὰ ἐντὸς πεπλήρωται, καὶ τὸ μὲν ὀπταλέον ἐστὶν αὐτοῦ, τὸ δὲ ἑφθόν, αὐτὸς δ' ἐστὶν ἄσφακτος. δεομένων οὖν ἡμῶν καὶ λιπαρούντων δεικνύναι τὴν σοφίαν, Οὐκ

1) Casaub. ὅριον v. 2) codex. πρῶτον v. 3) Porson. τότε λευκοκρέων v. 4) Casaub. σκοπούμενον L. κοπούμενον V. 5) Schweigh. εἶχε vulg. 6) Tyrwhittus. πάνυ vulg. 7) codd. ἰχθῦς v. 8) Casaub. ἀποσβέσας v.

τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς συνειδότα;
ἐμὸς εἶ μαθητής, σὸς δ' ἐγὼ διδάσκαλος.
μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δεῦρ' ἅμα.

F Πάντων οὖν ἡμῶν ἐπαινεσάντων τὸν μάγειρον ἐπί τε τῷ ἑτοίμῳ τῶν λεγομένων καὶ τῇ τῆς τέχνης περιεργίᾳ, ὁ καλὸς ἡμῶν ἑστιάτωρ Λαρήνσιος, Καὶ πόσῳ κάλλιον, ἔφη, τὰ τοιαῦτα ἐκμανθάνειν τοὺς μαγείρους ἤ ἅπερ παρά τινι τῶν πολιτῶν ἡμῶν, ὅς ὑπὸ πλούτου καὶ τρυφῆς τοὺς τοῦ θαυμασιωτάτου Πλάτωνος διαλόγους ἠνάγκαζεν ἐκμανθάνοντας τοὺς μαγείρους, φέροντάς τε p.382. τὰς λοπάδας ἅμα λέγειν, Εἷς, δύο, τρεῖς· ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν, ὦ φίλε Τίμαιε, ποῦ τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δ' ἑστιατόρων; ἔπειτ' ἄλλος ἀπεκρίνατο, Ἀσθένειά τις αὐτῷ ξυνέπεσεν, ὦ Σώκρατες. διεξήρχοντό τε τοῦ διαλόγου τὰ πολλὰ τὸν τρόπον τοῦτον, ὡς ἄχθεσθαι μὲν τοὺς εὐωχουμένους, ὑβρίζεσθαι δὲ τὸν πάνσοφον ἐκεῖνον ἄνθρωπον ὁσημέραι, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς τῶν καθαρείων ἐξόμνυσθαι τὰς παρ' ἐκείνῳ ἑστιάσεις. οἱ δὲ ἡμέτεροι οὗτοι ἅμα ἴσως ταῦτ' ἐκμαν-
B θάνοντες οὐκ ὀλίγην ἡμῖν θυμηδίαν παρέχουσι. καὶ ὁ παῖς ἐπὶ τῇ μαγειρικῇ σοφίᾳ ἐπαινεθείς, Τί τοιοῦτον εὑρήκασιν, ἔφη, ἢ εἰρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ; ἢ ἐπὶ μετρίοις[1]) ἐμαυτὸν ἄγω[2]), οὐ μεγαλαυχούμενος ἐπ' ἐμαυτῷ; καίτοι καὶ ὁ πρῶτος τῶν τὸν Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα ἀναθησαμένων Κόροιβος ὁ Ἠλεῖος μάγειρος ἦν, καὶ οὐχ οὕτως ὠγκύλλετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὡς ὁ παρὰ Στράτωνι μάγειρος ἐν τῷ Φοινικίδῃ. περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθωμένος·

Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον, εἰς τὴν οἰκίαν
C εἴληφ'· ἁπλῶς γὰρ οὐδὲ ἕν[3]) μὰ τοὺς θεοὺς
ὅσ' ἂν λέγῃ, συνίημι· καινὰ ῥήματα
πεπορισμένος πάρεστιν. ὡς εἰσῆλθε γάρ,
εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα,
πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; λέγε.
ἐγὼ κέκληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾷς.
τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γιγνώσκειν δοκεῖς;
οὐδεὶς παρέσται. τοῦτο γὰρ νὴ τὸν Δία
D ἔστι κατάλοιπον, μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.
οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμὼν οὐδεὶς ὅλως;

1) Schweigh. ἐπιμετρίους vulg. 2) codex. ἐγὼ vulg.
3) codd. οὐδὲν vulg.

οὐκ, οἴομαί γε, Δαιτυμών. ἐλογιζόμην,
ἥξει Φιλῖνος, Μοσχίων, Νικήρατος,
ὁ δεῖν', ὁ δεῖνα· κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμην·
οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἷς μοι Δαιτυμών.
Οὐδεὶς παρέσται, φημί. Τί λέγεις; οὐδὲ εἷς; —
σφόδρ' ἠγανάκτησ', ὥσπερ ἠδικημένος,
εἰ μὴ κέκληκα Δαιτυμόνα. Σκαιὸν πάνυ.
οὐδ' ἄρα θύεις ἐρυσίχθον'; Οὐκ, ἔφην ἐγώ. E
Βοῦν δ' εὐρυμέτωπον; Οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.
Μῆλα θυσιάζεις ἄρα; Μὰ Δί', ἐγὼ μὲν οὔ
*οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'. * **
Οὐκοῦν, ἔφη, τὰ μῆλα πρόβατ'. Οὐ μανθάνω
** *1) τούτων οὐδὲν οὐδὲ βούλομαι.*
ἀγροικότερός εἰμ'· ὥσθ' ἁπλῶς μοι διαλέγου.
Ὅμηρον οὐκ οἶδας λέγοντα; Καὶ μάλα F
ἐξῆν ὃ βούλοιτ', ὦ μάγειρ'2), αὐτῷ λέγειν.
ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο, πρὸς τῆς Ἑστίας;
Κατ' ἐκεῖνον ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι.
Ὁμηρικῶς γὰρ διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;
Οὕτω λαλεῖν εἴωθα. Μὴ τοίνυν λάλει
οὕτω παρ' ἔμοιγ' ὤν. Ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας
δραχμὰς ἀποβαλῶ3), φησί, τὴν προαίρεσιν; p. 383.
τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο. Τοῦτο δ' ἐστὶ τί;
Κριθαί. Τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκὰς λέγεις;
Πηγὸς πάρεστι; Πηγός; οὐχὶ λευκὰ σύ4)
ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;
Ἀτάσθαλός γ' εἶ, πρέσβυ· φησίν. ἅλας φέρε.
τοῦτ' ἔστι πηγός. ἀλλὰ δεῖξον χέρνιβα.
Παρῆν. Ἔθυεν, ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα
τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν Γῆν οὐδὲ εἷς5) ἤκουσεν ἄν,
μίστυλλα6), μοίρας, δίπτυχ', ὀβελούς, ὥστε με B
τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βιβλίων
σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων·
πλὴν ἱκέτευον αὐτὸν ἤθη7) μεταβαλεῖν
ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐκ ἂν ταχὺ
ἔπεισεν ἡ Πειθὼ μὰ τὴν Γῆν οἶδ' ὅτι.

Περίεργον δ' ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πολὺ τῶν μαγείρων γένος περί τε τὰς ἱστορίας καὶ τὰ ὀνόματα. λέγουσι γοῦν αὐτῶν οἱ λογιώτατοι, γόνυ κνήμης ἔγγιον, καί, περιῆλθον Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην. ἐπιτιμῶντες δέ τινί φασι C. 8, C

1) *ἔγωγε* inserit Casaub. 2) Coraës. *βούλει τῷ μαγείρ'* v. *βούλετ' ὦ μάγειρ'* Casaub. 3) *ἀποβάλω* Dind.. 4) Casaub. *λευκὰς εἰ* v. 5) codd. *οὐδεὶς* v. 6) *μίστυλλε* Casaub. 7) Porsonus. *ἱκετεύω γ' αὐτὸν ἤδη* v.

μὴ δεῖν τὸν Οἰνέα Πηλέα ποιεῖν. ἐγὼ δὲ ἕνα τῶν ἀρχαίων μαγείρων τεθαύμακα πείρᾳ τῆς τέχνης ἧς εἰσηγήσατο ἀπολαύσας. παράγει δ' αὐτὸν Ἄλεξις ἐν Λέβητι λέγοντα τάδε·

Ἥψε, μοι δοκεῖ,
πνικτόν τι[1]) ὄψον δελφάκειον. Β. ἡδύ γε.
Α. ἔπειτα προσκέκαυκε. μηδὲν φροντίσῃς·
ἰάσιμον γὰρ τὸ πάθος ἐστί. Β. τῷ τρόπῳ;
D Α. ὄξος λαβὼν νυν[2]) εἰς λεκάνην τιν' ἐγχέας
ψυχρόν, ξυνίης[3]); εἶτα θερμὴν τὴν χύτραν
εἰς τοὔξος ἔνθες[4]). διάπυρος γὰρ οὖσ' ἔτι
ἕλξει δι' αὐτῆς νοτίδα, καὶ ζυμουμένη[5])
ὥσπερ κίσηρις[6]) λήψεται διεξόδους
σομφάς, δι' ὧν τὴν ὑγρασίαν ἐκδέξεται·
τὰ κρεάδι'[7]) ἔσται δ'[8]) οὐκ ἀπεξηραμμένα,
ἔγχυλα δ' ἀτρέμα καὶ δροσώδη τὴν σχέσιν.
Β. Ἄπολλον, ὡς ἰατρικῶς. ὦ Γλαυκία,
E ταυτὶ ποιήσω. Α. καὶ παρατίθει γ' αὐτά, παῖ,
ὅταν παρατιθῇς, μανθάνεις; ἐψυγμένα.
ἀτμὸς[9]) γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηδήσεται
ταῖς ῥισίν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἶσι[10]) καταφυγών[11]).
Β. πολλῷ γ'[12]) ἀμείνων, ὡς ἔοικας, ἦσθ' ἄρα
λογογράφος ἢ μάγειρος. ὃ λέγεις, οὐ λέγεις·
τέχνην δ' ὀνειδίζεις.

Καὶ μαγείρων μὲν ἅλις, ἄνδρες δαιταλεῖς, μὴ καί
F τις αὐτῶν τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρου[13]) βρενθυόμενος λαρυγγίσῃ τάδε·

Οὐδὲ εἷς
μάγειρον ἀδικήσας ἀθῷος διέφυγεν.
ἱεροπρεπής πώς ἐστιν ἡμῶν ἡ τέχνη.

ἐγὼ δ' ὑμῖν κατὰ τὸν ἥδιστον Δίφιλον

Παρατίθημ' ὁλοσχερῆ
ἄρν' εἰς μέσον, συμπηκτόν, ὠνθυλευμένον,
χοιρίδια περιφόρινα, κρομβώσας ὅλα.
Δούρειον ἐπάγω χῆνα τῷ φυσήματι.

p. 384. ΧΗΝ. περιενεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἄλλων χηνῶν

1) Dindorf. τιν' vulgo idem δελφάκειον pro δελφάκων. 2) Porson. ἓν vulg. 3) Dind. ξυνιεὶς V. ξυνεὶς L. 4) Coraës. ἐνθεὶς vulgo. 5) codd. ζυμουμένην vulgo. 6) codd. κίσαρις V. κίσηρης L. 7) Casaub. κρέα δ' vulgo. 8) τ' codex. 9) Schweigh. ἀτμὶς vulg. 10) Grotius. ἀναπάλλει vulg. 11) Scaliger. καταφαγών vulg. 12) Casaub. πολλῶν τ' vulg. 13) Μενανδρίου L.

περιττῶς ἐσκευασμένων, ἔφη τις, Οἱ χῆνες σιτευτοί. καὶ ὁ Οὐλπιανός, Ὁ δὲ σιτευτὸς χὴν παρὰ τίνι; πρὸς ὃν ὁ Πλούταρχος, Θεόπομπος μὲν ἔφη ὁ Χῖος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς κἀν τῇ τρισκαιδεκάτῃ δὲ τῶν Φιλιππικῶν Ἀγησιλάῳ τῷ Λάκωνι εἰς Αἴγυπτον ἀφικομένῳ πέμψαι τοὺς Αἰγυπτίους χῆνας καὶ μόσχους σιτευτούς. καὶ Ἐπιγένης δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Βάκχαις[1]) φησίν·

Ἀλλ' εἴ τις ὥσπερ χῆνα σιτευτὸν λαβὼν
ἔτρεφέ με[2]).

καὶ Ἀρχέστρατος ἐν τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι· B

Καὶ[3]) *σιτευτοῦ χηνὸς ὁμοῦ σκεύαζε*[4]) *νεοττόν,*
ὀπτὸν ἁπλῶς καὶ τόνδε.

σὺ δὲ ἡμῖν, ὦ Οὐλπιανέ, δίκαιος εἶ λέγειν, ὁ περὶ πάντων πάντας ἀπαιτῶν, ποῦ μνήμης ἠξίωται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολυτελῆ ταῦτα τῶν χηνῶν ἥπατα. ὅτι γὰρ χηνοβοσκοὺς οἴδασι, μάρτυς Κρατῖνος ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ λέγων· „Χηνοβοσκοί, βουκόλοι." Ὅμηρος δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκεν· „Αἰετὸς[5]) ἀργὴν χῆνα φέρων." καί·

Ὡς[6]) *ὅδε χῆν' ἥρπαξ' ἀτιταλλομένην ἐνὶ οἴκῳ.* C

καί·

Χῆνές[7]) *μοι κατὰ οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν*
ἐξ ὕδατος.

χηνείων δ' ἡπάτων — περισπούδαστα δὲ ταῦτα κατὰ τὴν Ῥώμην — μνημονεύει Εὔβουλος[8]) ἐν Στεφανοπώλισι λέγων οὕτως·

Εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἧπαρ ἢ ψυχὴν ἔχεις.

Ἦσαν δὲ καὶ ἡμίκραιραι πολλαὶ δελφάκων. μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρωβύλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ·

Εἰσῆλθεν ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος. D
ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον δ'[9]) *ἐγὼ*
οὐδέν.

μετὰ δὲ ταῦτα ὁ καλούμενος κρεοκάκκαβος. κρέα δ' ἐστὶ ταῦτα συγκεκομμένα μεθ' αἵματος καὶ λίπους ἐν ζωμῷ γεγλυκασμένῳ. λέγειν δὲ οὕτως Ἀριστοφάνης φησίν[10])

1) *Βακχείᾳ* Bentleius. 2) Dind. *ἔτρεφέ μοι* (*με* codex) *λαβὼν σιτευτὸν* vulg. 3) Schw. *ὡς καὶ* vulg. 4) Schw. *σκευάζει* vulg. 5) Od. 15, 161. 6) ib. 174. 7) ib. 19, 536. 8) Casaub. *Εὔπολις* vulg. 9) Dind. *γ'* vulg. 10) *φησὶν* addidit Casaub.

ὁ γραμματικὸς Ἀχαιούς, ὁ Μυρτίλος ἔφη. Ἀντικλείδης δ' ἐν ἑβδομηκοστῷ ὀγδόῳ Νόστων „Ἐν δείπνῳ (φησί) μελλόντων Χίων ὑπ' Ἐρυθραίων ἐξ ἐπιβουλῆς ἀναιρεῖ-
E σθαι, μαθών τις τὸ μέλλον γίγνεσθαι ἔφη·

Ὦ Χῖοι· πολλὴ γὰρ Ἐρυθραίους ἔχει ὕβρις·
φεύγετε δειπνήσαντες ὑὸς κρέα, μηδὲ μένειν βοῦν."

ἀναβραστῶν δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης Γόησιν οὕτως· * * * καὶ ὄρχεις ἤσθιον, οὓς καὶ νεφροὺς ἐκάλουν. Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀνανεώσει Γναθαίνης τῆς ἑταίρας τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων λέγει·

Ἔπειτ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἧκ' ὄρχεις φέρων
F πολλούς. τὰ μὲν οὖν γύναια τἄλλ' ἠκκίζετο,
ἡ δ' ἀνδροφόνος Γνάθαινα γελάσασα * * [1])
Καλοί γε, φησίν, οἱ νεφροὶ νὴ τὴν φίλην
Δήμητρα. καὶ δύ' ἁρπάσασα κατέπιεν,
ὥσθ' ὑπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.

Εἰπόντος δὲ καὶ ἄλλου ἥδιστον [2]) γεγονέναι καὶ τὸν
p. 585. μετ' ὀξυλιπάρου ἀλεκτρυόνα, ὁ Φιλεπιτιμητὴς Οὐλπιανός, κατακείμενος μόνος, ὀλίγα δ' ἐσθίων καὶ τηρῶν τοὺς λέγοντας, ἔφη, Ὀξυλίπαρον δὲ τί ἐστί; πλὴν εἰ μὴ καὶ κόττανα [ἡμᾶς [3])] καὶ λέπιδιν [4]), τὰ πάτριά μου νόμιμα βρώματα, ὀνομάζειν μέλλετε. καὶ ὁ Τιμοκλῆς, ἔφη, ὁ κωμικὸς ἐν Δακτυλίῳ [5]) μέμνηται τοῦ ὀξυλιπάρου λέγων οὕτως·

Γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν
ἐν ὀξυλιπάρῳ τρίμματι σκευάζεται.

B ἀκρολιπάρους δέ τινας ἀνθρώπους κέκληκεν Ἄλεξις ἐν Πονήρᾳ οὕτως·

Ἀκρολίπαροι, τὸ δ' ἄλλο σῶμ' ὑπόξυλον.

παρατεθέντος δέ ποτε καὶ ἰχθύος μεγάλου ἐν ὀξάλμῃ, καὶ εἰπόντος τινός, ἥδιστον εἶναι ὀψάριον πᾶν τὸ ἐν ὀξάλμῃ παρατιθέμενον, συναγαγὼν τὰς ὀφρῦς ὁ τὰς ἀκάνθας ἀγείρων Οὐλπιανός, Ποῦ κεῖται, ἔφη, ὀξάλμη; ὀψάριον γὰρ παρ' οὐδενὶ τῶν ζώντων λεγόμενον οἶδα. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ μακρὰν χαίρειν εἰπόντες αὐτῷ ἐδείπνουν, τοῦ Κυνούλκου τὰ ἐξ Αὐρῶν Μεταγένους ἀναφωνήσαντος·

C Ἀλλ', ὠγαθέ, δειπνῶμεν πρῶτον [6]), κἄπειτά με πάντ' ἐπερώτα,
ὅ τι ἂν βούλῃ· νῦν γὰρ πεινῶν δεινῶς πῶς εἴμ' ἐπιλήσμων.

1) γελάσασ' ἡδέως Porsonus. 2) Schw. ἥδιστα vulgo. 3) ἡμᾶς omittit L. 4) λεπίδιον Casaubon. 5) Schweigh. Δακτύλῳ vulg. 6) πρῶτον inseruit Porsonus.

καὶ ὁ Μυρτίλος ἡδέως πως συναπογραφόμενος αὐτῷ, ἵνα μηδενὸς μεταλαμβάνῃ, ἀλλὰ πάντα λαλῇ, ἔφη, Κρατῖνος ἐν Ὀδυσσεῦσιν εἴρηκε τὴν ὀξάλμην διὰ τούτων·

Ἀνθ' ὧν πάντας ἑλὼν ὑμᾶς ἐρίηρας ἑταίρους,
φρύξας, ἑψήσας κἀπανθρακίσας, ὀπτήσας,
εἰς ἅλμην τε καὶ ὀξάλμην, κᾆτ' ἐς σκοροδάλμην D
χλιερὸν [1]) ἐμβάπτων, ὃς ἂν ὀπτότατός μοι ἁπάντων
ὑμῶν φαίνηται κατατρώξομαι, ὦ στρατιῶται.

καὶ Ἀριστοφάνης Σφηξίν [2])·

Ἀποφυσήσας
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν.

Ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς λέγομεν. ἀτὰρ καὶ Πλάτων ἐπὶ τοῦ ἰχθύος ἐν Πεισάνδρῳ·

Ἤδη φαγών τι πώποθ', οἷα γίγνεται, E
ὀψάριον ἔκαμες καὶ προσέστη [3]) τοῦτό σοι;
B. ἐγὼ δὲ [4]) πέρυσι κάραβον φαγών.

Φερεκράτης Αὐτομόλοις· „Τοὐψάριον τουτὶ παρέθηκέ τις ἡμῖν." Φιλήμων Θησαυρῷ·

Οὐκ ἔστ' ἀληθὲς καραλογίσασθ', οὐδ' [5]) ἔχειν
ὀψάρια χρηστά.

Μένανδρος Καρχηδονίῳ·

Ἐπιθυμιάσας [6]) σῷ Βορέᾳ λιβανίδιον [7])
ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον. ἑψήσω φακῆν [8]).

καὶ ἐν Ἐφεσίῳ· F

Ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν
ὀψάριον.

εἶτ' ἐπιφέρει·

Τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως [9]) τις τεττάρων
δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς.

Ἀναξίλας Ὑακίνθῳ πορνοβοσκῷ·

Ἐγὼ δ' ἰὼν [10]) ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω.

καὶ μετ' ὀλίγα·

Σκεύαζε, καί, τοὐψάριον ἡμῖν.

τὸ δὲ ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνους·

Εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' [11]) ὀψαρίοις ἑκάστοτε,

ἀντὶ τοῦ προσοψήμασιν ἀκούομεν. καὶ γὰρ Ἄλεξις ἐν Παννυχίδι περιθεὶς μαγείρῳ τὸν λόγον φησί· p. 386.

1) codd. χλίαρον v. 2) v. 330. 3) codd. πρόσεστι v. 4) ἔγωγε Dind. 5) ὥστ' Hermannus. 6) Bentleius. ἐπιθυμήσας v. 7) idem. ἴδιον v. 8) codex. ἑψήσων φακῆν v. 9) ἀρτίως insertum e p. 309. E. 10) Porsonus. δι' ὧν vulg. 11) Brunckius. παραμύθημ' v.

Θερμοτέροις χαίρεις ἀεὶ
τοῖς ὀψαρίοις ἢ τὸ μέσον ἢ κατωτέρω;
B. κατωτέρω. A. Τί λέγεις σύ; ποδαπὸς οὑτοσὶ[1])
ἄνθρωπος; οὐκ ἐπίστασαι ζῆν. ψυχρά σοι
ἅπαντα παραθῶ; B. μηδαμῶς. A. ζέοντα δέ;
B. Ἄπολλον. A. οὐκοῦν τὸ μέσον ἔστω[2]) δηλαδή.
τοῦθ' ἕτερος οὐδεὶς τῶν ὁμοτέχνων μου ποιεῖ.
B B. οὐκ οἶομ', οὐδ' ἄλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῦν ποιεῖς.
A. ἐγὼ δ' ἐρῶ. τοῖσιν γὰρ ἑστιωμένοις
τὸν καιρὸν ἀποδίδωμι τῆς συγκράσεως.
σὺ πρὸς θεῶν ἔθυσας * *[3]) τὸν ἔριφον;
B. μὴ κόπτ' ἔμ', ἀλλὰ τὰ κρέα. παῖδες, παράγετε.
A. ὀπτάνιον ἔστιν; B. ἔστι. A. καὶ κάπνην ἔχει;
B. δηλονότι. A. μή μοι δῆλον. B. ἀλλ' ἔχει κάπνην.
C A. Ἔχει κακόν, εἰ τύφουσαν[4]). B. ἀπολεῖ μ' οὑτοσί[5]).

Ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν τῶν ζώντων, ὀλβιογάστορ[6]) Οὐλπιανέ, ἀπεμνημόνευσα[7]). καὶ σὺ γάρ, ὡς ἔοικε, μετ' ἐμοῦ κατὰ τὸν Ἄλεξιν οὐδενὸς ἐμψύχου μεταλαμβάνεις, ὅς φησιν ἐν Ἀτθίδι τάδε·

Ὁ πρῶτος εἰπών, ὅτι σοφιστὴς οὐδὲ[8]) εἷς
ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίει, σοφός τις ἦν.
ἐγὼ γὰρ ἥκω νῦν ἀγοράσας οὐδὲ ἓν
D ἔμψυχον. ἰχθῦς ἐπριάμην τεθνηκότας,
μεγάλους· κρεάδι' ἀρνὸς ἔστι[9]) πίονος
οὐ ζῶντος· οὐχ οἷόν τε γάρ. τί ἄλλο; καὶ[10])
ἡπάτιον ὀπτὸν προσέλαβον. τούτων ἐὰν
δείξῃ τις ἢ φωνήν τι[11]) ἢ ψυχὴν ἔχον,
ἀδικεῖν ὁμολογῶ[12]), καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον.

ἐπὶ τούτοις οὖν ἔασον ἡμᾶς δειπνεῖν. ἰδοὺ γάρ, ἕως πρὸς σὲ διαλέγομαι, καὶ οἱ Φασιανικοὶ παραπεπλεύκασιν, ὑπεριδόντες ἡμᾶς διὰ τὴν ἄκαιρόν σου γλωσσαργίαν. Ἀλλ' ἢν
E ἐμοὶ εἴπῃς, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, διδάσκαλε Μυρτίλε, ὁ ὀλβιογάστωρ σοι πόθεν, καὶ εἰ Φασιανικῶν τις ὀρνίθων μέμνηται τῶν παλαιῶν, ἐγώ σοι ἦρι[13]) μάλ' οὐχ Ἑλλήσποντον πλεύσας, ἀλλ' εἰς τὴν ἀγορὰν πορευθεὶς ὠνήσομαι Φασιανικόν, ὃν συγκατέδομαί σοι.

Καὶ ὁ Μυρτίλος, Ἐπὶ ταύταις, ἔφη, ταῖς συνθήκαις

1) Dobraeus. τί λέγεις δέσποτα πῶς οὑτοσὶ v. 2) codd. ἔσται v. 3) σὺ δὲ πρὸς θεῶν ἔθυσας ἤδη Schw. 4) codd. τύφου σ' v. 5) Schw. οὑτωσί γε v. 6) codex. ὦ ὀλβιογάστορ v. 7) codd. ἐπεμνημόνευσα v. 8) codd. οὐδὲν v. 9) Schw. ἐσθίειν vulg. 10) codex. καὶ vulg. 11) Grotius. τιν' vulg. 12) idem. προσομολογῶ vulg. 13) Iliad. 9, 360.

λέγω. τοῦ μὲν ὀλβιογάστορος Ἄμφις μέμνηται ἐν Γυναικομανίᾳ οὑτωσὶ λέγων·

Βύρύβατε κνισολοῖχε,
οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ ὀλβιογάστωρ εἶ σύ.

Φασιανικοῦ δὲ ὄρνιθος ὁ ἥδιστος Ἀριστοφάνης ἐν δράματι Ὄρνισιν, Ἀττικοὶ δέ εἰσι δύο πρεσβῦται ὑπὸ ἀπραγμοσύνης πόλιν ζητοῦντες, ἐν ᾗ κατοικήσουσιν, ἀπράγμονα· καὶ αὐτοῖς ἀρέσκει ὁ βίος ὁ μετ᾽ ὀρνίθων. ἔρχονται οὖν ὡς τοὺς ὄρνιθας, καὶ αἰφνίδιον αὐτοῖς ἐπιπτάντος τῶν ὀρνίθων ἀγρίου τινὸς τὴν ὄψιν δείσαντες ἑαυτοὺς παραμυθούμενοι λέγουσι τά τ᾽ ἄλλα καὶ τάδε· F C. 9.

Ὁδὶ [1]) δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς; p. 387.
B. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός.

καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δ᾽ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων ὡς πολλοί·

Τοὺς φασιανούς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

δύναται γὰρ ὁ Λεωγόρας καὶ ἵππους τρέφειν καὶ ὄρνεις Φασιανούς. κωμῳδεῖται γὰρ ὁ Λεωγόρας ὡς γαστρίμαργος ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Περιαλγεῖ. Μνησίμαχος δ᾽ ἐν Φιλίππῳ — εἷς δὲ καὶ οὗτός ἐστι τῶν τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητῶν — φησί·

Καί, τὸ λεγόμενον,
σπανιώτερον πάρεστιν ἢ [2]) ὀρνίθων γάλα, B
καὶ φασιανὸς ἀποτετιλμένος καλῶς.

Θεόφραστος [3]) δὲ ὁ Ἐρέσιος, Ἀριστοτέλους μαθητής, ἐν τρίτῃ περὶ ζῴων μνημονεύων αὐτῶν οὑτωσί πως λέγει· „Ἔστι δὲ καὶ τοῖς ὄρνισι τοιαύτη διαφορά. τὰ μὲν γὰρ βαρέα [4]) καὶ μὴ πτητικά, καθάπερ ἀτταγήν, πέρδιξ, ἀλεκτρυών, φασιανός, εὐθὺς βαδιστικὰ καὶ δασέα.“ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὀγδόῃ [5]) ζῴων ἱστορίας γράφει τάδε· „Εἰσὶ δὲ τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν κονιστικοί, οἱ δὲ λοῦσται [6]), οἱ δὲ οὔτε κονιστικοὶ οὔτε λοῦσται. ὅσοι δὲ μὴ πτητικοὶ ἀλλ᾽ ἐπίγειοι, κονιστικοί, οἷον ἀλεκτορίς, πέρδιξ, ἀτταγήν, φασιανός, κορύδαλος.“ μνημονεύει δ᾽ αὐτῶν καὶ Σπεύσιππος ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων. Φασιανὸν δὲ οὗτοι κεκλήκασιν αὐτὸν καὶ οὐ Φασιανικόν. C

1) v. 67. 2) ἢ addidit Grotius. 3) vol. 5. p. 198. 4) Coraës. βραχέα v. 5) 9, 49. 6) ita Bekkerus e codd. apud Aristot. λοῦνται v.

Ἀγαθαρχίδης δὲ ὁ Κνίδιος ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Εὐρωπιακῶν περὶ τοῦ Φάσιδος ποταμοῦ τὸν λόγον ποιούμενος γράφει καὶ ταῦτα· „Πλῆθος δ' ὀρνίθων τῶν καλουμένων Φασιανῶν φοιτᾷ τροφῆς χάριν πρὸς τὰς ἐμβολὰς τῶν στομάτων." Καλλίξενος δ' ὁ Ῥόδιος ἐν D τετάρτῃ περὶ Ἀλεξανδρείας, διαγράφων τὴν γενομένην πομπὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καλουμένου βασιλέως, ὡς μέγα θαῦμα περὶ τῶν ὀρνίθων τούτων οὕτως γράφει· „Εἶτα ἐφέροντο ἐν ἀγγείοις ψιττακοὶ καὶ ταῷ[1]) καὶ μελεαγρίδες καὶ Φασιανοὶ καὶ ὄρνιθες Αἰθιοπικοὶ πλήθει πολλοί." Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις Ὀψαρτυτικαῖς Γλώσσαις καὶ Πάμφιλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων E καὶ γλωσσῶν Ἐπαίνετον παρατίθεται λέγοντα ἐν τῷ Ὀψαρτυτικῷ, ὅτι ὁ Φασιανὸς ὄρνις τατύρας καλεῖται. Πτολεμαῖος δ' ὁ Εὐεργέτης ἐν δευτέρῳ ὑπομνημάτων τέταρόν[2]) φησιν ὀνομάζεσθαι τὸν Φασιανὸν ὄρνιν. τοσαῦτά σοι περὶ τῶν Φασιανικῶν ὀρνίθων ἔχω λέγειν, οὓς ἐγὼ διὰ σὲ ὥσπερ οἱ πυρέσσοντες παραφερομένους εἶδον. σὺ δὲ κατὰ τὰς συνθήκας ἂν μὴ αὔριον ἀποδῷς τὰ ὡμολογημένα, οὐκ ἐξαπατήσεως δημοσίᾳ σε γράψομαι, ἀλλὰ F τὸν Φᾶσιν οἰκήσοντα ἀποπέμψω, ὡς Πολέμων ὁ περιηγητὴς Ἴστρον τὸν Καλλιμάχειον συγγραφέα εἰς τὸν ὁμώνυμον κατεπόντου ποταμόν.

ΑΤΤΑΓΑΣ. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς·

Ἀτταγᾶς ἥδιστον ἕψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιός φησιν, ὅτι μικρῷ μὲν μείζων ἐστὶ πέρδικος, ὅλος δὲ κατάγραφος τὰ περὶ τὸ νῶτον, κεραμεοῦς τὴν χρόαν, ὑποπυρρίζων μᾶλλον. θηρεύεται δ' ὑπὸ τῶν κυνηγῶν διὰ τὸ βάρος καὶ τὴν τῶν πτερῶν p. 388. βραχύτητα. ἔστι δὲ κονιστικὸς πολύτεκνός τε καὶ σπερμολόγος. Σωκράτης δ' ἐν τῷ περὶ ὅρων[3]) καὶ τόπων καὶ πυρὸς καὶ λίθων „Ἐκ τῆς Λυδίας μετακομισθέντες (φησίν) εἰς Αἴγυπτον οἱ ἀτταγαῖ καὶ ἀφεθέντες εἰς τὰς ὕλας[4]) ἕως μέν τινος ὄρτυγος φωνὴν ἀφίεσαν, ἐπεὶ δὲ

1) Schweigh. ταῶς vulgo. 2) ex p. 654. C. τέταρτον vulgo. 3) ὡρῶν aut ἀέρων Casaubon. 4) Aelianus N. A. 15, 27.

τοῦ ποταμοῦ κοίλου ῥυέντος λοιμὸς[1]) ἐγένετο καὶ πολλοὶ τῶν κατὰ τὴν χώραν ἀπώλλυντο, οὐ διέλιπον σαφέστερον τῶν παίδων τῶν τρανοτάτων ἕως νῦν λέγοντες, τρὶς τοῖς κακούργοις κακά. συλληφθέντες δὲ οὐ μόνον οὐ τιθασσεύονται, ἀλλ' οὐδὲ φωνὴν ἔτι ἀφιᾶσιν. ἐὰν δὲ ἀφεθῶσι, B φωνήεντες πάλιν γίγνονται. μνημονεύει αὐτῶν Ἱππῶναξ οὕτως·

Οὐδ' ἀτταγᾶς τε καὶ λαγὼς διατρώγων.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν· ἐν δ' Ἀχαρνεῦσι[2]) καὶ ὡς πλεοναζόντων αὐτῶν ἐν τῇ Μεγαρικῇ[3]). περισπῶσι δ' οἱ Ἀττικοὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τοὔνομα. τὰ γὰρ εἰς ας λήγοντα ἐκτεταμένον ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ὅτε ἔχει τὸ α παραλῆγον, βαρύτονά ἐστιν, οἷον ἀκάμας, Σακάδας, ἀδάμας[4]). λεκτέον δὲ καὶ ἀτταγαῖ καὶ οὐχὶ ἀτταγῆνες.

ΠΟΡΦΥΡΙΩΝ. ὅτι καὶ τούτου Ἀριστοφάνης μνημονεύει[5]), δῆλον. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον πορφυρίωνά φησι τὸν ὄρνιν διαιτώμενον κατὰ τὰς οἰκίας τὰς ὑπάνδρους τῶν γυναικῶν τηρεῖν πικρῶς καὶ τοιαύτην ἔχειν αἴσθησιν ἐπὶ τῆς μοιχευομένης, ὥσθ' ὅταν τοῦθ' ὑπονοήσῃ, προσημαίνειν τῷ δεσπότῃ, ἀγχόνῃ τὸ ζῆν περιγράψας. οὐ πρότερόν τε, φησί, τροφῆς μεταλαμβάνει, εἰ μὴ περιπατήσῃ τόπον τινὰ ἐξευρὼν ἑαυτῷ ἐπιτήδειον· μεθ' ὃν[6]) κονισάμενος λούεται, εἶτα τρέφεται. Ἀριστοτέλης δὲ σχιδανόποδά φησιν αὐτὸν εἶναι, ἔχειν τε χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρά, ῥύγχος ἠργμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἀλεκτρυόνος, στόμαχον δ' ἔχει λεπτόν[7])· διὸ τῶν λαμβανομένων εἰς τὸν πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας. κάπτων δὲ πίνει. πενταδάκτυλός τε ὢν τὸν μέσον ἔχει μέγιστον. Ἀλέξανδρος δ' ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ περὶ τῆς τῶν πτηνῶν ἱστορίας Λίβυν εἶναι φησι τὸν ὄρνιν καὶ τῶν κατὰ τὴν Λιβύην θεῶν ἱερόν.

C. 10. C

D

ΠΟΡΦΥΡΙΣ. Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνίθων διεστάναι φησὶ πορφυρίωνα πορφυρίδος, ἰδίᾳ ἑκάτερον κατ-

1) Aelianus. λιμὸς vulg. 2) v. 875. 3) Βοιωτικῇ Casaub. 4) Schweigh. ἀκάλας, ἀδάμας, ἀκάλας v. 5) cod. μέμνηται vulg. 6) ὃ Gesnerus. 7) στόμ. δ' ἔχει λεπτὸν addita ex aliquot libris.

ἀριθμούμενος· τήν τροφήν τε λαμβάνειν τὸν πορφυρίωνα
E ἐν σκότῳ καταδυόμενον[1]) ἵνα μή τις αὐτὸν θεάσηται·
ἐχθραίνει γὰρ τοὺς προσιόντας αὐτοῦ τῇ τροφῇ. τῆς δὲ
πορφυρίδος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι μνημονεύει. Ἴβυκος δέ τινας λαθιπορφυρίδας[2]) ὀνομάζει διὰ τούτων· „Τῶν μὲν πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοισι ξανθοῖσι ποικίλαι πανέλοπες, αἰολόδειροι λαθιπορφυρίδες, καὶ ἀλκυόνες τανυσίπτεροι[3]).“ ἐν ἄλλοις δέ φησιν· „Αἰεί[4]) μ', ὦ φίλε θυμέ[5]), τανύπτερος· ὡς ὅκα πορφυρίς.“

ΠΕΡΔΙΞ. τούτων πολλοὶ μὲν μέμνηνται, ὡς καὶ
F Ἀριστοφάνης. τοῦ δὲ ὀνόματος αὐτῶν ἔνιοι συστέλλουσι τὴν μέσην συλλαβὴν ὡς Ἀρχίλοχος·

Πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα.

οὕτω καὶ ὄρτυγα καὶ χοίνικα. πολὺ δέ ἐστι τὸ ἐκτεινόμενον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Σοφοκλῆς Καμικίοις[6])·

Ὄρνιθος ἦλθ' ἐπώνυμος
πέρδικος ἐν κλεινοῖς Ἀθηναίων πάγοις.

Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τὸν Χείρωνα·

Ἥξειεν ἄκων δεῦρο πέρδικος τρόπον.

p. 389. Φρύνιχος Τραγῳδοῖς·

Τὸν Κλεόμβροτόν[7]) τε τοῦ
Πέρδικος υἱόν.

τὸ δὲ ζῷον ἐπὶ λαγνείας συμβολικῶς παρείληπται. Ναυφῶν ἐν Χειρογάστορσι·

Τοὺς ἑψητοὺς καὶ τοὺς πέρδικας ἐκείνους.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Κωμασταῖς βραχέως·

Σηπίας μ' ἄγον νεούσας[8]) πέρδικάς τε πετομένους.

Φησὶ δ' Ἀριστοτέλης[9]) περὶ τοῦ ζῴου τάδε· „Ὁ πέρδιξ ἐστὶ μὲν χερσαῖος, σχιδανόπους. ζῇ δὲ ἔτη πεντεκαίδεκα, ἡ δὲ θήλεια καὶ πλείονα· πολυχρονιώτερα γὰρ ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἀρρένων τὰ θήλεα. ἐπωάζει δὲ καὶ ἐκτρέφει
B καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν δὲ γνῷ, ὅτι θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοττιᾶς κυλινδεῖται παρὰ τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος, ἐλπίδα ἐμποιῶν τοῦ συλληφθήσεσθαι, ἐξα-

1) καταδ. additum ex codd. 2) Schweigh. λαθιπόρφυρας v. ἀλιπορφυρίδας Schneidew. 3) ἀλκυόνες θ' ἀλιπορφυρίδες τε τανύπτεροι Schneidew. 4) αἴρεις Valcken. 5) Valckenar. οὔ με v. 6) Brunckius. καμικοῖς vulg. 7) codd. κλεόμβροτος vulg. 8) Schweigh. ἄγον ἰούσας V. ἀγανεούσας L. 9) H. A. 9, 8. 9.

πατῇ τε, ἕως ἂν ἀποπτῶσιν οἱ νεοττοί· εἶτα καὶ αὐτὸς
ἐξίπταται."

„Ἔστι δὲ τὸ ζῷον κακόηθες καὶ πανοῦργον, ἔτι δὲ
ἀφροδισιαστικόν. διὸ καὶ τὰ ᾠὰ τῆς θηλείας συντρίβει,
ἵνα ἀπολαύῃ τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ θήλεια γιγνώσκουσα
ἀποδιδράσκουσα τίκτει." τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Καλλίμαχος
ἐν τῷ περὶ ὀρνέων. μάχονται δὲ καὶ οἱ χῆροι αὐτῶν
πρὸς ἀλλήλους καὶ ὁ ἡττηθεὶς ὀχεύεται ὑπὸ τοῦ νική- C
σαντος. Ἀριστοτέλης δέ φησιν, ὅτι τὸν ἡττηθέντα πάν-
τες ἐν μέρει ὀχεύουσιν. ὀχεύουσι δὲ καὶ οἱ τιθασοὶ τοὺς
ἀγρίους. ἐπειδὰν δὲ κρατηθῇ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου, οὗτος
λάθρᾳ ὀχεύεται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύσαντος. γίνεται δὲ
τοῦτο κατά τινα ὥραν τοῦ ἔτους, ὡς καὶ ὁ Μύνδιός φη-
σιν Ἀλέξανδρος. νεοττεύουσι δὲ ἐπὶ γῆς οἱ ἄρρενες καὶ
αἱ θήλειαι διελόμενοι ἕκαστοι οἶκον. ἐπὶ δὲ τὸν θηρεύοντα
πέρδικα ὠθεῖται ὁ τῶν ἀγρίων ἡγεμὼν μαχόμενος· ἁλόν-
τος δὲ τούτου ἕτερος ἔρχεται μαχούμενος. καὶ ὁπόταν
μὲν ἄρρην ᾖ θηρεύων, τοῦτο ποιεῖ, ὅταν δὲ θήλεια ᾖ D
ἡ θηρεύουσα, ᾄδει ἕως ἂν ἀντάσῃ ὁ ἡγεμὼν αὐτῇ[1]) καὶ
οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες ἀποδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας,
ὅτι ἐκείνῃ, ἀλλ' οὐχ ἑαυτοῖς προσέχει. ὅθεν πολλάκις
διὰ ταῦτα σιγῇ προσέρχεται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκούσας
τῆς φωνῆς ἔλθῃ μαχούμενος αὐτῷ. ἐνίοτε δὲ ἡ θήλεια
τὸν ἄρρενα προσιόντα κατασιγάζει. πολλάκις τε ἐπῳά-
ζουσα ἐξίσταται, ὅταν προσερχόμενον ἐπαισθάνηται τὸν
ἄρρενα τῇ θηρευούσῃ, ὑπομένει τε ὀχευθῆναι, ἵνα αὐτὸν E
ἀποσπάσῃ τῆς θηρευούσης. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐπτόηνται
περὶ τὴν ὀχείαν οἱ πέρδικες καὶ οἱ ὄρτυγες, ὡς εἰς τοὺς
θηρεύοντας ἐμπίπτειν καθίζοντας ἐπὶ τῶν κεράμων. φασὶ
δὲ καὶ τοὺς ἀγομένους θήλεις πέρδικας ἐπὶ θήραν, ὁπό-
ταν ἴδωσιν ἢ ὄσφρωνται τῶν ἀρρένων κατ' ἄνεμον στάν-
των ἢ περιπετομένων, ἐγκύους γίγνεσθαι, τινὲς δὲ καὶ
παραυτίκα τίκτειν. πέτονταί τε περὶ[2]) τὸν τῆς ὀχείας
καιρὸν χάσκοντες καὶ τὴν γλῶσσαν ἔξω ἔχοντες οἵ τε
θήλεις καὶ οἱ ἄρρενες. Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ Πανι- F
κοῦ „Οἱ στρουθοὶ (φησὶ) χοἱ πέρδικες, ἔτι δὲ οἱ ἀλεκ-

1) ἀντάσῃ — αὐτῇ Schneiderus. ἀπατηθῇ — αὐτῆς vulg.
2) codd. παρὰ vulg.

τρυόνες καὶ οἱ ὄρτυγες, προΐενται τὴν γονὴν οὐ μόνον
ἰδόντες τὰς θηλείας, ἀλλὰ κἂν ἀκούσωσιν αὐτῶν τὴν
φωνήν. τούτου δὲ αἴτιον ἡ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία
περὶ τῶν πλησιασμῶν. φανερώτατον δὲ γίνεται περὶ τὰς
ὀχείας, ὅταν ἐξ ἐναντίας αὐτοῖς θῇς κάτοπτρον· προσ-
τρέχοντες γὰρ διὰ τὴν ἔμφασιν ἁλίσκονταί τε καὶ προΐεν-
ται τὸ σπέρμα, πλὴν τῶν ἀλεκτρυόνων. τούτους δὲ ἡ τῆς
ἐμφάσεως αἴσθησις εἰς μάχην προάγεται μόνον.“ ταῦτα
μὲν ὁ Κλέαρχος.

Καλοῦνται δὲ οἱ πέρδικες ὑπ' ἐνίων κακκάβαι, ὡς
p. 390. καὶ ὑπ' Ἀλκμᾶνος λέγοντος οὕτως·

Ἔπαγε[1]) δὲ καὶ μέλος Ἀλκμάν,
εὗρέ τε γλῶσσα νόμον[2])
κακκαβίδων ὄμαδον[3])
συνθέμενος.

σαφῶς ἐμφανίζων ὅτι παρὰ τῶν περδίκων ᾄδειν ἔμαν-
θανε. διὸ καὶ Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἔφη, τὴν εὕρεσιν
τῆς μουσικῆς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς
ἐρημίαις ᾀδόντων ὀρνίθων, ὧν κατὰ μίμησιν λαβεῖν στά-
σιν τὴν μουσικήν. οὐ πάντες δ' οἱ πέρδικες, φασί, κακ-
καβίζουσιν. Θεόφραστος[4]) γοῦν ἐν τῷ περὶ ἑτεροφωνίας
τῶν ὁμογενῶν „Οἱ Ἀθήνησι (φησίν) ἐπὶ τάδε πέρδικες
B τοῦ Κορυδαλλοῦ πρὸς τὸ ἄστυ κακκαβίζουσιν, οἱ δ' ἐπέ-
κεινα τιττυβίζουσιν.“ Βάσιλις δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἰν-
δικῶν „Οἱ μικροὶ (φησίν) ἄνδρες, οἱ τοῖς γεράνοις ἀν-
τιπολεμοῦντες, πέρδιξιν ὀχήματι χρῶνται.“ Μενεκλῆς δ'
ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Συναγωγῆς „Οἱ Πυγμαῖοι (φησί) τοῖς
πέρδιξι καὶ τοῖς γεράνοις πολεμοῦσι.“ τῶν δὲ περδίκων
ἐστὶν ἕτερον γένος ἐν Ἰταλίᾳ, ἀμαυρὸν τῇ πτερώσει καὶ
μικρότερον τῇ ἕξει, τὸ ῥύγχος οὐχὶ κινναβάρινον ἔχον.
οἱ δὲ περὶ τὴν Κίρραν πέρδικες ἄβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας
C διὰ τὰς νομάς. οἱ δὲ περὶ τὴν Βοιωτίαν ἢ οὐ διαβαίνουσιν
εἰς τὴν Ἀττικήν, ἢ διαβαίνοντες τῇ φωνῇ διάδηλοι γί-
γνονται, καθάπερ προειρήκαμεν. τοὺς δὲ περὶ Παφλα-
γονίαν γιγνομένους πέρδικάς φησι Θεόφραστος[5]) δύο ἔχειν
καρδίας. οἱ δὲ ἐν Σκιάθῳ τῇ νήσῳ κοχλίας ἐσθίουσι.

1) Hermannus. *ἐπῆγε* vulg. 2) idem. *γλωσσάμενον* v.
3) idem. *ὄνομα* vulg. 4) vol. 5. p. 198. 5) l. l.

ἐκτοῦσι δὲ ἐνίοτε καὶ πεντεκαίδεκα καὶ ἑκκαίδεκα. πέτονται δὲ ἐπὶ βραχύ, ὥς φησι Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως[1]) γράφων οὕτως· „Τὰς δὲ ὠτίδας ἄν τις ταχὺ ἐνιστῇ, ἔστι λαμβάνειν. πέτονταί τε γὰρ βραχύ, ὥσπερ αἱ πέρδικες, καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. τὰ δὲ κρέα αὐτῶν D ἡδέα ἐστίν."

Ἀληθῆ λέγειν φησὶ τὸν Ξενοφῶντα ὁ Πλούταρχος περὶ τῶν ὠτίδων· φέρεσθαι γὰρ πάμπολλα τὰ ζῷα ταῦτα εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀπὸ τῆς παρακειμένης Λιβύης, τῆς θήρας αὐτῶν τοιαύτης γινομένης. μιμητικὸν δέ ἐστι τὸ ζῷον τοῦτο, ὁ ὦτος, μάλιστα ὧν ἂν ἴδῃ ποιοῦντα ἄνθρωπον. ποιεῖ δ' οὖν ταὐτὰ ὅσα ἂν ἴδῃ τοὺς κυνηγοῦντας πράττοντας. οἱ δὲ στάντες αὐτῶν καταντικρὺ ὑπαλείφονται φαρμάκῳ τοὺς ὀφθαλμούς, παρασκευάσαντες ἄλλα φάρμακα κολλητικὰ ὀφθαλμῶν καὶ βλεφάρων, ἅπερ οὐ E πόρρω ἑαυτῶν ἐν λεκανίσκαις βραχείαις τιθέασιν. οἱ οὖν ὦτοι θεώμενοι[2]) τοὺς ὑπαλειφομένους τὸ αὐτὸ καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν, ἐκ τῶν λεκανίδων λαμβάνοντες, καὶ ταχέως ἁλίσκονται. γράφει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης οὕτως· „Ὅτι ἐστὶ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων καὶ τριδακτύλων, μέγεθος ἀλεκτρυόνος μεγάλου, χρῶμα ὄρτυγος, κεφαλὴ προμήκης, ῥύγχος ὀξύ, τράχηλος λεπτός, ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, γλῶσσα ὀστώδης; πρόλοβον δ' οὐκ ἔχει." Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύνδιος καὶ προσαγορεύεσθαί F φησιν αὐτὸν λαγῳδίαν. φασὶ δ' αὐτὸν καὶ τὴν τροφὴν ἀναμηρυκᾶσθαι, ἥδεσθαί τε ἵππῳ. εἰ γοῦν τις δορὰν ἵππου περιθοῖτο, θηρεύσει ὅσους ἂν θέλῃ· προσίασι γάρ. ἐν ἄλλοις δὲ πάλιν φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης[3])· „Ὁ ὦτός ἐστι μὲν παρόμοιος τῇ γλαυκί, οὐκ ἔστι δὲ νυκτερινός. ἔχει τε περὶ[4]) τὰ ὦτα πτερύγια· διὸ καὶ ὦτος καλεῖται· μέγεθος περιστερᾶς, μιμητὴς ἀνθρώπων. ἀντορχούμενος γοῦν ἁλίσκεται." ἀνθρωποειδὴς δέ ἐστι τὴν μορφὴν καὶ πάντων μιμητὴς ὅσα ἂν ἄνθρωπος ποιῇ[5]). διόπερ καὶ p. 391. τοὺς ἐξαπατωμένους ῥᾳδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ κωμικοὶ ὤτους καλοῦσιν. ἐν γοῦν τῇ θήρᾳ αὐτῶν ὁ ἐπιτηδειότατος

1) 5, 3. 2) codd. θεωρούμενοι v. 3) hist. an. 8, 14, 6. 4) codex et Aristot. παρὰ vulg. 5) codex. ὅσα ἄνθρωπ. ποιεῖ vulg.

στὰς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ τὰ ζῷα βλέποντα εἰς
τὸν ὀρχούμενον νευροσπαστεῖται. ἄλλος δέ τις ὄπισθεν
στὰς καὶ λαθὼν συλλαμβάνει τῇ περὶ τὴν μίμησιν ἡδονῇ
κατεχομένους.

Τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖν λέγουσι καὶ τοὺς σκῶπας· καὶ
γὰρ τούτους ὀρχήσει λόγος ἁλίσκεσθαι. μνημονεύει δ'
αὐτῶν Ὅμηρος. γένος τε ὀρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται
σκώψ, λαβὼν τοὔνομα ἀπὸ τῆς περὶ τὸ ζῷον ἐν τῇ κι-
B νήσει ποικιλίας. χαίρουσι δὲ οἱ σκῶπες καὶ ὁμοιότητι,
καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡμεῖς σκώπτειν καλοῦμεν τὸ συνεικάζειν
καὶ καταστοχάζεσθαι τῶν σκωπτομένων[1]), διὰ τὸ τὴν
ἐκείνων ἐπιτηδεύειν προαίρεσιν. πάντα δὲ τὰ τῶν ζῴων
εὔγλωττα καὶ διηρθρωμένα ἐστὶ τὴν φωνὴν καὶ μιμεῖται
τοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ὀρνίθων ἤχους, ὥσπερ
ψιττακὸς καὶ κίττα. ὁ δὲ σκώψ, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος
ὁ Μύνδιος, μικρότερός ἐστι γλαυκὸς καὶ ἐπὶ μολυβδο-
φανεῖ τῷ χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει, δύο τε ἀπὸ
τῶν ὀφρύων παρ' ἑκάτερον κρόταφον ἀναφέρει πτερά.
C Καλλίμαχος δέ φησι δύο γένη εἶναι σκωπῶν, καὶ τοὺς
μὲν φθέγγεσθαι, τοὺς δὲ οὔ. διὸ καὶ καλεῖσθαι τοὺς
μὲν σκῶπας αὐτῶν, τοὺς δ' ἀείσκωπας· εἰσὶ δὲ γλαυκοί.
ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρός φησι τοὺς παρ' Ὁμήρῳ χωρὶς
τοῦ σ κῶπας εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλη οὕτως αὐτοὺς ὠνομα-
κέναι. φαίνεσθαί τε τούτους ἀεὶ καὶ μὴ ἐσθίεσθαι. τοὺς
δ' ἐν τῷ φθινοπώρῳ φαινομένους δύο ἡμέραις ἢ μιᾷ,
τούτους εἶναι ἐδωδίμους. διαφέρουσι δὲ τῶν ἀεισκώπων
τῷ τάχει[2]), καὶ εἰσὶ παραπλήσιοι τρυγόνι καὶ φάττῃ.
D καὶ Σπεύσιππος δ' ἐν δευτέρῳ Ὁμοίων χωρὶς τοῦ σ κῶ-
πας αὐτοὺς ὀνομάζει. Ἐπίχαρμος „Σκῶπας[3]), ἔποπας,
γλαῦκας." καὶ Μητρόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ συνηθείας ἀντ-
ορχουμένους φησὶν ἁλίσκεσθαι τοὺς σκῶπας.

Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν[4]) περδίκων λόγῳ ἐμνήσθη-
μεν, ὅτι εἰσὶν ὀχευτικώτατοι, προσιστορήσθω, ὅτι καὶ
ἀλεκτρυὼν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄρνεον. Ἀριστοτέλης[5]) γοῦν
φησιν, ὅτι τῶν ἀνατιθεμένων ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀλεκτρυόνων

1) Eustath. τοὺς σκωπτομένους vulg. 2) πάχει Aristoteles et Aelianus. 3) codex. κῶπας vulgo. ita et mox 4) τῶν additum ex codd. 5) H. A. 9, 9, 3.

ὸν ἀνατεθέντα οἱ προόντες[1]) ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος
νατεθῇ· εἰ δὲ μὴ ἀνατεθείη[2]), μάχονται πρὸς ἀλλή- E
ους, καὶ ὁ ἡττήσας τὸν ἡττηθέντα διὰ παντὸς ὀχεύει.
στορεῖται δέ, ὅτι καὶ ἀλεκτρυὼν εἰσιὼν οἱανδήποτε θύ-
ραν ἐπικλίνει τὸν λόφον, καὶ ὅτι τῆς ὀχείας ἑτέρῳ δίχα
μάχης οὐ παραχωρεῖ. ὁ δὲ Θεόφραστος[3]) τοὺς ἀγρίους
φησὶν ὀχευτικωτέρους εἶναι τῶν ἡμέρων. λέγει δὲ καὶ τοὺς
ἄρρενας εὐθὺς ἐξ εὐνῆς ἐθέλειν πλησιάζειν, τὰς δὲ θη-
λείας προβαινούσης μᾶλλον τῆς ἡμέρας. καὶ οἱ στρουθοὶ
δέ εἰσιν ὀχευτικοί· διὸ καὶ Τερψικλῆς τοὺς ἐμφαγόντας
φησὶ στρουθῶν ἐπικαταφόρους πρὸς ἀφροδίσια γίνεσθαι.
μήποτ' οὖν καὶ ἡ Σαπφὼ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τὴν Ἀφρο- F
δίτην ἐπ' αὐτῶν φησιν ὀχεῖσθαι· καὶ γὰρ ὀχευτικὸν τὸ
ζῷον καὶ πολύγονον. τίκτει γοῦν ὁ στρουθός, ὥς φησιν
Ἀριστοτέλης, καὶ μέχρι ὀκτώ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μύνδιος
δύο γένη φησὶν εἶναι τῶν στρουθῶν, τὸ μὲν ἥμερον, τὸ
δ' ἄγριον· τὰς δὲ θηλείας αὐτῶν ἀσθενεστέρας τά τ' ἄλλα
εἶναι καὶ τὸ ῥύγχος κερατοειδὲς[4]) μᾶλλον τὴν χρόαν, τὸ
δὲ πρόσωπον οὔτε λίαν λευκὸν ἐχούσας οὔτε μέλαν. Ἀρι-
στοτέλης δέ φησι τοὺς ἄρρενας τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι
διαμένειν δὲ τὰς θηλείας, τεκμαιρόμενος ἐκ τῆς χρόας p. 392.
τὴν πιθανότητα· ἀλλάττεσθαι γὰρ ὡς τῶν κοσσύφων καὶ
φαλαρίδων, ἀπολευκαινομένων κατὰ καιρούς. Ἠλεῖοι δὲ
καλοῦσι τοὺς στρουθοὺς δειρήτας[5]), ὡς Νίκανδρός φησιν
ὁ Κολοφώνιος ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν.

ΟΡΤΥΓΕΣ. καθόλου ἐπὶ τῶν εἰς υξ ληγόντων
ὀνομάτων ἐζήτηται, τί δή ποτε τῷ αὐτῷ[6]) οὐ χρῶνται
ἐπὶ γενικῆς συμφώνῳ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τυπωτικῷ.
λέγω δὲ ὄνυξ καὶ ὄρτυξ. τὰ δὲ εἰς ξ ἀρσενικὰ ἁπλᾶ
δισσύλλαβα, ὅταν τῷ υ παρεδρεύηται, ἔχῃ[7]) δὲ τῆς τε- B
λευταίας συλλαβῆς ἄρχον ἕν τι τῶν ἀμεταβόλων ἢ δι' ὧν
ἡ πρώτη συζυγία τῶν βαρυτόνων λέγεται, διὰ τοῦ κ ἐπὶ
γενικῆς κλίνεται, κήρυκος, πέλυκος, Ἔρυκος, Βέβρυκος·
ὅσα δὲ μὴ τοῦτον ἔχει τὸν χαρακτῆρα, διὰ τοῦ γ, ὄρ-

1) codd. προσιόντες vulg. 2) Dindorf. ex codd. vest. pro vulg. ἀνατεθῇ. 3) vol. 5. p. 200. 4) Coraës. κερατοειδεῖς vulg. 5) codd. δειρίτας vulg. 6) codd. τῷ deest vulg. 7) codd. ἔχει vulg.

μάχεται δὲ καὶ τῷ ἀετῷ, αὐτὸς μάχης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' ᾠδικοί, καὶ μάλιστα περὶ τὰς τελευτάς. διαίρουσι[1]) δὲ καὶ τὸ πέλαγος ᾄδοντες. ἔστι δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποιηφάγων." ὁ δὲ Μύνδιός φησιν Ἀλέξανδρος πολλοῖς τελευτῶσι παρακολουθήσας οὐκ ἀκοῦσαι ᾀδόντων. ὁ δὲ τὰ Κεφαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωικὰ συνθεὶς Ἡγησιάναξ ὁ
E Ἀλεξανδρεὺς καὶ τὸν Ἀχιλλεῖ μονομαχήσαντα Κύκνον φησὶ τραφῆναι ἐν Λευκόφρυϊ πρὸς τοῦ ὁμωνύμου ὄρνιθος. Βοῖος δ' ἐν Ὀρνιθογονίᾳ ἢ Βοιώ[2]), ὥς φησι Φιλόχορος, ὑπὸ Ἄρεως τὸν Κύκνον ὀρνιθωθῆναι, καὶ παραγενόμενον ἐπὶ τὸν Σύβαριν[3]) ποταμὸν πλησιάσαι γεράνῳ. λέγει δὲ καὶ ἐντίθεσθαι αὐτὸν τῇ νεοττιᾷ πόαν τὴν λεγομένην λυγαίαν. καὶ περὶ τῆς γεράνου δέ φησιν ὁ Βοῖος, ὅτι ἦν τις παρὰ τοῖς Πυγμαίοις γυνὴ διάσημος, ὄνομα Γεράνα[4])· αὕτη κατὰ θεὸν τιμωμένη πρὸς τῶν πολιτῶν,
F αὐτὴ τοὺς ὄντως θεοὺς ταπεινῶς ἦγε, μάλιστα δὲ Ἥραν τε καὶ Ἄρτεμιν. ἀγανακτήσασα οὖν ἡ Ἥρα εἰς ἀπρεπῆ ὄψιν τὴν ὄρνιν μετεμόρφωσε, πολέμιόν τε καὶ στυγητὴν κατέστησε τοῖς τιμήσασιν αὐτὴν Πυγμαίοις. γενέσθαι δὲ λέγει ἐξ αὐτῆς καὶ Νικοδάμαντος τὴν χερσαίαν χελώνην. καθόλου δὲ ὁ ποιήσας ταῦτα τὰ ἔπη πάντα τὰ ὄρνεα ἀνθρώπους ἱστορεῖ πρότερον γεγονέναι.

ΦΑΣΣΑΙ. Ἀριστοτέλης[5]) φησί, περιστερῶν μὲν εἶναι ἓν γένος, εἴδη δὲ πέντε, γράφων οὕτως· „Περι-
p. 394. στερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγών." ἐν δὲ πέμπτῳ περὶ ζῴων μορίων τὴν φάβα οὐκ ὀνομάζει, καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῷ τραγικῷ[6]) Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὄριθος·

Σιτουμένην δύστηνον[7]) ἀθλίαν φάβα,
μέσακτα πλευρὰ πρὸς πτύοις[8]) πεπλεγμένην[9]).

κἀν Φιλοκτήτῃ δὲ κατὰ γενικὴν κλίσιν φαβῶν εἴρηκεν. „Ἡ μὲν οὖν οἰνὰς — φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης — μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρῶμα δ'[10]) ἔχει οἰνωπόν, ἡ δὲ

1) Schweigh. διαιροῦσι vulgo. 2) cod. *Βοιῷ* vulgo. 3) cod. *Σίβαριν* vulg. 4) ὄν. *Γερ.* add. ex codd. 5) H. A. 8, 5, 5. 6) τραγικῷ add. ex codd. 7) codd. δύστανον V. δύσθανον L. 8) Casaub. προσπτύοις vulg. 9) πεπληγμένην Schweigh. 10) χρῶμα δ' usque ad περιστερᾶς om. edd.

φὰψ μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος[1]), ἡ δὲ φάσσα ἀλέκ-
τορος τὸ μέγεθος, χρῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγὼν πάν-
των ἐλάττων, χρῶμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους φαίνε- B
ται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φὰψ καὶ ἡ περιστερὰ
ἀεὶ φαίνονται, ἡ δ᾽ οἰνὰς φθινοπώρῳ μόνῳ. πολυχρονιω-
τέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα· καὶ γὰρ τριάκοντα
καὶ τεσσαράκοντα ζῇ ἔτη. οὐκ ἀπολείπουσι δ᾽ ἕως θανά-
του, οὔτε οἱ ἄρρενες τὰς θηλείας οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς
ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος.
τὰ δ᾽ αὐτὸ ποιοῦσι καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολοιοί·
ἐπωάζει δ᾽ ἐκ διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ
γενομένων τῶν νεοττῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς[2]), ὡς μὴ
βασκανθῶσι. τίκτει δὲ ᾠὰ δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρεν C
ποιεῖ, τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ πᾶσαν ὥραν τοῦ
ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ τιθέασιν· ἐν Αἰ-
γύπτῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ
συλλαμβάνει.“ ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ φησιν Ἀριστοτέλης[3]), ὅτι
περιστερὰ ἕτερον, πελειὰς δ᾽ ἕτερον[4]), καὶ ὅτι ἡ πελειὰς
ἔλαττον καὶ[5]) τιθασὸν γίνεται, περιστερὰ δὲ καὶ μέλαν
καὶ μικρὸν καὶ ἐρυθρόπουν[6]) καὶ τραχύπουν· διὸ οὐδεὶς
τρέφει. ἴδιον δὲ λέγει τῆς περιστερᾶς τὸ κυνεῖν[7]) αὐτάς,
ὅταν μέλλωσιν ἀναβαίνειν, οὐκ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας[8]). D
ὁ δὲ πρεσβύτερος, φησί, καὶ προαναβαίνει μὴ κύσας· οἱ
δὲ νεώτεροι ἀεὶ τοῦτο ποιήσαντες ὀχεύουσιν. καὶ αἱ θή-
λειαι δ᾽ ἀλλήλας[9]) ἀναβαίνουσιν, ὅταν ἄρρην μὴ παρῇ,
κυσάμεναι· καὶ οὐδὲν προϊέμεναι εἰς ἀλλήλας τίκτουσιν
ᾠά, ἐξ ὧν οὐ γίνεται νεοττός. οἱ δὲ Δωριεῖς τὴν πελειάδα
ἀντὶ περιστερᾶς τιθέασιν, ὡς Σώφρων ἐν γυναικείοις.
Καλλίμαχος δ᾽ ἐν τῷ περὶ ὀρνέων ὡς διαφορὰς[10]) ἐκτί-
θεται φάσσαν, πυραλλίδα, περιστεράν, τρυγόνα.

Ὁ δὲ Μύνδιος Ἀλέξανδρος οὐ πίνειν φησὶ τὴν φάσσαν
ἀνακύπτουσαν[11]), ὡς[12]) τὴν τρυγόνα, καὶ τοῦ χειμῶνος E
μὴ φθέγγεσθαι, εἰ μὴ εὐδίας γενομένης[13]). λέγεται δὲ

1) L. addit: ἐλάττων δὲ φαβός. 2) αὐτοῖς add. ex codd. 3) codd. ὁ Ἀριστ. vulg. 4) ἔλαττον edd. 5) ἔλαττον καὶ addidit Dindorf. 6) Schweigh. ex Aristot. ἐρυθρὸν vulg. 7) codd. κυεῖν v. 8) τῆς θηλείας edd. 9) ἀλλήλαις edd. 10) codd. διαφόρους vulgo. 11) cod. ἀνακόπτουσαν vulgo. 12) codd. ὥσπερ vulg. 13) codd. γινομένης vulg.

ὅτι, ἡ οἰνὰς ἐὰν φαγοῦσα τὸ τῆς ἰξίας σπέρμα ἐπί τινος ἀφοδεύσῃ δένδρου, ἰδίαν[1]) ἰξίαν φύεσθαι. Δαίμαχος δ' ἐν τοῖς Ἰνδικοῖς ἱστορεῖ περιστερὰς μηλίνας γίνεσθαι ἐν Ἰνδοῖς. Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Περσικοῖς περὶ Μαρδονίου ἱστορῶν καὶ τοῦ διαφθαρέντος στρατοῦ Περσικοῦ περὶ τὸν Ἄθω γράφει καὶ ταῦτα· „Καὶ λευκαὶ περιστεραὶ τότε πρῶτον εἰς Ἕλληνας ἐφάνησαν, πρότερον οὐ γιγνόμεναι.“ ὁ δ' Ἀριστοτέλης[2]) φησίν, ὡς αἱ

F περιστεραὶ γιγνομένων τῶν νεοττῶν τῆς ἁλμυριζούσης γῆς διαμασησάμεναι ἐμπτύουσιν αὐτοῖς διοιγνῦσαι τὸ στόμα, διὰ τούτου παρασκευάζουσαι αὐτοὺς πρὸς τὴν τροφήν. τῆς δὲ Σικελίας ἐν Ἔρυκι καιρός τις ἐστίν, ὃν καλοῦσιν Ἀναγωγάς[3]), ἐν ᾧ φασι τὴν θεὸν εἰς Λιβύην ἀνάγεσθαι. τότ' οὖν αἱ περὶ τὸν τόπον περιστεραὶ ἀφανεῖς γίνονται ὡς δὴ τῇ θεῷ συναποδημοῦσαι. καὶ μεθ' ἡμέρας ἐννέα

p. 395. ἐν τοῖς λεγομένοις Καταγωγίοις μιᾶς προπετασθείσης[4]) ἐκ τοῦ πελάγους περιστερᾶς καὶ εἰς τὸν νεὼν εἰσπτάσης παραγίνονται καὶ αἱ λοιπαί. ὅσοι οὖν τότε περιουσίας εὖ ἥκουσι τῶν περιοίκων εὐωχοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ κροταλίζουσι μετὰ χαρᾶς. ὄζει δὲ πᾶς ὁ τόπος τότε βουτύρου ᾧ δὴ τεκμηρίῳ χρῶνται τῆς θείας ἐπανόδου. Αὐτοκράτης δ'[5]) ἐν τοῖς Ἀχαϊκοῖς καὶ τὸν Δία ἱστορεῖ μεταβαλεῖν[6]) τὴν μορφὴν εἰς περιστεράν, ἐρασθέντα παρθένου Φθίας ὄνομα ἐν Αἰγίῳ[7]). Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρέχουσιν·

B *Λευκὸς*[8]) *Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περιστερός.*
ὁ δὲ[9]) *Διόνυσος οἶδε τὸ μεθύσαι μόνον·*
εἰ δὲ νέον ἢ παλαιὸν οὐ πεφρόντικεν.

ἐν δὲ Ῥοδίῳ ἢ Ποππυζούσῃ θηλυκῶς εἴρηκε, καὶ ὅτι αἱ Σικελικαὶ διάφοροί εἰσι·

Περιστερὰς
ἔνδον τρέφω τῶν Σικελικῶν τούτων πάνυ
κομψάς.

Φερεκράτης ἐν Γραφεῦσί[10]) φησιν·

Ἀπόπεμψον ἀγγέλλοντα τὸν περιστερόν.

1) *ἰδίαν* add. ex codd. 2) H. A. 9, 8. vulg. 3) *Ἀναγώγια* Casaub. ex Aeliano. 4) *προσπετ.* edd. 5) *δ'* deest in edd. 6) codex. *μεταβάλλειν.* 7) ita Aelianus. *Αἰγαίῳ* vulg. 8) Schweigh. *ὁ λευκὸς* vulg. 9) Schweigh. *οἶδε* v. 10) *Γραυσὶ* Meinekius.

ἐν δὲ Πεταλῇ·

Ἀλλ', ὦ περιστέριον, ὅμοιον Κλεισθένει[1]) C
πέτου, κόμισον δέ μ' εἰς Κύθηρα καὶ Κύπρον.

Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν τῶν Σικελικῶν μνη-
μονεύων πελειάδων φησί·

Καί τε σύ γε θρέψαιο Δρακοντιάδας διτοκεύσας,
ἢ Σικελὰς Μεγάροιο πελειάδας· οὐδέ φιν ἅρπαι,
οὐδέ φιν ἴρηκες[2]) *νωνήσιμοι ἐξενέποντες*[3]).

ΝΗΤΤΑΙ. τούτων, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μύν-
διος, ὁ ἄρρην μείζων καὶ ποικιλώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον
γλαυκίον διὰ τὴν τῶν ὀμμάτων χρόαν μικρῷ ἔλαττόν ἐστι
νήττης. τῶν δὲ βοσκάδων καλουμένων ὁ μὲν ἄρρην κατά- C. 12.
γραφος. ἔστι δὲ ἧττον[4]) νήττης. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρρενες D
σιμά τε καὶ ἐλάττονα τῇ συμμετρίᾳ τὰ ῥύγχη. ἡ δὲ μι-
κρὰ κολυμβίς, πάντων ἐλαχίστη τῶν ἐνύδρων, ῥυπαρο-
μέλαινα τὴν χροιὰν καὶ τὸ ῥύγχος ὀξὺ ἔχει σκέπον τε
τὰ ὄμματα, τὰ δὲ πολλὰ καταδύεται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο
γένος βοσκάδων, μεῖζον μὲν νήττης, ἔλαττον δὲ χηναλώ-
πεκος. αἱ δὲ λεγόμεναι φασκάδες μικρῷ μείζονες οὖσαι
τῶν μικρῶν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσὶ παραπλή-
σιοι[5]). ἡ δὲ λεγομένη οὐρία οὐ πολὺ λείπεται νήττης, τῷ E
χρώματι δὲ ῥυπαροκέραμός ἐστι, τὸ δὲ ῥύγχος μακρόν τε
καὶ στενὸν ἔχει. ἡ δὲ φαλαρὶς καὶ αὐτὴ στενὸν ἔχουσα
τὸ ῥύγχος, στρογγυλωτέρα τὴν ὄψιν οὖσα, ἔντεφρος τὴν
γαστέρα, μικρῷ μελαντέρα τὸ νῶτον. τῆς δὲ νήττης καὶ
κολυμβάδος, ἀφ' ὧν καὶ τὸ νήχεσθαι καὶ κολυμβᾶν εἴρη-
ται, μνημονεύει μετὰ καὶ ἄλλων λιμναίων πολλῶν Ἀρι-
στοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι[6]) διὰ τούτων·

Νάσσας, κολοιούς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλους, κολύμβους. F

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος ἐν τῷ περὶ ὀρνέων.

Παρῆσαν δὲ πολλάκις ἡμῖν καὶ οἱ καλούμενοι παρα-
στάται, ὧν μνημονεύει Ἐπαίνετος ἐν Ὀψαρτυτικῷ καὶ
Σιμάριστος[7]) ἐν τρίτῳ Συνωνύμων καὶ τετάρτῳ. εἰσὶ δ'
οἱ ὄρχεις οὕτω καλούμενοι. συγκεκνισωμένων δέ τινων

1) Porson. *Καλλισθένει* vulg. 2) Heringa. *οὐδὲ φιναρσὰ (-σαι) οὐδὲ φινοστράκεοι* vulg. 3) idem. *νωμήσιμοι ἐξενίπτονται* vulg. 4) *ἔστι δὲ ἧττον* desunt in edd. 5) codd. *παραπλήσιαι* vulg. 6) v. 875. 7) Casaub. *Σίμαρος* vulg.

κρεῶν ζωμῷ [καὶ] παραφερομένων, ἐπεί τις ἔφη, τῶν p. 396. πνικτῶν κρεαδίων δός, ὁ τῶν ὀνομάτων Δαίδαλος Οὐλπιανός, Αὐτὸς ἐγώ, φησίν, ἀποπνιγήσομαι, εἰ μὴ εἴπῃς, ὅπου καὶ σὺ εὗρες τὰ τοιαῦτα κρεάδια· οὐ μὴ γὰρ ὀνομάσω πρὶν μαθεῖν. ὁ δέ, Στράττις εἶπεν, ἔφη, ἐν Μακεδόσιν ἢ Κινησίᾳ· „Πνικτόν τι τοίνυν ἔστω σοι συχνὸν τοιοῦτον." Καὶ Εὔβουλος Καταχολλωμένῳ·

Καὶ πνικτὰ Σικελὰ 1) *καταπίων σωρεύματα.*

Ἀριστοφάνης τ' εἴρηκεν ἐν Σφηξίν 2)· „Ἐν λοπάδι πεπνιγμένον." Κρατῖνος δ' ἐν Δηλιάσι·

B *Τῷ δ' ὑποτρίψας τι μέρος πνῖξον καθαρύλλως.*

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀγροίκῳ·

Καὶ πρῶτα μὲν
αἴρω ποθεινὴν μᾶζαν, ἣν φερέσβιος
Δηὼ 3) *βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον·*
ἔπειτα πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη,
χλόην καταμπέχοντα, σάρκα νεογενῆ.
B. τί λέγεις; A. τραγῳδίαν περαίνω 4) *Σοφοκλέους.*

ΓΑΛΑΘΗΝΩΝ δὲ χοίρων ποτὲ περιενεχθέντων, καὶ
C περὶ τούτων ἐζήτησαν οἱ δαιταλεῖς, εἰ τὸ ὄνομα εἴρηται. καί τις ἔφη, Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ „Γαλαθηνὸν ἐλλειπτὸν οὐ τέλεα." ἐν δὲ Αὐτομόλοις· „Οὐ γαλαθηνὸν ἄρ' ὗν θύειν μέλλεις;" Ἀλκαῖος Παλαίστρᾳ·

Ὅδὶ 5) *γὰρ αὐτός ἐστιν· εἴ τι γρύζομαι*
ὧν σοι λέγω πλέον τι γαλαθηνοῦ μυός 6).

Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ 7) φησίν, ὅτι ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι θύειν ὅτι μὴ γαλαθηνὰ μοῦνα. Ἀντιφάνης Φιλεταίρῳ·

D *Κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος οὑτοσὶ* 8)
γαλαθηνός.

Ἡνίοχος Πολυεύκτῳ·

Ὁ βοῦς ὁ χαλκοῦς ἦν ἂν ἑφθὸς δεκάπαλαι 9),
ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέθνκε 10), *τὸν χοῖρον λαβών.*

καὶ Ἀνακρέων δέ φησιν·

Οἷά τε νεβρὸν
νεοθηλέα γαλαθηνόν,

1) Bentleius. *Σικελικὰ* v. 2) v. 501. 3) Casaub. *Δημήτηρ* vulg. 4) Casaub. *παραινῶ* vulg. 5) Schw. *ὁ δεῖ* vulg. 6) codd. *υἱὸς* v. 7) cap. 183. 8) Schw. *οὗτος* v. 9) Porsonus. *ὁ βοῦς χαλκοῦς ἦν ἄνεφθος δὲ καὶ πάλαι* v. 10) codd. *τέτοκε* vulg.

ὅς τ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης
ἀπολειφθεὶς ἀπὸ μητρὸς
ἐπτοήθη.

Κράτης Γείτοσι.

Νῦν μὲν γὰρ ἡμῖν[1]) *παιδικῶν δαίσομ'*
ὥσπερ ἀρνῶν[2]) *ἐστι*[3]) *γαλαθηνῶν τε καὶ*
χοίρων.

Σιμωνίδης δ' ἐπὶ τοῦ Περσέως τὴν Δανάην ποιεῖ λέγουσαν· „Ὦ τέκος, οἷον ἔχω πόνον· σὺ δ' ἀωτεῖς[4]) γαλαθηνῷ τ' ἤτορι κνώσσεις." καὶ ἐν ἄλλοις ἐπ' Ἀρχεμόρου εἴρηκεν· „Ἰοστεφάνου[5])· γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος." Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων εἰς τοῦτό φησιν ὠμότητος Φάλαριν τὸν τύραννον ἐλάσαι, ὡς γαλαθηνὰ θοινᾶσθαι βρέφη. θῆσθαι δ' ἐστὶ τὸ θηλάζειν τὸ γάλα. Ὅμηρος[6])· E

Ἕκτωρ γὰρ θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν. F

διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλὰς εἰς τὰ στόματα τὰ βρέφη. καὶ ὁ τιτθὸς ἐνθένδε, διὰ τὸ ἐντίθεσθαι τὰς θηλάς[7]).

Νεβροὺς[8]) *κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς.*

Περιενεχθεισῶν δέ ποτε καὶ δορκάδων, ὁ Ἐλεατικὸς Παλαμήδης ὀνοματολόγος ἔφη, „Οὐκ ἄχαρι κρέας τὸ τῶν δορκώνων[9])." πρὸς ὃν ὁ Μυρτίλος ἔφη, Μόνως δορκάδες λέγονται, δόρκωνες δὲ οὔ. Ξενοφῶν Ἀναβάσεως πρώτῳ[10])· „Ἐνῆσαν δὲ καὶ ὠτίδες καὶ δορκάδες." p. 397.

ΤΑΩΣ. ὅτι σπάνιος οὗτος ὁ ὄρνις, δηλοῖ Ἀντιφάνης ἐν Στρατιώτῃ ἢ Τύχωνι[11]) λέγων οὕτως·

Τῶν ταὼν μὲν ὡς ἅπαξ τις[12]) *ζεῦγος ἤγαγεν μόνον,*
σπάνιον ἦν[13]) *τὸ χρῆμα· πλείους δ' εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων.*

καὶ Εὔβουλος ἐν Φοίνικι·

Καὶ γὰρ ὁ ταὼς διὰ τὸ σπάνιον θαυμάζεται. B

„Ὁ ταὼς — φησὶν Ἀριστοτέλης — σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος, καὶ τίκτει τριετὴς γενόμενος, ἐν οἷς χρόνοις καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπωάζει δὲ πρὸς

1) codd. *ὑμῖν* vulg. 2) *παιδικῶν κώμων ἅλις, ὄχλος δ' ἔτ' ἀρνῶν* Iacobsius. 3) codd. *ἔπι* vulg. 4) Casaub. *αὖτε εἰς* vulgo. 5) cod. *εὐστεφάνου* vulgo. 6) *Ὅμηρος* add. ex codd. — Iliad. 24, 58. 7) *εἰς τὰ στόματα — τὰς θηλὰς* add. ex codd. 8) Od. 4, 336. al. 9) codd. *δορκάδων* vulg. 10) 5, 2. 11) codd. *Τύχονι* vulg. 12) ex p. 654. E. *ἀπάξης* vulg. 13) Casaub. *ὂν* vulg.

ἡμέρας τριάκοντα. τίκτει δὲ ἅπαξ τοῦ ἔτους ᾠὰ δώδεκα· ταῦτα δὲ οὐκ εἰς ἅπαξ, ἀλλὰ παρ' ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίκτει δὲ καὶ ὑπηνέμια ᾠά, ὡς ἡ ἀλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο. ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπωάζει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς." Εὔπολις δ' ἐν Ἀστρατεύτοις φησὶ περὶ αὐτοῦ οὕτως·

C Μή ποτε θρέψω παρὰ Φερσεφόνῃ
τοιόνδε ταῶν,
ὃς τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.

Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία μνεία τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποικίλους πολλάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν Δῆμον τὸν Πυριλάμπους[1]), καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θέας ἔκ τε Λακεδαίμονος καὶ Θετταλίας, καὶ σπουδὴν ποιεῖσθαι τῶν ᾠῶν μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς
D ἰδέας αὐτῶν λέγων γράφει· „Εἴ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν[2]) εἰς πόλιν τοὺς ὄρνιθας, οἰχήσονται ἀναπτόμενοι[3]). ἐὰν δὲ τῶν πτερύγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα." ὅτι δὲ καὶ περισπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θέα, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν φησίν· „Ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας ὁ βουλόμενος εἰσῄει, τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι βουλόμενος θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθὲς οὐδὲ πρῴην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντα ἐστίν."

E Ταῶς δὲ λέγουσιν Ἀθηναῖοι, ὥς φησι Τρύφων, τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπῶντες καὶ δασύνοντες. καὶ ἀναγινώσκουσι μὲν οὕτως παρ' Εὐπόλιδι ἐν Ἀστρατεύτοις — πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον — καὶ ἐν Ὄρνισιν Ἀριστοφάνους[4])·

Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον[5]) ὄρνις ἢ ταῶς.

καὶ πάλιν[6])

Ὄρνις δῆτα. τίς[7]) ποτ' ἐστίν; οὐ δή που ταῶς;

λέγουσι δὲ καὶ τὴν δοτικὴν ταῷνι, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ Ἀριστοφάνης[8]). ἀμήχανον δὲ παρ' Ἀττικοῖς καὶ Ἴωσιν ἐν τοῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀνόμασι τὴν τελευτῶσαν[9]) ἀπὸ

1) cod. Περιλάμπους v. 2) μεταβαλεῖν Schw. 3) codd. ἀναπτάμενοι v. 4) v. 101. 5) cod. εἰς ὑπόπτερον v. 6) v. 269. 7) cod. τί v. 8) v. 884. 9) additur vulgo συλλαβήν.

ωνήεντος ἀρχομένην δασύνεσθαι. πάντως γὰρ εἶναι ψι- F
ὴν αὐτὴν παρηκολούθηκεν, οἷον νεώς, λεώς, Τυνδάρεως,
Ιενέλεως, Λειτόνεως, εὔνεως, Νείλεως, πρᾶος, υἱός,
αἶός, Χῖος, δῖος, χρεῖος, πλεῖος, λεῖος, λαιός, βαιός,
αιός, πηός, γόος, θοός, ῥόος, ζωός. Φίλαρχος γὰρ
ὅσα καὶ ἡγεμονικὴ τὴν φύσιν ἡ δασύτης τοῖς τελευταίοις
ἔρεσι τῶν ὀνομάτων οὐδαμῶς ἐγκαθείργνυται. ὠνόμασται p. 398.
ταώς ἀπὸ τῆς τάσεως τῶν πτερῶν." Σέλευκος δ' ἐν
ῷ πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ „Ταώς· παραλόγως δὲ οἱ
Ἀττικοὶ καὶ δασύνουσι καὶ περισπῶσι. τοῖς δὲ πρώτοις
ῶν φωνηέντων κατὰ τὰς ἁπλᾶς τῶν ὀνομάτων ἐκφορὰς
υνεκφέρεσθαι ἐθέλει, καὶ ἐνταυθοῖ προάττουσα[1]), καὶ
ἔχιον ἐκθέουσα δι' ἐπιτολῆς[2]) ἐστι τῶν λέξεων. τεκμαι-
μενοι οὖν Ἀθηναῖοι καὶ διὰ τῆς τάξεως τὴν ἐνοῦσαν
ῇ προσῳδίᾳ φύσιν, οὐκ ἐπὶ τῶν φωνηέντων τιθέασιν,
σπερ τὰς ἄλλας, πρὸ δὲ τούτων τάσσουσιν. οἶμαι δὲ καὶ
ὰ τοῦ Η στοιχείου τυπώσασθαι τοὺς παλαιοὺς τὴν δα-
εῖαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάντων τῶν δασυνομένων B
νομάτων τὸ Η προγράφουσι, τὸ ἡγεμονικὸν αὐτῆς δια-
ημαίνοντες. εἰ δὲ τοιαύτη ἡ δασύτης, μήποτε ἀλόγως
ετὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν ὁ ταὼς πρὸς τῶν Ἀττι-
ῶν προσπνεῖται."

Πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ ἑκά-
του τῶν εἰσκομιζομένων ῥηθέντων, Ἀλλὰ κἀγώ, φησὶν
Λαρήνσιος, κατὰ τὸν πάντ' ἄριστον Οὐλπιανόν, προ-
είνω τι καὶ αὐτὸς ὑμῖν· ζητήσεις γὰρ σιτούμεθα· τὸν
έτρακα τί νομίζετε; καί τινος εἰπόντος, εἶδος ὀρνέου· C
ἔθος δὲ γραμματικῶν παισὶ περὶ πάντων τῶν προ- C. 13.
αλλομένων λέγειν, εἶδος φυτοῦ, εἶδος ὀρνέου, εἶδος λί-
ου· — ὁ Λαρήνσιος ἔφη, Καὶ αὐτός, ἀνδρῶν λῷστε,
τι ὁ[3]) χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ὄρνισι[4]) μνημο-
εύει ἐν τούτοις οἶδα· „Πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι καὶ
ελεκίνῳ καὶ φλέξιδι καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι." ζητῶ δ'
ὼ παρ' ὑμῶν μαθεῖν, εἰ καὶ παρ' ἄλλῳ τινὶ αὐτοῦ τις
νεται μνήμη. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ Μύνδιος ἐν δευτέρῳ
ερὶ πτηνῶν ζῴων οὐ τοῦ ὄρνιθος τοῦ μεγάλου μνημονεύει,

1) cod. πράττουσα vulgo. 2) codd. ἐπιστολῆς vulgo.
3) ὁ addidit Dindorf. 4) v. 882.

D ἀλλά τινος τῶν σμικροτάτων· λέγει γὰρ οὕτως· „Τέτραξ, τὸ μέγεθος ἴσος σπερμολόγῳ, τὸ χρῶμα κεραμεοῦς, ῥυπαραῖς στιγμαῖς καὶ μεγάλαις γραμμαῖς ποικίλος, καρπιφάγος. ὅταν ᾠοτοκῇ δέ, τετράζει τῇ φωνῇ.“ καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας Γάμῳ·

Λαμβάνοντι¹) γὰρ
ὄρτυγας, στρουθούς τε, κορυδάλλας²) τε φοινικοείμονας³),
τέτραγάς τε σπερματολόγους⁴) κἀγλαὰς συκαλλίδας⁵).

καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν·

Ἦν δ' ἐρωδιοί τε πολλοὶ μακροκαμπυλαύχενες,
τέτραγές τε σπερματολόγοι.

ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐδὲν ἔχετε (σιωπᾶτε γάρ), ἐγὼ καὶ τὸ
E ὄρνεον ὑμῖν ἐπιδείξω. ἐπιτροπεύων γὰρ ἐν Μυσίᾳ τοῦ κυρίου αὐτοκράτορος, καὶ προϊστάμενος τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης πραγμάτων, τεθέαμαι ἐπὶ τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ τοὔρνεον. καὶ μαθὼν οὕτω καλούμενον παρὰ τοῖς Μυσοῖς καὶ Παίοσιν, ὑπεμνήσθην ἐκ τῶν παρ' Ἀριστοφάνει⁶) εἰρημένων τὸν ὄρνιθα. νομίζων δὲ καὶ παρὰ τῷ πολυμαθεστάτῳ Ἀριστοτέλει μνήμης ἠξιῶσθαι τὸ ζῷον ἐν τῇ πολυταλάντῳ πραγματείᾳ· (ὀκτακόσια γὰρ εἰληφέναι τάλαντα παρ' Ἀλεξάνδρου τὸν Σταγειρίτην, λόγος ἔχει, εἰς
F τὴν περὶ τῶν ζῴων ἱστορίαν·) ὡς οὐδὲν εὗρον περὶ αὐτοῦ λεγόμενον, ἔχαιρον ἔχον ἐχεγγυώτατον μάρτυρα τὸν χαρίεντ' Ἀριστοφάνη. ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ εἰσῆλθέ τις φέρων ἐν τῷ ταλάρῳ τὸν τέτρακα. ἦν δὲ τὸ μὲν μέγεθος ὑπὲρ ἀλεκτρυόνα τὸν μέγιστον, τὸ δὲ εἶδος πορφυρίωνι παραπλήσιος· καὶ ἀπὸ τῶν ὤτων ἑκατέρωθεν εἶχε κρεμάμενα, ὥσπερ οἱ ἀλεκτρυόνες, τὰ κάλλαια·
p.399. βαρεῖα δ' ἦν ἡ φωνή. θαυμασάντων οὖν ἡμῶν τὸ εὐανθὲς τοῦ ὄρνιθος μετ' οὐ πολὺ καὶ ἐσκευασμένος παρηνέχθη, καὶ τὰ κρέα αὐτοῦ ἦν παραπλήσια τοῖς⁷) τῆς μεγάλης στρουθοῦ, ἣν καὶ αὐτὴν πολλάκις κατεδαισάμεθα.

ΨΥΑΙ. ὁ τὴν τῶν Ἀτρειδῶν⁸) κάθοδον πεποιηκὼς ἐν τῷ τρίτῳ φησίν·

1) codd. *λαμβάνοντα* vulgo. 2) codd. *κορυδάλας* vulgo. 3) Porson. *φοινικονείμονας* vulg. 4) Porson. *σπερμ. τε* v. 5) cod. *συκαλίδας* vulgo. 6) cod. *ὑπ' Ἀριστοφάνους* vulgo. 7) *τοῖς* add. ex cod. 8) *Ἡρακλειδῶν* Casaubonus.

Ἴσον¹) δ' Ἑρμιονεὺς ποσὶ καρπαλίμοισι μεταστὼν
ψύας²) ἔγχει νύξε.

ιάριστος δ' ἐν τρίτῳ Συνωνύμων οὕτως γράφει· „Ὀσφύος ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκυῖαι ψύαι. τὰ δὲ ἑκατέ- B
ὶεν κοιλώματα λέγουσι κύβους, γαλλίας." Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ σκελετῶν οὕτως φησί· „Σάρκες μυω- καθ' ἑκάτερον μέρος, ἃς οἱ μὲν ψύας, οἱ δὲ ἀλώ- ιας, οἱ δὲ νεφρομήτρας³) καλοῦσι." μνημονεύει δὲ τῶν ῶν καὶ Ἱπποκράτης ὁ ἱερώτατος. ὠνομάσθησαν δ' οὔ- ; διὰ τὸ ῥᾳδίως ἀποψᾶσθαι, ἢ⁴) οἷόν τις οὖσα ἐπι- ιύουσα σὰρξ καὶ ἐπιπολῆς τοῖς ὀστέοις ὑπάρχουσα. μνη- ιεύει αὐτῶν καὶ Εὔφρων ὁ κωμικὸς ἐν Θεωροῖς·

Λοβός τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι· C
ταύτας ἐπιτεμὼν πρὶν θεωρῆσαι μαθών.

ΟΥΘΑΡ. Τηλεκλείδης Στερροῖς· C. 14.

Ὡς οὖσα θῆλυς εἰκότως οὖθαρ φορῶ.

ιόδοτος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ⁵) τῶν ἱστοριῶν φησιν· * * ανίως δ' ἔστιν εὑρεῖν τὸ οὖθαρ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζῴων γόμενον· ὑπογάστριον δὲ μόνον ὡς ἐπὶ τῶν ἰχθύων γεται. Στράττις Ἀταλάντῃ·

Ὑπογάστριον θύννου⁶) τι κἀκροκώλιον. D

ὁπομπος Καλλαίσχρῳ·

Ἰχθύων δὲ δὴ
ὑπογάστρι' ὦ⁷) Δάματερ⁸).

δὲ Σειρῆσιν ὑπήτρια καλεῖ τὰ ὑπογάστρια λέγων οὕτως·

Θύννων τε λευκῶν Σικελικῶν ὑπήτρια.

ΛΑΓΩΣ. περὶ τούτου ὁ μὲν ὀψοδαίδαλος Ἀρχέ- ιατος οὕτως φησί·

*Τοῦ δὲ λαγὼ πολλοί τε τρόποι, πολλαί τε θέσεις * ⁹)*
σκευασίας εἰσίν. κεῖνος δ' οὖν ἐστιν ἄριστος,
ἂν πεινῶσι μεταξὺ φέρῃς κρέας ὀπτὸν ἑκάστῳ,
θερμόν, ἁπλῶς ἁλίπαστον, ἀφαρπάζων ὀβελίσκου, E
μικρὸν ἐνωμότερον. μὴ λυπείτω δέ σ' ὁρῶντα
ἰχῶρα στάζοντα κρεῶν, ἀλλ' ἔσθιε λάβρως.
αἱ δ' ἄλλαι περίεργοι ἔμοιγ' εἰσὶν διὰ παντὸς
σκευασίαι, γλοιῶν¹⁰) καταχύσματα, καὶ κατάτυρα,
καὶ κατέλαια λίαν, ὥσπερ γαλῇ ὀψοποιούντων¹¹).

1) φησὶ Νῖσον idem. 2) ψοιὰς idem. 3) Stephanus. ρομήτρας v. 4) ἢ add. ex codd. 5) cap. 2. 6) codd. θύννου vulg. 7) ita correctum ex p. 302. E. ὑπογαστρίῳ 8) ita p. 302. E. διάμαρτε v. 9) θέσεις τε Iacobsius.) cod. γλυῶν vulg. 11) cod. γαλῇ ὀψοποιοῦντες vulg.

Ναυσικράτης[1]) δ' ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Περσίδι σπανίως,
F φησίν, ἔστιν εὑρεῖν δασύποδα περὶ τὴν Ἀττικήν. λέγει δ' ὧδε·

Ἐν τῇ γὰρ Ἀττικῇ τίς εἶδε πώποτε
λέοντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον;
οὗ δασύποδ' εὑρεῖν ἐστιν οὐχὶ ῥᾴδιον.

Ἄλκαιος δ' ἐν Καλλιστοῖ καὶ ὡς πολλῶν ὄντων ἐμφανίζει διὰ τούτων·

Κορίαννόν εἶναί τι λεπτόν, ἵνα τοὺς δασύποδας,
οὓς ἂν[2]) λάβωμεν, ἁλσὶ διαπάττειν ἔχῃς.

p. 400. Τρύφων δέ φησι· „Τὸν λαγὼν ἐπ' αἰτιατικῆς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως καὶ μετὰ τοῦ ν λέγει·

Λύσας[3]) ἴσως ἂν τὸν λαγὼ ξυναρπάσειεν ὑμῶν[4]).

καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν·

Ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι.

Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν λαγῶ καὶ περισπωμένως. ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. ὥσπερ δὲ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεὼν καὶ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸν λα-
B γὸν ἑνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκῳ σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική·

Γέρανοι, χελῶναι[5]), γλαῦκες, ἰκτῖνοι[6]). λαγοί.

τῇ δὲ λαγὼν ἡ διὰ τοῦ ω παραπλησίως προσαγορευομένη λαγῴ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν· „Ἵνα πάρα[7]) μὲν βατίδες καὶ λαγῴ καὶ γυναῖκες εἰλίποδες.“ εἰσὶ δ' οἳ καὶ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν περισπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν, ἐπειδὴ
C τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ὀνομάτων ὁμότονά ἐστι, κἂν μεταληφθῇ εἰς τὸ ω παρ' Ἀττικοῖς· ναὸς νεώς, κάλος κάλως. οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἵλωτας ποιήσας. εἶτά ἐστι τὸ μὲν Ἰακὸν λαγός·

Λαγὸν ταράξας πῖθι[8]) τὸν θαλάσσιον.

τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός, ὡς ὁ Σοφοκλῆς·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἰκτῖνοι, λαγοί.

1) Grotius. *Ναυκράτης* vulgo. 2) Toupius. *ἂν* vulgo. 3) *μύσας* Iacobsius. 4) codd. *ἡμῶν* vulgo. 5) *κορῶναι* L. 6) cod. *ἴκτινοι* vulg. 7) codd. *ἵνα μὴ πάρα* vulg. 8) ex p. 446. D. *πεῖθει* vulg.

μέντοι „Ἡ πτῶκα λαγωόν[1])“ εἰ μέν ἐστιν Ἰωνικόν, ονάζει τὸ ω, εἰ δ' Ἀττικόν, τὸ ο. λαγῷα δὲ λέγεται D
ἐα.

Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασι κατὰ τὴν ντιγόνου τοῦ Γονατᾶ φησι βασιλείαν τοσοῦτον πλῆθος νέσθαι λαγῶν ἐν Ἀστυπαλαίᾳ, ὡς τοὺς Ἀστυπαλαιεῖς ρὶ αὐτῶν μαντεύσασθαι. καὶ τὴν Πυθίαν εἰπεῖν, κύνας έφειν καὶ κυνηγετεῖν· ἁλῶναί τε ἐν ἐνιαυτῷ πλείους ν ἑξακισχιλίων. ἐγένετο δὲ τὸ πλῆθος τοῦτο Ἀναφαίου νὸς ἐμβαλόντος[2]) δύο λαγωοὺς εἰς τὴν νῆσον· ὡς καὶ ρότερον Ἀστυπαλαιέως τινὸς ἀφέντος δύο πέρδικας εἰς ὴν Ἀνάφην τοσοῦτον πλῆθος ἐγένετο περδίκων ἐν τῇ E
νάφῃ, ὡς κινδυνεῦσαι ἀναστάτους γενέσθαι[3]) τοὺς κατοιοῦντας. κατ' ἀρχὰς δὲ ἡ μὲν Ἀστυπάλαια οὐκ εἶχε λαώς, ἀλλὰ πέρδικας. πολύγονον δέ ἐστι τὸ ζῷον ὁ λαγώς, ς Ξενοφῶν εἴρηκεν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ[4]). καὶ Ἡρόδοτος[5]) ' οὕτως φησί· „Τοῦτο μὲν ὅτι ὁ λαγὼς ὑπὸ πάντων ηρεύεται, καὶ θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀνθρώπου, οὕτω ή τι πολύγονόν ἐστιν, ἐπικυΐσκει τε[6]) μόνον πάντων ηρίων· καὶ τὸ μὲν δασὺ τῶν τέκνων ἐν τῇ γαστρί, τὸ ὲ ψιλόν, τὸ δὲ ἄρτι ἐν τῇσι μήτρῃσι πλάσσεται, τὸ δ' F
αναιρέεται.“ Πολύβιος[7]) δ' ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν ἱστοιῶν γίγνεσθαί φησι παρόμοιον τῷ λαγῷ ζῷον τὸν κούνιλον καλούμενον, γράφων οὕτως· „Ὁ δὲ κούνικλος καούμενος πόρρωθεν μὲν ὁρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγὼς μικρός, ταν δ' εἰς τὰς χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν αὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ κατὰ τὴν βρῶσιν. γίνεται ὲ τὸ πλεῖον κατὰ γῆς.“ μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Πο- p.401.
ειδώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ ἱστορίᾳ. καὶ ἡμεῖς εἴδομεν ολλοὺς[8]) κατὰ τὸν ἀπὸ Δικαιαρχείας πλοῦν ἐπὶ Νέαν όλιν. νῆσος γάρ ἐστιν οὐ μακρὰν τῆς γῆς κατὰ τὰ τεευταῖα μέρη τῆς Δικαιαρχείας, ὑπ' ὀλίγων μὲν κατοιουμένη, πολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺς κουνίκλους τούτους. καοῦνται δέ τινες καὶ χελιδονίαι λαγωοί. μνημονεύει δὲ ὐτῶν Δίφιλος ἢ Καλλιάδης ἐν Ἀγνοίᾳ οὕτως·

1) Iliad. 22, 310. 2) codd. ἐμβάλλοντος vulg. 3) codd. ἴνεσθαι vulg. 4) 5, 13. 5) 3, 108. 6) ἐπικυΐσκεται Herodotus. 7) 12, 3, 12. 8) αὐτῶν inserunt edd.

Τί τοῦτο; ποδαπὸς οὗτος;
B. Χελιδόνειος[1]) *ὁ δασύπους, γλυκεῖα*[2]) *δ᾽ ἡ μίμαρκυς.*

Θεόπομπος δ᾽ ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν περὶ τὴν Βι-
B σαλτίαν φησὶ λαγωοὺς γίνεσθαι δύο ἥπατα ἔχοντας.

ΣΥΟΣ δὲ ἀγρίου ἐπεισενεχθέντος, ὃς κατ᾽ οὐδὲν ἦν
ἐλάττων τοῦ καλοῦ γραφομένου Καλυδωνίου, Προβάλλει,
τὶς ἔφη, σοὶ[3]) ζητεῖν, φροντιστὰ καὶ λογιστὰ Οὐλπιανέ,
τίς ἱστόρηκε τὸν Καλυδώνιον σῦν θήλειάν τε γεγονέναι
καὶ λευκὸν τὴν χρόαν. ὁ δὲ οὐ[4]) σφόδρα φροντίσας καὶ
τὸ προβληθὲν ἀποδιοπομπησάμενος· Ἀλλ᾽ ὑμεῖς[5]) γε, ἔφη,
ἄνδρες γάστρωνες, εἰ μὴ κόρον ἤδη ἔχετε τοσούτων[6])
C ἐμπλησθέντες, ὑπερβάλλειν μοι δοκεῖτε πάντας τοὺς ἐπὶ
πολυφαγίᾳ διαβοήτους γενομένους· καὶ τίνες εἰσὶν οὗτοι,
ζητεῖτε. προφέρεσθαι δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς σὺν τῷ σ σῦς
ἐτυμώτερον[7])· παρὰ τὸ σεύεσθαι γὰρ καὶ ὁρμητικῶς ἔχειν
τὸ ζῷον εἴρηται. τέτριπται δὲ καὶ τὸ λέγειν χωρὶς τοῦ
κατ᾽ ἀρχὰς σ ὗς. οἱ δὲ σῦν εἰρῆσθαι[8]) οἱονεὶ θῦν, τὸν
εἰς θυσίαν εὐθετοῦντα. νῦν δὲ, εἰ δοκεῖ, ἀποκρίνασθέ
μοι, τίς μνημονεύει κατὰ τὸ σύνθετον ὁμοίως ἡμῖν συά-
γρου ἐπὶ τοῦ συὸς τοῦ ἀγρίου; Σοφοκλῆς μὲν γὰρ ἐν
D Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς ἐπὶ κυνὸς ἔταξε τοὔνομα, ἀπὸ τοῦ
σῦς ἀγρεύειν λέγων·

Σὺ δ᾽, ὦ σύαγρε, Πηλιωτικὸν[9]) *τρέφος.*

παρ᾽ Ἡροδότῳ[10]) δὲ ὄνομα κύριον Σύαγρος, Λάκων γένος,
ὁ πρὸς Γέλωνα τὸν Συρακούσιον πρεσβεύσας περὶ τῆς
πρὸς τοὺς Μήδους συμμαχίας, ἐν τῇ ἑβδόμῃ. καὶ Αἰτω-
λῶν δὲ οἶδα στρατηγὸν Σύαγρον, οὗ μνημονεύει Φύλαρχος
ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν. καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη, Ἀεί ποτε
σὺ, ὦ Οὐλπιανέ, οὐδενὸς μεταλαμβάνειν εἴωθας τῶν
E παρασκευαζομένων πρὶν μαθεῖν, εἰ ἡ χρῆσις μὴ εἴη τῶν
ὀνομάτων παλαιά. κινδυνεύεις οὖν ποτε διὰ ταύτας τὰς
φροντίδας, ὥσπερ ὁ Κῷος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν καλούμενον
ψευδολόγον τῶν λόγων, ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς
γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος ἀπέθανεν,
ὡς τὸ πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ·

1) Meinekius. *χελιδόνιος* vulg. 2) idem. *γλαυκία* vulg. 3) Schw. *σὺ* cod. deest v. 4) *οὐ* addidit Schw. 5) Schw. *ὑμῖν* v. 6) cod. *τοσοῦτον* v. 7) codd. *ἑτοιμότερον* v. 8) codd. *συνῃρῆσθαι* v. 9) codd. *παλιωτικόν* v. 10) 7, 153.

Ξεῖνε, Φιλητᾶς εἰμί. λόγων ὁ ψευδόμενός με
ὤλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἑσπέριοι.

Ἵν᾽ οὖν μὴ καὶ σὺ ζητῶν τὸν σύαγρον ἀφαυανθῇς, μάθε ὅτι Ἀντιφάνης μὲν ἐν Ἁρπαζομένῃ οὕτως ὠνόμασε·

Λαβὼν ἐπανάξω σύαγρον εἰς τὴν οἰκίαν F
τῆς νυκτὸς αὐτῆς καὶ λέοντα καὶ λύκον.

Διονύσιος δὲ ὁ τύραννος ἐν τῷ Ἀδώνιδι[1])·

Νυμφῶν ὑπὸ σπήλυγγα τὴν[2]) αὐτόστεγον
σύαγρον ἐμβόλειον[3]) εὔθηρον κλύειν,
ᾧ πλεῖστ᾽ ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι.

Λυγκεὺς δ᾽ ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Ἀπολλόδωρον ἐπιστολῇ γράφει οὕτως· „Ἵνα τὰ μὲν αἴγεια τοῖς παισί, τὰ δὲ p. 402.
συάγρια μετὰ τῶν φίλων αὐτὸς ἔχῃς." καὶ Ἱππόλοχος δὲ ὁ Μακεδών, οὗ ἐμνημονεύσαμεν[4]) ἐν τοῖς πρὸ τούτων, ἐν τῇ πρὸς τὸν προειρημένον Λυγκέα ἐπιστολῇ ἐμνήσθη συάγρων πολλῶν. ἐπεὶ δὲ σὺ καὶ τὸ προβληθέν σοι ἀποπροσπεποίησαι περὶ τῆς χρόας τοῦ Καλυδωνίου συός, εἴ τις αὐτὸν ἱστορεῖ λευκὸν τὴν χρόαν γεγονότα, ἐροῦμεν ἡμεῖς τὸν εἰπόντα· τὸ δὲ μαρτύριον ἀνίχνευσον σύ. πάλαι γὰρ τυγχάνω ἀνεγνωκὼς τοὺς Κλεομένους τοῦ Ῥηγίνου διθυράμβους, ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Μελεάγρῳ τοῦτο B
ἱστόρηται. οὐκ ἀγνοῶ δέ, ὅτι οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σύαγρον. Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίσι παρεικάζων τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ τούτῳ συΐ φησιν·

Ἔδυ δ᾽ ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὥς.

καὶ Σκληρίας[5]) (εἷς δ᾽ ἐστὶν οὗτος τῆς Ἰταλικῆς καλουμένης κωμῳδίας ποιητής, γένος Ταραντῖνος) ἐν Μελεάγρῳ φησίν[6])·

Ἔνθ᾽ οὔτε ποιμὴν ἀξιοῖ νέμειν βοτά,
οὔτ᾽ ἀσχέδωρος νεμόμενος καπρώζεται.

ὅτι δὲ Αἰσχύλος διατρίψας ἐν Σικελίᾳ πολλαῖς κέχρηται C
φωναῖς Σικελικαῖς, οὐδὲν θαυμαστόν.

Περιεφέροντο καὶ ἔριφοι πολλάκις, ποικίλως ἐσκευασμένοι· ἄλλοι δὲ καὶ πολὺ[7]) τοῦ ὀποῦ ἔχοντες, οἵτινες οὐ τὴν τυχοῦσαν ἡδονὴν παρεῖχον ἡμῖν. καὶ γὰρ τὸ τῆς αἰγὸς κρέας τροφιμώτατόν ἐστι. Κλειτόμαχος γοῦν ὁ

1) cod. *Ἄδωνι* vulg. 2) Dindorf. *τὸν* vulg. 3) codd. *ἐμβόλιον* vulg. 4) l. 4. p. 128. A. 5) Colomesius. *Σκίρας* vulg. 6) codd. *δέ φησιν* vulg. 7) Casaub. *πολλοῦ* vulg.

Καρχηδόνιος, οὐδενὸς δεύτερος τῶν ἀπὸ τῆς νέας Ἀκαδημείας κατὰ τὴν θεωρίαν ὤν, Θηβαῖόν τινα ἀθλητὴν
D ὑπερβαλεῖν ἰσχύϊ φησὶ τοὺς καθ' ἑαυτόν, κρέασιν αἰγείοις χρώμενον. εὔτονοι γὰρ καὶ γλίσχροι χυμοὶ καὶ πολὺν χρόνον ὑπομένειν ἐν τοῖς ὄγκοις δυνάμενοι. ἐσκώπτετο δ' ὁ ἀθλητὴς διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἱδρώτων δυσωδίαν. τὰ δ' ὕεια καὶ ἄρνεια κρέα ἀδιαπόνητα ταῖς ἕξεσιν ὑπάρχοντα ῥᾷστα φθείρεται διὰ τὴν πιμελήν. τὰ δὲ παρὰ τοῖς κωμῳδιοποιοῖς λεγόμενα δεῖπνα ἡδίστην ἀκοὴν παρέχει τοῖς ὠσὶ μᾶλλον ἢ τῇ φάρυγγι· ὥσπερ τὰ παρ' Ἀντιφάνει μὲν ἐν Ἀκεστρίᾳ·

Κρέα δὲ τίνος ἥδιστ' ἂν ἐσθίοις; (φησί) Β. τίνος;
εἰς εὐτέλειαν. τῶν προβάτων μέν, οἷς ἔνι
E *μήτ' ἔρια μήτε τυρός· ἀρνός, φίλατε.*
τῶν δ' αἰγίων[1]) κατὰ ταὔθ' ἃ μὴ τυρὸν ποιεῖ[2])·
ἐρίφου. διὰ τὴν ἐπικαρπίαν γὰρ τῶν ἁδρῶν[3])
ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαῦλ'[4]) ἀνέχομαι.

ἐν δὲ Κύκλωπί φησι·

Τῶν χερσαίων δ' ὑμῖν ἥξει
παρ' ἐμοῦ ταυτί·
βοῦς ἀγελαῖος, τράγος ὑλιβάτης,
αἶξ οὐρανία, κριὸς τομίας,
κάπρος ἐκτομίας, ὗς οὐ τομίας,
*δέλφαξ, δασύπους, ἔριφοι * **
τυρὸς χλωρός, τυρὸς ξηρός,
τυρὸς κοπτός, τυρὸς ξυστός,
τυρὸς τμητός, τυρὸς πηκτός.

C. 15. Μνησίμαχος δ' ἐν Ἱπποτρόφῳ τοιαῦτα παρασκευάζει·
F *Βαῖν' ἐκ θαλάμων κυπαρισσορόφων[5]).*
ἔξω, Μάνη· στεῖχ' εἰς ἀγορὰν
πρὸς τοὺς Ἑρμᾶς,
οὗ προσφοιτῶσ' οἱ φύλαρχοι,
τούς τε μαθητὰς τοὺς ὡραίους,
οὓς ἀναβαίνειν ἐπὶ τοὺς ἵππους
μελετᾷ Φείδων[6]) καὶ καταβαίνειν.
οἶσθ' οὓς φράζω;
τούτοις τοίνυν ἄγγελλ' ὁτιὴ[7])
ψυχρὸν τοὔψον, τὸ ποτὸν θερμόν,

1) Schweigh. δὲ αἰγείων vulg. 2) codd. τυροποιεῖ v. 3) codd. ἀνδρῶν vulg. 4) cod. φαυλότατ' vulg. 5) Casaubonus. κυπαρισσοτρόφων vulgo. 6) codd. Φίδων vulgo. 7) codd. ὅτι vulg.

ξηρὸν φύραμ', ἄρτοι ξηροί·
σπλάγχν' ὀπτᾶται χναύρ' 1), ἥρπασται, p. 403.
κρέας ἐξ ἅλμης ἐξῄρηται,
τόμος ἀλλᾶντος, τόμος ἠνύστρου,
χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος
διαλαιμοτομεῖθ' ὑπὸ τῶν ἔνδον·
κρατὴρ ἐξερροίβδητ' οἴνου·
πρόποσις χωρεῖ· λείπεται κόρδαξ·
ἀκολασταίνει νοῦς μειρακίων 2).
πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω.
μέμνησ' 3) ἃ λέγω, πρόσεχ' οἷς φράζω.
χάσκεις αὐτός 4);
βλέψον δεῦρ', εἴ πως αὐτὰ φράσεις 5).
αὐτίκ' ἐρῶ σοι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
ἥκειν ἤδη καὶ μὴ μέλλειν·
τῷ τε μαγείρῳ μὴ 6) λυμαίνεσθ', B
ὡς τῶν ὄψων ἑφθῶν ὄντων,
ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων,
καθ' ἕκαστα λέγων. βολβός, ἐλάα,
σκόροδον, καυλός, κολοκύντη 7), ἔτνος,
θρῖον, φυλλάς, θύννου τεμάχη,
γλάνιδος, γαλεοῦ, ῥίνης, γόγγρου·
φυξίκωνος 8) ὅλος, κορακῖνος ὅλος,
μεμβράς, σκόμβρος,
θυννίς, κωβιός, ἠλακατῆνες 9),
κυνὸς οὐραῖον τῶν καρχαριῶν,
νάρκη, βάτραχος, πέρκη, σαῦρος,
τριχίας, φυκίς, βρίγκος 10), τρίγλη,
κόκκυξ, τρυγών, σμύραινα, φάγρος,
μύλλος, λεβίας, σκάρος 11), αἰολίας, C
θρᾶττα, χελιδών, καρίς, τευθίς,
ψῆττα, δρακαινίς,
πουλυπόδειον 12), σηπία, ὀρφώς,
κάραβος, ἔσχαρος, ἀφύαι, βελόναι,
κεστρεύς, σκορπίος, ἔγχελυς, ἄρτοι,
κρέα τ' ἄλλα τὸ πλῆθος ἀμύθητον·
χηνός, χοίρου, βοός, ἀρνός, οἰός,
κάπρου, αἰγός, ἀλεκτρυόνος, νήττης,
κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου.

1) Dindorf. χαύνω vulg. 2) Schweigh. μειρακίου vulg. 3) codex. μέμνηθ' vulg. 4) αὔτως Iacobsius. 5) codd. φράζεις vulg. 6) codd. μήτε vulg. 7) codd. κολοκύνθ(τ)α vulg. 8) φυξῖνος Dindorf. 9) e pag. 301. D. ἠλακατῖνος vulg. 10) e pag. 322. E. βρίγχος vulg. 11) σκάρος add. V. σκάρις L. 12) Dindorf. πολυπόδιον vulg.

καὶ μετὰ δεῖπνον θαυμαστὸν ὅσ' ἔστ'
ἀγαθῶν πλήθη.
πᾶς δὲ κατ' οἴκους μάττει, πέττει,
τίλλει, κόπτει, τέμνει, εὕει[1]),
χαίρει, παίζει, πηδᾷ, δειπνεῖ,
D πίνει, σκιρτᾷ, λορδοῖ, κεντεῖ,
βινεῖ. σεμναὶ δ' αὐλῶν ἀγαναὶ[2])
φωναί, μολπά, κλαγγά[3]), θράττει,
νεῖται, πνεῖται. κούραν Κασίας
ἀπὸ γᾶς ἁγίας ἀλίας Συρίας
ὀσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ
λιβάνου μακροῦ, σμύρνης, καλάμου,
στύρακος [καὶ[4])] βάρου
λίνδου[5]), κίνδου, κίσθου[6]), μίνθου.
τοιάδε δόμους ὀμίχλη κατέχει
πάντων ἀγαθῶν ἀνάμεστος.

Ἐπὶ τούτοις λεγομένοις παρηνέχθη ἡ ῥοδουντία κα λουμένη λοπάς, περὶ ἧς ἐξετραγῴδησεν ὁ σοφὸς ἐκεῖνο
E μάγειρος, πρὶν καὶ ἐπιδεῖξαι ὅ τι φέρει. διεχλεύασέ τ τοὺς πάνυ μαγείρους γενομένους, ὧν καὶ μνημονεύων ἔφη Τί τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ Ἀνθίππῳ[7]) τῷ κωμικῷ μα γειρος, ὃς[8]) ἐν τῷ Ἐγκαλυπτομένῳ τοιάδε ηὐχήσατο[9])

C. 16. Σόφων Ἀκαρνὰν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος
ἐγένονθ' ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης·
ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος.
F οὗτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα
ἀρτύματ' ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βιβλίων,
καὶ τὴν θυείαν[10]) ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
οἷον λέγω κύμινον, ὄξος, σίλφιον,
τυρόν, κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν
ἐχρᾶτο, πάντα. φίλων τὸ εἶναί θ' ὑπέλαβον
p. 404. τὸν τοῖς τοιούτοις[11]) παντοπώλην[12]) χρώμενον.
αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν, πάτερ,
πῦρ τ' ὀξὺ καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον
ἐποίουν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐπρεπές.
οὗτοί τε πρῶτον δάκρυα καὶ πταρμὸν πολὺν
ἀπὸ[13]) τῆς τραπέζης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους.

1) δεύει Dind. 2) Iacobsius. ἄγαν αἱ vulg. 3) codd. μολπᾷ, κλαγγᾷ vulg. 4) delet καί Dind. 5) codex. βαρου-λίνδου vulg. 6) κισθοῦ L. μισθοῦ V. 7) Ἀναξίππῳ Valckenaerius. 8) ὅς addidit Schweigh. 9) cod. ἡγήσατο v. 10) Casaubon. θυίαν vulgo. 11) τοιούτοις addidit Dindorf. 12) codd. παντοπώλαις vulg. 13) codd. ὑπὸ vulg.

ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιὼν τιν' ἅλμην ἀπέθανε·
παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν. Β. μάλ' εἰκότως. B
Α. ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει,
ἐμὸς γενόμενος, ὦ πάτερ, διδάσκαλος.
καὐτὸς φιλοσοφῶ [1]) καταλιπεῖν συγγράμματα
σπεύδων ἐμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης. Β. παπαῖ·
ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.
Α. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία
ἔχοντα καὶ ζητοῦντα τὰ [2]) κατὰ τὴν τέχνην,
οὐδὲν χονδρεύουσι [3]) διαφέρω τ' [4]) Ἀσπενδίου. C
γεύσω δ', ἐὰν βούλῃ, σε [5]) τῶν εὑρημένων.
οὐ ταὐτὰ προσάγω πᾶσιν ἀεὶ βρώματα.
τεταγμέν' εὐθύς ἐστί μοι πρὸς τὸν βίον·
ἕτερ' ἐστὶ τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις
καὶ τοῖς τελώναις. μειράκιον ἐρωμένην
ἔχον πατρῴαν [6]) οὐσίαν κατεσθίει·
τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας
καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων
ἐμβαμματίοις [7]) γλαφυροῖσι κεχορηγημένα.
ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός, D
πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.
τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν, πόδας·
ἀδηφάγον τὸ ζῷον εἰς ὑπερβολήν
ἐστίν. τελώνῃ γλαῦκον, ἔγχελυν, σπάρον·
ὅταν ἐγγὺς ᾖ δ' ὅδ' [8]) ὕστερος, ἀρτύω φακῆν.
καὶ τὸ περίδειπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.
τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
νωθρότερα [9]) πολλῷ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων.
σίναπυ τούτοις παρατίθημι [10]), καὶ ποιῶ E
χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος τὴν φύσιν,
ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἀέρα.
ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ', οὗ [11]) ζητεῖ φαγεῖν
ἕκαστος ὑμῶν.

Καὶ ὁ παρὰ Διονυσίῳ [12]) δὲ ἐν Θεσμοφόρῳ μάγειρος, Ἄνδρες δαιταλεῖς (οὐ χεῖρον γὰρ καὶ τούτου μνησθῆναι,) τί φησί;

Σφόδρα μοι κεχάρισαι, Σιμία [13]), νὴ τοὺς θεούς,
ταυτὶ προειπας. τὸν μάγειρον εἰδέναι F

1 codd. φιλόσοφα vulg. 2) τὰ addidit Casaub. 3) χορευτοῦ Toupius. χοροῦ σοι aut κιθαριστοῦ Casaub. 4) διαφέροντ' Toupius. 5) Tyrwhittus. βούλησθε vulg. 6) Toupius. τὴν πατρῴαν vulgo. 7) codd. ἐν βαμματίοις vulgo. 8) Dind. ἐγγὺς ἦν δὲ ὁ δ' vulg. 9) Toupius. νωθρότατα v. 10) Casaubon. παρατ. σίν. τούτοις vulg. 11) Toupius. εἰ v. 12) cod. Διονύσῳ v. 13) Porsonus. καὶ χάρις ἀεὶ μία v.

πολὺ δεῖ γὰρ ἀεὶ πρότερον οἷς μέλλει ποιεῖν
τὸ δεῖπνον ἢ τὸ δεῖπνον[1]) ἐγχειρεῖν ποιεῖν.
ἂν[2]) μὲν γὰρ ἕν τις τοῦτ᾽[3]) ἐπιβλέψῃ μόνον,
τοὔψον ποιῆσαι κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα
τρόπον παραθεῖναι δ᾽ ἢ ποτ᾽[4]) ἢ πῶς σκευάσαι
δεῖ[5]), μὴ προειδῇ[6]) τοῦτο μηδὲ φροντίσῃ,
οὐκ ἔστι μάγειρος, ὀψοποιός ἐστι δέ[7]).
οὐ ταὐτὸ δ᾽ ἐστὶ τοῦτο· πολὺ διήλλαχεν.
p. 405. * *[8]) στρατηγὸς πᾶς καλεῖθ᾽, ὃς ἂν λάβῃ
δύναμιν· ὁ μέντοι δυνάμενος κἂν πράγμασιν
ἀναστραφῆναι καὶ διαβλέψαι τί που
στρατηγός ἐστιν, ἡγεμὼν δὲ θάτερον[9]).
οὕτως ἐφ᾽ ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν
ἡδύσμαθ᾽ ἑψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τὸ πῦρ
ὁ τυχὼν δύναιτ᾽ ἄν. ὀψοποιὸς οὖν μόνον
ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ὁ δὲ μάγειρος ἄλλο τι.
συνιδεῖν τόπον, ὥραν, τὸν καλοῦντα, τὸν πάλιν
B δειπνοῦντα, πότε δεῖ καὶ τίν᾽ ἰχθὺν ἀγοράσαι·
* * * πάντα μὲν λήψει σχεδὸν
ἀεὶ γάρ· οὐκ ἀεὶ δὲ τὴν τούτων χάριν[10])
ἔχεις[11]) ὁμοίαν οὐδ᾽ ἴσην τὴν ἡδονήν.
Ἀρχέστρατος γέγραφέ τε καὶ δοξάζεται
παρά τισιν οὕτως ὥς λέγων τι χρήσιμον.
τὰ πολλὰ δ᾽ ἠγνόηκε κοὐδὲ ἓν λέγει.
C μὴ πάντ᾽ ἄκουε μηδὲ πάντα μάνθανε,
τῶν βιβλίων ἐσθ᾽ ἕνεκα τὰ γεγραμμένα.
[κενὰ μᾶλλον ἢ ὅτε ἦν οὐδέπω γεγραμμένα[12])].
οὐδ᾽ ἔστιν εἰπεῖν περὶ μαγειρικῆς, ἐπεὶ
εἶπ᾽ ἀρτίως * * *
ὅρον γὰρ οὐκ ἔσχηκεν, οὐδ᾽ ὁ κύριος[13]),
αὐτὴ δ᾽ ἑαυτῆς ἐστι δεσπότις[14]). ἐὰν δ᾽
εὖ[15]) μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ, τὸν τῆς τέχνης
καιρὸν δ᾽[16]) ἀπολέσῃς, παραπόλωλεν ἡ τέχνη.
Β. ἄνθρωπε, μέγας εἶ. Α. τουτονὶ δ᾽ ὃν ἀρτίως
D ἔφης ἔχοντα πεῖραν ἥκειν πολυτελῶν
πολλῶν τε δείπνων, ἐπιλαθέσθαι, Σιμία[17]),
πάντων ποιήσω, θρῖον ἂν δείξω μόνον,

1) ἢ τὸ δεῖπνον add. ex cod. 2) Casaubon. ἐὰν vu 3) cod. οὔτ᾽ vulg. 4) Meinek. δέ ποτ᾽ vulg. 5) δεῖ a dit Meinek. 6) Dind. προΐδῃ τε vulg. 7) Schweigh ἔστ᾽ ἴσως vulgo. 8) καὶ γὰρ inserit Casaubon. 9) θάτ Meinek. 10) Iacobsius. ἀρχὴν vulg. 11) Iacobsius. ἔχε vulg. 12) hic versus additus ex codice. 13) Schwe οὗ ὁ καιρὸς vulg. 14) δεσπότης codd. 15) codd. αὖ v 16) Casaub. δὲ καιρὸν vulg. 17) Meinek. σημ[illegible] vulg.

παραθῶ τι δεῖπνον ὄζον αὔρας Ἀττικῆς,
ἐξ ἀντλίας ἥκοντα[1] καὶ γέμοντ' ἔτι[2]
φορτητικῶν[3] μοι βρωμάτων ἀγωνίαις[4],
εἰ μὴ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι.

Πρὸς ταῦτ' Αἰμιλιανὸς ἔφη·
Βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
εἰρημέν' ἐστί,

κατὰ τοὺς Ἡγησίππου Ἀδελφούς· σὺ οὖν ἢ δρῶν τι φαίνου καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν, ἢ μὴ κόπτ' ἐμέ, καὶ E
δεῖξον ὃ φέρεις, καὶ λέγε τί ἐστι. καὶ ὅς, Καταφρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμι ἴσως· ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγώ, κατὰ τὸν κωμικὸν Δημήτριον, ὃς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρεοπαγίτῃ ταῦτ' εἴρηκεν·

Ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγώ,
οὐδεὶς ὑποκριτὴς ἐσθ' ὅλως εἰργασμένος.
καπνιζομένη τυραννίς αὕτη 'σθ' ἡ τέχνη.
Ἀβυρτακοποιὸς παρὰ Σέλευκον ἐγενόμην· F
παρ' Ἀγαθοκλεῖ δὲ πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγὼ
τῷ Σικελιώτῃ τὴν[5]) τυραννικὴν φακῆν.
τὸ μέγιστον οὐκ εἴρηκα· Λαχάρους τινός,
ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἑστιῶντος τοὺς φίλους,
ἀνάληψιν ἐποίησ', εἰσενέγκας κάππαριν.

γυμνὴν ἐποίησεν Ἀθηνᾶν Λαχάρης οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν· σὲ[6]) δ' ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ, ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη, εἰ μὴ δείξεις[7]) p. 406.
ὅ τι φέρεις. καὶ ὃς μόλις ἔφη, Ῥοδωνίαν καλῶ μὲν τὴν λοπάδα ταύτην ἐγώ· ἐσκεύασται δ' οὕτως, ἵνα καὶ ἥδυσμα στεφανωτικὸν μὴ μόνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λαβὼν σχῇς, ἀλλὰ καὶ ἔνδον σεαυτοῦ, καὶ πανδαισίᾳ τὸ σωμάτιον πᾶν ἑστιάσῃς. ῥόδα τὰ εὐοσμότατα ἐν ἴγδῃ[8]) τρίψας ἐπέβαλον ἐγκεφάλους ὀρνίθων τε καὶ χοίρων ἑφθοὺς σφόδρα ἐξινιασθέντας καὶ τῶν ᾠῶν τὰ χρυσᾶ, μεθ' ἃ ἔλαιον, γάρον[9]), πέπερι, οἶνον. καὶ ταῦτα διατρίψας ἐπιμελῶς ἐνέβαλον εἰς λοπάδα καινήν, ἁπαλὸν καὶ συνεχὲς διδοὺς B
τὸ πῦρ. καὶ ἅμα λέγων ἀναπετάσας τὴν λοπάδα τοσαύτην εὐωδίαν παρέσχε τῷ συμποσίῳ, ὡς ἀληθῶς τινα τῶν παρόντων εἰπεῖν·

1) Meinekius. ἥκοντι vulgo. 2) idem. γέμοντι vulgo. 3) codd. φορτικῶν vulg. 4) ἀγωνίας Meinekius. 5) τὴν addidit Casaub. 6) σὲ addidit Schweigh. 7) Schweigh. δείξῃς vulg. 8) codd. ἴγδει vulg. 9) cod. γάρος vulg.

> Τοῦ [1]) καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
> ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.

τοσαύτη διεχύθη ἀπὸ τῶν ῥόδων εὐωδία.

C. 17. Μετὰ ταῦτα [2]) περιενεχθεισῶν ὀρνίθων τε ἐπτῶν φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ τῶν τοιούτων,
C περὶ ὧν Φανίας ὁ Ἐρέσιος ἐν τοῖς περὶ φυτῶν τάδε γράφει· „Πᾶσα γὰρ χεδροπώδης ἥμερος φύσις ἐνσπέρματος ἡ μὲν ἑψήσεως ἕνεκα σπείρεται, οἷον ὁ κύαμος, πισός· ἐτνηρὸν γὰρ ἐκ τούτων ἕψημα γίνεται· τὰ δὲ πάλιν ἄλλα λεκιθώδη, καθάπερ ἄρακος· τὸ δὲ φακῆς, οἷον ἀφάκη, φακός· τὸ δὲ χόρτου ἕνεκα τῶν τετραπόδων ζῴων, οἷον ὄροβος μὲν ἀροτήρων βοῶν, ἀφάκη δὲ προβάτων.“ πισοῦ δὲ τοῦ ὀσπρίου μνημονεύει καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει. Ἡλιόδωρος δ' ὁ περιηγητὴς ἐν πρώτῳ περὶ ἀκροπόλεως· „Τῆς τῶν πυρῶν (φησὶν) ἑψήσεως ἐπινοηθείσης οἱ μὲν
D παλαιοὶ πύανον, οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγορεύουσιν.“ τοιούτων [3]) ἔτι πολλῶν λεγομένων ὁ Δημόκριτος ἔφη, Ἀλλὰ κἂν τῆς φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μεταλαβεῖν, ἢ αὐτῆς γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τις ὑμῶν βεβλήσεται, κατὰ τὸν Θάσιον Ἡγήμονα. καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, Τίς δ' αὕτη ἡ λιθίνη βαλλητύς; Ἐλευσῖνι γὰρ τῇ ἐμῇ ἄλλην τινα πανήγυριν ἀγομένην καὶ καλουμένην Βαλλητύν· περὶ ἧς οὐκ ἄν τι εἴποιμι μὴ [4]) παρ' ἑκάστου [5]) μισθὸν λαβών.
E Ἀλλ' ἔγωγε, φησὶν ὁ Δημόκριτος, οὐκ ὢν λαβάργυρος ὡρολογητὴς κατὰ τὸν Τίμωνος Πρόδειπνον [6]), λέξω τὰ περὶ τοῦ Ἡγήμονος.

Χαμαιλέων ὁ Ποντικὸς ἐν ἕκτῳ περὶ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας „Ἡγήμων (φησὶν) ὁ Θάσιος, ὁ τὰς παρῳδίας γράψας, Φακῆ ἐπεκαλεῖτο, καὶ ἐποίησεν ἔν τινι τῶν παρῳδιῶν·

> Ταῦτά μοι ὁρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη [7]),
> χρυσῆν ῥάβδον ἔχουσα, καὶ ἤλασεν εἶπέ τε μῦθον·
> F „Δεινὰ παθοῦσα Φακῆ βδελυρή, χώρ' εἰς [8]) τὸν ἀγῶνα.“
> καὶ τότ' ἐγὼ θάρσησα.

1) Iliad. 14, 173. 2) codd. ταῦτά τε vulg. 3) Schw. τούτων vulg. 4) cod. εἰ μὴ vulg. 5) codd. ἑτέρου ἑκάστου vulg. 6) τὸ Τίμ. Περίδειπνον vulg. 7) codd. Ἀθηνᾶ v. 8) χώρει εἰς Dindorf.

εἰσῆλθε δέ ποτε καὶ εἰς τὸ θέατρον διδάσκων κωμῳδίαν λίθων ἔχων πλῆρες τὸ ἱμάτιον, οὓς βάλλων εἰς τὴν ὀρχήστραν διαπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατάς. καὶ ὀλίγον διαλιπὼν εἶπε·

Λίθοι μὲν οἵδε. βαλλέτω δ' εἴ τις θέλει. p. 407.

Φασὶ δὲ καὶ[1]) ἐν θέρει καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν. εὐδοκίμει[2]) δ' ἀνὴρ[3]) μάλιστα ἐν ταῖς παρῳδίαις, καὶ περιβόητος ἦν λέγων τὰ ἔπη πανούργως καὶ ὑποκριτικῶς, καὶ διὰ ταῦτα σφόδρα παρὰ τοῖς[4]) Ἀθηναίοις εὐδοκίμει. ἐν δὲ τῇ Γιγαντομαχίᾳ οὕτω σφόδρα τοὺς Ἀθηναίους ἐκήλησεν, ὡς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πλεῖστα αὐτοὺς γελάσαι. καίτοι ἀγγελθέντων αὐτοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν γενομένων περὶ Σικελίαν ἀτυχημάτων οὐδεὶς ἀπέστη, καίτοι σχεδὸν πᾶσι τῶν οἰκείων ἀπολωλότων. ἔκλαιον οὖν ἐγκαλυψάμενοι, B οὐκ ἀνέστησαν δ', ἵνα μὴ γένωνται διαφανεῖς τοῖς ἀπὸ τῶν ἄλλων πόλεων θεωροῦσιν ἀχθόμενοι τῇ συμφορᾷ· διέμειναν δ' ἀκροώμενοι, καίτοι καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἡγήμονος, ὡς ἤκουσε, σιωπᾶν διεγνωκότος. καθ' ὃν δὲ χρόνον θαλασσοκρατοῦντες Ἀθηναῖοι ἀνῆγον εἰς ἄστυ τὰς νησιωτικὰς δίκας, γραψάμενός τις καὶ τὸν Ἡγήμονα δίκην ἤγαγεν εἰς τὰς Ἀθήνας. ὁ δὲ παραγενόμενος καὶ συναγαγὼν τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας προσῆλθε μετ' C αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ[5]) βοηθεῖν ἀξιῶν. ὁ δὲ θαρρεῖν παρακελευσάμενος εἰπών τε πᾶσιν ἕπεσθαι, ἧκεν εἰς τὸ Μητρῷον, ὅπου τῶν δικῶν ἦσαν αἱ γραφαί, καὶ βρέξας τὸν δάκτυλον ἐκ τοῦ στόματος διήλειψε τὴν δίκην τοῦ Ἡγήμονος. ἀγανακτοῦντες δὲ ὅ τε γραμματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὰς ἡσυχίας ἤγαγον δι' Ἀλκιβιάδην, φυγόντος δι' εὐλάβειαν καὶ τοῦ τὴν δίκην γραψαμένου."

Αὕτη παρ' ἡμῶν, Οὐλπιανέ, ἡ βαλλητύς. σὺ δ', ὅταν βουληθῇς, ἐρεῖς περὶ τῆς Ἐλευσῖνι[6]). καὶ ὁ Οὐλπιανός, Ἀλλά με ἀνέμνησας, καλὲ Δημόκριτε, μνησθεὶς χύτρας, ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις, τίς ἡ Τηλεμάχου καλουμένη χύτρα καὶ τίς ὁ Τηλέμαχος. καὶ ὁ Δημόκριτος C. 18. D

1) καὶ add. ex codd. 2) cod. εὐδοκιμεῖ vulg. 3) οὗτος addit L. 4) παρὰ τοῖς — οὕτω σφόδρα addita ex codd. 5) Dindorf. Ἀλκιβιάδη vulgo. 6) codd. ἐν Ἐλευσῖνι vulgo.

ἔφη, Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητής — ἦν δὲ καὶ[1] τραγῳδίας — ἐν μὲν δράματι Λήθῃ φησί·

Μετὰ τοῦτον αὐτῷ[2]) Τηλέμαχος συνετύγχανε.
καὶ τοῦτον ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ,
ἔπειτα „Χρῆσόν μοι σύ, φησί, τὰς χύτρας,
E *ἐν αἷς συνῆψας[3]) τοὺς κυάμους." καὶ ταῦτά τε*
εἴρητο[4]) καὶ παριόντα Φείδιππον[5]) πάνυ
τὸν Χαιρεφίλου πόρρωθεν ἐπιδών, τὸν παχύν,
ἐπόππυσεν, εἶτ' ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας.

ὅτι δὲ καὶ τῶν δήμων[6]) Ἀχαρνεὺς ὁ Τηλέμαχος, ὁ αὐτὸς ποιητής φησιν ἐν Διονύσῳ οὕτως·

Ὁ δ' Ἀχαρνικὸς Τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ.
αὐτὸς δ' ἔοικε τοῖς νεωνήτοις Σύροις.
B. πῶς, ἢ τί πράττων; βούλομαι γὰρ εἰδέναι.
*A. θανατηγὸν * * * καλὴν χύτραν φέρει.*

F ἐν δ' Ἰκαρίοις[7]) σατύροις φησίν·

Ὥστ' ἔχειν οὐδὲν παρ' ἡμῖν. νυκτερεύσας δ' ἄλλως,
πρῶτα μὲν σκληρῶς καθεῦδον[8]) εἶτα Θαύδιππος ὁ λίαν
παντελῶς ἔπηξεν ἡμᾶς, εἶθ' ὁ λιμὸς ἥπτετο.
ἐφέρετο[9]) πρὸς Δίωνα τὸν διάπυρον· ἀλλὰ γὰρ
οὐδ' ἐκεῖνος οὐδὲν εἶχε. πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν δραμὼν
Τηλέμαχον Ἀχαρνέα, σωρόν τε κυάμων καταλαβών,
ἁρπάσας τούτων ἐνέτραγον[10]). ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὁρᾷ
** * * ὁ Κηφισόδωρος, περὶ τὸ βῆμ' ἐπέρδετο.*

p. 408. ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν, ὅτι ὁ[11]) Τηλέμαχος κυάμων χύτρας ἀεὶ σιτούμενος ἦγε Πυανέψια πορδὴν ἑορτήν.

Ἔτνους δὲ κυαμένου μνημονεύει Ἡνίοχος ὁ κωμικὸς ἐν Τροχίλῳ λέγων οὕτως·

Πρὸς ἐμαυτὸν ἐνθυμούμενος, νὴ τοὺς θεούς,
ὅσῳ διαφέρει σῦκα καρδάμων. σὺ δὲ[12])
Παύσωνι φὴς τῷ δεῖνι[13]) προσλελαληκέναι[14]).
B. καὶ πρᾶγμά γ' ἠρώτα[15]) με δυστράπελον πάνυ,
ἔχον τε[16]) πολλὰς φροντίδων διεξόδους[17])
B *A. λέγ' αὐτό· καὶ γὰρ οὐκ ἀγέλοιόν ἐστ' ἴσως.*

1) καὶ add. ex codice. 2) codd. αὖ καὶ v. 3) ἐν αἷσιν ἧψας vel ἐν αἷς σύ γ' ἧψας Meinek. 4) Porson. εἴρηται v. 5) idem. Φίλιππον vulg. 6) codd. τὸν δῆμον v. 7) codd. δικαρίοις v. 8) Iacobsius. καθεύδω vulg. 9) εἶτ' ἐφαίρετο Iacobsius. 10) codex. ἀγέτραγον L. ἀνέτρεν V. 11) ὁ additum ex codice. 12) Casaub. σὺ δὲ οὐδὲ codd. 13) Dind. ὁ δεῖνα vulg. 14) codd. προσλελακκέναι vulg. 15) Dind. πρᾶγμ' ἠρώτα vulg. 16) Iacobsius. ἔχων δὲ v. 17) Boissonadius. διεσξόδους vulg.

B. ἔτνος κυάμινον διότι τὴν μὲν γαστέρα
φυσᾷ, τὸ δὲ πῦρ οὔ. A. χάριεν οἷς γιγνώσκεται
τὸ πρᾶγμα τοῦ Παύσωνος. ὡς δ' ἀεί ποτε
περὶ τοὺς κυάμους ἔσθ' οὗτος ὁ σοφιστὴς τέλος [1]).

Τοιούτων οὖν πολλάκις λεγομένων ὕδωρ ἐφέρετο κατὰ χειρῶν. καὶ πάλιν ὁ Οὐλπιανὸς ἐζήτει, εἰ τὸ χέρνιβον εἴρηται, καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. καί τις αὐτῷ [2]) ἀπήντησε λέγων τὸ ἐν Ἰλιάδι [3]).

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιός, C
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη,
χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.

Ἀττικοὶ δὲ χερνίβιον λέγουσιν, ὡς Λυσίας [4]) ἐν τῷ κατὰ Ἀλκιβιάδου λέγων οὕτως· „Τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις.“ χειρόνιπτρον δ' Εὔπολις ἐν Δήμοις· D

Κἂν τις τύχῃ πρῶτος δραμών, εἴληφε χειρόνιπτρον·
ἀνὴρ δ' ὅταν τις ἀγαθὸς ᾖ καὶ χρήσιμος πολίτης,
νικᾷ τε πάντας [5]) χρηστὸς ὤν, οὐκ ἔστι χειρόνιπτρον.

Ἐπίχαρμος δ' ἐν Θεαροῖς εἴρηκε χειρόνιβα διὰ τούτων·

Κιθάρα, τρίποδες, ἅρματα, τράπεζαι χαλκέαι [6]),
χειρόνιβα, λοιβάσια, λέβητες [7]) χάλκεοι.

ἡ πλείων δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὕδωρ εἴωθε λέγειν, ὡς E Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει, καὶ Ἀμειψίας Σφενδόνῃ [8]), Ἀλκαῖός τε ἐν Ἱερῷ γάμῳ. πλεῖστον δ' ἐστὶ τοῦτο. Φιλύλλιος δὲ ἐν Αὔγῃ κατὰ χειρῶν εἴρηκεν οὕτως·

καὶ δὴ δεδειπνήκασιν αἱ γυναῖκες· ἀλλ' ἀφαιρεῖν [9])
ὥρα 'στὶν ἤδη τὰς τραπέζας, εἶτα παρακορῆσαι,
ἔπειτα κατὰ χειρῶν ἑκάστῃ καὶ μύρον τι δοῦναι.

Μένανδρος Ὑδρίᾳ·

Οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες, περιμένουσι φίλτατοι. F

Ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Καλλιμάχου πίνακας χλευάζει τοὺς οὐκ εἰδότας τὴν διαφορὰν τοῦ τε κατὰ χειρὸς καὶ τοῦ ἀπονίψασθαι· παρὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τὸ μὲν πρὸ ἀρίστου καὶ δείπνου λέγεσθαι κατὰ χειρός, τὸ δὲ μετὰ τοῦτ' [10]) ἀπονίψασθαι. ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς τοῦτο πεφυλαχέναι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ἐπεί τοι Ὅμηρος πῇ μέν φησι· p. 409.

1) ὅλος? 2) codd. αὐτῶν v. 3) 24, 305. 4) immo Andocides. 5) πάντας addidit Porsonus. 6) Schw. χαλκεῖαι vulg. 7) Grotefend. λοιβιλέβητες vulg. 8) Casaub. Σφενδόνη codd. 9) Dawesius. ἀλλὰ φέρειν vulg. 10) cod. μετὰ ταῦτα vulg.

Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.

τῇ δέ·

Τοῖσι[1]) *δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,*
σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι.

καὶ Σώφρων ἐν γυναικείοις· „Τάλαινα Καικόα, κατὰ χειρὸς δοῦσα, ἀπόδος πόχ' ἁμῖν τὰν[2]) τράπεζαν.“ παρὰ μέντοι τοῖς τραγικοῖς καὶ τοῖς κωμικοῖς παροξυτόνως ἀνέγνωσται χερνίβα. παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ[3])·

B *Εἶε χερνίβ' ὡς βάψειεν Ἀλκμήνης γόνος.*

ἀλλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Αἶξιν·

Αὐτοῦ τὴν χερνίβα παύσεις.

ἔστι δὲ ὕδωρ, εἰς ὃ ἀπέβαπτον δαλόν, ἐκ τοῦ βωμοῦ λαμβάνοντες, ἐφ' οὗ τὴν θυσίαν ἐπετέλουν· καὶ τούτῳ περιρραίνοντες τοὺς παρόντας ἥγνιζον. χρὴ μέντοι προπαροξυτόνως προφέρεσθαι. τὰ γὰρ τοιάδε ῥηματικὰ σύνθετα εἰς ψ λήγοντα γεγονότα παρὰ τὸν παρακείμενον τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου φυλάσσουσιν, ἐάν τε ἔχῃ C τοῦτον διὰ τῶν δύο μ μ λεγόμενον, βαρύνεται, λέλειμμαι αἰγίλιψ, τέτριμμαι οἰκότριψ, κέκλεμμαι[4]) βοόκλεψ[5]), παρὰ Σοφοκλεῖ Ἑρμῆς, βέβλεμμαι κατῶβλεψ, παρὰ Ἀρχελάῳ τῷ Χερρονησίτῃ ἐν τοῖς Ἰδιοφυέσιν. ἐν δὲ τοῖς πλαγίοις[6]) τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς φυλάττει τὴν τάσιν. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἥρωσι χερνίβιον εἴρηκεν.

Ἐχρῶντο δὲ εἰς τὰς χεῖρας, ἀποκλύνοντες αὐτάς, καὶ σμήματι, ἀπορρύψεως χάριν, ὡς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Κωρύκῳ·

D *Ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαί σου κέλευσον **[7]) *τινα*
φέρειν ἀπονίψασθαι. B. δότω τὶς δεῦρ' ὕδωρ
καὶ σμῆμα.

ἔτι[8]) δὲ καὶ εὐώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρίοντο, τὰς ἀπομαγδαλίας ἀτιμάσαντες, ἃς Λακεδαιμόνιοι ἐκάλουν κυνάδας, ὥς φησι Πολέμων ἐν τῇ περὶ ὀνομάτων ἀδόξων ἐπιστολῇ. περὶ δὲ τοῦ εὐώδεσι χρίεσθαι τὰς χεῖρας Ἐπιγένης ἢ Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ οὕτως·

Καὶ τότε περιπατήσεις, κἀπονίψει κατὰ τρόπον
E *τὰς χεῖρας, εὐώδη λαβὼν τὴν γῆν.*

1) Od. 1, 146. 2) codd. ποθ' ἡμῖν τὴν v. 3) v. 929. 4) κέκλαμμαι edd. 5) βοΐκλεψ edd. 6) cod. ταῖς πλαγίαις vulg. 7) κέλευσόν μοι Koppiers. 8) Schweigh. ὅτι vulg.

καὶ Φιλόξενος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησίν·

Ἔπειτα δὲ παῖδες
νιπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν
σμήμασιν ἰρινομίκτοις
χλιεροθαλπὲς [1]) ὕδωρ ἐπεγχέοντες
τόσσον, ὅσον ἔχρῃζεν.
ἐκτρίμματα λαμπρὰ
σινδονυφῆ δίδοσαν,
χρίματά τ' ἀμβροσιόδμα
καὶ στεφάνους ἰοθαλέας.

Δρόμων δ' ἐν Ψαλτρίᾳ·

Ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἦμεν ἠριστηκότες,
ὁ παῖς περιεῖλε [2]) τὰς τραπέζας, νίμματα
ἐπέχει τις, ἀπενιζόμεθα, τοὺς στεφάνους πάλιν F
τοὺς ἰρίνους [3]) λαβόντες ἐστεφανούμεθα.

Ἐκάλουν δ' ἀπόνιπτρον τὸ ἀπόνιμμα τῶν χειρῶν
καὶ τῶν ποδῶν. Ἀριστοφάνης [4])·

Ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας.

Ἴσως δὲ καὶ τὴν λεκάνην οὕτως ἔλεγον, ἐν ᾧ τρόπῳ καὶ
χειρόνιπτρον. ἰδίως δὲ καλεῖται παρ' Ἀθηναίοις ἀπόνιμμα
ἐπὶ τῶν εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς γινομένων καὶ ἐπὶ τῶν
τοὺς ἐναγεῖς καθαιρόντων, ὡς καὶ Κλείδημος ἐν τῷ ἐπι-
γραφομένῳ Ἐξηγητικῷ. προθεὶς γὰρ περὶ ἐναγισμῶν γρά- p.410.
φει τάδε· „Ὄρυξαι βόθυνον πρὸς ἑσπέραν τοῦ σήματος.
ἔπειτα παρὰ τὸν βόθυνον πρὸς ἑσπέραν βλέπων [5]) ὕδωρ
κατάχεε, λέγων τάδε, Ὑμῖν ἀπόνιμμα, οἷς χρὴ καὶ οἷς
θέμις. ἔπειτα αὖθις μύρον κατάχεε." παρέθετο ταῦτα
καὶ Δωρόθεος, φάσκων καὶ ἐν τοῖς τῶν θυγατριδῶν [6])
πατρίοις τάδε γεγράφθαι περὶ τῆς τῶν ἱκετῶν καθάρ-
σεως· „Ἔπειτ' ἀπονιψάμενος αὐτὸς, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ B
σπλαγχνεύοντες, ὕδωρ λαβὼν κάθαιρε, ἀπόνιζε τὸ αἷμα
τοῦ καθαιρομένου, καὶ μετὰ τὸ ἀπόνιμμα ἀνακινήσας εἰς
ταὐτὸ ἔγχεε."

Χειρόμακτρον δὲ καλεῖται, ᾧ τὰς χεῖρας ἀπεμάτ-
τοντο ὠμολίνῳ, ὅπερ ἐν τοῖς προκειμένοις Φιλόξενος ὁ
Κυθήριος ὠνόμασεν ἔκτριμμα. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς·

1) Schweigh. χαιροθαλπὲς vulgo. 2) Porsonus. θᾶττον ἠριστηκότες ἦμεν περιεῖλε vulgo. 3) Casaubon. δὲ σπορίνους vulgo. 4) Acharn. 616. 5) βλέπε codd. 6) Εὐπατριδῶν Muellerus.

Φέρε, παῖ, ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

(σημειωτέον δέ, ὅτι καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι κατὰ χειρὸς ἔλεγον, οὐχ ὡς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός φησιν, ὅτι
C πρὶν φαγεῖν οἱ Ἀττικοὶ κατὰ χειρὸς ἔλεγον, μετὰ δὲ τὸ δειπνῆσαι τὸ νίψασθαι). Σοφοκλῆς Οἰνομάῳ·

Σκυθιστὶ χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος.

καὶ Ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ[1]). Ξενοφῶν δ' ἐν πρώτῳ Παιδείας[2]) γράφει· „Ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς, εὐθὺς ἀποκαθαίρεις τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα, ὡς πάνυ ἀχθόμενος, ὅτι κατάπλεά σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο." Πολέμων δ' ἐν ἕκτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον περὶ
D τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χειρὸς πρὸς τὸ νίψασθαι. Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀχελωνίῳ τὸ πρὸ τοῦ δείπνου κατὰ χειρός φησι διὰ τούτων·

Ἐσπουδάκει δ' ἕκαστος, ὡς ἂν ἐσθίων
ἅμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιώτιον.

τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιγράφει πᾶς[3]), ὅτι μετὰ δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίγνεται λαβεῖν. ὠμολίνου δὲ μέμνηται Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις· „Ὠμολίνοις κόμη βρύουσ', ἀτιμίας πλέως." Σαπφὼ δ' ὅταν λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν
E μελῶν πρὸς τὴν Ἀφροδίτην· „Χειρόμακτρα δὲ καγγόνων πορφυρᾶ, καὶ ταῦτα μὲν ἀτιμάσεις ἔπεμψα πυφωκείας δῶρα τίμια." καγγόνων κόσμον λέγει κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα. ὡς καὶ Ἑκαταῖος δηλοῖ ἢ ὁ γεγραφὼς τὰς περιηγήσεις ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπιγραφομένῃ· „Γυναῖκες δ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσι χειρόμακτρα. Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ[4]) φησί· „Μετὰ δὲ ταῦτα ἔλεγον τοῦτον τὸν βασιλέα ζωὸν καταβῆναι κάτω εἰς ὃν οἱ Ἕλληνες Ἅιδην νομίζουσι, κἀκεῖθι συγκυβεύειν τῇ Δήμητρι, καὶ τὰ μὲν
F νικᾶν αὐτήν, τὰ δὲ ἑσσοῦσθαι ὑπ' αὐτῆς· καί μιν πάλιν ἀναφικέσθαι δῶρον ἔχοντα παρ' αὐτῆς χειρόμακτρον χρύσεον."

Τὸν δὲ τῷ χερνίβῳ ῥάναντα παῖδα διδόντα κατὰ χειρὸς Ἡρακλεῖ ὕδωρ, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἡρακλῆς κονδύλῳ, Ἑλλάνικος μὲν ἐν ταῖς ἱστορίαις Ἀρχίαν φησὶ καλεῖσθαι· δι' ὃν καὶ ἐξεχώρησε Καλυδῶνος· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ

1) cap. 122. 2) 3, 5. 3) codd. πως ν. 4) cap. 122.

ῆς Φορωνίδος Χερίαν αὐτὸν ὀνομάζει· Ἡρόδωρος δ' ἐν ...πτακαιδεκάτῃ τοῦ καθ' Ἡρακλέα λόγου Εὔνομον. καὶ p. 411. ...ύαθον δὲ τὸν Πύλητος μὲν υἱόν, ἀδελφὸν δὲ Ἀντιμά...ου, ἀπέκτεινεν ἄκων Ἡρακλῆς, οἰνοχοοῦντα αὐτῷ, ὡς ...ίκανδρος ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Οἰταϊκῶν· ᾧ καὶ ἀνεῖσθαί ...ησι τέμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐν Προσχίῳ, ὃ μέχρι ...ῦν προσαγορεύεσθαι Οἰνοχόου.

Ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον ἀρχὴν ...οιησόμεθα τῶν ἑξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ Ἡρακλέους ἀδηφαγίας.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

C. 1. p. 411. Ἀλλ' ὥσπερ δεῖπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἵν' ἀπίῃ[1]) τις τοῦτο φαγὼν καὶ πιὼν ὅπερ λαβὼν[2])
χαίρει τις[3]) καὶ σκευασία μὴ μί' ᾖ τῆς μουσικῆς·

Ἀστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ, ἑταῖρε, φησί, Τιμόκρατες. Φέρε, εἴπωμεν ἐνταῦθα τοῖς προειρημένοις τὰ ἀκόλουθα, ὅτι ἦν καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἀδηφάγος. ἀποφαίνονται δὲ τοῦτο σχεδὸν πάντες ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς. Ἐπίχαρμος μὲν ἐν Βουσίριδι λέγων·

B Πρῶτον μὲν αἴ κ' ἔσθοντ' ἴδοις νιν, ἀποθάνοις.
βρέμει μὲν ὁ φάρυγξ ἔνδοθ', ἀραβεῖ δ' ἁ γνάθος,
ψοφεῖ δ' ὁ γόμφιος, τέτριγε δ' ὁ κυνόδων,
σίζει δὲ ταῖς ῥίνεσσι, κινεῖ δ' οὔατα.

Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτοῦ τὴν ἀδηφαγίαν ἐπιφέρει·

Ὑπὸ δὲ τῆς εὐφημίας[4])
κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας.

C παρὰ Πινδάρου δὲ τοῦτ' εἴληφεν, εἰπόντος· „Δοιὰ[5]) βοῶν θερμὰ δ' εἰς ἀνθρακιὰν στέψαν, πυριπνόων τε σώματα. καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρὺν ἦν ἰδόντα[6]) διακρῖναι, πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος." τοιοῦτον οὖν αὐτὸν ὑποστησάμενοι ταῖς ἀδηφαγίαις καὶ τῶν ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τὸν λάρον, τὸν προσαγορευόμενον βουφάγον.

1) cod. ἵνα πίῃ vulg. 2) Porsonus, nisi quod ὅπερ scripsit. τοῦτο λαβὼν καὶ φαγὼν ὥσπερ πιὼν vulg. 3) τις addit Porson. 4) βουλιμίας Bentleius. 5) Boeckhius. δὲ v. 6) βαρύνθην ἰδών· τὰ Casaub. βαρὺν ἤνιδον· τὰ Herm.

Εἰσάγεται δὲ ὁ Ἡρακλῆς καὶ Λεπρεῖ περὶ πολυφαγίας ἐρίζων, ἐκείνου προκαλεσαμένου· καὶ νενίκηκε. Ζηνό- p. 412.
δοτος δ' ἐν δευτέρῳ Ἐπιτομῶν, Καύκωνός[1]) φησι τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Φόρβαντος γενέσθαι τὸν Λεπρέα, ὃν τὸν Ἡρακλέα κελεῦσαι δεθῆναι, ὅτε Αὐγέαν τὸν μισθὸν ἀπῄτει. Ἡρακλῆς δὲ ἐκτελέσας τοὺς ἄθλους ἔρχεται ἐπὶ Καύκωνος, καὶ δεηθείσης Ἀστυδαμείας διαλύεται πρὸς τὸν Λεπρέα. καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Λεπρεὺς Ἡρακλεῖ ἐρίζει δίσκῳ καὶ ὕδατος ἀντλήσει[2]) καὶ ὅστις ἀναλώσει θᾶττον ταῦρον, καὶ λείπεται πάντα. εἶτα θωρηχθεὶς προκαλεῖται Ἡρακλέα καὶ θνήσκει ἐν τῇ μάχῃ. B
Μάτρις δ' ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυποσίαν φησὶ τὸν Ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τοῦ Λεπρέως καὶ πάλιν νικηθῆναι. τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ ὁ Χῖος ῥήτωρ Καύκαλος, ὁ Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου ἀδελφός, ἐν τῷ τοῦ Ἡρακλέους ἐγκωμίῳ.

Καὶ τὸν Ὀδυσσέα δὲ Ὅμηρος πολυφάγον καὶ λαίμαργον παραδίδωσιν, ὅταν λέγῃ·

Ἀλλ' ἐμὲ[3]) μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ.
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο C
ἔπλετο, ἥ τ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ
καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.

ὑπερβάλλουσα γὰρ ἐν τούτοις φαίνεται αὐτοῦ λαιμαργία, μετὰ τοῦ μηδὲ ἐν δέοντι τὰ περὶ τῆς γαστρὸς γνωμολογεῖν. ἐχρῆν γάρ, εἰ καὶ ἐλίμωττε, διακαρτερεῖν ἢ μετριάζειν τὰ περὶ τὴν τροφήν. τὸ δὲ τελευταῖον καὶ τὴν τελειοτάτην αὐτοῦ παρίστησι λαιμαργίαν καὶ γαστριμαργίαν· D

Ὣς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν, ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει.

ταῦτα γὰρ οὐδὲ ἐκεῖνος ὁ Σαρδανάπαλος εἰπεῖν ποτ' ἂν ἐτόλμησε. γέρων τε ὢν

ἤσθιεν ἁρπαλέως κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

Θεαγένης δ' ὁ Θάσιος ἀθλητὴς ταῦρον μόνος κατέ- C. 2.
φαγεν, ὡς Ποσείδιππός φησιν ἐν ἐπιγράμμασιν·

Καὶ περὶ[4]) συνθεσίης ἔφαγόν ποτε Μῃόνιον βοῦν· E
πάτρῃ γὰρ βρώμην οὐκ ἂν ἐπέσχε Θάσος

1) *Καυκώνου* edd. 2) Schw. *ἀντλῆσαι* vulg. 3) Odyss. 8, 215. 4) Casaub. *καί περ* vulg.

Θευγένει. ἄσσα φαγὼν ἔτ' ἐπήτεον· εἵνεκεν[1]) οὕτω
χάλκεος ἑστήκω, χεῖρα προϊσχόμενος.

Μίλων δ' ὁ Κροτωνιάτης, ὥς φησιν ὁ Ἱεραπολίτης Θεόδωρος ἐν τοῖς περὶ ἀγώνων, ἤσθιε μνᾶς κρεῶν εἴκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων, οἴνου τε τρεῖς χόας ἔπινεν. ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ ταῦρον ἀναθέμενος τοῖς ὤμοις τετραετῆ, καὶ τοῦτον
F περιενέγκας τὸ στάδιον, μετὰ ταῦτα δαιτρεύσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Τίτορμός τε ὁ Αἰτωλὸς διηριστήσατο[2]) αὐτῷ βοῦν, ὡς ἱστορεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος. Φύλαρχος δέ φησιν ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν, τὸν Μίλωνα ταῦρον καταφαγεῖν κατακλιθέντα[3]) πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Διός· διὸ καὶ ποιῆσαι εἰς αὐτὸν Δωριέα τὸν ποιητὴν τάδε·

Τοῖος ἔην Μίλων, ὅτ' ἀπὸ χθονὸς ἤρατο βρῖθος,
τετραετῆ δαμάλην[4]), ἐν Διὸς εἰλαπίναις,
p. 413. *ὤμοις δὲ κτῆνος τὸ πελώριον ὡς νέον ἄρνα*
ἤνεγκεν δι' ὅλης κοῦφα πανηγύρεως.
καὶ θάμβος μέν, ἀτὰρ τοῦδε πλέον ἤνυσε θαῦμα
πρόσθεν Πισαίου, ξεῖνε, θυηπολίου·
ὃν γὰρ ἐπόμπευσεν βοῦν ἄζυγον, εἰς κρέα τόνδε
κόψας, πάντα κατ' οὖν μοῦνος ἐδαίσατό νιν.

Ἀστυδάμας δ' ὁ Μιλήσιος, τρὶς Ὀλύμπια νικήσας κατὰ
B τὸ ἑξῆς παγκράτιον, κληθείς ποτε ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ Ἀριοβαρζάνου τοῦ Πέρσου καὶ ἀφικόμενος, ὑπέσχετο φαγεῖν πάντα τὰ πᾶσι παρασκευασθέντα καὶ κατέφαγε. τοῦ Πέρσου δ' αὐτὸν ἀξιώσαντος, ὡς ὁ Θεόδωρος ἱστορεῖ, ἄξιόν τι ποιῆσαι τῶν κατὰ τὴν ἰσχύν, φακὸν τῆς κλίνης περίχαλκον ὄντα κλάσας ἐξέτεινε μαλάξας. τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ καὶ κατακαυθέντος οὐκ ἐχώρησε μία ὑδρία τὰ ὀστέα, μόλις δὲ δύο. καὶ τὰ τοῖς ἐννέα ἀνδράσι παρε-
C σκευασμένα παρὰ τῷ Ἀριοβαρζάνῃ εἰς τὸ δεῖπνον μόνον καταφαγεῖν.

Καὶ οὐδὲν παράδοξον, τούτους τοὺς ἄνδρας ἀδηφάγους γενέσθαι· πάντες γὰρ οἱ ἀθλοῦντες μετὰ τῶν γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκονται. διὸ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ λέγει·

Κακῶν γὰρ[5]) ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα,
οὐδὲν κάκιόν ἐστιν ἀθλητῶν γένους·

1) *οὕνεκεν* Casaub. 2) codd. *διηρίσατο* v. 3) codd. *κατακλεισθέντα* v. 4) codd. *δάμαλιν* v. 5) Galen. et Eustath. *γε* v.

οἳ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
οὔτ' ἂν δύναιντο. πῶς γάρ, ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
γνάθου τε δοῦλος νηδύος θ' ἡσσημένος,
κτήσαιτ' ἂν ὄλβον εἰς ὑπερβολὴν πατρός; D
οὐδ' αὖ πένεσθαι καὶ ξυνηρετμεῖν[1]) τύχαις
οἷοί τ'· ἔθη γὰρ οὐκ ἐθισθέντες καλὰ
σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τἀμήχανον[2]).
λαμπροὶ δ' ἐν ἥβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
φοιτῶσ'· ὅταν δὲ προσπέσῃ γῆρας πικρόν,
τρίβωνες ἐκβαλόντες οἴχονται κρόκας.
ἐμεμψάμην δὲ καὶ τὸν Ἑλλήνων νόμον,
οἳ τῶνδ' ἕκατι σύλλογον ποιούμενοι
τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς δαιτὸς χάριν.
τί γὰρ παλαίσας εὖ, τί δ' ὠκύπους ἀνήρ, E
ἢ δίσκον ἄρας, ἢ γνάθον παίσας καλῶς,
πόλει πατρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβών;
πότερα μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
δίσκους ἔχοντες, ἢ δι' ἀσπίδων χερὶ
θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας;
οὐδεὶς σιδήρου ταῦτα μωραίνει πέλας
στάς. ἄνδρας οὖν ἐχρῆν σοφούς τε κἀγαθοὺς
φύλλοις στέφεσθαι, χὤστις ἡγεῖται πόλει
κάλλιστα, σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ, F
ὅστις τε[3]) μύθοις ἔργ' ἀπαλλάσσει κακά,
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις. τοιαῦτα γὰρ
πόλει τε πάσῃ πᾶσί θ' Ἕλλησιν καλά.

Ταῦτ' εἴληφεν ὁ Εὐριπίδης ἐκ τῶν τοῦ Κολοφωνίου ἐλεγείων Ξενοφάνους οὕτως εἰρηκότος·

Ἀλλ' εἰ μὲν[4]) ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο,
ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Διὸς τέμενος
πὰρ Πίσαο ῥοῆς ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων, p.414.
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
εἴτε τὸ[5]) δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
ἀστοῖσίν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν[6]),
καί κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο,
καί κεν σῖτ' εἴη[7]) δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλεως καὶ δῶρον, ὅ οἱ κειμήλιον εἴη·
εἴτε καὶ ἵπποισιν ταῦτά χ' ἅπαντα λάχοι,
οὔ κ' ἐοι[8]) ἄξιος ὥσπερ ἐγώ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη. B

1) codd. ξυνηρετεῖν vulg. 2) τἀμήχανα edd. 3) Musgravius. γε vulg. 4) εἴ κεν Wakefield. 5) Wakefield. τι vulg. 6) Iacobsius. πρὸς ἄκρα vulg. 7) Turnebus. σιτείη vulg. σιτοίη Casaub. 8) Dindorf. οὐκ ἐὼν vulg.

ἀλλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς [1]) σοφίης.
οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη [2]),
 οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό περ ἔστι πρότιμον
 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοὔνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
C σμικρὸν δ' ἄν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ
 εἴ τις ἀεθλεύων νικῷ Πίσαο παρ' ὄχθας.
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.

πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπαγωνίζεται διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιὸς [3]) δὲ ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενός φησι·

D Γυμνοὶ γὰρ ὤθουν φαιδίμους βραχίονας,
ἥβῃ [4]) σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέῳ
στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
χρίουσιν, ὡς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν.

Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί τινα
C. 3. γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι. Ποσείδιππος δὲ ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον [5]), εἰς ὃν καὶ τόδ' ἐπέγραψε·

Φυρόμαχον, τὸν πάντα φαγεῖν βορόν, οἷα κορώνην
E παννυχικήν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος,
χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
 καὶ χρῖε στήλην [6]), Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
εἴ ποτέ σοι [7]) προκύων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ἀμαυρὰ
 βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
ὁ τριχὶ, διαφθείρας [8]), μονολήκυθος. ἐκ γὰρ ἀγώνων
 τῶν τότε Ληναϊκῶν [9]) ἦλθ' ὑπὸ καλλιόπην [10]).

F Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, Ἡρόδωρόν φησι, τὸν Μεγαρέα σαλπιγκτήν, γενέσθαι τὸ μὲν μέγεθος πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίσους, εἶναι δὲ καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοίνικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἵων ἂν εὑρήκῃ [11]), πίνειν δὲ χόας δύο, καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυσί. κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος

1) ἀγανῆς Valckenaerius. 2) Stephanus. λαοῖσιν ἔτ' εἴη vulg. 3) Casaub. Ἀχίλλειος vulg. 4) Ruhnken. ἥβης v. 5) codd. Φυλόμαχον v. et sic mox iterum. 6) Salmasius. χρεία ἐς (εἰς) τήνην v. 7) idem. εἰπόντες οἱ v. 8) διαφθερίας Toupius. 9) Casaub. Ληναϊκὴν vulg. 10) ὑπόγαιον ὀπὴν edd. 11) εὑρήκοι edd.

ζεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. ἐσήμαινε δὲ σαλπίζων μέγιστον ργος γοῦν πολιορκοῦντος Δημητρίου τοῦ Ἀντιγόνου, οὐ p. 415. ναμένων[1]) τῶν στρατιωτῶν τὴν ἑλέπολιν προσαγαγεῖν ῖς τείχεσι διὰ τὸ βάρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων, τὸ τῆς ἀδρότητος τοῦ ἤχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε ροθυμηθέντας προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ τὴν ρίοδον δεκάκις, καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὡς ἱστορεῖ ἵστωρ ἐν τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ γυνὴ δὲ άλπισεν Ἀγλαῒς ἡ Μεγακλέους[2]) ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ γάλῃ πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ πομπικόν, περιθέτην ουσα καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσείδιπ- B ; ἐν ἐπιγράμμασιν. Ἤσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν ῶν δώδεκα, ἄρτων δὲ χοίνικας τέσσαρας, καὶ ἔπινεν υ χόα.

Λιτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαινῶν τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύς, ἄγριος ἰδέσθαι καὶ ἀνήμερος θρωπος, ἀδηφάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ οσίθεος ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν δράματι Δάφνιδι ἢ Λιτυέρσᾳ τως·

Ἔσθει μὲν αὐτὸς τρεῖς ὄνους[3]) κανθηλίους
τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας· πίνει δ' ἕνα
καλῶν[4]) μετρητὴν τὸν δεκάμφορον[5]) πίθον. C

οὗτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἢ Στράττιδι ἐν Ἀγα- ῖς, περὶ οὗ φησιν·

Ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας
πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. B. μόλις;
ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

ιθος δὲ ἐν τοῖς Λυδιακοῖς Κάμβλητά φησι, τὸν βασι- σαντα Λυδῶν, πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην, δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτε νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ αῖκα κατακρεουργήσαντα καταφαγεῖν, ἔπειτα πρωῒ εὑ- D τα τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι, τὸν ἀποσφάξαι, περιβοήτου τῆς πράξεως γενομένης. ὶ δὲ Θύος, τοῦ Παφλαγόνων βασιλέως, ὅτι καὶ αὐτὸς πολυφάγος, προειρήκαμεν, παραθέμενοι Θεόπομπον ροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ. Ἀρχίλοχος δ'

1) καὶ οὐ δυναμένων edd. 2) Μεγαλοκλέους edd. 3) ὅλους . 4) Tzetzes. καλὸν vulg. 5) idem. δὲ καρποφόρον v.

ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς [1]) σοφίης.
οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη [2]),
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό περ ἐστὶ πρότιμον
ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοὔνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
C σμικρὸν δ' ἄν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ
εἴ τις ἀεθλεύων νικῷ Πίσαο παρ' ὄχθας.
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.

πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπαγωνίζεται διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιὸς [3]) δὲ ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενός φησι·

D Γυμνοὶ γὰρ ὤθουν φαιδίμους βραχίονας,
ἥβῃ [4]) σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέῳ
στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
χρίουσιν, ὡς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν.

Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί τινα
C. 5. γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι. Ποσείδιππος δὲ ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον [5]), εἰς ὃν καὶ τόδ' ἐπέγραψε·

Φυρόμαχον, τὸν πάντα φαγεῖν βορόν, οἷα κορώνην
E παννυχικήν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος,
χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
καὶ χρῖε στήλην [6]), Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
εἴ ποτέ σοι [7]) προκύων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ἀμαυρὰ
βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
ὁ τριχὶ, διαφθείρας [8]), μονολήκυθος. ἐκ γὰρ ἀγώνων
τῶν τότε Ληναϊκῶν [9]) ἦλθ' ὑπὸ καλλιόπην [10]).

F Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, Ἡρόδωρόν φησι, τὸν Μεγαρέα σαλπιγκτήν, γενέσθαι τὸ μὲν μέγεθος πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίσους, εἶναι δὲ καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοίνικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἵων ἂν εὑρήκῃ [11]), πίνειν δὲ χόας δύο, καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυσί. κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος

1) ἀγανῆς Valckenaerius. 2) Stephanus. λαοῖσιν ἔτ' εἴη vulg. 3) Casaub. Ἀχίλλειος vulg. 4) Ruhnken. ἥβης v. 5) codd. Φυλόμαχον v. et sic mox iterum. 6) Salmasius. χρεία ἐς (εἰς) τήνην v. 7) idem. εἰπόντες οἱ v. 8) διφθερίας Toupius. 9) Casaub. Ληναϊκὴν vulg. 10) ὑπόγαιον ὀπὴν edd. 11) εὑρήκοι edd.

εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. ἐσήμαινε δὲ σαλπίζων μέγιστον Ἄργος γοῦν πολιορκοῦντος Δημητρίου τοῦ Ἀντιγόνου, οὐ p. 415. δυναμένων[1]) τῶν στρατιωτῶν τὴν ἑλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι διὰ τὸ βάρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων, ὑπὸ τῆς ἁδρότητος τοῦ ἤχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προθυμηθέντας προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ τὴν περίοδον δεκάκις, καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὡς ἱστορεῖ Νέστωρ ἐν τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν Ἀγλαῒς ἡ Μεγακλέους[2]) ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλῃ πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσείδιππος ἐν ἐπιγράμμασιν. Ἤσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν B κρεῶν δώδεκα, ἄρτων δὲ χοίνικας τέσσαρας, καὶ ἔπινεν οἴνου χόα.

Λιτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαινῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύς, ἄγριος ἰδέσθαι καὶ ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν δράματι Δάφνιδι ἢ Λιτυέρσᾳ οὕτως·

Ἔσθει μὲν αὐτὸς τρεῖς ὄνους[3]) κανθηλίους
τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας· πίνει δ' ἕνα
καλῶν[4]) μετρητὴν τὸν δεκάμφορον[5]) πίθον. C

τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἢ Στράττιδι ἐν Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησιν·

Ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας
πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. B. μόλις;
ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

Ξάνθος δὲ ἐν τοῖς Λυδιακοῖς Κάμβλητά φησι, τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν, πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτε νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα καταφαγεῖν, ἔπειτα πρωῒ εὑ- D ρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι, ἑαυτὸν ἀποσφάξαι, περιβοήτου τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θύος, τοῦ Παφλαγόνων βασιλέως, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος, προειρήκαμεν, παραθέμενοι Θεόπομπον ἱστοροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ. Ἀρχίλοχος δ'

1) *καὶ οὐ δυναμένων* edd. 2) *Μεγαλοκλέους* edd. 3) *ὅλους* edd. 4) Tzetzes. *καλὸν* vulg. 5) idem. *δὲ καρποφόρον* v.

ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται, οὐδὲ δίκαιον
  προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς[1]) σοφίης.
οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη[2]),
  οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαισμοσύνην,
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό περ ἔστι πρότιμον
  ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοὔνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη.
C σμικρὸν δ' ἄν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ
  εἴ τις ἀεθλεύων νικῷ Πίσαο παρ' ὄχθας.
  οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλεως.

πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ Ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπαγωνίζεται διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ ἀλυσιτελὲς τὸ τῆς ἀθλήσεως εἶδος. καὶ ὁ Ἀχαιὸς[3]) δὲ ὁ Ἐρετριεὺς περὶ τῆς εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενός φησι·

D Γυμνοὶ γὰρ ὤθουν φαιδίμους βραχίονας,
ἥβῃ[4]) σφριγῶντες ἐμπορεύονται, νέῳ
στίλβοντες ἄνθει καρτερὰς ἐπωμίδας·
ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
χρίουσιν, ὡς ἔχοντες οἴκοθεν τρυφήν.

Ἡράκλειτος δ' ἐν τῷ Ξενίζοντι Ἑλένην φησί τινα
C. 5. γυναῖκα πλεῖστα βεβρωκέναι. Ποσείδιππος δὲ ἐν ἐπιγράμμασι Φυρόμαχον[5]), εἰς ὃν καὶ τόδ' ἐπέγραψε·

Φυρόμαχον, τὸν πάντα φαγεῖν βορόν, οἷα κορώνην
E   παννυχικήν, αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος,
χλαίνης ἐν τρύχει Πελληνίδος. ἀλλὰ σὺ τούτου
  καὶ χρῖε στήλην[6]), Ἀττικέ, καὶ στεφάνου,
εἴ ποτέ σοι[7]) προκύων συνεκώμασεν. ἦλθε δ' ἀμαυρὰ
  βλέψας ἐκ πελίων νωδὸς ἐπισκυνίων,
ὁ τριχί, διαφθείρας[8]), μονολήκυθος. ἐκ γὰρ ἀγώνων
  τῶν τότε Ληναϊκῶν[9]) ἦλθ' ὑπὸ καλλιόπην[10]).

F Ἀμάραντος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς, Ἡρόδωρόν φησι, τὸν Μεγαρέα σαλπιγκτήν, γενέσθαι τὸ μὲν μέγεθος πηχῶν τριῶν καὶ ἡμίσους, εἶναι δὲ καὶ τὰς πλευρὰς ἰσχυρόν· ἐσθίειν δὲ ἄρτων μὲν χοίνικας ἕξ, κρεῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἵων ἂν εὑρήκῃ[11]), πίνειν δὲ χόας δύο, καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυσί. κοιμᾶσθαι δὲ ἔθος

1) ἀγανῆς Valckenaerius. 2) Stephanus. λαοῖσιν ἔτ' εἴη vulg. 3) Casaub. Ἀχίλλειος vulg. 4) Ruhnken. ἥβης v. 5) codd. Φυλόμαχον v. et sic mox iterum. 6) Salmasius. χρεία ἐς (sic) τήνην v. 7) idem. εἰπόντες οἱ v. 8) διφθερίας Toupius. 9) Casaub. Ληναϊκὴν vulg. 10) ὑπόγαιον ὀπὴν edd. 11) εὑρήκοι edd.

εἶχεν ἐπὶ λεοντῆς μόνης. ἐσήμαινε δὲ σαλπίζων μέγιστον· Ἄργος γοῦν πολιορκοῦντος Δημητρίου τοῦ Ἀντιγόνου, οὐ p. 416. δυναμένων[1]) τῶν στρατιωτῶν τὴν ἑλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι διὰ τὸ βάρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων, ὑπὸ τῆς ἀδρότητος τοῦ ἤχου τοὺς στρατιώτας ἠνάγκασε προθυμηθέντας προσαγαγεῖν τὴν μηχανήν. ἐνίκησε δὲ τὴν περίοδον δεκάκις, καὶ ἐδείπνει καθήμενος, ὡς ἱστορεῖ Νέστωρ ἐν τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι. καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν Ἀγλαῒς ἡ Μεγακλέους[2]) ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλῃ πομπῇ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ πομπικόν, περιθέτην ἔχουσα καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς δηλοῖ Ποσείδιππος ἐν ἐπιγράμμασιν. Ἤσθιε δὲ καὶ αὐτὴ λίτρας μὲν κρεῶν δώδεκα, ἄρτων δὲ χοίνικας τέσσαρας, καὶ ἔπινεν οἴνου χόα. B

Λιτυέρσας δὲ ἦν μὲν υἱὸς Μίδου νόθος, Κελαινῶν δὲ τῶν ἐν Φρυγίᾳ βασιλεύς, ἄγριος ἰδέσθαι καὶ ἀνήμερος ἄνθρωπος, ἀδηφάγος δ' ἰσχυρῶς. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ Σωσίθεος ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐν δράματι Δάφνιδι ἢ Λιτυέρσᾳ οὕτως·

Ἔσθει μὲν αὐτὸς τρεῖς ὄνους[3]) κανθηλίους
τρὶς τῆς βραχείας ἡμέρας· πίνει δ' ἕνα
καλῶν[4]) μετρητὴν τὸν δεκάμφορον[5]) πίθον. C

τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ Φερεκράτει ἢ Στράττιδι ἐν Ἀγαθοῖς, περὶ οὗ φησιν·

Ἐγὼ κατεσθίω μόλις τῆς ἡμέρας
πένθ' ἡμιμέδιμν', ἐὰν βιάζωμαι. B. μόλις;
ὡς ὀλιγόσιτος ἦσθ' ἄρ', ὃς κατεσθίεις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

Ξάνθος δὲ ἐν τοῖς Λυδιακοῖς Κάμβλητά φησι, τὸν βασιλεύσαντα Λυδῶν, πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην, ἔτι δὲ γαστρίμαργον. τοῦτον οὖν ποτε νυκτὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατακρεουργήσαντα καταφαγεῖν, ἔπειτα πρωῒ εὑρόντα τὴν χεῖρα τῆς γυναικὸς ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι, ἑαυτὸν ἀποσφάξαι, περιβοήτου τῆς πράξεως γενομένης. περὶ δὲ Θύος, τοῦ Παφλαγόνων βασιλέως, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν πολυφάγος, προειρήκαμεν, παραθέμενοι Θεόπομπον ἱστοροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ τριακοστῇ. Ἀρχίλοχος δ' D

1) καὶ οὐ δυναμένων edd. 2) Μεγαλοκλέους edd. 3) ὅλους edd. 4) Tzetzes. καλὸν vulg. 5) idem. δὲ καρποφόρον v.

ἐν Τετραμέτροις Χαρίλαν[1]) εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν, ὡς οἱ κωμῳδιοποιοὶ Κλεώνυμον καὶ Πείσανδρον. περὶ δὲ
E Χαρίππου[2]) φησὶ Φοινικίδης ἐν Φιλάρχῳ οὕτως·

Τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον
Χάριππον. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει
μέχρι ἂν διδῷ τις, ἢ λάθῃ διαρραγείς.
τοιοῦτ' ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας.

Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ τρίτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν, Μιθριδάτην φησί, τὸν Ποντικὸν βασιλέα, προθέντ' ἀγῶνα πολυφαγίας καὶ πολυποσίας, (ἦν δὲ τὸ ἆθλον τάλαντον ἀργυρίου,) ἀμφότερα νικῆσαι. τοῦ μέντοι ἄθλου ἐκστῆναι τῷ μετ' αὐτὸν κριθέντι Κα-
C. 4. λαμόδρυϊ τῷ Κυζικηνῷ ἀθλητῇ. καὶ Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥό-
F διος ποιητὴς καὶ ἀθλητὴς πένταθλος, ἐνέφαγε καὶ ἔπιεν, ὡς τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ·

Πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

p. 416. Θρασύμαχος δ' ὁ Χαλκηδόνιος[3]) ἔν τινι τῶν προοιμίων τὸν Τιμοκρέοντά φησιν ὡς μέγαν βασιλέα ἀφικόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ πολλὰ ἐμφορεῖσθαι. πυθομένου δὲ τοῦ βασιλέως, ὅ τι ἀπὸ τούτων ἐργάζοιτο, εἶπε Περσῶν ἀναριθμήτους συγκόψειν. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ πολλοὺς καθ' ἕνα νικήσας μετὰ τοῦτο ἐχειρονόμησε. πυνθανομένου δὲ τὴν πρόφασιν ἀπολείπεσθαι ἔφη τοσαύτας,
B εἰ προσίοι[4]) τις, πληγάς. Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ βίων Καντιβάρι φησὶ τῷ Πέρσῃ[5]), ὁπότε κοπιάσειε τὰς σιαγόνας ἐσθίων, κεχηνότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσαντλεῖν τὴν τροφὴν τοὺς οἰκείους. Ἑλλάνικος δὲ ἐν πρώτῳ Δευκαλιωνείας, Ἐρυσίχθονά φησι τὸν Μυρμιδόνος ὅτι ἦν ἄπληστος βορᾶς, Αἴθωνα κληθῆναι. Πολέμων δ' ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς[6]) Τίμαιον παρὰ Σικελιώταις φησὶν ἀδηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ Σιτοῦς Δήμητρος ἄγαλμα, οὗ πλησίον ἱδρῦσθαι καὶ Ἱμαλίδος, καθάπερ ἐν Δελφοῖς
C Ἑρμούχου, ἐν δὲ Σκώλῳ τῷ Βοιωτιακῷ Μεγαλάρτου καὶ Μεγαλομάζου.

1) *Χειρίλαν* edd. 2) *Χαιρίππου* edd. 3) cod. *Μακεδόνιος* vulgo. 4) codd. *προσίῃ* vulgo. 5) Schw. *Καντίβαριν φησι τὸν Πέρσην* vulgo. 6) Schw. ex p. 103. A. *δ' ἐν ἐνάτῳ πρὸς* vulg.

Καὶ Ἀλκμὰν δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀδηφάγον εἶναι παραδίδωσιν ἐν τῷ τρίτῳ διὰ τούτων·

Καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
*ᾧ κ' ἔνι * * * λε' ἀγείρῃς*[1].
ἀλλ' ἔτι[2] *νῦν γ' ἄπυρος, τάχα δὲ πλέος*
ἔτνεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμὰν
ἠράσθη χλιερὸν πέδα[3] *τὰς τροπάς.*
οὔ τι γὰρ ἦῢ[4] *τετυγμένον ἔσθει,*
ἀλλὰ τὰ κοινὰ[5] *γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,* D
ζατεύει.

κἀν τῷ πέμπτῳ δὲ ἐμφανίζει αὐτοῦ τὸ ἀδηφάγον, λέγων οὕτως·

Ὥρας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χεῖμα κὠπώραν τρίταν[6]
καὶ τέτρατον τὸ ἦρ, ὄκα[7]
σάλλει μέν[8], *ἐσθίεν δ' ἄδαν*[9]
οὐκ ἔντι[10].

Ἀναξίλας δὲ ὁ κωμικὸς περὶ Κτησίου τινὸς διαλεγόμενος ἐν Χρυσοχόῳ δράματί φησιν·

Ἤδη σχεδόν τι πάντα σοι, πλὴν Κτησίου·
δείπνου γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί, E
ἀρχήν, τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μόνος.

κἀν Πλουσίοις·

Διαρραγήτω χἄτερος δειπνῶν τις, εἰ[11]
μὴ Κτησίας μόνος. B. τί γάρ σε[12] *κωλύει;*
A. δείπνου γὰρ οὗτος, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί,
ἀρχήν, τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε.

κἀν Χάρισι δὲ Κραναόν τινα συγκαταλέγει οὕτως αὐτῷ·

Οὐκ ἐτὸς ἐρωτῶσίν με προσιόντες[13] *τινές,*
ὄντως ὁ Κραναὸς Κτησίου κατεσθίει F
ἔλαττον, ἢ δειπνοῦσιν ἀμφότεροι συχνά;

Φιλέταιρος δ' ἐν Ἀταλάντῃ·

Κἂν δῇ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου,
τὸν Ταυρέαν[14] *δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ,*
τὸν Κτησίαν δὲ τῷ φαγεῖν ὑπερδραμῶ.

1) *ᾧ καὶ νιλέα τριήρης* edd. 2) *ἔντι* edd. 3) Casaub. *χαίρον παῖδα* vulg. 4) *οὐ* codd. et edd. 5) Casaubonus. *καινὰ* vulg. 6) Schweigh. et alius vir doctus. *χιμάλῳ παρ ἀν τρίταν* V. *χειμὰν ὀπύραν τρίταν* L. 7) Schweigh. *τὸ κρόκας* vulg. 8) Porson. *ἀλλ' εἰ μὲν* vulg. 9) idem. *ἔσθει ἐν δάδαν* vulgo. 10) *ἔστι* vulgo. 11) Iacobsius. *εὖ* vulg. 12) *σφε* Iacobsius. 13) Dindorf. *ἐρωτῶσι προσιόντες* vulgo. 14) Valcken. *Ταυρίτην* vulg.

Ἀνάξιππος Κεραυνῷ·

Ὁρῶ γὰρ ἐκ παλαίστρας τῶν φίλων
προσιόντα μοι Δάμιππον. Β. ἢ[1]) τοῦτον λέγεις
p. 417. *τὸν πέτρινον, * * ὃν καλοῦσιν οἱ φίλοι[2])*
νυνὶ δι' ἀνδρείαν Κεραυνόν; Α. εἰκότως·
ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἴομαι
αὐτόν, κατασκήπτοντά γ' αὐταῖς τῇ γνάθῳ.

ἐν τούτοις ἐδήλωσεν ὁ κωμικός, διότι καὶ τὸ δρᾶμα Κεραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε. Θεόφιλος δ' ἐν Ἐπιδαύρῳ·

Ἀτρεστίδας τις Μαντινεὺς λοχαγὸς ἦν,
ἀνδρῶν ἁπάντων πλεῖστα δυνάμενος φαγεῖν.

ἐν δὲ Παγκρατιαστῇ παραγαγὼν τὸν ἀθλητὴν ὡς πολλὰ
B ἐσθίοντά φησιν·

Ἑφθῶν μὲν σχεδὸν
τρεῖς μνᾶς. Β. λέγ' ἄλλο. Α. Ῥυγχίον, κωλῆν, πόδας
τέτταρας ὑείους. Β. Ἡράκλεις. Α. βοὸς δὲ τρεῖς,
ὄρνιθ' Β. Ἄπολλον. λέγ' ἕτερον. Α. σύκων δύο
μνᾶς. Β. ἐπέπιες δὲ[3]) πόσον; Α. ἀκράτου δώδεκα
κοτύλας. Β. Ἀπολλόδωρε καὶ Σαβάζιε.

Καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμῳδεῖτο, ὡς τὸ Βοιωτόν. Εὔβουλος γοῦν ἐν Ἀντιόπῃ φησί·

C *Πονεῖν μὲν ἄμμες καὶ φαγεῖν μάλ'[4]) ἀνδρικοὶ*
καὶ καρτερῆσαι, τοὶ δ' Ἀθηναῖοι λέγειν
καὶ μικρὰ φαγέμεν, τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα.

καὶ ἐν Εὐρώπῃ·

Κτίζε Βοιωτῶν πόλιν,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας.

καὶ ἐν Ἴωνι·

Οὕτω σφόδρ' ἐστὶ τοὺς τρόπους Βοιώτιος,
ὥστ' οὐδὲ δειπνῶν, ὥς λέγουσ', ἐμπίπλαται.

ἐν δὲ Κέρκωψι·

D *Μετὰ ταῦτα Θήβας ἦλθον· οὗ τὴν νύχθ' ὅλην*
τήν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι, καὶ κοπρῶν'[5]) ἔχει
ἐπὶ ταῖς θύραις ἕκαστος, οὗ πλήρει βροτῷ[6])
οὐκ ἐστὶ μεῖζον ἀγαθόν· ὡς χεζητιῶν
μακρὰν βαδίζων, πολλὰ δ' ἐσθίων ἀνήρ,
δάκνων[7]) τὰ χείλη, παγγέλοιός ἐστ' ἰδεῖν.

ἐν δὲ τοῖς Μυσοῖς πρὸς τὸν Ἡρακλέα ποιεῖ τινα τάδε λέγοντα·

1) ἢ addidit Schweigh. 2) Dind. τοῦτον οἱ Διφίλοι καλοῦσι σοι vulg. 3) Iacobsius. ἔπιες δὲ codd. ἔπιες ἐν δὲ vulg. 4) Porson. μὲν vulg. 5) Casaubon. κόπρον γ' vulg. 6) idem. βροτῶν vulg. 7) codd. δάκνει vulg.

Σὺ μὲν, τὸ Θήβης, ὡς λέγεις, πέδον λιπὼν,
ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας,
ὅλους τραχήλους καὶ κοπρῶνος[1]) *πλησίον.* E

Δίφιλος δὲ ἐν Βοιωτίῳ·

Οἷος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας
ἀρξάμενος, ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν.

Μνησίμαχος Βουσίριδι·

Εἰμὶ γὰρ Βοιώτιος
ὀλίγα μὲν ἄλλων ταῦτα, πολλὰ δ' ἐσθίων.

Ἄλεξις Τροφωνίῳ·

Νῦν δ' ἵνα μὴ παντελῶς Βοιώτιοι
φαίνησθ' εἶναι τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις
ὡς ἀκίνητοι νῦν εἶναι βοᾶν καὶ[2]) *πονεῖν*[3]) *μόνον* F
καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι διὰ τέλους[4]) *τὴν νύχθ' ὅλην,*
γυμνοῦσθ' αὑτοὺς θᾶττον ἅπαντες.

Ἀχαιὸς δ' ἐν Ἄθλοις·

Πότερα θεωροῖς εἴτ' ἀγωνισταῖς λέγεις;
B. πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος. p. 418.
A. ποδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι; B. Βοιώτιοι.

ἐκ τούτων εἰκός ἐστι καὶ Ἐρατοσθένη ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Πέμπελον φῆσαι ἐρωτηθέντα, τί αὐτῷ δοκοῦσιν εἶναι Βοιωτοί, εἰπεῖν, Τί γὰρ ἄλλο ἢ τοιαῦτα ἐλάλουν οἷα ἂν καὶ τὰ ἀγγεῖα φωνὴν λαβόντα, πόσον ἕκαστος χωρεῖ. Πολύβιος δ' ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῇ εἰκοστῇ[5]) *τῶν ἱστοριῶν φησιν, ὡς Βοιωτοὶ μεγίστην δόξαν λαβόντες κατὰ τὰ Λευκτρικὰ κατὰ μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς, καὶ* B *ὁρμήσαντες ἐπ' εὐωχίας καὶ μέθας διέθεντο καὶ κοινωνεῖα τοῖς φίλοις. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐχόντων γενεὰς ἀπεμέριζον τοῖς συσσιτίοις τὸ πλέον μέρος τῆς οὐσίας, ὥστε πολλοὺς εἶναι Βοιωτῶν, οἷς ὑπῆρχε δειλινὰ τοῦ μηνὸς πλείω τῶν εἰς τὸν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ Μεγαρεῖς μισήσαντες αὐτῶν τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀπένευσαν εἰς τοὺς Ἀχαιούς."*

Καὶ Φαρσάλιοι δὲ κωμῳδοῦνται ὡς πολυφάγοι. Μνησίμαχος γοῦν ἐν Φιλίππῳ φησί·

Τῶν Φαρσαλίων
ἥκει τις, ἵνα καὶ[6]) *τὰς τραπέζας καταφάγῃ;* C

1) Schweigh. *καὶ τοὺς κοπρῶνας* vulgo. 2) *νῦν εἶναι βοᾶν καὶ*] *'στὶ βοᾶν νυνὶ καὶ* Porson. 3) *πίνειν* Casaubon. 4) cod. *τέλος* vulgo. 5) 4, 1. 6, 5. 6) *καὶ* addidit Grotius.

B. οὐδεὶς πάρεστιν. A. εὖ γε δρῶντες. ἆρά που
ὀπτὴν κατεσθίουσι πόλιν Ἀχαϊκήν;

ὅτι δὲ καὶ πάντες Θετταλοὶ ὡς πολυφάγοι διεβάλλοντο, Κράτης φησὶν ἐν Λαμίᾳ·

Ἔπη [1]) τριπήχη Θετταλικῶς τετμημένα.

τοῦτο δ' εἶπεν ὡς τῶν Θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόντων. Φιλέταιρος δ' ἐν Λαμπαδηφόροις καί· „Χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας Θετταλότμητον κρέας." ἔλεγον δὲ καὶ Θετταλικὴν ἔνθεσιν τὴν μεγάλην. Ἕρμιππος Μοίραις·

D *Ὁ Ζεὺς δὲ τούτων οὐδὲν ἐνθυμούμενος*
μύων ξυνέπλαττε Θετταλικὴν τὴν ἔνθεσιν.

Ταῦτα δὲ καπανικὰ εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς·

Τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν,

καὶ [2])

τὰ Θετταλικῶν μὲν πολὺ καπανικώτερα;

οἷον τὰ ἁμαξιαῖα. Θετταλοὶ γὰρ τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον. Ξέναρχος Σκύθαις·

E *Ἑπτὰ δὲ καπάνας ἔτρεφον εἰς*
Ὀλυμπίαν. B. τί λέγεις; A. καπάνας Θετταλοὶ
πάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας. B. μανθάνω.

Αἰγυπτίους δ' Ἑκαταῖος ἀρτοφάγους φησὶν εἶναι, κυλλήστιας ἐσθίοντας, τὰς δὲ κριθὰς εἰς ποτὸν καταλέοντας [3]). διὰ ταῦτα καὶ Ἄλεξις ἐν τῷ περὶ αὐταρκείας ἔφη μετρίᾳ τροφῇ κεχρῆσθαι τὸν Βόκχοριν καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Νεόχαβιν. καὶ Πυθαγόρας δ' ὁ Σάμιος μετρίᾳ τροφῇ ἐχρῆτο, ὡς ἱστορεῖ Λύκων ὁ Ἰασεὺς ἐν
F τῷ περὶ Πυθαγόρου. οὐκ ἀπείχετο δὲ ἐμψύχων, ὡς Ἀριστόξενος εἴρηκεν. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς καὶ θῦσαί φησιν αὐτὸν ἑκατόμβην ἐπὶ τῷ εὑρηκέναι, ὅτι τριγώνου ὀρθογωνίου ἡ τὴν ὀρθὴν γωνίαν ὑποτείνουσα ἴσον δύναται ταῖς περιεχούσαις.

Ἡνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεὲς εὕρετο γράμμα
κλεινός, ἐφ' ᾧ κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην.

p. 419. ἦν δὲ καὶ ὀλιγοπότης ὁ Πυθαγόρας καὶ εὐτελέστατα διεβίου [4]), ὡς καὶ πολλάκις μέλιτι μόνῳ ἀρκεῖσθαι. τὰ παραπλήσια δ' ἱστορεῖται καὶ περὶ Ἀριστείδου καὶ Ἐπαμινώνδου καὶ Φωκίωνος καὶ Φορμίωνος τῶν στρατηγῶν. Μάνιος δὲ Κούριος, ὁ Ῥωμαίων στρατηγός, ἐπὶ γογγυλίσι

1) Casaub. ἐπεὶ vulg. 2) καὶ eiecit Dind. 3) codd. καταλεαίνοντας vulg. 4) διεβίω Dindorf.

διεβίω πάντα τὸν χρόνον· καὶ Σαβίνων[1]) αὐτῷ πολὺ χρυσίον προσπεμπόντων οὐκ ἔφη δεῖσθαι χρυσίου ἕως ἂν τοιαῦτα δειπνῇ. ἱστορεῖ δὲ ταῦτα Μεγακλῆς ἐν τῷ περὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν.

Τῶν δείπνων δὲ πολλοὶ τὰ μέτρια ἀσπάζονται, ὡς Ἄλεξις ἐν Φιλούσῃ παραδίδωσιν· B

Ἀλλ' ἔγωγε τοῦ[2]) τὰ δέοντ' ἔχειν
τὰ περιττὰ μισῶ· τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
τέρψις μὲν οὐκ ἔνεστι, πολυτέλεια δέ.

καὶ ἐν[3]) Ψευδομένῳ·

Τὰ περιττὰ μισῶ. τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ
δαπάνη πρόσεστιν, ἡδονὴ δ' οὐδ' ἡτισοῦν.

ἐν δὲ Συντρόφοις·

Ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον. οὔθ' ὑπεργέμων
ἀπέρχομαι νῦν οὔτε κενός, ἀλλ' ἡδέως C
ἔχων ἐμαυτοῦ. Μνησίθεος γάρ φησι δεῖν
φεύγειν ἁπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί.

Ἀρίστων δ' ὁ φιλόσοφος ἐν ἐρωτικῶν Ὁμοίων δευτέρῳ Πολέμωνά φησι τὸν Ἀκαδημαϊκὸν παραινεῖν τοῖς ἐπὶ δεῖπνον πορευομένοις φροντίζειν, ὅπως ἡδὺν πότον ποιῶνται μὴ μόνον εἰς τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν αὔριον. Τιμόθεος δ' ὁ Κόνωνος ἐκ τῶν πολυτελῶν καὶ στρατηγικῶν δείπνων παραληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος εἰς τὸ ἐν Ἀκαδημείᾳ συμπόσιον καὶ ἑστιαθεὶς ἀφελῶς καὶ μουσικῶς ἔφη, ὡς οἱ παρὰ Πλάτωνι δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίνονται. ὁ δ' Ἡγήσανδρος[4]) ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἔφη, ὡς καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ὁ Τιμόθεος ἀπαντήσας τῷ Πλάτωνι εἶπεν· „Ὑμεῖς[5]), ὦ Πλάτων, εὖ δειπνεῖτε μᾶλλον εἰς τὴν ὑστεραίαν ἢ εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν." Πύρρων δ' ὁ Ἠλεῖος, τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδεξαμένου πολυτελῶς, ὡς αὐτὸς ἱστορεῖ, „Εἰς τὸ λοιπὸν, εἶπεν, οὐχ ἥξω πρὸς σέ, ἂν οὕτως ὑποδέχῃ, ἵνα μήτ' ἐγὼ σὲ ἀηδῶς E ὁρῶ καταδαπανώμενον οὐκ ἀναγκαίως μήτε σὺ θλιβόμενος κακοπαθῇς· μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς τῇ μεθ' ἑαυτῶν συνουσίᾳ προσῆκόν ἐστιν εὐεργετεῖν ἢ τῷ πλήθει τῶν παρατιθεμένων, ὧν[6]) οἱ διακονοῦντες τὰ πλεῖστα δαπανῶσι."

1) *Σαυνιτῶν?* 2) τῷ Erfurdt. 3) codex ἐν δὲ vulgo. 4) codex. *Ἡγήσανδρος δὲ* vulg. 5) codd. ἡμεῖς vulg. 6) ὧν addidit Casaub.

Ἀντίγονος δ' ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Μενεδήμου βίῳ τὴν
διάταξιν διηγούμενος τοῦ παρὰ τῷ Φιλοσόφῳ συμποσίου
Φησίν, ὅτι ἠρίστα μὲν δεύτερος ἢ τρίτος καθ' αὑτόν[1])·
καὶ ἔδει καὶ τοὺς λοιποὺς παρεῖναι δεδειπνηκότας. ἦν γὰρ
F τὸ τοῦ Μενεδήμου τοιοῦτον ἄριστον. μετὰ δὲ ταῦτα εἰσε-
κάλουν τοὺς παραγενομένους[2]), ὧν, ὡς ἔοικεν, ὅτε προ-
τερήσειαν ἔνιοι τῆς ὥρας, ἀνακάμπτοντες παρὰ τὰς θύ-
ρας ἀνεπυνθάνοντο τῶν ἐξιόντων παίδων, τί τὸ παρακεί-
μενον εἴη καὶ πῶς ἔχοι τῆς τοῦ χρόνου συμμετρίας τὸ
ἄριστον. ὅτε μὲν οὖν ἀκούσειαν λάχανον ἢ τάριχος, ἀνε-
χώρουν· ὅτε δ' ὅτι κρεάδιον, εἰσῄεσαν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦτο
p.420. παρεσκευασμένον οἶκον. ἦν δὲ τοῦ μὲν θέρους ἡτοιμασ-
μένη ψίαθος ἐφ' ἑκάστης κλίνης, τοῦ δὲ χειμῶνος κῴδιον·
προσκεφάλαιον δὲ αὐτὸν[3]) φέρειν ἕκαστον ἔδει. τὸ δὲ
περιαγόμενον ποτήριον οὐ μεῖζον ἦν κοτυλιαίου. τράγημα
δὲ θέρμος μὲν ἢ κύαμος συνεχῶς, ποτὲ δὲ καὶ τῶν
ὡραίων εἰσεφέρετό τι, τοῦ μὲν θέρους ἄπιος ἢ ῥόα, τοῦ
δὲ ἔαρος ὦχροι, κατὰ δὲ τὴν χειμερινὴν ὥραν ἰσχάδες.
μαρτυρεῖ δὲ καὶ περὶ τούτων Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεύς,
γράψας σατύρους Μενέδημον, ἐν οἷς φησιν ὁ Σειληνὸς
πρὸς τοὺς σατύρους·

B *Παῖδες κρατίστου πατρὸς ἐξωλέστατοι,*
ἐγὼ μὲν ὑμῖν, ὡς ὁρᾶτε, στρηνιῶ·
δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεούς,
οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν Λυδίᾳ
κατέχω δεδειπνηκώς. Ἄπολλον, ὡς καλόν.

καὶ προελθών·

Ἀλλὰ κυλίκιον
ὑδαρὲς ὁ παῖς περιῆγε τοῦ πεντωβόλου,
ἀτρέμα παρεξεστηκός· ὅ τ' ἀλιτήριος
καὶ δημόκοινος[4]) ἐπεχόρευε δαψιλὴς
θέρμος, πενήτων καὶ τρικλίνου συμπότης.

C ἑξῆς δέ φησιν, ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πότον·

Τρώγημα γὰρ
ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος.

ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλάκις συνόντας αὐτοὺς ἐπὶ πλεῖον
ὁ ὄρνις κατελάμβανε τὴν ἕω καλῶν, τοῖσι δὲ οὐδέπω
κόρος.

1) codd. ἑαυτὸν vulg. 2) codex. παραγινομένους vulg.
3) codex. αὐτῶν vulg. 4) Casaub. δημόνικος vulg.

'Αρκεσίλαος δ' ἑστιῶν τινας, καὶ ἐλλιπόντων τῶν ἄρτων, νεύσαντος τοῦ παιδὸς ὡς οὐκέτ' εἰσὶν, ἀνακαγχάσας καὶ τὼ χεῖρε συγκροτήσας „Οἷόν τι[1]), ἔφη, τὸ συμπόσιόν ἐστιν ἡμῶν, ἄνδρες φίλοι. ἄρτους ἐπιλελήσμεθ' ἀρκοῦντας πρίασθαι. τρέχε δὴ, παῖ." καὶ τοῦτ' ἔλεγεν D
αὐτὸς γελῶν, καὶ τῶν παρόντων δ' ἄθρους ἐξεχύθη γέλως, καὶ διαγωγὴ πλείων ἐνέπεσε καὶ διατριβὴ, ὥστε ἥδυσμα γενέσθαι τῷ συμποσίῳ τὴν τῶν ἄρτων ἔνδειαν. ἄλλοτε δὲ ὁ 'Αρκεσίλαος 'Απελλῇ τῷ γνωρίμῳ προστάξας καθυλίσαι τὸν οἶνον, ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἐκεῖνος τὰ μὲν ἐτάραττε, τὰ δὲ ἐξέχει, καὶ πολὺ θολώτερος ἐφαίνετο ὁ οἶνος, ὑπομειδιάσας ἔφη· „'Εγὼ δὲ καθυλίσαι προσέταξα ἀνθρώπῳ μηδὲν ἑωρακότι ἀγαθόν, ὥσπερ οὐδ' ἐγώ. ἀνάστηθι οὖν σύ, 'Αρίδικε· σὺ δὲ ἀπελθὼν τὰ ἐκτὰ τρύπα." ταῦτα δ' οὕτως εὔφραινε καὶ ἐξιλάρου E.
τοὺς παρόντας, ὡς εὐθυμίας πληροῦσθαι.

Οἱ δὲ νῦν συνάγοντες[2]) τὰ δεῖπνα[3]), καὶ μάλιστα οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς 'Αλεξανδρείας, βοῶσι, κεκράγασι, βλασφημοῦσι τὸν οἰνοχόον, τὸν διάκονον, τὸν μάγειρον· κλαίουσι[4]) δ' οἱ παῖδες, τυπτόμενοι κονδύλοις ἄλλος ἄλλοθεν. καὶ οὐχ οἷον οἱ κεκλημένοι μετὰ πάσης ἀηδίας δειπνοῦσιν, ἀλλὰ κἂν τύχῃ θυσία τις οὖσα, παρακαλυψάμενος ὁ θεὸς οἰχήσεται, καταλιπὼν οὐ μόνον τὸν οἶκον, ἀλλὰ καὶ τὴν F
πόλιν ἅπασαν. γελοῖον γάρ ἐστιν, αὐτὸν εὐφημίαν κηρύξαντα καταρᾶσθαι τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς τέκνοις. καὶ τοῖς δειπνοῦσι δ' ἂν εἴποι ὁ τοιοῦτος·

Νῦν[5]) δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.

τῷ γὰρ τοιούτῳ ὁ οἶκος

Ὁμοῦ[6]) μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. p.421.

τούτων λεχθέντων ἔφη τις τῶν παρόντων, Παραιτητέον εἰς ταῦτ' ἀποβλέποντας ἐστι[7]) τὸ γαστρίζεσθαι. „Εὐτελὲς γὰρ δεῖπνον οὐ ποιεῖ παροινίαν," ὡς Ἄμφις φησὶν ἐν Πανί· οὐδὲ ὕβρεις καὶ προπηλακισμούς, ὡς Ἄλεξις ἐν 'Οδυσσεῖ ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ διὰ τούτων·

1) codd. οἷον δὴ vulgo. 2) codd. συναγαγόντες vulgo. 3) codex. ἐπὶ τὰ δεῖπνα vulg. 4) κλάουσι Dind. 5) Iliad. β. 381. τ, 275. 6) Sophocl. Oedip. Tyr. 4. 5. 7) cod. τι vulg.

Φιλεῖ γὰρ ἡ μακρὰ συνουσία
καὶ τὰ συμπόσια τὰ πολλὰ καὶ καθ' ἡμέραν ποιεῖν
σκῶψιν. ἡ σκῶψις δὲ λυπεῖ πλεῖον[1]) ἢ τέρπει πολύ.
B *τοῦ κακῶς λέγειν γὰρ ἀρχὴ γίγνετ'. ἂν δ' εἴπῃς ἅπαξ,*
εὐθὺς ἀντήκουσας. ἤδη λοιδορεῖσθαι λείπεται.
εἶτα τύπτεσθαι δέδεικται καὶ παροινεῖν. ταῦτα γὰρ
κατὰ φύσιν πέφυκεν οὕτως· καὶ τί μάντεως ἔδει;

Καὶ Μνησίμαχος δὲ ἐν Φιλίππῳ διὰ τὸν ὑπερβάλλοντα κόρον ἐν τοῖς δείπνοις παράγει τι συμπόσιον, πολέμου παρασκευὴν ἐπαγγελλόμενον, καὶ ὡς ἀληθῶς, κατὰ
C τὸν χαριέστατον Ξενοφῶντα, πολέμου ἐργαστήριον. λέγει δ' οὕτως·

Ἆρ' οἶσθ' ὁτιὴ πρὸς ἄνδρας ἐστί σοι μάχη[2]),
οἳ τὰ ξίφη δειπνοῦμεν ἠκονημένοι,
ὄψον δὲ δᾶδας ἡμμένας καταπίνομεν;
ἐντεῦθεν εὐθὺς ἐπιφέρει τραγήματα
ἡμῖν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας Κρητικάς,
ὥσπερ ἐρεβίνθους, δορατίων τε λείψανα
κατεαγότ', ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια καὶ
θώρακας ἔχομεν, πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας
καὶ τόξα, καταπέλταισι[3]) δ' ἐστεφανώμεθα.

D καὶ Κολοφώνιος δὲ Φοίνιξ φησίν·

Οἴνου κάδος μάχαιρα, καὶ κύλιξ αἰχμή,
κόμη δὲ τόξα, δήιοι δὲ κρητῆρες,
ἵπποι δ' ἄκρητος, κἀλαλὴ μύρον κεῖται.

ἐν δὲ τῷ Παρασίτῳ Ἄλεξις περὶ πολυφάγου τινὸς διαλεγόμενός φησι·

Καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
παράσιτον, ὑποκόρισμα· τῷ δ' οὐδὲν μέλει.
δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος, νεύων μόνον
πρὸς[4]) τοὺς ἐπερωτῶντάς τι, ὥστε πολλάκις
E *αὐτὸν ὁ[5]) κεκληκὼς τὰ Σαμοθρᾴκι' εὔχεται*
λῆξαι πνέοντα καὶ γαληνίσαι ποτέ.
χειμὼν ὁ μειρακίσκος ἐστὶ τοῖς φίλοις.

Δίφιλος δ' ἐν Ἡρακλεῖ περί τινος τῶν ὁμοίων διαλεγόμενος διέξεισιν·

Ἐμὲ μὲν οὐχ ὁρᾷς πεπωκότα
ἤδη τ' ἀκροθώρακ' ὄντα καὶ θυμούμενον,
τονδὶ δὲ ναστὸν[6]) Ἀστίωνος μείζονα[7])
ἤδη σχεδὸν δωδέκατον ἠριστηκότα;

1) Schw. *πλέον* v. 2) cod. *μαχητέον* v. 3) Porsonus. *καταπέλτας* v. 4) *πρὸς* additum ex codd. 5) *ὁ* additum ex codd. 6) Heringa. *τόν δ' εἶδεν ἀστὸν* vulgo. 7) idem. *μεῖζον* vulgo.

διὸ καλῶς ἔλεγεν ὁ Βορυσθενίτης Βίων οὐ δεῖν ἀπὸ τῆς τραπέζης τὰς ἡδονὰς πορίζεσθαι, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ φρονεῖν. F
ὁ δ' Εὐριπίδης φησί·

Φαύλῃ διαίτῃ προσβαλὼν ἥσθη[1]) στόμα·

ὡς τῆς ἀπὸ τῶν προσφορῶν τέρψεως περὶ τὸ στόμα μᾶλλον γινομένης. Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ·

Καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
ἐρρυσίαζον[2]) στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

ἐν Σθενεβοίᾳ δ' ὁ Εὐριπίδης περὶ εὐτελείας λέγων·

Βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος,
οὐκ εὐτράπεζος, ἀλλ' ἐπάκτιοι φάτναι. p. 422.
ὑγρὰ δὲ μήτηρ, οὐ πεδοστιβὴς τροφός,
θάλασσα· τήνδ' ἀροῦμεν, ἐκ ταύτης βίος
βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴκαδ' ἔρχεται.

Μέγα γὰρ ἀνθρώποις κακὸν ἡ γαστήρ. περὶ ἧς φησιν Ἄλεξις ἐν Συναποθνήσκουσι·

Μάθοις δ'[3]) ἂν οἷον ἀνθρώποις κακὸν
ἔστιν ἡ γαστήρ, διδάσκει δ'[4]) οἷ', ἀναγκάζει θ' ὅσα.
εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' ἀφ' ἡμῶν τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ σώματος,
οὔτ' ἂν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεὶς οὔθ' ὑβρίζοιτ' ἂν ἑκών[5]). B
νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίγνεται τὰ δυσχερῆ.

Δίφιλος δ' ἐν Παρασίτῳ·

Εὖ γ' ὁ κατάχρυσος εἶπε πόλλ' Εὐριπίδης·
„Νικᾷ δὲ χρεία μ' ἡ ταλαίπωρός τέ μου
„γαστήρ." ταλαιπωρότερον οὐδέν ἐστι γὰρ
τῆς γαστρός, εἰς ἣν πρῶτον ἂν πάντ' ἐμβάλοις,
ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀγγεῖον. ἐν πήρᾳ φέροις
ἄρτους ἂν ἀλλ' οὐ ζωμόν· ἢ διαφθερεῖς. C
εἰς σπυρίδα μάζας ἐμβαλεῖς, ἀλλ' οὐ φακῆν·
οἰνάριον εἰς λάγυνον, ἀλλ' οὐ κάραβον.
εἰς τὴν θεοῖς ἐχθρὰν δὲ ταύτην εἰσφορεῖς[6])
τὰ πάνθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.
κοὐ προστίθημι τἄλλα, διότι πανταχοῦ
διὰ τὴν τάλαιναν πάντα ταύτην[7]) γίγνεται.

καὶ Κράτης δ' ὁ κυνικός, ὥς φησι Σωσικράτης ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρέα, σὺν τῇ πήρᾳ τῶν ἄρτων καὶ λάγυνον πέμψαντα οἴνου· Εἴθε γάρ, ἔφη, τὰς κρήνας καὶ ἄρτους ἦν φέρειν. Στίλπων δ' οὐ D

1) Stobaeus vol. 2. p. 453. *ἥσθην* vulg. 2) Lobeckius. *ἐρρυσίας οἷον* vulgo. 3) codex. *τ'* vulgo. 4) *δ'* add. ex codd. 5) *θέλων* Hermannus. 6) Grotius. *εἰσφόρει* vulgo. 7) cod. *ταῦτα* vulgo.

κατεπλάγη τὴν ἐγκράτειαν, καταφαγὼν σκόροδα, καὶ κατακοιμηθεὶς ἐν τῷ τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν ἱερῷ. ἀπείρητο δὲ τῷ τούτων τι φαγόντι μηδὲ εἰσιέναι. ἐπιστάσης δὲ αὐτῷ τῆς θεοῦ κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ εἰπούσης ὅτι „Φιλόσοφος ὤν, ὦ Στίλπων, παραβαίνεις τὰ νόμιμα;“ καὶ τὸν δοκεῖν ἀποκρίνασθαι κατὰ τοὺς ὕπνους· „Σὺ δέ μοι πάρεχ' ἐσθίειν, καὶ σκορόδοις οὐ χρήσομαι.“

C. 6. Ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη, Ἐπεὶ δεδείπναμεν,
E — εἴρηκε δὲ οὕτως Ἄλεξις[1]) ἐν Κουρίδι· „Ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν.“ Εὔβουλος Προκρίδι· „Ἡμεῖς δ' οὐδέπω δεδείπναμεν.“ καὶ πάλιν· „Ὃν χρὴ δεδειπνάναι πάλαι[2]).“ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Λεωνίδῃ·

Ἀλλὰ πρὶν δεδειπνάναι
ἡμᾶς παρέσται.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι·

Ὥρα βαδίζειν μοὐστὶ πρὸς τὸν δεσπότην·
ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἴομαι δεδειπνάναι.

καὶ ἐν Δαναΐσιν·

F Ἤδη παροινεῖς εἰς με πρὶν δεδειπνάναι.

καὶ Πλάτων Σοφισταῖς, καὶ Ἐπικράτης ὁ Ἀμβρακιώτης, μέσης δ' ἐστὶ κωμῳδίας ποιητής, ἐν Ἀμαζόσιν·

Δεδειπνάναι γὰρ ἄνδρες εὐκαίρως πάνυ
δοκοῦσί μοι.

καὶ ἠρίσταμεν δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς·

Ὑποπεπώκαμεν[3]) γὰρ, ὦνδρες, καὶ καλῶς ἠρίσταμεν.

p. 423. καὶ Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις· „Ἠριστάναι[4]) καὶ παριστάναι τουτί.“ Θεόπομπος Καλλαίσχρῳ·

Ἠρίσταμεν, δεῖ γὰρ συνάπτειν τὸν λόγον.

καταριστᾶν δὲ εἴρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῷ Ἀντιφῶν οὕτως· „ὅτ' ἄν τι[5]) πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων κατηρίστηκεν.“ παραδεδειπνημένος δ' εἴρηκεν Ἄμφις ἐν Πλάνῳ· „Παραδεδειπνημέναι παῖδες πάλαι.“

„Τοῖς οὖν θεοῖς, κατὰ τὸν Πλάτωνα, ὡς ἐν Φιλήβῳ[6])
B φησίν, εὐχόμενοι κεραννύωμεν, εἴτε Διόνυσος εἴθ' Ἥφαιστος εἴθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως· καθάπερ γὰρ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶ παρεστᾶσι

1) codd. εἴρηκεν Ἄλεξις v. 2) codd. δεδειπνάναι ἡμᾶς παρέσται πάλαι v. 3) Schweigh. ὑποπεπτώκαμεν v. γὰρ addidit Porsonus. 4) ἀριστάναι libri. 5) ὅστις τὰ Dindorf. 6) p. 61. C.

κρῆναι. καὶ μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάζοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, τὴν δὲ τῆς Φρονήσεως νηΦαντικὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ τινος καὶ ὑγιεινοῦ ὕδατος· ἃς προθυμητέον ὡς κάλλιστα συμμιγνύναι." ὥρα οὖν πίνειν ἡμῖν ἐστι, καὶ τῶν παίδων τις ἐκ τοῦ κυλικείου τῶν ποτηρίων παραΦερέτω· ὁρῶ γὰρ πλῆθος καλῶν καὶ ποικίλων ἐκπωμάτων. δοθέντος οὖν ποτηρίου μεγάλου ἔΦη, Ἀλλ' ἀκρατέστερόν C
μοι, ὦ παῖ, τῷ κυάθῳ πληρῶν ἔγχει εἰς τὴν κύλικα, μὴ κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀντιφάνην, ὅς ἐν Διδύμοις Φησί·

Τὸ[1]) ποτήριόν μοι τὸ μέγα προσφέρει λαβών.
ἐπεχεάμην ἄκρατον, οὐχὶ παιδίου[2]),
κυάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους·
ἔπειτ'[3]) ἐπὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς
καὶ τοῦ γλυκυτάτου βασιλέως διμοιρίαν.

ἐμοὶ οὖν, ὦ παῖ, ζωρότερον κέραιρε· οὔπω γὰρ λέγομεν περὶ ἀριθμοῦ κυάθων. δείξω δ' ὅτι καὶ ὁ κύαθος εἴρηται καὶ τὸ ἀκρατέστερον καὶ περὶ οἰνοχόων. D

Πρότερον δέ μοι λέξεται περὶ τοῦ ζωρότερον. ἈντιΦάνης Μελανίωνι·

Τοῦτον ἐγὼ κρίνω μετανιπτρίδα[4]) τῆς ὑγιείας
πίνειν, ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ.

ἐν δὲ Λάμπωνι·

Ὁ δεῖν' Ἰάπυξ, κέρασον εὐζωρέστερον.

Ἔφιππος Ἐφήβοις[5])·

Φιάλην ἑκατέρᾳ
ἔδωκε[6]), κεράσας ζωρότερον Ὁμηρικῶς. E

τινὲς δὲ καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ „Ζωρότερον δὲ κέραιρε" οὐκ ἄκρατον σημαίνειν Φασὶν ἀλλὰ θερμόν, ἀπὸ τοῦ ζωτικοῦ καὶ τῆς ζέσεως· ἑταίρων γὰρ παρόντων νέον ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυσθαι κρατῆρα ἄτοπον. ἄλλοι δὲ τὸ εὔκρατον, ὥσπερ τὸ δεξιτερὸν ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ. τινὲς δέ[7]), ἐπεὶ οἱ ἐνιαυτοὶ ὧροι λέγονται, καὶ τὸ ζα[8]) ὅτι μέγεθος ἢ πλῆθος σημαίνει, ζωρὸν τὸν πολυετῆ λέγεσθαι. ΔίΦιλος ἐν Παιδεραστοῖς Φησιν·

1) τὸ add. ex codd. 2) Koppers. παιδίον v. 3) idem. εἶτ' vulgo. 4) Valcken. μετὰ νιπτρίδα vulgo. 5) Schw. Ἐφήβῳ vulgo. 6) idem. δῶκεν vulgo. 7) δὲ add. ex codd. 8) Dalecamp. τὰ ζῶα vulgo.

F Ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν.
εὐζωρότερόν γε νὴ Δί᾽ ὦ παῖ δός [1])· τὸ γὰρ
ὑδαρὲς ἅπαν τοῦτ᾽ ἐστὶ τῇ ψυχῇ κακόν.

Θεόφραστος δ᾽ ἐν τῷ περὶ μέθης ζωρότερόν φησιν εἶναι τὸ κεκραμένον, παρατιθέμενος Ἐμπεδοκλέους τάδε·

p. 424. Αἶψα δὲ θνητὰ φύοντο τὰ πρὶν μάθον ἀθάνατ᾽ εἶναι,
ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα, διαλλάσσοντα κελεύθους.

Κύαθον δ᾽ ἐπὶ τοῦ ἀντλητῆρος Πλάτων εἴρηκεν ἐν Φάωνι, οὕτως·

Τῷ στόματι τὸν κύαθον ὧδ᾽ εἰληφότες.

καὶ ἐν Πρέσβεσι· „Κυάθους ὅσους ἐκλέπτεθ᾽ ἑκάστοτε."
B Ἄρχιππος Ἰχθύσι· „Κύαθον ἐπριάμην παρὰ Δαισίου."
τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐν Εἰρήνῃ [2]) Ἀριστοφάνους·

Ὑπωπιασμέναι
ἁπαξάπασαι καὶ κυάθοις προσκείμεναι [3]).

τὰ γὰρ ὑπώπια τοῖς κυάθοις περιθλώμενα ἀμαυροῦται. μνημονεύει τοῦ κυάθου καὶ Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ [4]) Παιδείας καὶ Κρατῖνος, ἔτι δ᾽ Ἀριστοφάνης πολλαχοῦ, καὶ Εὔβουλος ἐν Ὀρθάνῃ [5]). Φερεκράτης δ᾽ ἐν Λήροις ἀργυροῦν κύαθον ὠνόμασε. Τίμων δ᾽ ἐν δευτέρῳ σίλλων ἀρυσάνας κέκληκε τοὺς κυάθους φάσκων οὑτωσί· „Ἀπλη-
C στοίνους τ᾽ ἀρυσάνας." ἀπὸ τοῦ ἀρύσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστῆρες, καὶ ἀρύστιχοι. Σιμωνίδης·

Ἔδωκεν οὐδεὶς οὐδ᾽ ἀρυστῆρα τρυγός.

Ἀριστοφάνης δ᾽ ἐν Σφηξίν [6])·

Ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

Φρύνιχος Ποαστρίαις [7])· „Κύλικ᾽ ἀρύστιχον." ἔνθεν καὶ ἡ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον τὸ [8]) τοιοῦτον σκεῦος, ὡς Ζηνοφάνης ἐν τῷ Συγγενικῷ. Πολύβιος δ᾽ ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ ποταμόν τινα ἀναγράφει Κύαθον καλού-
D μενον περὶ Ἀρσινόην πόλιν Αἰτωλίας.

Τῷ δὲ ἀκρατέστερον Ὑπερίδης κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους γράφων οὕτως· „Εἰ μέν τις ἀκρατέστερον ἔπιεν, ἐλύπει σέ [9])." τούτῳ ὅμοιόν ἐστι τὸ ἀνιηρέστερον καὶ τὸ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλου· „Ἀφθονέστερα λίβα."

1) Casaub. γένη δύω παῖδες vulg. 2) v. 540. 3) hunc versum ex Aristoph. adiecit Schweigh. 4) 3, 9. 5) Dind. Ὀρθάννῃ vulgo. 6) v. 855. 7) codd. Παιστρίαις vulgo. 8) τὸ adiecit Dindf. ex schol. Aristoph. 9) codex. ἐλύπησεν vulg.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Πύρρᾳ εὐωνέστερον ἔφη. καὶ ἐν
τῷ κατὰ Δημάδου δὲ ὁ Ὑπερίδης εἴρηκε· „Ῥᾳδιεστέραν
τὴν πόλιν." τῷ δὲ κεραννύειν κέχρηται Πλάτων μὲν ἐν
Φιλήβῳ· „Τοῖς δὴ θεοῖς, ὦ Πρώταρχε, εὐχόμενοι κε-
ραννύωμεν." καὶ Ἀλκαῖος ἐν Ἱερῷ γάμῳ· „Κεραννύου-
σιν[1]) ἀφανίζουσί τε." Ὑπερίδης Δηλιακῷ· „Καὶ τὸν E
κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεραννύουσιν."
ᾠνοχόουν τε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ εὐγενέστατοι παῖδες,
ὡς ὁ τοῦ Μενελάου υἱός·

Ὠινοχόει[2]) δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.

καὶ Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς ἐν παισὶν ᾠνοχόησε. Θεόφρα-
στος γοῦν ἐν τῷ περὶ μέθης φησί· „Πυνθάνομαι δ' ἔγωγε
καὶ Εὐριπίδην τὸν ποιητὴν οἰνοχοεῖν Ἀθήνησι τοῖς ὀρχη-
σταῖς καλουμένοις. ὠρχοῦντο δ' οὗτοι περὶ τὸν τοῦ Ἀπόλ- F
λωνος νεὼν τοῦ Δηλίου, τῶν πρώτων ὄντες[3]) Ἀθηναίων,
καὶ κατεδύοντο ἱμάτια τῶν Θηραϊκῶν. ὁ δὲ Ἀπόλλων
οὗτός ἐστιν, ᾧ τὰ Θαργήλια ἄγουσι. καὶ διασώζεται
Φλυῆσιν[4]) ἐν τῷ δαφνηφορείῳ γραφὴ περὶ τούτων." τὰ
αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Ἱερώνυμος ὁ Ῥόδιος, Ἀριστοτέλους[5])
ὢν μαθητής, καὶ οὗτος ἐν τῷ περὶ μέθης. Σαπφώ τε ἡ
καλὴ πολλαχοῦ Λάριχον τὸν ἀδελφὸν ἐπαινεῖ ὡς οἰνο- p. 425.
χοοῦντα ἐν τῷ πρυτανείῳ τοῖς Μυτιληναίοις. καὶ παρὰ
Ῥωμαίοις δὲ οἱ εὐγενέστατοι τῶν παίδων τὴν λειτουργίαν
ταύτην ἐκτελοῦσιν ἐν ταῖς δημοτελέσι τῶν θυσιῶν, πάντα
τοὺς Αἰολεῖς μιμούμενοι, ὡς καὶ κατὰ τοὺς τόνους τῆς
φωνῆς.

Τοσαύτη δ' ἦν ἡ τῶν παλαιοτέρων τρυφὴ περὶ τὰς
πολυτελείας, ὥστε μὴ μόνον οἰνοχόους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ
οἰνόπτας. ἀρχὴ γοῦν ἐστιν οἱ οἰνόπται παρὰ Ἀθηναίοις,
ἧς μνημονεύει ἐν ταῖς Πόλεσιν Εὔπολις ἐν τούτοις·

Οὓς δ' οὐκ ἂν εἵλεσθ' οὐδ' ἂν οἰνόπτας πρὸ τοῦ, B
νυνὶ στρατηγοὺς λεύσσομεν[6]). ὦ πόλις, πόλις,
ὡς εὐτυχὴς εἶ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς.

οἱ δὲ οἰνόπται οὗτοι ἐφεώρων τὰ ἐν τοῖς δείπνοις, εἰ κατ'
ἴσον πίνουσιν οἱ συνόντες. καὶ ἦν ἡ ἀρχὴ εὐτελής, ὡς ὁ

1) Schw. κεραννύουσί τε v. 2) Odyss. ο, 141. 3) Valckenarius. πρώτων παῖδες Casaub. πρωτο τες v. 4) Valckenarius. φύλησιν vulg. 5) Ἀριστοξένου Luzac. 6) λεύσσ. om. codd.

C. 7. ῥήτωρ φησὶ Φιλῖνος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν[1]) διαδικασίᾳ. καὶ ὅτι τρεῖς ἦσαν οἱ οἰνόπται, οἵτινες καὶ παρεῖχον τοῖς δειπνοῦσι λύχνους καὶ θρυαλλίδας. ἐκάλουν δέ τινες τούτους
C καὶ ὀφθαλμούς. παρὰ δὲ Ἐφεσίοις οἱ οἰνοχοοῦντες ἤθεοι τῇ τοῦ Ποσειδῶνος ἑορτῇ ταῦροι ἐκαλοῦντο, ὡς Ἀμερίας φησίν. Ἑλλησπόντιοι δὲ ἐπεγχύτην ὀνομάζουσι τὸν οἰνοχόον, καὶ τὴν κρεανομίαν κρεοδαισίαν[2]), ὥς φησι Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν ἕκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ Τρωϊκοῦ διακόσμου. τοῖς δὲ θεοῖς οἰνοχοοῦσαν τινὲς ἱστοροῦσι τὴν Ἁρμονίαν, ὡς Καπίτων ἱστορεῖ ὁ ἐποποιός, Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος, ἐν δευτέρῳ Ἐρωτικῶν. Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸν Ἑρμῆν εἰσάγει αὐτῶν οἰνοχόον, ὡς καὶ Σαπφὼ λέγουσα·

D *Κάδδ' ἀμβροσίας μὲν κρατὴρ ἐκέκρατο,*
Ἑρμᾶς δὲ ἑλὼν ὄλπιν θεοῖς οἰνοχόησε[3]).

Οἱ δὲ παλαιοὶ τοὺς πρὸς ταῖς ὑπηρεσίαις ταύταις κήρυκας ἐκάλουν. Ὅμηρος[4])·

Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ φέρον θεῶν ὅρκια πιστά,
ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐΰφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
κῆρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.

καὶ πάλιν[5])·

E *Ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ*
ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.

Κλείδημος δὲ τοὺς μαγείρους κήρυκάς φησι καλεῖσθαι. καὶ τὴν Ἥβην δέ τινες ἀνέπλασαν οἰνοχοοῦσαν αὐτοῖς, ἴσως διὰ τὸ ἡβητήρια καλεῖσθαι τὰ συμπόσια. Κλεινοῦς[6]) δὲ τῆς οἰνοχόου Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἐπίκλην δὲ Φιλ-
F αδέλφου, μνημονεύει Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ Φιλοπάτορα ἱστοριῶν. Πολύβιος[7]) δὲ ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ ἀνδριάντας αὐτῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἑστάναι φησὶ κατὰ πολλὰ[8]) μέρη τῆς πόλεως μονοχίτωνας, ῥυτὸν κρατοῦντας ἐν ταῖς χερσίν.

Ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἐκπίνων τὸ ποτήριον ὁ Οὐλπιανὸς ἔφη·

1) Ruhnken. *Κροκανιδῶν* vulg. 2) Dindorf. *κρεωδαισίαν* vulg. 3) Schweigh. *οἰνοχοῆσαι* v. 4) Iliad. 3, 245. 5) ibid. 268. 6) correctum ex pag. 576. F. *Κλίνης* codd. 7) vol. 3. p. 487. 8) codd. *τὰ πολλὰ* vulg.

Τήνδ' ἐγὼ p. 428.

μεστὴν ἅπαξ [1]) *ἐπονομάσας προπίομαι*

συγγενέσι πίστωμα φιλίας.

πρὸς ὃν ἔτι πίνοντα τῶν παρόντων τις προσέθηκε τὰ λειπόμενα ἰαμβεῖα·

Πιὼν ἐρῶ

τὰ λοιπά [2])· *πνίγομαι γάρ. ἀλλ' ἐπιρρόφει.*

καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ἐκπιὼν ἔφη, ταῦτα μὲν Κλέαρχος ἐν Κιθαρῳδῷ. ἐγὼ δὲ κατὰ τοὺς Ἄμφιδος Ἐρίθους παρακελεύομαι·

Ὁ παῖς σοβείτω τοῖς ποτηρίοις συχνούς.

καί·

Πίμπλα σὺ μὲν ἐμοί, σοὶ δ' ἐγὼ δώσω πιεῖν· B

ἀμυγδαλῇ μὲν παιζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν.

ταῦτα δ' ἔφη Ξέναρχος [3]) ἐν Διδύμοις. αἰτούντων οὖν τῶν μὲν πλέον οἴνου, τῶν δὲ ἴσον ἴσῳ φασκόντων κιρνᾶσθαι, καὶ εἰπόντος τινὸς Ἄρχιππον εἰρηκέναι ἐν δευτέρῳ Ἀμφιτρύωνι·

Τίς ἐκέρασε σφῷν, ὦ κακοδαίμον' [4]), *ἴσον ἴσῳ;*

καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ

Τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ', ἐγὼ δ' ἐκτήκομαι·

ἔδοξε πᾶσι λέγειν περὶ τῶν κράσεων τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Καί τινος εἰπόντος, ὅτι Μένανδρος ἐν Ἥρωϊ ἔφη· C

Χοῦς κεκραμένου

οἴνου· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον.

ὁ Δημόκριτος ἔφη, Ἡσίοδος [5]) μέν, ὦ ἑταῖροι, παραινεῖ

Τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.

διὸ [6]) καὶ Ἀναξίλας ἐν Νηρεῖ ἔφη·

Καίτοι πολύ γ' ἔσθ' ἥδιον· οὐ γὰρ ἄν ποτε

ἔπινον ἄν [7]) *τρὶς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον.*

Ἄλεξις δ' ἐν Τιτθῇ [8]) ἔτι σωφρονικώτερον κιρνάναι παρακελεύεται·

Ἰδού, πάρεστιν οἶνος, οὐκοῦν ἐγχέω D

* * * *

Κρίτωνα· πολὺ βέλτιον ἕνα καὶ τέτταρας.

B. ὑδαρῆ [9]) *λέγεις. ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιὼν*

1) Dobraeus. ἅπασαν vulg. 2) Schweigh. ἔρωτα λοιπόν vulg. 3) Kusterus. Ξενόχαρτος vulg. 4) Schweigh. κακόδαιμον vulgo. 5) Ἔργ. 594. 6) Schweigh. δι' ὃν vulgo. 7) ἂν addidit Porsonus. 8) Schweigh. τηθύϊ v. 9) codex. ὑδαρὸν vulg.

* *[1]) λέγε τι καὶ διατριβήν γε τῷ πότῳ
ποιῶμεν.

καὶ Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις·

Πῶς δὲ καὶ κεκραμένον
πίνειν τὸν οἶνον δεῖ; B. Κατὰ[2]) τέτταρα καὶ δύο.

ἡ δ' οὖν κρᾶσις αὕτη παρὰ τὸ ἔθος οὖσα ἐπέμνησε τάχα καὶ τὴν θρυλουμένην παροιμίαν·

Ἢ πέντε πίνειν, ἢ τρί' ἢ μὴ τέτταρα.

E ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φασὶ δεῖν ἢ ἕνα πρὸς τρεῖς. περὶ δὲ ταύτης τῆς κράσεως Ἴων ὁ ποιητὴς ἐν τῷ περὶ Χίου φησίν, ὅτι οὔριον[3]) ὁ μάντις Παλαμήδης ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι τοῖς Ἕλλησι πίνουσι τρεῖς πρὸς ἕνα κυάθους. οἱ δ' ἐπιτεταμένως χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος. Νικοχάρης γοῦν ἐν Ἀμυμώνῃ πρὸς τοὔνομα παίζων ἔφη·

F Οἰνόμαος οὗτος, χαῖρε πέντε καὶ δύο·
κἀγώ τε καὶ σὺ[4]) συμπόται γενοίμεθα.

τὰ παραπλήσια εἴρηκε καὶ ἐν Λημνίαις. Ἀμειψίας δ' ἐν Ἀποκοτταβίζουσιν·

Ἐγὼ δὲ (Διόνυσος) πᾶσιν (ὑμῖν)[5]) εἰμὶ πέντε καὶ δύο.

Εὔπολις Αἰξί·

Διόνυσε, χαῖρε, μή τι πέντε καὶ δύο;

Ἕρμιππος Θεοῖς·

Ἔπειθ'. ὅταν πινώμεθ', ἢ διψώμεθα,
εὐχόμεθα, πρὸς τοῦθ' ὁ οἶνος ὡκαίρας γενου[6]).

p. 427. οὐκ ἀπὸ καπήλου[7]) 'γὼ φέρω παίζων ἅμα.
καὶ θεὶς[8]) γεγένηται τοῦτο πέντε καὶ δύο.

Παρὰ δὲ Ἀνακρέοντι εἷς οἴνου πρὸς δύο ὕδατος·

Ἄγε δὴ φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅκως ἄμυστιν
προπίω· τὰ μὲν δέκ'[9]) ἐγχέας
ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
κυάθους, ὡς ἀνυβριστὶ[10])
ἀνὰ δεῦτε βασσαρήσω.

καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν

Ἄγε δεῦτε, μηκέθ' οὕτω
πατάγῳ τε κἀλαλητῷ

1) κομψὸν inserit Porsonus. 2) Schweigh. μετὰ vulg. 3) Iacobsius εὑρὼν v. 4) σὺ addidit Porsonus. 5) codd. ἡμῖν vulg. 6) ὦ εὐκρὰς γενοῦ Schweigh. 7) Adamus. οὐκ ἀστοῦ καὶ πηλοῦ vulg. 8) κανθεὶς codd. 9) ex p. 475. C. δύ' vulg. 10) Baxterus. ὡς ἂν ὑβριστιῶσαν vulg.

Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ B
μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

καὶ Λακεδαιμόνιοι δ', ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ[1]), Κλεομένη τὸν βασιλέα Σκύθαις ὁμιλήσαντα καὶ ἀκρατοπότην γενόμενον ἐκ τῆς μέθης φασὶ μανῆναι. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες, ὅταν βούλωνται ἀκρατέστερον πίνειν, ἐπισκυθίσαι λέγουσι. Χαμαιλέων γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης περὶ τούτων οὕτως γράφει· „Ἐπεὶ καὶ Κλεομένη τὸν Σπαρτιάτην φασὶν οἱ Λάκωνες μανῆναι διὰ τὸ Σκύθαις ὁμιλήσαντα μαθεῖν ἀκρατοποτεῖν. ὅθεν ὅταν C βούλωνται πιεῖν ἀκρατέστερον, ἐπισκύθισον λέγουσιν.“ Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἴθωνι σατυρικῷ τοὺς σατύρους ποιεῖ δυσχεραίνοντας ἐπὶ τῷ ὑδαρῆ πίνειν καὶ λέγοντας·

Μῶν ἀχελῷος ἦν κεραμένος πολύς;
Β. ἀλλ' οὐδὲ λεῖξαι[2]) τοῦδε τῷ γένει θέμις.
*Α. καλῶς μὲν οὖν ἄγειν * * Σκύθῃ[3]) πιεῖν.*

Ἦσαν δ' αἱ[4]) τῶν ἀκρατοποτῶν[5]) ἐπιχύσεις, ὥς φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μέθης, οὐ παλαιαί, ἀλλ' ἦν D ἀπ' ἀρχῆς τὸ μὲν σπένδειν ἀποδεδομένον τοῖς θεοῖς, ὁ δὲ κότταβος τοῖς ἐρωμένοις· ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίζειν, ὄντος τοῦ παιγνίου Σικελικοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀνακρέων ὁ Τήιος πεποίηκε·

Σικελὸν[6]) κότταβον ἀγκύλῃ δαΐζων.

διὸ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν πλήρη ἐστί, λέγω δ' οἷον καὶ Πίνδαρος πεποίηκε·

Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων,
ὄφρα σὺν χειμάρρῳ μεθύων,
Ἀγάθωνι δὲ καλῶ κότταβον. E

τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπένεμον τὰ πίπτοντα τῆς τροφῆς ἀπὸ τῶν τραπεζῶν. διὸ καὶ Εὐριπίδης περὶ τῆς Σθενεβοίας φησίν, ἐπειδὴ νομίζει τὸν Βελλεροφόντην τεθνάναι·

Πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερός·
ἀλλ' εὐθὺς αὐδᾷ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.

Οὐκ ἐμέθυον δ' οἱ πάλαι. ἀλλὰ καὶ Πιττακὸς Περιάνδρῳ τῷ Κορινθίῳ παρήνει μὴ μεθύσκεσθαι μηδὲ κωμά-

1) cap. 84. 2) Meinekius. λῆξαι vulg. 3) cod. σκυθιστὶ v. Σκύθῃ γ' ἐστὶν vulg. 4) Casaub. δὲ vulg. 5) Toupius. ἀκροατῶν vulg. 6) Grotef. Σικελικὸν vulg.

F ζειν, ἵν', ἔφη, μὴ γνωσθῇς οἷος ὢν τυγχάνεις, ἀλλ' οὐχ οἷος προσποιῇ.

Κάτοπτρον (γὰρ) εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

διὸ καὶ καλῶς οἱ παροιμιαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον οὐκ ἔχειν πηδάλια. Ξενοφῶν γοῦν ὁ Γρύλλου, παρὰ Διονυσίῳ ποτὲ τῷ Σικελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τοῦ οἰνοχόου, προσαγορεύσας ὀνομαστὶ τὸν τύραννον, Τί δή, ἔφη, ὦ
p. 428. Διονύσιε, οὐχὶ καὶ ὁ ὀψοποιὸς ἀγαθὸς ὢν καὶ ποικίλος ἀναγκάζει ἡμᾶς εὐωχουμένους ἐσθίειν καὶ μὴ βουλομένους, ἀλλὰ κοσμίως ἡμῖν παρατίθησι τὴν τράπεζαν σιγῶν; καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ ἐν δράματι σατυρικῷ φησιν, ὡς ἄρα

Τὸ πίνειν πρὸς βίαν[1])
ἴσον κακὸν πέφυκε τῷ διψῆν βίᾳ.

ὅθεν εἴρηται καὶ τό·

Οἶνος ἄνωγε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν.

Σθένελός τε ὁ ποιητὴς οὐ κακῶς εἴρηκεν·

Οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσύνας ἀναβάλλει.

B ὁ δὲ Φωκυλίδης ἔφη·

Χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισσομενάων
ἡδέα κωτίλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

ἔτι δὲ καὶ νῦν τοῦτο παραμένει παρ' ἐνίοις τῶν Ἑλλήνων. ἐπεὶ δὲ τρυφᾶν ἤρξαντο καὶ χλιδῶσι, κατερρύησαν ἀπὸ τῶν δίφρων ἐπὶ τὰς κλίνας, καὶ λαβόντες σύμμαχον τὴν ἀνάπαυσιν καὶ ῥᾳστώνην ἀνειμένως ἤδη καὶ ἀτάκτως ἐχρῶντο τῇ μέθῃ, χορηγούσης οἶμαι τῆς παρασκευῆς εἰς τὰς ἡδονάς.

Διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ἠοίαις εἶπεν·

C *Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος*[2]),
ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖράς τε δέει γλῶσσάν τε νόον τε
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἑ μαλθακὸς ὕπνος.

καὶ Θέογνις[3]) δέ φησιν·

Ἥκω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι.
οὔτε τι νήφων εἴμ' οὔτε λίαν μεθύων.
ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκ ἔτ' ἐκεῖνος
D *τῆς αὐτοῦ*[4]) *γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου·*
μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι[5]) *γίγνεται αἰσχρά·*
αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ.

1) Dind. πρὸς βίαν πίνειν v. 2) Ruhnken. ἔχθος vulg. 3) 477. Bekker. 4) αὐτῆς edd. 5) cod. νήφουσιν vulg.

τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων τότε [1]) ἤπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
γιγνώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην.
πρὶν μεθύειν ἄρξῃ δ' ἀπανίστασο, μή σε βιάσθω
γαστὴρ ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον.

Ἀνάχαρσίς τε ὁ σοφὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν τῆς ἀμπέλου δύναμιν τῷ τῶν Σκυθῶν βασιλεῖ καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς E δεικνὺς ἔλεγεν, ὡς εἰ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος ἔτεμνον οἱ Ἕλληνες τὴν ἄμπελον, ἤδη κἂν ἐν Σκύθαις ἦν.

Οὐ καλῶς δὲ οἱ πλάττοντες καὶ γράφοντες τὸν Διόνυσον, ἔτι δὲ [2]) οἱ ἄγοντες ἐπὶ τῆς ἁμάξης διὰ μέσης τῆς ἀγορᾶς οἰνωμένον· ἐπιδείκνυνται γὰρ τοῖς θεαταῖς, ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ κρείττων ἐστὶν ὁ οἶνος. καίτοι γ' οὐδ' ἂν, οἶμαι, ἄνθρωπος σπουδαῖος τοῦθ' ὑπομείνειεν. εἰ δ' ὅτι κατέδειξεν ἡμῖν τὸν οἶνον, διὰ τοῦτο ποιοῦσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον ὅτι καὶ τὴν Δήμητρα θερίζουσαν ἢ ἐσθίουσαν ποιήσουσιν. ἐπεὶ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ F φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὥς ἔνιοί φασιν, Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθυόντων ὄψιν ἐς τραγῳδίαν· Ἐν γὰρ τοῖς Καβείροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγῳδιοποιὸς ἐποίει, ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε· μεθύων γοῦν ἔγραφε τὰς τραγῳδίας. διὸ καὶ Σοφοκλῆς αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν ὅτι, Ὦ Αἰσχύλε, εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὖν οὐκ εἰδώς γε ποιεῖς· ὡς ἱστορεῖ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. ἀγνοοῦσί τε [3]) οἱ λέ- p. 429. γοντες πρῶτον Ἐπίχαρμον ἐπὶ τὴν σκηνὴν παραγαγεῖν [4]) μεθύοντα, μεθ' ὃν Κράτητα ἐν Γείτοσι. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς καὶ Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδιοποιὸς μεθύοντες ἔγραφον τὰ ποιήματα, πολλοί τε [5]) καὶ ἄλλοι μεθυσκόμενοι λαμπρότερον ἐν τῷ πολέμῳ ἠγωνίσαντο. παρὰ δὲ Λοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυρίοις εἴ τις ἄκρατον ἔπιε μὴ προστάξαντος ἰατροῦ θεραπείας ἕνεκα, θάνατος ἦν ἡ ζημία, Ζαλεύκου τὸν νόμον θέντος. παρὰ δὲ Μασσαλιήταις [6]) ἄλλος νόμος, τὰς γυναῖκας ὑδροποτεῖν. ἐν δὲ Μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν φησι Θεόφραστος τοῦτ' εἶναι τὸ νόμιμον. παρὰ δὲ Ῥωμαίοις οὔτε οἰκέτης οἶνον ἔπινεν οὔτε B

1) τότε Theogn. τε καὶ vulg. 2) cod. τε v. 3) codd. γ' vulg. 4) codd. ἀγαγεῖν vulg. 5) δὲ? 6) cod. Μασσαλιώταις vulg.

γυνὴ ἐλευθέρα οὔτε τῶν ἐλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι τριάκοντα ἐτῶν. ἄτοπος[1]) δὲ ὁ Ἀνακρέων ὁ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ποίησιν ἐξαρτήσας μέθης· τῇ γὰρ μαλακίᾳ καὶ [τῇ[2])] τρυφῇ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται, οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν, ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν καὶ ἀγαθὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὔσης ἀνάγκης.

Οἱ δὲ ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ οἴνου δύναμιν τὸν Διόνυσον φάσκουσι μανιῶν εἶναι αἴτιον τοῖς ἀνθρώποις, βλασ-
C φημοῦντες οὐ μετρίως. ὅθεν ὁ Μελανιππίδης ἔφη·

Πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ
τὸ πρὶν ἐόντες ἀΐδριες οἴνου.
τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν οὖν ἀπώλοντο[3]).
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὀμφάν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης φησίν· „Εἰ ὁ οἶνος μετρίως ἀφεψηθείη, πινόμενος ἧττον μεθύσκει· τὴν γὰρ δύναμιν ἀφεψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενεστέραν γίγνεσθαι· μεθύσκονται δέ, φησίν, οἱ γεραίτεροι τάχιστα δι' ὀλιγότητα καὶ ἀσθένειαν τοῦ περὶ αὐτοὺς ἐνυπάρχοντος φύ-
D σει[4]) θερμοῦ. καὶ οἱ παντελῶς δὲ νέοι τάχιον μεθύσκονται διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐνυπάρχοντος θερμοῦ· τῷ γὰρ ἐκ τοῦ οἴνου προσγινομένῳ κρατοῦνται ῥᾳδίως. μεθύσκονται δὲ κἀν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις ὕες μὲν σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες, καὶ τὸ τῶν κοράκων καὶ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἰνοῦτταν καλουμένην φαγόντα βοτάνην, πίθηκος δὲ καὶ ἐλέφας πιόντες οἶνον. διὸ καὶ τὰς θήρας ποιοῦνται τῶν πιθήκων καὶ τῶν κοράκων μεθυσθέντων τῶν μὲν οἴνῳ, τῶν δὲ τῇ οἰνούττῃ.“

Τὸ δ' ἐνδελεχῶς μεθύειν
(φησὶ Κρωβύλος ἐν Ἀπολιπούσῃ)[5])
E *τίν' ἡδονὴν ἔχει,*
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν[6]),
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις;

καὶ Ἄλεξις δὲ ἐν τῇ τοῦ Φρυγίου διασκευῇ φησιν·

Εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν
παρεγίνεθ'[7]) ἡμῖν, οὐδ' ἂν εἷς οἶνόν ποτε
προσίετο πλεῖον τοῦ μετρίου. νυνὶ δὲ τὴν

1) ἄποτος? 2) τῇ om. cod. 3) Schweigh. ἀπελαύοντο vulg. 4) codd. φησὶ L. 5) ex p. 443. F. Ἀπολειπούσῃ L. Ἀποδειπνούσῃ vulg. 6) ita ib. σωφρονεῖν vulg. 7) cod. παρεγένεθ' vulg.

τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης
ἥξειν προχείρως τοὺς ἀκράτους πίνομεν.

τὸν δὲ Σαμαγόρειον οἶνον καλούμενον φησὶν ὁ[1]) Ἀριστοτέλης ἀπὸ τριῶν κοτυλῶν κερασθεισῶν μεθύσκειν ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας. F

Ταῦτ' εἰπὼν ὁ Δημόκριτος καὶ πιὼν ἔφη, Τούτοις εἴ τις ἀντιλέγειν ἔχοι, παρίτω· ἀκούσεται γὰρ κατὰ τὸν Εὔηνον·

Σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ' ἔστω[2]), ἐμοὶ δὲ τάδε.

ἐγὼ δ' ἐπεὶ παρεξέβην περὶ τῶν ἀρχαίων κράσεων διαλεγόμενος, ἐπαναλήψομαι τὸν λόγον τὰ[3]) ὑπὸ Ἀλκαίου τοῦ μελοποιοῦ λεχθέντα ἐπὶ νοῦν βαλλόμενος· φησὶ γάρ που οὗτος[4])· C. 8. p. 430.

Ἔγχεε[5]) κίρναις[6]) ἕνα καὶ δύο.

ἐν τούτοις γάρ τινες οὐ τὴν κρᾶσιν οἴονται λέγειν αὐτὸν ἀλλὰ σωφρονικὸν ὄντα καθ' ἕνα κύαθον ἄκρατον πίνειν, καὶ πάλιν κατὰ δύο. τοῦτο δὲ ὁ Ποντικὸς Χαμαιλέων ἐνδέδεκται[7]) τῆς Ἀλκαίου φιλοινίας ἀπείρως ἔχων· κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ περίστασιν πίνων ὁ ποιητὴς οὗτος εὑρίσκεται. χειμῶνος μὲν ἐν τούτοις·

Ὕει μὲν ὁ Ζεύς, ἐκ[8]) δ' ὀρανῶ[9]) μέγας
χειμών, πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥοαί.
κάββαλλε τὸν χειμῶν', ἐπὶ μὲν τιθεὶς B
πῦρ, ἐν δὲ κίρναις οἶνον ἀφειδέως
μελιχρόν, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ
μαλθακὸν ἀμφι * * γνάφαλλον.

θέρους δέ·

Τέγγε πνεύμονας οἴνῳ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται·
ἁ δ' ὥρα χαλεπά, πάντα δὲ διψᾷ[10]) ὑπὸ καύματος.

τοῦ δὲ ἔαρος·

Ἦρος ἀνθεμόεντος ἐπάϊον ἐρχομένοιο.

καὶ προελθών·

Ἐν δὲ κίρνατε[11]) τῶ μελιαδέος ὄττι τάχιστα
κρατῆρα.

ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασιν·

1) ὁ add. ex cod. 2) ex p. 367. E. ἐστὶν v. 3) Casaubon. τὸν vulg. 4) οὕτως Schweigh. 5) ex p. 481. A. ἔγχευε vulg. 6) Schweigh. κίρνα εἰς vulg. 7) codd. ἐνδέδειπται vulg. 8) codd. ἐν v. 9) ὠρανῶ codd. 10) cod. διψῇ L. δὲ δίψαις Dind. ex cod. 11) κιρνᾶτε codd. opt. κίρνα τὸν V. κίρνῳ τὸν L.

Οὐ χρὴ κακοῖσι θυμὸν[1]) *ἐπιτρέπειν·*
προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
C *ὦ Βυκχί*[2]). *φάρμακον δ᾽ ἄριστον,*
οἶνον ἐνεικαμένοις μεθύσθην[3]).

ἐν δὲ ταῖς εὐφρόναις·

Νῦν χρὴ μεθύσθην[4]) *καί τινα πρὸς βίαν*
πίνειν[5]), *ἐπειδὴ κάτθανε Μυρσίλος.*

καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησίν·

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσῃς πρότερον δένδρεον[6]) *ἀμπέλω.*

πῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ἐπὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος εἶναι, καὶ καθ᾽ ἕνα καὶ[7]) δύο κυάθους πίνειν; αὐτὸ γοῦν τὸ ποιημάτιον, φησὶ Σέλευκος, ἀντιμαρτυρεῖ τοῖς οὕτως ἐκδεχομένοις· φησὶ γάρ·

D *Πίνωμεν· τί τὰ λύχν᾽ ἀμμένομεν*[8]); *δάκτυλος ἁμέρα.*
κάδδ᾽ ἄειρε[9]) *κυλίχναις μεγάλαις, αἶτα*[10]), *ποικίλαις.*
οἶνον[11]) *γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικαδέα*
ἀνθρώποισιν ἔδωκ᾽. ἔγχεε κίρναις ἕνα καὶ δύο
πλείαις[12]) *κὰκ κεφαλᾶς· ἁ δ᾽ ἑτέρα*[13]) *τὰν ἑτέραν κύλιξ*
ὠθείτω.

ἕνα πρὸς δύο ῥητῶς κιρνάναι κελεύων.

Ὁ δ᾽ Ἀνακρέων ἔτι ζωρότερον, ἐν οἷς φησι·

Καθαρῇ δ᾽ ἐν κελέβῃ πέντε τε[14]) *καὶ τρεῖς ἀναχείσθων*[15]).

Φιλέταιρος δ᾽ ἐν Τηρεῖ δύο ὕδατος πρὸς τρεῖς ἀκράτου. λέγει δὲ οὕτως[16]).

Πεπωκέναι δοκεῖ τὸν κατὰ δύο
E *καὶ τρεῖς ἀκράτου.*

Φερεκράτης δ᾽ ἐν Κοριαννοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέσσαρας οἴνου λέγων ὧδε·

Ἄποτ᾽ ἔστ᾽[17]), *ὦ Γλύκη.*
Β. ὑδαρῆ ᾽νέχεέν σοι. Α. παντάπασι μὲν οὖν ὕδωρ.
τί εἰργάσω; πῶς, ὦ καταράτοτ᾽[18]), *ἐνέχεας;*
Γ. δύ᾽ ὕδατος, ὦ μάμμη. Α. τί δ᾽ οἴνου; Γ. τέτταρας.
Α. ἔρρ᾽ ἐς κόρακας· βατράχοισιν οἰνοχοεῖν σε δεῖ.

F Ἔφιππος δ᾽ ἐν Κίρκῃ τρεῖς πρὸς τέτταρας·

1) Stephanus. *μῦθον* v. 2) codd. *Βακχί* v. 3) codd. *μεθυσθῆναι* v. 4) Buttmannus. *μεθύσκειν* v. 5) Stephanus. *πονεῖν.* v. 6) Bentleius. *δένδρον* v. 7) *ἢ*? 8) Porsonus. *τὸν λύχνον σβέννυμεν* v. cf. p. 481. A. 9) ita p. 481. A. *ἀνάειρε* v. 10) Grotef. *αἱ τὰ* v. *ποικίλαις* Schweigh. *ποικίλα* v. 11) ita p. 481. A. *οἶνος* v. 12) Schw. *πλέαις* v. 13) Porson. *δ᾽ ἀτέρα* v. 14) *τε* addit Dind. 15) legebatur *ἀναχείσθω.* 16) codd. *οὗτος* v. 17) Erfurdt. *ἀπόθες* v. 18) idem. *κατάρα* : v.

Οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺ[1])
ὑδαρῆ. Β. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα.
Α. οὕτως ἄκρατον, εἰπέ μοι, πίει; Β. τί φῄς;
Ἴσον ἴσῳ δὲ Τιμοκλῆς ἐν Κονισάλῳ·
Πατάξω δ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις
μεγάλοις, ἅπασαν τὴν ἀλήθειαν φράσαι.
καὶ Ἄλεξις ἐν Δορκίδι ἢ Ποππυζούσῃ· p. 431.
Τῆς[2]) *φιλοτησίας ἐγὼ*
μεστὰς προπίνω, ἴσον ἴσῳ κεκραμένας.
καὶ Ξέναρχος ἢ Τιμοκλῆς ἐν Πορφύρᾳ·
Μὰ τὸν Διόνυσον, ὃν[3]) *σὺ κάπτεις ἴσον ἴσῳ.*
Σώφιλος δ' ἐν Ἐγχειριδίῳ·
Συνεχὴς ἄκρατος ἐδίδοτ' ἴσον ἴσῳ. πάλιν
τὴν μείζον' ᾔτουν.
Ἄλεξις Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ·
Μὴ παντελῶς αὐτῷ δίδου
ὑδαρῆ. κατανοεῖς; ἴσον ἴσῳ μικροῦ. Β. καλῶς. B
Γ. ἡδύ γε τὸ πῶμα. ποδαπὸς ὁ Βρόμιος, Τρύφη[4]);
Β. Θάσιος. ὅμοιον καὶ δίκαιον τοὺς ξένους
πίνειν ξενικόν, τοὺς δ' ἐγγενεῖς ἐπιχώριον.
ἐν δὲ Ὑποβολιμαίῳ·
Ἀπνευστί τ'[5]) *ἐκπιὼν*
ὡς ἄν τις ἥδιστ' ἴσον ἴσῳ κεκραμένον.
Μένανδρος Ἀδελφοῖς·
Ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα
κυάθους, ἕως κατέσεισε[6]) *φιλοτιμούμενος.* C
κατασείειν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων[7]), τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων. Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένῃ[8])
Οὐ συμποσίαρχος ἦν γάρ, ἀλλὰ δήμιος,
ὁ Χαιρέας, κυάθους προπίνων εἴκοσιν.
Διόδωρος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Αὐλητρίδι·
Ἐπὰν κυάθους πίῃ[9]) *τις, ὦ Κρίτων, δέκα,*
εἰ τὸ παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς[10]) *ποτήριον* D
πίνειν τὸ λοιπὸν τοὺς λογισμοὺς αὐξάνει[11]),
ταῦτα σκόπει πρὸς σαυτόν.
οὐκ ἀγλαφύρως δὲ Λύσανδρος ὁ Σπαρτιάτης, ὥς φησιν

1) codd. *πολὺν* vulg. 2) *Τρεῖς* Iacobsius. 3) *ὃν* addidit Schweigh. 4) Meinekius. *τρυφῇ* vulg. 5) *τ'* deest in edd. *τε* codd. 6) *κατέσεισε* Dind. ex Photio p. 147, 14. 7) Dind. ex Photio. *ὑποπιπτόντων* vulg. 8) codd. *Ἀποκοπτομένῳ* vulgo. 9) Naekius. *πίνῃ* vulgo. 10) idem. *παρ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς τὸ* vulg. 11) idem. *ἐξείη* vulg.

Ἡγήσανδρος ἐν ὑπομνήμασι, τὸν οἶνον ὑδαρῆ πωλούντων τῶν καπήλων ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κεκραμένον ἐκέλευσεν αὐτὸν πωλεῖν, ἵν' αὐτὸν[1]) ἀκρατέστερον ὠνοῖντο. τὸ παραπλήσιον καὶ Ἄλεξις εἴρηκεν ἐν Αἰσώπῳ οὕτως·

Κομψόν γε τοῦτ' ἐστὶν παρ' ὑμῖν, ὦ Σόλων,
E *ἐν ταῖς Ἀθήναις δεξιῶς θ' εὑρημένον.*
Β. τὸ ποῖον; Α. ἐν τοῖς συμποσίοις οὐ πίνετε[2])
ἄκρατον. Β. οὐ γὰρ ῥᾴδιον· πωλοῦσι γὰρ
ἐν ταῖς ἁμάξαις εὐθέως κεκραμένον,
οὐχ ἵνα τι κερδαίνωσι, τῶν δ' ὠνουμένων
προνοούμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν
ἐκ κραιπάλης. τοῦτ' ἔστ', ὁρᾷς, Ἑλληνικὸς
πότος, μετρίοισι χρωμένους[3]) ποτηρίοις
λαλεῖν τι καὶ ληρεῖν πρὸς αὑτοὺς ἡδέως.
F *τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὐ πότος,*
ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις· θάνατος μὲν οὖν.

„Πίνειν δ' εἰς μέθην (φησὶν ἐν ἕκτῳ Νόμων Πλάτων[4])) οὔτε ἄλλοθί που πρέπει, πλὴν ἐν ταῖς τοῦ τὸν οἶνον δόντος θεοῦ ἑορταῖς, οὐδ' ἀσφαλές, οὔτ' οὖν περὶ γάμους ἐσπουδακότα, ἐν οἷς ἔμφρονα εἶναι πρέπει μάλιστα νύμφην καὶ νυμφίον, μεταβολὴν βίου οὐ μικρὰν μεταλλάττοντας, ἅμα δὲ καὶ τὸ γεννώμενον ὅπως ὅτι
p. 432. μάλιστα ἐξ ἐμφρόνων ἀεὶ γίγνηται· σχεδὸν γὰρ ἄδηλον, ὁποία νὺξ ἢ φῶς αὐτὸ γεννήσει.“ κἀν τῷ πρώτῳ[5]) δὲ τῶν Νόμων φησί· „Μέθης δὲ αὐτῆς, ὥσπερ Λυδοὶ χρῶνται καὶ Πέρσαι καὶ Καρχηδόνιοι καὶ Κελτοὶ καὶ Ἴβηρες καὶ Θρᾷκες καὶ τὰ τοιαῦτα γένη, καθάπερ ὑμεῖς, ὦ Λακεδαιμόνιοι, τὸ παράπαν ἀπέχεσθε. Σκύθαι δὲ καὶ Θρᾷκες ἀκράτῳ[6]) παντάπασι χρώμενοι, γυναῖκές τε καὶ πάντες αὐτοί, καὶ κατὰ τῶν ἱματίων καταχεόμενοι, καλὸν καὶ εὔδαιμον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Πέρ-
B σαι δὲ καὶ σφόδρα μὲν χρῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις τρυφαῖς, ἃς ὑμεῖς ἀποβάλλετε, ἐν τάξει δὲ μᾶλλον τούτων.“

C. 9. Ἔπινον δ'[7]) οἱ πολλοὶ καὶ ἄλφιτα ἐπιβάλλοντες τῷ οἴνῳ, ὡς ὁ Δελφὸς Ἡγήσανδρός φησιν. Ἐπίνικος γοῦν, Μνησιπτολέμου ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν ἱστοριῶν, ἐν

1) Casaub. *ἵνα τὸν* vulg. 2) Dindorf. *ἵν' οὐ πίνετε* vulg. 3) cod. *χρώμενος* vulg. 4) p. 775. B. 5) cod. *ἑνδεκάτῳ* v. est p. 637. D. 6) Plato. *ἀκρατοποσίαις* vulgo. 7) *δ'* addidit Schw.

αἷς ἐγέγραπτο ὡς Σέλευκος ἀπηλφίτισε[1]), γράψας δρᾶμα Μνησιπτόλεμον καὶ κωμῳδῶν αὐτὸν καὶ περὶ τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρώμενος φωναῖς ἐποίησε λέγοντα·

Ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτὲ
ἰδὼν Σέλευκον ἡδέως τὸν βασιλέα C
ἔγραψα καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς, ὅτι
κἂν τὸ τυχὸν ᾖ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἢ 'μὴ ποιεῖν.
Γέροντα Θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος
ἐσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκύν,
συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
Δήμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφυρώσας ὑγρόν,
κατησίμωκα[2]) πῶμα, καύματος λύσιν.

ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ κἀν Θηρᾶσι ταῖς νήσοις ἐπιπάττοντας[3]) λέκιθον ἀντὶ ἀλφίτου πίνειν, καὶ λέγεσθαι ταύτην D τὴν πόσιν καλλίονα τῆς ἐξ ἀλφίτων.

Προπόσεις δὲ τὰς γινομένας ἐν τοῖς συμποσίοις Λακεδαιμονίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν, οὐδὲ φιλοτησίας διὰ τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι. δηλοῖ δὲ ταῦτα Κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις·

Καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτῃ μελέτημά τε κείμενόν ἐστι,
πίνειν τὴν αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα,
μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα,
μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κυκλοῦν Θασίου[4]) E
ἄγγεα. Λυδὴ χεὶρ Ἀσιατογενὴς[5]) * *
* * * *

καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
ἐξονομακλήδην ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.
εἶτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον
τεύχουσιν· πρὸς δ' ὄμμ' ἀχλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίζει·
λῆστις δ' ἐκτήκει μνημοσύνην πραπίδων·
νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν F
ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβὴς δαπάνη.
οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον,
ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἀσπίδα πάντ' ἀπάγειν,
εἴς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα.
τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
γνώμῃ τε κτήσει τε· καλῶς δ'[6]) εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης,
πρός θ' ὕπνον ἥρμοσται, τὸν καμάτων λιμένα, p. 433.

1) codd. ἀπηλφίτωσε vulgo. 2) cod. κατησίμωσα vulgo. 3) cod. ἐπιπάττοντα vulg. 4) Porson. θιάσου v. 5) idem. λυδῇ χειρευασίατο γένης καὶ vulg. 6) δ' add. ex codd.

πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς Ὑγίειαν,
καὶ τὴν εὐσεβίης γείτονα σωφροσύνην.

ἑξῆς τε[1]) πάλιν φησίν·

Αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προπόσεις παραχρῆμα
τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.
ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίαιθ' ὁμαλῶς διάκειται,
B ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
ἡμέρα οἰνῶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

Φίλοινος δέ ἐστιν ὁ πρὸς οἶνον ἕτοιμος· φιλοπότης δὲ ὁ πρὸς πότους· κωθωνιστὴς[2]) δὲ ὁ μέχρι μέθης. πλεῖστον δὲ ἔπιε τῶν μὲν ἡρώων Νέστωρ ὁ τριγέρων. φανερῶς γὰρ αὐτὸς προσέκειτο τῶν ἄλλων μᾶλλον τῷ οἴνῳ, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος αὐτοῦ, ὃν ὡς πολυπότην ἐπιπλήσσει ὁ Ἀχιλλεύς. ὁ δὲ Νέστωρ καὶ τῆς μεγίστης μάχης
C ἐνεστηκυίας οὐκ ἀπέχεται καὶ τοῦ πίνειν. φησὶ γοῦν Ὅμηρος[3])·

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης.

καὶ μόνου δὲ τούτου τῶν ἡρώων τὸ ποτήριον ἡρμήνευκεν, ὡς τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα· ἐστρατεύετο γὰρ μετ' αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τῆς[4]) ἀσπίδος ἐκείνης, ἧς φησιν ὁ Ἕκτωρ καὶ μέχρι[5]) οὐρανοῦ ἥκειν τὸ κλέος. οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τις καὶ τὸ ποτήριον αὐτοῦ λέγων φιάλην Ἄρεως κατὰ τὸν Ἀντιφάνους Καινέα, ἐν ᾧ λέγεται οὕτως·

Εἰ τῇ δῆλος[6]) φιάλην [τὸ ὅπλον[7])] Ἄρεως,
κατὰ Τιμόθεον, ξυστόν τε βέλος.

D ἀλλὰ μὴν καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν ὁ Νέστωρ καὶ παρ' Ἀχιλλέως λαμβάνει δῶρον φιάλην ἐν τῷ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἐπιτελουμένῳ ἀγῶνι, οὐχ ὅτι καὶ οὐχὶ τῷ νικηθέντι ἔδωκε δέπας ὁ Ἀχιλλεύς· τοῖς γὰρ φιλοπόταις οὐ παρέπεται τὸ νικᾶν διὰ τὸ ῥᾴθυμον· ἢ ὅτι διὰ δίψαν μάλιστα λείπονται οἱ πύκται, διὰ τὸ βαρεῖσθαι τὰς χεῖρας ἀνατείνοντες. ὁ δὲ Εὔμηλος λαμβάνει θώρακα, δραμὼν ἆθλον ἐπισφαλῶς καὶ ἀμυχθείς[8]), ἀσφαλείας ὅπλον.

E Τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον. διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, τὸ πολυπόθητον

1) codd. δὲ vulgo. 2) cod. φιλοκωθωνιστὴς vulgo. 3) Iliad. ξ, 1. 4) codd. καὶ μετὰ τῆς vulgo. 5) μέχρις vulgo. 6) ἤτει δ' ἥρως Tyrwhittus. 7) τὸ ὅπλον delet Koppiers. 8) cod. ἀμοχθεὶ vulgo.

διὰ τὸν χρόνον· τὸ δίψος γὰρ πᾶσιν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τῆς[1]) περιττῆς ἀπολαύσεως. διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς φησι·

> Διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
> οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ[2]) πιεῖν διδούς.

καὶ ὁ Ἀρχίλοχος·

> Μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
> ὡς ἐρέω.

καὶ τῶν τραγικῶν δέ τις ἔφη·

> Ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου. F

καὶ Ἀνακρέων·

> Φίλη γὰρ εἶ ξένοις·
> ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

καὶ Ξενοφῶν δὲ ἐν τῷ τρίτῳ[3]) τῆς Παιδείας ποιεῖ τὸν Κῦρον τάδε λέγοντα· „Ἐγὼ ὑμῖν διψῶ χαρίσασθαι." Πλάτων δ' ἐν τῇ Πολιτείᾳ[4]) „Ὅταν οἶμαι δημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων[5]) τύχῃ, καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου μεθυσθῇ." ἔπινε δὲ καὶ Πρωτέας ὁ Μακεδὼν πλεῖστον, p.434. ὥς φησιν Ἔφιππος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος ταφῆς· καὶ εὐρώστῳ τῷ σώματι διῆγε καίτοι τῷ πιεῖν ἐγγεγυμνασμένος ὤν. Ἀλέξανδρος γοῦν αἰτήσας ποτὲ ποτήριον δίχουν καὶ πιὼν προὔπιε τῷ Πρωτέᾳ· καὶ ὃς λαβὼν καὶ πολλὰ ὑμνήσας τὸν βασιλέα ἔπιεν, ὡς ὑπὸ πάντων κροταλισθῆναι. καὶ μετ' ὀλίγον τὸ αὐτὸ ποτήριον αἰτήσας ὁ Πρωτέας καὶ πάλιν πιὼν προὔπιε τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν ἔσπασε μὲν γενναίως, B οὐ μὴν ὑπήνεγκεν[6]), ἀλλ' ἀπέκλινεν[7]) ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀφεὶς τῶν χειρῶν τὸ ποτήριον. καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε, τοῦ Διονύσου, φησί, μηνίσαντος αὐτῷ, διότι τὴν πατρίδα αὐτοῦ τὰς Θήβας ἐπολιόρκησεν. ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλεῖστον, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας. δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν ταῖς Ἐφημερίσιν αὐτοῦ, ἃς ἀνέγραψαν Εὐμένης τε ὁ Καρδιανὸς καὶ Διόδοτος ὁ Ἐρυθραῖος. Μένανδρος δ' ἐν Κόλακί φησι·

1) cod. τὴν περὶ τῆς vulgo. 2) Casaubon. μὴ vulgo. 3) immo: 5, 1, 1. 4) 8. p. 562. C. 5) codd. προσταττόντων vulg. 6) cod. ἐπήνεγκεν vulg. 7) codd. ἐπέκλινεν v.

C *Κοτύλας χωροῦν δέκα*
ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ[1]) *χρυσοῦν, Στρουθία,*
τρὶς ἐξέπιον[2]) *μεστόν γ'. B. Ἀλεξάνδρου πλέον*
τοῦ βασιλέως πέπωκας. A. οὐκ ἔλαττον, οὔ,
μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. μέγα γε.

Νικοβούλη δὲ ἢ ὁ ἀναθεὶς ταύτῃ τὰ συγγράμματά φησιν,
ὅτι παρὰ Μηδείῳ τῷ Θεσσαλῷ δειπνῶν ὁ Ἀλέξανδρος
εἴκοσιν οὖσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσι προύπιε, παρὰ πάν-
των τὰ ἴσα λαμβάνων, καὶ ἀναστὰς τοῦ συμποσίου μετ'
οὐ πολὺ ἀνεπαύετο. Καλλισθένης δὲ ὁ σοφιστής, ὡς
D Λυγκεὺς ὁ Σάμιός φησιν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι καὶ
Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης ἐν ταῖς ἱστορίαις, ἐν τῷ συμ-
ποσίῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου τῆς τοῦ ἀκράτου κύλικος εἰς αὐτὸν
ἐλθούσης, ὡς διωθεῖτο, εἰπόντος τινὸς αὐτῷ, διὰ τί οὐ
πίνεις; Οὐδὲν δέομαι, ἔφη, Ἀλεξάνδρου πιὼν, τοῦ Ἀσ-
κληπιοῦ δεῖσθαι.

Δαρεῖος δὲ ὁ τοὺς μάγους ἀνελὼν ἐπιγεγραμμένον εἶχεν
ἐπὶ τοῦ μνήματος· ΗΔΥΝΑΜΗΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΝ ΠΙ-
ΝΕΙΝ ΠΟΛΥΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΦΕΡΕΙΝ ΚΑΛΩΣ.
C. 10. Κτησίας δὲ παρ' Ἰνδοῖς φησιν οὐκ εἶναι τῷ βασιλεῖ με-
E θυσθῆναι. παρὰ δὲ Πέρσαις τῷ βασιλεῖ ἐφίεται μεθύ-
σκεσθαι μιᾷ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ θύουσι τῷ Μίθρῃ[3]). γράφει
δὲ οὕτως περὶ τούτου Δοῦρις ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν·
„Ἐν μόνῃ τῶν ἑορτῶν τῶν ἀγομένων ὑπὸ Περσῶν τῷ
Μίθρῃ βασιλεὺς μεθύσκεται, καὶ τὸ Περσικὸν ὀρχεῖται,
τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ πάντες
ἀπέχονται κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τῆς ὀρχήσεως· Πέρ-
σαι γὰρ ὥσπερ ἱππεύειν, οὕτω καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι,
F καὶ νομίζουσι τὴν ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης κίνησιν ἐμμελῆ
τινα λαμβάνειν γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος ῥώμης.“ εἰς
τοσοῦτον δὲ Ἀλέξανδρος ἐμέθυεν, ὥς φησι Καρύστιος ὁ
Περγαμηνὸς ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν, ὡς καὶ ἐπὶ ὄνων
ἅρματος κωμάζειν. ἐποίουν δὲ τοῦτο, φησί, καὶ οἱ τῶν
Περσῶν βασιλεῖς. μὴ ποτ' οὖν διὰ τοῦτο οὐδὲ πρὸς τὰ
ἀφροδίσια εἶχεν ὁρμήν. ἐξυδαροῦσθαι[4]) γάρ φησιν ὁ
Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι τῶν τοιούτων
p. 435. τὴν γονήν. Ἱερώνυμός τε ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς Θεόφρα-

1) codd. *κόνδυλον* vulgo. 2) Bentleius. *ἔπιον* vulgo.
3) codd. *Μίθρῳ* V. *Μίθρᾳ* L. 4) cod. *ἐξυδροῦσθαι* vulgo.

στόν φησι λέγειν, ὅτι Ἀλέξανδρος οὐκ εὖ διέκειτο πρὸς τὰ ἀφροδίσια· Ὀλυμπιάδος γοῦν καὶ παρανακλινάσης[1]) αὐτῷ Καλλιξέναν τὴν Θετταλὴν ἑταίραν, περικαλλεστάτην οὖσαν, συνειδότος τοῦτο καὶ τοῦ Φιλίππου — εὐλαβοῦντο γὰρ μὴ γύννις εἴη — πολλάκις ᾔτει αὐτὴ τὸν Ἀλέξανδρον συγγενέσθαι.

Καὶ Φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ φιλοπότης ἦν, ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν. κἀν ἄλλῳ δὲ μέρει τῆς ἱστορίας γράφει· Φίλιππος ἦν τὰ μὲν φύσει μανικὸς καὶ προπετὴς ἐπὶ τῶν κινδύνων, τὰ δὲ διὰ μέθην· ἦν γὰρ πολυπότης καὶ πολλάκις μεθύων ἐξεβοήθει." ἐν δὲ τῇ τρίτῃ καὶ πεντηκοστῇ περὶ τῶν ἐν Χαιρωνείᾳ γενομένων εἰπών, καὶ ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε τοὺς παραγενομένους τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις, φησίν· „Ὁ δὲ Φίλιππος ἀποχωρησάντων ἐκείνων εὐθέως μετεπέμπετό τινας τῶν ἑταιρῶν[2]), καλεῖν τ'[3]) ἐκέλευε τὰς αὐλητρίδας καὶ Ἀριστόνικον τὸν κιθαρῳδὸν καὶ Δωρίωνα τὸν αὐλητὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς εἰθισμένους αὐτῷ συμπίνειν. περιήγετο γὰρ πανταχοῦ τοὺς τοιούτους ὁ Φίλιππος καὶ κατασκευασάμενος ἦν ὄργανα πολλὰ συμποσίου καὶ συνουσίας· ὢν γὰρ φιλοπότης καὶ τὸν τρόπον ἀκόλαστος καὶ βωμολόχους εἶχε περὶ αὐτὸν συχνοὺς καὶ τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ὄντων καὶ τῶν τὰ γελοῖα λεγόντων. πιὼν δὲ τὴν νύκτα πᾶσαν καὶ μεθυσθεὶς πολὺ καὶ κατάξας, ἀφεὶς ἅπαντας τοὺς ἄλλους ἀπαλλάττεσθαι, ἤδη πρὸς ἡμέραν ἐκώμαζεν ὡς τοὺς πρέσβεις τοὺς τῶν Ἀθηναίων." Καρύστιος δὲ ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν „Ὅτε (φησὶ) μεθύειν προῃρεῖτο Φίλιππος, τοῦτ' ἔλεγε Χρὴ πίνειν, Ἀντίπατρος γὰρ ἱκανός ἐστι νήφων. κυβεύοντος δέ ποτε αὐτοῦ, καί τινος ἀγγείλαντος, ὡς Ἀντίπατρος πάρεστι, διαπορήσας ὦσεν ὑπὸ[4]) τὴν κλίνην τὸν ἄβακα."

Φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους καταλέγει Θεόπομπος, Διονύσιον τὸν νεώτερον, Σικελίας τύραννον, ὃν καὶ τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ οἴνου διαφθαρῆναι. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Συρακοσίων[5]) Πολιτείᾳ καὶ συνεχῶς φησιν αὐτὸν ἔσθ'

B, C, D, E (margin)

1) cod. παρακλινάσης vulg. 2) Dindorf. ἑταίρων vulg. 3) cod. δ' vulg. 4) cod. ἐπὶ vulg. 5) hic et infra v. Συρακουσίων mutav. Dind. e codd.

ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενήκοντα μεθύειν· διὸ καὶ ἀμβλυωπό-
τερον γενέσθαι τὰς ὄψεις.“ Θεόφραστος δέ φησι καὶ τοὺς
ἑταίρους αὐτοῦ τοὺς κολακεύοντας τὴν τυραννίδα προσ-
ποιεῖσθαι μὴ βλέπειν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου χειρ-
αγωγεῖσθαι, καὶ μήτε τὰ παρατιθέμενα τῶν ἐδεσμάτων
μήτε τὰς κύλικας ὁρᾶν. διὸ κληθῆναι Διονυσοκόλακας.
ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Νυσαῖος ὁ τυραννήσας Συρακοσίων
F καὶ Ἀπολλοκράτης· Διονυσίου δὲ τοῦ προτέρου οὗτοι υἱοί,
ὡς ὁ Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ τετταρακοστῇ κἀν τῇ ἑξῆς
τῶν ἱστοριῶν. γράφει δὲ [1]) οὕτως;[2]) περὶ τοῦ Νυσαίου·
„Νυσαῖος ὁ τυραννήσας ὕστερον Συρακοσίων, ὥσπερ ἐπὶ
θανάτῳ συνειλημμένος καὶ προειδὼς ὅτι μῆνας ὀλίγους
ἤμελλε βιώσεσθαι γαστριζόμενος καὶ μεθύων διῆγεν.“
ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ ἐνάτῃ [3]) φησίν· „Ἀπολλοκράτης ὁ
p. 436. Διονυσίου τοῦ τυράννου υἱὸς ἀκόλαστος ἦν καὶ φιλοπότης·
καὶ τῶν κολακευόντων τινὲς αὐτὸν παρεσκεύαζον ὡς ἔνι
μάλιστα ἀλλοτριώτατα πρὸς τὸν πατέρα διακεῖσθαι.“
καὶ Ἱππαρῖνον δὲ τὸν τοῦ Διονυσίου φησὶν ὑπὸ μέθης
τυραννοῦντα ἀποσφαγῆναι. περὶ δὲ τοῦ Νυσαίου καὶ τάδε
γράφει· „Νυσαῖος ὁ Διονυσίου τοῦ προτέρου υἱὸς κύριος
τῶν ἐν Συρακούσαις γενόμενος πραγμάτων κατεσκευά-
σατο τέθριππον καὶ τὴν ἐσθῆτα τὴν ποικίλην ἀνέλαβεν[4]).
B ἔτι δὲ καὶ τὴν ὀψοφαγίαν καὶ τὴν οἰνοφλυγίαν καὶ τὴν
τῶν παίδων καὶ τὴν τῶν γυναικῶν ὕβριν καὶ τὴν τῶν
ἄλλων ὅσα συντελεῖν τούτοις πέφυκε, καὶ τὴν [5]) δίαιταν
διῆγεν οὕτως.“ ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ ὁ αὐτὸς
περὶ Τιμολάου λέγων τοῦ Θηβαίου φησίν· „Οὐκ ὀλίγων
γὰρ ἤδη γενομένων ἀσελγῶν περὶ τὸν βίον τὸν καθ' ἡμέ-
ραν καὶ τοὺς πότους, οὐδένα νομίζω τῶν ἐν ταῖς πολι-
τείαις ὄντων οὔτ' ἀκρατέστερον οὔτε λιχνότερον οὔτε δοῦ-
λον γεγονέναι μᾶλλον τῶν ἡδονῶν, εἰ μὴ, ὥσπερ εἶπον,
Τιμόλαον.“ ἐν δὲ τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ περὶ Χαριδήμου
C τοῦ Ὠρείτου διηγούμενος ὃν Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποιήσαντο,
φησί· „Τήν τε γὰρ δίαιταν ἑωρᾶτο τὴν καθ' ἡμέραν
ἀσελγῆ καὶ τοιαύτην ποιούμενος, ὥστε πίνειν καὶ με-
θύειν ἀεὶ καὶ γυναῖκας ἐλευθέρας ἐτόλμα διαφθείρειν.

1) δή edd. 2) cod. οὗτος v. 3) ἐννάτῃ L. 4) ἀνέ-
βαλεν V. 5) τὴν om. edd.

καὶ εἰς τοσοῦτον προῆλθεν ἀκρασίας, ὥστε μειράκιόν τι[1]) παρὰ τῆς βουλῆς τῆς τῶν Ὀλυνθίων αἰτεῖν ἐπεχείρησεν, ὃ τὴν μὲν ὄψιν ἦν εὐειδὲς καὶ χάριεν, ἐτύγχανε δὲ μετὰ Δέρδου τοῦ Μακεδόνος αἰχμάλωτον γεγενημένον."

Ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀρκαδίων· ἄδηλον δ', εἰ ὁ Φιλίππῳ διεχθρεύσας· ὡς τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ, ὅπερ ἀνέγραψε Πολέμων ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων· D

> [2]) Τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος,
> ἄστεος ὤρθωσαν [3]) τᾷδε παρ' ἀτραπιτῷ
> υἷες Δόρκων καὶ Χαρμύλος. ἔφθιτο [4]) δ' ὡνήρ [5]),
> ἄνθρωπ', ἐκ χανδῆς ζωροποτῶν κύλικος.

Ἐρασίξενον [6]) δέ τινα πεπωκέναι πλεῖστόν φησι τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα [7])·

> οὗ [*]) βαθὺν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἡ δὶς ἐφεξῆς E
> ἀκρήτου φανερῶς ᾤχετ' ἔχουσα κύλιξ.

ἔπινε δὲ πλεῖστον καὶ Ἀλκέτας ὁ Μακεδών, ὥς φησιν Ἄριστος ὁ Σαλαμίνιος καὶ Διότιμος ὁ Ἀθηναῖος. οὗτος δὲ καὶ Χώνη ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενος γάρ [8]) τῷ στόματι χώνην ἀπαύστως ἔπινεν ἐπιχεομένου [9]) οἴνου· ὅθεν καὶ Χώνη ἐπεκλήθη, ὥς φησι Πολέμων. Κλεομένης δ' ὁ Λακεδαιμόνιος ὅτι καὶ ἀκρατοπότης ἦν, προείρηται [10])· ὅτι δὲ διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ μαχαίρᾳ κατέτεμεν, Ἡρόδοτος [11]) ἱστόρησε. καὶ Ἀλκαῖος δὲ ὁ ποιητὴς φιλοπότης [12]), ὡς προεῖπον. Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν τοῖς περὶ Ἴωνος τοῦ ποιητοῦ φιλοπότην φησὶ γενέσθαι καὶ ἐρωτικώτατον τὸν Ἴωνα. καὶ αὐτὸς δὲ ἐν τοῖς ἐλεγείοις ἐρᾶν μὲν ὁμολογεῖ Χρυσίλλης τῆς Κορινθίας, Τελέου δὲ θυγατρός· ἧς καὶ Περικλέα τὸν Ὀλύμπιον ἐρᾶν φησι Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις. Ξέναρχος δ' ὁ Ῥόδιος διὰ τὴν πολυποσίαν Μετρητὴς ἐπεκαλεῖτο· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς ἐν Χιλιάσι. F

Χάρης δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν ταῖς περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίαις περὶ Καλάνου εἰπὼν τοῦ Ἰνδοῦ φιλοσόφου, ὅτι p. 437.

1) τε V. 2) Anth. Pal. 2. pag. 871. 3) ὄρθωσαν V. 4) Schweigh. ἔφθη ὁ δ' codd. ἔβη ὅδ' vulgo. 5) ἀνήρ Dindorf. 6) Ἐρισίξενον vulgo. 7) Anth. Pal. 1. p. 444. *) Τὸν Dindorf. ex Anthol. 8) γάρ om. V. 9) χεομένου edd. 10) codd. εἴρηται πρότερον vulgo. vid. pag. 427. B. 11) 6, 75. 12) ἦν post φιλοπ. add. codd. et Dind.

ῥίψας ἑαυτὸν εἰς πυρὰν νενημένην[1]) ἀπέθανε, φησὶν ὅτι
καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ διέθηκεν Ἀλέξανδρος γυμνι-
κὸν ἀγῶνα καὶ μουσικὸν ἐγκωμίων. „Ἔθηκε δὲ (φησὶ)
καὶ διὰ τὴν φιλοινίαν τῶν Ἰνδῶν καὶ ἀκρατοποσίας ἀγῶνα.
καὶ ἦν ἆθλον τῷ μὲν πρώτῳ τάλαντον, τῷ δὲ δευτέρῳ
τριάκοντα μναῖ, καὶ τῷ τρίτῳ δέκα. τῶν οὖν πιόντων
τὸν οἶνον παραχρῆμα μὲν ἐτελεύτησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους
τριάκοντα καὶ πέντε· μικρὸν δὲ διαλιπόντες ἐν ταῖς σκη-
ναῖς ἕξ. ὁ δὲ πλεῖστον πιὼν καὶ νικήσας ἔπιε μὲν ἀκρά-
B του χόας τέσσαρας[2]), καὶ τὸ τάλαντον ἔλαβεν, ἐβίωσε
δὲ ἡμέρας τέσσαρας, ἐκαλεῖτο δὲ Πρόμαχος.“ Τίμαιος
δέ φησιν, ὡς Διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν Χοῶν[3]) ἑορτῇ
τῷ πρώτῳ ἐκπιόντι χόα ἆθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν·
καὶ ὅτι πρῶτος ἐξέπιε Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος, καὶ λα-
βὼν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀναλύων τῷ Ἑρμῇ τῷ
ἱδρυμένῳ ἐπὶ τῆς αὐλῆς ἐπέθηκεν, ᾧπερ εἰώθει καὶ τοὺς
ἀνθινοὺς[4]) ἑκάστοτε ἐπιτιθέναι στεφάνους, ἑσπέρας
ἀπαλλασσόμενος ὡς αὑτόν. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐθαυμάσθη.
τὴν δὲ τῶν Χοῶν ἑορτὴν τὴν Ἀθήνησιν ἐπιτελουμένην
C Φανόδημός φησι, Δημοφῶντα τὸν βασιλέα βουλόμενον
ὑποδέξασθαι παραγενόμενον τὸν Ὀρέστην Ἀθήναζε. πρὸς
δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων αὐτὸν προσιέναι οὐδ' ὁμόσπονδον
γενέσθαι μήπω δικασθέντα, ἐκέλευσε συγκλεισθῆναί τά
τε ἱερά, καὶ χόα οἴνου ἑκάστῳ παρατεθῆναι, τῷ πρώτῳ
ἐκπιόντι εἰπὼν ἆθλον δοθήσεσθαι πλακοῦντα. παρήγ-
γειλέ τε καὶ τοῦ πότου παυσαμένους[5]) τοὺς μὲν στεφά-
νους, οἷς ἐστεφάνωντο[6]) πρὸς τὰ ἱερά, μὴ τιθέναι, διὰ
D τὸ ὁμορόφους[7]) γενέσθαι τῷ Ὀρέστῃ, περὶ δὲ τὸν χόα
τὸν ἑαυτοῦ ἕκαστον περιθεῖναι, καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀποφέρειν
τοὺς στεφάνους πρὸς τὸ ἐν Λίμναις τέμενος, ἔπειτα θύειν
ἐν τῷ ἱερῷ τὰ ἐπίλοιπα. καὶ ἔκτοτε τὴν ἑορτὴν κληθῆναι
χόας. τῇ ἑορτῇ τῶν Χοῶν ἔθος ἐστὶν Ἀθήνησι πέμπε-
σθαι δῶρά τε καὶ τοὺς μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς, οἵπερ
καὶ αὐτοὶ συνεκάλουν ἐπὶ ξενίᾳ τοὺς γνωρίμους, ὥς φησιν
Εὐβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς ἐν δράματι Κωμασταῖς οὕτως·

1) codd. ἐνημμένην vulgo. 2) καὶ — τέσσαρας om. edd.
3) edd. hic et infra χόων. 4) ἀνθίνους v. Corr. Dindorf.
5) παυσαμένου L. 6) cod. ἐστεφανοῦντο v. 7) ὁμορρόφους v.

Σοφιστιᾷς, κάκιστε, καὶ Χοῶν δέει E
τῶν μισθοδώρων, οὐκ ἀδείπνων ἐν τρυφῇ.

Ἀντίγονος δὲ ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ τοῦ Διονυσίου
βίου τοῦ Ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος Μεταθεμένου
φησὶ τὸν Διονύσιον τοῖς οἰκέταις συνεορτάζοντα ἐν τῇ
τῶν Χοῶν[1]) ἑορτῇ, καὶ μὴ δυνάμενον διὰ γῆρας χρῆσθαι
ᾗ παρειλήφησαν ἑταίρᾳ, ὑποστρέψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς
συνδειπνοῦντας·

**** Οὐ δύναμαι τανύσαι, λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος.*

ἦν δὲ ὁ Διονύσιος ἔτι ἐκ νέου, ὥς φησι Νικίας ὁ Νικαεὺς
ἐν ταῖς Διαδοχαῖς, πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκμανὴς καὶ πρὸς
τὰς δημοσίας εἰσῄει παιδίσκας ἀδιαφόρως. καί ποτε πο- F
ρευόμενος μετά τινων γνωρίμων, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸ
παιδισκεῖον, εἰς ὃ τῇ προτεραίᾳ παρεληλυθὼς ὤφειλε
χαλκοῦς, ἔχων τότε κατὰ τύχην ἐκτείνας τὴν χεῖρα,
πάντων ὁρώντων, ἀπεδίδου. Ἀνάχαρσις δ' ὁ Σκύθης,
παρὰ Περιάνδρῳ τεθέντος ἄθλου περὶ τοῦ πίνειν, ᾔτησε
τὸ νικητήριον, πρῶτος μεθυσθεὶς τῶν συμπαρόντων, ὡς p. 438.
ὄντος τέλους τούτου καὶ τῆς ἐν τῷ πότῳ νίκης, ὥσπερ
καὶ τῆς ἐν τῷ τρέχειν. Λακύδης δὲ καὶ Τίμων οἱ φιλό-
σοφοι κληθέντες πρός τινα τῶν γνωρίμων ἐπὶ δύο ἡμέρας
καὶ βουλόμενοι συμπεριφέρεσθαι τοῖς παροῦσιν ἔπινον
προθυμότερον. τῇ μὲν οὖν πρώτῃ τῶν ἡμερῶν ὁ Λακύδης
ἀπῄει πρότερος ἐπιπολάσαντος αὐτῷ τοῦ ποτοῦ. καὶ ὁ
Τίμων ὁρῶν αὐτὸν ἀπιόντα ἔφη·

[2]) Ἠράμεθα μέγα κῦδος, ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον.

τῇ δ' ὑστεραίᾳ προαπιόντος[3]) τοῦ Τίμωνος, διὰ τὸ μὴ
δυνηθῆναι ἐκπιεῖν τὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα, ὁ[4])
Λακύδης ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα εἶπε· B

[5]) Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.

Μυκερῖνον δὲ τὸν Αἰγύπτιον ὁ[6]) Ἡρόδοτος ἱστορεῖ
διὰ τῆς δευτέρας[7]) ἀκούσαντα παρὰ τῶν μάντεων ὅτι[8])
ὀλιγοχρόνιός ἐστι, λύχνα ποιησάμενον πολλὰ ὁπότε γέ-
νοιτο νύξ, πίνειν καὶ εὐπαθεῖν οὔτε ἡμέρας οὔτε νυκτὸς
ἀνιέντα· καὶ εἰς τὰ ἕλεα δὲ καὶ τὰ ἄλση νεμόμενον, ἔτι

1) cod. *χόαν* vulg. 2) Il. *χ*, 393. 3) cod. et Eustath. *προπιόντος* vulgo. 4) *ὁ* om. V. 5) Iliad. *Ζ*, 127. *Φ*, 151. 6) cod. vulgo. om. *ὁ*. 7) c. 133. 8) codd. *διότι* vulgo.

δὲ[1]) ὅπου πύθοιτο ἡβητήρια εἶναι, μεθύσκεσθαι. καὶ Ἄμασιν δὲ τὸν καὶ αὐτὸν[2]) Αἰγυπτίων βασιλέα Ἡρόδοτος πολλὰ πεπωκέναι φησί. Ἑρμείας δ' ὁ Μηθυμναῖος ἐν
C τρίτῃ Σικελικῶν φιλοπότην φησὶ γενέσθαι Νικοτέλη τὸν Κορίνθιον. Φανίας[3]) δὲ ὁ Ἐρέσιος[4]) ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τιμωρίας Σκόπαν[5]) φησὶ τὸν Κρέοντος μὲν υἱόν, Σκόπα δὲ τοῦ παλαιοῦ υἱδοῦν, φιλοποτοῦντα διατελέσαι καὶ τὴν ἐπάνοδον τὴν ἀπὸ τῶν συμποσίων ποιεῖσθαι ἐπὶ θρόνου καθήμενον, καὶ ὑπὸ τεσσάρων βασταζόμενον, οὕτως οἴκαδε ἀπιέναι. Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν Ἀντίοχόν φησι τὸν βασιλέα φίλοινον γενόμενον μεθύσκεσθαί τε καὶ κοιμᾶσθαι ἐπὶ
D πλέον, εἶθ' ἑσπέρας πάλιν ἀφυπνιζόμενον ἐπιπίνειν. ἐχρημάτιζε δέ[6]), φησί, νήφων μὲν βραχέα τελέως, μεθύων δὲ τὰ πολλά. διὸ περὶ αὐτὸν δύο ἦσαν οἱ διοικοῦντες τὴν βασιλείαν, Ἄριστος καὶ Θεμίσων, Κύπριοι μὲν γένος καὶ ἀδελφοί, ἐρώμενοι δὲ ἀμφότεροι τοῦ Ἀντιόχου.

Πολυπότης δὲ ἦν καὶ Ἀντίοχος ὁ βασιλεὺς ὁ κληθεὶς Ἐπιφανής, ὁ ὁμηρεύσας παρὰ Ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὑπομνημάτων κἀν τῷ πέμπτῳ, φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς Ἰνδικοὺς κώμους
E καὶ μέθας τραπέντα πολλὰ ἀναλίσκειν. καὶ τὰ περιλειπόμενα δὲ τῶν χρημάτων μεθ' ἡμέραν κωμάζων ὁτὲ[7]) μὲν ἐξέχει, ἄλλοτε δὲ ἐν ταῖς δημοσίαις ὁδοῖς ἱστάμενος ἔλεγε[8])· Τίνι ἡ τύχη δίδωσι, λαβέτω. καὶ ῥίψας τὸ ἀργύριον ᾤχετο. πολλάκις δὲ καὶ πλεκτὸν στέφανον ῥόδων ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ χρυσοῦφῆ τήβενναν φορῶν μόνος ἐρέμβετο λίθους ὑπὸ μάλης ἔχων, οἷς ἔβαλλε[9]) τῶν ἰδίων τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῷ. ἐλούετό[10]) τε καὶ
F εἰς τοὺς κοινοὺς λουτρῶνας μύροις ἀλειφόμενος. ὅτε καί ποτε συνιδών τις αὐτὸν ἰδιώτης ἔφη, Μακάριος εἶ, ὦ βασιλεῦ, πολυτελὲς ὄζεις. καὶ ὃς ἡσθείς, Ἐγώ σε, φησίν,

1) Dindorf. ἔτι τε vulgo. 2) codd. τῶν αὐτῶν vulgo. 3) Dind. Φαινίας vulgo. 4) Schweigh. Ἐρέσσιος vulgo. 5) Σκόπαν et Σκόπα Leopardus. Σκόππαν et Σκόππα vulgo. 6) δέ cod. γε vulg. Dind. τε e cod. 7) Schweigh. ὅτε v. 8) codd. ἱστάμενον λέγειν v. 9) cod. ἔβαλε v. 10) codd. ἐλοῦτο vulgo.

ὑπέρκορον τούτου ποιήσω. καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὑδρίσκην ὑπὲρ δύο χόας ἔχουσαν παχέος μύρου καταχυθῆναι ἐκέλευσεν[1]), ὡς καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀγοραιοτέρων εἰς τὸ ἐκχυθὲν συγκυλισθῆναι. ὀλίσθου τε γενομένου, αὐτός τε ὁ Ἀντίοχος ἔπεσε καγχάζων, καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν λουομένων τὸ αὐτὸ ἔπασχον. Πολύβιος[2]) δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καλεῖ αὐτὸν Ἐπιμανῆ, p. 439.
καὶ οὐκ Ἐπιφανῆ, διὰ τὰς πράξεις. „Οὐ μόνον γὰρ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων κατέβαινεν ἐς[3]) ὁμιλίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ξένων καὶ τῶν εὐτελεστάτων συνέπινεν. εἰ δὲ καὶ τῶν νεωτέρων, φησί, συναίσθοιτό τινας εὐωχουμένους ὁπουδήποτε, παρῆν μετὰ κεραμίου καὶ συμφωνίας, ὥστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀνισταμένους φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα B
ἀποβαλὼν τήβενναν ἀναλαβὼν περιῄει τὴν ἀγοράν."

Ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ[4]) ὁ αὐτὸς Πολύβιός[5]) φησι συντελοῦντα αὐτὸν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἀγῶνας, συγκαλέσαι πάντας Ἕλληνας καὶ τῶν βουλομένων τοὺς πολλοὺς ἐπὶ τὴν θέαν. καὶ πλείστων παραγινομένων ἐν τοῖς γυμνασίοις, πάντας ἐκ χρυσῶν ὁλκείων ἤλειφε κροκίνῳ μύρῳ καὶ κινναμωμίνῳ[6]) καὶ ναρδίνῳ καὶ ἀμαρακίνῳ, καὶ ἰρίνῳ[7]). καὶ συγκαλῶν αὐτοὺς εἰς εὐωχίαν ποτὲ μὲν C
χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια συνεπλήρου μετὰ πολυτελεστάτης κατασκευῆς[8]). καὶ ὁ χειρισμὸς τῆς διακονίας δι' αὐτοῦ ἐγίνετο[9]). κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οὓς μὲν εἰσῆγεν, οὓς δ' ἀνέκλινεν. καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις εἰσφέροντας[10]) αὐτὸς εἰσῆγεν. καὶ περιπορευόμενος οὗ μὲν προσεκάθισεν, οὗ δὲ προσανέπιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ τὸν ψωμὸν ποτὲ δὲ τὸ ποτήριον ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καὶ περιῄει τὸν πότον προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε D
παρ' ἄλλοις, ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων, καὶ ὑπὸ τῶν μίμων εἰσεφέρετο ὅλος συγκεκαλυμμένος καὶ

1) codd. ἐκέλευεν vulg. 2) vol. 4. p. 353. 5) Dind. εἰς ὁμιλ. e cod. 4) cod. τριακοστῇ πρώτῃ vulg. 5) vol 4. p. 499. 6) κιναμ. L. 7) correctum e p. 195. D. κρινίνῳ vulg. 8) codd. παρασκευῆς vulg. 9) codd. ἐγένετο vulg. 10) φέροντας V.

ἐτίθετο εἰς τὴν γῆν, ὡς εἷς ὢν τῶν μίμων· καὶ τῆς
συμφωνίας προκαλουμένης[1]), ὁ βασιλεὺς ἀναπηδήσας ὠρ-
χεῖτο καὶ προσέπαιζε τοῖς μίμοις, ὥστε πάντας αἰσχύνε-
σθαι. τοιαῦτα ἀπεργάζεται τοὺς ταλαιπώρους ἡ πρὸς
τῇ μέθῃ ἀπαιδευσία.“ Φιλοπότης δ᾽ ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος
αὐτῷ Ἀντίοχος ἐν Μηδίᾳ[2]) πρὸς Ἀρσάκην πολεμήσας,
E ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ
τῶν ἱστοριῶν. ἀναιρεθέντος γοῦν αὐτοῦ τὸν Ἀρσάκην θά-
πτοντα αὐτὸν λέγειν· „Ἔσφηλέ σε, Ἀντίοχε, θάρσος
καὶ μέθη. ἤλπιζες γὰρ ἐν μεγάλοις ποτηρίοις τὴν Ἀρσά-
κου[3]) βασιλείαν ἐκπιεῖν.“

„Ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν Ῥωμαῖοι
καθεῖλον, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος[4]) ἐν τῇ εἰκοστῇ, παρελ-
θὼν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας συνετέλει γάμους πεντή-
κοντα μὲν ἔτη γεγονώς, καὶ δύο τὰ μέγιστα τῶν ἔργων
ἀνειληφὼς τήν τε τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν, ὡς αὐτὸς
F ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον. ἐρασθεὶς
γοῦν παρθένου Χαλκιδικῆς κατὰ τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν
ἐφιλοτιμήσατο γῆμαι αὐτήν[5]), οἰνοπότης ὢν καὶ μέθαις
χαίρων· — ἦν δ᾽ αὐτὴ[6]) Κλεοπτολέμου μὲν θυγάτηρ
ἑνὸς τῶν ἐπιφανῶν, κάλλει δὲ πάσας ὑπερβάλλουσα· —
καὶ τοὺς γάμους συντελῶν ἐν τῇ Χαλκίδι, αὐτόθι διέτριψε
τὸν χειμῶνα, τῶν ἐνεστώτων οὐδ᾽ ἡντινοῦν[7]) ποιούμενος
πρόνοιαν. ἔθετο δὲ καὶ τῇ παιδὶ ὄνομα Εὔβοιαν. ἡττη-
θεὶς οὖν τῷ πολέμῳ ἔφυγεν ἐς[8]) Ἔφεσον μετὰ τῆς νεο-
γάμου.“ ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ αὐτὸς[9]) Πολύβιος[10]) ἱστορεῖ
C. 11. Ἄγρωνα τὸν[11]) Ἰλλυριῶν βασιλέα[12]) ἡσθέντα ἐπὶ τῷ
p. 440. νενικηκέναι τοὺς μέγα φρονοῦντας Αἰτωλούς, πολυπότην
ὄντα καὶ εἰς μέθας καὶ εὐωχίας τραπέντα πλευρίτιδι λη-
φθέντα ἀποθανεῖν. ἐν δὲ τῇ ἐνάτῃ καὶ εἰκοστῇ[13]) ὁ αὐ-
τὸς Γενθίωνά[14]) φησι τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα διὰ
τὴν πολυποσίαν πολλὰ ποιεῖν ἀσελγῆ κατὰ τὸν βίον,

1) codd. et p. 195. προσκ. vulg. 2) cod. Μηδείᾳ vulg. 3) om. V. 4) vol. 4. p. 132. 5) αὐτήν add. codd. 6) αὕτη Dind. 7) Schweigh. nisi quod ἥντιν᾽ οὖν. ἥντινα οὖν L. ἥντινα V. 8) εἰς Dindorf. e cod. 9) αὐτὸς add. cod. 10) c. 4. vol. 1. p. 228. 11) cod. τῶν vulg. 12) μέγα ἡσθ. vulg. μέγα om. cod. 13) cod. εἰκοστῇ ἐνάτῃ vulgo. 14) Γενθίωνα L.

νύκτωρ τε ἀεὶ καὶ μεθ' ἡμέραν μεθύοντα. ἀποκτείναντα
δὲ καὶ Πλεύρατον τὸν ἀδελφὸν γαμεῖν μέλλοντα τὴν Με-
νουνίου θυγατέρα, αὐτὸν γῆμαι τὴν παῖδα καὶ ὠμῶς
χρῆσθαι τοῖς ἀρχομένοις. καὶ Δημήτριον δέ φησι τὸν ἐκ B
τῆς Ῥώμης τὴν ὁμηρείαν διαφυγόντα, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ
τριακοστῇ [1]), βασιλεύσαντα Σύρων πολυπότην ὄντα τὸ
πλεῖστον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι. Ὀροφέρνην τε ὀλίγον
χρόνον Καππαδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς
πατρίους ἀγωγάς φησιν ἐν τῇ τριακοστῇ [2]) δευτέρᾳ, εἰσα-
γαγεῖν τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνητικὴν ἀσωτίαν.

Διόπερ ὁ θειότατος Πλάτων καλῶς νομοθετεῖ ἐν τῷ
δευτέρῳ [3]) „Τοὺς παῖδας μέχρι ἐτῶν [4]) ὀκτωκαίδεκα τὸ
παράπαν οἴνου μὴ γεύεσθαι [5])· οὐ γὰρ χρὴ πῦρ ἐπὶ πῦρ C
ὀχετεύειν· οἴνου δὲ μετρίου γεύεσθαι μέχρι τριάκοντα
ἐτῶν, μέθης δὲ καὶ πολυοινίας τὸ παράπαν τὸν νέον
ἀπέχεσθαι· τετταράκοντα δὲ ἐπιβαίνοντα ἐτῶν ἐν τοῖς
συσσιτίοις εὐωχηθέντα καλεῖν τούς τε ἄλλους θεοὺς καὶ
δὴ Διόνυσον παρακαλεῖν εἰς τὴν τῶν πρεσβυτῶν τελετὴν
ἅμα καὶ παιδείαν [6]), ἣν τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς
τοῦ γήρως αὐστηρότητος ἐδωρήσατο τὸν οἶνον φάρμακον,
ὥστε ἀνηβᾶν ἡμᾶς καὶ δυσθυμίας λήθην γίγνεσθαι.“ καὶ
ἑξῆς [7]) δέ φησι· „Λόγος καὶ φήμη ὑποῤῥεῖ, ὡς ὁ θεὸς D
οὗτος ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς Ἥρας διεφορήθη τῆς ψυχῆς τὴν
γνώμην· διὸ τάς τε βακχείας καὶ τὴν μανικὴν πᾶσαν
ἐμβάλλει χορείαν τιμωρούμενος· ὅθεν καὶ τὸν οἶνον ἐπὶ
τοῦτ' αὐτὸ δεδώρηται.“

Φάλαικος δ' ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι γυναῖκά τινα ἀνα-
γράφει πολυπότιν [8]), Κλεὼ ὄνομα·

[9]) Χρυσωτὸν κροκόεντα περιζώσασα χιτῶνα,
τόνδε [10]) Διωνύσῳ [11]) δῶρον ἔδωκε Κλεώ,
οὕνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἴσα δὲ πίνειν
οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδαμά πω [12]). E

ὅτι δὲ φίλοινον τὸ τῶν γυναικῶν γένος, κοινόν. οὐκ ἀχα-

1) vol. 4. p. 613. 2) vol. 4. p. 583. 3) p. 660. A. 4) cod. μέχρις ἐτῶν L. μέχρι τῶν V. 5) codd. γεύσασθαι v. 6) παιδιὰν L. e Plat. 7) p. 672. B. 8) codd. πολυπότην vulgo. 9) Anth. Pal. 2. p. 789. 10) Casaub. τῷδε vulgo. 11) cod. Διοννύσῳ V. Διονύσῳ L. 12) Toup. οὐδ' ἅμα πω vulgo.

ρίστως δὲ καὶ ὁ Ξέναρχος ἐν τῷ Πεντάθλῳ γυναῖκά τινα εἰσάγει Φρικτότατον ὅρκον ὀμνύουσαν τόνδε·

Ἐμοὶ γένοιτο, σοῦ ζώσης, τέκνον,
ἐλεύθερον ποιοῦσαν οἶνον ἀποθανεῖν.

παρὰ Ῥωμαίοις δέ, ὥς Φησι Πολύβιος[1]) ἐν τῇ ἕκτῃ, ἀπείρηται γυναιξὶ πίνειν οἶνον. τὸν δὲ καλούμενον πάσσον πίνουσι. τοῦτο δὲ ποιεῖται μὲν ἐκ τῆς ἀσταΦίδος, καὶ
F ἔστι παραπλήσιος πινόμενος τῷ Αἰγοσθενίτῃ τῷ γλυκεῖ[2]) καὶ τῷ Κρητικῷ. διὸ πρὸς τὸ κατεπεῖγον τοῦ δίψους χῶνται αὐτῷ. λαθεῖν δέ ἐστιν ἀδύνατον τὴν γυναῖκα πιοῦσαν οἶνον. πρῶτον μὲν γὰρ οὐδ' ἔχει οἴνου κυρείαν[3]) ἡ γυνή· πρὸς δὲ τούτοις Φιλεῖν δεῖ τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἑαυτῆς καὶ τοὺς τοῦ ἀνδρὸς ἕως ἐξανεψιῶν[4]), καὶ τοῦτο ποιεῖν καθ' ἡμέραν, ὁπόταν ἴδῃ πρῶτον. Λοιπὸν ἀδήλου τῆς ἐντυχίας οὔσης τίσιν ἀπαντήσει[5]), Φυλάσσεται· τὸ
p. 441. γὰρ πρᾶγμα, κἂν γεύσηται μόνον, οὐ προσδεῖ διαβολῆς.
Ἄλκιμος δ' ὁ Σικελιώτης ἐν τῇ ἐπιγραΦομένῃ τῶν βίβλων Ἰταλικῇ πάσας Φησὶ τὰς[6]) ἐν Ἰταλίᾳ γυναῖκας μὴ πίνειν οἶνον ἀπὸ ταύτης τῆς[7]) αἰτίας. „Ἡρακλῆς περὶ τὴν Κροτωνιᾶτιν γενόμενος ἐπεὶ πρός τινα οἰκίαν οὖσαν παρὰ τὴν ὁδὸν διψῶν ἀΦίκετο, προσελθὼν ᾔτει πιεῖν ἐντεῦθεν. ἔτυχε δ' ἡ γυνὴ τοῦ τὴν οἰκίαν κεκτημένου πίθον οἴνου λαθραίως ὑποίξασα· καὶ πρὸς μὲν τὸν ἄνδρα δεινὸν ἔΦη ποιήσειν αὐτόν, εἰ ξένου χάριν τὸν πίθον τοῦτον ἀνοίξειεν, ὕδωρ δ' ἐκέλευσεν αὐτὸν προσενεγκεῖν·
B Ἡρακλῆς δ' ἐπὶ θύραις ἑστὼς καὶ ἀκούσας ταῦτα, τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σΦόδρα ἐπῄνεσεν· ὃν καὶ[8]) ἐκέλευσεν αὐτὸν παρελθόντα εἴσω σκοπεῖν τὸν πίθον. καὶ ὃς εἰσελθὼν λίθινον εὗρε τὸν πίθον γεγονότα. τούτου δὲ τὸ σημεῖον ἔτι καὶ νῦν ἐστιν ἐν ταῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶ πάσαις, ἐν αἰσχρῷ κεῖσθαι τὸ πίνειν οἶνον, διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν.“

Οἷαι δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μεθύουσαι αἱ γυναῖκες, παραδίδωσιν Ἀντιφάνης μὲν ἐν τῇ Ἀκοντιζομένῃ οὕτω·

1) 2. p. 454. 2) Dindorf. τῷ *Αἰγοσθενίτῃ γλυκεῖ* Schw. τῷ *Αἰγοσθενείῳ γλυκεῖ* Casaub. τῷ αἰγοσθενεῖ τῷ γλυκεῖ vulg. 3) cod. *κυρίαν* vulg. 4) cod. *ἐξανεψίων* vulg. 5) ἀπαντήσῃ V. 6) τὰς addunt codd. 7) τῆς add. Dind. 8) καὶ add. codd.

Γείτων ἐστί τις C
κάπηλος, οὗτος εὐθύς, ὅταν ἔλθω[1]) ποτὲ
διψῶσα, μόνος οἶδ' ὥς γέ μοι κεράννυται,
οὔθ' ὑδαρὲς οὔτ' ἄκρατον. οἶδα δ' ἐγώ ποτε
πιοῦσα.

καὶ ἐν Μύστιδι — γυναῖκες δ' εἰσὶν αἱ διαλεγόμεναι —
Βούλει καὶ σὺ, φιλτάτη,
πιεῖν; Β. καλῶς ἔχοιμι. Α. τοιγαροῦν φέρε.
*μέχρι γὰρ τρ..ῶν * [2]) φασι τιμᾶν τοὺς θεούς.*

Ἄλεξις δ' Ὀρχηστρίδι·
Γυναιξὶ δ' ἀρκεῖ πάντ', ἐὰν οἶνος παρῇ
πίνειν διαρκής. Β. ἀλλὰ μὴν, νὴ τὼ θεώ, D
ἔσται γ' ὅσον ἂν βουλώμεθ', ἔσται καὶ μάλα
ἡδύς γ', ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός,
λέγων[3]), γέρων γε δαιμονίως. Α. ἀσπάζομαι
γραῦν σφίγγα[4]).

ἐν δὲ Δὶς[5]) πενθοῦντι, Ζωπύρας τινὸς μνημονεύων[6]) φησὶ καί· „Ζωπύρα[7]) οἰνηρὸν ἀγγεῖον.“ Ἀντιφάνης Βάκχαις·
Ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα,
ὅστις γαμεῖ γυναῖκα, πλὴν ἐν τοῖς Σκύθαις·
ἐκεῖ μόνον γὰρ οὐ[8]) φύετ' ἄμπελος. E

Ξέναρχος Πεντάθλῳ·
Ὅρκον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.

Πλάτων Φάωνι διηγούμενος ὅσα διὰ τὸν οἶνον συμβαίνει ταῖς[9]) γυναιξί φησιν·
*Εἶεν, γυναῖκες, * *[10]) ὡς ὑμῖν πάλαι*
οἶνον γενέσθαι τὴν ἄνοιαν εὔχομαι.
ὑμῖν γὰρ οὐδὲν[11]), καθάπερ ἡ παροιμία,
ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεῖναί μοι δοκεῖ.
εἰ γὰρ Φάωνα δεῖσθ' ἰδεῖν, προτέλεια δεῖ
ὑμᾶς ποιῆσαι πολλὰ πρότερον τοιαδί. F
πρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ κουροτρόφῳ προθύεται
πλακοῦς ἐνόρχης, ἄμυλος ἐγκύμων, κίχλαι
ἑκκαίδεχ' ὁλόκληροι μέλιτι μεμιγμέναι[12]),
λαγῷα δώδεκ', ἐπισέληνα. τἄλλα δὲ

1) Casaub. *ἐλθὼν* vulgo. 2) lacunam indic. Dindorf. 3) corruptum. 4) post *σφίγγα* vulgo additur: *πρὸς ἐμέ γ' ὡς αἰνίγματα λέγι* (*λέγει* Dalecamp.) *καὶ τὰ λοιπά.* quae ab aliena manu addita eieci. 5) *Δὶς* Reines. 6) *τινὸς μνημονεύων* add. cod. 7) *ζώπυρα* vulg. corr. Schw. 8) codd. *οὔτι* vulg. 9) *ταῖς* om. V. 10) lacun. indic. Dindorf. *εἰκότως* Iacobs. 11) cod. *οὐθὲν* vulg. 12) Heringa. *διαμεμιγμέναι* vulg.

ἤδη τοιαῦτ' ἄττ'[1]) εὐτελέστατ'. ἄκουε δή.
βολβῶν μὲν Ὀρθάνῃ[2]) τρί' ἡμιεκτέα[3]),
Κονισάλῳ δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν
p. 442. μύρτων πινακίσκος χειρὶ παρατετιλμένων·
λύχνων γὰρ ὀσμὰς οὐ φιλοῦσι δαίμονες·
πύργης τετάρτης[4]) κυσί τε καὶ κυνηγέταις·
Λόρδωνι[5]) δραχμή, Κυβδάσῳ[6]) τριώβολον,
ἥρῳ Κέλητι δέρμα καὶ θυλήματα.
ταῦτ' ἐστὶ τἀναλώματ'. εἰ μὲν οὖν τάδε
προσοίσετ' εἰσέλθοιτ' ἄν· εἰ δὲ μή, μάτην
ἔξεστιν ὑμῖν[7]) διὰ κενῆς κινητιᾶν.

Ἀξιόνικος δ' ἐν Φιλίννῃ[8]) φησί·

Γυναικὶ δὴ πίστευε μὴ πίνειν ὕδωρ.

Καὶ ὅλα δὲ ἔθνη περὶ μέθας διατρίβοντα μνήμης C. 12. ἠξίωται. Βαίτων γοῦν ὁ Ἀλεξάνδρου βηματιστὴς ἐν τῷ B ἐπιγραφομένῳ Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας, καὶ Ἀμύντας ἐν τοῖς Σταθμοῖς τὸ τῶν Ταπύρων ἔθνος φησὶν οὕτω φίλοινον εἶναι, ὡς καὶ ἀλείμματι ἄλλῳ μηδενὶ χρῆσθαι ἢ τῷ οἴνῳ. τὰ δ' αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Κτησίας ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν φόρων. οὗτος δὲ καὶ δικαιοτάτους αὐτοὺς λέγει εἶναι. Ἁρμόδιος δὲ ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν παρὰ Φιγαλεῦσι νομίμων φιλοπότας φησὶ γενέσθαι Φιγαλεῖς, Μεσσηνίοις ἀστυγείτονας ὄντας, καὶ C ἀποδημεῖν ἐθισθέντας. Φύλαρχος ἐν ἕκτῃ[9]) Βυζαντίους οἰνόφλυγας ὄντας ἐν τοῖς καπηλείοις οἰκεῖν, ἐκμισθώσαντας τοὺς ἑαυτῶν θαλάμους μετὰ τῶν γυναικῶν τοῖς ξένοις· πολεμίας σάλπιγγος οὐδ' ἐν ὕπνοις ὑπομένοντας ἀκοῦσαι. διὸ καὶ πολεμουμένων ποτὲ αὐτῶν καὶ οὐ προσκαρτερούντων τοῖς τείχεσι, Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς ἐκέλευσε τὰ καπηλεῖα ἐπὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγεῖν, καὶ μόλις ποτὲ ἐπαύσαντο λιποτακτοῦντες[10]), ὥς φησι Δάμων ἐν τῷ περὶ Βυζαντίου. Μένανδρος[11]) δ' ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Αὐλητρίδι·

D Πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον. ὅλην ἐπίνομεν

1) Sic e coniectura Dindorf. τοιαῦτά γ' Casaub. ταῦτ' vulgo. 2) Dindorf. Ὀρθάννῃ vulgo. 3) Casaubon. τριημίεκτα vulg. 4) πυγῆς τετάρτη Iacobs. 5) Casaub. Λόρδωνι vulg. 6) Dalecamp. κύβδασοι vulg. 7) codd. ἡμῖν vulg. 8) codd. Φιλίνῃ vulg. 9) ἕκτῳ L. 10) cod. λειποτακτοῦντες vulg. 11) p. 26.

τὴν νύκτα διὰ σέ, καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ.
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων.

ωμῳδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι Ἀργεῖοι μὲν καὶ Τιρύνθιοι ὑπ' Φίππου ἐν Βουσίριδι. ποιεῖ δὲ τὸν Ἡρακλέα λέγοντα·

Οὐκ οἶσθά μ' ὄντα, πρὸς θεῶν, Τιρύνθιον
Ἀργεῖον; οἳ μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας
πάσας μάχονται. Β. τοιγαροῦν φεύγουσ' ἀεί. E

ιλησίους δ' Εὔβουλος ἐν Κατακολλωμένῳ ὑβριστὰς εἶ-ί φησι μεθυσθέντας. Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ ὅλεις ἐπιγραμμάτων περὶ Ἠλείων λέγων[1]) παρατίθεται ιδε τὸ ἐπίγραμμα·

Ἦλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται. οἷος ἑκάστου
οἶκος, τοίη δὴ καὶ ξυνάπασα πόλις.

Θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ περὶ Χαλδέων ἱστορῶν τῶν ἐν Θρᾴκῃ φησίν· „Ἐτύγχανον γὰρ ὧν μὲν βελτίστων ἐπιτηδευμάτων ὑπερορῶντες, ἐπὶ δὲ ιὺς πότους καὶ ῥᾳθυμίαν καὶ πολλὴν ἀκολασίαν ὡρμη- F ντες ἐπιεικῶς. τὸ δ' εἰσὶ πάντες οἱ Θρᾷκες πολυπόται. ὸ καὶ Καλλίμαχος[2]) ἔφη·

Καὶ γὰρ ὁ Θρηικίην μὲν ἀπέστυγε χανδὸν ἄμυστιν
οἰνοποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ."

ι δὲ τῇ πεντηκοστῇ ὁ Θεόπομπος περὶ Μηθυμναίων τάδε ἔγει· „Καὶ τὰ μὲν ἐπιτήδεια προσφερομένους πολυτελῶς, ιτὰ τοῦ κατακεῖσθαι καὶ πίνειν· ἔργον δ' οὐδὲν ἄξιον ὧν ἀναλωμάτων ποιοῦντας. ἔπαυσεν οὖν αὐτοὺς τούτων λεομένης ὁ τύραννος, ὁ καὶ τὰς μαστροποὺς τὰς εἰθι- p. 443. ιένας προαγωγεύειν τὰς ἐλευθέρας γυναῖκας, τρεῖς ἢ τέτ-ερας τὰς ἐπιφανεστάτας πορευομένας ἐνδήσας εἰς σάκκους ιαταποντίσαι τισὶ προστάξας." καὶ Ἕρμιππος δὲ ἐν τοῖς ερὶ τῶν ἑπτὰ σοφῶν Περίανδρον τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Φιλιππικῶν „Ἰλλυριοὶ (φησί) δειπνοῦσι ιαθήμενοι καὶ πίνουσιν. ἄγουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας εἰς ὰς συνουσίας· καὶ καλὸν αὐταῖς προπίνειν οἷς ἂν τύχωσι ῶν παρόντων. ἐκ δὲ τῶν συμποσίων αὗται τοὺς ἄνδρας B πάγουσι. καὶ κακόβιοι δὲ πάντες εἰσί, καὶ ζώννυνται ὰς κοιλίας ζώναις πλατείαις, ὅταν πίνωσι. καὶ τοῦτο ὲν πρῶτον μετρίως[3]) ποιοῦσιν, ἐπειδὰν δὲ σφοδρότερον ίνωσι, μᾶλλον ἀεὶ συνάγουσι τὴν ζώνην." Ἀριαῖοι δὲ

1) add. λέγων codd. 2) Fr. 109. 3) codd. μέτρια v.

(φησὶ) κέκτηνται προσπελατῶν, ὥσπερ εἱλώτων[1]), τριά-
κοντα μυριάδας. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν μεθύουσι καὶ
ποιοῦνται συνουσίας καὶ διάκεινται πρὸς ἐδωδὴν καὶ πόσιν
ἀκρατέστερον. διὸ καὶ Κελτοὶ πολεμοῦντες αὐτοῖς καὶ εἰ-
C δότες αὐτῶν τὴν ἀκρασίαν παρήγγειλαν ἅπασι τοῖς στρα-
τιώταις, δεῖπνον ὡς λαμπρότατον παρασκευάσαντας κατὰ
σκηνὴν ἐμβαλεῖν εἰς τὰ σιτία πόαν τινὰ φαρμακώδη δυνα-
μένην διακόπτειν τὰς κοιλίας καὶ διακαθαίρειν. γενομένου
δὲ τούτου, οἱ μὲν αὐτῶν καταληφθέντες ὑπὸ τῶν Κελ-
τῶν[2]) ἀπώλοντο, οἱ δὲ καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς ἔρριψαν[3])
ἑαυτοὺς ἀκράτορες τῶν γαστέρων γενόμενοι."

Τοιαῦτα πολλὰ[4]) ἐφεξῆς καταλέξαντος τοῦ Δημο-
κρίτου ὁ Ποντιανὸς ἔφη, πάντων τούτων εἶναι τῶν δεινῶν
D μητρόπολιν τὸν οἶνον, δι' ὃν καὶ τὰς μέθας καὶ τὰς μα-
νίας ἔτι δὲ καὶ τὰς παροινίας γίγνεσθαι· οὗ τοὺς[5]) ἐκ-
παθῶς μεταλαμβάνοντας οὐ κακῶς οὖν ὁ[6]) χαλκοῦς ἐπι-
καλούμενος Διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυλίκων ἐρέτας ἔφη·

Καί τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίᾳ Διονύσου,
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται
[7]) * * *περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλε.*

Ἄλεξις δ' ἐν Κουρίδι περί τινος πλέον πιόντος διαλεγό-
μενός φησιν·

Ὁ μὲν οὖν ἐμὸς υἱός, οἷον ὑμεῖς ἀρτίως
εἴδετε, τοιοῦτος γέγονεν· Οἰνοπίων τις ἢ
E *Μάρων τις ἢ Κάπηλος ἢ* *[8]) *Τιμοκλῆς*
μεθύει γὰρ οὐδὲν ἧττον[9]). *ὁ δ' ἕτερος τί ἂν*
τύχοιμ' ὀνομάσας; βῶλος, ἄροτρον, γηγενὴς
ἄνθρωπος.

χαλεπὸν οὖν ἐστιν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μεθύειν· καὶ καλῶς
πρὸς τοὺς οὕτω λάπτοντας[10]) τὸν οἶνον ὁ αὐτὸς Ἄλεξις
ἐν Ὀπώρᾳ — ἑταίρας δὲ ὄνομα τὸ δρᾶμα ἔχει — φησίν·
„Οἶνον πολὺν οὐ κεκραμένον πίνεις μεστὸς ὤν, κοὐκ
ἐξεμεῖς;" κἀν Δακτυλίῳ·

Εἶτ' οὐχ ἁπάντων ἐστὶ τὸ μεθύειν κακὸν
F *μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον;*

1) cod. *εἱλώτων* v. 2) *ὑπὸ τ. Κ.* om. V. 3) *αὑτοὺς ἔρριψαν* Dindorf. *αὐτοὺς ἔρριψαν* cdd. 4) codd. *τοιαῦτα καὶ πολλὰ* v. 5) codd. *οὗτος* V. *οὕτως* L. 6) *οὖν* om. Dind. e codd. 7) Lacunam indic. Dind. 8) *τις* Porsonus. *καὶ* Dind. coniec. 9) Porson. *ἕτερον* v. 10) cod. *οὕτως βλάπτοντας* vulgo.

ιὰν Ἐπιτρόπῳ δ' ἔφη·

Πολὺς γὰρ οἶνος πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ:

ζρωβύλος τ' ἐν Ἀπολιπούσῃ[1])·

Τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τιν' ἡδονὴν ἔχει,
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις;

ιὐ χρὴ οὖν μεθύειν. καὶ γὰρ „Δημοκρατουμένη πόλις,
φησὶν ὁ Πλάτων ἐν ὀγδόῃ Πολιτείας[2]), ἐλευθερίας διψή-
σασα ἢν κακῶν οἰνοχόων προστατούντων[3]) τύχῃ, καὶ p. 444.
πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὐτῆς[4]) μεθυσθῇ, τοὺς
ἔρχοντας δή, ἂν μὴ πάνυ πρᾷοι ὦσι καὶ πολλὴν παρέχωσι
τὴν ἐλευθερίαν, κολάζει αἰτιωμένη ὡς μιαρούς τε καὶ
ὀλιγαρχικούς, τοὺς δὲ κατηκόους τῶν ἀρχόντων προπηλακί-
ζει." ἐν δὲ τῷ τῶν Νόμων ἕκτῳ[5]) φησί· „Τὴν πόλιν δεῖ[6])
εἶναι δίκην κεκραμένην κρατῆρος[7]), οὗ μαινόμενος μὲν ὁ
οἶνος ἐγκεχυμένος[8]) ζεῖ, κολαζόμενος δὲ ὑπὸ νήφοντος
ἑτέρου θεοῦ καλὴν κοινωνίαν λαβὼν ἀγαθὸν πόμα[9]) καὶ B
μέτριον ἀπεργάζεται."

Τὸ γὰρ παροινεῖν ἐκ τοῦ μεθύειν γίνεται. διὸ καὶ
Ἀντιφάνης ἐν Ἀρκαδίᾳ φησίν·

Οὔτε γὰρ νήφοντα δεῖ
οὐδαμοῦ, πάτερ, παροινεῖν, οὔθ' ὅταν πίνειν δέῃ,
νοῦν ἔχειν. ὅστις δὲ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
** * *[10]) μικρῷ πεποιθὼς ἀθλίῳ νομίσματι,*
εἰς ἄφοδον ἐλθὼν ὅμοιον πᾶσιν αὐτὸν[11]) ὄψεται,
ἂν[12]) σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια, C
τὰς φλέβας θ' ὅποι φέρονται, τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω
τεταμένας[13]), δι' ὧν ὁ θνητὸς πᾶς κυβερνᾶται βίος.

ἐν δὲ Αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ πλέον
πίνοντες φησί·

Μακαρεὺς ἔρωτι τῶν ὁμοσπόρων μιᾶς
πληγεὶς τέως μὲν ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς,
κατεῖχέ θ' αὐτόν· εἶτα παραλαβών ποτε
οἶνον στρατηγόν, ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει
τὴν τόλμαν εἰς τὸ πρόσθε[14]) τῆς εὐβουλίας, D
νύκτωρ ἀναστὰς ἔτυχεν ὧν ἠβούλετο.

1) codd. ἀπολειπούσῃ v. 2) p. 562. C. 3) cod. προστατ-
τόντων vulgo. 4) Plato et Athen. p. 125. C. αὕτη vulgo.
5) p. 773. C. 6) εἶναι δεῖ δίκην Dind. e codd. 7) κρατῆρος
κεκραμένην L e Platon. 8) ἐκκεχ. V. 9) πῶμα Dindorf.
10) Lacunam indicavit Dindorf. 11) codd. αὐτὸν vulgo.
12) Schw. ἐὰν v. 13) additum e codd. 14) codd. πρόσθεν v.

*καλῶς οὖν ἄρα καὶ Ἀριστοφάνης Ἀφροδίτης γάλα τὸν οἶ-
νον ἔφη εἰπών·*

Ἡδύς γε[1]*) πίνειν οἶνος Ἀφροδίτης γάλα.*

*ὃν πολὺν σπῶντες ἔνιοι παρανόμων ἀφροδισίων ὄρεξιν
λαμβάνουσιν.*

*Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς καὶ | ἐξοίνους τινὰς κέκληκε
λέγων οὕτως· „Κομηὼν καὶ Ῥοδοφῶν τῶν ἐν Ῥόδῳ πολι-
τευσαμένων ὄντες ἦσαν ἔξοινοι. καὶ ὁ Κομηὼν εἰς κυβευ-
τὴν σκώπτων τὸν Ῥοδοφῶντα ἔλεγεν·*

E *Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι κυβευταί*[2]*).*

Ῥοδοφῶν τε ἔλεγεν[3]*) τὴν περὶ τὰς γυναῖκας σπουδὴν καὶ
τὴν ἀκρασίαν ὠνείδιζεν, οὐδεμιᾶς ἀπεχόμενος λοιδορίας."
Θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν περὶ ἄλλου
Ῥοδίου διαλεγόμενός φησι· „Τοῦ Ἡγησιλόχου τὰ μὲν
ἀχρείου γεγονότος ὑπὸ οἰνοφλυγίας καὶ κύβων, καὶ παν-
τάπασιν οὐκ ἔχοντος ἀξίωμα*[4]*) παρὰ τοῖς Ῥοδίοις, ἀλλὰ*
F *διαβεβλημένου διὰ τὴν ἀσωτίαν τὴν τοῦ βίου, καὶ παρὰ
τοῖς ἑταίροις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις πολίταις." εἶθ' ἑξῆς
λέγων περὶ τῆς ὀλιγαρχίας, ἣν κατεστήσατο μετὰ τῶν
φίλων ἐπιφέρει· „Καὶ πολλὰς μὲν γυναῖκας εὐγενεῖς καὶ
τῶν πρώτων ἀνθρώπων ᾔσχυναν· οὐκ ὀλίγους δὲ παῖδας καὶ
νεανίσκους διέφθειραν· εἰς τοῦτο δὲ προέβησαν ἀσελγείας,
ὥστε καὶ κυβεύειν ἠξίωσαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν
γυναικῶν τῶν ἐλευθέρων, καὶ διωμολογοῦντο τοὺς ἐλάττω
τοῖς ἀστραγάλοις βάλλοντας ἥντινα χρὴ τῶν πολιτίδων*
p.445. *τῷ νικῶντι εἰς συνουσίαν ἀγαγεῖν, οὐδεμίαν ὑπεξαιρού-
μενοι πρόφασιν, ἀλλ' ὅπως ἂν ἕκαστος ᾖ*[5]*) δυνατός, πεί-
θων ἢ βιαζόμενος, οὕτω προστάττοντες ἄγειν. καὶ ταύτην
τὴν κυβείαν ἔπαιζον μὲν*[6]*) καὶ τῶν ἄλλων Ῥοδίων τινές,
ἐπιφανέστατα δὲ καὶ πλειστάκις αὐτὸς ὁ Ἡγησίλοχος ὁ*
C. 13. *προστατεῖν τῆς πόλεως ἀξιῶν." Ἀνθέας δὲ ὁ Λίνδιος,
συγγενὴς δὲ εἶναι φάσκων Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, ὥς
φησι Φιλόδημος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθίων, πρεσ-
βύτερος καὶ εὐδαίμων ἄνθρωπος εὐφυής τε περὶ ποίησιν*
B *ὤν, πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν, ἐσθῆτα*[7]*) Διονυσιακὴν
φορῶν καὶ πολλοὺς τρέφων συμβάκχους*[8]*). ἐξῆγέ τε κῶ-*

1) Porsonus. *τε* vulg. 2) Iliad. *Θ*, 102. 3) corruptum. *ἐκείνῳ* aut *Κομηῶνι* Schweigh. 4) Casaub. *ἰδίωμα* vulgo. 5) Dind. *ἦν* vulg. 6) *μέν* add. cod. 7) *ἐσθῆτά τε* Dind. e codd. 8) cod. *συμμάχους* vulg.

μου ἀεὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. καὶ πρῶτος εὗρε τὴν διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποίησιν, ᾗ Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος ὕστερον ἐχρήσατο ἐν τοῖς καταλογάδην ἰάμβοις. οὗτος δὲ καὶ κωμῳδίας ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῶν ποιημάτων, ἃ ἐξῆρχε τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ[1]) φαλλοφοροῦσι.

Τούτων ἀκούσας ὁ Οὐλπιανός, ὁ δὲ πάροινος, ἔφη, καλέ μου Ποντιανέ, παρὰ τίνι κεῖται; καὶ ὃς ἔφη· C

Ἀπολεῖς μ' ἐρωτῶν

κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθων

καὶ σὺ χὠ[2]) νέος τρόπος,
ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος.

ἐπεὶ δὲ πάντων ἡμᾶς εὐθύνας σοι διδόναι κέκριται, Ἀντιφάνης ἐν Λυδῷ εἴρηκε·

Κολχὶς ἄνθρωπος πάροινος.

σὺ δὲ παροινῶν καὶ μεθύων οὐδέπω κόρον ἔχεις, οὐδ' ἐπὶ νοῦν λαμβάνεις, ὅτι ὑπὸ μέθης ἀπέθανεν Εὐμένης ὁ Περγαμηνός, ὁ Φιλεταίρου τοῦ Περγάμου βασιλεύσαντος ἀδελφιδοῦς, ὡς ἱστορεῖ Κτησικλῆς ἐν τρίτῳ Χρόνων. ἀλλ' οὐ Περσεὺς ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων καθαιρεθείς· κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον ἐμιμήσατο. οὔτε γὰρ περὶ γυναῖκας ἐσπουδάκει οὔτε φίλοινος ἦν, ἀλλὰ καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε δειπνῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἱστορεῖ Πολύβιος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ[3]). σὺ δέ, ὦ Οὐλπιανέ, ἀρρυθμοπότης μὲν[4]) εἶ, κατὰ τὸν Φλιάσιον Τίμωνα. οὕτως γὰρ ἐκεῖνος ὠνόμασε τοὺς τὸν πολὺν σπῶντας οἶνον ἄκρατον ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν σίλλων· E

Ἠδὲ βαρὺν βουπλῆγα, τομώτερον ἢ Λυκόεργος,
ὅς ῥα Διωνύσου[5]) ἀρρυθμοπότας ἐπέκοπτεν,
ἐκ δὲ ῥυτὰ ῥίπτασκεν ἀπληστοίνους τ' ἀρυσαίνας[6]).

οὐ ποτικὸς δέ. ὠνόμασε δὲ ποτικὸν Ἀλκαῖος Γανυμήδει οὕτως[7]) ὅτι δὲ τὸ μεθύειν καὶ τὰς ὄψεις ἡμῶν πλανᾷ σαφῶς ἔδειξεν Ἀνάχαρσις δι' ὧν εἴρηκε, δηλώσας ὅτι F ψευδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι γίγνονται. συμπότης γάρ τις ἰδὼν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐν τῷ συμποσίῳ ἔφη, Ὦ Ἀνάχαρσι, γυναῖκα γεγάμηκας αἰσχράν. καὶ ὃς ἔφη, Πάνυ

1) αὐτοῦ Dind. e cod. 2) καὶ ὁ vulgo. Corr. Dind. 3) vol. 4. p. 344. 4) μὲν om. V. 5) cod. Διωνύσου vulg. 6) ἀρυταίνας v. Corr. e p. 424. B. 7) Exciderunt nonnulla.

γε κἀμοὶ δοκεῖ· ἀλλά μοι ἔγχεον, ὦ παῖ, ποτήριον ἀκρατέστερον, ὅπως αὐτὴν καλὴν ποιήσω.

Μετὰ ταῦτα ὁ Οὐλπιανὸς προπιών[1]) τινι τῶν ἑταίρων ἔφη, Ἀλλὰ κατὰ τὸν Ἀντιφάνην, ὦ Φιλότης, ὅς ἐν Ἀγροίκοις φησίν·

p. 446. Ὅλην μύσας[2]) ἔκπινε. Β. μέγα τὸ φορτίον.
Α. οὐχ ὅστις αὐτῆς ἐστιν ἐμπείρως ἔχων.

πῖθι οὖν, ὦ ἑταῖρε. καὶ

Μὴ μεστὰς ἀεὶ
ἕλκωμεν,

(ὁ αὐτός φησιν Ἀντιφάνης ἐν τῷ Τραυματίᾳ)

ἀλλὰ καὶ λογισμὸς εἰς μέσον
παρᾳξάτω[3]) τις, καί τι καὶ μελίσκιον,
λόγων[4]) στροφὴ παρελθέτω τις. ἡδύ τοι[5])
ἐστὶν μεταβολὴ παντὸς ἔργου[6]) πλὴν ἑνός.

παραδίδου δ' ἑξῆς ἐμοὶ οἶνον ἀρκεσίγυιον,

ὡς ἔφασκ' Εὐριπίδης.

B Α. Εὐριπίδης γὰρ τοῦτ' ἔφασκεν; Β. ἀλλὰ τίς;
Α. Φιλόξενος δήπουθεν. Β. οὐδὲν[7]) διαφέρει,
ὦ τᾶν[8]) ἐλέγχεις μ' ἕνεκα συλλαβῆς μιᾶς.

καὶ ὅς, Τὸ δὲ πῖθι τίς εἴρηκεν; Ἀπεσκοτώθης, φίλτατε, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, σπάσας οἴνου τοσοῦτον[9]). παρὰ Κρατίνῳ ἔχεις ἐν Ὀδυσσεῦσι·

Τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη καὶ τοὔνομά μ' εὐθὺς ἐρώτα.

καὶ Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι·

C Σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι. Β. τοῦτο μέν σοι πείσομαι·
καὶ γάρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους
τοῦ τῆς ἑορτῆς. οὗ μὲν ἦμεν[10]) ἄρτι γὰρ
ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων ἐπίνομεν·
τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ'[11]) οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε,
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας[12]) οὕνεκα.

D καὶ Δίφιλος ἐν Βαλανείῳ·

1) προπίων vulgo. Corr. Schweigh. 2) cod. nisi quod ολη ην. ὅλην καμμύσας vulg. 3) Meinekius. παταξάτω v. 4) λέγων vulgo. Corr. Porsonus et posuit post στροφή. Olim legebatur ante ἐστὶν μεταβολή. 5) Porsonus. ἡ αὐτὴ vulg. 6) codd. ἔργα vulg. 7) Schw. οὐθὲν vulg. 8) τὰν vulg. Corr. Dind. 9) τοσούτου vulg. 10) Sic e vestigiis cod. οὐ μέμνημεν vulgo. 11) πόλλ' ἀγαθὰ vulgo. Correctum e p. 494. D. 12) codd. ἀσφαλείας vulg.

Ἔγχεον[1]) *μεστήν· τὸ θνητὸν περικάλυπτε τῷ θεῷ.*
πῖθι. ταῦτα γὰρ παρ'[2]) *ἡμῶν Διὸς ἑταιρείου*[3]), *πάτερ.*

Ἀμειψίας Σφενδόνῃ[4])·

Λαγὸν[5]) *ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.*

Μένανδρος[6]) Αὐλητρίδι[7])·

Ἑλλέβορον[8]) *ἤδη πώποτ' ἔπιες, Σωσία*[9]);
B. ἅπαξ. A. πάλιν οὖν[10]) *πῖθι· μαίνει*[11]) *γὰρ κακῶς.*

Πίομαι δὲ ἄνευ τοῦ υ λεκτέον, ἐκτείνοντας δὲ τὸ ι. οὕτω γὰρ ἔχει καὶ τὸ Ὁμηρικόν[12])·

Πιόμεν'[13]) *ἐκ ποτάνης.*

καὶ Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι[14])· E

Κοὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ[15]) *ποτηρίου.*

καὶ ἐν ἄλλοις·

Πικρότατον οἶνον τήμερον πίει[16]).

τάχα ὡς ἀπὸ τοῦ πιοῦμαι[17]). ἐνίοτε δὲ καὶ συστέλλουσι τὸ ι. ὡς Πλάτων ἐν Ταῖς ἀφ' ἱερῶν·

Οὐδ' ὅστις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα.

καὶ ἐν Σύρφακι· „Καὶ πίεσθ' ὕδωρ πολύ." πίε[18]) δὲ δισυλλάβως Μένανδρος ἐν Ἐγχειριδίῳ[19])·

Πίε[20]). *B. πιεῖν ἀναγκάσω*
τὴν ἱερόσυλον πρῶτα.

καὶ „Τῆ πίε[21])," καὶ πῖνε[22]). καὶ σὺ οὖν, ὦ ἑταῖρε, F κατὰ τὸν Ἄλεξιν, ὃς ἐν Διδύμοις φησί·

Τούτῳ πρόπιθ', ἵνα καὐτὸς[23]) *ἄλλῳ.*

καὶ γένηται ἡ παρ' Ἀνακρέοντι καλουμένη ἐπίστιος. φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός·

[24]) *Μηδ', ὥστε κῦμα πόντιον,*
λάλαζε τῇ πολυκρότῃ p. 447.
σὺν Γαστροδώρῃ, καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

τοῦτο δ' ἡμεῖς ἀνίσωνα φαμέν.

1) Grot. ἔκχεον v. 2) παρ' add. Iacobs. 3) ἑταιρίου vulgo. 4) Casaub. Φιλώνι vulgo. 5) cod. et p. 400. C. λαγῶν vulg. 6) p. 28. 7) Dind. Αὐλητρίαι vulg. 8) Heringa. βάλλ' ἐς κόρον vulgo. 9) Heringa. Σωσίλε vulgo. 10) Porsonus. πᾶσι cod. νῦν πῖθι vulg. 11) Heringa. μένει vulg. 12) Il. N, 493. 13) cod. πίομεν v. 14) v. 1289. 15) ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου ex Aristoph. Dind. 16) e vestigiis codd. πίῃ vulg. 17) τάχα rettulit Dind. ad Aristophanis versum. et vv. ὡς πιοῦμαι ut spuria inclusit. 18) πῖε v.: corr. Dind. 19) p. 57. 20) πίε add. Clericus. 21) πίε edd. — Od. I, 347. 22) πῖνε, πῖθι V. 23) Dind. πρόπιθι ἵνα καὶ αὐτὸς v. 24) Fragm. 90. apud Bergkium.

Σὺ δὲ πιὼν μὴ φοβηθῇς· σώσεις δὲ τοὐπίσω μελλων καταπεσεῖσθαι. τοῦτο γὰρ παθεῖν οὐ δύνανται οἱ τὸν κατὰ Σιμωνίδην[1]) πίνοντες οἶνον ἀμύντορα δυσφροσυνάων. ἀλλ', ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης, εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν οἱ τὸν κρίθινον πεπωκότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, λέγων οὕτως· „Πλὴν ἴδιόν τι συμβαίνει περὶ
B τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον πῖνον. ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ μεθυστικῶν οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πίπτουσι. καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιά, καὶ πρηνεῖς καὶ ὕπτιοι. μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοὐπίσω καὶ ὕπτιοι κλίνονται." τὸν δὲ κρίθινον οἶνον καὶ βρῦτον[2]) τινὲς καλοῦσιν. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Τριπτολέμῳ[3])·

C. 14. Βρῦτον δὲ τὸν χερσαῖον οὐ δυεῖν.

καὶ Ἀρχίλοχος[4])·

Ὥσπερ *[5]) αὐλῷ βρῦτον ἢ Θρῆιξ[6]) ἀνὴρ
ἢ Φρὺξ ἔβρυζε, κύβδα δ'[7]) ἦν πονευμένη.

C μνημονεύει τοῦ πόματος[8]) Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ·

Κἀκ τῶνδ'[9]) ἔπινε[10]) βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ,
κἀσεμνοκόμπει[11]) τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Ἑλλάνικος δ' ἐν Κτίσεσι καὶ ἐκ ῥιζῶν, φησί, κατασκευάζεται τὸ βρῦτον, γράφων ὧδε· „Πίνουσι δὲ βρῦτον ἐκ τῶν ῥιζῶν, καθάπερ οἱ Θρᾷκες ἐκ τῶν κριθῶν." Ἑκαταῖος δὲ ἐν δευτέρῳ περιηγήσεως εἰπὼν περὶ Αἰγυπτίων, ὡς ἀρτοφάγοι εἰσίν, ἐπιφέρει· „Τὰς κριθὰς εἰς τὸ πῶμα[12]) καταλέουσιν[13])." ἐν δὲ τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ Παίονάς
D φησι πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ κέγχρου καὶ κονύζης. „Ἀλείφονται δέ, φησίν, ἐλαίῳ ἀπὸ γάλακτος." καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ.

Τῷ δ' ἡμετέρῳ χορῷ[14]) οἶνος φίλος ὢν θυρσοφόροις[15]) μέγα πρεσβεύων Διόνυσος, φησὶν Ἴων ὁ Χῖος ἐν τοῖς ἐλεγείοις,

1) Fragm. 121. apud Schneidew. 11. 2) βρύτον vulgo hic et infra: corr. Dind. 3) Fr. 6. 4) Fr. 26. 5) Lacunam indicavit Dind. 6) Toup. Θρᾷξ vulg. 7) codd. κύβδ' ἦν vulg. 8) Dind. e cod. πώματος. 9) Dind. τῶν δ' vulg. 10) Dalecamp. nisi quod ἔπινεν. cod. ἔπινεν. v. ἔπινες. 11) Lobeck. καὶ σεμνοκόπτει vulg. 12) codd. κόμα vulg. 13) codd. καταλεύουσιν vulg. 14) Dind. χρόνῳ v. 15) Casaub. θυρσοφόρῳ vulg.

αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων,
αἵ τε Πανελλήνων ἀγοραί, θαλίαι τε ἀνάκτων,
ἐξ οὗ βοτρυόεσσ' οἰνὰς ὑποχθόνιον
πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῷ ἐπτύξατο[1]) πήχει E
αἰθέρος· ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοὶ
παῖδες, φωνήεντες ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
πρὶν δὲ σιωπῶσιν[2]). παυσάμενοι δὲ βοῆς
νέκταρ ἀμέλγονται, μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι,
ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυές.
τοῦ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροί τε·
τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἔδειξε φύσιν. F
τοῦ σύ, πάτερ Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρύτανι,
χαῖρε. δίδου δ' αἰῶνα καλῶν, ἐπιήρανε, ἔργων·
πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

Ἄμφις δ' ἐν Φιλαδέλφοις ἐπαινῶν τὸν τῶν φιλοποτῶν φησι βίον[3])·

Κατὰ πόλλ' ἐπαινῶ μᾶλλον ἡμῶν τὸν βίον[4]) p. 448.
τὸν τῶν φιλοποτῶν[5]) ἤπερ ὑμῶν τῶν μόνον
ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν εἰωθότων.
ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ συντετάχθαι διὰ τέλους
φρόνησις οὖσα διὰ τὸ λεπτῶς καὶ πυκνῶς
πάντ' ἐξετάζειν δέδιεν ἐπὶ τὰ πράγματα
ὁρμᾶν προχείρως, ἡ δὲ διὰ τὸ μὴ σαφῶς
τί ποτ' ἀφ' ἑκάστου πράγματος συμβήσεται
διαλελογίσθαι δρᾷ τι καὶ νεανικὸν
καὶ θερμόν. B

Μέλλοντος δέ τι τούτοις προστιθέναι τοῦ Οὐλπιανοῦ, ὁ Αἰμιλιανὸς ἔφη, Ὥρα ἡμῖν, ἄνδρες φίλοι, ζητεῖν τι καὶ περὶ γρίφων, ἵνα κἂν βραχὺ διαστήσωμεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων, οὐ κατὰ τὴν Καλλίου τοῦ Ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμματικὴν τραγῳδίαν. ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μέν, τίς ὁ ὅρος τοῦ γρίφου· τίνα δὲ Κλεοβουλίνη ἡ Λινδία προὔβαλεν[6]) ἐν τοῖς αἰνίγμασιν· ἱκανῶς γὰρ εἴρηκε περὶ αὐτῶν ὁ ἑταῖρος ἡμῶν[7]) Διότιμος ὁ Ὀλυμπηνός. ἀλλὰ πῶς οἱ κωμῳδιοποιοὶ[8]) αὐτῶν μέμνηνται καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες. καὶ ὁ C. 15. C

1) *ἐπτήξατο* vulg.: corr. Casaub. 2) cod. *σιωπῶσι* vulg. 3) *τὸν — βίον* add. v. codd. *φιλοποτ. παράγει φιλοπότην τινὰ λέγοντα* L. 4) hunc vs. om. edd. 5) codd. *πολυποτῶν* v. 6) *προὔβαλλεν* Dind. e cod. 7) *ὁ ἡμέτερος ἑτ.* V. 8) cod. *κωμῳδοπ.* vulg.

Λαρήνσιος ἔφη, Ὁ μὲν Σολεὺς Κλέαρχος οὕτως ὁρίζεται· „Γρῖφος[1]) πρόβλημα ἐπιπαιστικόν[2]), προστακτικὸν τοῦ διὰ ζητήσεως εὑρεῖν τῇ διανοίᾳ τὸ προβληθέν, τιμῆς
C.16. ἢ ἐπιζημίου χάριν εἰρημένον.“ ἐν δὲ τῷ περὶ γρίφων ὁ αὐτὸς Κλέαρχός φησιν ἑπτὰ εἴδη εἶναι γρίφων. ἐν γράμματι μέν, οἷον ἐροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἄλφα, ὡς ὄνομά τι ἰχθύος
D ἢ φυτοῦ. ὁμοίως δὲ κἂν ἔχειν τι κελεύῃ τῶν γραμμάτων, ἢ μὴ ἔχειν· καθάπερ οἱ ἄσιγμοι καλούμενοι τῶν γρίφων· ὅθεν καὶ Πίνδαρος πρὸς τὸ σ ἐποίησεν ᾠδήν, οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ προβληθέντος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρῖφοι, οἷον ἐροῦμεν ἔμμετρον ὁτιδήποτε, οὗ ἡγεῖται βα, οἷον βασιλεύς· ἢ ὧν ἔχει τελευτὴν τὸ ναξ, ὡς Καλλιάναξ· ἢ ὧν[3]) τὸν λέοντα καθηγεῖσθαι[4]), οἷον Λεωνίδης· ἢ ἔμπαλιν τελικὸν εἶναι, οἷον Θρασυλέων. ἐν ὀνόματι δέ, οἷον[5]) ἐροῦμεν ὀνόματα ἁπλᾶ ἢ σύνθετα δισύλλαβα, οὗ μορφή τις ἐμφαίνεται τραγική, ἢ πάλιν τα-
E πεινή[6])· ἢ ἄθεα ὀνόματα, οἷον Κλεώνυμος, ἢ θεοφόρα, οἷον Διονύσιος. καὶ τοῦτο ἤτοι[7]) ἐξ ἑνὸς θεοῦ ἢ πλειόνων, οἷον Ἑρμαφρόδιτος· ἢ ἀπὸ Διὸς ἄρχεσθαι, Διοκλῆς· ἢ Ἑρμοῦ, Ἑρμόδωρος· ἢ λήγειν, εἰ τύχοι, εἰς νικος[8]). οἱ δὲ μὴ εἰπόντες οἷς προσετάττετο ἔπινον τὸ ποτήριον.“ καὶ ὁ μὲν Κλέαρχος οὕτως ὡρίσατο· τί δ' ἐστὶ τοῦτο τὸ ποτήριον; καλέ μου Οὐλπιανέ, ζήτει.

C.17. Περὶ δὲ τῶν γρίφων Ἀντιφάνης μὲν ἐν Κνοιθιδεῖ[9]) ἢ Γάστρωνί φησιν·

F *Ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν*
γρίφους παρὰ πότον ᾠόμην ληρεῖν σαφῶς,
λέγοντας οὐδέν· ὁπότε προστάττοιτό τις[10])
εἰπεῖν ἐφεξῆς ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
ἐγέλων, νομίζων λῆρον οὐκ ἂν γενόμενον·
οὐδέποτέ γ' οἶμαι πρᾶγμα παντελῶς λέγειν,
p.449. *ἐνέδρας δ' ἕνεκα. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔγνωχ' ὅτι*
ἀληθὲς ἦν. φέρομεν γὰρ ἄνθρωποι δέκα
ἔρανόν τιν'[11])· οὐ φέρει δὲ τούτων τὴν φορὰν

1) cód. *γρίφος* vulg. et infra. 2) codd. *ἐστὶ παιστικὸν* vulg. 3) om. V. 4) *τὸ λέων καθηγεῖται* L. 5) add. cod. 6) *ταπεινὰ* L. 7) cod. *εἴτε* vulgo. 8) *νῖκος* vulgo. corr. Dindorf. 9) Dind. *Κνοιθίδι* vulgo. 10) Dindorf. *τις προστάττεται* vulg. 11) *ἔρανον τινὰ ἄνθρωπ.* vulgo. Transposuit Scaliger.

οὐδείς [1]). σαφῶς οὖν ὅ τι φέρων τις μὴ φέρει,
τοῦτ' ἔστιν· ἦν θ' ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ῥέπων.
καὶ τοῦτο μὲν δὴ κἄστι συγγνώμην ἔχον·
ἀλλ' οἷα λογοποιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι
οἱ τἀργύριον μὴ κατατιθέντες, ὡς σφόδρα
[2]) * * * *
Φίλιππος. ἆρ' ἦν εὐτυχής τις [3]) νὴ Δία.

ἐν δὲ Ἀφροδισίῳ [4])· B

Πότερ' [5]), ὅταν μέλλω λέγειν σοι τὴν χύτραν, χύτραν [6]) λέγω
ἢ τροχοῦ ῥύμαισι [7]) τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος
πλαστὸν ἐκ γαίης, ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγῃ,
νεογενοῦς ποίμνης δ' ἐν αὐτῇ πνικτὰ γαλατοθρέμμονα [8]),
τακεροχρῶτ' εἴδη κύουσαν [9]); B. Ἡράκλεις, ἀποκτενεῖς
ἆρά μ', εἰ μὴ γνωρίμως μοι [10]) πάνυ φράσεις κρεῶν χύτραν.
A. εὖ λέγεις. ξουθῆς μελίσσης νάμασιν δὲ [11]) συμμιγῆ [12]) C
μηκάδων αἰγῶν ἀπόρρουν θρόμβον ἐγκαθήμενον
εἰς πλατὺ στέγαστρον ἁγνῆς παρθένου Δηοῦς κόρης
λεπτοσυνθέτοις [13]) τρυφῶντα μυρίοις καλύμμασιν;
ἢ σαφῶς πλακοῦντα φράζω σοι; B. πλακοῦντα βούλομαι.
A. Βρομιάδος δ' ἱδρῶτα πηγῆς; B. οἶνον εἰπὲ συντεμών.
A. λιβάδα νυν [14]) φαιὰν δροσώδη [15]); B. παραλιπὼν ὕδωρ φάθι.
A. κασιόπνουν δ' αὔραν δι' αἴθρας; B. σμύρναν εἰπέ, μὴ [16]) μακρὰν D
μηδὲ τοιοῦτ' [17]) ἄλλο μηδέν, μηδὲ τοὔμπαλιν λέγων
ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ἔργον εἶναι μεῖζον, ὥς φασίν τινες,
αὐτὸ μὲν μηδέν, παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συστρέφειν πυκνά.

Καὶ Ἄλεξις δ' ἐν Ὕπνῳ τοιούτους γρίφους προβάλλει· C. 18.

Οὐ θνητὸς οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων τινὰ
σύγκρασιν, ὥστε μήτ' ἐν ἀνθρώπου μέρει
μήτ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαί τ' ἀεὶ
[18]) *καινῶς, φθίνειν τε τὴν παρουσίαν πάλιν·* E
ἀόρατος ὄψιν, γνώριμος δ' ἅπασιν ὤν.

1) Dind. *οὐδὲ εἷς* vulg. 2) Lacunam indicavit Dind. 3) *τισὶ* V. 4) Casaubon. *Ἀφροδίσῳ* vulgo. 5) Koppiers. *πότερον* vulg. 6) Casaub. *χύτραν* om. vulg. 7) Koppiers. *τροχορυμασίτευκτον* vulgo. 8) coniectura Dindorfii. *γαλακτοθρέμμονα* vulgo. 9) Porsonus. *τακεροχρῶτα δικτύουσαν* vulg. 10) *καὶ* V. 11) codd. *τε* vulg. 12) Casaub. *συμμιγῆς* vulg. 13) Casaub. *λεπτοσυνθέτους* vulg. 14) Dind. *νῦν* codd. *δὲ* vulg. 15) codd. *φαίανδρον ᾠδῇ* v. 16) Grotius *μοὶ* vulg. 17) Dindorf. *τοιοῦτον* vulg. 18) v. 4 et 5. om. V.

B. αἰεὶ[1]) σὺ χαίρεις, ὦ γύναι, μ' αἰνίγμασι.
A. καὶ μὴν ἁπλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν.
B. τίς οὖν τοιαύτην παῖς ἔχων ἔσται φύσιν;
A. ὕπνος, βροτείων, ὦ κόρη, παυστὴρ πόνων.

Εὔβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι τοιούτους γρίφους προβάλλει, αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς·

Ἔστι λαλῶν ἄγλωσσος, ὁμώνυμος ἄρρενι θῆλυς,
οἰκείων ἀνέμων ταμίας, δασύς, ἄλλοτε λεῖος,
F ἀξύνετα ξυνετοῖσι[2]) λέγων, νόμον ἐκ νόμου ἕλκων·
ἓν δ' ἐστὶν καὶ πολλά, καὶ ἂν τρώσῃ τις ἄτρωτος.
τί ἐστι τοῦτο; B. τί ἀπορεῖς; Καλλίστρατος.
A. πρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος. B. σὺ δὴ ληρεῖς ἔχων.
A. οὗτος γὰρ αὐτός ἐστιν ἄγλωττος λάλος,
ἓν ὄνομα πολλοῖς, τρωτὸς ἄτρωτος, δασὺς
λεῖος. τί βούλει; πνευμάτων[3]) πολλῶν φύλαξ.
p. 450. Ἀττελεβόφθαλμος, μικρόστομος[4]), ἀμφικέφαλλος[5]),
αἰχμητής, παίδων ἀγόνων γένος ἐξαφανίζων.

ἰχνεύμων Αἰγύπτιος·

Τῶν γὰρ κροκοδείλων οὗτος ᾠὰ λαμβάνων,
πρὶν θηριοῦσθαι τὸν γόνον καταγνύει[6]),
ἔπειτ' ἀφανίζει. διότι δ' ἔστ'[7]) ἀμφίστομος,
κεντεῖ κάτωθεν, τοῖς δὲ χείλεσιν δάκνει.
οἶδ' ἐγώ, ὃς[8]) νέος μὲν ἐστιν βαρύς, ἂν δὲ γέρων ᾖ,
ἄπτερος ὢν κούφως πέτεται, καὶ γῆν ἀφανίζει.

B πάππος ἀπ' ἀκάνθης· οὗτος γὰρ
νέος μὲν ὢν ἕστηκεν ἐν τῷ σπέρματι[9])·
ὅταν δ' ἀποβάλῃ τοῦτο, πέτεται κοῦφος ὤν,
δήπουθεν ὑπὸ τῶν παιδίων φυσώμενος.
ἔστιν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω, τὰ κάτω δὲ κεχηνός,
εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς τετρημένον ὀξὺ διαπρό.
ἀνθρώπους τίκτει[10]) κατὰ τὴν πυγὴν ἕν'[11]) ἕκαστον·
ὧν οἱ μὲν μοίρας[12]) ἔλαχον βίου, οἱ δὲ πλανῶνται.
αὐτὸ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτόν, καλέω δὲ[13]) φυλάττειν.

C ταῦτα δ' ὅτι κληρωτικὸν σημαίνει, ὑμεῖς διακρίνατε, ἵνα μὴ πάντα παρὰ τοῦ Εὐβούλου λαμβάνωμεν.

Ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ Προβλήματί φησιν·

1) codd. παίζειν vulg. 2) cod. ἀξύνετ' ἀξυνέτοισι vulg. 3) Casaubon. τί βουλεπινευμάτων V. τί βουλεπινευμάτων L. 4) Casaub. μὴ πρόστομος vulg. 5) E coniectura Dindorfii. ἀμφικέφαλος codd. ἀμφικνέφαλλος V. ἀμφικνέφαλος L. 6) Porsonus: κατάγνυσιν vulg. 7) Grotius. δὲ ἀμφ. vulg. 8) cod. ὡς vulgo. 9) codd. σπέρμαθ' vulgo. 10) Schw. τίκτων Dind., τίκτον Epitom. Hoeschelii. τίκτειν vulgo. 11) cod. ἓν vulg. 12) codd. μοῖραν vulg. 13) codd. καλέουσι vulg.

Ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοῖς ἐπιβάλλων, C. 19.
οἰηθείς, μεγάλῃ δαπάνῃ μίαν εἵλκυσε πέρκην·
καὶ ταύτην ψευσθεὶς ἄλλην κεστρεὺς ἴσον αὐτὴν
ἦγεν. βουλομένη[1]) δ' ἕπεται πέρκη μελανούρῳ.
Β. κεστρεύς, ἀνήρ, μελάνουρος, οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις.
οὐδὲν λέγεις γάρ. Α. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω.
ἔστι τις, ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκὼς D
οἷσι δέδωκ', οὐδ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐδεῖτο.
Β. διδούς τις οὐκ ἔδωκεν, οὐδ' ἔχων ἔχει;
οὐκ οἶδα τούτων οὐδέν. Α. οὐκοῦν ταῦτα καὶ
ὁ γρῖφος ἔλεγεν. ὅσα γὰρ οἶσθ', οὐκ οἶσθα νῦν,
οὐδ' ὅσα δέδωκας, οὐδ' ὅσ' ἀντ' αὐτῶν ἔχεις.
τοιοῦτο τοῦτ' ἦν. Β. τοιγαροῦν κἀγώ τινα
εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρῖφον. Α. λέγε.
Β. Πίννη καὶ τρίγλη φωνὰς ἰχθῦ δύ'[2]) ἔχουσαι
πόλλ' ἐλάλουν. περὶ ὧν δὲ πρὸς ὅν[3]) τ' ᾤοντο λέγειν τι E
οὐκ ἐλάλουν· οὐδὲν γὰρ ἐμάνθανεν, ὥστε πρὸς ὃν μὲν
ἦν αὐταῖς ὁ λόγος, πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας
αὐτὰς ἀμφοτέρας ἡ Δημήτηρ ἐπιτρίψει[4]).

Ἐν δὲ Σαπφοῖ ὁ Ἀντιφάνης αὐτὴν τὴν ποιήτριαν προβάλλουσαν ποιεῖ γρίφους τόνδε τὸν τρόπον, ἀπολυομένου τινὸς οὕτως. ἡ μὲν γάρ φησιν·

Ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ὑπὸ κόλποις
αὐτῆς[5]). ταῦτα[6]) δ' ἄφωνα βοὴν ἵστησι γεγωνόν, F
καὶ διὰ πόντιον οἶδμα καὶ ἠπείρου διὰ πάσης,
οἷς ἐθέλει θνητῶν· τοῖς δ' οὐ παρεοῦσιν ἀκούειν
ἔξεστιν· κωφὴν δ' ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν.

ταῦτά τις ἐπιλυόμενός φησιν·

Ἡ μὲν φύσις γὰρ ἣν λέγεις, ἐστὶν πόλις·
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ διατρέφει τοὺς ῥήτορας.
οὗτοι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
τἀκ τῆς Ἀσίας καὶ τἀπὸ Θρᾴκης λήμματα
ἕλκουσι δεῦρο. νεμομένων δὲ πλησίον p. 451.
αὐτῶν κάθηται λοιδορουμένων τ' ἀεὶ
ὁ δῆμος, οὐδὲν οὔτ' ἀκούων οὔθ' ὁρῶν.
Σ.[7]) πῶς γὰρ γένοιτ' ἄν, ὦ πάτερ, ῥήτωρ ἄφωνος, ἢν
μὴ ἁλῷ τρὶς παρανόμων;
Β. καὶ μὴν ἀκριβῶς ᾠόμην[8]) ἐγνωκέναι
τὸ ῥηθέν. ἀλλὰ δὴ λέγε.

ἔπειτα ποιεῖ τὴν Σαπφὼ διαλυομένην τὸν γρῖφον οὕτως·

1) codd. βουλομένῳ v. 2) Schw. ἰχθύδι' v. 3) πρόσσοιτ' V. 4) Casaub. ἐπιτρίψει vulg. 5) Dind. αὐτῆς vulg. 6) ὄντα Porson. et Dind. 7) πῶς — παρανόμων. „Haec ex pluribus versibus contraxit." Dindorf. 8) Casaub. ᾤμην v.

θήλεια μὲν νῦν [1]) ἐστι φύσις ἐπιστολή.
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ περιφέρει τὰ γράμματα·
B ἄφωνα δ' ὄντα ταῦτα [2]) τοῖς πόρρω λαλεῖ,
οἷς βούλεθ'· ἕτερος δ' ἂν τύχῃ τις πλησίον
ἑστὼς ἀναγιγνώσκοντος [3]) οὐκ ἀκούσεται.

Δίφιλος δ' ἐν Θησεῖ τρεῖς ποτε κόρας Σαμίας φησὶν
Ἀδωνίοισι γριφεύειν παρὰ πότον. προβαλεῖν δ' αὐταῖσι [4])
τὸν γρῖφον· „Τί πάντων ἰσχυρότατον;“ καὶ τὰν [5]) μὲν
εἰπεῖν ὁ [6]) σίδηρος, καὶ φέρειν τούτου λόγου τὰν ἀπό-
δειξιν, διότι τούτῳ πάντ' ὀρύσσουσίν [7]) τε καὶ τέμνουσι
καὶ χρῶντ' εἰς ἅπαντα [*]). εὐδοκιμοῦσαν [8]) δ' ἐπάγειν [9])
C τὰν δευτέραν, φάσκειν τε τὸν χαλκέα πολὺ κρείττω
φέρειν ἰσχύν· ἐπεὶ τοῦτον κατεργαζόμενον καὶ τὸν σίδη-
ρον τὸν σφοδρὸν κάμπτειν, μαλάσσειν, [10]) ὅ τι ἂν χρήζῃ
ποιεῖν. τὰν δὲ τρίταν [11]) ἀποφῆναι πέος ἰσχυρότατον
πάντων· διδάσκειν δ', ὅτι καὶ τὸν χαλκέα στένοντα [*])
πυγίζουσι τούτῳ. Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἐρετριεὺς γλαφυρὸς ὢν
ποιητὴς περὶ τὴν σύνθεσιν ἔσθ' ὅτε [12]) καὶ μελαίνει τὴν
φράσιν καὶ πολλὰ αἰνιγματωδῶς ἐκφέρει, ὥσπερ ἐν Ἴριδι
D σατυρικῇ. λέγει γάρ· „Λιθάργυρος δ' ὄλπη παρῃωρεῖτο
χρίσματος, πλεκτὸν Σπαρτιάτην γραπτὸν [13]) κύρβιν ἐν
διπλῷ ξύλῳ.“ τὸν γὰρ λευκὸν ἱμάντα βουληθεὶς εἰπεῖν,
ἐξ οὗ ἡ ἀργυρᾶ λήκυθος ἐξήρτητο, Σπαρτιάτην γραπτὸν
ἔφη κύρβιν, ἀντὶ τοῦ Σπαρτιᾶτιν σκυτάλην. ὅτι δὲ λευκῷ
ἱμᾶντι περιειλοῦντες τὴν σκυτάλην οἱ Λάκωνες ἔγραφον
ἃ ἠβούλοντο, εἴρηκεν ἱκανῶς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ
περὶ Ἀρχιλόχου. καὶ Στησίχορος δ' ἐν Ἑλένῃ λιθαργύ-
ρεον ποδονιπτῆρα ἔφη. Ἴων δ' ἐν Φοίνικι ἢ Καινεῖ δρυὸς
ἱδρῶτα εἴρηκε τὸν ἰξὸν ἐν τούτοις·

1) Erfurdtius. οὖν codd. et V. γοῦν L. 2) ταῦτα add. Grotius. 3) Dind. ἀναγιν. vulgo. 4) codd. αὐταῖς vulgo. 5) τὴν μὲν et τὴν ἀπόδ. Dind. „Scribuntur autem haec in editis tanquam versus sed plerique vel laceri vel abundantes vel misere claudicantes.“ Schweighaeuser. 6) codd. ὅτι σίδηρος vulg. *) γ' add. edd. 7) codd. ὀλύουσιν V. ὀλλ. L. 8) εὐδοκιμοῦσαι Dind. e codd. εὐδοκιμούσας (genitivus dor.) Schw. 9) codd. ἐπάγει L. δὲ τὰν V. τὴν Dindorf. 10) χ' ὤ τι L. 11) τὴν — τρίτην Dind. *) σθένοντα Schw. 12) codd. ὅταν v. 13) κύρβιν — σπαρτιάτην γραπτὸν addita ex codd.

Δρυὸς μὲν ἱδρὼς
καὶ θαμνομήκης[1]) *ῥάβδος, ἥ τ' Αἰγυπτίη*
βόσκει λινοῦλκος[2]) *χλαῖνα θήραγρος πέδη.* E

Θεοδέκτην δὲ τὸν Φασηλίτην φησὶν Ἕρμιππος ἐν τοῖς
ἰ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν ἱκανώτατον γεγονέναι
υρεῖν τὸν προβληθέντα γρῖφον, καὶ αὐτὸν προβαλεῖν
ιοις ἐπιδεξίως. οἷον τὸν περὶ τῆς σκιᾶς. ἔφη γὰρ εἶ-
τινα φύσιν, ἣ περὶ τὴν γένεσιν καὶ φθίσιν ἐστὶ με-
τη, περὶ δὲ τὴν ἀκμὴν ἐλαχίστη. λέγει δ' οὕτως·

Τῆς φύσεως[3]) *ὅσα γαῖα φέρει τροφὸς, οὐδ'*[4]) *ὅσα πόντος,*
οὔτε βροτοῖσιν ἔχει γυίων αὔξησιν ὁμοίαν. F
ἀλλ' ἐν μὲν γενέσει πρωτοσπόρῳ ἐστὶ μεγίστη,
ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά, γήρᾳ δὲ πρὸς αὐτῷ
μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἁπάντων.

τῷ Οἰδίποδι δὲ τῇ τραγῳδίᾳ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέ-
εἴρηκεν αἰνιττόμενος·

Εἰσὶ κασίγνηται διτταί, ὧν ἡ μία τίκτει
τὴν ἑτέραν, αὐτὴ δὲ τεκοῦσ'[5]) *ὑπὸ τῆσδε τεκνοῦται.* p. 452.

οὗτόν τι καὶ Καλλισθένης ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς[6]) φη-
, ὡς Ἀρκάδων πολιορκούντων Κρῶμνον, — πολίχνιον
ἐστὶν ἱδρυμένον πλησίον Μεγάλης πόλεως, — Ἱππό-
μος ὁ Λάκων, εἷς ὢν τῶν πολιορκουμένων, διεκελεύετο
παρὰ Λακεδαιμονίων πρὸς αὐτοὺς ἥκοντι κήρυκι, δηλῶν
αἰνιγμῷ τὴν περὶ αὐτοὺς κατάστασιν, ἀπαγγέλλειν[7])
μητρὶ λύεσθαι τὸ γύναιον δέχ' ἡμερῶν τὸ ἐν Ἀπολ-
νίῳ δεδεμένον· ὡς οὐκ ἔτι λύσιμον ἐσόμενον, ἐὰν αὗται B
ρέλθωσι. καὶ διὰ ταύτης τῆς γνώμης ἐμήνυε σαφῶς τὸ
νυμα. αὕτη γάρ ἐστιν ἐν τῷ Ἀπολλωνίῳ παρὰ τὸν τοῦ
πόλλωνος θρόνον διὰ γραφῆς ἀπομεμιμημένος Λιμός,
ων γυναικὸς μορφήν. φανερὸν οὖν ἐγένετο πᾶσιν, ὅτι
κα ἡμέρας ἔτι καρτερῆσαι δύνανται οἱ πολιορκούμενοι
ὶ τὸν λιμόν. συνέντες οὖν οἱ Λάκωνες τὸ λεχθὲν ἐβοή-
σαν κατὰ τάχος[8]) τοῖς ἐν τῇ Κρώμνῳ[9]).

Πολλοὶ δὲ γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινές εἰσιν οἷον·

1) ταμνομήκης V. 2) λινόκλωs Lobeck. 3) corrupta. θ' add. codd. *Τίς φύσις οὔθ' ὅσα* Dind. e Porsoni conctura. 4) *οὔθ'* Dindorf. e cod. 5) codd. *πάλιν γ' ὑπὸ* lg. 6) Schweigh. *ταῖς Ἑλληνικαῖς* vulg. 7) Schneider. *ταγγελεῖν* vulgo. 8) cod. *κράτος* vulgo. 9) Schneiderus. *ρώμνῃ* vulg.

"Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν[1]) ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα
C οὕτω συγκόλλως, ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβολήν. καὶ τὸ Πανάρκους δ' ἐστὶ τοιοῦτον, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων, ὅτι βάλοι ξύλῳ τε καὶ οὐ ξύλῳ καθημένην ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνήρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ λίθῳ τε[2]) καὶ οὐ λίθῳ. τούτων γάρ ἐστι τὸ μὲν νάρθηξ, τὸ δὲ νυκτερίς, τὸ δὲ εὐνοῦχος, τὸ δὲ κίσσηρις. καὶ Πλάτων δ' ἐν πέμπτῳ Νόμων[3]) μνημονεύει· „Τοὺς τῶν τεχνυδρίων φιλοσόφους
D τοῖς ἐν ταῖς[4]) ἑστιάσεσιν ἔφη ἐπαμφοτερίζουσιν ἐοικέναι καὶ τῷ τῶν παίδων αἰνίγματι, τῷ περὶ τοῦ εὐνούχου τῆς βολῆς πέρι[5]) τῆς νυκτερίδος, ᾧ καὶ ἀφ' οὗ αὐτὸν αὐτὴν[6]) αἰνίττονται βαλεῖν."

Καὶ τὰ Πυθαγόρου δὲ αἰνίγματα τοιαῦτά ἐστιν, ὥς φησι Δημήτριος ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ περὶ ποιημάτων[7])· „Καρδίαν μὴ ἐσθίειν" ἀντὶ τοῦ, ἀλυπίαν ἀσκεῖν. „Πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν" ἀντὶ τοῦ τεθυμωμένον ἄνδρα μὴ ἐριδαίνειν. πῦρ γὰρ ὁ θυμός, ἡ δὲ ἔρις μάχαιρα. „Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν" ἀντὶ τοῦ πᾶσαν πλεονεξίαν φεύγειν καὶ
E στυγεῖν, ζητεῖν δὲ τὸ ἴσον. „Λεωφόρους ὁδοὺς μὴ στείχειν" ἀντὶ τοῦ γνώμῃ τῶν[8]) πολλῶν μὴ ἀκολουθεῖν· εἰκῇ γὰρ ἕκαστος ὅ τι ἂν δόξῃ ἀποκρίνεται. τὴν δ' εὐθεῖαν ἄγειν, ἡγεμόνι χρώμενον τῷ νῷ. „Μὴ καθῆσθαι ἐπὶ χοίνικα," ἀντὶ τοῦ μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἀεὶ * * *[9]) προσδέχεσθαι. ὅρια[10]) γὰρ καὶ πέρας ζωῆς ὁ θάνατος· τοῦτο[11]) οὖν οὐκ ἐᾷ μετὰ λύπης καὶ φροντίδος προσίεσθαι.

C. 20. Τῷ δὲ Θεοδέκτει παραπλησίως ἔπαιζε γρίφους καὶ
F Δρομέας ὁ Κῷος, ὥς φησι Κλέαρχος· καὶ Ἀριστώνυμος ὁ ψιλοκιθαριστής, ἔτι δὲ[12]) Κλέων ὁ μίμαυλος ἐπικαλούμενος, ὅσπερ καὶ τῶν Ἰταλικῶν μίμων ἄριστος γέγονεν αὐτοπρόσωπος ὑποκριτής. καὶ γὰρ Νυμφοδώρου περιῆν ἐν τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ. τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ

1) πυρίχαλκον v. Correctum ex Aristot. Rhetor. 3, 2. Demetr. de eloc. c. 102. 2) τε om. edd. 3) Immo Polit. p. 479. C. 4) Schweigh. et cod. τοῖς vulg. 5) Dindorf. περὶ vulgo. 6) om. V. 7) Schweigh. ποιητῶν vulgo. 8) τῶν add. Schweigh. 9) Lacunam indicavit Schweigh. 10) ὅρος L. 11) τοῦτον Dindorf. e cod. 12) cod. τε v.

κῆρυξ ἐγένετο ζηλωτής, ὃς ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς
μιμήσεις· ὡς δ' εὐδοκίμει, μεταβὰς ἐν τοῖς θαύμασιν
ὑπεκρίνετο μίμους. τοιοῦτοι δ' ἦσαν, οὓς ἐποίουν γρίφους,
οἷον, Ἀγροίκου τινὸς ὑπερπλησθέντος καὶ κακῶς ἔχοντος, p. 453.
ὡς ἠρώτα αὐτὸν ὁ ἰατρός, μὴ εἰς ἔμετον ἐδείπνησεν, οὐκ
ἔγωγε, εἰπεῖν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν. καὶ πτωχῆς τινος
τὴν γαστέρα πονούσης, ἐπεὶ ὁ ἰατρὸς ἐπυνθάνετο, μὴ
ἐν γαστρὶ ἔχει[1]), πῶς γε, εἶπε, τριταία μὴ βεβρωκυῖα;
τῶν Ἀριστωνυμ * * *[2]) ων δ' ἦν εὐπαρύφων λόγων. καὶ
ὁ[3]) Σωσιφάνης ὁ ποιητὴς εἰς Κηφισοκλέα τὸν ὑποκριτὴν
εἶπε, λοιδορῶν αὐτὸν ὡς εὐρύστομον· „ἐνέβαλον[4]) γὰρ
ἄν σου, φησίν, εἰς τὰ ἰσχία λίθον, εἰ μὴ καταρραίνειν[5])
ἔμελλον τοὺς περιεστηκότας.“ ἀρχαιότατος δ' ἐστὶ λογι- B
κὸς γρῖφος καὶ τῆς τοῦ γριφεύειν φύσεως οἰκειότατος·
„Τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;“ καὶ „Τί ταὐ-
τὸν οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ[6]);“ καὶ πρὸς τούτοις· „τί
ταὐτὸν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς καὶ ἐν θαλάττῃ; τοῦτο
δ' ἐστὶν ὁμωνυμία· καὶ γὰρ ἄρκτος καὶ ὄφις καὶ ἀετὸς
καὶ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάττῃ.
τὸ δὲ χρόνον σημαίνει· ἅμα γὰρ παρὰ πᾶσιν ὁ αὐτὸς C
καὶ οὐδαμοῦ, διὰ τὸ μὴ ἐν ἑνὶ τόπῳ τὴν φύσιν ἔχειν.
τὸ δὲ προάγειν ἐστὶ ψυχὰς ἔχειν· τοῦτο γὰρ οὐθεὶς[7])
ἡμῶν ἐπιστάμενος διδάσκει τὸν πλησίον.

Ὁ δὲ Ἀθηναῖος Καλλίας, — ἐζητοῦμεν γὰρ ἔτι
πρότερον περὶ αὐτοῦ — μικρὸν ἔμπροσθεν γενόμενος τοῖς
χρόνοις Στράττιδος, ἐποίησε τὴν καλουμένην γραμματικὴν
τραγῳδίαν[8]), οὕτω διατάξας. πρόλογος μὲν αὐτῆς ἐστιν
ἐκ τῶν στοιχείων, ὃν χρὴ λέγειν[9]) διαιροῦντας[10]) κατὰ
τὰς παραγραφάς[11]), καὶ τὴν τελευτὴν καταστροφικῶς
ποιουμένους·

Ἔστ'[12]) *ἄλφα, βῆτα, γάμμα, δέλτα, θεοῦ πάρ' εἶ,* D
ζῆτ', ἦτα, θῆτ', ἰῶτα[13])*, κάππα, λάβδα*[14])*, μῦ,*

1) codd. ἔχῃ vulgo. 2) lacunam indicavit Dindorf.
3) add. codd. 4) cod. ἐνέβαλλον vulg. 5) καταραίνειν L.
6) τὸ δὲ οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ χρόνον L. 7) οὐδεὶς Dind.
8) θεωρίαν L. et codd. 9) Petitus. λέγ. ἐκ τῶν στοιχείων
vulg. 10) Schweigh. διαιροῦντα vulg. 11) Petitus. πάσας
γραφάς v. 12) Hermannus. εἰς τ' v. 13) idem. ἦτα θῆτα
θεοῦ γὰρ εἶγε ἰῶτα v. 14) cod. λάμβδα v.

νῦ, ξῦ, τὸ οὖ, πῖ, ῥῶ, τὸ σάν[1]), ταῦ, ὖ παρόν[2]),
φῖ, χῖ τε τῷ ψῖ εἰς τὸ ὦ.

ὁ χορὸς δὲ γυναικῶν ἐκ τῶν σύνδυο[3]) πεποιημένος αὐτῷ ἐστιν ἔμμετρος ἅμα καὶ μεμελοπεποιημένος τόνδε τὸν τρόπον· βῆτα ἄλφα βα, βῆτα εἶ[4]) βε, βῆτα ἦτα βη, βῆτα ἰῶτα βι, βῆτα οὖ[5]) βο, βῆτα ὖ βυ, βῆτα ὦ βω. καὶ πάλιν ἐν ἀντιστρόφῳ τοῦ μέλους καὶ τοῦ μέτρου, γάμμα ἄλφα, γάμμα εἶ[6]), γάμμα ἦτα, γάμμα ἰῶτα, γάμμα
E οὖ[7]), γάμμα ὖ, γάμμα ὦ. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν συλλαβῶν ὁμοίως ἑκάστων[8]) τό τε μέτρον καὶ τὸ μέλος ἐν ἀντιστρόφοις ἔχουσι πᾶσαι ταὐτόν. ὥστε τὸν Εὐριπίδην μὴ μόνον ὑπονοεῖσθαι τὴν Μήδειαν ἐντεῦθεν πεποιηκέναι πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος αὐτὸ μετενηνοχότα φανερὸν εἶναι. τὸν δὲ Σοφοκλέα διελεῖν φασιν ἀποτολμῆσαι τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα, καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ Οἰδίποδι οὕτως·

> Ἐγὼ οὔτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
> ἄλλως ἐλέγχεις[9]);

διόπερ οἱ λοιποὶ τὰς ἀντιστρόφους ἀπὸ τούτου παραδέχονται
F πάντες, ὡς ἔοικεν, εἰς τὰς τραγῳδίας[10]). καὶ μετὰ τὸν χορὸν εἰσάγει[11]) πάλιν ἐκ τῶν φωνηέντων ῥῆσιν οὕτως — ἣν δεῖ κατὰ τὰς παραγραφὰς ὁμοίως τοῖς πρόσθεν λέγοντα διαιρεῖν, ἵν' ἡ τοῦ ποιήσαντος ὑπόκρισις σώζηται κατὰ τὴν δύναμιν· —

> Ἄλφα μόνον, ὦ γυναῖκες, εἶ τε δεύτερον
> μόνον λέγειν χρή, καὶ τρίτον μόνον γ' ἐρεῖς
> [12])ἦτ'. ἆρα φήσω τὸ τέταρτόν τ' αὖ[13]) μόνον
> ἰῶτα; πέμπτον οὖ, τό θ' ἕκτον ὖ μόνον
> λέγε * *[14]) λοίσθιον δὲ φωνῶ σοι τὸ ὦ
> τῶν ἑπτὰ φωνῶν, ἑπτὰ δ' ἐν μέτροις μόνον.
> p. 454. καὶ τοῦτο λέξασ', εἶτα δὴ σαυτῇ[15]) λάλει[16]).

1) Hermannus. σῖγμα v. 2) παρόν add. cod. 3) Dind. σὺν δύο vulg. 4) cod. βῆτα ε vulg. 5) cod. βῆτο ο vulg. 6) cod. γάμμα ε vulg. 7) Dind. ο vulg. 8) cod. ἕκαστοι vulg. 9) ἀλγυνῶ ταῦτ' ἐλεγχθείς vulgo. Correctum e Soph. Oed. tyrann. v. 332. 10) ἐν ταῖς τραγῳδίαις V. 11) cod. εἰσάγειν vulgo. 12) Sic distinguit et legit Schw. vulgo: εἶτ' ἆρα φ. — ἰῶτα. Dind. coniecit ἦτ', εἶτα φησάτω τέταρτον αὖ μόνον ἰῶτα. 13) cod. ταῦ v. 14) lacunam indicavit Dind. 15) Schw. δὶς αὐτῇ v. 16) λαλεῖ vulgo. corr. Schweigh.

Δεδήλωκε δὲ καὶ διὰ τῶν ἰαμβείων γράμμα πρῶτος
ος ἀκολαστότερον μὲν κατὰ τὴν διάνοιαν, πεφρασμένον
τὸν τρόπον τοῦτον.

Κύω γὰρ, ὦ γυναῖκες. ἀλλ' αἰδοῖ, φίλα [1]),
ἐν γράμμασι σφῷν τοὔνομ' ἐξερῶ βρέφους.
ὀρθὴ μακρὰ γραμμή 'στιν· ἐκ ταύτης μέσης
μικρὰ παρεστῶσ' ἑκατέρωθεν ὑπτία.
ἔπειτα κύκλος, πόδας ἔχων βραχεῖς δύο.

ιν ὕστερον, ὡς ὑπονοήσειέ τις, Μαιάνδριος μὲν ὁ συγ-
φεύς, μικρὸν διὰ τῆς ἑρμηνείας τῇ μιμήσει παρεγκλί- B
, συνέγραψεν ἐν τῷ Παραγγέλματι φορτικώτερον τοῦ
λέντος· Εὐριπίδης δὲ τὴν ἐν τῷ Θησεῖ τὴν ἐγγράμ-
τον ἔοικε ποιῆσαι ῥῆσιν. βοτὴρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος
·όθι [2]), δηλῶν τοὔνομα τοῦ Θησέως ἐπιγεγραμμένον
ως·

Ἐγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.
κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος·
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.
τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, C
ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία.
τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς εἱλιγμένος.
τὸ δ' αὖ τέταρτον ἦν μὲν εἰς ὀρθὸν μία,
λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι
εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι·
γραμμαὶ γάρ εἰσιν ἐκ διεστώτων δύο,
αὗται δὲ συντρέχουσιν εἰς μίαν βάσιν.
τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές.

δ' αὐτὸ πεποίηκε καὶ Ἀγάθων ὁ τραγῳδιοποιὸς [3]) ἐν D
Τηλέφῳ. ἀγράμματος γάρ τις κἀνταῦθα δηλοῖ τὴν
ῦ Θησέως ἐπιγραφὴν οὕτως·

Γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος·
ὀρθοί τε κανόνες ἐζυγωμένοι δύο,
Σκυθικῷ τε τόξῳ τὸ τρίτον ἦν προσεμφερές.
ἔπειτα τριόδους πλάγιος [4]) ἦν προσκείμενος [5])·
ἐφ' ἑνός τε κανόνος [6]) ἐζυγωμένοι δύο.
ὅπερ δὲ τρίτον ἦν καὶ τελευταῖον πάλιν.

ὶ Θεοδέκτης δ' ὁ Φασηλίτης ἄγροικόν τινα ἀγράμματον
ράγει, καὶ τοῦτον τὸ τοῦ Θησέως ὄνομα διασημαίνοντα· E

1) cod. *φίλη* vulgo. 2) *αὐτῶ τι* V. 3) codd. *τραγῳ-ποιὸς* vulgo. 4) codd. *πλάγιον* vulgo. 5) cod. *προσκ-* v. Meinekius. *ἦσαν ἐζυγ.* vulgo.

Γραφῆς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος) κύκλος**).*
ἔπειτα δισσοὶ[1]*) κανόνες ἰσόμετροι πάνυ,*
τούτους δὲ πλάγιος διὰ μέσου[2]*) συνδεῖ κανών,*
τρίτον δ' ἑλικτῷ βοστρύχῳ προσεμφερές.
ἔπειτα τριόδους πλάγιος ὡς[3]*) ἐφαίνετο,*
πέμπται[4]*) δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο,*
αὗται δὲ συντείνουσιν εἰς βάσιν μίαν.
F *ἕκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν εἶφ', ὁ*[5]*) βόστρυχος.*

καὶ Σοφοκλῆς δὲ τούτῳ παραπλήσιον ἐποίησεν ἐν Ἀμφιαράῳ[6]) σατυρικῷ τὰ γράμματα παράγων ὀρχούμενον.

Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τῷ περὶ ἐπιγραμμάτων ἐν Χαλκηδόνι φησὶν ἐπὶ τοῦ Θρασυμάχου τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγεγράφθαι τόδε τὸ ἐπίγραμμα·

Τοὔνομα θῆτα, ῥῶ, ἄλφα, σὰν, ὖ, μῦ, ἄλφα, χῖ, οὖ, σάν.
πατρὶς Χαλκηδών· ἡ δὲ τέχνη σοφίη.

τὸ δὲ Καστορίωνος τοῦ Σολέως, ὡς ὁ Κλέαρχός φησιν, εἰς τὸν Πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι· τῶν ποδῶν ἕκαστος
p. 455. ὅλοις ὀνόμασι περιειλημμένος πάντας ὁμοίως ἡγεμονικοὺς καὶ ἀκολουθητικοὺς ἔχει τοὺς πόδας, οἷον·

Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον
ναίονθ' ἕδος[7]*), θηρονόμε Πάν, χθόν' Ἀρκάδων,*
κλήσω γραφῇ τῇδ' ἐν σοφῇ[8]*) πάγκλειτ' ἔπη*
συνθείς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν,
Μουσοπόλε θήρ, κηρόχυτον ὃς[9]*) μείλιγμ' ἵης*[10]*).*

καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. τούτων δ' ἕκαστον τῶν ποδῶν ὡς ἂν τῇ τάξει θῇς τὸ αὐτὸ μέτρον ἀποδώσει οὕτως·

Σὲ τὸν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμερον.
νιφοκτύποις[11]*) σὲ τὸν βόλοις δυσχείμερον.*

B καὶ ὅτι τῶν ποδῶν ἕκαστός ἐστι δεκαγράμματος. ἔστι καὶ μὴ τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλ' ἑτέρως ποιῆσαι, ὥστε πλείω πρὸς τὴν χρῆσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς ἔχειν, οὕτω λέγοντας·

Μέτρον φράσον μοι, τῶν ποδῶν μέτρον λαβών[12]*).*
λαβὼν μέτρον μοι τῶν ποδῶν μέτρον φράσον.
οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέτρον λαβεῖν.
λαβεῖν μέτρον γὰρ τῶν ποδῶν οὐ βούλομαι.

*) μεγαλόφθαλμος? καλόφθαλμος Scaliger. **) codd. κύκλῳ vulg. 1) Valckenar. δύο οἱ vulg. 2) διαμέτρου et διὰ μέτρου codd. Fortassis διάμετρος. 3) cod. ὡς γ' V. ὢν δ' L. 4) codd. πέμπτον vulgo. 5) cod. εἶπον L. εἰ V. 6) Fr. 3. 7) Scaliger. ἀδὸς vulg. 8) Porson. τῇδε σοφῇ v. 9) Porson. κηροχίτωνος vulg. 10) ἰεὶς v. 11) δυσχείμερον νιφοκτ. add. codd. 12) μέτρον λαβών add. Coraes.

Πίνδαρος δὲ πρὸς τὴν ἀσιγμοποιηθεῖσαν ᾠδήν, ὡς ὁ C. 21.
ὑτός φησι Κλέαρχος, οἱονεὶ γρίφου τινὸς ἐν μελοποιίᾳ C
ροβληθέντος, ὡς πολλῶν τούτῳ[1]) προσκρουόντων διὰ τὸ
δύνατον[2]) εἶναι ἀποσχέσθαι τοῦ σίγμα καὶ διὰ τὸ μὴ
οκιμάζειν ἐποίησε·

[3]) Πρὶν μὲν εἵρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ[4]) ·
καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀνθρώποις[5]).

αῦτα σημειώσαιτ' ἄν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου
οῦ Ἑρμιονέως τὴν ἄσιγμον ᾠδήν, ἥτις ἐπιγράφεται Κέν-
αυροι. καὶ ὁ εἰς[6]) τὴν Δήμητρα δὲ τὴν ἐν[7]) Ἑρμιόνῃ
οιηθεὶς τῷ Λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ἐστιν, ὥς φησιν Ἡρα- D
λείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τρίτῳ περὶ μουσικῆς. οὗ ἐστιν ἀρχή·

Δάματρα[8]) μέλπω κόραν τε Κλυμένοιο[9]) ἄλοχον.

Ἔστιν εὐπορῆσαι δὲ[10]) καὶ ἄλλων γρίφων.

Ἐν φανερᾷ[11]) γενόμαν, πάτραν[12]) δέ μου ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει. μήτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῖο πάϊς.

ανερᾷ μὲν οὖν λέγει τῇ Δήλῳ, ἥτις ὑπὸ θαλάσσης
εριέχεται. μήτηρ δ' ἡ Λητώ, ἥτις Κοίου ἐστὶ θυγάτηρ.
Ιακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγορεύουσι. καὶ ἐπὶ E
ῆς πτισάνης·

Κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε.

εποίηται δὲ τῆς πτισάνης τοὔνομα ἀπὸ τοῦ πτίσσειν καὶ
νεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ κοχλίου. φέρεται δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς
εύκρου Ὁρισμοῖς·

Ζῷον ἄπουν ἀνάκανθον ἀνόστεον ὀστρακόνωτον
ὄμματά τ' ἐκκύπτοντα προμήκεα κεἰσκύπτοντα.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Αὑτοῦ[13]) ἐρῶντί φησι·

Τροφαλίδας τε[14]) λινοσάρκους. μανθάνεις; F
τυρὸν λέγω.

Ἀναξανδρίδης δὲ Αἰσχρᾷ· C. 22.

Ἀρτίως διηρτάμηκε, καὶ τὰ μὲν διανεκῆ[15])
σώματος μέρη δαμάζετ'[16]) ἐν πυριπνόοισι γᾶς[17]).
Τιμόθεος ἔφη ποτ' ἄνδρες, τὴν χύτραν εἶναι λέγων.

1) codd. τούτων vulgo. 2) Scaliger. δυνατὸν vulgo.
) Fragm. 47. 4) Boeckh. σχοινοτενία τὰ οἶδα v. 5) codd.
νθρωποι vulg. 6) edd. ἐς. 7) add. cod. 8) cod. Δήμητ-
ρα vulgo. 9) e pag. 624. E. corr. Κλυομένοιο vulgo.
) δὲ om. Dind. codicis unius auctoritate. 11) codd. ἐν
ανερῷ vulg. 12) codd. πάτρη δέ μοι vulg. 13) αὐτοῦ v.
orr. Dind. 14) στελινοσάρκους V. 15) cod. διηνεκῆ vulg.
) codd. nisi quod δαμάζετε. δαμάζεται vulgo. 17) cod.
ῖς vulg.

Τιμοκλῆς δ' ἐν Ἥρωσιν·

'Ως δ' ἦν ἠρμένη
βίου τιθήνη, πολεμία λιμοῦ, φύλαξ
φιλίας, ἰατρὸς ἐκλύτου βουλιμίας,
p. 456. τράπεζα. B. περιέργως γε[1]), νὴ τὸν οὐρανόν·
ἐξὸν φράσαι τράπεζα[2]) συντόμως.

Πλάτων δ' ἐν τῷ Ἀδώνιδι χρησμὸν δοθῆναι λέγων Κινύρᾳ ὑπὲρ Ἀδώνιδος τοῦ υἱοῦ φησιν·

Ὦ Κινύρα, βασιλεῦ Κυπρίων ἀνδρῶν δασυπρώκτων,
παῖς σοι κάλλιστος μὲν ἔφυ θαυμαστότατός τε[3])
πάντων ἀνθρώπων, δύο δ' αὐτὸν δαίμον' ἔχητον[4]),
ἣ μὲν ἐλαυνομένη λαθρίοις ἐρετμοῖς, ὁ δ' ἐλαύνων.

B λέγει δὲ Ἀφροδίτην καὶ Διόνυσον· ἀμφότεροι γὰρ ἤρων τοῦ Ἀδώνιδος. καὶ τὸ τῆς Σφιγγὸς δὲ αἴνιγμα Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς Τραγῳδουμένοις τοιοῦτον εἶναί φησιν·

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπον, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπον, ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ γίνονται[5]) καὶ ἀν' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὁπόταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαυρότατον πέλει αὐτοῦ.

C Γριφώδη δ' ἐστὶ καὶ Σιμωνίδῃ[6]) ταῦτα πεποιημένα, ὥς φησι Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ Σιμωνίδου·

Μιξονόμου τε πατὴρ ἐρίφου καὶ σχέτλιος ἰχθὺς
πλησίον ἠρείσαντο[7]) καρήατα· παῖδα δὲ νυκτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

Φασὶ δ' οἱ μὲν ἐπί τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων ἐν Χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγεγράφθαι, πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ
D τράγον καὶ δελφῖνα, περὶ ὧν εἶναι τὸν λόγον τοῦτον. οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφῖνα καὶ τράγον εἰργασμένον εἰρῆσθαι· καὶ εἶναι τὸν βουφόνον καὶ τὸν Διονύσου θεράποντα τὸν διθύραμβον. οἱ δέ φασιν ἐν Ἰουλίδι τὸν τῷ[8]) Διονύσῳ θυόμενον βοῦν ὑπό τινος τῶν νεανίσκων παίεσθαι πελέκει. πλησίον δὲ τῆς ἑορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι τὸν πέλεκυν· τὸν οὖν Σιμωνίδην ἔτι νέον ὄντα βαδίσαι πρὸς τὸν χαλκέα κομιούμενον αὐτόν. ἰδόντα δὲ καὶ τὸν τεχνίτην κοιμώμενον καὶ τὸν ἀσκὸν καὶ τὸν

1) γε add. Casaub. 2) codd. τράπεζαν vulg. 3) σοι V. 4) corruptum. ἔχειτον, ἔχετον, δαιμονέχειτον codd. Dind. e Iacobsii coniectura ὀλεῖτον. Fortassis ἐλεῖτον. 5) κινεῖται L. 6) Fragm. 102. apud Schneidewin. 230. 7) codd. ἠρείσαντε vulg. 8) τῷ om. V.

καρκίνου εἰκῇ κείμενον καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐλθόντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνήθεις τὸ προειρημένον πρόβλημα. τὸν μὲν γὰρ τοῦ ἐρίφου πατέρα τὸν ἀσκὸν εἶναι, σχέτλιον δὲ ἰχθὺν τὸν καρκίνον, νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν ὕπνον, βουφόνον δὲ καὶ Διονύσου θεράποντα τὸν πέλεκυν. πεποίηκε δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα[1]) ὁ Σιμωνίδης, ὃ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἱστορίας ἀπορίαν· E

Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηιάδῃ δώσειν μέγα δεῖπνον Ἐπειῷ.

λέγεται δὲ ἐν τῇ Καρθαίᾳ[2]) διατρίβοντα αὐτὸν διδάσκειν τοὺς χορούς. εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς Ἀπόλλωνος ἱερῷ, οὐ[3]) μακρὰν τῆς θαλάσσης. ὑδρεύεσθαι οὖν καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ τοὺς περὶ τὸν Σιμωνίδην κάτωθεν, ἔνθα ἦν ἡ κρήνη. ἀνακομίζοντος δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου, ὃν ἐκάλουν Ἐπειόν, διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι τοῦτο δρᾶν ἐκεῖνον, καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν τῷ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῷ τὸν Τρωικὸν μῦθον, ἐν ᾧ ὁ Ἐπειὸς ὑδροφορεῖ τοῖς Ἀτρείδαις, ὡς καὶ Στησίχορός φησιν· „Ὤικτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ p. 457.
αἰεὶ φορέοντα Διὸς κούρα, βασιλεῦσιν." ὑπαρχόντων οὖν τούτων ταχθῆναί φασι τῷ μὴ παραγενομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν, παρέχειν τῷ ὄνῳ χοίνικα κριθῶν. τοῦτο οὖν κἂν τῷ ποιητῇ λέγεσθαι· καὶ εἶναι τὸν μὲν οὐ φέροντα τὸ τοῦ[4]) τέττιγος ἄεθλον, τὸν οὐκ ἐθέλοντα ᾄδειν, Πανοπηιάδην δὲ τὸν ὄνον, μέγα δεῖπνον τὴν χοίνικα τῶν κριθῶν. F

Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος τοῦ ποιητοῦ·

Ἤδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἴκαδε νεκρός, B
τεθνηκὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.

σημαίνει γὰρ κόχλον. τοιοῦτον δ' ἐστὶ καὶ τὸ ῥήματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια. οἷον·

Λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος.

καὶ τὸ περιφερόμενον·

Πέντ' ἄνδρες δέκα ναυσὶ κατέδραμον εἰς ἕνα χῶρον,
ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι·
δίψῃ δ' ἐξώλλυντο, ὕδωρ δ' ὑπερεῖχε γενείου. C

Τίνα δὲ κόλασιν ὑπέμενον Ἀθήνησιν οἱ μὴ λύσαντες

1) ὁ *Σιμωνίδης ἕτερον ἐπίγραμμα* Dind. e cod. — Fr. 103. apud Schneidew. 231. 2) Dindorf. *Καρθέᾳ* vulgo. 3) οὐ add. Broendstedtius. 4) cod. *τοῦτο* vulg.

τὸν προτεθέντα γρῖφον, εἴ γε ἔπινον φιάλην κεκερα-
σμένην, ὡς καὶ ὁ Κλέαρχος προεῖπεν ἐν τῷ ὅρῳ; κἀν τῷ
πρώτῳ δὲ περὶ παροιμιῶν γράφει οὕτως· „Τῶν γρίφων
ἡ ζήτησις οὐκ ἀλλοτρία φιλοσοφίας ἐστί. καὶ οἱ παλαιοὶ
τὴν τῆς παιδείας ἀπόδειξιν ἐν τούτοις ἐποιοῦντο. πρού-
D βαλλον γὰρ παρὰ τοὺς πότους, οὐχ ὥσπερ οἱ νῦν ἐρω-
τῶντες ἀλλήλους, τίς τῶν Ἀφροδισιαστικῶν συνδυασμῶν,
ἢ τίς ἢ ποῖος ἰχθὺς ἥδιστος, ἢ τίς ἀκμαιότατος, ἔτι δὲ
τίς μετ' Ἀρκτοῦρον ἢ μετὰ Πλειάδα, ἢ τίς μετὰ Κύνα
μάλιστα βρωτός. καὶ ἐπὶ τούτοις ἆθλα μὲν τοῖς νικῶσι
φιλήματα, μίσους ἄξια τοῖς ἐλευθέραν αἴσθησιν ἔχουσι,
ζημίαν δὲ τοῖς ἡττηθεῖσι τάττουσιν ἄκρατον πιεῖν, ὃν[1])
ἥδιον τῆς ὑγιείας πίνουσιν. κομιδῆ γάρ ἐστι ταῦτά γε
E τινὸς τοῖς Φιλαινίδος καὶ τοῖς Ἀρχεστράτου συγγράμμασιν
ἐνωκηκότος, ἔτι δὲ περὶ τὰς καλουμένας Γαστρολογίας
ἐσπουδακότος· ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας, τῷ πρώτῳ ἔπος
ἰαμβεῖον[2]) εἰπόντι τὸ ἐχόμενον ἕκαστον λέγειν, καὶ τῷ
κεφάλαιον εἰπόντι[4]) ἀντειπεῖν τὸ[4]) ἑτέρου ποιητοῦ τινος,
εἰ τὴν[5]) αὐτὴν εἶπε γνώμην· ἔτι δὲ λέγειν ἕκαστον ἰαμ-
βεῖον. πρός τε τούτοις ἕκαστον εἰπεῖν ὅσων[6]) ἂν προσ-
ταχθῇ[7]) συλλαβῶν[8]) ἔμμετρον· καὶ ὅσα[9]) ἀπὸ τῆς τῶν
γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρίας, ὁμοίως δὲ τοῖς
εἰρημένοις ἡγεμόνος ἑκάστῳ λέγειν ὄνομα τῶν ἐπὶ Τροίαν
F ἢ τῶν Τρώων· καὶ πόλεως ὄνομα τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ[10])
λέγειν ἀπὸ τοῦ δοθέντος γράμματος, τὸν δ' ἐχόμενον τῶν
ἐν τῇ Εὐρώπῃ, καὶ τοὺς λοιποὺς ἐναλλάξαι, ἄν τε Ἑλ-
ληνίδος ἄν τε βαρβάρου τάξῃ τις. ὥστε τὴν παιδιὰν[11])
μὴ ἄσκεπτον οὖσαν μηνύματα γίνεσθαι τῆς ἑκάστου πρὸς[12])
παιδείαν οἰκειότητος. ἐφ' οἷς ἆθλον ἐτίθεσαν στέφανον καὶ
εὐφημίαν, οἷς μάλιστα γλυκαίνεται τὸ φιλεῖν ἀλλήλους.“
p. 458. Ταῦτα μὲν οὖν Κλέαρχος εἴρηκε. καὶ ἃ προβάλλειν[13])
δεῖ, τοιαῦτά τινα εἶναι ἡγοῦμαι. στίχον εἰπεῖν Ὁμηρικὸν

1) om. V. 2) ἰαμβεῖον delet Casaub. 3) τὸ ἐχόμενον — εἰπόντι add. cod. 4) Schweigh. ἀντειπόντος vulgo. 5) ὂν εἰς τὴν L. 6) codd. ὅσον vulg. 7) codd. προτ. vulg. 8) συλλαβῶν add. cod. 9) ὅσ' Dind. e cod. 10) cod. Ἀσίῃ vulg. 11) Muretus. παιδείαν vulg. 12) παιδιὰν — πρὸς om. V. 13) codd. προσβ. vulg.

ἀπὸ τοῦ ἄλφα ἀρχόμενον καὶ εἰς τὸ αὐτὸ στοιχεῖον καταλήγοντα·

[1]) Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήιά τε πτερόεντα.

καὶ πάλιν ὁμοίως ἰαμβεῖα·

Ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ' ἂν ὁ φέρων τἀγαθὰ
ἀγαθὸς ἂν εἴη χὠ [2]) φέρων καλῶς κακά.

Ὁμηρικοὶ ἀπὸ τοῦ ε ἐπὶ τὸ ε· B

[3]) Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν πόλει ὑμετέρῃ [4]), ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε.

ὁμοίως καὶ ἰαμβεῖα·

Εὐκαταφρόνητός [5]) ἐστι πενία, Δερκύλε.
ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διάπλεκε.

Ὁμήρου ἀπὸ η ἐπὶ [6]) τὸ η·

[7]) Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ἡ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη. C

ἴαμβοι·

Ἡ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη [8]).

ἀπὸ τοῦ ι ἐπὶ τὸ ι, Ὁμήρου·

[9]) Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.
Ἱππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι.

ἀπὸ τοῦ σ εἰς τὸ σ·

Συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς.
σοφὸς ἔστω ὁ φέρων τὰπὸ τῆς τύχης καλῶς.

ἀπὸ τοῦ ω εἰς τὸ ω· D

[10]) Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω.
ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.

προβάλλειν δὲ δεῖ καὶ στίχους ἀσίγμους, οἷον·

[11]) Πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.

καὶ πάλιν στίχους Ὁμηρικοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς καὶ τῆς ἐσχάτης δηλοῦντας ὄνομα. οἷον·

[12]) Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας.
Φυλεΐδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότα Φυλεύς. E
ἰητὴρ δ' ἀγαθὸς Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων.

1) Iliad. Δ, 92. Ε, 226. 453. 2) Dindorf. καὶ ὁ vulgo. 3) Iliad. Δ, 89. Ε, 686. 4) codd. ἡμετέρῃ vulg. 5) codd. ἐνευκαταφρόνητος vulg. 6) εἰς η Dind. e cod. 7) Iliad. Ε, 133. 370. 8) codd. κεκραμένη L. κεκραμμένη V. 9) Iliad. Ζ, 60. 206. 10) Iliad. Π, 364. 11) Iliad. Η, 364. 12) Il. Β, 557. 628. 732.

εἰσὶ καὶ ἄλλοι στίχοι Ὁμηρικοὶ δηλοῦντες σκευῶν ὀνόματα ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἐσχάτης συλλαβῆς, οἷον·

[1]) Ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
Ὅλμος.
Μυθεῖται κατὰ μοῖραν ἅπερ κ' οἴοιτο καὶ ἄλλος.
Μύλος.
Λυγρὸς ἐὼν μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
Λύρη.

F ἄλλοι στίχοι, δηλοῦντες ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τῶν ἐδωδίμων τι·

[2]) Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
Ἄρτος.
Μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο μηδὲ μετάλλα.
Μῆλα.

Ἐπεὶ δὲ ἱκανὴν παράβασιν πεποιήμεθα περὶ τῶν γρίφων, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες τὸν προτεθέντα γρῖφον. ἔπινον οὗτοι ἅλμην παραμισγομένην τῷ αὑτῶν[3]) ποτῷ, καὶ ἔδει προσενέγκασθαι τὸ ποτήριον ἀπνευστί, ὡς Ἀντιφάνης δηλοῖ ἐν Γα-
p. 459. νυμήδει διὰ τούτων·

Οἴμοι περιπλοκὰς
λίαν ἐρωτᾷς. Β. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς φράσω·
τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοισθά τι,
ταχέως λέγειν χρή, πρὶν κρέμασθαι. Α. πότερά με
γρῖφον προβάλλεις τοῦτον, εἰπεῖν, δέσποτα.
τῆς ἁρπαγῆς τοῦ παιδὸς εἰ ξύνοιδά τι,
ἢ τί[4]) δύναται τὸ ῥηθέν; Β. ἔξω τις δότω
ἱμάντα ταχέως. Α. οἷον οὐκ ἔγνων ἴσως·
ἔπειτα τοῦτο ζημιοῖς με; μηδαμῶς·
B ἅλμης δ' ἐχρῆν τι παραφέρειν[5]) ποτήριον.
Β. οἶσθ' οὖν, ὅπως δεῖ[6]) τοῦτό σ'[7]) ἐκπιεῖν; Α. ἐγὼ
κομιδῆ γε. Β. πῶς; Α. ἐνέχυρον[8]) ἀποφέροντά σοι.
Β. οὔκ, ἀλλ' ὀπίσω τὼ χεῖρε ποιήσαντα δεῖ
ἕλκειν ἀπνευστί.

Τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν γρίφων εἰπόντων τῶν δειπνοσοφιστῶν, ἐπειδὴ καὶ ἡμᾶς ἑσπέρα καταλαμβάνει ἀναπεμπαζομένους τὰ εἰρημένα, τὸν περὶ τῶν ἐκπωμάτων

1) Iliad. Θ, 202. Odyss. Ρ, 580. Σ, 106. 2) Iliad. Α, 538. 550. 3) αὑτῶν Dindorf. 4) Dindorf. ξύνοιδά τι δύναται vulgo. 5) Villebrun. περιφέρειν vulgo. 6) codd. γε δεῖ vulgo. 7) Casaubon. σε τοῦτ' vulgo. Nonne ὅπως σε δεῖ τοῦτ' ἐκπιεῖν? 8) codd. ἐνέχειρον vulgo.

λόγον εἰς αὔριον ἀναβαλώμεθα. κατὰ γὰρ τὸν Μεταγένους Φιλοθύτην·

Κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω[1]) τὸν λόγον, ὡς ἂν C
καιναῖσι[2]) παροψίσι καὶ πολλαῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον,
περὶ τῶν ἐκπωμάτων τὸν λόγον ἑξῆς ποιούμενος.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἄγε δή, τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενήσεται; C. 1.
κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν[3]) Κηφισόδωρον, ἑταῖρε Τιμόκρα- p. 459. τες. συναχθέντων γὰρ ἡμῶν καθ' ὥραν μετὰ σπουδῆς διὰ τὰ ἐκπώματα, ὁ Οὐλπιανός, ἔτι καθημένων ἁπάντων, πρίν καί τινα λεχθῆναι, ἔφη, Παρὰ μὲν τῷ Ἀδράστῳ, ἄνδρες φίλοι, καθίσαντες οἱ ἀριστεῖς δειπνοῦσιν, ὁ δὲ Πολύειδος ἱερὰ θύων ἐν ὁδῷ παραπορευόμενον τὸν Πετεῶ κατέσχε, καὶ κατακλίνας ἐν τῇ πόᾳ θαλλίαν τε κατακλάσας ἀντὶ τραπέζης παρέθηκε τῶν τυθέντων. καὶ τῷ Αὐτολύκῳ ἐλθόντι Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον[4]) ἡ τροφός, p. 460. καθημένῳ δηλονότι — οὕτως γὰρ ἐδείπνουν οἱ τότε — τὸν Ὀδυσσέα φησὶν ὁ ποιητής,

> Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς,
> τόν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
> παυομένῳ δόρποιο,

ἐκάθισεν ἐπὶ τῶν γονάτων, καὶ οὐχὶ παρὰ τοῖς γόνασιν ἔστησεν. ἡμεῖς οὖν μὴ διατρίβωμεν, ἀλλ' ἤδη κατακλινώμεθα, ἵν' ἡμῖν ὁ Πλούταρχος περὶ ὧν ἐπαγγέλλεται ποτηρίων ἀποδοὺς τὸν λόγον, καὶ τὰς κύλικας πλήρεις ἅπασι προπίῃ. B

1) codd. μεταβαλῶ vulgo. 2) Dindorf. καιναῖς vulgo. 3) codd. κωμῳδοπ. vulg. 4) Odyss. T, 399.

Ποτήρια δὲ πρῶτον οἶδα ὀνομάσαντα τὸν Ἀμόργιον ποιητὴν Σιμωνίδην[1] ἐν ἰάμβοις οὕτως· „Ἀπὸ τράπεζαν[2] εἷλέ νιν ποτήρια.“ καὶ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα δὲ ποιήσας φησίν·

Νέκυς δὲ χαμαιστρώτου ἐπὶ τείνας[3]
εὐρείης στιβάδος, προέθηκ' αὐτοῖσι θάλειαν
δαῖτα[4] *ποτήριά τε*[5] *στεφάνους τ' ἐπὶ κρασὶν ἔθηκεν.*

ἅπερ ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς πόσεως, ὡς τὸ ἔκπωμα[6] οἱ Ἀτ-
C τικοί· ἐπεὶ[7] ὑδροποτεῖν καὶ οἰνοποτεῖν λέγουσιν. Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσιν[8]·

Γαμφηλαῖσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην.

κἀν τῷ αὐτῷ[9] δὲ ἔφη·

Πολλῷ γ' ὁ Βάκις διεχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.

καὶ Φερεκράτης ἐν Τυραννίδι·

Κρεῖττον μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων.

ὁ δὲ Ἀνακρέων ἔφη·

Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ[10]· οἰνοποτάζων
D γὰρ εἴρηκε. καὶ Σαπφὼ δ' ἐν τῷ δευτέρῳ ἔφη· „Πολλὰ δ' ἀνάριθμα ποτήρια καλαῖφις[11].“ καὶ Ἀλκαῖος· „Ἐκ δὲ ποτηρίων πώνης διννομένη παρίσδων[12].“ τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ Δημήτηρ ποτηριοφόρος, κατὰ τὴν Ἀνθέων χώραν, ὡς Αὐτοκράτης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Ἀχαϊκῶν.

C. 2. Ἄξιον δὲ εἶναι νομίζω ζητῆσαι ὑμᾶς πρὸ τοῦ καταλόγου τῶν ποτηρίων, ὧν πλῆρές ἐστι τὸ κυλικεῖον τοδί· — εἴρηται γὰρ οὕτως ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη παρὰ Ἀριστοφάνει μὲν ἐν Γεωργοῖς·

E *Ὥσπερ κυλικείου τοὐθόνιον προπέπταται.*

ἔστι καὶ παρ' Ἀναξανδρίδῃ[13] ἐν Μελιλώτῳ. Εὔβουλος δ' ἐν Λήδᾳ·

Ὡσπερεὶ[14] *σπονδὴν διδοὺς*
ἐν τῷ κυλικείῳ συντέτριφε[15] *τὰ ποτήρια.*

1) Fr. 203. 2) τραπεζᾶν Casaub. 3) corruptum codd. ἐπὶ τινας. Schw. ἐπὶ θινός. Dind. coniec. ἐπικλίνας. 4) Fiorillo. τε τὰ v. 5) τε om. V. 6) ἔκπομα V. 7) cod. ἐπὶ v. 8) v. 198. 9) v. 124. 10) Il. Υ, 84. Od. Υ, 262. 11) corrupt. 12) παρίσθων L. ἐκ ποτηρίων δὲ πώνν
ἦσα Διννομένη παρί-
σδων. Seidlerus Mus. Rhen. III. 2. p. 221.
13) codd. Ἀλεξανδρίδῃ v. 14) Porson. et Schw. ὥσπερ v. 15) cod. συντέτριφεν v.

κἀν Ψαλτρίᾳ δὲ ἔφη·

Τὰ κυλικεῖα δ' ἐ[1])
ἐξεῦρεν ἡμῖν.

ἐν δὲ Σεμέλῃ ἢ Διονύσῳ·

Ἑρμῆς ὁ Μαίας λίθινος, ὃν[2]) προσεύγμασιν[3])
ἐν τῷ κυλικείῳ λαμπρὸν ἐκτετριμμένον.

Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερος ἐν Χείρωνι· F

Πολλοστῷ δ' ἔτει
ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ' ἥκω, συγγενεῖς
καὶ φράτερας[4]) καὶ δημότας εὑρὼν μόλις.
εἰς τὸ κυλικεῖον ἐνεγράφην[5]). Ζεὺς ἔστι μοι
ἑρκεῖος[6]), ἔστι φρατόριος, τὰ τέλη τελῶ.

Ἄξιον δέ ἐστι ζητῆσαι, εἰ οἱ ἀρχαῖοι μεγάλοις ἔπινον ποτηρίοις. Δικαίαρχος μὲν γὰρ ὁ Μεσσήνιος, ὁ Ἀριστοτέλους μαθητής, ἐν τῷ περὶ Ἀλκαίου μικροῖς φησιν p. 461.
αὐτοὺς ἐκπώμασι κεχρῆσθαι καὶ ὑδαρέστερον πεπωκέναι. Χαμαιλέων δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης, εἴ γε τῆς φωνῆς μνημονεύω, φησίν· „Εἰ δὲ οἱ ταῖς ἐξουσίαις χρώμενοι καὶ τῷ πλουτεῖν προτιμῶσι τὴν μέθην ταύτην, οὐδὲν θαυμαστόν. οὐκ ἔχοντες γὰρ ἑτέραν ἡδονὴν ταύτης καλλίω οὐδὲ μᾶλλον εὐχερῆ, καταφεύγουσιν εἰκότως ἐπὶ τὸν οἶνον. ὅθεν δὴ[7]) καὶ τὰ μεγάλα τῶν ἐκπωμάτων ἐπιχώρια γέγονε τοῖς δυνάσταις. οὐδὲ γὰρ παλαιὸν οὐδὲ B
τοῦτό γέ ἐστι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ νεωστὶ εὑρέθη πεμφθὲν ἐκ τῶν βαρβάρων. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπεστερημένοι τῆς παιδείας ὁρμῶσιν ἐπὶ τὸν πολὺν οἶνον καὶ πορίζονται τροφὰς περιέργους καὶ παντοίας. ἐν δὲ τοῖς περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποις οὔτ' ἐν[8]) γραφαῖς οὔτ' ἐπὶ τῶν πρότερον εὑρήσομεν ποτήριον εὐμέγεθες εἰργασμένον, πλὴν τῶν ἐπὶ τοῖς ἡρωικοῖς. τὸ γὰρ ῥυτὸν ὀνομαζόμενον μόνοις τοῖς ἥρωσιν ἀπεδίδοσαν. ὃ καὶ δόξει τισὶν ἔχειν ἀπορίαν, εἰ μή τις ἄρα φήσειε, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐπιφανείας τῶν δαιμόνων καταδειχθῆναι τοῦτο. χαλεποὺς γὰρ καὶ πλή- C
κτας τοὺς ἥρωας νομίζουσι, καὶ μᾶλλον νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν. ὅπως οὖν μὴ διὰ τὸν τρόπον, ἀλλὰ διὰ τὴν μέθην φαίνωνται τοιοῦτοι, δημιουργοῦσιν αὐτοὺς πίνοντας ἐκπώμασι μεγάλοις. καί μοι δοκοῦσι λέγειν οὐ κακῶς οἱ

1) Dind. δ' ἐξεῦρεν v. 2) cod. ὧν v. 3) πρὸς εὖγμ. L. 4) cod. φράτορας v. 5) Dind. ex Eustath. ἐγράφην v. 6) codd. ἕρκιος L. 7) δὴ om. V. 8) οὔτε γραφαῖς V.

φάσκοντες[1]) τὸ μέγα ποτήριον φρέαρ ἀργυροῦν εἶναι.“ ἐν τούτοις ἀγνοεῖν ἔοικεν ὁ Χαμαιλέων, ὅτι οὐκ ἔστι μικρὸν τὸ παρ' Ὁμήρῳ[2]) διδόμενον τῷ Κύκλωπι ὑπ' Ὀδυσ-
D σέως κισσύβιον. οὐ γὰρ ἂν τρὶς πιὼν οὕτως κατηνέχθη ὑπὸ μέθης τηλικοῦτος ὤν. ἦν οὖν καὶ τότε μεγάλα ποτήρια, εἰ μὴ αἰτιάσεταί τις τὴν δύναμιν τοῦ οἴνου ἣν αὐτὸς Ὅμηρος ἐξηγήσατο, ἢ τὸ ἄηθες τῆς πόσεως τοῦ Κύκλωπος, ἐπεὶ τὰ πολλὰ ἐγαλακτοπότει. ἢ τάχα καὶ βαρβαρικὸν ἦν τὸ ἔκπωμα[3]), εἴπερ μέγα ἦν, ἐκ τῆς Κικόνων εἰλημμένον λείας. τί οὖν ἔχομεν λέγειν περὶ τοῦ Νέστορος ποτηρίου[4]), ὃ μόλις ἂν νέος βαστάσαι ἴσχυσε, Νέστωρ
E δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρε· περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ διδάξει τι ἡμᾶς ὁ Πλούταρχος[5]). ὥρα οὖν κατακλίνεσθαι.

Καὶ κατακλιθέντων, Ἀλλὰ μὴν, ὁ Πλούταρχος ἔφη, κατὰ τὸν Φλιάσιον ποιητὴν Πρατίναν, οὐ γᾶν αὐλακισμέναν ἀρῶν, ἀλλὰ σκύφον ματεύων[6]) κυλικηγορήσων ἔρχομαι, οὐ τῶν Κυλικράνων εἷς ὑπάρχων, οὓς χλευάζων Ἕρμιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις φησίν·

Εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν.

Ἡρακλεῶται δ' εἰσὶν οὗτοι οἱ ὑπὸ τῇ Οἴτῃ κατοικοῦντες,
F ὥς φησι Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, ὀνομασθῆναι φάσκων αὐτοὺς ἀπό τινος Κύλικος, γένος[7]) Λυδοῦ[8]), ἑνὸς τῶν Ἡρακλεῖ συστρατευσαμένων. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Σκυθῖνος[9]) ὁ Τήιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ ἱστορίῃ, λέγων οὕτως· „Ἡρακλῆς λαβὼν Εὔρυτον καὶ τὸν υἱὸν ἔκτεινε φόρους πρήσσοντας παρ' Εὐβοέων. Κυλικρῆνας ἐξεπόρθησε
p. 462. ληιζομένους, καὶ αὐτόθι[10]) πόλιν ἐδείματο Ἡράκλειαν τὴν Τρηχινίαν[11]) καλεομένην.“ Πολέμων δὲ ἐν τὸ πρώτῳ τῶν πρὸς[12]) Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονόν φησιν οὕτως· „Τῆς δ' Ἡρακλείας τῆς ὑπὸ τὴν Οἴτην καὶ Τραχῖνα τῶν οἰκητόρων μεθ' Ἡρακλέους τινὲς ἀφικόμενοι ἐκ Λυδίας Κυλικρᾶνες[13]), οἱ δ' Ἀθαμᾶνες, ἀφ' ὧν οἱ τόποι διαμένουσιν·

1) οἱ φάσκοντες om. V. 2) Odyss. *I*, 346. 3) codd. ποτήριον vulg. 4) Iliad. *Λ*, 632. 5) ὥρα — Πλούταρχος om V. 6) Fiorillo. μαστεύων v. 7) γένους L. 8) codd. Λυσοῦ vulgo. 9) cod. σκυθινὸς vulgo. 10) αὐτόθι om. V. 11) codd. Τραχινίαν vulgo. 12) cod. ἐς vulgo. 13) cod. Κολικράνες v. et infra.

οἷς οὐδὲ τῆς πολιτείας μετέδοσαν οἱ Ἡρακλεῶται, συνοίκους ἀλλοφύλους ὑπολαβόντες. Κυλικρᾶνες δὲ λέγονται, ὅτι τοὺς ὤμους κεχαραγμένοι[1]) κύλικας ἦσαν.“

Οἶδα δὲ καὶ Ἑλλάνικον ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις λέγοντα, ὅτι Λιβύων τῶν Νομάδων τινὲς οὐδὲν ἄλλο κέκτηνται B
ἢ κύλικα καὶ μάχαιραν καὶ ὑδρίαν[2]), καὶ ὅτι οἰκίας ἔχουσιν ἐξ ἀνθερίκου πεποιημένας μικράς, ὅσον σκιᾶς ἕνεκα, ἃς καὶ περιφέρουσιν ὅπου ἂν πορεύωνται. πολλοῖς δὲ καὶ ὁ ἐν Ἰλλυριοῖς τόπος διαβόητός ἐστιν ὁ καλούμενος Κύλικες, παρ' ᾧ ἐστι τὸ Κάδμου καὶ Ἁρμονίας μνημεῖον, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν. καὶ Πολέμων δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ Μορύχου ἐν Συρακούσαις φησὶν ἐπ' ἄκρᾳ τῇ νήσῳ πρὸς τῷ τῆς Ὀλυμπίας ἱερῷ ἐκτὸς τοῦ τείχους ἐσχάραν τινὰ εἶναι, ἀφ' ἧς C
φησι τὴν[3]) κύλικα ναυστολοῦσιν ἀναπλέοντες, μέχρι τοῦ γενέσθαι τὴν ἐπὶ τοῦ νεὼ τῆς Ἀθηνᾶς ἀόρατον ἀσπίδα· καὶ οὕτως ἀφιᾶσιν εἰς τὴν θάλασσαν κεραμέαν κύλικα, καθέντες εἰς αὐτὴν ἄνθεα καὶ κηρία καὶ λιβανωτὸν ἄτμητον, καὶ ἄλλ' ἄττα μετὰ τούτων ἀρώματα.

Ὁρῶν οὖν ὑμῶν καὶ αὐτὸς τὸ συμπόσιον, κατὰ τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη, πλῆρες ὂν πάσης θυμηδίας,

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον[4]) καθαρὸν καὶ χεῖρες ἁπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖς στεφάνους, D
ἄλλος[5]) δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
κρατὴρ δ' ἕστηκεν μεστὸς ἐϋφροσύνης·
ἄλλος δ' οἶνος * * ἐστὶν ἕτοιμος[6]), ὃς οὔπω[7])
μείλιχος, ἐν κεράμοις, ἄνθεος ὀσδόμενος·
ἐν δὲ μέσοις ἁγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἵησι· C. 3.
ψυχρὸν δ' ἐστὶν ὕδωρ, καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν.
πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα, E
τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·
βωμὸς δ' ἄνθεσιν αὐτὸ μέσον πάντη πεπύκασται,
μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη.
χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὔφρονας ἄνδρας
εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις,
σπείσαντάς τε καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
πρήσσειν· ταῦτα γὰρ ὦν ἐστι προχειρότερον. F

1) Schw. ex Hesychio. κεχαρασμένοι v. 2) ὑδρείαν L. 3) codd. τὸν vulgo. 4) δάπεδον L. 5) codd. ἄλλῳ vulgo. 6) codd. ἐστὶν om. vulgo. 7) codd. οὔ ποτε vulgo. deinde φησὶ προδώσειν add. vulg.

οὐχ ὕβρις πίνειν δ' ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
οἴκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·
ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πιὼν ἀναφαίνει,
ὥς ἡ μνημοσύνη, καὶ τόν, ὃς ἀμφ' ἀρετῆς,
οὔτι μάχας διέπει[1]) *Τιτήνων οὐδὲ γιγάντων,*
οὐδέ τε Κενταύρων, πλάσματα τῶν[2]) *προτέρων,*
ἢ στάσιας, φλεδόνας[3]), *τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστι·*
p. 463. *θεῶν δὲ*[4]) *προμηθίην*[5]) *αἰὲν ἔχειν ἀγαθήν.*

καὶ ὁ χαρίεις δ' Ἀνακρέων[6]) φησίν·

Οὐ φιλέω, ὃς[7]) *κρητῆρι*[8]) *παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων*
νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

καὶ Ἴων δ' ὁ Χῖός φησιν·

B *Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεύς, σωτήρ τε πατήρ τε·*
ἡμῖν δὲ κρητῆρ'[9]) *οἰνοχόοι θέραπες*
κιρνάντων προχύταισιν[10]) *ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσὸς*
οἶνον ἔχων χειρῶν νιζέτω εἰς ἔδαφος.
σπένδοντες δ' ἁγνῶς Ἡρακλεῖ τ' Ἀλκμήνῃ τε,
Προκλέϊ, Περσείδαις τ', ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι,
C *πίνωμεν, παίζωμεν, ἴτω διὰ νυκτὸς ἀοιδή,*
ὀρχείσθω τις. ἑκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
ὅντινα δ' εὐειδὴς μίμνει θήλεια πάρευνος,
κεῖνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

ἐποιοῦντο δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ καλούμενοι σοφοὶ συμποτικὰς ὁμιλίας. „Παραμυθεῖται γὰρ ὁ οἶνος καὶ τὴν τοῦ γήρως δυσθυμίαν" φησὶν ὁ[11]) Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μέθης.

Διὸ συνιοῦσιν[12]) ἡμῖν ἐπὶ τὰς Διονυσιακὰς ταύτας λαλιὰς οὐδεὶς ἂν[13]) εὐλόγως φθονῆσαι νοῦν ἔχων, κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Ταραντίνους,

Οἱ τῶν πέλας
D *οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν*[14]). *ἆρά γ'*[15]) *οἶσθ', ὅτι*
τὸ καλούμενον ζῆν τοῦτο διατριβῆς χάριν
ὄνομ' ἐστὶν ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης
μοίρας; ἐγὼ γάρ, εἰ μὲν εὖ τις ἢ κακῶς

1) cod. *διέπειν* vulg. 2) Schw. *πλασμάτων* codd. om. 3) Scaliger. *φενδόνας* vulg. 4) *δὲ* add. Scaliger. 5) Dind. *προμηθείην* v. 6) apud Bergk. 69. Anth. Pal. 2. p. 748. 7) cod. *φίλος ὃς* vulg. 8) codd. *κρατῆρι* vulg. 9) correctum e p. 496. *κρητὴρ* vulg. 10) sic e p. 496. correctum. *προχοαῖσιν ἐν ἀργυρέαις* vulg. 11) *φησὶ Θεόφραστος* e codd. Dindorf. 12) *διόπερ συνιοῦσι καὶ ἡμῖν* Dindorf. e codd. 13) *ἂν* om. codd. 14) *οὐδὲν* L. 15) Dindorf. *γ'* vulg. om.

φήσειέ με κρίναι, οὐκ ἔχοιμ' ἂν σοι[1]) φράσαι·
ἔγνωκα γοῦν οὕτως ἐπισκοπούμενος,
εἶναι μανιώδη πάντα τἀνθρώπων ὅλως,
ἐπιδημίας[2]) δὲ τυγχάνειν ἡμᾶς ἀεὶ
τοὺς ζῶντας, ὥσπερ εἰς πανήγυρίν τινα
ἀφειμένους[3]) ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
εἰς τὴν διατριβήν, εἰς τὸ φῶς τε τοῦθ', ὃ δὴ
ὁρῶμεν. ὃς δ' ἂν πλεῖστα γελάσῃ καὶ πίῃ E
καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀντιλάβηται τὸν χρόνον
τοῦτον ὃν ἀφεῖται καὶ τύχῃ γ' ἐράνου[4]) τινός,
πανηγυρίσας, ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.

ὶ κατὰ τὴν καλὴν οὖν Σαπφώ·

'Ελθέ, Κύπρι,
χρυσέαισιν[5]) ἐν κυλίκεσσιν ἄβροις
συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
οἰνοχοοῦσα
τοῖσδε τοῖς ἐμοῖς ἑτάροις τε καὶ σοῖς[6]).

Πρὸς οἷς[7]) λεκτέον, ὅτι τρόποι εἰσὶ πόσεων κατὰ
ίλεις ἴδιοι, ὡς Κριτίας παρίστησιν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων
ολιτείᾳ διὰ τούτων· „Ὁ μὲν Χῖος καὶ Θάσιος ἐκ μεγά- F
ων κυλίκων ἐπιδέξια, ὁ δ' Ἀττικὸς ἐκ μικρῶν ἐπιδέξια,
δὲ Θετταλικὸς ἐκπώματα προπίνει ὅτῳ ἂν βούλωνται
εγάλα. Λακεδαιμόνιοι[8]) δὲ τὴν παρ' αὑτῷ[9]) ἕκαστος πί-
ει, ὁ δὲ παῖς οἰνοχοεῖ, ὅσον ἂν ἀποπίῃ.“ τοῦ δ' ἐπιδέξια
ίνειν μνημονεύει καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις οὕτως·

Τίνα δὴ παρεσκευασμένοι πίνειν τρόπον p. 464.
πάρεστε[10]) νυνί, λέγετε. B. τίνα πίνειν τρόπον[11])
ἡμεῖς; τοιοῦτον, οἷον ἂν καὶ σοὶ δοκῇ.
A. βούλεσθε δήπου[12]) τὸν ἐπιδέξι', ὦ πάτερ,
λέγειν ἐπὶ τῷ πίνοντι. B. τὸν ἐπιδέξια
λέγειν; Ἄπολλον, ὡσπερεὶ τεθνηκότι.

Παραιτητέον δ' ἡμῖν τὰ κεράμεα[13]) ποτήρια. καὶ γὰρ
τησίας „Παρὰ Πέρσαις, φησίν, ὃν ἂν βασιλεὺς ἀτιμάσῃ,
εραμέοις χρῆται.“ Χοιρίλος[14]) δ' ὁ ἐποποιός φησιν·

1) ἀντίφρασαι et ἄν τι φράσαι vulgo. ἂν φράσαι codd.
ι add. Dind. 2) Blomfield. ἀποδημίας vulg. 3) codd.
ειγμένους vulg. 4) καὶ τύχῃ 'ράνου Dind. τύχῃ τ' ἐράνου
chw. e codd. 5) χρυσείαισιν vulg. 6) Hermannus. τού-
ισι τοῖς ἑταίροις ἐμοῖς γε καὶ σοῖς vulg. 7) Casaub. οἷς
ulgo et Dind. 8) Λακεδαιμονίοις L. 9) Dind. αὐτῷ v.
)) Iacobsius. ἐστε vulgo. 11) τρόπον πίνειν vulgo: corr.
ıcobs. 12) δὴ τοῦτον? δῆτ' οὖν v. 13) cod. κεράμια v.
: infra. 14) v. Naekium p. 163.

B *Χερσὶν ὄλβον ἔχω κύλικος τρύφος ἀμφὶς ἐαγός,*
ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον, οἷά τε πολλὰ
πνεῦμα Διωνύσοιο πρὸς Ὕβριος[1]) *ἔκβαλεν ἀκτάς.*

ἐγὼ δὲ εὖ οἶδα, ὅτι ἥδιστα πολλάκις ἐστὶ τὰ κεράμεα ἐκπώματα, ὡς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἐκ τῆς Κόπτου κατα-γόμενα· μετὰ γὰρ ἀρωμάτων συμφυραθείσης τῆς γῆς ὀπτᾶται. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ μέθης „Αἱ Ῥο-
C διακαί, φησί, προσαγορευόμεναι χυτρίδες διά τε τὴν ἡδο-νὴν εἰς τὰς μέθας παρεισφέρονται, καὶ διὰ τὸ θερμαινο-μένας τὸν οἶνον ἧττον ποιεῖν μεθύσκειν. σμύρνης γὰρ καὶ σχοίνου[2]) καὶ τῶν τοιούτων ἑτέρων[3]) εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβληθέντων[4]) ἕψονται, καὶ παραχεόντων εἰς τὸν οἶνον ἧττον μεθύσκουσιν." κἀν ἄλλῳ δὲ μέρει φησίν· „Αἱ Ῥο-διακαὶ χυτρίδες γίνονται σμύρνης, σχοίνου ἄνθους, κρόκου, βαλσάμου, ἀμώμου, κινναμώμου, συνεψηθέντων· ἀφ' ὧν
D τὸ πινόμενον τῷ οἴνῳ παραχυθὲν οὕτω μέθας ἵστησιν, ὥστε καὶ τῶν ἀφροδισίων παραλύειν τὰ πνεύματα πέττον."

Οὐ δεῖ οὖν ἡμᾶς ἐκμανῶς πίνειν ἀποβλέποντας εἰς τὸ πλῆθος τῶν καλῶν τούτων καὶ παντοδαπῶν κατὰ τὰς τέχνας ἐκπωμάτων. τὴν δὲ μανίαν τοὺς πολλούς φησιν ὁ Χρύσιππος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῇ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματείᾳ[5]) τοῖς πλείστοις προσάπτεσθαι. καλεῖσθαι γοῦν[6]) τὴν μὲν γυναικομανίαν, τὴν δὲ ὀρτυγομανίαν. τι-νὲς δὲ καὶ δοξομανεῖς καλοῦσι τοὺς φιλοδόξους, καθάπερ
E τοὺς φιλογύνας[7]) γυναικομανεῖς, καὶ τοὺς φιλόρνιθας ὀρνιθομανεῖς, τὸ αὐτὸ σημαινόντων τῶν ὀνομάτων τούτων. ὥστε καὶ τὰ λοιπὰ μὴ ἀλλοτρίως καλεῖσθαι τὸν τρόπον τοῦτον. καὶ γὰρ ὁ φίλοψος καὶ ὁ ὀψοφάγος οἷον ὀψο-μανής ἐστι, καὶ ὁ φίλοινος οἰνομανής, καὶ ὡσαύτως ἐπὶ τῶν ὁμοίων, οὐκ ἀλλοτρίως τῆς μανίας κειμένης ἐν αὐτοῖς, ὡς ἁμαρτάνουσι μανικῶς καὶ τῆς ἀληθείας ἐπὶ πλεῖον ἀπαρτωμένοις[8]).

Ἡμεῖς οὖν, ὡς καὶ παρ' Ἀθηναίοις ἐγίνετο, ἅμα ἀκροώμενοι τῶν γελωτοποιῶν τούτων καὶ μίμων, ἔτι δὲ
F τῶν ἄλλων τεχνιτῶν, ὑποπίνωμεν. λέγει δὲ περὶ τούτων

1) cod. ὕβρεος vulg. 2) codd. σχίνου vulgo. et infra. 3) ἑτέρων add. codd. 4) ἐμβληθέντα V. 5) nonne τῇ τῆς περὶ — πραγματείας? τῆς — πραγματείας Dind. 6) δὲ V. 7) codd. φιλογύνους v. 8) Casaub. ἀπαρτώμενοι v.

ὁ Φιλόχορος οὑτωσί· „Ἀθηναῖοι τοῖς Διονυσιακοῖς ἀγῶσι τὸ μὲν πρῶτον ἠριστηκότες καὶ πεπωκότες ἐβάδιζον ἐπὶ τὴν θέαν καὶ ἐστεφανωμένοι ἐθεώρουν, παρὰ δὲ τὸν ἀγῶνα πάντα οἶνος αὐτοῖς ᾠνοχοεῖτο καὶ τραγήματα παρεφέρετο, καὶ τοῖς χοροῖς εἰσιοῦσιν ἐνέχεον πίνειν, καὶ διηγωνισμένοις, ὅτ' ἐξεπορεύοντο, ἐνέχεον πάλιν· μαρτυρεῖν δὲ τούτοις καὶ Φερεκράτη τὸν κωμικόν, ὅτι μέχρι τῆς καθ' ἑαυτὸν ἡλικίας οὐκ ἀσίτους εἶναι τοὺς θεωροῦντας“ Φανόδημος[1]) δὲ πρὸς τῷ ἱερῷ φησι τοῦ ἐν Λίμναις Διονύσου p. 465.
τὸ γλεῦκος φέροντας τοὺς Ἀθηναίους ἐκ τῶν πίθων τῷ θεῷ κιρνάναι, εἶθ' αὐτοῖς προσφέρεσθαι· ὅθεν καὶ Λιμναῖον κληθῆναι τὸν Διόνυσον, ὅτι μιχθὲν τὸ γλεῦκος τῷ ὕδατι τότε πρῶτον ἐπόθη[2]) κεκραμένον. διόπερ ὀνομασθῆναι τὰς πηγὰς Νύμφας καὶ τιθήνας τοῦ Διονύσου, ὅτι τὸν οἶνον αὐξάνει τὸ ὕδωρ κιρνάμενον. ἡσθέντες οὖν τῇ κράσει, ἐν ᾠδαῖς ἔμελπον τὸν Διόνυσον, χορεύοντες καὶ ἀνακαλοῦντες Εὐανθῆ καὶ Διθύραμβον καὶ Βακχευτὰν καὶ Βρόμιον. καὶ Θεόφραστος[3]) δ' ἐν τῷ περὶ μέθης B
φησίν, ὅτι τοῦ Διονύσου τροφοὶ αἱ Νύμφαι κατ' ἀλήθειαν. αἱ γὰρ ἄμπελοι πλεῖστον ὑγρὸν χέουσι τεμνόμεναι καὶ κατὰ φύσιν δακρύουσι. διόπερ καὶ Εὐριπίδης ἕνα τῶν τοῦ Ἡλίου ἵππων φησὶν εἶναι

Βακχίου φιλανθέος
Αἴθοπα[4]), πεπαίνοντ' ὀρχάτους ὀπωρινούς·
ἐξ οὗ βροτοὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα.

καὶ Ὀδυσσεὺς ὤπασε

[5]) Μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν·
ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα C
χεῦ'· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα[6]) ἀπὸ κρητῆρος[7]) ὀδώδει.

Τιμόθεος δ' ἐν Κύκλωπι· „Ἔχευε δ' ἓν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας σταγόνος ἀμβρότας, ἀφρῷ βρυάζον· εἴκοσιν[8]) δὲ μέτρ' ἀνέχευεν, ἔμισγε[9]) δ' αἷμα[10]) Βακχίου νεορρύτοις[11]) δακρύοισι[12]) Νυμφᾶν[13]).“

Οἶδα δέ τινας, ἄνδρες θιασῶται, καὶ μέγα φρονή-

1) codd. Φανίδημος vulgo. 2) ἐπώθη V. 3) v. 5. p. 196. 4) codd. αἰθίοπα vulgo. 5) Od. *I*, 208. 6) cod. ἡδεῖ' vulg. 7) Homerus. κρατῆρος vulgo. 8) Dindorf. εἴκοσι vulg. 9) cod. ἔσμιγε vulg. 10) Grotefendus. δ' ἅμα vulg. 11) cod. νεορρύτῳ vulg. 12) cod. δακρύουσι vulgo. 13) Schw. νύμφαν vulg.

σαντας οὐχ οὕτως ἐπὶ πλούτῳ, ὡς ἐπὶ τῷ κεκτῆσθαι πολλὰ ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ. ὧν εἷς ἐστι καὶ D Πυθέας ὁ Ἀρκὰς ἐκ Φιγαλείας[1]), ὃς καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ὤκνησεν ἐπιθέσθαι τοῖς οἰκείοις ἐπιγράψαι αὐτοῦ τῷ μνήματι τάδε·

Πυθέα μνῆμα τόδ' ἐστ', ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρός,
ὃς κυλίκων ἔσχεν πλῆθος ἀπειρέσιον,
ἀργυρέων, χρυσοῦ τε καὶ ἠλέκτροιο φαεινοῦ,
τῶν προτέρων πάντων πλείονα πασάμενος[2]).

τοῦτο δ' ἱστορεῖ Ἁρμόδιος ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν E κατὰ Φιγάλειαν Νομίμων. Ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ[3]) Παιδείας περὶ Περσῶν λέγων γράφει καὶ ταῦτα· „Καὶ μὴν ἐκπώματα ἢν μὲν ὡς πλεῖστα ἔχωσι, τούτῳ καλλωπίζονται· ἢν δ' ἐξ ἀδίκων φανερῶς ᾖ μεμηχανημένα, οὐδὲν αἰσχύνονται. πολὺ γὰρ ηὔξηται ἐν αὐτοῖς ἡ ἀδικία τε καὶ αἰσχροκέρδεια." ὁ δὲ Οἰδίπους δι' ἐκπώματα τοῖς υἱοῖς κατηράσατο, ὡς ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα πεποιηκώς φησιν, ὅτι αὐτῷ παρέθηκαν ἔκπωμα, ὃ ἀπηγορεύκει, λέγων οὕτως·

F *Αὐτὰρ ὁ διογενὴς ἥρως ξανθὸς Πολυνείκης*
πρῶτα μὲν Οἰδιπόδῃ[4]) καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
ἀργυρέην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρύσεον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἡδέος οἴνου.
αὐτὰρ ὅ γ' ὡς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἑοῖο
τιμήεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ,
p.466. *αἶψα δὲ παισὶν ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς[5])*
ἀργαλέας ἠρᾶτο· θεὸν δ' οὐ λάνθαν' Ἐρινύν[6])·
ὡς οὔ οἱ πατρώϊ' ἐνῇ φιλότητι δάσαιντο,
ἀμφοτέροισι δ' ἀεὶ τελέθοι[7]) πόλεμοί τε μάχαι τε.

Καικίλιος δ' ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπὸ Καλῆς ἀκτῆς ἐν τῷ περὶ ἱστορίας Ἀγαθοκλέα φησὶ τὸν τύραννον ἐκπώματα χρυσᾶ ἐπιδεικνύντα τοῖς ἑταίροις φάσκειν, ἐξ ὧν ἐκεράμευσε κατεσκευακέναι[8]) ταῦτα. ὁ δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν B τοῖς Λαρισσαίοις[9]) Ἀκρίσιος καὶ αὐτὸς ἐκπώματα ὅσα πλεῖστα εἶχεν, ὥς φησιν ὁ τραγικός·

1) Dind. *Φιγαλίας* vulg. 2) Casaub. *πασσάμενος* vulg. 3) c. 8, 18. 4) Herm. ad Soph. Oed. C. 1377. et in dissert. de Aeschyli trilogiis Thebanis p. 8. *Οἰδίποδι* v. 5) Dind. *ἐπάρας* v. 6) idem. *Ἐριννὺν* v. 7) Hermannus dissert. laudata p. 8. *ὡς οὔ οἱ πατρῴην εἴη φ. δι' ἀεὶ πόλεμοί τε μ.* vulg. 8) codd. *κατεσκευασμένα* vulg. 9) Fr. 11.

Πολὺν δ' ἀγῶνα πάγξεν' ἀγκηρύσσεται¹),
χαλκηλάτους λέβητας ἐκτιθεὶς φέρειν
καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ πανάργυρα
ἐκπώματ', εἰς ἀριθμὸν ἑξήκοντα δίς.

Ποσειδώνιος δ' ἐν τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν Λυσίμαχόν φησι τὸν Βαβυλώνιον, καλέσαντα ἐπὶ δεῖπνον Ἱμέριον, τὸν τυραννήσαντα οὐ μόνον Βαβυλωνίων, ἀλλὰ καὶ Σελευκέων μετὰ τριακοσίων, μετὰ τὸ τὰς τραπέζας ἀρθῆναι, τετράμνουν ἑκάστῳ τῶν τριακοσίων ἔκπωμα δοῦναι C
ἀργυροῦν, καὶ σπονδοποιησάμενον προπιεῖν ἅμα πᾶσι, καὶ ἀποφέρεσθαι ἔδωκε τὰ ποτήρια. Ἀντικλείδης δ'[2]) ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ Νόστων περὶ Γρᾶ διηγούμενος, τοῦ τὴν ἀποικίαν εἰς Λέσβον στείλαντος σὺν ἄλλοις βασιλεῦσι, καὶ ὅτι χρησμὸς ἦν αὐτοῖς, δηλώσας καθεῖναι[3]) διαπλέοντας τῷ Ποσειδῶνι εἰς τὸ πέλαγος παρθένον, γράφει καὶ ταῦτα· „Μυθολογοῦσι δὲ περὶ τῶν ἐν Μηθύμνῃ[4]) τινὲς περὶ τῆς ἀφεθείσης εἰς τὴν θάλασσαν παρθένου, καί φασιν, ἐρασθέντα αὐτῆς τῶν ἡγεμόνων τινά, ᾧ ἦν D
τοὔνομα Ἔναλος[5]), ἐκκολυμβῆσαι, βουλόμενον ἀνασῶσαι τὴν παιδίσκην. τότε μὲν οὖν ὑπὸ κύματος αὐτοὺς ἀμφοτέρους κρυφθέντας ἀφανεῖς γενέσθαι, χρόνῳ δ' ὕστερον, ἤδη τῆς Μηθύμνης οἰκουμένης παραγενέσθαι τὸν Ἔναλον, καὶ διηγεῖσθαι τὸν τρόπον, καὶ ὅτι ἡ μὲν παρθένος παρὰ ταῖς Νηρῇσι διέτριβεν, αὐτὸς δὲ τὰς τοῦ Ποσειδῶνος ἔβοσκεν ἵππους· καί ποτε καὶ κύματος ἐπιφερομένου με- C. 4.
γάλου[6]) συγκολυμβήσαντα αὐτὸν ἐκβῆναι, ἔχοντα κύπελ- C
λον[7]) χρυσοῦ οὕτω θαυμασίου, ὡς τὸν παρ' αὐτοῖς αὐτῷ παραβαλλόμενον οὐδὲν διάφορον εἶναι χαλκοῦ."

Τιμιώτατον δ' ἦν πάλαι τὸ τῶν ἐκπωμάτων κτῆμα. Ἀχιλλεὺς οὖν[8]) ὡς ἐξαίρετόν τι εἶχεν ἀνάθημα δέπας, οὐδέ τις ἄλλος οὔτ' ἀνδρῶν[9]) πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ οὔτε

1) Dind. *πάγξενα κηρύσσεται* v. *παγξένοις κηρύσσεται* Cas. 2) *δ'* om. edd. 3) Coraës. *καταθεῖναι* vulg. 4) Dindorf. *Μεθύμνῃ* vulg. et infra. 5) codd. *Ἔναλλος* vulgo et infra. 6) *μεγάλου* add. cod. 781. C. 7) *κύπελλον στρογγύλον, μικρὸν πάνυ* vulgo omissis omnibus quae inde ab his verbis usque ad pag. 389. huius editionis leguntur. Hanc lacunam primus explevit Casaub. ex duobus codd. epitomes in Animadv. p. 781—784. 8) *γοῦν* Dind. 9) repositum ex Iliad. *Π*, 226. *οὔτι θεῶν* codd.

τεῷ[1]) σπένδεσκε θεῶν[2]), ὅτε μὴ Διί." καὶ ὁ Πρίαμος[3]) δὲ τὸν υἱὸν λυτρούμενος τοῖς ἐπισημοτάτοις κειμηλίοις καὶ δέπας δίδωσι περικαλλές. αὐτός γε μὴν ὁ Ζεὺς τῆς Ἡρακλέους γενέσεως ἄξιον ἡγεῖται δῶρον Ἀλκμήνῃ δοθῆναι[4]) ποτήριον, ὅπερ Ἀμφιτρύωνι εἰκασθεὶς δίδωσι,

D Ἁ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο χρύσεον αἶψα

ποτήριον. τὸν δὲ Ἥλιον ὁ Στησίχορος ποτηρίῳ διαπλεῖν φησι τὸν Ὠκεανόν· ᾧ καὶ τὸν Ἡρακλέα περαιωθῆναι ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας ὁρμῶντα. οἴδαμεν δὲ καὶ τὸ Βαθυκλέους τοῦ Ἀρκάδος ποτήριον, ὃ σοφίας ἆθλον ὁ Βαθυκλῆς τῷ κληθέντι ἀρίστῳ τῶν καλουμένων σοφῶν ἀπέλιπε. τὸ δὲ Νέστορος ποτήριον πολλοὶ κεραμεύουσι. πλεῖστοι γὰρ περὶ αὐτοῦ συνεγράψαντο. καὶ θεοφιλὲς δὲ τὸ ποτήριον· χρυσέοις γοῦν δεπάεσσιν ἀλλήλους δεξιοῦνται. ἐλευθέριον δέ, φησί, καὶ ἐμμελὲς ἐν οἴνῳ διάγειν, μὴ κωθωνιζόμενον, μηδὲ Θρᾳκίῳ νόμῳ ἄμυστιν οἰνοποτεῖν, ἀλλὰ τῷ πόματι φάρμακον ὑγείας ἐγκιρνάναι τὸν λόγον.

E Ὅτι διὰ σπουδῆς εἶχον οἱ ἀρχαῖοι ἐγκόλαπτον[5]) ἱστορίαν ἔχειν ἐν ἐκπώμασιν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ τέχνῃ εὐδοκίμησαν Κίμων καὶ Ἀθηνοκλῆς. ἐχρῶντο δὲ καὶ λιθοκολλήτοις ἐκπώμασι. Μένανδρος[6]) δέ πού φησι καὶ ποτήριον τορνευτὸν καὶ τορευτά. Ἀντιφάνης·

Ἄλλοι δὲ καὶ δὴ βακχίου παλαιγενοῦς
ἀφρῷ σκιασθὲν[7]) χρυσοκόλλητον δέπας
μεστόν, κύκλῳ χορεῦον, ἕλκουσι[8]) γνάθοις
ὁλκοῖς ἀπαύστοις, παντελῶς ἐστραμμένον[9])
F τἄνω κάτω δεικνύντες.

φησὶ πρός τινα Νικόμαχος·

Ὦ χαῖρε[10]) χρυσοκλαῦστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν.

Φιλιππίδης·

Τὰ ποτήρι' ἂν ἴδῃς τὰ παρεσκευασμένα,
ἅπαντα χρυσᾶ, Τρόφιμε, νὴ τὸν οὐρανόν,
ὑπερήφανα[11]). ἐγὼ μὲν γὰρ ἐξέστην ἰδών.
κρατῆρες ἀργυροῖ, κάδοι[12]) μείζους ἐμοῦ.

1) θεῷ Casaub. 2) σπένδ. θεῶν ex Hom. repositum. σπένδεσκ' omisso θεῶν Casaub. Deinde ὅτι Cas. 3) Iliad. Ω, 234. 4) δοθῆναι add. codd. 5) Schweigh. ἀπέλεστον cod. 6) p. 294. 7) Valckenar. σκιὰ καὶ vulg. 8) Dind. ἕλκουσιν vulg. 9) Villebrun. ἐστραμμένοις vulg. 10) χαῖρε add. Meinekius. 11) Casaub. οὐπερήφανα cod. 12) Schw. κάδοι καὶ vulg.

ὅτι Παρμενίων συγκεφαλαιούμενος ἐν ταῖς πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολαῖς τὰ Περσικὰ λάφυρα „Ποτηρίων (φησὶ) χρυσῶν σταθμός, τάλαντα Βαβυλώνια ογ´, μναῖ νβ´. p. 782. ποτηρίων λιθοκολλήτων σταθμός, τάλαντα Βαβυλώνια νς´, μναῖ λδ´."

Ἔθος δ᾽ ἦν πρότερον ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδωρ ἐμβάλλεσθαι, μεθ᾽ ὃ τὸν οἶνον. Ξενοφάνης·

Οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
ἐγχέας[1], *ἀλλ᾽ ὕδωρ, καὶ καθύπερθε μέθυ.*

Ἀνακρέων[2]·

Φέρ᾽ ὕδωρ, φέρ᾽ οἶνον, ὦ παῖ,
φέρε δ᾽ ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
στεφάνους· ἔνεικον, ὡς μὴ
πρὸς ἔρωτα πυκταλίζω.

πρὸ δὲ τούτων[3]) Ἡσίοδος[4]·

Κρήνης τ᾽ ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥτ᾽ ἀθόλωτος,
τρὶς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.

Θεόφραστος[5]) „Ἐπεὶ καὶ τὰ περὶ τὴν κρᾶσιν ἐναντίως εἶχε τὸ παλαιὸν τῷ νῦν παρ᾽ Ἕλλησιν ὑπάρχοντι. οὐ B γὰρ τὸ ὕδωρ ἐπὶ τὸν οἶνον ἐπέχεον[6]), ἀλλ᾽ ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸν οἶνον, ὅπως ἐν τῷ πίνειν ὑδαρεστέρῳ χρῶνται τῷ ποτῷ, καὶ τούτου ποιησάμενοι τὴν ἀπόλαυσιν ἧττον ὀρέγοιντο τοῦ λοιποῦ. καὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἰς τοὺς κοττάβους κατανήλισκον."

Ἔνδοξοι δὲ τορευταὶ Ἀθηνοκλῆς, Κράτης, Στρατόνικος, Μυρμηκίδης ὁ Μιλήσιος, Καλλικράτης ὁ Λάκων, καὶ Μῦς, οὗ εἴδομεν σκύφον Ἡρακλεωτικόν, τεχνικῶς ἔχοντα Ἰλίου ἐντετορευμένην[7]) πόρθησιν, ἔχοντα ἐπίγραμμα τόδε·

[8]) *Γράμματα Παρρασίοιο*[9]), *τέχνα Μυός. ἐμμὶ δὲ ἔργον*
Ἰλίου αἰπεινᾶς, ἂν ἕλον Αἰακίδαι.

Ὅτι κλεινοὶ λέγονται παρὰ Κρησὶν οἱ ἐρώμενοι. C σπουδὴ δὲ αὐτοῖς παῖδας ἁρπάζειν· καὶ τοῖς καλοῖς παρ᾽ αὐτοῖς ἄδοξόν ἐστιν ἐραστοῦ μὴ τυχεῖν. καλοῦνται δὲ οἱ ἁρπασθέντες παρασταθέντες. διδόασι δὲ τῷ ἁρπασθέντι

1) Casaubon. ἐγχεύας cod. 2) Fragm. 61. apud Bergk. 3) cod. τούτῳ Casaub. 4) Op. v. 593. 5) vol. 5 p. 196. 6) codd. ἐπιχεῖν Casaub. 7) codd. ἐντετορνευμένην Casaub. 8) Anth. Pal. 2 p. 804. 9) Iacobs. γράμμα πηρασίοιο vulg.

στολὴν καὶ βοῦν καὶ ποτήριον. ἣν καὶ πρεσβύτεροι γενόμενοι φέρουσιν, ἵνα δῆλοι ὦσι κλεινοὶ γενόμενοι.

[1])Ὁρᾷς δ', ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

D αὔξει γὰρ καὶ τρέφει μεγαλύνει τε τὴν ψυχὴν ἡ ἐν τοῖς πότοις διατριβή, ἀναζωπυροῦσα καὶ ἀνεγείρουσα μετὰ φρονήσεως τὸν ἑκάστου νοῦν, ὥς φησιν ὁ Πίνδαρος·

[2])Ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι
στηθέων ἔξω [3]), πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
πάντες ἴσα [4]) νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν·
ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς [5]) τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες.

εἶτ' ἐπάγει·

ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

ΑΓΚΥΛΗ. ποτήριον πρὸς τὴν τῶν κοττάβων παιδιὰν χρήσιμον. Κρατῖνος·

Πιεῖν δὲ θάνατος οἶνον, ἂν ὕδωρ ἐπῇ.
ἀλλ' ἴσον ἴσῳ μάλιστ' ἀκράτου δύο χόας [6])
πίνουσ' ἀπ' ἀγκύλης ἐπονομάζουσα
E ἵησι λάταγας τῷ Κορινθίῳ πέει.

καὶ Βακχυλίδης·

Εὖτε τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἵησι τοῖς νεανίαις,
λευκὸν ἐντείνουσα πῆχυν.

ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ' [7]) Αἰσχύλῳ ἀγκυλητοὺς κοττάβους. λέγονται δὲ καὶ δόρατα ἀγκυλητὰ καὶ μεσάγκυλα, ἀλλ' ἀπὸ ἀγκύλης, ἤτοι τῆς δεξιᾶς χειρός. καὶ ἡ κύλιξ δὲ ἡ ἀγκύλη, διὰ τὸ ἀπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τῇ προέσει. ἦν γὰρ τοῖς παλαιοῖς πεφροντισμένον καλῶς καὶ εὐσχημόνως κότταβον προΐεσθαι. καὶ οἱ πολλοὶ ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ἐφρόνουν μέγα, ἢ ἐπὶ τῷ εὖ ἀκοντίζειν. ὠνομάσθη οὖν ἀπὸ τοῦ τῆς χειρὸς σχηματισμοῦ, ὃν ποιούμενοι εὐρύθμως ἐρρίπτουν εἰς τὸ κοττάβιον. καὶ οἴκους
F δὲ ἐπιτηδείους κατεσκεύαζον εἰς ταύτην τὴν παιδιάν.

Ὅτι παρὰ Τιμαχίδᾳ **ΑΙΑΚΙΣ** ἡ κύλιξ καλεῖται.

ΑΚΑΤΟΣ, ποτήριον ἐοικὸς πλοίῳ. Ἐπικράτης·

Κατάβαλλε τἀκάτια καὶ [8]) κυλίκια.
αἶρου τὰ μείζω, κεὐθὺ τοῦ καρχησίου

1) Aristophan. Eq. 92. 2) Fragm. 239. 3) ἔξω et πολυχρύσοιο Mitscherlichius. ἔξωθεν et πολυχρύσου v. 4) Hermannus. ἴσα v. 5) idem. ἀφνειὸς v. 6) χοέας v. 7) in Ὀστολόγοις. 8) καὶ add. Iacobs.

ἄνελκε τὴν γραῦν, τὴν νέαν τ' [1]) *ἐπουρίσας* [2])
πλήρωσον, εὐτρεπῆ [3]) *τε τὸν κοντὸν ποιοῦ,*
καὶ τοὺς κάλως [4]) *ἔκλυε, καὶ χάλα πόδα.*

ΑΩΤΟΝ, *παρὰ* Κυπρίοις *τὸ ἔκπωμα, ὡς* Πάμφιλος. p. 783.
Φιλητᾶς [5]) *δέ, ποτήριον οὖς οὐκ ἔχον.*

ΑΡΟΚΛΟΝ, *ἡ φιάλη, παρὰ τῷ* Κολοφωνίῳ Νικάνδρῳ.

ΑΛΕΙΣΟΝ *καὶ* ΔΕΠΑΣ *τὸ αὐτό.* Ὅμηρος *ἐν* Ὀδυσσείᾳ [6]) *περὶ* Πεισιστράτου· „Ἐν δ' *οἶνον ἔχευε χρυσείῳ δέπαϊ.*" *εἶτα παρακατιὼν τὸ αὐτό·*

Τούνεκα σοὶ δώσω χρύσειον ἄλεισον.

καὶ ἑξῆς τὸ αὐτὸ πάλιν·

Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας.

Φησὶν οὖν Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός· „Δοκεῖ *μοι φιαλῶδες εἶναι τὸ δέπας. σπένδουσι γὰρ ἐν αὐτῷ. λέγει γοῦν* Ὅμηρος [7]) *δέπας, δι' οὗ* Διὶ *μόνῳ σπένδεσκεν* Ἀχιλλεύς. B
καλεῖται δὲ δέπας, ἤτοι ὅτι δίδοται πᾶσι τοῖς σπένδειν βουλομένοις, εἴτε καὶ τοῖς πίνειν, ἢ ὅτι δύο ὦπας εἶχε· ταῦτα δὲ ἂν εἴη τὰ ὦτα. τὸ δὲ ἄλεισον ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἄγαν λεῖον εἶναι ἢ ὅτι ἀλίζεται ἐν αὐτῷ τὸ ὑγρόν. ὅτι δὲ δύο ὦτα εἶχε, δῆλον·

[8]) *Ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε*
χρύσεον, ἄμφωτον.

ἀμφικύπελλον δὲ λέγων αὐτὸ οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι ἦν ἀμφίκυρτον." Σειληνὸς *δὲ ἀμφικύπελλόν φησι τὸ μὴ ἔχον ὦτα. ἄλλοι δὲ τὴν ἀμφὶ ἀντὶ τῆς περὶ εἶναι, ἵν' ᾖ περίποτον, τὸ πανταχόθεν πίνειν ἐπιτήδειον.* Παρθένιος *δὲ διὰ τὸ περικεκυρτῶσθαι τὰ ὠτάρια. κυφὸν γὰρ εἶναι τὸ κυρτόν.* Ἀνίκητος *δὲ τὸ μὲν κύπελλόν φησι* C
φιάλην εἶναι, τὸ δὲ ἀμφικύπελλον ὑπερφίαλον, τὸ ὑπερήφανον καὶ καλόν. εἰ μὴ ἄρα τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ ἄλεισον θέλει τις ἀκούειν, ἔξω λειότητος ὄν. Πείσανδρος *δέ φησιν* Ἡρακλέα Τελαμῶνι *τῆς ἐπὶ* Ἴλιον *στρατείας ἀριστεῖον ἄλεισον δοῦναι.*

Ὅτι *ἐστὶ ποτήριον* ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ ΚΕΡΑΣ, *καὶ* ΕΝΙΑΥΤΟΣ *καλούμενον.*

1) *δ'* Casaubon. 2) cod. et Iacobs. *ἐπηύρίσας* vulgo. 3) Valcken. *ἐντρεπῆ* vulg. 4) idem. *κάλους* vulg. 5) Dind. *Φιλήτας* vulg. 6) *Γ*, 40. 50. 63. 7) Il. *Π*, 225. 8) Οδ. *Χ*, 9.

D ΑΜΦΩΤΙΣ. *ξύλινον ποτήριον, ᾧ χρῆσθαι τοὺς ἀγροίκους Φιλητᾶς φησι τοὺς ἀμέλγοντας εἰς αὐτὸ καὶ οὕτω πίνοντας.*

ΑΜΥΣΤΙΣ. *καλεῖται μὲν οὕτω πόσις τις, ἣν ἔστιν ἀπνευστὶ πίνειν μὴ μύσαντα. καλοῦσι δὲ οὕτω καὶ τὰ ποτήρια, ἀφ' ὧν ἔστι πιεῖν εὐμαρῶς. καὶ τὸ ῥῆμα δὲ ἐξημύστισε*[1]) *φασί, τὸ ἀφ' ἓν πνεῦμα πιεῖν. ὡς ὁ κωμικὸς* Πλάτων·

Λύσας δὲ[2]) *ἀργὴν στάμνον εὐώδους ποτοῦ,*
ἵησιν εὐθὺς κύλικος εἰς κοῖλον κύτος·
ἔπειτ' ἄκρατον κοὐ[3]) *τεταργανωμένον*
ἔπινε κἀξημύστισεν.

E *ἔπινον δὲ τὴν ἄμυστιν μετὰ μέλους, μεμετρημένου πρὸς ὠκύτητα χρόνου. ὡς* Ἀμειψίας·

αὔλει μοι μέλος·
σὺ δ' ᾆδε πρὸς τήνδ', ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως.
αὔλει σύ, καὶ σὺ τὴν ἄμυστιν λάμβανε.
οὐ χρὴ πόλλ'[4]) *ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον,*
ἀλλ' ἐρᾶν καὶ κατεσθίειν[5])·
σὺ δὲ κάρτ' ἀφειδὴς[6]).

ΑΝΤΙΓΟΝΙΣ. *ἔκπωμα, ἀπὸ τοῦ βασιλέως* Ἀντιγόνου, *ὡς ἀπὸ* Σελεύκου *σελευκίς, καὶ ἀπὸ* Προυσίου *προυσίς.*

F ΑΝΑΦΑΙΑ. *ἡ θερμοποτὶς παρὰ* Κρησίν.

ΑΡΥΒΑΛΛΟΣ. *ποτήριον κάτωθεν εὐρύτερον, ἄνω δὲ συνηγμένον, ὡς τὰ συσπαστὰ βαλάντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἀρυβάλλους τινὲς καλοῦσιν.* Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι[7])·

Καταςπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ
ἀμβροσίαν.

οὐ πόρρω δέ ἐστι τοῦ ἀρυστίχου ὁ ἀρύβαλλος, ἀπὸ τοῦ ἀρύτειν[8]) *καὶ βάλλειν. λέγουσι δὲ καὶ πρόχουν ἄρυστιν.* Σοφοκλῆς[9])·

Κακῶς σύ, πρὸς θεῶν ὀλουμένη,
p. 784. *ἣ τὰς ἀρύστεις ὧδ' ἔχουσ' ἐκώμασας.*

ἔστι δὲ καὶ πόλις Ἰώνων Ἄρυστις.

1) Schw. *ἐξεμύστισε* vulg. et infra. 2) *λύσασα δ' ἀργὴν* Lobeck. ad Phryn. p. 105. 3) Schw. *καὶ οὐ* cod. *καὶ* Cas. 4) Dind. *πολλὰ* v. 5) *κἀσθίειν* coniec. Dind. 6) Meinek. *κάρτα φείδῃ* v. et Dind. 7) v. 1094. 8) cod. et Schweigh. *ἀρύειν* Casaub. 9) Fragm. 45.

ΑΡΓΥΡΙΣ. εἶδος ποτηρίου, οὐ μόνον ἐξ ἀργύρου. Ἀναξίλας· „Καὶ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν."

ΒΑΤΙΑΚΙΟΝ, λαβρώνιος, τραγέλαφος, πρίστις, ποτηρίων ὀνόματα. Περσικὴ δὲ φιάλη ἡ βατιάκη. Ἀλεξάνδρου δὲ τοῦ βασιλέως ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταῖς πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ σατράπας φέρεταί τις ἐπιστολή, ἐν ᾗ ταῦτα γέγραπται· „Βατιάκαι ἀργυραῖ κατάχρυσοι τρεῖς. κόνδυα ἀργυρᾶ ρϛ΄· τούτων ἐπίχρυσα λγ΄. τισιγίτης ἀργυροῦς εἷς. μύστροι ἀργυροῖ κατάχρυσοι λβ΄. λαχανοθήκη[1]) ἀργυρᾶ μία. οἰνοφόρον βαρβαρικὸν ἀργυροῦν ποικίλον ἕν, ἄλλα ποτήρια παντοδαπὰ μακρὰ[2]) κθ΄. ἄλλα ποτήρια μικρά, ῥυτά, καὶ βάτια καὶ λυκιουργοὶ[3]) ἐπίχρυσοι, καὶ θυμιατήρια, καὶ τρυβλία." B

ΒΗΣΣΑ. ποτήριον παρ' Ἀλεξανδρεῦσι πλατύτερον ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ἐστενωμένον ἄνωθεν.

ΒΑΥΚΑΛΙΣ. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ αὕτη, ὡς Σώπατρος ὁ παρῳδός· „Βαυκαλὶς ἡ τετράκυκλος." καὶ πάλιν·

> Νᾶμα μελισσῶν ἡδὺ μὲν ὄρθρου
> καταβαυκαλίσαι τοῖς ὑπὸ πολλῆς
> κραιπαλοβόσκου δίψης κατόχοις.

κατασκευάζουσι δέ, φησίν, οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν ὕαλον, μεταρρυθμίζοντες πολλάκις πολλαῖς ἰδέαις ποτηρίων, παντὸς τοῦ πανταχόθεν κατακομιζομένου κεράμου τὴν ἰδέαν μιμούμενοι. Λύσιππον τὸν ἀνδριαντοποιόν φασι Κασάνδρῳ χαριζόμενον, ὅτε συνῴκισε τὴν Κασάνδρειαν, φιλοδοξοῦντι καὶ βουλομένῳ ἴδιόν τινα εὑρέσθαι κέραμον, διὰ τὸ πολὺν ἐξάγεσθαι τὸν Μενδαῖον οἶνον ἐκ τῆς πόλεως, φιλοτιμηθῆναι, καὶ πολλὰ καὶ παντοδαπὰ γένη παραθέμενον κεραμίων[4]) ἐξ ἑκάστου ἀποπλασάμενον ἴδιον ποιῆσαι πλάσμα. C

ΒΙΚΟΣ. Ξενοφῶν Ἀναβάσεως πρώτῳ· „Κῦρος ἔπεμπε βίκους οἴνου ἡμιδεεῖς." ἔστι δὲ φιαλῶδες ποτήριον, κατὰ τὸν Παριανὸν Πολυδεύκην. D

ΒΟΜΒΥΛΙΟΣ· θηρίκλειον Ῥοδιακόν. οὗ περὶ τῆς ἰδέας Σωκράτης φησίν· „Οἱ μὲν ἐκ φιάλης πίνοντες ὅσον θέλουσι τάχιστ' ἀπαλλαγήσονται, οἱ δὲ ἐκ βομβυλιοῦ[5]) κατὰ μικρὸν στάζοντες." ἔστι δὲ καὶ ζῷόν τι.

1) λαγανοθήκη Schw. 2) Schw. μικρά v. et Dindorf. 3) cod. λυκουργοὶ v. 4) Schw. κεραμείων v. 5) Dindorf. βομβυλίου v.

ΒΡΟΜΙΑΔΕΣ. *ἔκπωμα ὅμοιον τοῖς μακροτέροις τῶν σκύφων.*

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΝ ΕΚΠΩΜΑ, *τὸ γράμματα ἔχον ἐγκεχαραγμένα.* Ἄλεξις·

Τὴν ὄψιν εἴπω τοῦ ποτηρίου γέ σοι[1])
p. 466. *πρώτιστον. ἦν γὰρ στρογγύλον, μικρὸν πάνυ,*
E *παλαιόν, ὦτα συντεθλασμένον σφόδρα,*
ἔχον κύκλῳ τε γράμματ'. B. ἆρά γ' ἕνδεκα
χρυσᾶ Διὸς σωτῆρος[2]); *A. οὔκ, ἄλλον μὲν οὔν.*

τοιοῦτον εἴδομεν ποτήριον γραμματικὸν ἀνακείμενον ἐν Καπύῃ τῆς Καμπανίας τῇ Ἀρτέμιδι, *ἀργυροῦν, ἐκ τῶν* Ὁμηρικῶν *ἐπῶν κατεσκευασμένον, καὶ ἐντετυπωμένα*[3])
C. 5. *ἔχον τὰ ἔπη χρυσοῖς γράμμασιν, ὡς τὸ* Νέστορος *ὄν.* Ἀχαιὸς *δ' ὁ τραγικὸς ἐν* Ὀμφάλῃ *καὶ αὐτὸς περὶ γραμματικοῦ ποτηρίου ποιεῖ τοὺς* Σατύρους *τάδε λέγοντας·*

F *Ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ πάλαι,*
τὸ γράμμα φαίνων[4]), *δέλτ', ἰῶτα, καὶ τρίτον*
ὦ[5]), *νῦ*[6]), *τό τ' ὖ*[7]) *πάρεστιν, οὐ κἀπουσίαν*[8])
ἐκ τοὐπέκεινα σὰν τό τ' οὖ[9]) *κηρύσσετον.*

ἐν τούτοις λείπει τὸ ὖ στοιχεῖον, ἐπεὶ πάντες οἱ ἀρχαῖοι[10]) *τῷ οὖ*[11]) *ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάτ-*
p. 467. *τεται δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαίνει, διὰ τοῦ οὖ μόνου γράφουσι. παραπλησίως δὲ καὶ τὸ εἶ*[12]) *γράφουσιν, ὅταν καὶ καθ' αὑτὸ μόνον ἐκφωνῆται καὶ ὅταν συζευγνυμένου τοῦ ἰῶτα. κἀν τοῖς προκειμένοις οὖν οἱ* Σάτυροι *τοῦ* Διονύσου *τὴν τελευταίαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ο μόνου, ὡς βραχέος*[13]) *ἐγκεχαραγμένου, ἐδήλωσαν ὅτι συνυπακούεσθαι δεῖ καὶ τὸ υ, ἵν' ᾖ* Διονύσου. *τὸ δὲ σὰν ἀντὶ τοῦ σίγμα*[14]) *Δωρικῶς εἰρήκασιν. οἱ γὰρ μουσικοί, καθάπερ πολλάκις* Ἀριστόξενός *φησι, τὸ σίγμα*
B *λέγειν παρῃτοῦντο διὰ τὸ σκληρόστομον εἶναι καὶ ἀνεπιτήδειον αὐλῷ· τὸ δὲ ῥῶ διὰ τὸ εὔκολον πολλάκις παρα-*

1) Schweigh. *σου* vulg. et Dindorf. 2) post *σωτῆρος* vulgo: *χρυσοῦ δὲ οὕτω θαυμασίου, ὡς τὸν παρ' αὐτοῖς αὐτῷ παραβαλλόμενον οὐδὲν διάφορον εἶναι χαλκοῦ* ex epitome huc illata. 3) Dindorf. e p. 489. *ἐντετυπωμένον* V. *ἐκτετυπωμένον* L. 4) Toup. *φαῖνον* vulg. 5) codd. *ο* v. 6) *ν* v. 7) Toup. *τοῦ υ* vulgo. 8) Porson. *κοὐκ ἀπουσίαν* vulgo. 9) codd. *ο* vulg. 10) *ἀχαιοὶ* v. correctum ex epit. 11) *τῷ ο* L. 12) codd. *τὸ υ* vulgo. 13) codd. *βραχέως* vulgo. 14) codd. *σῖγμα* vulg.

κμβάνουσι. καὶ τοὺς ἵππους τοὺς τὸ C[1]) ἐγκεχαραγμένον ζοντας σαμφόρας καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις[2])·

Οὔτ' αὐτὸς οὐθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας.

ὶ Πίνδαρος δέ φησι[3])·

Πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ
καὶ τὸ σὰν κίβδηλον ἀπὸ στομάτων.

νημονεύει δὲ τοῦ γραμματικοῦ ἐκπώματος ὡς οὕτως καυμένου Εὔβουλος ἐν Νεοττίδι, οὕτως· C

Μισῶ κάκιστον γραμματικὸν ἔκπωμ' ἀεί.
ἀτὰρ ὡς[4]) ὅμοιον οὑμὸς υἱὸς ᾤχετο
ἔχων φιάλιον, τῷ δὲ πολλὰ γίγνεται[5])
ὅμοια.

ΓΥΑΛΑΣ[6]). Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις Μεγαρέας οὕτω ησὶ καλεῖν τὰ ποτήρια, γυάλας. Παρθένιος δ' ὁ τοῦ ιονυσίου[7]), ἐν πρώτῳ περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς λέξεων ζητουμένων φησί· „Γυάλας, ποτηρίου εἶδος, ὡς αρσύας γράφει ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἡρακλέους[8]) οὕτως· „Ὅταν σίῃ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν, συναντᾶν οἴνου πλήρη ιάλαν ἔχοντά τινα, τὸν δὲ λαβόντα σπένδειν."

ΔΕΙΝΟΣ. ὅτι[9]) καὶ τοῦτο ποτηρίου ὄνομα, Διονύσιος ὁ Σινωπεὺς ἐν Σῳζούσῃ καταλέγων ὀνόματα ποτηρίων μνημονεύει καὶ τούτου λέγων οὕτως· D

Ὅσα δ' ἐστὶν εἴδη θηρικλείων τῶν καλῶν,
γύαλα, δικότυλοι, τρικότυλοι, δεῖνος μέγας,
χωρῶν μετρητήν, κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά·
ποτήρι' ἡ γραῦς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἓν βλέπει.

λεάνθης δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως ἀπὸ ὂν κατασκευασάντων φησὶν ὀνομασθῆναι τήν τε θηρίκλειον κύλικα καὶ τὴν δεινιάδα. Σέλευκος δ' εἰπὼν ἐκπώματος εἶναι γένος τὸν δεῖνον· παρατίθεται Στράττιδος[10]) ε Μηδείας· E

Οἶσθ' ᾧ προσέοικεν, ὦ Κρέων, τὸ βρέγμα σου;
ἐγῷδα· δείνῳ περὶ κάτω τετραμμένῳ[11]).

ρχέδικος δὲ ἐν Διαμαρτάνοντι παράγων οἰκέτην τινὰ ερὶ ἑταιρίδων διαλεγόμενόν φησι·

1) τὸ σ v. 2) v. 122. 3) v. ad p. 455. C. 4) Pors. ποιμα εἰα τ' ἄρ' ὡς vulgo. 5) Dindorf. γίνεται vulgo. Schw. γύαλα vulg. 7) cod. Διονύσου vulg. 8) codd. Ἡρακλέος vulgo. 9) ὅτι add. cod. Dindorf. uncis inclusit v.: ὅτι — ὄνομα. 10) cod. Στράτιδος vulgo. 11) codd. στρωμένῳ vulg.

Νικοστράτην τιν' ἤγαγον πρῴην σφόδρα
γρυπήν, Σκοτοδείνην ἐπικαλουμένην, ὅτι
F *δεῖνόν ποτ' ἦρεν ἀργυροῦν ἐν τῷ σκότῳ.*
*B. δεῖνον; * * *[1]) δεινόν, ὦ θεοί.*

ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεώς τι δεῖνος, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Δαλίδι[2]) παρίστησιν, οὑτωσί· „Δεῖνος καὶ καλαθίσκος[3]).“ Τελέσιλλα δὲ ἡ Ἀργεία καὶ τὴν ἅλω καλεῖ δεῖνον. Κυρηναῖοι δὲ τὸν ποδονιπτῆρα δεῖνον ὀνομάζουσιν, ὡς Φιλητᾶς φησιν ἐν Ἀτάκτοις[4]).

p. 468. ΔΕΠΑΣΤΡΑ[5]). Σειληνὸς[6]) καὶ Κλείταρχος ἐν Γλώσσαις παρὰ Κλειτορίοις τὰ ποτήρια καλεῖσθαι. Ἀντίμαχος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος φησί·

Πάντα μάλ' ὅσσ' Ἄδρηστος[7]) ἐποιχομένους ἐκέλευσεν
ῥεξέμεν· ἐν μὲν ὕδωρ, ἐν δ' ἀσκηθὲς μέλι χεῦαν[8])
ἀργυρέῳ κρητῆρι, περιφραδέως κερόωντες·
νώμησαν δὲ δέπαστρα[5]) θοῶς βασιλεῦσιν Ἀχαιῶν,
ἐνοχερῷ[9]) ἑστιόωσι[10]), καὶ ἐς λοιβὴν χέον αἶθαρ
χρυσείῃ προχόῳ.

B καὶ πάλιν·

Ἄλλοι[11]) δὲ κρητῆρα πανάργυρον ἠδὲ[12]) δέπαστρα
οἰσόντων χρύσεια, τά τ' ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι
κείαται.

κἀν τοῖς ἑξῆς δέ φησι·

Καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθὲς κελέβειον
ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἴη.

C ΔΑΚΤΥΛΩΤΟΝ ἔκπωμα οὕτως καλούμενον παρὰ Ἴωνι ἐν Ἀγαμέμνονι·

Οἴσει δὲ δῶρον ἄξιον δραμήματος,
ἔκπωμα δακτυλωτόν, ἄχραντον πυρί,
Πελίου μέγ' ἆθλον, Κάστορος δ' ἔργον ποδῶν.

Ἐπιγένης[13]) μὲν οὖν ἀκούει τὸ ἄμφωτον ποτήριον, εἰς ὃ οἷόν τε τοὺς δακτύλους διείρειν[14]) ἑκατέρωθεν· ἄλλοι δὲ τὸ ἐν κύκλῳ τύπους ἔχον οἷον δακτύλους, ἢ τὸ ἔχον

1) lacunam indic. Dindorf. 2) codd. *δαυλίδι* vulgo. 3) Sic locum refinxit Dindorf. Vulgo: *ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως, ὡς Ἀπολλοφάνης ἐν Δαλίδι παρίστησιν οὑτωσί· δεῖνος τὶς (τι cod.) καὶ καλαθίσκος οὗτοσί.* 4) Schw. *ἀττικοῖς* v. 5) *δέπαστρον* L. 6) cod. *Σιληνὸς* vulg. 7) cod. *Ἄδραστος* vulg. 8) Schellenberg. *χεῦε* vulg. 9) Iacobs. *ἐν* (*ἐκ* L.) *χερὸς* vulg. 10) Schw. *εἰστιῶσι* L. *εἰστιῶσι* V. 11) cod. *ἄλλοις* L. 12) cod. *ἢδ* v. 13) *Ἐπιγμένης* V. 14) cod. *διαίρειν* vulg.

ἐξοχάς, οἷα τὰ Σιδόνια ποτήρια, ἢ τὸ λεῖον. ἄχραντον δὲ πυρὶ παρὰ τὸ Ὁμηρικόν· „Ἄπυρον κατέθηκε λέβητα." D τὸ ἐπιτήδειον[1]) εἰς ψυχρῶν ὑδάτων ὑποδοχήν, ἢ τὸ[2]) πρὸς ψυχροποσίαν εὔθετον. τινὲς δὲ τὸ κέρας. περὶ δὲ τὴν Μολοσσίδα[3]) οἱ βόες ὑπερφυῆ ἱστοροῦνται[4]) κέρατα ἔχειν· περὶ ὧν τῆς κατασκευῆς Θεόπομπος ἱστορεῖ. ἐξ ὧν πιθανὸν καὶ αὐτὸν ἐσχηκέναι. πλησίον δὲ τῆς Μολοσσίας ἡ Ἰωλκός, ἐν ᾗ ὁ ἐπὶ Πελίᾳ ἀγὼν ἐτέθη. βέλτιον δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Δίδυμος ἐν τῷ τοῦ δράματος ἐξηγητικῷ, ὅτι παρήκουσεν Ὁμήρου λέγοντος·

[5]) *Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.*

ἔδοξε γὰρ ἔκπωμα εἶναι· ἔστι δὲ χαλκεῖον ἐκπέταλον E λεβητῶδες, ἐπιτηδείως ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. δακτυλωτὸν δ', οἷον κύκλῳ τὴν φιάλην κοιλότητα ἔχουσαν ἔνδοθεν οἷον δακτύλων, ἢ[6]) ἐπεὶ περιείληπται τοῖς τῶν πινόντων δακτύλοις. τινὲς δὲ ἀπύρωτον φιάλην τὸ κέρας· οὐ γὰρ γίνεται διὰ πυρός. λέγοι δ' ἂν ἴσως κατὰ μεταφορὰν ἔκπωμα τὴν φιάλην." Φιλήμων δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὀνόμασιν ἢ Γλώτταις[7]), προθεὶς Καλπίς, F φησί· „Δακτυλωτὸν ἔκπωμα καὶ τὸ ἄμφωτον, εἰς ὃ ἔστιν οἷόν τε τοὺς δακτύλους ἑκατέρωθεν διείρειν[8]). οἱ δὲ τὸ ἔχον κύκλῳ δακτυλοειδεῖς τύπους τινάς."

ΕΛΕΦΑΣ. οὕτως ἐκαλεῖτο ποτήριόν τι, ὡς Δαμόξενός φησιν ἐν Αὑτὸν[9]) πενθοῦντι·

Εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέφανθ' ἥκει[10]) φέρων
ὁ παῖς. B. τί δ' ἐστὶ τοῦτο, πρὸς θεῶν; A. ῥυτὸν
δίκρουνον, ἡλίκον τι τρεῖς χωροῦν χόας, p. 469.
Ἄλκωνος ἔργον. προὔπιεν δέ μοί ποτε
ἐν Κυψέλοις Ἀδαῖος[11]).

μνημονεύει τοῦ ποτηρίου τούτου καὶ Ἐπίνικος ἐν Ὑποβαλλομέναις, οὗ τὸ μαρτύριον παρέξομαι ἐν τῷ περὶ τοῦ ῥυτοῦ λόγῳ.

ΕΦΗΒΟΣ. τὸ καλούμενον ποτήριον ἐμβασικοίταν οὕτως φησὶ καλεῖσθαι Φιλήμων ὁ Ἀθηναῖος, ἐν τῷ περὶ

1) Schweigh. τὸν ἐπιτήδειον vulg. 2) codd. τὸν vulg. 3) codd. Μολοττίδα vulgo. 4) codd. ἱστορ. ὑπερφ. vulgo. deinde edd. τὰ add. 5) Iliad. Ψ, 270. 6) cod. ᾗ vulgo. 7) Γλώσσαις Dindorf. 8) Casaub. διαιρεῖν vulg. 9) cod. αὐτῷ vulg. 10) cod. ἥκειν vulg. 11) codd. ᾠδεῖος vulg.

Ἀττικῶν ὀνομάτων ἢ Γλωσσῶν. Στέφανος δ' ὁ κωμικὸς ἐν Φιλολάκωνί φησι·

B Τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά.
Β. καινόν τι τοῦτο [1]) γέγονε νῦν ποτήριον.
Α. κώμη μὲν οὖν τίς ἐστι περὶ τὴν Θουρίαν.
Β. εἰς τὰς Ῥοδιακὰς [2]) ὅλος ἀπηνέχθην ἐγὼ
καὶ τοὺς ἐφήβους, Σωσία, τοὺς δυσχερεῖς [3]).

ΗΔΥΠΟΤΙΔΕΣ. ταύτας φησὶν ὁ Σάμιος Λυγκεὺς Ῥοδίους ἀντιδημιουργήσασθαι πρὸς τὰς Ἀθήνησι θηρικλείους, Ἀθηναίων μὲν αὐτὰς τοῖς πλουσίοις διὰ τὰ βάρη χαλκευσαμένων τὸν ῥυθμὸν τοῦτον, Ῥοδίων δὲ διὰ τὴν ἐλαφρότητα τῶν ποτηρίων καὶ τοῖς πένησι τοῦ καλλω-
C πισμοῦ τούτου μεταδιδόντων. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ Ἐπιγένης ἐν Ἡρωίνῃ, διὰ τούτων·

Ψυκτῆρα [4]) κύαθον, κυμβία, ῥυτὰ τέτταρα,
ἡδυποτίδας τρεῖς, ἠθμὸν ἀργυροῦν.

Σῆμος δ' ἐν πέμπτῃ Δηλιάδος ἀνακεῖσθαί φησιν ἐν Δήλῳ χρυσῆν ἡδυποτίδα Ἐχενίκης ἐπιχωρίας γυναικός, ἧς μνημονεύει καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ. Κρατῖνος δ' ὁ νεώτερός φησι·

Παρ' Ἀρχεφῶντος ἡδυπότια [5]) δώδεκα.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ Ἡρακλείας
D τὸ δέπας, ἐν ᾧ διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν Ὠκεανόν, εἶναι μέν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸ [6]) παρ' Ὠκεανοῦ Ἡρακλέα. μήποτε δέ, ἐπεὶ μεγάλοις ἔχαιρε ποτηρίοις ὁ ἥρως, διὰ τὸ μέγεθος παίζοντες οἱ ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς πλεῖν αὐτὸν ἐν ποτηρίῳ ἐμυθολόγησαν. Πανύασις δ' ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας παρὰ Νηρέως φησὶ τὴν τοῦ Ἡλίου φιάλην κομίσασθαι τὸν Ἡρακλέα, καὶ διαπλεῦσαι εἰς Ἐρύθειαν. ὅτι δὲ εἷς ἦν ὁ Ἡρακλῆς τῶν
E πλεῖστον πινόντων προείπομεν. ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διεκομίζετο ἐπὶ τὴν δύσιν, Στησίχορος μὲν οὕτως φησίν·

Ἀέλιος [7]) δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαινε
χρύσεον, ὄφρα δι' Ὠκεανοῖο περάσας
ἀφίκοιθ' [8]) ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς

1) Iacobs. νῦν τοῦτο vulg. 2) Abresch. δ' ὁδιακὰς v. 3) διχερεῖς V. 4) Sic p. 502. E. ψυκτήρια vulg. 5) codd. ἡδυποτίδας vulg. 6) δ' αὐτὸν edd. 7) Schw. ἅλιος vulg. 8) Blomfield. ἀφίκηθ' vulg.

ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον
παῖδάς τε φίλους. ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον
ποσσὶ παῖς Διός. F

καὶ Ἀντίμαχος[1]) οὑτωσὶ λέγει·

Τότε δὴ εὔχρυσῳ ἐν δέπαϊ
Ἠελίου[2]) πόμπευεν[3]) ἀγακλυμένη Ἐρύθεια.

καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν·

Ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖς τεοῦ[4])
πατρὸς Ἡφαιστοτυκὲς[5])
δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει[6])
πολὺν οἰδματόεντ' ἀμφίδρομον
πόρον) εἰς μελανίππου*
*προφυγὼν ἱερᾶς**) νυκτὸς ἀμολγόν.*

Μίμνερμος[7]) δ' ἐν Ναννοῖ ἐν εὐνῇ φησι χρυσῇ, κατεσκευασμένῃ πρὸς τὴν χρείαν ταύτην ὑπὸ Ἡφαίστου p. 470. τὸν Ἥλιον καθεύδοντα περαιοῦσθαι πρὸς τὰς ἀνατολάς, αἰνισσόμενος τὸ κοιλὸν τοῦ ποτηρίου. λέγει δ' οὕτως·

Ἠέλιος μὲν γὰρ ἔλαχεν πόνον ἤματα πάντα.
οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίνεται[8]) οὐδεμία
ἵπποισίν τε καὶ αὐτῷ, ἐπὴν ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς
Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῇ.
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνὴ B
κοίλη, Ἡφαίστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος[9]) ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὕδονθ' ἁρπαλέως, χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων,
γαῖαν ἐς Αἰθιόπων, ἵνα οἱ θοὸν ἅρμα καὶ ἵπποι
ἑστᾶσ'[10]), ὄφρ' Ἠὼς ἠριγένεια μόλῃ.
ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων Ὑπερίονος υἱός.

Θεόλυτος[11]) δ' ἐν δευτέρῳ Ὥρων[12]) ἐπὶ λέβητός φησιν αὐτὸν διαπλεῦσαι, τοῦτο πρώτου εἰπόντος τοῦ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσαντος. C Φερεκύδης δ' ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν προειπὼν περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ ἐπιφέρει· „Ὁ δ' Ἡρακλῆς ἕλκεται ἐπ' αὐτὸν τὸ τόξον ὡς βαλῶν, καὶ ὁ Ἥλιος παύσασθαι κελεύει, ὁ δὲ δείσας παύεται. Ἥλιος δὲ ἀντὶ τούτου δίδωσιν αὐτῷ τὸ δέπας τὸ χρύσεον, ὃ αὐτὸν ἐφόρει

1) *Ἀντίμαχος δ'* ex cod. Dind. 2) Blomfield. *ἠέλιον* v. 3) Schw. *πέμπεσκεν* vulg. 4) Hermannus Opusc. 3. p. 137. *δυσμαῖς ἴσου* vulg. 5) idem. *ἡφαιστοτευχὲς* vulg. 6) *διαβάλλων* edd. *) Hermannus. *οἰδματόεντα φέρει δρόμου πόρον οὐδ' εἰς* vulgo. **) codd. *ἱμερᾶς* vulgo. 7) Fr. 3. p. 415. 8) *γίγνεται* Dind. 9) Heynius. *ὑπόπτερον* v. 10) Brunck. *ἱστᾶσ'* vulg. 11) *Θεόκλυτος* edd. 12) Schw. *ἱερῶν* vulg.

σὺν ταῖς ἵπποις, ἐπὴν δύνῃ, διὰ τοῦ Ὠκεανοῦ τὴν νύκτα πρὸς ἕω, ἵνα[1]) ἀνίσχει ὁ ἥλιος. ἔπειτα πορεύεται ὁ Ἡρα-
D κλῆς ἐν τῷ δέπαϊ τούτῳ ἐς τὴν Ἐρύθειαν. καὶ ὅτε δὲ ἦν ἐν τῷ πελάγει, Ὠκεανὸς πειρώμενος αὐτοῦ κυμαίνει τὸ δέπας φαντάζόμενος. ὁ δὲ τοξεύειν αὐτὸν μέλλει, καὶ αὐτὸν δείσας Ὠκεανὸς παύσασθαι κελεύει."

C. 6. ΗΘΑΝΙΟΝ. Ἑλλάνικος ἐν Αἰγυπτιακοῖς οὕτως γράφει· „Αἰγυπτίων ἐν τοῖς οἴκοις κεῖται φιάλη χαλκῆ καὶ κύαθος χαλκοῦς καὶ ἠθάνιον χαλκοῦν[2])."

ΗΜΙΤΟΜΟΣ. ἔκπωμά τι παρ' Ἀττικοῖς ἀπὸ τοῦ σχήματος ὀνομασθέν, φησὶ Πάμφιλος ἐν Γλώσσαις.

E ΘΗΡΙΚΛΕΙΟΣ. ἡ κύλιξ αὕτη ἐγκάθηται περὶ τὰς λαγόνας ἱκανῶς βαθυνομένη, ὦτά τ' ἔχει βραχέα ὡς ἂν κύλιξ οὖσα. καὶ μήποτε Ἄλεξις ἐν Ἡσιόνῃ Θηρικλείῳ ποιεῖ τὸν Ἡρακλέα πίνοντα, ὅταν οὑτωσὶ λέγῃ·

Γενόμενος (φησὶ) δ' ἔννους[3]) μόλις
ἤτησε κύλικα[4]), καὶ λαβὼν ἑξῆς πυκνὰς
ἕλκει, καταντλεῖ, κατά τε τὴν παροιμίαν
ἀεί[5]) ποτ' εὖ μὲν ἀσκός, εὖ δὲ θύλακος
ἄνθρωπός ἐστιν.

ὅτι δὲ κύλιξ ἐστὶν ἡ θηρίκλειος, σαφῶς παρίστησι Θεό-
F φραστος ἐν τῇ περὶ φυτῶν[6]) ἱστορίᾳ. Διηγούμενος γὰρ περὶ τῆς τερμίνθου, φησί, „Τορνεύεσθαι[7]) ἐξ αὐτῆς καὶ[8]) κύλικας θηρικλείους, ὥστε μηδένα διαγνῶναι πρὸς τὰς κεραμέας." κατασκευάσαι δὲ λέγεται τὴν κύλικα ταύτην Θηρικλῆς ὁ Κορίνθιος κεραμεύς, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα ἔχει, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ τὸν κωμικὸν Ἀριστοφάνη. μνημονεύει δὲ τῆς κύλικος Θεόπομπος μὲν ἐν Νεμέᾳ, οὕτως·

Χώρει σὺ δεῦρο, Θηρικλέους πιστὸν τέκνον,
γενναῖον εἶδος, ὄνομά[9]) σοι τί θώμεθα[10]);
p. 471. *ἆρ' εἶ[11]) κάτοπτρον φύσεος; ἣν πλῆρες δοθῇς,*
οὐδὲν ποτ' ἄλλο. δεῦρο δή, γεμίσω[12]) σ' ἐγώ.
γραῦ Θεολύτη, γραῦ. B. τί με καλεῖς σύ, φίλτατε[13]);
A. ἵν'[14]) ἀσπάσωμαι. δεῦρο παρ' ἐμέ, Θεολύτη.

1) Heynius. ἵν' Dindorf. ἦνιν v. 2) Dind. χάλκεον v. 3) cod. εὔνους v. 4) cod. κύλην v. 5) Dindorf. αἰεί v. 6) 3, 2. 7) δὲ inserit Dind. e cod. et Theophr. 8) inserit Dindorf. καὶ ex cod. et Theophr. 9) cod. οὔνομα vulgo. 10) Casaub. τιθώμεθα v. 11) Coraës et Porsonus. ἔρει v. 12) Abresch. δή γε μισῶ vulg. 13) Porson. φιλτάτη vulg. 14) Porson. Τίν' vulg.

παρὰ τὸν νέον ξύνδουλον οὑτωσὶ καλῶς
σπινθὴρ τ' ἄλλα σπειραίμεναι τοιοῦτό τι[1])
φιλοτησίαν δέ σοι προπίομαι.
δέξαι[2]) *πιοῦσα δ', ὁπόσον ἄν σοι θυμὸς ᾖ*[3]),
παράδος[4]) *τὸ πρῶτον.*

ιεάνθης δ' ἐν τῷ περὶ μεταλήψεως συγγράμματί φησι· B
Γὰ τοίνυν εὑρήματα, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἔτι καὶ τὰ λοιπά
τιν, οἷον θηρίκλειος, δεινιάς, ἰφικρατίς[5])· ταῦτα γὰρ
ιότερον συνιστορεῖν[6]) τοὺς εὑρόντας. φαίνεται δ' ἔτι[7])
ὶ νῦν· εἰ δὲ μὴ ποιεῖ τοῦτο, μεταβεβληκὸς[8]) ἂν εἴη μι-
ὸν τοὔνομα. ἀλλά, καθάπερ εἴρηται, οὐκ ἔστι πιστεῦ-
ι τῷ τυχόντι." ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσι θηρίκλειον ὀνομα-
ῆναι τὸ ποτήριον, διὰ τὸ δορὰς θηρίων αὐτῷ ἐντετυ-
ῶσθαι. Πάμφιλος δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἀπὸ τοῦ τὸν Διό- C
σον τοὺς θῆρας κλονεῖν, σπένδοντα ταῖς κύλιξι ταύταις
ιτ' αὐτῶν.

Μνημονεύει τοῦ ἐκπώματος καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ὁμοίοις
τως·

Ὡς δ' ἐδείπνησαν, συνάψαι βούλομαι γὰρ τἀμμέσῳ[9])
καὶ Διὸς σωτῆρος ἦλθε θηρίκλειον ὄργανον,
τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου σεμνοπότου[10]) *σταγόνος*
πλῆρες, ἀφρίζον, ἕκαστος δεξιτερᾷ δ' ἔλαβεν.

ὶ Εὔβουλος ἐν μὲν Δόλωνι·

Διένιψα δ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε·
καθαρώτερον[11]) *γὰρ τὸν κέραμον εἰργαζόμην* D
ἢ Θηρικλῆς τὰς κύλικας, ἡνίκ' ἦν νέος.

δὲ Κυβευταῖς·

Ἄρτι μὲν μάλ' ἀνδρικὴν[12])
τῶν θηρικλείων[13]), *ὑπεραφρίζουσαν, παρὰ*
κωθωνόχειρον[14]), *ψηφοπεριβομβήτριαν,*
μέλαιναν[15]), *εὐκύκλωτον, ὀξυπύνδακα*[16]),
στίλβουσαν, ἀνταυγοῦσαν, ἐκνενιμμένην[17]),
κισσῷ καταβρύουσαν, ἐπικαλούμενοι[18])
εἷλκον[19]) *Διὸς σωτῆρος.* E

1) Corrupta. 2) codd. *δεξιὰν* v. 3) Casaubon. *ἢ* v.
) *πάροδος* edd. 5) Leopardus et Casaub. *ἰφικράτης* vulg.
) codd. *συνιστορεῖ* v. 7) Schw. *δέ τι* v. 8) Cas. *μεταβε-
ληκὼς* v. 9) e coni. Dind. *τὰν μέσῳ* Koppiers. *τὰ μέσῳ* v.
) Cas. *σεμνοπόνου* v. 11) codd. *καθαρώτατον* v. 12) cod.
ιλανδρικὴν v. 13) *Θηρικλειδῶν* edd. 14) codd. nisi quod
αρακωθωνόχ. una voce. *παρὰ κωθωνόχειρος* L. 15) om. V.
) Schweigh. *ὀξυπίνδακα* vulgo. 17) codd. *ἐκνενιγμένην* v.
) *ἐπικαλούμενον* V. 19) *εἶκον* V.

Ἀραρὼς δ' ἢ Εὔβουλος ἐν Καμπυλίωνι·

Ὦ γαῖα κεραμί[1]), τίς σε Θηρικλῆς ποτε
ἔτευξε, κοίλης λαγόνος εὐρύνας βάθος;
ἦ που κατειδὼς τὴν γυναικείαν φύσιν,
ὡς οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις;

Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππεῖ·

Καὶ Θηρίκλειός τις κύλιξ, στέφανον κύκλῳ
ἔχουσα χρυσοῦν· οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν[2]) τινα.

καὶ ἐν Ἱππίσκῳ[3])·

Μεστὴν ἀκράτου Θηρίκλειον ἔσπασε
F κοίλην ὑπερθύουσαν.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστο Θηρικλείαν καλεῖ τὴν κύλικα γράφων οὕτως· „Πολύξ τις τῶν ἐκ Ταυρομενίου μεθεστηκότων[4]) ταχθεὶς ἐπὶ πρεσβείαν, ἕτερά τε δῶρα παρὰ τοῦ Νικοδήμου καὶ λικα Θηρικλείαν[5]) λαβὼν ἐπανῆκεν. Ἀδαῖος δ' ἐν τ περὶ διαθέσεως τὸ αὐτὸ ὑπολαμβάνει[6]) Θηρίκλειον ε καὶ καρχήσιον. ὅτι δὲ διαφέρει, σαφῶς παρίστησι Κα
p.472. ξενος[7]), ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξανδρείας φάσκων, τινὰς ἐχ τας Θηρικλείους πομπεύειν, τοὺς δὲ καρχήσια. ὁποῖον ἐστὶ τὸ καρχήσιον, ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται. καλεῖ δέ τις καὶ Θηρίκλειος κρατήρ, οὗ μνημονεύει Ἄλεξις Κύκνῳ·

Φαιδρὸς δὲ κρατὴρ Θηρίκλειος ἐν μέσῳ
ἕστηκε, λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς
πλήρης, ἀφρίζων· ὃν λαβὼν ἐγὼ κενόν,
τρίψας, ποιήσας λαμπρόν, ἀσφαλῆ βάσιν
στήσας, συνάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις
B ἔστεψα.

Θηλυκῶς δὲ τὴν Θηρίκλειον εἶπε Μένανδρος[8]) ἐν Θεοφ ρουμένῃ·

Μέσως μεθύων τὴν[9]) Θηρίκλειον ἔσπασε[10]).

καὶ ἐν Μηναγύρτῃ· „Προπίνων Θηρίκλειον τρικότυλον καὶ Δίωξιππος ἐν Φιλαργύρῳ·

Τῆς Θηρικλείου τῆς μεγάλης χρεία 'στί μοι.
B. εὖ οἶδα. A. καὶ τῶν Ῥοδιακῶν. ἥδιστα γὰρ

1) Porson. κεραμῖτι σ' ει L. κεραμίτιος σ' ει V. 2) idem ἀπίκτητον vulgo. 3) Casaub. ἐν ἡ πάκῳ vulgo. 4) co καθεστηκότων V. 5) Schweigh. Θηρίκλειον V. 6) om. 7) Dind. Καλλίξεινος vulg. 8) p. 80. 111. 9) Porson. Schw. vulgo om. 10) ἔσπασε — Θηρίκλειον om. V.

ἐκ τῶν τοιούτων ἐκχέας[1]) *ποτηρίων*
εἴωθα πίνειν.

Πολέμων δ' ἐν πρώτῃ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως οὐδετέρως ὠνόμασεν εἰπών· „Τὰ χρυσᾶ θηρίκλεια ὑπό- C
ξυλα Νεοπτόλεμος ἀνέθηκεν."

Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Γελῷος ἐν Φιλαδέλφοις ἢ Ἀποκαρτεροῦντί φησιν·

Ἐφεξῆς στρώματ', ἀργυρώματα,
θηρίκλειοι καὶ τορευτὰ[2]) *πολυτελῆ ποτήρια*
ἕτερα.

Ἀριστοφῶν[3]) δ' ἐν Φιλωνίδῃ·

Τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα,
ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῳ κεκραμένην,
προσφέρων ἔδωκεν· οἶμαι, χρηστότητος οὕνεκα, D
*εἶτ' ἐλευθέραν ἀφῆκεν βαπτίσας ἐρρωμένως**).

Θεόφιλος δὲ ἐν Βοιωτίᾳ·

Τετρακότυλον δὲ κύλικα κεραμέαν τινὰ
τῶν θηρικλείων, πῶς δοκεῖς, κεραννύει[4])
καλῶς, ἀφρῷ ζέουσαν. οὐδ' ἂν Αὐτοκλῆς
οὕτως μὰ τὴν γῆν[5]) *εὐρύθμως τῇ δεξιᾷ*
ἄρας ἐνώμα[6]).

ἐν δὲ Προιτίσι· E

*Καὶ κύλικα * **[7]) *θηρίκλειον εἰσφέρει,*
πλέον ἢ κοτύλας χωροῦσαν ἕπτ' Ἀγαθῆς Τύχης.

ΙΣΘΜΙΟΝ[8]). Πάμφιλος ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων, Κυπρίους τὸ ποτήριον οὕτως καλεῖν.

ΚΑΔΟΣ. Σιμμίας[9]) ποτήριον, παρατιθέμενος Ἀνακρέοντος[10])· „Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου λεπτὸν ἀποκλάς, οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον." Ἐπιγένης δὲ ἐν μνηματίῳ φησί·

Κρατῆρες, κάδοι,
ὁλκεῖα, κρουνεῖ'. B. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; A. ναί[11]). F
λουτῆρι'[12]). *ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν;*
*ὄψει γὰρ αὐτός. B. βασιλέως υἱὸν * **
λέγεις ἀφῖχθαι δηλαδὴ Πιξώδαρον.

1) Porson. *ἐγχέας* Coraës. *αἴσχεα* vulg. 2) Schweigh. *θηρίκλεια τορευτὰ* vulgo. 3) codd. *Ἀριστοφάνης* vulgo. *) codd. *ἐρωμένως* vulgo. 4) Porsonus. *κεράννυσι* vulgo. 5) Schweigh. et Porson. *μάτην τὴν* vulg. 6) Porson. et Iacobs. *ἄρασαν ὦμον* vulgo. 7) lacunam indic. Dindorf. 8) codd. *ἴσθμον* vulgo. 9) *Σιμίας* Dind. 10) Fr. 16. ed. Bergk. 11) e p. 480. A. *δὲ κρουνιδαι* vulg. 12) add. e p. 486. B.

Ἡδύλος ἐπιγράμμασι[1])·

Πίνωμεν· καὶ γάρ τι νέον, καὶ γάρ τι παρ' οἶνον
p. 473. *εὕροιμεν λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος.*
ἀλλὰ κάδοις Χίου με κατάβρεχε καὶ λέγε· „παῖζε,
Ἡδύλε.“ μισῶ ζῆν[2]) εἰς κενόν, οὐ μεθύων.

καὶ ἐν ἄλλῳ·

Ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα καὶ ἐκ νυκτῶν Πασισωκλῆς
εἰς ἠοῦν πίνει τετραχόοισι[3]) κάδοις·
εἶτ' ἐξαίφνης που τυχὸν οἴχεται. ἀλλὰ παρ' οἶνον
Σικελίδου παίζει πουλὺ μελιχρότερον,
B *ἔστι δὲ δὴ πουλὺ στιβαρώτερος. ὡς δ' ἐπιλάμπει*
ἡ χάρις. ὥστε φίλει[4]) καὶ γράφε καὶ μέθυε.

Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸ κεράμιόν φησιν Ἴωνας κάδον καλεῖν. Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ τρίτῃ[5]) „φοινικηίου[6]) φησὶν οἴνου κάδον.“

ΚΑΔΙΣΚΟΣ. Φιλήμων ἐν τῷ προειρημένῳ συγγράμματι ποτηρίου εἶδος. ἀγγεῖον δ' ἐστὶν, ἐν ᾧ τοὺς κτησίους Δίας ἐγκαθιδρύουσιν, ὡς Ἀντικλείδης φησὶν ἐν
C τῷ Ἐξηγητικῷ γράφων οὕτως· „Διὸς κτησίου σημεῖα ἱδρύεσθαι χρὴ ὧδε. καδίσκον καινὸν δίωτον ἐπιθηματοῦντα, στέψαντα τὰ[7]) ὦτα ἐρίῳ λευκῷ, καὶ ἐκ τοῦ ὤμου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ κροκίου[8]) ἐσθεῖναι[9]), ὅ τι ἂν εὕρῃς καὶ εἰσχέαι[10]) ἀμβροσίαν. ἡ δ' ἀμβροσία ὕδωρ ἀκραιφνές, ἔλαιον, παγκαρπία. ἅπερ ἔμβαλε.“ μνημονεύει τοῦ καδίσκου καὶ Στράττις[11]) ὁ κωμικὸς ἐν Λημνομέδᾳ λέγων οὕτως·

Ἑρμῆς, ὃν ἕλκουσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου,
οἱ δ' ἐκ καδίσκου σ'[12]) ἴσον ἴσῳ κεκραμένον[13]).

D ΚΑΝΘΑΡΟΣ. ὅτι μὲν πλοῖον ὄνομα κοινόν, ὅτι δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω καλεῖται, Ἀμειψίας ἐν Ἀποκοτταβίζουσί φησιν·

Ἡ Μανία[14]) φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους.

Ἄλεξις δ' ἐν Κρατεύᾳ[15])· ὁ δὲ λόγος περί τινος ἐν καπηλείῳ πίνοντος·

1) Anth. Pal. 2. p. 765. 763. 2) Iacobs. *μεσοῖζην* vulg. 3) cod. et Casaub. *τετρακόοισι* vulg. 4) Iacobs. *φίλε* vulg. 5) c. 20. 6) ex Herod. *φοινίκῃ οὐ* vulg. 7) e Dind. coni. vulgo *τὰ* om. 8) *κροκίαν καὶ* v. *καὶ* delendum censuit Dind. 9) codd. *ἐσθῆναι* vulg. 10) Schw. *ἴσχεται* vulg. 11) Eustath. *Στράτων* v. 12) *σ'* add. Pors. 13) codd. *κεκραμένου* v. 14) Dind. e p. 667. *μαμία* v. 15) Cas. *Κρατίᾳ* v.

Εἶθ' ὁρῶ τὸν Ἑρμαΐσκον τῶν ἁδρῶν) τούτων τινὰ κάνθαρον καταστρέφοντα, πλησίον δὲ κείμενον στρωματία[1]) καὶ γύλιον αὐτοῦ.*

Εὔβουλος δ' ἐν Παμφίλῳ πολλάκις μεμνημένος τοῦ ὀνόματός φησιν· E

Ἐγὼ δὲ, καὶ γὰρ ἔτυχεν ὂν καταντικρὺ τῆς οἰκίας καινὸν καπηλεῖον μέγα, ἐνταῦθ' ἐπετήρουν τὴν τροφὴν τῆς παρθένου, κεράσαι κελεύσας τὸν κάπηλόν μοι χόα ὀβολοῦ, παραθεῖναί θ' ὡς μέγιστον κάνθαρον.

καὶ πάλιν·

Ὁ δὲ κάνθαρος πάλαι κενὸς[2]) ὡς ξηραίνεται.

καὶ ἔτι· F

Ἅμα δὲ λαβοῦσ' ἠφάνικε πηλίκον τινὰ οἴεσθε μέγεθος; ἀρεσίας[3]) μέγαν πάνυ, καὶ ξηρὸν ἐποίησ' εὐθέως τὸν κάνθαρον.

Ξέναρχος δ' ἐν Πριάπῳ φησὶ τάδε·

Σὺ δὲ μηκέτ' ἔγχει[4]), παιδάριον, εἰς ἀργυροῦν· εἰς τὸ βαθὺ δὲ πάλιν ἄγωμεν. εἰς τὸν κάνθαρον, παιδάριον, ἔγχει, νὴ Δία, νὴ τὸν κάνθαρον. p. 474.

Ἐπιγένης Ἡρωίνῃ·

Ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους, ὦ τάλαν, ἐκείνους τοὺς ἁδρούς, ταπεινὰ δὲ καὶ γλαφυρὰ πάντες, ὡσπερεὶ τὰ ποτήρια αὔτ'[5]), οὐ τὸν οἶνον πιόμενοι.

Σωσικράτης Φιλαδέλφοις·

Λεπτὴ δὲ κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν αὔρα, κόρη Σκείρωνος, ἡσύχῳ ποδὶ προσῆγε πρᾴως καὶ καλῶς τὸν κάνθαρον. B

Φρύνιχος Κωμασταῖς·

Εἶτα κεραμεύων ἐν[6]) οἴκῳ σωφρόνως Χαιρέστρατος ἑκατὸν ἂν[7]) τῆς ἡμέρας ἔκλαεν[8]) οἰνοῦ κανθάρους.

Νικόστρατος Διαβόλῳ·

Ἡ ναῦς δὲ πότερ'[9]) εἰκόσορός ἐστιν ἢ κύκνος ἢ κάνθαρος; τουτὶ γὰρ ἐὰν[10]) πύθωμ' ὅ τι, αὐτὸς περανῶ[11]) τὰ πάντ'. B. ἀμέλει, κυκνοκάνθαρος. [ἐξ ἀμφοτέρων τούτων κεκεραμευμένος[12])].

*) Hermannus et Porson. ἀνδρῶν vulg. 1) cod. στρώματά τε vulg. 2) Schweigh. δὴ κενὸς vulg. 3) Ἀρεσίαν Dind. e codd. Ἀρεσία Dobraeus. 4) codd. μὴ κατέγχει v. 5) Porsonus. ὥσπερ αὐτὰ τὰ (τὰ om. L.) ποτήρια vulgo. 6) Porsonus et Grotefend. ἐὰν vulg. 7) ἂν add. Erfurdt. 8) Dind. ἔκλαιεν vulg. 9) πότερον vulg. 10) ἂν Dindorf. 11) Iacobs. περιάγω vulg. 12) inclusit Dind. interpretationem grammatici.

Μένανδρος δὲ Ναυκλήρῳ·

Ἥκει λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος
C *Θεόφιλος ἡμῖν, ὦ Στράτων. οἷς ἐς¹) καλὸν*
τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσωσμένον
πρῶτος λέγω²) τοι τόν τε χρυσοῦν κάνθαρον.
Β. ποῖον; Α. τὸ πλοῖον.

καὶ μετ' ὀλίγα·

Τὴν ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις; Β. ἔγωγε μήν³),
τὴν ναῦν ἐκείνην, ἣν ἐποίησε Καλλικλῆς⁴)
ὁ Καλύμνιος⁵), Εὐφράνωρ δ'⁶) ἐκυβέρνα Θούριος.

Πολέμων δ' ἐν τοῖς πρὸς Ἀντίγονον περὶ ζωγράφων φησίν· „Ἀθήνησιν ἐν τῷ τοῦ Πειρίθου γάμῳ πεποίηκεν Ἱππεὺς τὴν μὲν οἰνοχόην καὶ τὸ κύπελλον λίθινα, χρυσῷ
D τὰ χείλη περιτεραμνίσας, τὰς δὲ κλισίας ἐλατίνας, χαμαῖζε ποικίλοις στρώμασι κεκοσμημένας, ἐκπώματα δὲ κεραμέους κανθάρους, καὶ τὸν λύχνον ὁμοίως ἐκ τῆς ὀροφῆς ἐξηρτημένον ἀνακεχυμένας ἔχοντα τὰς φλόγας." ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ Κανθάρου κεραμέως ὠνομάσθη τὸ ἔκπωμά φησι Φιλέταιρος ἐν Ἀχιλλεῖ⁷)·

Πηλεύς· ὁ πηλεὺς δ' ἐστὶν ὄνομα κεραμέως,
E *ξηροῦ λυχνοποιοῦ, Κανθάρου, πενιχροῦ πάνυ,*
ἀλλ' οὐ τυράννου, νὴ Δί'⁸).

ὅτι δὲ καὶ γυναικεῖον κοσμάριόν ἐστι κάνθαρος, Ἀντιφάνης εἴρηκεν ἐν Βοιωτίᾳ.

C. 7. ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ. Καλλίξενος ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξανδρείας φησίν, ὅτι ποτήριόν ἐστιν ἐπίμηκες, συνηγμένον εἰς μέσον ἐπιεικῶς, ὦτα ἔχον μέχρι τοῦ πυθμένος καθήκοντα. ἔστι δὲ ἱκανῶς ἐπίμηκες τὸ ποτήριον τὸ καρ-
F χήσιον, καὶ τάχα διὰ τὸ ἀνατετάσθαι οὕτως ὠνόμασται· ἀρχαιότατον δ' ἐστὶ ποτήριον τὸ καρχήσιον, εἴ γε ὁ Ζεὺς ὁμιλήσας Ἀλκμήνῃ ἔδωκε δῶρον αὐτὸ τῆς μίξεως, ὡς Φερεκύδης ἐν τῇ δευτέρᾳ ἱστορεῖ καὶ Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης. Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς κεκλῆσθαί φησιν αὐτὸ ἀπό τινος τῶν ἐν τῇ νηὶ κατασκευασμάτων· τοῦ γὰρ ἱστοῦ τὸ μὲν κατωτάτω πτέρνα καλεῖται, ᾗ ἐμπίπτει εἰς τὸν⁹) ληνόν, τὸ δ' οἷον εἰς μέσον τράχηλος,

1) εἰς Dindorf. 2) codd. γ' ἐγὼ v. 3) Bentl. ἐγὼ τὴν ἐμὴν vulg. 4) Grotius. κείνην ναῦν Καλλικλῆς ἐποίησε vulg. 5) Heringa. τὸν καλούμενον vulg. 6) Grot. εὐφράνωρ' vulg. 7) ἐν Ἀχ. om. V. 8) Δία Dind. 9) codd. τὴν vulg.

τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει καρχήσιον. ἔχει δὲ τοῦτο κεραίας p. 475.
ἄνω συννενεύσας ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη, καὶ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον αὐτῷ θωράκιον, τετράγωνον πάντη, πλὴν τῆς βάσεως καὶ τῆς κορυφῆς· αὗται δὲ προὔχουσι μικρὸν ἐπ' εὐθείας ἐξωτέρω. ἐπὶ δὲ τοῦ θωρακίου εἰς ὕψος ἀνήκουσα καὶ ὀξεῖα γιγνομένη ἐστὶν ἡ λεγομένη ἠλακάτη. μνημονεύει δὲ τῶν καρχησίων καὶ Σαπφὼ ἐν τούτοις[1])· „Κῆνοι[2]) δ' ἄρα πάντες καρχήσι' ἔχον καὶ ἔλειβον· ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἐσλὰ τῷ γαμβρῷ." Σοφοκλῆς δὲ Τυροῖ[3])·

Προστῆναι μέσην
τράπεζαν ἀμφὶ σῖτα καὶ[4]) καρχήσια.

πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσεληλυθέναι τοὺς δράκοντας καὶ γενέσθαι περὶ τὰ σιτία καὶ τὰ καρχήσια. ἔθος B
γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεκραμένα τιθέναι ποτήρια, καθὰ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ. ὠνομάσθη δὲ τὸ καρχήσιον διὰ τὸ τραχύσματα ἔχειν κεγχροειδῆ, καὶ εἴρηται κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ εἰ[5]) πρὸς τὸ ἄλφα ἀντὶ τοῦ κερχήσιον· διὸ καὶ Ὅμηρος[6]) τοὺς ὑπὸ δίψους κρατουμένους καρχαλέους εἶπεν. Χάρων δ' ὁ Λαμψακηνὸς ἐν τοῖς Ὥροις[7]) παρὰ Λακεδαιμονίοις φησὶν ἔτι καὶ εἰς αὐτὸν C
δείκνυσθαι τὸ δέπας τὸ δοθὲν Ἀλκμήνῃ ὑπὸ Διός, ὅτε Ἀμφιτρύωνι εἰκάσθη.

ΚΑΔΠΙΟΝ. ποτηρίου τι γένος Ἐρυθραίου, ὥς φησι Πάμφιλος. οἶμαι δ' αὐτὸ οἷόν ἐστι τὸ σκάφιον.

ΚΕΛΕΒΗ. τούτου τοῦ ἐκπώματος Ἀνακρέων[8]) μνημονεύει·

Ἄγε δὴ φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ,
κελέβην, ὅκως[9]) ἄμυστιν
προπίω· τὰ μὲν δέκ' ἐγχέας
ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
κυάθους.

ἄδηλον δέ, ποῖον εἶδός ἐστι ποτηρίου, ἢ εἰ[10]) πᾶν ποτήριον κελέβη καλεῖται ἀπὸ τοῦ χέειν εἰς αὐτὸ τὴν λοιβήν, D
ἢ[11]) τὸ λείβειν· τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ συνήθως ἔταττον, ἀφ' οὗ λέγεται καὶ ὁ λέβης. Σειληνὸς δὲ καὶ Κλεί-

1) μνημονεύει — ἐν τούτοις add. cod. 2) codd. κοινῇ v. 3) Fr. 8. 4) Porson. σιτία τε καὶ vulg. 5) codd. ε vulg. 6) Iliad. Φ, 541. 7) Schw. ὅροις vulgo. 8) Fragm. 62. 9) e p. 427. A. ὅπως v. 10) Casaubon. εἰ om. v. 11) ἢ παρὰ τὸ χέειν καὶ λείβειν Schw. ex Eustath.

ταρχος τοὺς Αἰολεῖς φασιν οὕτω καλεῖν τὸ ποτήριον. Πάμφιλος δὲ τὸ ποτήριον θερμοποτίδα καλουμένην τὴν κελέβην εἶναι. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώσσαις ποιμενικὸν ἀγγεῖον μελιτηρὸν τὴν κελέβην εἶναι. καὶ γὰρ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος φησί·

Κήρυκας ἀθανάτοισι φέρειν μέλανος οἴνοιο
ἀσκὸν ἐνίπλειον[1]*, κελέβειόν*[2] *θ' ὅττι φέριστον*
E *οἷσιν ἐνὶ μεγάροις κεῖται μέλιτος πεπληθός.*

καὶ πάλιν·

Ἀτὰρ ἀμφίθετον κελέβειον ἑλόντες
ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον ἦεν.

ἀλλαχοῦ δέ φησι·

Καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθὲς κελέβειον
ἔμπλειον μέλιτος, τό ῥά οἱ προφερέστερον εἴη.

σαφῶς γὰρ νῦν κελέβειον ἀντὶ ἀγγείου τινὸς τέθεικε προειπὼν ποτήρια δέπαστρα. Θεόκριτος[3] δ' ὁ Συρακόσιος[4] ἐν ταῖς Φαρμακευτρίαις φησί·

Στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ·

F καὶ Εὐφορίων[5]·

Ἠέ ποθεν ποταμῶν κελέβῃ ἀποήφυσας ὕδωρ.

Ἀνακρέων[6]·

Ὠινοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
οἶνον τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

Διονύσιος δ' ὁ λεπτὸς ἐξηγούμενος Θεοδωρίδα τὸ εἰς τὸν Ἔρωτα μέλος τὴν κελέβην φησὶ τίθεσθαι ἐπὶ τοῦ[7] ὀρθοῦ ποτηρίου, οἷον προυσιάδος καὶ θηρικλείου.

p.476. ΚΕΡΑΣ. τοὺς πρώτους λέγεται τοῖς κέρασι τῶν βοῶν πίνειν. ἀφ' οὗ[8] τὸν Διόνυσον κερατοφυῆ[9] πλάττεσθαι, ἔτι δὲ ταῦρον καλεῖσθαι ὑπὸ πολλῶν ποιητῶν. ἐν δὲ Κυζίκῳ καὶ ταυρόμορφος ἵδρυται. ὅτι δὲ τοῖς κέρασιν ἔπινον, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ μέχρι νῦν λέγεσθαι, ὅταν συμμίσγωσι τῷ οἴνῳ τὸ ὕδωρ, κεράσαι φάσκοντες. καὶ τὸ ἀγγεῖον δ', ἐν ᾧ κιρνᾶται ὁ οἶνος, κρατήρ, ἀπὸ τοῦ συγκιρνᾶσθαι ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ, ἀπὸ τοῦ κέρατος, οἷον κερατήρ, ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ κέρας ἐγχεῖσθαι τὸ πόμα. διαμένει
B δ' ἔτι καὶ[10] νῦν ἡ τῶν κεράτων κατασκευή. καλοῦσι γοῦν

1) Casaub. ἔνι πλεῖον v. 2) codd. κελεβήϊον v. deinde θ' add. Schweigh. 3) Id. 2, 2. 4) cod. Συρακούσιος vulg. 5) p. 140. 6) Fr. 29. 7) codd. τοῦ v. om. 8) ἀφ' οὗ — κέρασιν ἔπινον om. V. 9) κερατοφυᾶ L. 10) Dindorf. δὲ καὶ ἔτι vulg.

ἔνιοι ταῦτα ῥυτά. καὶ τῶν ποιητῶν δὲ πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κέρασι. Πίνδαρος μέν, ἐπὶ τῶν κενταύρων λέγων[1]·

> Ἀνδροδάμαντα δ'[2]) ἐπεὶ φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιηδέος οἴνου,
> ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν
> ὤθεον, αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων
> πίνοντες ἐπλάζοντο.

καὶ[3]) Ξενοφῶν δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ[4]) τῆς Ἀναβάσεως διηγούμενος τὸ παρὰ τῷ Θρακὶ Σεύθῃ συμπόσιον γράφει οὕτως· „Ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰσῆλθε πρὸς τὸν Σεύθην, ἠσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους καὶ κατὰ τὸν Θρᾴκιον νόμον κέρατα οἴνου προὔτεινον.“ ἐν δὲ τῇ ἕκτῃ[5]) περὶ Παφλαγόνων διηγούμενός φησι· „Κατακείμενοι δ' ἐν στιβάσιν ἐδείπνουν καὶ ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις.“ Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι[6]) τοὺς Περραιβοὺς παρίστησιν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων· C

> Ἀργυρηλάτοις
> κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.

καὶ Σοφοκλῆς Πανδώρᾳ[7])·

> Καὶ πλῆρες ἐκπιόντι χρύσεον κέρας
> τρίψει γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ὠλένης. D

Ἕρμιππος Μοίραις[8])·

> Οἶσθα νῦν ὅ μοι ποίησον; τήνδε νῦν μή μοι δίδου,
> ἐκ δὲ τοῦ κέρατος αὖ μοι δὸς πιεῖν ἅπαξ μόνον.

Λυκοῦργος δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Φίλιππόν φησι τὸν βασιλέα προπίνειν κέρατι τούτοις, οἷς ἐφιλοφρονεῖτο. τοὺς δὲ Παιόνων βασιλεῖς φησι Θεόπομπος ἐν δευτέρᾳ Φιλιππικῶν τῶν βοῶν τῶν παρ' αὐτοῖς[9]) γινομένων[10]) μεγάλα κέρατα φυόντων, ὡς χωρεῖν τρεῖς καὶ τέτταρας χόας, ἐκπώματα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν, τὰ χείλη περιαργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας· καὶ[11]) Φιλόξενος δ' ὁ Κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ φησίν· „Ἔπινε τὸ[12]) νεκτάρεον πόμα[13]) ἐν χρυσαῖς προτομαῖς τε ἄλλων κεράτων· ἔβρεχον δὲ κατὰ μικρόν.“ Ἀθηναῖοι δὲ καὶ ἀρ- E

1) Fr. 147. 2) Boeckh. ὀδάμαν δ' v. 3) καὶ add. cod. 4) 2, 23. 5) 1, 4. 6) Dind. Περραιβοῖς vulg. 7) Fr. 1. 8) Casaub. Μύροις v. 9) codd. παρ' αὐτῶν v. 10) cod. γενομένων vulg. 11) καὶ om. edd. 12) ἐπίνετο Dindorf. 13) πῶμ' Dind.

γορᾷ ποιοῦντες κέρατα ἔπινον[1]) ἐξ αὐτῶν. ἔστι γοῦν[2]) τοῦτο εὑρεῖν ἐν τοῖς Δημιοπράτοις ἀναγεγραμμένον οὕτως, ἐκ στήλης ἀνακειμένης ἐν ἀκροπόλει, ἣ τὰ ἀναθήματα περιέχει· „Κέρας ἔκπωμα ἀργυροῦν καὶ περισκελὶς[3]) πρόσεστι."

KΕΡΝΟΣ. ἀγγεῖον κεραμεοῦν, ἔχον ἐν αὐτῷ πολ-
F λοὺς κοτυλίσκους[4]) κεκολλημένους, ἐν οἷς εἰσι μήκωνες[5]) λευκοί, πυροί, κριθαί, πισοί, λάθυροι, ὦχροι, φακοί. ὁ δὲ βαστάσας αὐτὸ οἷον λικνοφορήσας τούτων γεύεται, ὡς ἱστορεῖ Ἀμμώνιος ἐν τρίτῃ περὶ βωμῶν καὶ θυσιῶν.

KΙΣΣΥΒΙΟΝ. τὸ μόνωτον ποτήριον Φιλήμων. Νεοπτόλεμος δ' ὁ Παριανὸς ἐν τρίτῳ Γλωσσῶν τὸ κίσσινον ποτήριον σημαίνειν παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀνδρομέδᾳ·

p. 477. *Πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεώς,*
ὁ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφος,
πόνων ἀναψυκτῆρ', ὁ δ' ἀμπέλων γάνος.

τὸ γὰρ κισσύβιον, φησί, λέγεται ἐπὶ συνόδου ἀγροικικῆς, ἔνθα προσήκει μάλιστα τὸ ξύλινον ποτήριον. Κλείταρχος δέ φησιν, Αἰολεῖς τὸν σκύφον κισσύβιον καλεῖν· Μαρσύας δὲ κύπελλον καὶ τὸ ξύλινον ποτήριον. Εὔμολπος δὲ γένος τι[6]) ποτηρίου, ἴσως, φησί, κατ' ἀρχὰς ἐκ κισσίνου κατα-
B σκευασθὲν ξύλου. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Αἰτωλικῶν γράφει· „Ἐν τῇ ἱεροποιίῃ τοῦ Διδυμαίου Διὸς κισσοῦ σπονδοποιέονται πετάλοισιν, ὅθεν τὰ ἀρχαῖα ἐκπώματα κισσύβια φωνέεται. Ὅμηρος[7])·

Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.

Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος· „Σκύφει, φησί, καὶ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συβῶται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐν
C ἀγρῷ· Πολύφημος μὲν τῷ κισσυβίῳ, θατέρῳ δὲ Εὔμαιος." Καλλίμαχος δ' ἔοικε διαμαρτάνειν ἐν τῇ συγχρήσει τῶν ὀνομάτων λέγων ἐπὶ τοῦ οἰκείου ξένου τοῦ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ Πόλλιδι[8]) συνεστιασθέντος αὐτῷ·

Καὶ γὰρ ὁ Θρηικίην μὲν ἀπηνατο χανδὸν ἄμυστιν
ζωροποτεῖν, ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ.

1) cod. *ἔπιον* v. 2) Dind. *ἔστιν οὖν* v. 3) Schweigh. *περισκελεῖς* V. et codd. *περισκελὲς* L. 4) *κοτυλισμοὺς* V. et codd. 5) cod. *φασὶ μήκωνες* v. 6) *τι* add. codd. 7) Od. I, 314. 8) *Πόλιδι* edd.

τῷ μὲν ἐγὼ τόδ' ἔλεξα, περιστείχοντος ἀλείσου
τὸ τρίτον.

ὁ γὰρ λέγων ἄλεισον τὸ αὐτὸ καὶ κισσύβιον τὴν ἀκριβῆ θέσιν τῶν ὀνομάτων οὐ διαφυλάττει. εἰκάσειε δ' ἄν τις D
τὸ κισσύβιον τὸ πρῶτον ἐργασθῆναι[1]) ὑπὸ ποιμένων ἐκ κισσίνου ξύλου. ἄλλοι δὲ ἐτυμολογοῦσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, τὸ δ' ἐστὶ χωρεῖν·

[2]) Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται.

καὶ ἡ τοῦ ὄφεως κατάδυσις χειή, ἡ καταδεχομένη τὸ ζῷον. καὶ κήθιον τὸ χήτιον[3]), τὸ χωροῦν τοὺς ἀστραγάλους. Διονύσιος δ' ὁ Σάμιος ἐν τοῖς περὶ τοῦ Κύκλου τὸ Ὁμηρικὸν κισσύβιον κυμβίον ἔφη γράφων οὕτως· „Καὶ E
αὐτὸν Ὀδυσσεὺς ὁρῶν ταῦτα ποιοῦντα πληρώσας τοῦ οἴνου κυμβίον δίδωσι πιεῖν."

ΚΙΒΩΡΙΟΝ. Ἡγήσανδρος ὁ Δελφὸς Εὐφορίωνά φησι τὸν ποιητὴν παρὰ Πρυτάνιδι δειπνοῦντα, [4]) καὶ ἐπιδεικνυμένου τοῦ Πρυτάνιδος κιβώριά τινα δοκοῦντα πεποιῆσθαι πολυτελῶς, τοῦ κώθωνος[5]) εὖ μάλα προβεβηκότος, λαβὼν ἓν τῶν κιβωρίων ὡς ἐξοινῶν καὶ μεθύων ἐνεούρησε. Δίδυμος δέ φησι ποτηρίου εἶδος εἶναι, καὶ τάχ' ἂν εἴη τὰ λεγόμενα σκυφία, διὰ τὸ κάτωθεν εἰς στενὸν F
συνῆχθαι ὡς τὰ Αἰγύπτια κιβώρια.

ΚΟΝΔΥ. ποτήριον Ἀσιατικόν. Μένανδρος Κόλακι·

Κοτύλας χωροῦν δέκα
ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυσοῦν, Στρουθία[6]).

Ἵππαρχος Ἀνασωζομένοις·

Προσεῖχες τι τούτῳ τῷ στρατιώτῃ τοῦ δὲ δή[7])
ἀργύριον οὗτος οὐδαμόθεν, εὖ οἶδ' ἐγώ,
ἀλλ' ἢ δαπίδιον ἓν ἀγαπητὸν ποικίλον,
Πέρσας ἔχον[8]) καὶ γρῦπας ἐξώλεις τινὰς
τῶν Περσικῶν. Β. εἰς κόρακας, ὦ μαστιγία. p. 478.
Α. καὶ κόνδυ καὶ ψυκτῆραν[9]) καὶ κυμβίον.

Νικόμαχος δ' ἐν πρώτῳ περὶ ἑορτῶν Αἰγυπτίων φησί[10]) „Τὸ δὲ κόνδυ ἐστὶ μὲν Περσικόν, τὴν δὲ ἀρχὴν ἦν

1) ὑπὸ ποιμ. ἐργ. Dind. e codd. 2) Od. Σ, 17. 3) cod. κήθιον vulg. 4) καὶ ἐπιδ. — δοκοῦντα om. V. 5) codd. τοῦ δὲ κώθ. vulg. 6) Dind. e p. 434. C. Στρουθίον vulg. 7) corrupta. τοῦ δὲ δαιοῦ codd. τοῦ δ' ἔχει ἀργύριον οὗτος; Iacobs. 8) Schw. ἔχων vulgo. 9) Iacobs. ψυκτῆρα vulgo. 10) Nicomachi v. corrupta sunt et turbata.

Ἕρμιππος ἀστρολογικὸς ὡς ὁ κόσμος, ἐξ οὗ τῶν θεῶν τὰ θαύματα καὶ τὰ καρπώσιμα γίνεσθαι ἐπὶ γῆς· διὸ ἐκ τούτου σπένδεσθαι." Παγκράτης δ' ἐν πρώτῳ Κογχορηΐδος·

Αὐτὰρ ὅ γε σπείσας ἐκ κόνδυος ἀργυφέοιο
B *νέκταρ, ἐπ' ἀλλοδαπὴν οἶμον ἔβαινε πόδα.*

ΚΟΝΩΝΙΟΣ. Ἴστρος ὁ Καλλιμάχειος[1]) ἐν πρώτῃ Πτολεμαΐδος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πόλεως γράφει[2]) οὕτως· „Κυλίκων κονωνίων ζεῦγος, καὶ θηρικλείων χρυσοκλύστων[3]) ζεῦγος."

C. 8. ΚΟΤΥΛΟΣ. τὰ μόνωτα ποτήρια κότυλοι, ὧν καὶ Ἀλκαῖος μνημονεύει. Διόδωρος δ' ἐν τῷ πρὸς Λυκόφρονα παρὰ Σικυωνίοις καὶ Ταραντίνοις[4]) ἐπιπολάζειν φησὶ τὸ ἔκπωμα, εἶναι δὲ αὐτὸ λουτηρίῳ ἐοικὸς βαθεῖ. ἔχει δὲ καὶ οὖς ἐνιαχῇ. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Ἴων ὁ Χῖος
C κότυλον οἴνου πλέων[5]) λέγων. Ἕρμιππος δ' ἐν Θεοῖς·

Τόν τε κότυλον πρῶτον ἤνεγκ' ἐνέχυρον[6]) τῶν γειτόνων.

καὶ Πλάτων ἐν Διὶ κακουμένῳ· „Τὸν κότυλον φέρει" φησί, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. Εὔβουλος δὲ ἐν Ὀδυσσεῖ ἢ Πανόπταις·

Ὁ δ' ἱερεὺς εὐήγορος,
ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἑστώς, τὴν καλὴν σκευὴν ἔχων.
οἶνον ἐξέσπενδε κοτύλῳ.

Πάμφιλος δὲ ποτηρίου φησὶν εἶναι γένος, ἴδιον δ' εἶναι Διονύσου. Πολέμων δ' ἐν τῷ περὶ τοῦ Δίου κῳδίου φησί· „Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν τελετὴν ποιεῖ καὶ αἱρεῖται ἐκ τῆς
D θαλάμης, καὶ νέμει ὅσοι ἄνω τὸ κέρνος περιενηνοχότες. τοῦτο δ' ἐστὶν ἀγγεῖον κεραμεοῦν ἔχον ἐν αὐτῷ πολλοὺς κοτυλίσκους κεκολλημένους· ἔνι δ' ἐν αὐτοῖς ὅρμινοι[7]), μήκωνες λευκοί, πυροί, κριθαί, πισοί, λάθυροι, ὦχροι, φακοί, κύαμοι, ζειαί, βρόμος, παλάθιον, μέλι, ἔλαιον, οἶνος, γάλα, ὄϊον[8]) ἔριον ἄπλυτον. ὁ δὲ τοῦτο βαστάσας οἷον λικνοφορήσας τούτων γεύεται."

ΚΟΤΥΛΗ. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ[9])· [10]) „Ἄλλαι

1) Dind. *Καλλιμάχιος* v. 2) cod. *γράφων* v. 3) cod. *χρυσοκλείστων* v. 4) *καὶ Ταρ.* add. codd. 5) Dind. *πλέον* vulg. 6) Porson. et Iacobs. *ἤνεγκεν ἔχυρον* v. 7) codd. *ὅρμενοι* v. 8) cod. *οἷον* v. 9) Fr. 128. 10) Aristoph. fragm. corruptum et luxat. est. Dind. inclusit vv. *ἔγχεον ἐς* et Toup. ac Dind. *ἔρωτι — ἀκράτου.* -*οὐδένα κ.* Toup.: *οὐδὲν ἄκοσμον* v. Dind. lacunae signa posuit post *μεστόν.*

ὑποπρεσβύτεραι γρᾶες Θασίου μέλανος μεστὸν κεραμευομέναις κοτύλαις μεγάλαις ἔγχεον ἐς σφέτερον δέμας οὐδένα κόσμον. ἔρωτι βιαζόμεναι μέλανος οἴνου ἀκράτου." Σειληνὸς[1]) καὶ Κλείταρχος ἔτι δὲ[2]) Ζηνόδοτος τὴν κύλικα[3])· E

[4]) *Πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.*

καί·

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κοτύλης καὶ χείλεος ἄκρου.

Σιμάριστος δὲ τὸ λεπτὸν ποτήριον οὕτως[5]) καλεῖσθαι. Διόδωρος δὲ τὸν παρά τισι κότυλον κοτύλην ὠνομακέναι τὸν ποιητήν[6])· „Πύρνον καὶ κοτύλην." ὃν κύλικα μὲν οὐκ εἶναι· οὐ γὰρ ἔχειν ὦτα· παραπλήσιον δ' ὑπάρχειν λουτηρίῳ βαθεῖ, ποτηρίου δὲ εἶδος εἶναι. δύνασθαι δὲ καὶ F
τὸν παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς καί τισι τῶν Ἰώνων λεγόμενον κότυλον, ὃν ὅμοιον ὄντα τῶν προειρημένων ἓν οὖς ἔχειν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Κράτης ἐν Παιδιαῖς[7]) καὶ Ἕρμιππος ἐν Θεοῖς. Ἀθηναῖοι δὲ μέτρον τι καλοῦσι κοτύλην. Θουκυδίδης[8])· „Ἐδίδοσαν μὲν αὐτῶν ἑκάστῳ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου." Ἀριστοφάνης Προαγῶνι·

*Ὁ δ' ἀλφίτων * πριάμενος τρεῖς χοίνικας*
κοτύλης δεούσης[9]) εἴκοσ' ἀπολογίζεται.

Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὑψηλὸν καὶ ἔγκοιλον p. 479.
πᾶν δὲ τὸ κοῖλον κοτύλην, φησίν, ἐκάλουν οἱ παλαιοί, ὡς καὶ τὸ τῶν χειρῶν κοῖλον. ὅθεν καὶ κοτυλήρυτον[10]) αἷμα τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρυσθῆναι δυνάμενον. καὶ ἐγκοτύλη δέ τις παιδιὰ καλεῖται, ἐν ᾗ κοιλάναντες τὰς χεῖρας δέχονται τὰ γόνατα τῶν νενικηκότων οἱ νενικημένοι, καὶ βαστάζουσιν αὐτούς. Διόδωρος δὲ ἐν Ἰταλικαῖς Γλώσσαις καὶ Ἡράκλειτος[11]), ὥς φησι Πάμφιλος, τὴν κοτύλην καλεῖσθαι καὶ ἡμίναν, παρατιθέμενος Ἐπιχάρμου·

Καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρόν, ἡμίνας δύο. B

καὶ Σώφρων· „Κατάστρεψον, τέκνον, τὰν ἡμίναν." κοτυλίσκην δ' εἴρηκε Φερεκράτης ἐν Κοριαννοῖ· „Τὴν κοτυλίσκην μηδαμῶς." Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι[12])·

1) codd. *Σιληνὸς* v. 2) Dindorf. *ἔτι τε* v. 3) *τὴν κ.* add. codd. 4) Il. Ψ, 34. 5) *οὕτω* Dind. e cod. 6) Od. *O*, 311. *P*, 12. 7) Casaub. *παιδείαις* v. 8) 7, 87. 9) Cas. *δεούσας* v. *δὲ οὔσης* cod. 10) *κοτυλήρρυτον* hic et supra odd. 11) *Ἡρακλέων* Valcken. 12) v. 459.

Κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουμένον [1]).

κοτύλη δὲ καλεῖται καὶ ἡ τοῦ ἰσχίου κοιλότης, καὶ αἱ τοῦ πολύποδος [2]) ἐν ταῖς πλεκτάναις ἐπιφύσεις παρωνύμως κοτυληδόνες. καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἠδωνοῖς κοτύλας εἴρηκεν·

Ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ [3]).

C Μαρσύας δέ φησι τὸ ἐν τῷ ἰσχίῳ ὀστοῦν καλεῖσθαι ἄλεισον καὶ κύλικα. κοτυλίσκος δὲ καλεῖται ὁ ἱερὸς τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος, καὶ οἷς χέονται οἱ μύσται, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Θυατειρηνὸς [4]) παρατιθέμενος τὸ ἐκ Νεφελῶν Ἀριστοφάνους· „Μηδὲ στέψω κοτυλίσκον.“ Σιμίας δ' ἀποδίδωσι τὴν κοτύλην ἄλεισον.

ΚΟΤΤΑΒΙΣ. Ἁρμόδιος ὁ Λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ Φιγάλειαν [5]) Νομίμων διεξιὼν περὶ τῶν ἐπιχωρίων δείπνων γράφει καὶ ταῦτα· „Καθαγισάντων ταῦτα ἐν κεραμέᾳ κοτταβίδι πιεῖν ἑκάστῳ μικρόν, καὶ ὁ προσ-

D φέρων ἀνεῖπεν· εὖ δείπνειας [6]).“ Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν ὑπομνήμασιν, ὧν ἀρχὴ Ἐν τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ, φησίν· „Ὁ καλούμενος κότταβος παρῆλθεν εἰς τὰ συμπόσια, τῶν περὶ Σικελίαν, ὥς φησι Δικαίαρχος, πρώτων εἰσαγαγόντων. τοσαύτη δὲ ἐγένετο σπουδὴ περὶ τὸ ἐπιτήδευμα, ὥστε εἰς τὰ συμπόσια παρεισφέρειν ἆθλα κοττάβια [7]) καλούμενα. εἶτα κύλικες αἱ πρὸς τὸ πρᾶγμα χρήσιμαι μάλιστ' εἶναι δοκοῦσαι κατεσκευάζοντο, καλούμεναι

E κοτταβίδες. πρὸς δὲ τούτοις οἶκοι κατεσκευάζοντο κυκλοτερεῖς, ἵνα πάντες εἰς τὸ μέσον τοῦ κοττάβου τεθέντος ἐξ ἀποστήματος ἴσου καὶ τόπων ὁμοίων ἀγωνίζοιντο περὶ τῆς νίκης. οὐ γὰρ μόνον ἐφιλοτιμοῦντο βάλλειν ἐπὶ τὸν σκοπόν, ἀλλὰ καὶ καλῶς ἕκαστα αὐτῶν. ἔδει γὰρ εἰς τὸν ἀριστερὸν ἀγκῶνα ἐρείσαντα, καὶ τῇ δεξιᾷ κυκλώσαντα ὑγρῶς ἀφεῖναι τὴν λάταγα· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὸ ἐκπῖπτον ἐκ τῆς κύλικος ὑγρόν· ὥστε ἔνιοι μεῖζον ἐφρόνουν ἐπὶ τῷ καλῶς κοτταβίζειν τῶν ἐπὶ τῷ ἀκοντίζειν μέγα φρονούντων.“

1) codd. ἀποκεκομμένον vulg. 2) πουλύποδος Dindorf. 3) codd. ὀττόβει vulgo. 4) Schweigh. et cod. Θειατ. vulgo. 5) Dindorf. Φιγαλίαν vulgo. 6) Schweigh. e codd. vestig. εὐδειπνίας vulg. 7) κοττάβεια Schweigh.

ΚΡΑΤΑΝΙΟΝ. μήποτε τὸ νῦν καλούμενον κράνειον F
ἔκπωμα οὕτως ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι. Πολέμων γοῦν[1]), ἢ
ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ἑλλαδικόν, περὶ
τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ λέγων Μεταποντίνων ναοῦ, γράφει καὶ
ταῦτα· „Ναὸς Μεταποντίνων, ἐν ᾧ φιάλαι ἀργυραῖ ἑκα-
τὸν τριάκοντα δύο, οἰνοχόαι ἀργυραῖ δύο, ἀποθυστάνιον[2])
ἀργυροῦν, φιάλαι τρεῖς ἐπίχρυσοι. ναὸς Βυζαντίων, ἐν p. 480.
ᾧ Τρίτων κυπαρίσσινος, ἔχων κρατάνιον ἀργυροῦν, Σει-
ρὴν ἀργυρᾶ[3]), καρχήσια δύο ἀργυρᾶ, κύλιξ ἀργυρᾶ, οἰνο-
χόη χρυσῆ, κέρατα δύο. ἐν δὲ τῷ ναῷ τῆς Ἥρας τῷ
παλαιῷ φιάλαι ἀργυραῖ τριάκοντα κρατάνια ἀργυρᾶ δύο,
χύτρος ἀργυροῦς, ἀποθυστάνιον[4]) χρυσοῦν, κρατὴρ χρυ-
σοῦς, Κυρηναίων ἀνάθημα, βατιάκιον ἀργυροῦν."

ΚΡΟΥΝΕΙΑ. Ἐπιγένης Μνηματίῳ·

Κρατῆρες, κάδοι,
ὁλκεῖα, κρουνεῖ'. Β. ἔστι γὰρ κρουνεῖα; Α. ναί[5]).

ΚΥΑΘΙΣ. κοτυλῶδες ἀγγεῖον. Σώφρων ἐν τῷ ἐπι- B
γραφομένῳ μίμῳ Γυναῖκες αἳ τὰν θεὸν φαντὶ ἐξελᾶν·
„Ὑποκατώρυκται δὲ ἐν[6]) κυαθίδι τρίκτοι[7]) ἀλεξιφαρ-
μάκων."

ΚΥΛΙΞ. Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ·

Νυνὶ δ' ἀπονίζων τὴν κύλικα δὸς ἐμπιεῖν[8]),
ἔγχει τ', ἐπιθεὶς τὸν ἠθμόν.

ταῦτα δ' ἐστὶ κεράμεα ποτήρια, καὶ λέγεται ἀπὸ τοῦ
κυλίεσθαι τῷ τροχῷ· ἀφ' ὧν καλεῖται[9]) τό τε κυλικεῖον,
ἐν ᾧ τίθεται τόπῳ τὰ ποτήρια κἂν ἀργυρᾶ τυγχάνῃ[10])
ὄντα· καὶ τὸ κυλικηγορεῖν, ὅταν ἐπὶ τῇ κύλικί τις ἀγο-
ρεύῃ. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ τὴν ἰατρικὴν πυξίδα καλοῦσι κυλι- C
κίδα, διὰ τὸ τῷ[11]) τόρνῳ κεκυλίσθαι. ἐγένοντο δ' ἐπίσημοι
κύλικες αἵ τε Ἀργεῖαι καὶ αἱ Ἀττικαί. καὶ τῶν μὲν
Ἀττικῶν μνημονεύει Πίνδαρος[12]) ἐν τοῖσδε·

Ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν
τοῦτό τοι[13]) πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμ-
πόταισίν τε γλυκερὸν

1) cod. οὖν vulg. 2) ἀποθυσάνιον edd. 3) cod. ἀργυ-
ρᾶν vulg. 4) codd. ὑποθυσάνιον vulg. 5) cod. κρουνίαι v.
6) δ' ἐν Dindorf. 7) τριτὺς Casaubon. τριττὺς Schweigh.
8) Dobraeus. δῶσων πιεῖν. 9) τό τε κυλ. — ὄντα om. V.
10) cod. τυγχάνει vulg. 11) τῷ add. cod. 12) Fragm. 89.
13) τοι add. Boeckh.

καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθηναίαισι[1]) *κίντρον.*

αἱ δὲ Ἀργεῖαι δοκοῦσι καὶ τὸν τύπον ἔχειν διάφορον πρὸς
D τὰς Ἀττικάς. φοξαὶ γοῦν ἦσαν τὸ χεῖλος, ὡς Σιμωνίδης[2])
φησὶν ὁ Ἀμόργιος·

Αὕτη[3]) *δὲ φοξίχειλος·*

ἡ εἰς ὀξὺ ἀνηγμένη, οἷοί εἰσιν οἱ ἄμβικες καλούμενοι. τὸ γὰρ φοξὸν ἐπὶ τούτου τάττουσι, καθότι Ὅμηρος[4]) ἐπὶ τοῦ Θερσίτου· „Φοξὸς ἔην κεφαλήν.“ καὶ ἔστιν οἷον φαοξὸς, ὁ πρὸς τὰ φάη ὀξὺς ὁρώμενος.

Διάφοροι δὲ κύλικες γίνονται καὶ ἐν τῇ τοῦ συσσίτου
E ἡμῶν Ἀθηναίου πατρίδι Ναυκράτει. εἰσὶ γὰρ φιαλώδεις μέν, οὐ κατὰ τόρνον, ἀλλ' ὥσπερ δακτύλῳ πεποιημέναι, καὶ ἔχουσιν ὦτα τέσσαρα, πυθμένα εἰς πλάτος ἐκτεταμένον· — πολλοὶ δ' ἐν τῇ Ναυκράτει κεραμεῖς· ἀφ' ὧν καὶ ἡ πλησίον τῶν κεραμείων πύλη Κεραμικὴ καλεῖται. — καὶ βάπτονται εἰς τὸ δοκεῖν εἶναι ἀργυραῖ. ἐπαινοῦνται δὲ καὶ αἱ Χῖαι κύλικες, ὧν[5]) μνημονεύει Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις·

Χία δὲ κύλιξ ὑψοῦ κρέμαται περὶ πασσαλόφιν.

F Γλαύκων δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις Κυπρίους φησὶ τὴν κοτύλην κύλικα καλεῖν. Ἱππῶναξ δ' ἐν Συνωνύμοις οὕτως γράφει· „Ἄλεισον[6]), ποτήριον, κύπελλον, ἄμφωτις, σκύφος, κύλιξ, κώθων, καρχήσιον, φιάλη.“ Ἀχαιὸς δ' ὁ Ἐρετριεὺς ἐν Ἀλκμαίωνι ἀντὶ τοῦ κύλικες[7]) παραγώγως κυλιχνίδας εἴρηκε διὰ τούτων·

Ἀλλ' ὡς τάχιστα μέλανα δεῦρ' οἶνον[8]) *φέρειν*
κοινόν τε χρὴ κρατῆρα[9]) *καὶ κυλιχνίδας.*

καὶ Ἀλκαῖος·

p. 481. *Πίνωμεν· τί τὰ λύχν'*[10]) *ἀμμένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.*
κάδδ' ἄειρε κυλίχναις μεγάλαις, αἶτα[11]), *ποικίλαις*[12])
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς[13]) *λαθικαδέα*[14])
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'. ἔγχεε[15]), *κίρναις ἕνα καὶ πλείους.*

1) Suidas. *Ἀθηναιεῦσι* vulg. 2) Fragm. 187. 3) cod. *αὐτὴ* vulgo. 4) Iliad. *B*, 219. 5) Schweigh. *ὡς* vulgo. 6) *ἄλυσον* V. 7) codd. *κύλικας* vulgo. 8) Casaubon. *δεῦρο μόνον* vulg. 9) Dindorf. *κρητῆρα* vulg. 10) Porson. *τὸν λύχνον* vulg. 11) vir doctus. *αἲ τὰ* vulg. 12) Schweigh. *ποικίλλης* vulg. 13) add. Dindorf. e p. 430. D. 14) *λαθικηδέα* et deinde *ἔδωκε* v. correct. e p. 430. 15) *ἐγχέοι* et *κίρνα* v. corr. e p. 430.

καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ·

Λάταγες ποτέονται κυλιχνᾶν ἀπὸ Τηιᾶν

ὡς διαφόρων γινομένων καὶ ἐν Τέῳ κυλίκων.

Φερεκράτης Κοριαννοῖ·

Ἐκ τοῦ βαλανείου γὰρ δίεφθος [1]) ἔρχομαι, C. 9.
ξηρὰν ἔχουσα τὴν φάρυγα [2]). Β. δώσω πιεῖν.
Α. γλίσχρον [3]) τί μοὐστὶ τὸ σίαλον νὴ τὼ θεώ. B
Β. εἰ λάβω κυρίσσι [4]) τὴν κυλίσκην; Α. μηδαμῶς
μικράν γε. κινεῖται γάρ εὐθύς μοι χολή,
ἐξ οὗπερ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον.
εἰς τὴν ἐμὴν νῦν ἔγχεον τὴν μείζονα.

ὅτι δὲ μεγάλοις ποτηρίοις αἱ γυναῖκες ἐχρῶντο ὁ [5]) αὐτὸς εἴρηκε Φερεκράτης ἐν Τυραννίδι διὰ τούτων [6])·

Εἶτα κεραμεύσαντα τοῖς μὲν [7]) ἀνδράσιν ποτήρια
πλατέα, τοίχους οὐκ ἔχοντ', ἀλλ' αὐτὸ τοὔδαφος μόνον,
κοὐχὶ χωροῦντ' [8]) οὐδὲ κόγχην, ἐμφερῆ γευστηρίοις· C
φασὶ δ' αὐταῖσιν βαθείας κύλικας ὥσπερ ὁλκάδας
οἰναγωγούς, περιφερεῖς, λεπτάς, μέσας, γαστροειδεῖς [9]),
οὐκ ἀβούλως, ἀλλὰ πόρρωθεν κατεσκευασμένας
αὔθ', ὅπως ἀνεκλογίστως πλεῖστος οἶνος ἐκποθῇ.
εἶθ' ὅταν τὸν οἶνον αὐτὰς αἰτιώμεθ' ἐκπιεῖν, D
λοιδοροῦνται, κὠμνύουσι μὴ 'κπιεῖν, ἀλλ' ἢ μίαν.
ἡ δὲ κρείττων ἢ μί' ἐστὶ χιλίων ποτηρίων.

ΚΥΜΒΙΑ. τὰ κοῖλα ποτήρια καὶ μικρά. Σιμάριστος. Δωρόθεος δέ· „Γένος ποτηρίων βαθέων τὰ κυμβία καὶ ὀρθῶν [10]) πυθμένα μὴ ἐχόντων μηδὲ ὦτα.“ Πτολεμαῖος δὲ ὁ τοῦ Ἀριστονίκου τὰ κυφά. Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς [11]) τὸ χωρὶς ὠτίων ποτήριον ὠνομακέναι Θεόπομπον ἐν Μήδῳ. Φιλήμων [12]) Φάσματι·

Ἐπεὶ δ' ἡ Ῥόδη
κυμβίον ἀκράτου κατασείσασ' [13]) ὑμῶν [14]) ἄνω. E

Διονύσιος δ' ὁ Σάμιος ἐν ἕκτῳ περὶ τοῦ Κύκλου τὸ αὐτὸ οἴεται εἶναι κισσύβιον καὶ κυμβίον. Φησὶ γὰρ ὡς Ὀδυσσεὺς πληρώσας κυμβίον ἀκράτου ὤρεξε τῷ Κύκλωπι. οὐκ ἔστι δὲ μικρὸν τὸ διδόμενον αὐτῷ κισσύβιον παρ' Ὁμήρῳ·

1) Casaub. διεφθορώς vulg. 2) Toup. φάρυγγα vulg. 3) Casaubon. γλαῖσχρον vulgo. 4) corrupta. λάβ' ὦ κορίσκη Fiorillo. 5) ὁ add. Schweigh. 6) δ. τ. add. L. 7) μὲν add. cod. 8) Casaub. δωροῦντ' vulgo. 9) cod. γαστρίδας vulg. 10) Eustath. et cod. a 2 m. ὀρθὸν vulg. 11) Schw. et cod. Θειατειρ. vulg. 12) p. 388. 13) κατασέσεικεν vulg. 14) Schweigh. ὑμᾶς codd. et Dind. ὑμῖν vulg.

οὐ γὰρ ἂν τρὶς πιὼν, μέγιστος ὢν τὸ σῶμα, ταχέως ἂν ὑπὸ τῆς μέθης κατηνέχθη. τοῦ κυμβίου μνημονεύει καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου[1]), ἀκολουθεῖν αὐτῷ
F φάσκων ῥυτὰ καὶ κυμβία. καὶ ἐν τῷ κατὰ Εὐέργου[2]) καὶ Μνησιβούλου. φησὶ δὲ Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐπίμηκες εἶναι τὸ ποτήριον καὶ στενὸν τῷ σχήματι, παρόμοιον πλοίῳ. καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀγροίκοις·

Μεγάλ' ἴσως ποτήρια
προπινόμενα καὶ μέστ'[3]) ἀκράτου κυμβία
ἐκάρωσεν ὑμᾶς. B. ἀνακεχαίτικεν μὲν οὖν.

Ἄλεξις Ἱππεῖ·

Τά τε κυμβία
p. 482 a. *ἦν πρόσωπ' ἔχοντα χρυσᾶ παρθένων, νὴ τὸν Δία·*
ἦν γὰρ, ὦ τάλαιν', ἐγὼ[4]) κακῶν.

Ἐρατοσθένης δ' ἐν τῇ πρὸς Ἀγήτορα τὸν Λάκωνα ἐπιστολῇ ὡς κυαθῶδες ἀγγεῖον τὸ κυμβίον παραδίδωσι γράφων οὕτως· „Θαυμάζουσι δ' εἰ αὐτοὶ καὶ τοὺς κύαθον μὴ κεκτημένος, ἀλλὰ κυμβίον μόνον[5]), φιάλην προσεκέκτητο. δοκεῖ δή μοι τὸ μὲν τῆς τῶν ἀνθρώπων χρείας ἕνεκα, τὸ δὲ τῆς τῶν θεῶν τιμῆς εἰς τὴν κτῆσιν παρειληφέναι. κυάθῳ μὲν οὖν οὐδὲν ἐχρῶντο τότε, οὐδὲ κο-
B τύλῃ. κρατῆρα γὰρ ἵστασαν τοῖς θεοῖς, οὐκ ἀργυροῦν, οὐδὲ λιθοκόλλητον, ἀλλὰ τῆς Κωλιάδος γῆς. τοῦτον δ' ὁσάκις ἐπιπληρώσαιεν, ἀποσπείσαντες τοῖς θεοῖς ἐκ τῆς φιάλης ᾠνοχόουν ἐφεξῆς, τὸν νεοκρᾶτα βάπτοντες τῷ κυμβίῳ, καθὰ καὶ νῦν παρ' ὑμῖν[6]) ποιοῦσιν ἐν τοῖς φιδιτίοις. εἰ δέ ποτε πλεῖον πιεῖν βουληθεῖεν, προσπαρετίθεσαν τοὺς καλουμένους κοτύλους, κάλλιστα καὶ εὐποτώτατα ἐκπωμάτων. ἦσαν δὲ καὶ οὗτοι τῆς αὐτῆς κεραμείας." ὅταν δὲ Ἔφιππος ἐν Ἐφήβοις λέγῃ·

C *Οὐ κύλικας[7]) ἐπὶ τὰ δεῖπνα Χαιρήμων φέρει,*
οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' Εὐριπίδης·

οὐ τὸν τραγικὸν λέγει ποιητὴν, ἀλλά τινα ὁμώνυμον αὐτῷ, ἤτοι φίλοινόν τινα, ἢ αἰτίαν ἔχοντα οὐ χρηστὴν, ὥς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμῳδουμένων ποιητῶν. τὸ γὰρ ἐπάγεσθαι κατὰ τὰς ἑστιάσεις κυμβία καὶ δοκεῖν τούτοις διαμάχεσθαι, εἰς

1) pag. 558, 18. 2) p. 1156. *Εὐέργους* edd. 3) codd. *μετ'* vulg. 4) e Dindorfii coniect. *ἔγωγε* vulg. 5) Casaub. *μόνην* vulg. 6) Casaub. *ἡμῖν* vulg. 7) cod. *κύλικ'* vulg.

κάτερα τείνει. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀναξανδρίδης
ν Νηρηΐσι·

Δὸς δὴ τὸν χόα D
αὐτῷ, σύγκωμε, καὶ τὸ κυμβίον φέρων,
Εὐριπίδης τις σήμερον[1]) *γενήσεται.*

κὶ Ἔφιππος ἐν Ὁμοίοις ἢ ἐν Ὀβελιαφόροις·

Διονυσίου δὲ δράματ' ἐκμαθεῖν δέοι,
καὶ Δημοφῶντος ἄττ'[2]) *ἐποίησεν εἰς Κότυν,*
ῥήσεις τε κατὰ δεῖπνον Θεωρὲς μοι λέγοι,
Λάχητί τ' οἰκήσαιμι[3]) *τὴν ἑξῆς θύραν,*
κυμβία τε παρέχοιμ' ἑστιῶν Εὐριπίδῃ[4]).

ι δὲ καὶ πλοῖον ἡ κύμβη, Σοφοκλῆς ἐν Ἀνδρομέδᾳ[5])
ησίν·

Ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖς χθόνα. E

ύμβα ποτήριον, Ἀπολλόδωρος Παφίοις.

ΚΥΠΕΛΛΟΝ. τοῦτο πότερόν ἐστι ταυτὸν τῷ ἀλείσῳ
κὶ τῷ δέπαϊ, ἢ ὀνόματι διαλλάσσει;

[6]) *Τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν*
δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν.

διάφορος ἦν ὁ τύπος; καὶ οὐχ ὥσπερ τὸ δέπας καὶ
ὸ ἄλεισον ἀμφικύπελλον, οὕτω δὲ καὶ τοῦτο· κυφὸν
ὲ μόνον. ἀπὸ γὰρ τῆς κυφότητος τὸ κύπελλον[7]), ὥσπερ
κὶ τὸ ἀμφικύπελλον· ἢ ὅτι παραπλήσιον ἦν ταῖς πέλ- F
λαις, συνηγμένον μᾶλλον εἰς τὴν κυφότητα· ἢ ἀμφικύ-
πελλα οἷον ἀμφίκυρτα, ἀπὸ τῶν ὤτων, διὰ τὸ τοιαῦτα
ἶναι τῇ κατασκευῇ. φησὶ γὰρ καὶ ὁ ποιητής[8])· „Χρύ-
ειον ἄμφωτον." Ἀντίμαχος δ' ἐν πέμπτῳ Θηβαΐδος·

Πᾶσιν δ' ἡγεμόνεσσιν ἐποιχόμενοι κήρυκες
χρύσεα καλὰ κύπελλα τετυγμένα νωμήσαντο.

ειληνὸς[9]) δέ φησι· „Κύπελλα ἐκπώματα σκύφοις ὅμοια,
ς καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος, [10])Κύπελλα δ' ἔνειμε p. 483.
υβώτης." Εὔμολπος δὲ ποτηρίου γένος, ἀπὸ τοῦ κυφὸν
ἶναι. Σιμάριστος δὲ τὸ δίωτον ποτήριον Κυπρίους, τὸ δὲ
ώτον καὶ τετράωτον Κρῆτας. Φιλήτας δὲ Συρακοσίους
ύπελλα καλεῖν τὰ τῆς μάζης καὶ τῶν ἄρτων ἐπὶ τῆς
ραπέζης καταλείμματα.

1) τήμερον Dind. 2) Petitus. ἄτ' v. 3) Porson. λητοῦ
. . . κήσαιμι v. 4) Dobraeus. Εὐριπίδης v. 5) Fragm. 2.
Il. I, 670. 7) ὥσπερ — ἀμφικύπελλον add. codd. 8) Od.
, 10. 9) Dind. Σιληνὸς v. 10) Od. Υ, 253.

ΚΥΜΒΗ. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς Φωναῖς κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβα.

C. 10. ΚΩΘΩΝ. Λακωνικὸν ποτήριον, οὗ μνημονεύει Ξε-
B νοφῶν ἐν πρώτῳ[1]) Κύρου παιδείας. Κριτίας δὲ ἐν Λακε-
δαιμονίων πολιτείᾳ γράφει οὕτως· „Χωρὶς δὲ τούτων τὰ
σμικρότατα ἐς τὴν δίαιταν, ὑποδήματα ἄριστα Λακωνικά,
ἱμάτια φορεῖν ἥδιστα καὶ χρησιμώτατα· κώθων Λακωνι-
κός[2]), ἔκπωμα ἐπιτηδειότατον*) εἰς στρατείαν καὶ εὐφο-
ρώτατον ἐν γυλίῳ. οὗ δὲ ἕνεκα στρατιωτικὸν * *[3]) πολ-
λάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρόν. πρῶτον μὲν οὖν
τὸ μὴ λίαν κατάδηλον εἶναι τὸ πόμα[4])· εἶτα ἄμβωνας ὁ
C κώθων ἔχων ὑπολείπει[5]) τὸ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῷ." καὶ
Πολέμων δ' ἐν τῇ * τῶν πρὸς[6]) Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον,
ὅτι κεραμέοις ἀγγείοις ἐχρῶντο οἱ Λακεδαιμόνιοι γράφει
οὕτως·[7]) „Ἀλλὰ μὴν ὅτι ἀρχαϊκὸν ἦν τὸ τοιοῦτον δὲ τῆς
ἀγωγῆς γένος ὃ καὶ νῦν ὁρᾶται παρά τισι τῶν Ἑλλήνων·
ἐν Ἄργει μὲν ἐν ταῖς δημοσίαις θοίναις, ἐν Λακεδαίμονι
δὲ κατὰ τὰς ἑορτάς, ἔν τε τοῖς ἐπινικίοις καὶ τοῖς γάμοις
τῶν παρθένων, πίνουσιν ἐκ κεραμέων ποτηρίων· ἐν δὲ
D τοῖς ἄλλοις συμποσίοις καὶ φειδιτίοις[8]) ἐν πιθάκναις."
μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀρχίλοχος[9]) ἐν ἐλεγείοις ὡς ποτη-
ρίου οὕτως:

Ἀλλ' ἄγε σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοίτα, καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

ὡς τῆς κύλικος λεγομένης κώθωνος. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν[10])·

Εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ[11]) σκόροδα καὶ κρόμμυα.

E Ἡνίοχος Γοργόσι·

1) c. 2, 8. 2) cod. et Plutarchus. *Λακωνικὸν* vulgo. *) *χρησιμώτατον* V. 3) lacunam indic. Casaub. 4) *πῶμα* Dindorfius. 5) Stephanus et Casaubon. *ὑπολείπειν* vulgo. 6) codd. *ἐν τῇ πρὸς τὸν* vulg. 7) In vv. *ἀλλὰ — Ἑλλήνων* nonnulla exciderunt. Dindorf. lacunae signa posuit post *Γένος*. 8) *φιδιτείοις* V. et cod. *φειδιτείοις* L. 9) Fragm. 5. 10) v. 599. 11) *οἱ δὲ καὶ ὑπερ.* Dind. ex Aristophane.

Πιεῖν πιεῖν[1]) *τις ἐγχει, πυριγενῆ*
λαβὼν βραχύωτον κυκλοτερῆ[2]) *παχύστομον*
κώθωνα παῖδα φάρυγος[3]).

Θεόπομπος Στρατιώτισιν·

Ἐγὼ γὰρ ἂν[4]) *κώθωνος ἐκ στρεψαύχενος*
πίοιμι τὸν[5]) *τράχηλον ἀνακεκλασμένη*[6]).

Ἄλεξις Ἐρίθοις·

Εἶτα[7]) *τετρακότυλον ἐκροφεῖ κώθωνά μοι,*
παλαιὸν οἴκων κτῆμα.

ἀπὸ δὲ τοῦ ποτηρίου τούτου καὶ ἀκρατοκώθωνας καλοῦσι τοὺς πλέον ἄκρατον σπῶντας, ὡς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. Καλλίξενος[8]) δ' ἐν τετάρτῳ περὶ Ἀλεξανδρείας ἀναγράφων τὴν τοῦ Φιλαδέλφου πομπὴν καὶ κατα- F
λέγων πολλὰ ἐκπώματα γράφει καὶ τάδε· „Κώθωνες διμέτρητοι[9]) δύο."

Περὶ δὲ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ ὅτι χρήσιμός ἐστι διὰ χρόνου ὁ κωθωνισμὸς Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος ἰατρὸς ἐν τῇ περὶ κωθωνισμοῦ ἐπιστολῇ φησιν, οὕτως· „Συμβαίνει τοὺς μὲν πολὺν ἄκρατον ἐν ταῖς συνουσίαις πίνοντας μεγάλα βλάπτεσθαι καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. τὸ μέντοι κωθωνίζεσθαι διά τινων ἡμερῶν δοκεῖ μοι ποιεῖν p. 484.
τινα καὶ τοῦ σώματος κάθαρσιν καὶ τῆς ψυχῆς ἄνεσιν. γίνονται[10]) γάρ τινες ἡμῖν ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν συμποσίων ἐπιπόλαιοι δριμύτητες. ταύταις οὖν ἐστι τῶν μὲν πόρων οἰκειότατος ὁ διὰ τῆς οὐρήσεως, τῶν δὲ καθάρσεων ἡ[11]) διὰ τῶν κωθωνισμῶν πρέπει μάλιστα. καταυλίζεται γὰρ τὸ σῶμα τοῖς οἴνοις· ὑγρὸν γὰρ καὶ θερμὸν ὁ οἶνος. τὸ δὲ ἀφ' ἡμῶν διηθούμενον οὖρόν ἐστι δριμύ. τὰ γοῦν ἱμάτια τούτῳ χρώμενοι ῥύμματι πλύνουσιν οἱ B
γναφεῖς. τρία δὲ παραφύλαττε ὅταν κωθωνίζῃ· μὴ πονηρὸν οἶνον πίνειν, μηδὲ ἄκρατον, μηδὲ τραγηματίζεσθαι ἐν τοῖς κωθωνισμοῖς. ὅταν δὲ ἱκανῶς ἔχῃς ἤδη, μὴ κοιμῶ, πρὶν ἂν ἐμέσῃς πλέον ἢ[12]) ἔλαττον. εἶτα ἐὰν μὲν[13]) ἐμέ-

1) codd. semel *πιεῖν* vulg. 2) Dobraeus. *ἐγχείτω, λαβὼν πυριγενῆ κυκλοτερῆ βραχύωτον* vulg. 3) idem. *φάρυγγος* vulgo. 4) *ἂν* add. Dindorf. 5) Schweigh. *πιοίμαν τὸν* v. 6) cod. et Stephanus. *ἀνακεκλασμένης* v. 7) Porson. *εἶτ' ἐν* vulgo. 8) cod. *Καλλίξεινος* vulgo. 9) Casaubon. e p. 199 F. 10) *γίγνονται* Dindorf. e cod. 11) cod. *δ'* v. 12) *ἢ* om. edd. 13) *μὲν* om. edd.

σῃς ἱκανῶς, ἀναπαύου μικρὸν[1]) περιχεάμενος· ἐὰν δὲ μὴ δυνηθῇς ἱκανῶς κενῶσαι σαυτόν, πλείονι χρῆσαι τῷ λουτρῷ καὶ εἰς τὴν πύελον κατακλίθητι σφόδρα εἰς θερμὸν ὕδωρ." Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ
C Ἀντίγονόν φησι· „Διόνυσος τέλειος, καθήμενος ἐπὶ πέτρας· ἐξ εὐωνύμων δ' αὐτοῦ σάτυρος φαλακρός, ἐν τῇ δεξιᾷ κώθωνα μόνωτον[2]) ῥαβδωτὸν κρατῶν."

ΛΑΒΡΩΝΙΑ. ἐκπώματος Περσικοῦ εἶδος ἀπὸ τῆς ἐν τῷ πίνειν λαβρότητος ὠνομασμένον. πλατὺ δ' ἐστὶ τῇ κατασκευῇ καὶ μέγα· ἔχει δὲ καὶ ὦτα μεγάλα. Μένανδρος Ἁλιεῖ[3])·

Εὐποροῦμεν, οὐδὲ[4]) μετρίως· ἐκ Κυΐνδων[5]) χρυσίον,
D *Περσικαὶ στολαὶ δ' ἐκεῖναι πορφυραῖ, τορεύματα*
ἔνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτηρίδια τορεύματα[6])
κἀκτυπωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λαβρώνια.

ἐν δὲ Φιλαδέλφοις·

Ἤδη δ' ἐπίχυσις, διάλιθοι λαβρώνιοι,
Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἑστήκεσαν.

Ἵππαρχος δ' ἐν Θαΐδι·

Ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις. Ἡράκλεις,
E *ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον[7]).*
ὦ περιβοήτου, φιλτάτη, λαβρωνίου!

Δίφιλος Πιθραύστῃ, καὶ ἄλλα γένη καταλέγων ποτηρίων, φησί·

Πρίστις, τραγέλαφος[8]), βατιάκη, λαβρώνιος.
B. ἀνδραποδίων[9]) δὴ ταῦθ', ὁρᾷς. A. ἥκιστά γε.
ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα, πρὸς τῆς Ἑστίας.
ὁ λαβρώνιος χρυσῶν δέ, παῖδες, εἴκοσι.

F Δίδυμος δὲ ὅμοιον εἶναί φησιν αὐτὸν βομβυλιῷ ἢ βατιακίῳ.

11 ΛΑΚΑΙΝΑΙ. κυλίκων εἶδος οὕτως λεγόμενον ἢ ἀπὸ τοῦ κεράμου, ὡς τὰ Ἀττικὰ σκεύη, ἢ ἀπὸ τοῦ σχήματος ἐπιχωριάσαντος ἐκεῖ, ὥσπερ αἱ Θηρίκλειαι λέγονται. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι·

Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λακαινᾶν.
[κυλίκων μέθυ ἡδέως καὶ φίλως[10])].

1) cod. μικρῶς vulgo. 2) Valckenar. μόνον τὸν vulg. 3) p. 12. 4) Bentleius. εὐπορουμένου δέ. 5) Meinekius ἐκ κυλίκων vulg. 6) τορ. delevit Dindorf. alterutro certe loco corruptum est. 7) cod. ἄγων vulg. 8) Porson. et Iacobs. τραγελ. πρίστις vulgo. 9) Dalecampius. ἀνδραπόδων vulgo. 10) Haec v. inclusit Dind.

ΛΕΠΑΣΤΗ. *οἱ μὲν ὀξύνουσι τὴν τελευταίαν, ὡς καλή, οἱ δὲ παροξύνουσιν, ὡς μεγάλη. τοῦτο δὲ τὸ ποτήριον ὠνομάσθη ἀπὸ τῶν εἰς τὰς μέθας καὶ τὰς ἀσωτίας* p. 485.
πολλὰ ἀναλισκόντων, οὓς λαφύκτας καλοῦμεν. κύλικες δ' ἦσαν μεγάλαι. Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ[1])·

> *Τί δῆτα κηπίοις[2]) οἴνου κύλικα λεπαστήν;*

ἀφ' ἧς ἔστι λάψαι, τουτέστιν ἀθρόως πιεῖν, κατεναντίον τῷ λεγομένῳ βομβυλιῷ. Φησὶ γάρ που ὁ αὐτός·

> *Τὸ δ' αἷμα λέλαφας τοὐμόν, ὦναξ δέσποτα,*

οἷον ἄθρουν μ' ἐξέπιες. ἐν δὲ Γηρυτάδῃ·

> *Ἦν δὲ*
> *τὸ πρᾶγμ' ἑορτή. περιέφερε δ' ἡμῖν κύκλῳ λεπαστὴν[3])* B
> *τάχυ προσφέρων παῖς ἐνέχειν τε σφόδρα κυανοβενθῆ[4]).*

τὸ βάθος παρίστησιν ὁ κωμικὸς τοῦ ποτηρίου. Ἀντιφάνης *δ' ἐν* Ἀσκληπιῷ·

> *Τὴν δὲ[5]) γραῦν τὴν ἀσθενοῦσαν πάνυ πάλαι, τὴν βρυτικήν,*
> *ῥίζιον[6]) τρίψας τι μικρόν, δελεάσας τε γεννικῇ[7])*
> *τὸ μέγεθος κοίλῃ λεπαστῇ, τοῦτ' ἐποίησ'[8]) ἐκπιεῖν.*

Φιλύλλιος Αὔγῃ·

> *Πάντα γὰρ ἦν μετ' ἀνδρῶν*
> *μειρακίων πίνονθ' ὁμοῦ δ' ἄλλων[9])*
> *γρᾳδίων μεγάλαισιν οἴνου χαίροντα λεπασταῖς.*

Θεόπομπος Παμφίλῃ·

> *Σπόγγος, λεκάνη, πτερόν, λεπαστὴ πάνυ πυκνή[10]),* C
> *ἣν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος*
> *τέττιξ κελαδεῖ.*

καὶ ἐν Μήδῳ·

> *Ὥς ποτ' ἐκήλησεν Καλλίστρατος υἷας Ἀχαιῶν,*
> *κέρμα φίλον[11]) διαδούς, ὅτε συμμαχίαν ἐρέεινεν·*
> *οἷον[12]) δ' οὐ κήλησε δέμας λεπτὸν Ῥαδάμανθυν,*
> *Λύσανδρον κώθωνι πρὶν αὐτῷ δῶκε λεπαστήν.*

Ἀμερίας *δέ φησι τὴν οἰνοχόην λεπαστὴν καλεῖσθαι.* Ἀριστοφάνης *δὲ καὶ* Ἀπολλόδωρος *γένος εἶναι κύλικος.* Φερε- D

1) 916. 2) *τί δῆτ' ἐπειδὰν ἐκπίῃς* Schweigh. et Dind. ex Aristot. Dindorfius Athenaeum errore memoriae scripsisse *τί δῆτ' ἂν εἰ πίοις* non improbabiliter autumat. 3) Dind. *δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν* vulgo. 4) codd. *κυανοκευθῆ*. 5) Schw. *δὴ* v. 6) Dind. *ῥιζίον* v. 7) Casaub. *γεννητικῇ* v. 8) Schw. *ἐποίησεν* v. 9) vs. mutilus Dind. lacunae signa posuit post *ὁμοῦ*. 10) Schw. *πυκνὴν* v. 11) *φίλον τι* codd. 12) Casaub. *οἷον* v.

κράτης Κρακατάλοις [1])· „Τῶν θεατῶν δ' ὅστις [2]) διψῇ, λεπαστὴν λαψάμενος μεστὴν ἐκχαρυβδίσαι [3]).“ Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιός φησι Δόλοπας οὕτω καλεῖν τὴν κύλικα. Λυκόφρων δ' ἐν τῷ ἐνάτῳ περὶ κωμῳδίας, παρα-
E θέμενος τὰ Φερεκράτους, καὶ αὐτὸς εἶναί φησι γένος κύλικος τὴν λεπαστήν. Μόσχος δ' ἐν ἐξηγήσει Ῥοδιακῶν λέξεων κεραμεοῦν ἀγγεῖόν φησιν αὐτὸ εἶναι, ἐοικὸς ταῖς λεγομέναις πτωματίσιν, ἐκπεταλώτερον δέ. Ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ Ἀριστοφάνειος ποτήριον ποιόν. Ἀπολλοφάνης δὲ Κρησί·

Καὶ λεπαστά μ' ἀδύοινος εὐφρανεῖ [3]) δι' ἡμέρας.

Θεόπομπος Παμφίλῃ·

Λεπαστῇ [4]) μάλα συχνῇ [5]),
F *ἣν [6]) ἐκπιοῦσ' ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος*
περίστατον βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ.

Νίκανδρος δ' ὁ Θυατειρηνὸς κύλιξ φησὶ μείζων, παρατιθέμενος Τηλεκλείδου ἐκ Πρυτάνεων·

Καὶ μελιχρὸν οἶνον ἕλκειν
ἐξ ἡδύπνου [7]) λεπαστῆς.

p. 486. Ἕρμιππος Μοίραις·

Ἢν [8]) ἐγὼ πάθω τι τήνδε τὴν λεπαστὴν ἐκπιών,
τῷ Διονύσῳ πάντα τἀμαυτοῦ δίδωμι χρήματα.

ΛΟΙΒΑΣΙΟΝ. Κύλιξ, ὥς φησι Κλέαρχος καὶ Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, ᾧ τὸ ἔλαιον ἐπισπένδουσι τοῖς ἱεροῖς· σπονδεῖον δὲ ᾧ τὸν οἶνον· καλεῖσθαι λέγων λοιβίδας καὶ τὰ σπονδεῖα ὑπὸ Ἀντιμάχου τοῦ Κολοφωνίου.

ΛΕΣΒΙΟΝ. ὅτι ποτηρίου εἶδος Ἡδύλος [9]) παρίστησιν ἐν ἐπιγράμμασιν οὑτωσὶ λέγων·

C. 11. *Ἡ διαπινομένη Καλλίστιον ἀνδράσι, θαῦμα,*
B *κοὐ ψευδές, νῆστις τρεῖς χόας ἐξέπιεν·*
ἧς τόδε σοί [10]), Παφίη, ζωροῖς μέτροισι [11]) θυῶεν [12])
κεῖται πορφυρέης λέσβιον ἐξ ὑέλου.
ἣν σῴζου πάντως· ὡς καὶ πάντων ἐπ' ἐκείνης
σοὶ τοῖχοι γλυκερῶν σῦλα [13]) φέρωσι πόθων.

ΛΟΥΤΗΡΙΟΝ. Ἐπιγένης Μνηματίῳ ἐν τῷ τῶν ποτηρίων καταλόγῳ φησί·

1) Dind. *Κραιπατάλλοις* v. 2) *ὅστις ἂν* Dind. e Toupii coni. 3) Porson. *λεπαστὰν ἀδύοινον εὐφραίνει* v. 4) Schw. *λεπαστῇ* v. 5) cod. *συχνῇ* v. 6) Schw. *ἣν* v. 7) Elmsl. *ἡδυπνόου* v. 8) *ἐὰν* v. 9) Anth. Pal. 2 p. 765. 10) Pierson. *ἧστο δέ οἱ* v. 11) Iacobs. *ζωρὸν μέτρουσι* v. 12) Casaub. *θυωθὲν* v. 13) codd. *σκῦλα* edd.

Κρατῆρες, κάδοι,
ὁλκεῖα, κρουνεῖ'. B. ἔστι γὰρ [1]) κρουνεῖα; A. ναί [2]). C
λουτῆρι'. ἀλλὰ τί καθ' ἕκαστα δεῖ λέγειν;
ὄψει γὰρ αὐτός.

ΛΥΚΙΟΥΡΓΕΙΣ. Φιάλαι τινὲς οὕτω καλοῦνται ἀπὸ Λύκωνος τοῦ κατεσκευασμένου, ὡς καὶ Κονώνιοι αἱ ὑπὸ Κόνωνος ποιηθεῖσαι. μνημονεύει τοῦ Λύκωνος Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Στεφάνου [3]), κἀν τῷ πρὸς Τιμόθεον ὕβρεως, λέγων οὕτως· „Φιάλας λυκιουργεῖς δύο [4]).“ ἐν δὲ τῷ πρὸς Τιμόθεον [5]) γράφει· „Δίδωσιν ἀποθεῖναι τῷ Φορμίωνι μετὰ τῶν χρημάτων καὶ ἄλλας φιάλας λυκιουργεῖς δύο [6]).“ D [Ἡρόδοτος δ' ἐν ἑβδόμῃ, προβόλους δύο λυκιουργήσας ἡμιεργέας, ὅτι ἀκόντιά ἐστι πρὸς λύκων θήραν ἐπιτήδεια, ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα.] ὅπερ ἐξηγούμενος Δίδυμος ὁ γραμματικός, τὰς ὑπὸ Λυκίου φησὶ κατεσκευασμένας. ἦν δὲ οὗτος τὸ γένος Βοιώτιος ἐξ Ἐλευθερῶν, υἱὸς Μύρωνος τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ, ὡς Πολέμων φησὶν ἐν πρώτῳ περὶ [7]) ἀκροπόλεως. ἀγνοεῖ δ' ὁ γραμματικός, ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἄν τις εὕροι γινόμενον, ἀλλ' ἀπὸ πόλεων ἢ ἐθνῶν. Ἀριστοφάνης τε γὰρ ἐν Εἰρήνῃ [8]) φησί·

Τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος. E

Κριτίας δ' ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ· „Κλίνη Μιλησιουργής, καὶ [9]) δίφρος Μιλησιουργής· κλίνη Χιουργής, καὶ τράπεζα Ῥηνιοεργής.“ Ἡρόδοτος δ' [10]) ἐν τῇ ἑβδόμῃ [11]) φησί· „Προβόλους δύο Λυκοεργέας [12]).“ μήποτ' οὖν καὶ παρὰ [13]) τῷ Ἡροδότῳ, ὡς καὶ παρὰ τῷ Δημοσθένει, γραπτέον λυκιοεργέας, ἵν' ἀκούηται [14]) τὰ ἐν Λυκίᾳ εἰργασμένα.

ΜΕΛΗ. οὕτω καλεῖταί τινα ποτήρια, ὧν μνημονεύει Ἀνάξιππος ἐν Φρέατι λέγων οὕτως·

1) *κρουνεῖ'. ἔστι γὰρ* suppleta ex 472. 480. 2) *κρουνιάναι* v. correctum e p. 480. 3) nusquam ibi. 4) *Ἐν δὲ τῷ — εἰργασμένα* inclusit Dind. 5) p. 1193, 11. 6) *Ἡρόδοτος — εἰργασμένα* eiecit Schw. 7) codd. om. *περὶ* v. 8) 143. 9) *δίφρος — Χιουργὴς* add. cod. 10) *τε* Dindorf. e cod. 11) c. 76. 12) codd. *Λυκιεργέας* edd. Sic et infra. 13) *τῷ Ἡροδ. — καὶ παρὰ* supplevit Schw. e Harpocratione Suida, Photio voce *Λυκιουργεῖς*. 14) Leopardus et Vales. *ἵνα κέηται* vulg.

F *Σὺ δὲ τὴν μέλην, Συρίσκε, ταυτηνὶ[1]) λαβὼν*
ἔνεγκον[2]) ἐπὶ τὸ μνῆμ' ἐκείνῃ[3]), μανθάνεις;
καὶ κατάχεον.

ΜΕΤΑΝΙΠΤΡΟΝ. ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὴν ἀπονίψωνται, διδομένη κύλιξ. Ἀντιφάνης Λαμπάδι·

Δαίμονος
ἀγαθοῦ μετάνιπτρον ἐντραγεῖν, σπονδή, κρότος[4]).

p. 487. Δίφιλος Σαπφοῖ·

Ἀρχίλοχε, δέξαι τήνδε τὴν μετανιπτρίδα
μεστήν, Διὸς σωτῆρος ἀγαθοῦ δαίμονος.

ἔνιοι δὲ τὴν μετὰ τὸ νίψασθαι πόσιν, ὡς Σέλευκος ἐν Γλώσσαις. Καλλίας δ' ἐν Κύκλωψι·

Καὶ δέξαι τηνδὶ μετανιπτρίδα τῆς Ὑγιείας.

Φιλέταιρος Ἀσκληπιῷ·

Ἐνέσεισε μεστὴν ἴσον[5]) ἴσῳ μετανιπτρίδα
μεγάλην, ὑπειπὼν τῆς Ὑγιείας τοὔνομα.

Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ μετὰ τὸ ἀπονίψασθαι τὰς χεῖρας προπίνων τινί φησι·

B *Σὺ δὲ τάνδ' ἐκβακχία[6])*
εὔδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι.
Πραΰ[7]) τί τοι Βρόμιος τὸ[8]) γάνος τόδε δοὺς
ἐπὶ τέρψιν ἅπαντας ἄγει.

Ἀντιφάνης Λαμπάδι· „Τράπεζα φυστημινεἰς ἀλλὰ μὴν δαίμονος ἀγαθοῦ μετάνιπτρον[9]).“ Νικόστρατος Ἀντερώσῃ·

Μετανιπτρίδ' αὐτῷ τῆς Ὑγιείας ἔγχεον.

C. 12. ΜΑΣΤΟΣ. Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλός φησι, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτως καλεῖν.

C ΜΑΘΑΛΙΔΕΣ[10]). Βλαῖσος[11]) ἐν Σατούρνῳ φησίν·

Ἑπτὰ μαθαλίδας
ἐπίχε' ἡμῖν τῶ γλυκυτάτω.

Πάμφιλος δέ φησι· „Μήποτε ἐκπώματός ἐστιν εἶδος, ἢ μέτρον, οἷον κύαθος.“ Διόδωρος δὲ κύλικα ἀποδίδωσι.

ΜΑΝΗΣ. Ποτηρίου εἶδος. Νίκων Κιθαρῳδῷ·

*Καὶ πάνυ τις εὐκαίρως προπίνων φησὶ * **
πατριῶτα. μάνην δ' εἶχε κεραμεοῦν, ἁδρόν,
χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως. ἐδεξάμην.

1) cod. *ταύτην* vulg. 2) Porsonus. *ἔνεγκ'* v. 3) cod. *ἐκείνης* L. *ἐκείνην* V. 4) Schw. *σπονδήκροτος* v. 5) cod. *ἴσων* v. 6) cod. *ἐκβάκχιον* v. 7) cod. *πράν* v. 8) *τὸ* add. Dind. 9) Dindorf. correxit: *τράπεζ' ἐφ' ἡμῖν ἔστιν, ἀλλὰ δαίμονος κτέ.* 10) cod. *μαθαλλίδας* v. et in sqq. duplici λ vulg. 11) *Βλαισὸς* v. corr. Dind.

παρέθετο τὰ ἰαμβεῖα καὶ Δίδυμος καὶ Πάμφιλος. καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοττάβου ἐφεστηκός, ἐφ'[1]) D
οὗ τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον· ὅπερ ὁ Σοφοκλῆς ἐν Σαλμωνεῖ[2]) χάλκειον ἔφη κάρα, λέγων οὕτως·

Τάδ' ἐστὶ κνισμὸς καὶ φιλημάτων ψόφος,
τῷ καλλικοτταβοῦντι νικητήρια·
τίθημι καὶ βαλόντι χάλκειον κάρα.

Ἀντιφάνης Ἀφροδίτης γοναῖς·

Ἐγὼ 'πιδείξω καθ' ὅν. ὃς[3]) ἂν τὸν κότταβον
ἀφεὶς[4]) ἐπὶ τὴν πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν[5]), —
B. πλάστιγγα ποίαν[6]), τοῦτο τοὐπικείμενον[7])
ἄνω τὸ μικρόν, τὸ πινακίσκιον λέγεις; E
A. τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγξ. — οὗτος[8]) ὁ κρατῶν γίγνεται.
B. πῶς δ' εἴσεταί τις τοῦτ'; A. ἐὰν θίγῃ[9]) μόνον
αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται, καὶ ψόφος
ἔσται πάνυ πολύς. B. πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
πρόσεστι καὶ Μάνης τις, ὥσπερ οἰκέτης;

Ἕρμιππος Μοίραις·

Ῥάβδον δ' ὄψει, φησί, τὴν κοτταβικὴν
ἐν τοῖς ἀχύροισι[10]) κυλινδομένην,
μάνης δ' οὐδὲν λατάγων ἀΐει·
τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγ' ἂν ἴδοις
παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας F
ἐν τοῖσι κορήμασιν οὖσαν.

ΝΕΣΤΟΡΙΣ. περὶ τῆς ἰδέας τοῦ Νέστορος ποτηρίου φησὶν ὁ ποιητής·

Πὰρ δέπας ἦν[11]) περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο· δύω[12]) δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης p. 488.
πλεῖον ἐόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

ἐν τούτοις ζητεῖται πρῶτον μέν, τί ποτ' ἐστὶ τὸ χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔπειτα τί τὸ οὔατα δ' αὐτοῦ τέσσαρ' ἔσαν. τὰ γὰρ ἄλλα ποτήρια φησὶν ὁ Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος δύο ὦτα ἔχειν.

1) Bentleius. ἀφ' vulgo. 2) Fragm. 1. 3) Schweigh. καθόσον vulg. 4) e p. 666. F. ἀφῇς vulg. 5) πλάστιγγα ποιήσῃ πεσεῖν supplevit Toup. e schol. Luciani Lexiph. 3. 6) e p. 666. ποῖον ἂν vulg. 7) e p. 666. τὸ ὑποκείμενον v. 8) e p. 666. ἵν' αὕτως vulg. 9) Iacobs. τύχῃ v. 10) cod. ἀχύροις vulg. 11) πὰρ δὲ δέπας e cod. et Hom. Iliad. Λ, 632. Dind. 12) cod. δύο vulg.

πελειάδας δὲ πῶς ἄν τις ὑπόθοιτο νεμομένας περὶ ἕκα-
στον τῶν ὤτων; πῶς δὲ καὶ λέγει δύο πυθμένας εἶναι
B τοῦ ποτηρίου; πῶς δὲ καὶ τοῦτο λέγεται, ὅτι οἱ μὲν
ἄλλοι μογοῦντες ἐβάσταζον τὸ ποτήριον, Νέστωρ δ' ὁ
γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν. ταῦτα προθέμενος ὁ Ἀσκληπιάδης
ζητεῖ περὶ τῶν ἥλων, πῶς πεπαρμένους αὐτοὺς δεῖ δέχε-
σθαι. οἱ μὲν οὖν λέγουσιν ἔξωθεν δεῖν[1]) ἐμπείρεσθαι τοὺς
χρυσοῦς ἥλους τῷ ἀργυρῷ ἐκπώματι, κατὰ τὸν τῆς ἐμ-
παιστικῆς τέχνης τρόπον[2]) ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως
σκήπτρου[3])·

> Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
> χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον.

ἐμφαίνεται γὰρ ὡς τῶν ἥλων ἐμπεπερονημένων, καθάπερ
C ἐπὶ τῶν ῥοπάλων. καὶ ἐπὶ τοῦ ξίφους τοῦ Ἀγαμέμνονος·

> [4]) Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
> χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
> ἀργύρεον.

Ἀπελλῆς μὲν οὖν ὁ τορευτὴς ἐπεδείκνυε, φησίν, ἡμῖν ἔν
τισι Κορινθιακοῖς ἔργοις τὴν τῶν ἥλων θέσιν. ἐξοχὴ δ'
ἦν ὀλίγη τοῖς κολαπτῆρσιν ἐπηρμένη καὶ οἱονεὶ κεφαλίδας
ἥλων ἀποτελοῦσα. πεπάρθαι δὲ λέγεται τοὺς ἥλους ὑπὸ
τοῦ ποιητοῦ, οὐχ ὅτι ἔξωθεν πρόσκεινται καὶ πεπαρμένοι
D εἰσίν, ἀλλ' ὅτι ἐμπεπαρμένοις ἐοίκασιν, ἔξω τε ὀλίγῳ
προύχουσι μετέωροι τῆς ἄλλης ἐπιφανείας ὄντες.

Καὶ περὶ τῶν ὤτων οὕτως διορίζονται, ὅτι εἶχε μὲν
δύο ὦτα ἄνω, καθότι καὶ τἄλλα ποτήρια, ἄλλα δὲ δύο
κατὰ τὸ κύρτωμα μέσον ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν μικρά,
παρόμοια ταῖς Κορινθιακαῖς ὑδρίαις[5]). ὁ δὲ Ἀπελλῆς εὐ-
τέχνως ἄγαν ὑπέδειξε τὴν τῶν τεσσάρων ὤτων σχέσιν
ἔχουσαν ὧδε. ἐκ μιᾶς οἱονεὶ ῥίζης, ἥτις τῷ πυθμένι
προσκυρεῖ, καθ' ἑκάτερον τὸ οὖς διασχιδεῖς εἰσι ῥάβδοι
ἐπ' ἀμφοῖν οὐ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστῶσαι διάστημα.
E αὗται μέχρι τοῦ χείλους διήκουσαι τοῦ ποτηρίου, καὶ μι-

1) cod. δεῖ vulg. 2) Schweigh. κατὰ τὴν ἐμπαιστικὴν L. κ. τὸν τῆς (τῆς om. aliquot codd.) codd. „quidam codd. κατὰ τρόπον τὸν τῆς ἐμπ. τ." Casaubonus. Dindorf. lacunae signa posuit post τέχνης. 3) σκήπτρου om. V. — Est Hom. Iliad. Α, 245. 4) Iliad. Λ, 29. 5) codd. ὑδρείαις vulgo.

ὸν ἔτι μετεωριζόμεναι, κατὰ μὲν τὴν ἀπόστασιν τοῦ γείου φυλάττουσι τὴν διάσχισιν, κατὰ δὲ τὸ ἀπολῆγον ὲς τὴν τοῦ χείλους ἔρεισιν πάλιν συμφυεῖς. καὶ γίνε- ι τὸν τρόπον τοῦτον τέτταρα ὦτα. τοῦτο δὲ οὐκ ἐπὶ ντων, ἀλλ' ἐπ' ἐνίων ποτηρίων τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς αρεῖται, μάλιστα δὲ τῶν λεγομένων Σελευκίδων. τὸ δ' ὶ τῶν δυοῖν πυθμένων[1]) ζητούμενον, πῶς λέγεται τὸ F
ν[2]) δ' ὑπὸ πυθμένη; ἦσαν, διαλύουσιν οὕτως τινές. ν ποτηρίων τινὰ μὲν ἕνα πυθμένα ἔχειν[3]), τὸν φυσι- ν καὶ συγκεχαλκευμένον τῷ ὅλῳ ποτηρίῳ, καθότι τὰ γόμενα κυμβία καὶ τὰς φιάλας καὶ εἴ τι φιαλῶδές ἐστι ν ἰδέαν· τινὰ δὲ δύο, ὥσπερ τὰ ᾠοσκύφια καὶ τὰ καν- ίρια καὶ τὰς σελευκίδας καὶ καρχήσια καὶ τὰ τούτοις οια, ἕνα μὲν γὰρ εἶναι πυθμένα τὸν κατὰ τὸ κύτος γχαλκευόμενον ὅλῳ τῷ ἀγγείῳ, ἕτερον δὲ τὸν προσθε- ν, ἀπὸ ὀξέος ἀρχόμενον, καταλήγοντα δ' εἰς πλατύ- ρον, ἐφ' οὗ ἵσταται τὸ ποτήριον. καὶ τὸ τοῦ Νέστορος p. 489.
ν δέπας φασὶν εἶναι τοιοῦτον. δύναται δὲ καὶ δύο πυ- μένας ὑποτίθεσθαι, τὸν μέν, οἷον τοῦ ποτηρίου φέροντα ν ὅλον ὄγκον καὶ κατὰ μείζονα κυκλοειδῆ περιγραφὴν άρσιν ἔχοντα τοῦ ὕψους σύμμετρον, τὸν δὲ κατ' ἐλάττω κλον συνεχόμενον ἐν κύκλῳ μείζονι, καθ' ὅσον συν- ύειν συμβέβηκεν εἰς ὀξὺ τὸν φυσικὸν τοῦ ποτηρίου πυ- μένα, ὥστε ὑπὸ δυοῖν πυθμένοιν φέρεσθαι τὸ ἔκπωμα. ονύσιος δὲ ὁ Θρᾷξ ἐν Ῥόδῳ λέγεται τὴν Νεστορίδα τασκευάσαι τῶν μαθητῶν αὐτῷ συνενεγκάντων τἀρ- ριον. ὅπερ Προμαθίδας ὁ Ἡρακλεώτης ἐξηγούμενος τὴν B
τὰ τὸν Διονύσιον διάταξιν φησὶ σκύφον εἶναι, παρα- ιμένως ἔχοντα τὰ ὦτα, καθάπερ αἱ δίπρῳροι τῶν νεῶν, ρὶ δὲ τὰ ὦτα τὰς περιστεράς· ὡσπερεὶ δέ τινα ῥοπάλια ο ὑποκεῖσθαι τῷ ποτηρίῳ πλάγια διὰ μήκους· ταῦτα εἶναι τοὺς δύο πυθμένας. ὁποῖόν τι καὶ νῦν ἐστιν εῖν ἐν Καπύῃ πόλει τῆς Καμπανίας ἀνακείμενον τῇ ρτέμιδι ποτήριον, ὅπερ λέγουσιν ἐκεῖνοι Νέστορος γεγο- ναι· ἔστι δὲ ἀργύρεον[4]) χρυσοῖς γράμμασιν ἐντετυπω- C
ένα ἔχον τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη.

1) πυθμένοιν Dind. 2) Dind. δύο vulgo. 3) Schw. ει vulg. 4) codd. ἀργύριον vulg.

„Ἐγὼ δὲ — φησὶν ὁ Μυρλεανὸς — τάδε λέγω περὶ
τοῦ ποτηρίου. οἱ παλαιοὶ καὶ τὰ περὶ τὴν ἥμερον τροφὴν
πρῶτοι διαταξάμενοι τοῖς ἀνθρώποις, πειθόμενοι τὸν κό-
σμον εἶναι σφαιροειδῆ, λαμβάνοντες ἔκ τε τοῦ ἡλίου καὶ
τῆς σελήνης σχήματος ἐναργεῖς τὰς φαντασίας, καὶ τὰ[1])
περὶ τὴν ἀΐδιον τροφὴν[2]) τῷ περιέχοντι κατὰ τὴν ἰδέαν
τοῦ σχήματος ἀφομοιοῦν εἶναι δίκαιον ἐνόμιζον. διὸ τὴν
τράπεζαν κυκλοειδῆ κατεσκευάσαντο, καὶ τοὺς τρίποδας
D τοὺς τοῖς θεοῖς καθαγιζομένους, φθόεις κυκλοτερεῖς καὶ
ἀστέρας ἔχοντας, οὓς καὶ καλοῦσι σελήνας. καὶ τὸν ἄρ-
τον δὲ ἐκάλεσαν, ὅτι τῶν σχημάτων ὁ κύκλος ἀπήρτισται
καὶ ἔστι τέλειος. καὶ τὸ ποτήριον οὖν τὸ δεχόμενον τὴν[3])
ὑγρὰν τροφὴν κυκλοτερὲς ἐποίησαν κατὰ μίμημα τοῦ κό-
σμου. τὸ δὲ τοῦ Νέστορος καὶ ἰδιαίτερον ἐστίν. ἔχει γὰρ
καὶ ἀστέρας, οὓς ἥλοις ὁ ποιητὴς ἀπεικάζει, διὰ τὸ τοὺς
ἀστέρας περιφερεῖς εἶναι τοῖς ἥλοις ὁμοίως, καὶ ὡς ἐμπε-
πηγέναι τῷ οὐρανῷ. καθὼς καὶ Ἄρατός[4]) φησιν ἐπ'
αὐτῶν·

E Οὐρανῷ αἰὲν ἄρηρεν[5]) ἀγάλματα, νυκτὸς ἰούσης.

περιττῶς δὲ καὶ τοῦτ' ἔφρασεν ὁ ποιητής, τοὺς χρυσοῦς
ἥλους παρατιθεὶς τῇ τοῦ ἀργυροῦ[6]) ἐκπώματος φύσει, τὴν
τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἐκτυπῶν κατὰ τὴν ἰδέαν[7])
τῆς χρόας οὐσίαν. ὁ μὲν γὰρ οὐρανὸς ἀργύρῳ προσέοικεν,
οἱ δὲ ἀστέρες χρυσῷ, διὰ τὸ πυρῶδες."

„Ὑποθέμενος οὖν κατηστερισμένον τὸ τοῦ Νέστορος
ποτήριον, μεταβαίνει καὶ ἐπὶ τὰ κράτιστα τῶν ἀπλανῶν
F ἀστέρων, οἷς δὴ τεκμαίρονται τὰ περὶ τὴν ζωὴν ἄνθρω-
ποι· λέγω δὲ τὰς πελειάδας. ὅταν γὰρ εἴπῃ·

„Δύω[8]) δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο."

πελειάδας οὐ σημαίνει τὰς ὄρνιθας, ὥς τινες ὑπονοοῦσι
περιστερὰς εἶναι, ἁμαρτάνοντες. ἕτερον γάρ φησιν εἶναι
Ἀριστοτέλης[9]) πελειάδα καὶ ἕτερον περιστεράν. πελειά-
δας δὲ ὁ ποιητὴς καλεῖ νῦν τὰς Πλειάδας, πρὸς ἃς σπόρος

1) cod. et Schw. τὰς vulg. 2) Casaub. στροφὴν vulg. 3) om. edd. 4) v. 453. 5) codd. ἄρηρον vulg. 6) om. V. 7) codd. ἰδίαν vulgo. 8) δύο edd. 9) codd. φησὶν Ἀρ. εἶναι vulg.

καὶ ἄμητος καὶ τῶν καρπῶν ἀρχὴ γενέσεως καὶ συναί-σις, καθά φησι καὶ Ἡσίοδος [1]·

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων. p. 490.

ὶ Ἄρατος [2]·

Αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγαι καὶ ἀφεγγέες, ἀλλ' ὀνομασταὶ
ἦρι καὶ ἑσπέριαι, Ζεὺς δ' αἴτιος, εἱλίσσονται·
ὅς σφισι καὶ θέρεος καὶ χείματος ἀρχομένοιο,
σημαίνειν ἐπένευσεν, ἐπερχομένου τ' ἀρότοιο.

ς οὖν τῆς τῶν καρπῶν γενέσεως καὶ τελειώσεως προση-ιντικὰς Πλειάδας οἰκείως ἐνετόρευσε [3]) τῷ τοῦ σοφω-του Νέστορος ὁ ποιητὴς ποτηρίῳ· καὶ γὰρ τοῦτο τῆς ἑρας τροφῆς δεκτικὸν ἀγγεῖον. διὸ καὶ τῷ Διὶ τὴν ἀμ-ιοσίαν τὰς πελειάδας φέρειν φησί· B

[4]) *Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι*
τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι.

γὰρ τὰς πελειάδας τὰς ὄρνεις φέρειν τῷ Διὶ νομιστέον ἰν ἀμβροσίαν, ὡς πολλοὶ δοξάζουσιν· ἄσεμνον γάρ· ιλὰ τὰς Πλειάδας. οἰκεῖον γὰρ τὰς προσημαινούσας τῷ ὶν ἀνθρώπων γένει τὰς ὥρας, ταύτας καὶ τῷ Διὶ φέ-ιν τὴν ἀμβροσίαν. διόπερ ἀπὸ τῶν πτηνῶν αὐτὰς χω-ζει λέγων·

Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι. C

ι δὲ τὰς Πλειάδας τῶν ἐνδοξοτάτων καὶ ἀπλανῶν ἄστρων ·είληφε δῆλον ἐκ τοῦ προτάττειν αὐτὰς κατὰ τὴν ἄλλων ναρίθμησιν·

[5]) *Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,*
Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν.

·λανήθησαν δ' οἱ πολλοὶ νομίζοντες τὰς πλειάδας ὄρ-ις εἶναι, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ ποιητικοῦ σχηματισμοῦ ῦ κατὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ γράμματος· ἔπειτα δ' ὅτι ; τρήρωνες μόνον ἐδέξαντο εἶναι ἐπίθετον πελειάδων· τεὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν εὐλαβὴς ἡ ὄρνις αὕτη· τρεῖν δ' ·τὶ τὸ εὐλαβεῖσθαι. πιθανὸν δέ ἐστι τὸ ἐπίθετον καὶ ·ὶ τῶν Πλειάδων τιθέμενον. μυθεύονται γὰρ καὶ αὗται ὶν Ὠρίωνα φεύγειν, διωκομένης τῆς μητρὸς αὐτῶν ληιόνης ὑπὸ τοῦ Ὠρίωνος." D

1) Op. 381. 2) Phaen. 264. 3) Hemsterh. ἐνετόρνευσε v. Od. *M*, 62. 5) Iliad. *Σ*, 485.

E „Ἡ δὲ τοῦ ὀνόματος ἐκτροπή, καθ' ἣν αἱ Πλειάδες λέγονται Πέλειαι καὶ Πελειάδες, παρὰ πολλοῖς ἐστι τῶν ποιητῶν. πρώτη δὲ Μοιρὼ ἡ Βυζαντία καλῶς ἐδέξατο τὸν νοῦν τῶν Ὁμήρου ποιημάτων ἐν τῇ Μνημοσύνῃ ἐπιγραφομένῃ φάσκουσα τὴν ἀμβροσίαν τῷ Διὶ τὰς Πλειάδας κομίζειν. Κράτης δὲ ὁ κριτικὸς σφετερισάμενος αὐτῆς τὴν δόξαν ὡς ἴδιον ἐκφέρει τὸν λόγον. καὶ Σιμωνίδης[1]) δὲ τὰς Πλειάδας Πελειάδας εἴρηκεν ἐν τούτοις· „Δίδωτι δηῦτε[2]) σ' Ἑρμᾶς ἐναγώνιος, Μαίας εὐπλοκάμοιο[3]) παῖς. ἔτικτε δ' Ἄτλας, ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φιλᾶν[4]) θυγατρῶν[5]) τὰν ἔξοχον εἶδος, αἳ καλέονται Πελειάδες οὐρά-

F νιαι.“ σαφῶς γὰρ τὰς Πλειάδας, οὔσας Ἄτλαντος θυγατέρας, Πελειάδας καλεῖ, καθάπερ καὶ Πίνδαρος[6])·

ἔστι δ' ἐοικὸς
ὀρειᾶν[7]) γε [8]) Πελειάδων
μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα[9]) νεῖσθαι.

σύνεγγυς γάρ ἐστιν ὁ Ὠρίων τῇ ἀστροθεσίᾳ τῶν Πλειάδων· διὸ καὶ ὁ περὶ ταύτας μῦθος, ὅτι φεύγουσι μετὰ τῆς μητρὸς τῆς Πληιόνης τὸν Ὠρίωνα. ὀρείας[10]) δὲ λέγει τὰς Πλειάδας ἐν ἴσῳ τῷ οὐρείας, κατὰ παράλειψιν τοῦ

p.491. υ, ἐπειδὴ κεῖνται ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ ταύρου. καὶ Αἰσχύλος[11]) δ' ἐκφανέστερον, προσπαίζων τῷ ὀνόματι κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν·

αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι
πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ[12])
κλαίεσκον, ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.

ἀπτέρους γὰρ αὐτὰς εἴρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν. ἡ δὲ Μοιρὼ καὶ αὐτὴ τὸν τρόπον τοῦτόν φησι·

B *Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρέφετο μέγας, οὐδ' ἄρα τίς νιν*
ἠείδει[13]) μακάρων· ὁ δ' ἀέξετο πᾶσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ τρέφον[14]) ἄντρῳ,
ἀμβροσίην φορέουσαι ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων·

1) Fr. 122. apud Schneidew. 27. 2) Schneidew. δεῦτε et δ' εὖτε codd. δ' εὖ τέ σ' v. 3) pro hic Schneidew.: *Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάροιο* ex Schol. Pind. Nem. 2, 16. 4) idem. *φίλαν* v. 5) idem. *θυγατέρων* v. 6) Nem. 2, 16. 7) *ὀρίαν* L. 8) cod. *τε* v. 9) codd. *ὠαρίωνα* V. *ὠρίωνα* L. 10) *ὀρίας* et *οὐρίας* v. corr. Dind. 11) Fr. 293. 12) Dutheil. *οὐρανός τε γῆ* v. 13) cod. *ἠήδει* v. 14) *τράφεν* Schw. et Dind.

νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰὲν ἀφύσσων
γαμφηλῇς[1]), φορέεσκε ποτὸν[2]) Διὶ μητιόεντι.
τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἀθάνατον ποίησε καὶ οὐρανῷ ἐγκατένασσεν.
ὣς δ' αὔτως τρήρωσι πελειάσιν ὤπασε τιμήν,
αἳ δή τοι θέρεος καὶ χείματος ἄγγελοι εἰσίν.

καὶ Σιμμίας[3]) δ' ἐν τῇ Γοργοῖ φησιν· C

Αἰθέρος ὠκεῖαι πρόπολοι πίλναντο πέλειαι.

[4]) Ποσείδιππός τ' ἐν τῇ Ἀσωπίᾳ[5])·

Οὐδέ τοι ἀκρόνυχοι ψυχραὶ δύνουσι πέλειαι.

Λαμπροκλῆς δ' ὁ διθυραμβοποιὸς καὶ ῥητῶς αὐτὰς εἶπεν ὁμωνυμεῖν ταῖς περιστεραῖς ἐν τούτοις· „Αἵ τε ποταναῖς ὁμώνυμοι πελειάσιν αἰθέρι κεῖσθε[6]).“ καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον δὲ ἀναφερομένην ποιήσας ἀστρονομίαν ἀεὶ Πελειάδας αὐτὰς λέγει·

Τάσδε βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας. D

καὶ πάλιν·

Χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.

καὶ πάλιν·

Τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

οὐδὲν οὖν ἄπιστον, καὶ Ὅμηρον τὰς Πλειάδας κατὰ ποιητικὸν νόμον Πελειάδας ὠνομακέναι.“

„Ἀποδεδειγμένου οὖν τοῦ ὅτι Πλειάδες ἦσαν ἐντετορευμέναι[7]) τῷ ποτηρίῳ, καθ' ἕκαστον τῶν ὤτων δύο ὑποθετέον, εἴτε βούλεταί τις ὀρνιθοφυεῖς κόρας εἴτ' αὖ καὶ ἀνθρωποειδεῖς, ἄστροις δὲ πεποικιλμένας. τὸ μέντοι „ἀμφὶς ἕκαστον χρύσειαι νεμέθοντο“ οὐχ ὡς περὶ ἓν ἕκαστον ἀκουστέον· γενήσονται γὰρ οὕτως ὀκτὼ τὸν ἀριθμόν· E ἀλλ' ἐπείπερ ἔσχισται μὲν ἑκάτερον τῶν ὤτων εἰς δύο σχίσεις, τούτων δ' αὖ συνάφεια κατὰ τὴν τελευταίαν ὑπόληξιν· ἕκαστον μὲν ἂν λέγοιτο καθὸ τέτταρες αἱ πᾶσαι σχίσεις τῶν ὤτων, ἑκάτερον δὲ καθὸ συμφυῆ πάλιν ἐπὶ τέλει γίνεται τῆς ἀναστάσεως αὐτῶν. ὅταν οὖν εἴπῃ·

Δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο, δύω[8]) δ' ὕπο πυθμένες
ἦσαν·

καθ' ἑκατέραν τὴν σχίσιν τῶν ὤτων ἀκουσόμεθα μίαν F

1) Eustath. et cod. *γαμφηλῇ* vulg. 2) Camerar. *πετῶν* vulg. 3) *Σιμίας* Dind. 4) *Ποσείδιππος — πέλειαι* om. V. 5) codd *Ἀσωπίᾳ* vulg. 6) *κεῖσθαι* V et codd. 7) cod. *ἐντετορευμέναι* vulg. 8) Dind. *δύο* vulg.

πελειάδα· ἃς δοιὰς εἶπε, καθὸ συμφυεῖς εἰσιν ἀλλήλαις καὶ συνεζευγμέναι. τὸ γὰρ δοιοὶ καὶ δοιαὶ σημαίνει καὶ τὸ κατ' ἀριθμὸν εἶδος, τὸ δύο, οἷον·

[1]) Δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

καὶ „δοιοὶ θεράποντες[2]).“ σημαίνει δὲ καὶ τὸ συμφυὲς καὶ τὸ συνεζευγμένον κατ' ἀριθμόν, ὡς ἐν τούτοις·

[3]) Δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας, ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.

p. 492. γενήσονται οὖν ἐπὶ τῶν ὤτων τέσσαρες πελειάδες.“ „Ἐπειθ' ὅταν ἐπενέγκῃ τό·

Δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
χρύσειαι νεμέθοντο, δύω[4]) δ' ὑποπυθμένες ἦσαν.

ἀκουστέον οὐ πυθμένας δύο, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ διαίρεσιν ἀναγνωστέον, ὡς ὁ Θρᾷξ Διονύσιος, ἀλλὰ κατὰ σύνθετον ὑποπυθμένες, ὅπως ἐπὶ τῶν πελειάδων ἀκούωμεν· ὅτι τέσσαρες μὲν ἦσαν ἐπὶ τῶν ὤτων, δύο δ' ὑποπυθμένες, τουτέστιν ὑπὸ τῷ πυθμένι, οἷον ὑποπυθμένιοι· ὥστε δια-
B κρατεῖσθαι τὸ δέπας ὑπὸ δυοῖν Πελειάδων ὑποκειμένων τῷ πυθμένι, ἓξ δὲ τὰς πάσας γενέσθαι Πλειάδας, ἐπείπερ ὁρῶνται τοσαῦται[5]), λέγονται δὲ ἑπτά, καθότι καὶ Ἄρατός φησιν·

Ἑπτάποροι δὴ ταί γε μετ' ἀνθρώποις καλέονται,
ἓξ οἷαί περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.
οὐ μέν πως ἀπόλωλεν ἀπευθὴς ἐκ Διὸς ἀστήρ,
ἐξ οὗ καὶ γενεῆθεν ἀκούομεν, ἀλλὰ μάλ' αὔτως
εἴρεται. ἑπτὰ δ' ἐκεῖναι ἐπιρρήδην καλέονται.

C ἓξ οἷαί περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν. τὸ ὁρώμενον οὖν ἐν τοῖς ἄστροις καὶ ἐν τῇ φαινομένῃ κατασκευῇ προσηκόντως ἐτόρευσεν. τοῦτο μέντοι καὶ ἐπὶ τοῦ Διὸς σημαίνειν πείθονται τὸν ποιητήν, ὅταν λέγῃ·

[6]) Τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
τρήρωνες, ταί τ'[7]) ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσιν.
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι[8]) πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.

D ὑπὸ τῆς ὀξύτητος τῶν πλαγκτῶν πετρῶν καὶ τῆς λειότητος ἀφαιρεῖσθαι λέγων μίαν τῶν Πλειάδων, ἄλλην δὲ

1) Od. Δ, 129. 2) δοιὼ θεράποντε Dind. ex Od. Π, 253. 3) Od. Ε, 476. 4) Dind. δύο vulgo. 5) τοιαῦται L. 6) Od. Μ, 62. 7) Schweigh. αἵ τ' vulg. 8) cod. ἀνίησι vulg.

πρὸς τοῦ Διὸς ἐνίεσθαι χάριν τοῦ σώζειν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ποιητικῶς αἰνιττόμενος, ὅτι τῶν Πλειάτων ἐξ ὁρωμένων ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν οὐκ ἀπόλλυται, λέγονται δὲ καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἑπτά."

„Πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας οὐκ οἰκείως τῷ ποτηρίῳ ἐντετυπῶσθαι τὰς Πλειάδας, ξηρῶν τροφῶν οὔσας σημαντικάς, λεκτέον, ὅτι τὸ δέπας ἀμφοτέρων τῶν τροφῶν ἐστι δεκτικόν· κυκεὼν γὰρ ἐν αὐτῷ γίνεται· τοῦτο δ' ἐστὶ E πόσις ἐν τῷ κράματι τυρὸν ἔχουσα καὶ ἄλφιτον· ἄμφω δὲ ταῦτα κυκώμενα καὶ οὕτω πινόμενα λέγει ὁ ποιητής·

[1]) Τοῖσι δὲ τεῦχε κυκεῶ [2]) ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη·
ἣ σφῶιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν,
καλήν, κυανόπεζαν, ἐΰξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς [3])
χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον,
ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν,
πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός, F
ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν
οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε·
πινέμεναι δ' ἐκέλευεν [4]), ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ."

„τὸ δέ·

Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν· p.493.

οὐκ ἀκουστέον ἐπὶ μόνων [5]) Μαχάονος καὶ Νέστορος, ὡς οἴονταί τινες, τὸ [6]) ὃς ἀντὶ τοῦ ὁ λαμβάνοντες ἐπὶ τοῦ Μαχάονος, λέγοντες·

Ἀλλ' ὃς μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης.

ἐκ τοῦ μογέων [7]) δηλοῦσθαι νομίζοντες, ἐπειδὴ τέτρωται. ὅτι δὲ καθ' Ὅμηρον ὁ Μαχάων οὐ τέτρωται, ἐν ἄλλοις δειχθήσεται. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι τὸ ἄλλος Ὅμηρος οὐκ ἐπὶ μόνων Μαχάονος καὶ Νέστορος ἔθηκε, δύο γὰρ οὗτοι πίνουσιν, ἀλλ' εἶπεν ἂν ἕτερος. τοῦτο γὰρ ἐπὶ δύο τάσσεσθαι πέφυκεν, ὡς [8]) καὶ ἐπὶ τούτων· B

[9]) Οἴσετε δ' ἄρν' ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν.

ἔπειτα δὲ τὸ ὃς ἀντὶ προτακτικοῦ τοῦ [10]) ὁ Ὅμηρος οὐδέ-

1) Il. Λ, 624. 2) Hom. κυκειῶ' v. 3) codd. αὐτῇ v. 4) codd. ἐκέλευσεν v. 5) codd. μόνου v. 6) τὸ — Μαχάονος om. V. 7) Dind. e codd. ἐπὶ τοῦ Μαχάονος τὸ μογέων v. 8) ὡς om. edd. 9) Hom. Il. Γ, 103. 10) τοῦ — ὑποτακτικοῦ om. V.

ποτὲ τίθησι· τοὔμπαλιν δὲ ἀντὶ τοῦ ὅς ὑποτακτικοῦ παραλαμβάνει τὸ προτακτικὸν ὁ, οἷον·

Ἔνθα δὲ[1]) Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν

ἐλλείπει οὖν τὸ τὶς μόριον. τὸ γὰρ πλῆρές ἐστιν, „ἄλλος
C μέν τις μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης, πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν." ὡς παντὸς ἀνθρώπου μόλις ἂν ἀποκινήσοντος[2]) ἀπὸ τῆς τραπέζης τὸ ποτήριον, τοῦ δὲ Νέστορος αὐτὸ ῥᾳδίως βαστάζοντος δίχα πόνου καὶ κακοπαθείας. τὸ γὰρ ποτήριον ὑφίσταται μέγα καὶ κατὰ τὸ κύτος καὶ βαρὺ τὴν ὁλκήν· ὅπερ Φιλοπότης ὢν ὁ Νέστωρ ἐκ τῆς συνεχοῦς συνηθείας βαστάζειν ἔσθενε."

„Σωσίβιος δὲ ὁ λυτικὸς προθεὶς[3]) τὰ ἔπη·

Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης
D *πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν,*

γράφει κατὰ λέξιν· „Νῦν τὸ μὲν ἐπιτιμώμενόν ἐστι τῷ ποιητῇ, ὅτι τοὺς μὲν λοιποὺς ἔστι μογέοντας αἴρειν τὸ δέπας, τὸν δὲ Νέστορα μόνον ἀμογητί. ἄλογον δ' ἐδόκει Διομήδους καὶ Αἴαντος ἔτι δ' Ἀχιλλέως παρόντων εἰσάγεσθαι τὸν Νέστορα γεννικώτερον, τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκότα. τούτων τοίνυν οὕτως κατηγορουμένων, τῇ ἀναστροφῇ χρησάμενοι ἀπολύομεν τὸν ποιητήν. ἀπὸ γὰρ τούτου τοῦ ἐξαμέτρου·

E *Πλεῖον ἐόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν,*

ἀπὸ τοῦ μέσου ἐξελόντες τὸ γέρων, τάξομεν τοῦ πρώτου στίχου πρὸς τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τὸ Ἄλλος μέν· εἶτα τὸ ἐξ ἀρχῆς συνεροῦμεν, Ἄλλος μὲν γέρων μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης πλεῖον ἐόν, ὁ δὲ Νέστωρ ἀπονητὶ ἄειρεν. νῦν οὖν οὕτω τεταγμένων ὁ Νέστωρ φαίνεται τῶν μὲν λοιπῶν πρεσβυτῶν[4]) μόνος τὸ δέπας ἀμογητὶ αἴρων." ταῦτα καὶ ὁ θαυμάσιος λυτικὸς Σωσίβιος, ὃν οὐκ ἀχα-
F ρίτως διέπαιξε διὰ τὰς πολυθρυλλήτους ταύτας καὶ τὰς τοιαύτας λύσεις Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος βασιλεύς[5]). λαμβάνοντος γὰρ αὐτοῦ σύνταξιν βασιλικὴν μεταπεμψάμενος τοὺς ταμίας ἐκέλευσεν, ἐὰν παραγένηται ὁ Σωσίβιος ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τῆς συντάξεως, λέγειν αὐτῷ, ὅτι ἀπείληφε. καὶ μετ' οὐ πολὺ παραγενομένῳ καὶ αἰτοῦντι εἰπόντες δεδωκέναι αὐτῷ τὰς ἡσυχίας εἶχον, ὁ δὲ τῷ βασιλεῖ

1) Iliad. Ζ, 153. 2) ἀποκινήσαντος L. 3) προσθεὶς V et codd. 4) codd. πρεσβυτέρων vulg. 5) om. V.

προσελθὼν κατεμέμφετο τοὺς ταμίας. Πτολεμαῖος δὲ με-
ταπεμψάμενος αὐτοὺς καὶ ἥκειν κελεύσας μετὰ τῶν βι- p. 794.
βλίων, ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαί εἰσι τῶν τὰς συντάξεις λαμ-
βανόντων, λαβὼν ταύτας εἰς χεῖρας ὁ βασιλεὺς καὶ κατι-
δὼν ἔφη καὶ αὐτὸς εἰληφέναι αὐτὸν οὕτως. ἦν ὀνόματα
ἐγγεγραμμένα ταῦτα, Σωτῆρος, Σωσιγένους, Βίωνος,
Ἀπόλλωνος, Δίωνος· εἰς ἃ ἀποβλέψας ὁ βασιλεὺς εἶπεν,
ὦ θαυμάσιε λυτικέ, ἐὰν ἀφέλῃς τοῦ Σωτῆρος τὸ σω, καὶ
τοῦ Σωσιγένους τὸ σι, καὶ τοῦ Βίωνος τὴν πρώτην συλ-
λαβὴν βι, καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ Ἀπόλλωνος, εὑρήσεις
σαυτὸν ἀπειληφότα κατὰ τὰς σὰς ἐπινοίας. καὶ ταῦτα B
οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς, κατὰ τὸν
θαυμάσιον Αἰσχύλον, ἁλίσκῃ, ἀπροσδιονύσους λύσεις πρα-
γματευόμενος."

ΟΛΜΟΣ. ποτήριον κερατίου τρόπον εἰργασμένον. C. 13.
Μενεσθένης ἐν τετάρτῳ Πολιτικῶν γράφει οὕτως· „Ἀλ-
βατάνης[1]) δὲ στρεπτὸν καὶ ὅλμον χρυσοῦν. ὁ δὲ ὅλμος
ἐστὶ ποτήριον, κερατίου τρόπον εἰργασμένον, ὕψος ὡς
πυγωνιαῖον."

ΟΞΥΒΑΦΟΝ. ἡ μὲν κοινὴ συνήθεια οὕτως καλεῖ
τὸ ὄξους δεκτικὸν σκεῦος· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ποτηρίου, οὗ
μνημονεύει Κρατῖνος μὲν ἐν Πυτίνῃ, οὕτως·

Πῶς τις αὐτὸν πῶς τις ἂν[2]) C
ἀπὸ τοῦ πότου παύσειε[3]), τοῦ λίαν πότου;
ἐγᾦδα. συντρίψω γὰρ αὐτοῦ τοὺς χόας,
καὶ τοὺς καδίσκους συγκεραυνώσω[4]) σποδῶν,
καὶ τἄλλα πάντ' ἀγγεῖα τὰ περὶ τὸν πότον,
κοὐδ' ὀξύβαφον οἰνηρὸν ἔτι κεκτήσεται.

ὅτι δ' ἐστὶ τὸ ὀξύβαφον[5]) εἶδος κύλικος μικρᾶς κεραμέας,
σαφῶς παρίστησιν Ἀντιφάνης ἐν Μύστιδι, διὰ τούτων.
γραῦς ἐστι φίλοινος, ἐπαινοῦσα κύλικα μεγάλην, καὶ ἐξευ-
τελίζουσα τὸ ὀξύβαφον ὡς βραχύ. εἰπόντος οὖν τινος D
πρὸς αὐτήν· „Σὺ δ' ἀλλὰ πῖθι" λέγει·

τοῦτο μέν σοι πείσομαι.
καὶ γὰρ ἐπαγωγόν, ὦ θεοί, τὸ σχῆμά πως
τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τοῦ κλέους

1) ἀλβατάνη V. 2) codd. πῶς ἄν τις αὐτὸν vulgo.
3) codd. ἀποπαύσειε v. 4) συγκεραυνώσω v. 5) Koppiers.
τὴν κύλικα vulg.

τοῦ τῆς ἑορτῆς. σὺ μὲν ἦμεν ἄρτι γὰρ [1])
ἐξ ὀξυβαφίων κεραμέων ἐπίνομεν·
τούτῳ δέ, τέκνον, πολλὰ κἀγάθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε[2]),
τῆς συμμετρίας καὶ τῆς ἀφελείας [3]) οὕνεκα.

κἀν τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα ποτήριον τὸ ὀξύβαφον, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν
E Ἀθήνησι δημαγωγῶν, ὡς αὐτὸν ᾔτουν ἐπὶ τὴν δίκην ἀπελθόντα ὀξυβάφω δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι[4]) ἡγητέον εἶναι, ἢ ὅτι ἐκπώματα ᾔτουν. καὶ τὸ τοῖς ἀποκοτταβίζουσι δὲ ὀξύβαφον τιθέμενον, εἰς ὃ τὰς λάταγας ἐγχέουσιν, οὐκ ἄλλο τι ἂν εἴη ἢ ἐκπέταλον ποτήριον. μνημονεύει δὲ τοῦ ὀξυβάφου ὡς ποτηρίου καὶ Εὔβουλος ἐν Μυλωθρίδι[5])·

Καὶ πιεῖν χωρὶς μετρῷ[6])
ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινόν, εἶτ' ἐπώμνυτο[7])
ὁ μὲν οἶνος ὄξος αὐτὸν[8]) εἶναι γνήσιον,
F τὸ δ' ὄξος οἶνον αὐτὸ[9]) μᾶλλον θατέρου.

ΟΙΝΙΣΤΗΡΙΑ[10]). οἱ μέλλοντες ἀποκείρειν τὸν σκόλλυν ἔφηβοι, φησὶ Πάμφιλος, εἰσφέρουσι τῷ Ἡρακλεῖ μέγα ποτήριον πληρώσαντες οἴνου, ὃ καλοῦσιν οἰνιστηρίαν, καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσι διδόασι πιεῖν.

ΟΛΛΙΞ[11]). Πάμφιλος ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι τὸ ξύλινον ποτήριον ἀποδίδωσι.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΝ. Ποσειδώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν ἕκτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν ὡς οὕτω καλουμένων τι-
p.495. νῶν ποτηρίων μνημονεύει, γράφων οὕτως· „Ἦσαν δὲ καὶ ὀνύχινοι σκύφοι καὶ συνδέσεις τούτων μέχρι δικοτύλων· καὶ Παναθηναϊκὰ μέγιστα, τὰ μὲν δίχοα, τὰ δὲ καὶ μείζονα."

ΠΡΟΑΡΟΝ. κρατὴρ ξύλινος, εἰς ὃν τὸν οἶνον κιρνῶσιν[12]) οἱ Ἀττικοί. „Κοίλοις ἐν προάροις" φησὶ Πάμφιλος.

ΠΕΛΙΚΑΙ. Καλλίστρατος ἐν ὑπομνήμασι Θραττῶν Κρατίνου ἀποδίδωσι κύλικα. Κράτης δ' ἐν δευτέρῳ Ἀττι-

1) partim e p. 446 C. et e vestig. codd. σὺ μὲν ἀρτίως γάρον edd. 2) e p. 446. ὅς (σ' L.) ἐποίησε v. 3) e p. 446. ἀσφαλείας v. 4) τε om. V. 5) Dalecamp. μυλωθρίδη v. 6) Schw. μέτρῳ v. 7) Schw. εἶθ' ὑπώμνυτο v. ἐπωμνύτω Dind. 8) αὐτὸν Dind. 9) Coraës. αὐτὸν v. 10) cod. οἰνηστηρία v. et sic in seqq. 11) codd. ὄνυξ v. 12) codd. κιρνῶσιν v.

κῆς διαλέκτου γράφει οὕτως· „Οἱ χόες πελῖκαι, καθάπερ
εἴπομεν, ὠνομάζοντο. ὁ δὲ τύπος ἦν τοῦ ἀγγείου πρότε-
ρον μὲν τοῖς Παναθηναϊκοῖς ἐοικώς, ἡνίκα ἐκαλεῖτο πε- B
λίκη, ὕστερον δὲ ἔσχεν οἰνοχόης σχῆμα, οἷοί εἰσιν οἱ ἐν
τῇ ἑορτῇ παρατιθέμενοι, ὁποίους δή ποτε ὄλπας ἐκάλουν
χρώμενοι πρὸς τὴν τοῦ οἴνου ἔγχυσιν. καθάπερ Ἴων ὁ
Χῖος ἐν Εὐρυτίδαις[1]) φησίν·

Ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσσοντες ὄλπαις
οἶνον ὑπερφίαλον κελαρύζετε.

νυνὶ δὲ τὸ μὲν τοιοῦτον ἀγγεῖον καθιερωμένον τινὰ τρόπον
ἐν τῇ ἑορτῇ παρατίθεται μόνον, τὸ δ' ἐς τὴν χρείαν
πῖπτον μετεσχημάτισται, ἀρυταίνῃ μάλιστα ἐοικός, ὃ δὴ C
καλοῦμεν χόα.“ τὴν δὲ ὄλπην Κλείταρχος[2]) Κορινθίους
μέν φησι καὶ Βυζαντίους καὶ Κυπρίους τὴν λήκυθον ἀπο-
διδόναι, Θεσσαλοὺς δὲ τὴν πρόχοον. Σέλευκος δὲ πελί-
χναν Βοιωτοὺς μὲν τὴν κύλικα, Εὐφρόνιος δ' ἐν ὑπομνή-
μασι τοὺς χόας.

ΠΕΛΛΑ. ἀγγεῖον σκυφοειδὲς πυθμένα ἔχον πλα-
τύτερον, εἰς ὃ ἤμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος[3])·

Ὡς ὅτε μυῖαι
σταθμῷ ἐνιβρομέωσιν εὐγλαγέας κατὰ πέλλας.

τοῦτο δὲ Ἱππῶναξ λέγει πελλίδα·

Ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ[4]) D
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξε.

δῆλον, οἶμαι, ποιῶν, ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' ἀπο-
ρίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι. καὶ πάλιν·

Ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἔπινον, ἄλλοτ' αὐτός, ἄλλοτ' Ἀρήτη[5])
προύπινεν.

Φοίνιξ δὲ ὁ Κολοφώνιος ἐν τοῖς ἰάμβοις ἐπὶ φιάλης τίθησι
τὴν λέξιν λέγων οὕτως·

Θαλῆς γάρ, ὅστις ἀστέων[6]) ὀνήιστος,
καὶ τῶν τότ', ὥς λέγουσι, πολλὸν[7]) ἀνθρώπων
ἐὼν ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσῆν.

καὶ ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει φησίν· E

Ἐκ πελλίδος δὲ[8]) τάργανον κατηγυίης[9])

1) *Εὐριτίδῃ* V. 2) Casaub. *καὶ τάριχος* vulg. 3) Iliad. Π, 641. 4) codd. *αὐτοῖς* vulg. 5) *ἀρύτῃ* L. 6) *ἀστείρω* V et codd. 7) Toup. *πολλῶν* vulg. 8) *δὲ* add. Schweigh. 9) Porson. *καὶ τῇ γυνῇ* vulg.

χωλοῖσι δακτύλοισι τἠτέρῃ [1]) σπένδει,
τρέμων οἷόν περ ἐν βορηΐῳ νωδός.

Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις πελλητῆρα μὲν καλεῖν Θεσσαλοὺς καὶ Αἰολεῖς τὸν ἀμολγέα, πέλλαν δὲ τὸ ποτήριον. Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις τὴν κύλικα Βοιωτούς.

ΠΕΝΤΑΠΛΟΑ. μνημονεύει αὐτῆς Φιλόχορος ἐν
F δευτέρᾳ Ἀτθίδος. Ἀριστόδημος δ' ἐν τρίτῳ περὶ Πινδάρου τοῖς Σκίροις [2]) φησὶν Ἀθήναζε ἀγῶνα ἐπιτελεῖσθαι τῶν ἐφήβων δρόμου· τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχοντας ἀμπέλου κλάδον κατάκαρπον, τὸν καλούμενον ὦσχον [3]). τρέχουσι δ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Διονύσου μέχρι τοῦ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικήσας λαμβάνει κύλικα τὴν λεγομένην
p. 496. πενταπλόαν [4]), καὶ κωμάζει μετὰ χοροῦ. πενταπλόα δ' ἡ κύλιξ καλεῖται, καθ' ὅσον οἶνον ἔχει καὶ μέλι καὶ τυρὸν καὶ ἄλφιτον καὶ ἐλαίου βραχύ.

ΠΕΤΑΧΝΟΝ. ποτήριον ἐκπέταλον, οὗ μνημονεύει [5]) Ἄλεξις ἐν Δρωπίδῃ [6]) · πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον. μνημονεύει [7]) αὐτοῦ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι, λέγων· „Πάντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται [8])."

ΠΛΗΜΟΧΟΗ. σκεῦος κεραμεοῦν βεμβικῶδες ἑδραῖον ἡσυχῇ, ὃ κοτυλίσκον ἔνιοι προσαγορεύουσιν, ὥς φησι Πάμφιλος. χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν Ἐλευσῖνι τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ, ἣν καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύουσι πλη-
B μοχόας· ἐν ᾗ δύο πλημοχόας πληρώσαντες τὴν μὲν πρὸς ἀνατολὰς τὴν δὲ πρὸς δύσιν ἀνιστάμενοι, ἀνατρέπουσιν [9]) ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικήν. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν Πειρίθουν γράψας, εἴτε Κριτίας ἐστὶν ὁ τύραννος ἢ Εὐριπίδης λέγων οὕτως·

Ἵνα πλημοχόας τάσδ' εἰς χθόνιον
χάσμ' εὐφήμως προχέωμεν [10]).

ΠΡΙΣΤΙΣ ὅτι ποτηρίου εἶδος, προείρηται ἐν τῷ περὶ τοῦ βατιακίου λόγῳ.

C ΠΡΟΧΥΤΗΣ. εἶδος ἐκπώματος, ὡς Σιμάριστος ἐν τετάρτῳ Συνωνύμων. Ἴων δ' ὁ Χῖος ἐν ἐλεγείοις·

1) codd. *θ' ἠτέρῃ* vulgo. 2) codd. *σκείρροις* vulgo. 3) codd. *ὄσχον* vulg. 4) codd. *πενταπλόον* vulg. 5) *Ἄλεξις — μαρτύριον* om. V. 6) *Δρωπίδι* L. 7) add. codd. 8) Casaub. *πεταχνεῦνται* vulgo. 9) *τε* add. v.; om. cod. 10) Casaub. *προσχέωμεν* vulg.

Ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἰνοχόοι [1]) θέραπες
κιρνάντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις.

Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις ἀγγεῖον ξύλινον, ἀφ' οὗ τοὺς ἀγροίκους πίνειν. μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀλέξανδρος ἐν Τίγονι. Ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ [2]) Παιδείας προχοΐδας τινὰς λέγει κύλικας γράφων ὧδε· — ὁ δὲ λόγος ἐστὶν αὐτῷ περὶ Περσῶν· — „Ἦν δὲ αὐτοῖς νόμιμον, μὴ προχοΐδας εἰσφέρεσθαι εἰς τὰ συμπόσια, δῆλον ὅτι νομίζοντες τὸ D μὴ ὑπερπίνειν ἧττον ἂν καὶ σώματα καὶ γνώμας σφάλλειν· νῦν δὲ τὸ μὲν μὴ εἰσφέρεσθαι ἔτι αὖ καταμένει· τοσοῦτον δὲ πίνουσιν, ὥστε ἀντὶ τοῦ εἰσφέρειν αὐτοὶ ἐκφέρονται, ἐπειδὰν μηκέτι δύνωνται ὀρθούμενοι [3]) ἐξιέναι."

ΠΡΟΥΣΙΑΣ. ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο ἔξορθόν ἐστι, προείρηται. καὶ ὅτι τὴν προσηγορίαν ἔσχεν ἀπὸ Προυσίου τοῦ Βιθυνίας βασιλεύσαντος καὶ ἐπὶ τρυφῇ καὶ μαλακίᾳ διαβοήτου γενομένου, ἱστορεῖ Νίκανδρος ὁ Καλχηδόνιος [4]) E ἐν τετάρτῳ Προυσίου συμπτωμάτων.

ΡΕΟΝΤΑ. οὕτως ποτήριά τινα ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἀστυδάμας ἐν Ἑρμῇ λέγων οὕτως·

Κρατῆρε μὲν πρώτιστον ἀργυρῶ δύο,
φιάλας δὲ πεντήκοντα, δέκα δὲ κυμβία,
ῥέοντα δώδεκ', ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ
ἦν, δύο δὲ χρυσᾶ, γρύψ [5]), τὸ δ' ἕτερον πήγασος.

ΡΥΣΙΣ. Φιάλη χρυσῆ, Θεόδωρος. Κρατῖνος ἐν Νόμοις· „Ῥυσίδι [6]) σπένδων."

ΡΟΔΙΑΣ. Δίφιλος Αἱρησιτείχει· — τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο Καλλίμαχος ἐπιγράφει Εὐνοῦχον· — λέγει δὲ F οὕτως·

Πιεῖν δὲ δεῖ [7])
ἀδρότερον ἢ τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.

[8]) μνημονεύει αὐτῶν καὶ Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης, Λυγκεύς τε [9]) ὁ Σάμιος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς.

ΡΥΤΟΝ. ἔχει τὸ υ βραχὺ καὶ ὀξύνεται. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου „Ῥυτὰ καὶ κυμβία, φησί,

1) cod. et p. 463. *οἰνοχόαι* v. 2) c. 8, 10. 3) Xenoph. et cod. *ὀρχούμενοι* v. 4) *χαλκηδόνιος* L. 5) Casaub. *γρυψὸ* v. 6) „*Χρυσίδι* scripserat Cratinus. Nihili est *ῥυσίς*" Dindorf. 7) Dindorf. *δεῖ* om. codd. *πιεῖν γέ τι* L. 8) *ΕΥΤΑ* add. L. 9) cod. *δὲ* v.

καὶ Φιάλας." Δίφιλος δ' ἐν Εὐνούχῳ ἢ Στρατιώτῃ, ἔστι δὲ τὸ δρᾶμα διασκευὴ τοῦ Αἱρησιτείχους·

p. 497. *Ἔθ' ὑποχέασθαι[1]) πλείονας· πιεῖν δὲ δεῖ[2])*
ἀδρότερον ἢ τῶν Ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν.

Ἐπίνικος δ' ἐν Ὑποβαλλομέναις·

Καὶ τῶν ῥυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία
πίνειν δεήσει τήμερον πρὸς κλεψύδραν
κρουνιζόμενον. ἀμφότερα δ' οἰωνίζομαι
ἔστι δ' ἐλέφας. Β. ἐλέφαντα[3]) περιάγει; Α. ῥυτόν,
χωροῦντα δύο χόας, ὃν οὐδ' ἂν ἐκπίοι[4])
B *ἐλέφας· ἐγὼ δὲ[5]) τοῦτο πέπωκα πολλάκις.*
Β. οὐδὲν ἐλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ σύ.
Α. ἕτερον τριήρης· τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χόας.

περὶ δὲ τοῦ ῥυτοῦ λέγων φησίν·

Ὁ Βελλεροφόντης ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Πηγάσου
τὴν πύρπνοον χίμαιραν εἰσηκοντικώς.
Β. εἶεν, δέχου καὶ τοῦτο.

ἐκαλεῖτο δὲ τὸ ῥυτὸν πρότερον κέρας. δοκεῖ δὲ σκευοποιηθῆναι ὑπὸ πρώτου τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου βασιλέως, φορήματα[6]) γενέσθαι τῶν Ἀρσινόης εἰκόνων. τῇ γὰρ
C εὐωνύμῳ χειρὶ τοιοῦτον φέρει δημιούργημα πάντων τῶν ὡραίων πλῆρες, ἐμφαινόντων τῶν δημιουργῶν, ὡς καὶ τοῦ τῆς Ἀμαλθείας ἐστὶν ὀλβιώτερον τὸ κέρας τοῦτο. μνημονεύει αὐτοῦ Θεοκλῆς ἐν Ἰθυφάλλοις, οὕτως·

Ἐθύσαμεν γὰρ σήμερον σωτήρια
πάντες οἱ τεχνῖται·
μεθ' ὧν πιὼν κέρας τόδ'[7]) ὡς τὸν φίλτατον
βασιλέα πάρειμι.

Διονύσιος δ' ὁ Σινωπεὺς ἐν Σῳζούσῃ καταλέγων τινὰ ποτήρια καὶ τοῦ ῥυτοῦ ἐμνήσθη, ὡς προεῖπον[8]). Ἡδύλος
D δ' ἐν ἐπιγράμμασι περὶ τοῦ κατασκευασθέντος ὑπὸ Κτησιβίου τοῦ μηχανοποιοῦ ῥυτοῦ μνημονεύων φησί·

[9]) Ζωροπόται, καὶ τοῦτο φιλοζεφύρου[10]) κατὰ νηὸν
[11]) τὸ ῥυτὸν αἰδοίης[12]), δεῦτ' ἴδετ'[13]) Ἀρσινόης,

1) Dind. *ὑποσχέσθαι* v. 2) idem. *γέ τι* v. 3) Schw. *ἐλέφαντας* v. 4) Schw. nisi quod *ἐκπίῃ*. *ὃν οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπίοι* vulgo. Dindorfius retinuit vulgatam et lacunae signa posuit post *χόας*, post *ἐγὼ* et post *τοῦτο*. 5) *δὲ* add. Cas. 6) codd. *φόρημά τι* v. 7) Porson. *τοδὶ κέρας* v. 8) p. 467. D. 9) Anth. Pal. 2. p. 764. 10) Casaub. *φίλον ζεφύρου* v. 11) *τὸ ῥυτὸν — Αἰγύπτιον* om. edd. 12) Iacobs. *αἰδοίῃς* v. 13) Scaliger. *δ' εὖ τί δε τ'* v.

ὀρχηστὴν βῆσαν Αἰγύπτιον· ὃς λιγὺν ἦχον
σαλπίζει κρουνοῦ πρὸς ῥύσιν οἰγομένου[1]),
οὐ[2]) *πολέμου σύνθημα, διὰ χρυσέου δὲ γεγωνεῖ*
κώδωνος κώμου σύνθεμα καὶ θαλίης,
Νεῖλος ὁποῖον[3]) *ἄναξ μύσταις φίλον ἱεραγωγοῖς*
εὗρε μέλος θείων πάτριον ἐξ ἀδύτων[4]).
ἀλλ' εἰ[5]) *Κτησιβίου σοφὸν εὕρεμα τίετε τοῦτο,* E
δεῦτε, νέοι, νηῷ τῷδε παρ' Ἀρσινόης.

Θεόφραστος δ'[6]) *ἐν τῷ περὶ μέθης τὸ ῥυτόν φησιν ὀνομαζόμενον ποτήριον*[7]) *τοῖς ἥρωσι μόνοις ἀποδίδοσθαι. Δωρόθεος δ' ὁ Σιδώνιός φησι τὰ ῥυτὰ κέρασιν ὅμοια εἶναι διατετρημένα*[8]) *δ' εἶναι· ἐξ ὧν, κρουνιζόντων λεπτῶς, κάτωθεν πίνουσιν. ὠνομάσθαι δὲ*[9]) *ἀπὸ τῆς ῥύσεως.*

ΣΑΝΝΑΚΡΑ. *Κράτης ἐν πέμπτῳ Ἀττικῆς διαλέκτου ἔκπωμά φησιν εἶναι οὕτως καλούμενον. ἔστι δὲ Περσικόν. Φιλήμων*[10]) *δ' ἐν τῇ Χήρᾳ βατιακῶν μνησθεὶς* F *καὶ τῇ γελοιότητι τοῦ ὀνόματος προσπαίξας, φησί· „Σαννάκρα, ἱπποτραγέλαφοι, βατιάκια, σαννάκια.“*

ΣΕΛΕΥΚΙΣ. *ὅτι ἀπὸ Σελεύκου τοῦ*[11]) *βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα προείρηται, ἱστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου. Πολέμων δ' ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον „Ποτήρια, φησί, παραπλήσια Σελευκίς, Ῥοδιάς, Ἀντιγονίς.“*

ΣΚΑΛΛΙΟΝ[12]). *κυλίκιον μικρόν, ᾧ σπένδουσιν* C. 14.
Αἰολεῖς· ὡς Φιλητᾶς φησιν ἐν Ἀτάκτοις. p. 498.

ΣΚΥΦΟΣ. *τούτου τινὲς τὴν γενικὴν σὺν τῷ σ προφέρονται διὰ παντός, οὐκ εὖ· ὅτε γὰρ ἀρσενικόν ἐστιν ὁ σκύφος, ὡς λύχνος, ἄνευ τοῦ σ προοισόμεθα, ὅτε δὲ οὐδέτερον τὸ σκύφος, σὺν τῷ σ κλινοῦμεν, σκύφος σκύφους*[13]), *ὡς τεῖχος τείχους. οἱ δ' Ἀττικοὶ τὴν εὐθεῖαν καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγουσιν. Ἡσίοδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Μελαμποδίας σὺν τῷ π σκύπφον λέγει·*

Τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἴκου, B
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπφον φέρε, δῶκε δ' ἄνακτι

1) Salmas. *ἠττομένου* vulgo. 2) Iacobs. *καὶ* vulgo. 3) Salmas. *ὁκοῖον* Schw. et Dind. *ὁκαῖος* vulg. 4) Scaliger. *ἰδέτων* vulgo. 5) Iacobs. *ἀλλὰ* vulgo. 6) vol. 5. p. 196. 7) *ποτήριον* add. cod. 8) *διατετρημμένα* L. 9) cod. *τε* v. 10) pag. 389. 11) *τοῦ* add. codd. 12) *κάλλιον* V. et codd. 13) *σκύφος σκύφους* add. cod.

καὶ πάλιν·

Καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοὸς[1]) αἴνυτο χερσίν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο. τῷ δ' ἐπ' ὄπισθεν[2]),
σκύπφον ἔχων ἑτέρῃ, ἑτέρῃ δὲ σκῆπτρον ἀείρας,
ἔστειχεν[3]) Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμώεσσιν ἔειπεν.

ὁμοίως δὲ καὶ Ἀναξίμανδρος ἐν τῇ Ἡρωολογίᾳ λέγων ὧδε·
C „Ἀμφιτρύων δὲ τὴν λείην δασάμενος τοῖς συμμάχοις καὶ τὸν σκύπφον ἔχων ὃν εἵλετο αὐτῷ[4]).“ καὶ πάλιν· „Τὸν δὲ σκύπφον Τηλεβόῃ δίδωσι Ποσειδῶν, παιδὶ τῷ ἑαυτοῦ, Τηλεβόης δὲ Πτερέλεῳ· τοῦτον ἑλὼν ἀπέπλευσεν.“ ὁμοίως εἴρηκε καὶ Ἀνακρέων[5])·

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον Ἐρξίωνι
τῷ Λευκολόφου[6]) μεστὸν ἐξέπινον.

— ἀντὶ τοῦ προέπινον. κυρίως γάρ ἐστι τοῦτο προπίνειν τὸ ἑτέρῳ πρὸ ἑαυτοῦ δοῦναι πιεῖν. καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ τῇ

D [7])*Ἀρήτῃ δ' ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.*

καὶ ἐν Ἰλιάδι[8])·

Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα.

πληροῦντες γὰρ προέπινον ἀλλήλοις μετὰ προσαγορεύσεως. — Πανύασις[9]) τρίτῳ Ἡρακλείας φησί·

Τοῦ κεράσας κρητῆρα μέγαν χρυσεῖο φαεινόν,
σκύπφους αἰνύμενος θαμέας ποτὸν ἡδὺν ἔπινεν.

Εὐριπίδης δ' ἐν Εὐρυσθεῖ[10]) ἀρσενικῶς ἔφη· „Σκύφος τε μακρός.“ καὶ Ἀχαιὸς ἐν Ὀμφάλῃ·

E *Ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ καλεῖ.*

Σιμωνίδης[11]) δ' „Οὐατόεντα σκύφον“ ἔφη. Ἴων δ' ἐν Ὀμφάλῃ· „Οἶνος οὐκ ἔνι ἐν τῷ σκύφει.“ τῷ σκύφει ἰδίως ἀπὸ τοῦ σκύφος σχηματίσας οὐδετέρως ἔφη. ὁμοίως καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Κύκλωπι· „Φέρ' ἐγχέας εἰς τὸ σκύφος.“ καὶ Ἄλεξις ἐν Λευκαδίᾳ·

Οἴνου γεραιοῖς χείλεσιν μέγα σκύφος,

καὶ Ἐπιγένης ἐν Βακχείᾳ·

Τὸ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος.

Φαίδιμός τε ἐν πρώτῳ Ἡρακλείας·

Δευράτεον σκύφος εὐρὺ μελιζώροιο ποτοῖο.

1) Hemsth. βιοῦ v. 2) Schw. ἐπόπισθεν v. 3) codd. ἔστειλεν v. 4) αὐτῷ Dind. 5) Fragm. 94. 6) Bergkius. λευκολόφῳ vulg. 7) Od. N, 57. 8) I, 224. 9) Fragm. 5. 10) Casaubon. Εὐρυσθείᾳ vulgo. 11) Fragm. 142, 131 ap. Schneidew.

καὶ παρ' Ὁμήρῳ δὲ Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος γράφει· F

[1]) *Πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφος, ᾧπερ[2]) ἔπινεν.*

Ἀρίσταρχος δέ·

Πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκε σκύφον, ᾧπερ ἔπινεν.

Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος φησὶν ὅτι τῷ σκύφει καὶ τῷ κισσυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει καὶ μετρίων οὐδεὶς ἐχρῆτο, συβῶται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐν ἀγρῷ, ὡς ὁ Εὔμαιος

πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧπερ ἔπινεν,
οἴνου ἐνίπλειον.

καὶ Ἀλκμὰν δέ φησι·

Πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα p. 499.
θεοῖσιν ἅδη[3]) πολύφανος ἑορτά,
χρύσεον ἄγγος ἔχοισα[4]) μέγαν σκύφον,
οἷά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσιν,
χερσὶ λεόντειον[5]) γάλα θεῖσα[6])
τυρὸν ἐτύρησας μέγαν ἄτρυφον
ἀργύφεόν τε.

Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι[7]) φησί·

Ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;
ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα;

Στησίχορος δὲ τὸ παρὰ Φόλῳ τῷ κενταύρῳ ποτήριον σκύφειον[8]) δέπας καλεῖ, ἐν ἴσῳ τῷ σκυφοειδές· λέγει δ' ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους·

Σκύπφειον[9]) δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον, B
πῖεν ἐπισχόμενος, τό ῥά οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

καὶ Ἄρχιππος δ' ἐν Ἀμφιτρύωνι οὐδετέρως εἴρηκε.

Λάγυνον δὲ μέτρου λέγουσιν εἶναι ὄνομα παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς χοὸς καὶ κοτύλης· χωρεῖν δ' αὐτὸ κοτύλας Ἀττικὰς δώδεκα. καὶ ἐν Πάτραις δέ φησι[10]) τοῦτ' εἶναι τὸ μέτρον τὴν λάγυνον[11]). ἀρσενικῶς δὲ εἴρηκε τὸν λάγυνον Νικόστρατος μὲν ἐν Ἑκάτῃ·

Τῶν κατεσταμνισμένων C
ἡμῖν λαγύνων πηλίκοι[12]) τινές; B. τρίχους[13]).

καὶ πάλιν·

1) Od. *Ξ*, 112. 2) cod. *ὤνπερ* v. 3) Hermann. *θεοῖς ἅδη* v. 4) codd. *ἔχουσα* v. 5) Fiorillo. *χ. ἀλεοντέον* L. *χερσίλεον τέον* V. 6) idem. *ἐπαλαθεῖσα* v. 7) *Περραιβοῖσι* L. 8) Schweigh. *σκυφίον* v. 9) Casaub. *σκυφίον* v. 10) *φασὶ* Schw. et Dind. e Casaub. coniectura. 11) codd. *λάγανον* v. 12) vulgo sequuntur haec: *πηλ. ἀρσενικῶς δὲ εἴρηκε τὸν λάγυνον*, quae eiecit Schw. 13) codd. *τινὲς τρίχουν* v.

Τὸν μεστὸν ἡμῖν φέρε λάγυνον.

καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Κλίνῃ·

Καὶ δυσχερὴς λάγυνος οὗτος πλησίον
ὄξους.

Δίφιλος δ'[1]) ἐν Ἀνασωζομένοις·

Λάγυνον ἔχω κενόν, ὦ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν.

Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ γράφει· „Καθ' ὃν χρόνον ἐπεδήμησας ἐν Σάμῳ, Διαγόρα, πολλάκις οἶδά σε παραγινόμενον εἰς τοὺς παρ' ἐμοὶ πότους, ἐν οἷς λάγυνος κατ' ἄνδρα κείμενος οἰνοχοεῖτο, πρὸς
D ἡδονὴν διδοὺς ἑκάστῳ ποτήριον." Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ θηλυκῶς λέγεσθαί φησιν ὑπὸ Θετταλῶν τὴν λάγυνον. καὶ Ῥιανὸς[2]) ὁ ἐποποιὸς ἐν ἐπιγράμμασιν·

Ἥμισυ μὲν πίσσης κωνίτιδος[3]), ἥμισυ δ' οἴνου,
Ἀρχῖν', ἀτρεκέως ἥδε λάγυνος ἔχει.
λεπτοτέρης δ' οὐκ εἶδ' ἐρίφου κρέας· πλὴν ὅ γε πέμψας
αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος Ἱπποκράτης.

οὐδετέρως δὲ Δίφιλος ἐν Ἀδελφοῖς εἴρηκεν·

E *Ὦ τοιχωρύχον*
ἐκεῖνο καὶ τῶν δυναμένων, λαγύνιον
ἔχον βαδίζειν εἰς τὰ γεύμαθ' ὑπὸ μάλης,
καὶ τοῦτο πωλεῖν, μέχρι[4]) ἄν, ὥσπερ ἐν ἐράνῳ,
εἷς λοιπὸς ᾖ κάπηλος ἠδικημένος
ὑπ' οἰνοπώλου.

τὸ δ' ἐν Γηρυονηίδι[5]) Στησιχόρου[6]) „Ἔμμετρον ὡς τριλάγυνον[7])" τὴν τῶν τριῶν γενῶν ἀμφιβολίαν ἔχει. Ἐρατοσθένης δέ φησι λέγεσθαι τὴν πέτασον καὶ τὴν στάμνον ὑπό τινων.

Τὸ δὲ σκύφος ὠνομάσθη ἀπὸ τῆς σκαφίδος. καὶ τοῦτο δ' ἐστὶν ὁμοίως ἀγγεῖον[8]) ξύλινον στρογγύλον, γάλα καὶ
F ὀρὸν[9]) δεχόμενον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ λέγεται·

[10]) *Ναῖον[11]) δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,*
γαυλοί τε σκαφίδες τε τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.

εἰ μὴ σκύφος οἷον σκύθος τις, διὰ τὸ τοὺς Σκύθας περαιτέρω τοῦ δέοντος μεθύσκεσθαι. Ἱερώνυμος δὲ ὁ Ῥόδιος

1) δ' add. cod. 2) Anth. 2. p. 783. 3) Toup. κωνίτιδος vulg. 4) codd. μέχρις vulg. 5) Heringa. γηρυονίδη vulg. 6) Στησ. λαγύνοις v. delevit hoc Casaub. 7) codd. et pag. 499. B. τριαλάγυνον vulgo. 8) ἀγγεῖον add. codd. 9) codd. ὀῤῥὸν vulg. 10) Od. *I*, 222. 11) Dindorf. ex Homero. νέον V et codd. νᾶον (voluit ναῖον) L.

ἐν τῷ περὶ μέθης καὶ τὸ μεθύσαι σκυθίσαι φησί· συγ-
γενὲς γὰρ εἶναι τῷ φ τὸ θ. ὕστερον δὲ κατὰ μίμησιν p. 500.
εἰργάσαντο κεραμέους τε καὶ ἀργυροῦς σκύφους. ὧν πρῶ-
τοι μὲν ἐγένοντο καὶ κλέος ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι[1]) λεγό-
μενοι, χρησαμένου διὰ τὰς στρατείας πρώτου Ἡρακλέους
τῷ γένει· διὸ καὶ Ἡρακλεωτικοὶ πρός τινων καλοῦνται.
ἔχουσι μέντοι πρὸς τοὺς ἄλλους διαφοράν· ἔπεστι γὰρ
ἐπὶ τῶν ὤτων αὐτοῖς ὁ λεγόμενος Ἡράκλειος δεσμός.
μνημονεύει δὲ τῶν Βοιωτικῶν σκύφων Βακχυλίδης ἐν τού-
τοις, ποιούμενος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διοσκούρους[2]), κα- B
λῶν αὐτοὺς ἐπὶ ξενία·

[3]) *Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ', οὔτε χρυσός, οὔτε πορφύρεοι τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενής,*
Μοῦσά τε γλυκεῖα, καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν οἶνος ἡδύς.

διήνεγκαν δὲ μετὰ τοὺς Βοιωτίους οἱ Ῥοδιακοὶ λεγόμενοι,
Δαμοκράτους δημιουργήσαντος. τρίτοι δ' εἰσὶν οἱ Συρα-
κόσιοι[4]). καλεῖται δ' ὁ σκύφος ὑπὸ Ἠπειρωτῶν, ὥς φησι
Σέλευκος, λυρτός, ὑπὸ δὲ Μηθυμναίων, ὡς Παρμένων
φησὶν ἐν τῷ περὶ διαλέκτου, σκύθος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ
Δερκυλλίδας[5]) ὁ Λακεδαιμόνιος Σκύθος[6]), ὥς φησιν Ἔφο- C
ρος ἐν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ λέγων οὕτως· „Λακεδαιμόνιοι
ἀντὶ Θίμβρωνος[7]) Δερκυλλίδαν ἔπεμψαν εἰς τὴν Ἀσίαν,
ἀκούοντες ὅτι πάντα πράττειν εἰώθασιν οἱ περὶ τὴν Ἀσίαν
βάρβαροι μετὰ ἀπάτης καὶ δόλου. διόπερ Δερκυλλίδαν
ἔπεμψαν ἥκιστα νομίζοντες ἐξαπατηθήσεσθαι· ἦν γὰρ
οὐδὲν ἐν τῷ τρόπῳ Λακωνικὸν οὐδ' ἁπλοῦν ἔχων, ἀλλὰ
πολὺ τὸ πανοῦργον καὶ τὸ θηριῶδες. διὸ καὶ Σκύθον
αὐτὸν οἱ Λακεδαιμόνιοι προσηγόρευον.“

ΤΑΒΑΙΤΑΣ. Ἀμύντας ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς D
Ἀσίας σταθμῶν, περὶ τοῦ ἀερομέλιτος καλουμένου διαλε-
γόμενος γράφει οὕτως· „Σὺν τοῖς φύλλοις δρέποντες
συντιθέασιν εἰς παλάθης Συριακῆς τρόπον πλάττοντες,
οἱ δὲ σφαίρας ποιοῦντες. καὶ ἐπειδὰν μέλλωσι προσφέρε-
σθαι, ἀποκλάσαντες ἀπ' αὐτῶν ἐν τοῖς ξυλίνοις ποτηρίοις,

1) Schw. *Βοιωτοὶ οἱ* vulg. 2) *Διοσκόρους* e cod. Dind.
3) Fragm. 27. 4) codd. *Συρακούσιοι* vulg. 5) *Δερκυλίδας*
hic et infra Dind. 6) cod. et Eustath. legebatur *Σκύφος*.
7) *Θίβρωνος* Dind.

οὓς καλοῦσι ταβαίτας, προβρέχουσι καὶ διηθήσαντες [illegible] κουσι. καὶ ἔστιν ὅμοιον, ὡς ἄν τις μέλι πίνοι διείς· τοῦ δὲ καὶ πολὺ ἥδιον.“

ΤΡΑΓΕΛΑΦΟΣ. οὕτω τινὰ καλεῖται ποτήρια, ὧν
E μνημονεύει Ἄλεξις μὲν ἐν Κονιάτῃ·

Κυμβία,
φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες.

Εὔβουλος δ' ἐν Κατακολλωμένῳ[1])·

Ἀλλ' εἰσὶ φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο.

Μένανδρος δ' ἐν Ἁλιεῖ φησι· „Τραγέλαφοι, λαβρώνιοι.“ Ἀντιφάνης Χρυσίδι·

— Σαπροπλούτῳ δ', ὡς λέγουσι, νυμφίῳ,
κεκτημένῳ τάλαντα, παῖδας, ἐπιτρόπους,
ζεύγη, καμήλους, στρώματ', ἀργυρώματα,
φιάλας, τριήρεις, τραγελάφους, καρχήσια,
F *γαυλοὺς ὁλοχρύσους, πλοῖα. τοὺς κάδους μὲν οὖν*
καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ προγάστορες.

ΤΡΙΗΡΗΣ[2]). ὅτι καὶ τριήρης εἶδος ἐκπώματος Ἐπίνικος ἐν Ὑποβαλλομέναις δεδήλωκε. προείρηται δὲ τὸ μαρτύριον.

ΥΣΤΙΑΚΟΝ. ποτήριον ποιόν. Ῥίνθων ἐν Ἡρακλεῖ·

Ἐν ὑστιακῷ τε καθαρὸν ἐλατῆρα
καθαρῶν τ' ἀλήτων κἀλφίτων ἀπερρόφεις.

ΦΙΑΛΗ. Ὅμηρος μέν, ὅταν λέγῃ·

[3])ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.

p. 501. καὶ[4]) χρυσῆν φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν, οὐ τὸ ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χαλκεῖόν τι ἐκπέταλον[5]) λεβητῶδες, ἴσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν ἀπύθμενον φιάλην. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ κρατῆρος ῥησειδίῳ[6]) τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα. τινὲς δέ φασιν, ὃν τρόπον ἀμφιφορεὺς λέγεται ὁ ἀμφοτέρωθεν
B κατὰ τὰ ὦτα δυνάμενος φέρεσθαι, οὕτω καὶ ἀμφίθετον φιάλην. Ἀρίσταρχος δὲ τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι, κατὰ τὸν πυθμένα καὶ κατὰ τὸ στόμα. Διονύσιος δ' ὁ Θρᾷξ τὴν στρογγύλην, τὴν ἀμφι-

1) *Μετακολλωμένῳ* v. corr. Schweigh. 2) *τριήρεις* V. 3) Iliad. Ψ, 270. 4) Iliad. Ψ, 243. 5) Schweigh. *χάλκεόν τι καὶ ἐκπέταλον* vulg. 6) Heynius. *ῥησειδίου* vulg.

ουσαν κυκλοτερεῖ τῷ σχήματι. Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρ-
ανὸς „Ἡ μὲν Φιάλη, Φησί, κατ' ἀντιστοιχίαν ἐστὶ
άλη, ἡ τὸ πιεῖν ἄλις ἔχουσα· μείζων γὰρ τοῦ ποτηρίου.
δὲ ἀμφίθετος καὶ[1]) ἀπύρωτος ἢ ψυχρήλατος, ἢ ἐπὶ
ῥ οὐκ ἐπιτιθεμένη· καθότι καὶ λέβητα καλεῖ ὁ ποιη- C
ς τὸν μὲν ἐμπυριβήτην[2]), τὸν δὲ ἄπυρον·

[3]) Κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον[4]) βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα.

ν δεχόμενον ἴσως ὕδωρ ψυχρόν, ὥστε καὶ τὴν Φιάλην
ναι χαλκείῳ προσεοικυῖαν ἐκπετάλῳ δεχομένην ψυχρὸν
ωρ. τὴν δ' ἀμφίθετον πότερα δύο βάσεις ἔχειν δεῖ
ιίζειν ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἢ τὸ μὲν ἀμφὶ σημαίνει τὸ
ρί, τοῦτο δ' αὖ τὸ[5]) περιττόν; ὥστε λέγεσθαι τὴν
ριττῶς πεποιημένην ἀμφίθετον, ἐπεὶ τὸ ποιῆσαι θεῖναι
ὸς τῶν ἀρχαίων ἐλέγετο. δύναται δὲ καὶ ἡ ἐπὶ τὸν D
ιθμένα καὶ τὸ στόμα τιθεμένη· ἡ δὲ τοιαύτη θέσις
ν Φιαλῶν Ἰωνική ἐστι καὶ ἀρχαία. ἔτι γοῦν καὶ νῦν
τω Μασσαλιῆται τιθέασι τὰς Φιάλας ἐπὶ πρόσωπον."

Κρατίνου δ' εἰπόντος ἐν Δραπέτισι·

Δέχεσθε[6]) φιάλας τάσδε βαλανειομφάλους·

ρατοσθένης ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ περὶ κωμῳδίας τὴν λέξιν
γνοεῖν Φησι Λυκόφρονα· τῶν γὰρ Φιαλῶν οἱ ὀμφαλοὶ
ὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι παρόμοιοι· εἰς δὲ τὸ εἶδος
κ ἀρρύθμως παίζονται. Ἀπίων δὲ καὶ Ἡρόδωρός[7]) Φησι,
ιάλαι ποιαί, ὧν ὁ ὀμφαλὸς παραπλήσιος ἠθμῷ. ὁ δὲ E
υρλεανὸς Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς περὶ Κρατίνου „Βαλα-
ιόμφαλοι, Φησί, λέγονται, ὅτι οἱ ὀμφαλοὶ αὐτῶν καὶ
ῶν βαλανείων οἱ θόλοι ὅμοιοί εἰσιν." καὶ Δίδυμος δὲ τὰ
ὐτὰ εἰπὼν παρατίθεται τὰ[8]) Λυκόφρονος οὕτως ἔχοντα·
Ἀπὸ τῶν ὀμφαλῶν τῶν ἐν ταῖς γυναικείαις πυέλοις,
θεν τοῖς σκαφίοις ἀρύουσι." Τίμαρχος δ' ἐν τετάρτῳ
ερὶ τοῦ Ἐρατοσθένους Ἑρμοῦ „Πεπαῖχθαί τις ἂν οἰη-
είη, Φησί, τὴν λέξιν, διότι τὰ πλεῖστα τῶν Ἀθήνησι F
αλανείων κυκλοειδῆ ταῖς κατασκευαῖς ὄντα τοὺς[9]) ἐξα-

1) *ἀμφίθετος καὶ* incluserunt Schweigh. et Dindorf. *μφίθετος ἢ ἀπύρωτος, ἢ ψυχρήλατος ἢ ἐπὶ?* 2) cod. *ἐνπ.* ulg. 3) Iliad. Ψ, 702. 4) cod. *ἀπύρωτον* vulg. 5) cod. *ὑπὸ* vulg. 6) cod. *δέχεσθαι* vulg. 7) *Διόδωρος* e codd. chw. et Dind. 8) *τά* add. Toup. 9) *τὰς* L.

ῥοῦντος τοῦ Ἀρχεβούλου, εὐκαιρότατα προχέων ὁ παῖς τοῦ οἰναρίου ἀνατρέπει τὸν ψυκτῆρα." Ἄλεξις ἐν Εἰσοικιζομένῳ[1]) φησί· „Τρικότυλον ψυγέα." Δίωξιππος Φιλαργύρῳ·

> Παρ' Ὀλυμπίχου δὲ θηρικλείους ἔλαβεν ἕξ,
> ἔπειτα δύο[2]) ψυκτῆρας.

E Μένανδρος[3]) δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Χαλκεῖς φησι·

> Τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος,
> ἄκρατον, ἐβόων· τὴν μεγάλην· ψυκτῆρά τις
> προύπινεν αὐτοῖς[4]), ἀθλίους ἀπολλύων[5]).

Ἐπιγένης δ' ἐν Ἡρωίνῃ καταλέγων πολλὰ ποτήρια καὶ τοῦ ψυγέως οὕτως μνημονεύει·

> Τὴν θηρίκλειον δεῦρο καὶ τὰ Ῥοδιακὰ
> κόμισον λαβὼν τοὺς παῖδας. εἰνοίσεις μόνος
> ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία.

Στράττις Ψυχασταῖς·

> ὁ δέ τις ψυκτῆρ', ὁ δέ τις κύαθον
> χαλκοῦν κλέψας ἀποδῶν κεῖται,
> κοτυλίδ'[6]) ἀνὰ χοίνικα μάττει.

F Ἄλεξις δ' ἐν Ἱππίσκῳ ψυκτηρίδιον καλεῖ διὰ τούτων·

> Ἀπήντων τῷ ξένῳ
> εἰς τὴν κατάλυσιν ηεόνην[7]) αἴθων ἀνήρ.
> τοῖς παισί τ' εἶπα, δύο[8]) γὰρ ἦγον οἴκοθεν,
> τἀκπώματ' εἰς τὸ φανερὸν ἐκνενιτρωμένα
> θεῖναι. κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς, τἀκπώματα
> ἦγεν δύο δραχμάς, κυμβίον δὲ τέτταρας
> p. 503. ψυκτηρίδιον[9]) δὲ[10]) δύ' ὀβολούς, Φιλιππίδου
> λεπτότερον.

Ἡρακλέων δὲ ὁ Ἐφέσιος· „Ὃν ἡμεῖς, φησί, ψυγέα καλοῦμεν, ψυκτηρίαν τινὲς ὀνομάζουσιν. τοὺς δ' Ἀττικοὺς καὶ κωμῳδεῖν τὸν ψυγέα ὡς ξενικὸν ὄνομα." Εὔφρων[11]) ἐν Ἀποδιδούσῃ·

> Ἐπὰν δὲ καλέσῃ ψυγέα τὴν ψυκτηρίαν,
> τὸ σευτλίον δὲ τεῦτλα, φακέα τὴν φακῆν,
> τί δεῖ ποιεῖν; σὺ[12]) γὰρ εἶπον. B. ὥσπερ χρυσίον
> B φωνῆς ἀπότισον[13]), Πυργόθεμι, καταλλαγήν.

1) Schw. Οἰκιζομένῳ vulgo. 2) e Dindorfii coniectura. ἐξιτάτους v. ἔπειτα τοὺς Schw. 3) p. 176. 4) Bentleius. αὐτοὺς vulg. 5) idem. ἀπώλλυον v. 6) κοτύλη δ' Dind. e cod. κοτύλην τ'? 7) ἢ συνῆν Grotius. 8) δύω edd. 9) codd. et p. 230. B. ψυκτήριον vulgo. 10) Schweigh. e p. 230. τε vulg. 11) Meinek. Εὐφορίων vulg. 12) Schw. εὖ vulg. 13) ἀπότισιν vulg.

ντιφάνης Ἱππεῦσι·

Πῶς οὖν διαιτώμεσθα[1]; *τὸ μὲν ἐφίππιον*
στρῶμ' ἐστὶν ἡμῖν, ὁ δὲ καλὸς πῖλος καλὸς
ψυκτήρ. τί βούλει; πάντ' Ἀμαλθείας κέρας.

δὲ τῇ Κάρνῃ σαφῶς δηλοῦται, ὅτι τούτῳ ἐχρῶντο οἰ-χοοῦντες κυάθῳ. εἰπὼν γάρ· „Τρίποδα καὶ κάδον[2]) ;ραθέμενος ψυκτῆρά τ' οἴνου μεθύσκεται.“ ἐν τοῖς ἑξῆς ιεῖ αὐτὸν λέγοντα· „Πότος ἔσται σφοδρότερος. οὐκοῦν, C Φράσαι τις, οὐκ ἔτι ἔξεστι κυαθίζειν γάρ[3]), τὸν δὲ δον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν ἀπόφερε τἄλλα πάντα.“ ονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων „τὸν ηγέα, φησίν, ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι δῖνον.“ Νίκανδρος δ' Θυατειρηνὸς καλεῖσθαί φησι ψυκτήρια[4]) καὶ τοὺς ἀλ-σεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν ἐστιν ἀναψῦξαι. Αἰσχύλος Νεανίσκοις·

Αὔραις ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.

ριπίδης Φαέθοντι· D

Ψυκτήρια
δένδρεα φίλαισιν ὠλέναισι δέξεται[5]).

ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἴθ' Ἡσίοδός ἐστιν ἢ ρκωψ ὁ Μιλήσιος,

Ἔνθα ποτ' ἔσται ἐμὸν ψυκτήριον, ὄρχαμε λαῶν.

ΩΙΔΟΣ. οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ[6]) ποτήριον, φησὶ Τρύ-ν ἐν τοῖς Ὀνοματικοῖς, τὸ ἐπὶ τῷ σκολίῳ διδόμενον, Ἀντιφάνης παρίστησιν ἐν Διπλασίοις·

Τί οὖν ἐνίεται τοῖς θεοῖσιν; B. οὐδὲ ἕν, E
ἂν[7]) *μή κεράσῃ τις. A. ἴσχε. τὸν ᾠδὸν λάμβανε.*
ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων
τούτων περάνῃς, τὸν[8]) *Τελαμῶνα, μηδὲ τὸν*
[illegible]ιῶνα, μηδ' Ἁρμόδιον.

ΩΙΟΣΚΥΦΙΑ. περὶ τῆς ἰδέας τῶν ποτηρίων Ἀσκλη-δης ὁ Μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Νεστορίδος φησὶν ὅτι πυθμένας ἔχει, ἕνα μὲν τὸν κατὰ τὸ κύτος αὐτῷ κεχαλκευμένον, ἕτερον δὲ τὸν προσθετόν, ἀπ' ὀξέος ;όμενον, καταλήγοντα δὲ εἰς πλατύτερον, ἐφ' οὗ[9]) F ται τὸ ποτήριον.

1) cod. διαιτώμεσθα vulg. 2) cod. κάδδον vulg. 3) καὶ 4) Schweigh. ψυκτῆρας vulg. 5) Casaubon. λέξεται ;. 6) τὸ add. cod. 7) Dindorf. ἐὰν vulg. 8) τόν τε , L. 9) e p. 488. F. ἀφ' οὗ vulg.

ΩιΟΝ. *Δείνων ἐν τρίτῳ Περσικῶν φησιν οὕτως* „Ἔστι δὲ ποτίβαζις, ἄρτος κρίθινος καὶ πύρινος ὀπτὸς καὶ κυπαρίσσου στέφανος, καὶ οἶνος κεκραμένος ἐν ᾠῷ χρυσῷ, οὗ αὐτὸς[1]) βασιλεὺς πίνει."

Τοσαῦτα εἰπὼν ὁ Πλούταρχος καὶ ὑπὸ πάντων κροταλισθεὶς ᾔτησε φιάλην, ἀφ' ἧς σπείσας ταῖς Μούσαις καὶ τῇ τούτων Μνημοσύνῃ μητρὶ προύπινε πᾶσι φιλοτησίαν ἐπειπών[2]), Φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς
p. 504. ἑλὼν ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ[3]) δωρήσεται, οὐ μόνον νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς φιλτάτοις, ἔδωκε τῷ παιδί, περισοβεῖν ἐν κύκλῳ κελεύσας, τὸ κύκλῳ πίνειν τοῦτ' εἶναι λέγων, παρατιθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας[4])·

> Οὐδὲ μίαν ἡ γραῦς ὅλως
> κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ.

καὶ πάλιν ἐκ Θεοφορουμένης[5])·

> Καὶ ταχὺ
> πάλιν τὸ πρῶτον περιεσοβεῖ ποτήριον
> αὐτοῖς ἀκράτου.

B καὶ Εὐριπίδης δ' ἐν Κρήσσαις·

> Τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος ἑρπούσης κύκλῳ.

αἰτοῦντος δὲ τοῦ γραμματικοῦ Λεωνίδου μεῖζον ποτήριον καὶ εἰπόντος, Κρατηρίζωμεν, ἄνδρες φίλοι· — οὕτως δὲ τοὺς πότους Λυσανίας[6]) φησὶν ὁ Κυρηναῖος Ἡρόδοτον εἰρηκέναι ἐν τούτοις· „Ἐπεὶ δὲ θύσαντες πρὸς δεῖπνον καὶ κρατῆρας καὶ εὐχὰς[7]) καὶ παιῶνας ἐτράποντο." καὶ ὁ τοὺς μίμους δὲ πεποιηκώς, οὓς ἀεὶ διὰ χειρὸς ἔχειν Δοῦρίς φησι τὸν σοφὸν Πλάτωνα, λέγει που κὴκεκρατηρίχημες[8])
C ἀντὶ τοῦ πεπώκειμεν. — ἀλλὰ μήν, πρὸς θεῶν, ὁ Ποντιανὸς ἔφη, οὐ δεόντως ἐκ μεγάλων πίνετε ποτηρίων, τὸν ἥδιστον καὶ χαριέστατον Ξενοφῶντα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες, ὅς ἐν τῷ Συμποσίῳ[9]) φησίν· „Ὁ δ' αὖ Σωκράτης εἶπεν, ἀλλὰ πίνειν μέν, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐμοὶ πάνυ δοκεῖ. τῷ γὰρ ὄντι ὁ οἶνος ἄρδων τὰς ψυχὰς τὰς μὲν λύπας ὥσπερ ὁ μανδραγόρας ἀνθρώπους κοιμίζει, τὰς δὲ[10]) φι-

1) *ὁ βασ.* V. 2) Pind. Ol. 7. in. 3) e Pind. additum. 4) p. 142. 5) p. 79. 6) Valcken. *διoανίας* v. 7) *εὐωχὰς* vulg. 8) Valcken. *κὴν κρατῆρι χημέσαντί του* v. 9) 2, 24. 10) *φιλ.* — *ἔλειον* om. V et codd.

λοφροσύνας ὥσπερ ἔλαιον φλόγας[1]) ἐγείρει. δοκεῖ μέντοι
μοι καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν σώματα τὰ αὐτὰ πάσχειν, ἅπερ
καὶ τὰ τῶν ἐν γῇ φυομένων. καὶ γὰρ ἐκεῖνα, ὅταν μὲν D
ὁ θεὸς αὐτὰ ἄγαν ἀθρόως ποτίζῃ, οὐ δύναται ὀρθοῦσθαι,
οὐδὲ ταῖς ὥραις διαπλοῦσθαι· ὅταν δέ, ὅσῳ ἥδεται, το-
σοῦτο[2]) πίνῃ, καὶ μάλα ὀρθά τε αὔξεται καὶ θάλλοντα
ἀφικνεῖται εἰς τὴν καρπογονίαν. οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς, ἢν
μὲν ἀθρόον τὸ ποτὸν ἐγχεώμεθα, ταχὺ ἡμῶν[3]) καὶ τὰ
σώματα καὶ αἱ γνῶμαι σφαλοῦνται, καὶ οὐδ' ἀναπνεῖν,
μὴ ὅτι λέγειν[4]) δυνησόμεθα· ἢν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς
κύλιξι μικρὰ ἐπιψακάζωσιν, ἵνα καὶ ἐγὼ[5]) Γοργιείοισι E
ῥήμασιν εἴπω, οὕτως οὐ βιαζόμενοι μεθύειν ὑπὸ τοῦ οἴ-
νου, ἀλλ' ἀναπειθόμενοι πρὸς τὸ παιγνιωδέστερον ἀφι-
ξόμεθα."

Εἰς ταῦτά τις ἀποβλέπων, τὰ τοῦ καλοῦ Ξενοφῶν-
τος ἐπιγινώσκειν δυνήσεται, ἣν εἶχε πρὸς αὐτὸν ὁ λαμ-
πρότατος Πλάτων ζηλοτυπίαν. ἢ τάχα φιλονείκως εἶχον
ἀρχῆθεν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἄνδρες οὗτοι, αἰσθόμενοι τῆς
ἰδίας ἑκάτερος ἀρετῆς, καὶ ἴσως καὶ περὶ πρωτείων διε-
φέροντο· οὐ μόνον ἐξ ὧν περὶ Κύρου εἰρήκασι τεκμαιρο-
μένοις ἡμῖν, ἀλλὰ κἀκ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων. συμπόσια
μὲν γὰρ γεγράφασιν ἀμφότεροι, καὶ ἐν αὐτοῖς ὁ μὲν τὰς
αὐλητρίδας ἐκβάλλει, ὁ δὲ εἰσάγει· καὶ ὁ μέν, ὡς πρό- F
κειται, παραιτεῖται πίνειν μεγάλοις ποτηρίοις, ὁ δὲ τὸν
Σωκράτην παράγει τῷ ψυκτῆρι πίνοντα μέχρι τῆς ἕω.
κἀν τῷ περὶ ψυχῆς δὲ ὁ Πλάτων, καταλεγόμενος ἕκα-
στον τῶν παρατυχόντων, οὐδὲ κατὰ μικρὸν τοῦ Ξενοφῶν-
τος μέμνηται. καὶ περὶ τοῦ Κύρου οὖν ὁ μὲν λέγει, ὡς
ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐπεπαίδευτο πάντα τὰ πάτρια, ὁ δὲ
Πλάτων, ὥσπερ ἐναντιούμενος, ἐν τρίτῳ Νόμων[6]) φησί· p. 505.
„Μαντεύομαι δὲ περὶ Κύρου, τὰ μὲν ἄλλα στρατηγὸν
αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι καὶ φιλόπονον[7]), παιδείας δ' ὀρθῆς
οὐδὲ ἧφθαι τὸ παράπαν, οἰκονομίᾳ δ' οὐδ' ἡτινιοῦν[8])
προσεσχηκέναι. ἔοικε δ' ἐκ νέου στρατεύεσθαι, παραδοὺς

1) φλόγα L. e Xenoph. 2) τοσούτῳ V. 3) ὑμῶν L. 4) τι add. L. 5) ἐν add. L. 6) p. 694. C. 7) φιλόπολιν L. et Plat. 8) ex emendatione Dindorf. οὐ δή τινι οὖν V et codd. οὐδὲν τὸν νοῦν L. e Plat.

τε τοὺς παῖδας ταῖς γυναιξὶ τρέφειν.“ πάλιν ὁ μὲν Ξενοφῶν συναναβὰς Κύρῳ εἰς Πέρσας μετὰ τῶν μυρίων Ἑλλήνων καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς τὴν προδοσίαν τοῦ Θεσσαλοῦ Μένωνος, ὅτι αὐτὸς αἴτιος ἐγένετο τοῖς περὶ Κλέαρχον
B τῆς ἀπωλείας τῆς ὑπὸ Τισσαφέρνου γενομένης, καὶ οἷός τις ἦν τὸν τρόπον, ὡς χαλεπός, ὡς ἀσελγής, διηγησαμένου[1]) ὁ καλὸς Πλάτων μονονουχὶ εἰπών· „Οὐκ ἔστ'[2]) ἔτυμος λόγος οὗτος,“ ἐγκώμια αὐτοῦ διεξέρχεται, ὁ τοὺς ἄλλους ἀπαξαπλῶς κακολογήσας, ἐν μὲν τῇ Πολιτείᾳ Ὅμηρον ἐκβάλλων καὶ τὴν μιμητικὴν ποίησιν, αὐτὸς δὲ τοὺς διαλόγους μιμητικῶς γράψας, ὧν τῆς ἰδέας οὐδ' αὐτὸς εὑρετής ἐστιν. πρὸ γὰρ αὐτοῦ τοῦθ' εὗρε τὸ εἶδος
C τῶν λόγων ὁ Τήιος Ἀλεξαμενός[3]), ὡς Νικίας ὁ Νικαεὺς ἱστορεῖ καὶ Σωτίων[4]). Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ποιητῶν οὕτως γράφει· „Οὐκοῦν οὐδὲ ἐμμέτρους τοὺς καλουμένους Σώφρονος μίμους μὴ φῶμεν εἶναι λόγους καὶ μιμήσεις, ἢ τοὺς Ἀλεξαμενοῦ τοῦ Τηίου τοὺς πρώτους γραφέντας τῶν Σωκρατικῶν διαλόγων.“ ἄντικρυς φάσκων ὁ πολυμαθέστατος Ἀριστοτέλης πρὸ Πλάτωνος διαλόγους γεγραφέναι τὸν Ἀλεξαμενόν. διαβάλλει δὲ ὁ Πλάτων καὶ Θρασύμαχον τὸν Χαλκηδόνιον, σοφιστὴν ὅμοιον εἶναι λέ-
D γων τῷ ὀνόματι. ἔτι δὲ Ἱππίαν καὶ Γοργίαν καὶ Παρμενίδην καὶ ἐνὶ διαλόγῳ τῷ Πρωταγόρᾳ πολλούς, ὁ τοιαῦτα ἐν τῇ Πολιτείᾳ εἰπών[5])· „Ὅταν, οἶμαι, δημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων τύχῃ καὶ ἀκράτου αὐτῆς μεθυσθῇ.“

Λέγεται δὲ ὡς[6]) καὶ ὁ Γοργίας αὐτὸς ἀναγνοὺς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ[7]) διάλογον πρὸς τοὺς συνήθεις ἔφη, Ὡς καλῶς οἶδε Πλάτων ἰαμβίζειν. Ἕρμιππος δὲ ἐν τῷ περὶ Γοργίου· „Ὡς ἐπεδήμησε, φησί, ταῖς Ἀθήναις Γοργίας μετὰ τὸ ποιήσασθαι τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐν Δελφοῖς ἑαυτοῦ χρυσῆς εἰκόνος, εἰπόντος τοῦ Πλάτωνος, ὅτε εἶδεν[8])
E αὐτόν, Ἥκει ἡμῖν ὁ καλός τε καὶ χρυσοῦς Γοργίας· ἔφη ὁ Γοργίας, Ἦ καλόν γε αἱ Ἀθῆναι καὶ νέον τοῦτον Ἀρ-

1) διηγησάμενος L. 2) ἔστ' om. V. 3) cod. Ἀλεξάμενος v. et sic infra. 4) Ionsius. Σωτηρίων vulgo. 5) 8, p. 562. C. 6) cod. καὶ ὡς vulg. 7) Dindorf. αὐτῷ codd. αὐτοῦ vulg. 8) codd. ἴδεν vulg.

χίλοχον ἐνηνόχασιν.“ ἄλλοι δέ φασιν ὡς ἀναγνοὺς ὁ Γορ-
γίας τὸν Πλάτωνος διάλογον πρὸς τοὺς παρόντας εἶπεν,
ὅτι οὐδὲν τούτων οὔτε εἶπεν οὔτε ἤκουσε[1]). ταυτά[2]) φασι
καὶ Φαίδωνα εἰπεῖν[3]) ἀναγνόντα τὸν περὶ ψυχῆς. διὸ
καλῶς ὁ Τίμων περὶ αὐτοῦ ἔφη·

Ὡς ἀνέπλαττε Πλάτων, πεπλασμένα θαύματα εἰδώς.

Παρμενίδῃ μὲν γὰρ καὶ ἐλθεῖν εἰς λόγους τὸν τοῦ Πλά- F
τωνος Σωκράτην, μόλις ἡ ἡλικία συγχωρεῖ, οὐχ ὡς καὶ
τοιούτους εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι λόγους. τὸ δὲ πάντων σχε-
τλιώτερον[4]), καὶ τὸ εἰπεῖν οὐδεμιᾶς κατεπειγούσης χρείας,
ὅτι παιδικὰ γεγόνοι τοῦ Παρμενίδου Ζήνων ὁ πολίτης
αὐτοῦ. ἀδύνατον δὲ καὶ Φαῖδρον οὐ μόνον κατὰ Σωκράτην
εἶναι, ἤ πού γε καὶ ἐρώμενον αὐτοῦ γεγονέναι. ἀλλὰ
μὴν οὐ δύνανται Πάραλος καὶ Ξάνθιππος οἱ Περικλέους
υἱοί, τελευτήσαντες τῷ λοιμῷ, Πρωταγόρᾳ διαλέγεσθαι, p. 506.
ὅτε δεύτερον ἐπεδήμησε ταῖς Ἀθήναις, οἱ πέμπτῳ ἔτει[5])
πρότερον τελευτήσαντες. πολλὰ δ' ἔστι καὶ ἄλλα λέγειν
περὶ αὐτοῦ καὶ δεικνύναι, ὡς ἔπλαττε τοὺς διαλόγους.

Ὅτι δὲ καὶ δυσμενὴς ἦν πρὸς ἅπαντας, δῆλον καὶ
ἐκ τῶν ἐν τῷ Ἴωνι ἐπιγραφομένῳ. ἐν ᾧ πρῶτον μὲν κακο-
λογεῖ πάντας τοὺς ποιητάς, ἔπειτα καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ δή-
μου προαγομένους, Φανοσθένη τὸν Ἄνδριον κἀπολλόδωρον
τὸν Κυζικηνόν, ἔτι δὲ τὸν Κλαζομένιον Ἡρακλείδην. ἐν
δὲ τῷ Μένωνι καὶ τοὺς μεγίστους παρ' Ἀθηναίοις γενο-
μένους, Ἀριστείδην καὶ Θεμιστοκλέα· Μένωνα δὲ ἐπαινεῖ, B
τὸν τοὺς Ἕλληνας προδόντα. ἐν δὲ τῷ Εὐθυδήμῳ αὐτὸν[6])
καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Διονυσόδωρον[7]) προπηλακίζων καὶ
καλῶν ὀψιμαθεῖς, ἔτι δὲ[8]) ἐριστὰς ὀνομάζων, ὀνειδίζει
αὐτοῖς καὶ τὴν ἐκ Χίου τῆς πατρίδος φυγήν, ἀφ' ἧς ἐν
Θουρίοις κατῳκίσθησαν. ἐν δὲ τῷ περὶ ἀνδρείας Μελη-
σίαν, τὸν Θουκυδίδου τοῦ ἀντιπολιτευσαμένου Περικλεῖ,
καὶ Λυσίμαχον τὸν Ἀριστείδου τοῦ δικαίου, τῆς τῶν πα-
τέρων ἀρετῆς ἀναξίους εἶναι φάσκων. ἃ δὲ περὶ Ἀλκι-

1) vulgo ἤκουσε παρὰ *Πλάτωνος*, quae delenda esse vidit Rossi. 2) ταῦτα edd. 3) εἰπεῖν om. edd. 4) cod. σχετλιώτατον vulgo. 5) Casaubon. (οἱ ε' ἔτει) οἱ ἔτι vulgo. 6) Dindorf. pro αὐτὸν scripsit *Εὐθύδημον*. αὐτὸν om. codd. 7) *Διονυσιόδωρον* v. corr. Dind. 8) Dind. ἔτι τε vulg.

C βιάδου εἴρηκεν ἐν τῷ Συμποσίῳ, οὐδ' εἰς φῶς λέγεσθαί
ἐστιν ἄξιον, ἔν τε τῷ προτέρῳ τῶν εἰς αὐτὸν διαλόγων·
ὁ γὰρ δεύτερος ὑπό τινων Ξενοφῶντος εἶναι λέγεται, ὡς
καὶ ἡ Ἀλκυὼν Λέοντος τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ, ὥς φησι Νι-
κίας ὁ Νικαεύς. τὰ μὲν οὖν κατ' Ἀλκιβιάδου[1]) λεχθέντα
σιωπῶ· ἔτι δὲ[2]) τὸν Ἀθηναίων δῆμον εἰκαῖον εἴρηκε κρι-
τὴν [ἔτι πρόσωπον[3])], Λακεδαιμονίους δὲ ἐπαινῶν, ἐπαι-
νεῖ καὶ τοὺς πάντων Ἑλλήνων ἐχθροὺς Πέρσας. καὶ τὸν
D ἀδελφὸν δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου Κλεινίαν[4]) μαινόμενόν τε
ἀποφαίνει καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἠλιθίους, Μειδίαν τε ὀρ-
τυγοκόπον, καὶ τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον εὐπρόσωπον
μὲν εἶναι, δεῖν δ' αὐτὸν ἀποδύσαντας θεωρεῖν· ὀφθήσεται
γάρ, φησί, περίβλεπτον ἀξίωμα περικείμενος[5]) κάλλους
οὐκ ἀληθινοῦ.

Ἐν δὲ τῷ Κίμωνι οὐδὲ τῆς Θεμιστοκλέους φείδεται
κατηγορίας, οὐδὲ τῆς Ἀλκιβιάδου καὶ Μυρωνίδου[6]), ἀλλ'
οὐδ' αὐτοῦ τοῦ Κίμωνος. καὶ ὁ Κρίτων δ' αὐτοῦ Σοφο-
κλέους περιέχει καταδρομήν. ὁ δὲ Γοργίας οὐ μόνον ἀφ'
οὗ τὸ ἐπίγραμμα, ἀλλὰ καὶ Ἀρχελάου τοῦ Μακεδονίας
E βασιλέως· ὃν οὐ μόνον ἐπονείδιστον γένος ἔχειν, ἀλλ' ὅτι
καὶ ἀπέκτεινε τὸν δεσπότην. οὗτός[7]) ἐστι Πλάτων, ὃν
Σπεύσιππός φησι φίλτατον ὄντα Ἀρχελάῳ, Φιλίππῳ τῆς
βασιλείας αἴτιον γενέσθαι. γράφει γοῦν Καρύστιος ὁ Περ-
γαμηνὸς ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν οὕτως· „Σπεύ-
σιππος πυνθανόμενος Φίλιππον βλασφημεῖν περὶ Πλάτω-
νος εἰς ἐπιστολήν ἔγραψέ τι τοιοῦτον, Ὥσπερ ἀγνοοῦντας
τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας Φίλιπ-
πος διὰ Πλάτωνος ἔσχεν. Εὐφραῖον γὰρ ἀπέστειλε τὸν
F Ὠρείτην πρὸς Περδίκκαν Πλάτων, ὃς ἔπεισεν ἀπομερίσαι
τινὰ χώραν Φιλίππῳ. διατρέφων δ' ἐνταῦθα δύναμιν, ὡς
ἀπέθανε Περδίκκας, ἐξ ἑτοίμου δυνάμεως ὑπαρχούσης,
ἐπέπεσε τοῖς πράγμασι.“ τοῦτο δ' εἴπερ οὕτως ἀληθείας
ἔχει θεὸς ἂν εἰδείη. ὁ δὲ καλὸς αὐτοῦ Πρωταγόρας πρὸς

1) codd. κατὰ Ἀλκιβιάδην vulg. 2) Casaub. ὅτι δὲ v. et Dindorf. 3) εὐπρόσωπον L. delendum esse vidit Dind. 4) Valcken. e Platone. καὶ νικίαν vulg. 5) codd. περικείμενον vulgo. 6) Μιλτιάδου L. 7) οὗτος δ' ἐστὶ e codd. Schweigh. et Dindorf.

τῷ[1]) καταδρομὴν ἔχειν πολλῶν ποιητῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν ἐνθεατριζόμενον ἔχει καὶ τὸν Καλλίου βίον μᾶλλον τῶν Εὐπόλιδος Κολάκων. ἐν δὲ τῷ Μενεξένῳ οὐ μόνον Ἱππίας ὁ Ἠλεῖος χλευάζεται, ἀλλὰ καὶ ὁ Ῥαμνούσιος Ἀντιφῶν καὶ ὁ μουσικὸς Λάμπρος ἐπιλείποι[2]) δ' ἄν με ἡ ἡμέρα, εἰ πάντας ἐθελήσαιμι ἐπελθεῖν τοὺς κακῶς p. 507.
ἀκούσαντας ὑπὸ τοῦ σοφοῦ. ἀλλὰ μὴν οὐδ' Ἀντισθένη ἐπαινῶ. καὶ γὰρ καὶ οὗτος πολλοὺς εἰπὼν κακῶς οὐδ' αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος ἀπέσχετο, ἀλλὰ καλέσας αὐτὸν φορτικῶς Σάθωνα[3]), τὸν ταύτην ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν διάλογον ἐξέδωκεν.

Ἡγήσανδρος δ' ὁ Δελφὸς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τῆς πρὸς πάντας τοῦ Πλάτωνος κακοηθείας λέγων γράφει καὶ ταῦτα· „Μετὰ τὴν Σωκράτους τελευτὴν ἐπὶ πλεῖον τῶν συνήθων ἀθυμούντων ἔν τινι συνουσίᾳ Πλάτων συμπαρὼν λαβὼν τὸ ποτήριον παρεκάλει μὴ ἀθυμεῖν B
αὐτούς, ὡς ἱκανὸς αὐτὸς εἴη ἡγεῖσθαι τῆς σχολῆς. καὶ προέπιεν[4]) Ἀπολλοδώρῳ. καὶ ὃς εἶπεν, Ἥδιον ἂν παρὰ Σωκράτους τὴν τοῦ φαρμάκου κύλικα εἰλήφειν, ἢ παρὰ σοῦ τὴν τοῦ οἴνου πρόποσιν. ἐδόκει γὰρ Πλάτων φθονερὸς εἶναι καὶ κατὰ τὸ ἦθος οὐδαμῶς εὐδοκιμεῖν. καὶ γὰρ Ἀρίστιππον πρὸς Διονύσιον ἀποδημήσαντα ἔσκωπτεν αὐτὸς τρὶς εἰς Σικελίαν ἐκπλεύσας· ἅπαξ μὲν τῶν ῥυάκων χάριν, ὅτε καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ Διονυσίῳ συγγενόμενος ἐκινδύνευσε, δὶς δὲ πρὸς τὸν νεώτερον Διονύσιον. Αἰσχίνου τε C
πένητος ὄντος καὶ μαθητὴν ἕνα ἔχοντος Ξενοκράτην τοῦτον περιέσπασε. καὶ Φαίδωνι δὲ τὴν τῆς δουλείας ἐφιστὰς δίκην ἐφωράθη· καὶ τὸ καθόλου πᾶσι τοῖς Σωκράτους μαθηταῖς ἐπεφύκει μητρυιᾶς ἔχων διάθεσιν. διόπερ Σωκράτης οὐκ ἀηδῶς περὶ αὐτοῦ στοχαζόμενος ἐνύπνιον ἔφησεν ἑωρακέναι[5]) πλειόνων παρόντων. δοκεῖν γὰρ ἔφη τὸν Πλάτωνα κορώνην γενόμενον ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἀναπηδήσαντα τὸ φαλακρόν μου κατασκαριφᾶν καὶ κράζειν περιβλέπουσαν. δοκῶ οὖν σε, ὦ[6]) Πλάτων, πολλὰ κατὰ D
τῆς ἐμῆς ψεύδεσθαι κεφαλῆς. ἦν δὲ ὁ Πλάτων πρὸς τῷ

1) cod. τὸ vulg. 2) codd. ἐπιλίποι Dind. 3) Σάτωνα V. 4) codd. προέπινεν vulg. 5) ἑορακέναι Dind. 6) om. edd.

κακοηθείᾳ καὶ φιλόδοξος ὅστις ἔφησεν, Ἔσχατον τὸν τῆς δόξης χιτῶνα ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῷ ἀποδυόμεθα, ἐν διαθήκαις, ἐν ἐκκομιδαῖς, ἐν τάφοις· ὥς φησι Διοσκουρίδης ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι. καὶ τὸ πόλιν δὲ θελῆσαι κτίσαι, καὶ τὸ νομοθετῆσαι, τίς οὐ φήσει πάθος εἶναι φιλοδοξίας; δῆλον δέ ἐστι τοῦτο, ἐξ ὧν ἐν τῷ Τιμαίῳ[1]) λέ-
E γει· „Πέπονθά τι πάθος πρὸς τὴν πολιτείαν, ὥσπερ ἂν εἰ ζωγράφος ἐβούλετο τὰ ἑαυτοῦ ἔργα κινούμενα καὶ ἐνεργὰ ἰδεῖν, οὕτω κἀγὼ τοὺς πολίτας, οὓς διαγράφω."

Περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ λελεγμένων τί ἂν καὶ λέγοι τις; ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ ἡ διαπλαττομένη ἀθάνατος ὑπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν χωριζομένη τοῦ σώματος παρὰ πρώτῳ εἴρηται Ὁμήρῳ. οὗτος γὰρ εἶπεν, ὡς ἡ τοῦ Πατρόκλου ψυχὴ

[2]) Ἄϊδόσδε κατῆλθεν,
ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα[3]) καὶ ἥβην.

εἰ δ' οὖν καὶ Πλάτωνός φήσειέ τις εἶναι τὸν λόγον, οὐχ
F ὁρῶ, τίν' ἐσχήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ ὠφέλειαν. ἐὰν γὰρ καὶ συγχωρήσῃ τις μεθίστασθαι τὰς τῶν τετελευτηκότων ψυχὰς εἰς ἄλλας φύσεις, καὶ πρὸς τὸν μετεωρότερον καὶ καθαρώτερον[4]) ἀνέρχεσθαι τόπον, ἅτε κουφότητος μετεχούσας, τί πλέον ἡμῖν; Ὧν γὰρ μήτ' ἀνάμνησίς ἐστιν, οὗ ποτε ἦμεν, μήτ' αἴσθησις, εἰ[5]) καὶ τὸ σύνολον ἦμεν, τίς χάρις ταύτης τῆς ἀθανασίας; οἱ δὲ συντεθέντες ὑπ'
p. 508. αὐτοῦ Νόμοι καὶ τούτων ἔτι πρότερον ἡ Πολιτεία τί πεποιήκασιν; καίτοι γ' ἔδει, καθάπερ τὸν Λυκοῦργον τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τὸν Σόλωνα τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τὸν Ζάλευκον τοὺς Θουρίους, καὶ αὐτόν, εἴπερ ἦσαν χρήσιμοι, πεῖσαί τινας τῶν Ἑλλήνων αὐτοῖς χρήσασθαι. νόμος γάρ ἐστιν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, λόγος ὡρισμένος καθ' ὁμολογίαν κοινὴν πόλεως, μηνύων πῶς δεῖ πράττειν ἕκαστα. ὁ δὲ Πλάτων πῶς οὐκ ἄτοπος, τριῶν Ἀθηναίων γενομένων νομοθετῶν, τῶν γε δὴ γνωριζομένων, Δράκοντος καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος καὶ Σόλωνος, τῶν μὲν τοῖς νόμοις ἐμμένειν τοὺς πολίτας, τῶν δὲ τοῦ
B Πλάτωνος καὶ προσκαταγελᾶν. ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ περὶ

1) p. 19. B. 2) Iliad. Π, 856. 3) Dindorf. ἀδρότητα vulg. 4) καὶ καθ. om. V. 5) cod. ἢ εἰ vulg.

τῆς Πολιτείας· εἰ καὶ πασῶν ἐστιν αὕτη βελτίων, μὴ πείθει[1]) δ' ἡμᾶς, τί πλέον; ἔοικεν οὖν ὁ Πλάτων οὐ[2]) τοῖς οὖσιν ἀνθρώποις γράψαι τοὺς νόμους, ἀλλὰ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ διαπλαττομένοις, ὥστε καὶ ζητεῖσθαι τοὺς χρησομένους. ἐχρῆν οὖν ἃ πείσει λέγων, ταῦτα καὶ γράφειν, καὶ μὴ ταὐτὰ ποιεῖν τοῖς εὐχομένοις, ἀλλὰ τοῖς τῶν ἐνδεχομένων ἀντεχομένοις.

Χωρὶς τοίνυν τούτων, εἴ τις διεξίοι τοὺς Τιμαίους αὐτοῦ καὶ τοὺς Γοργίας καὶ τοὺς ἄλλους δὲ τοὺς τοιούτους C διαλόγους, ἐν οἷς καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς μαθήμασι διεξέρχεται καὶ περὶ τῶν κατὰ φύσιν καὶ περὶ πλειόνων ἄλλων, οὐδ' ὣς διὰ ταῦτα θαυμαστέος ἐστίν. ἔχει γάρ τις καὶ παρ' ἑτέρων ταῦτα λαβεῖν ἢ βέλτιον λεχθέντα, ἢ μὴ χεῖρον· καὶ γὰρ Θεόπομπος ὁ Χῖος ἐν τῷ κατὰ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς „Τοὺς πολλούς, φησί, τῶν διαλόγων αὐτοῦ ἀχρείους καὶ ψευδεῖς ἄν τις εὕροι, ἀλλοτρίους δὲ τοὺς πλείους, ὄντας ἐκ τῶν Ἀριστίππου διατριβῶν, ἐνίους D δὲ κἀκ[3]) τῶν Ἀντισθένους, πολλοὺς δὲ κἀκ τῶν Βρύσωνος τοῦ Ἡρακλεώτου." ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον ἅπερ ἐπαγγέλλεται, καὶ ἡμεῖς ζητοῦμεν ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων, ὅπερ[4]) οὐχ εὑρίσκομεν· ἀλλὰ συμπόσια μὲν καὶ λόγους ὑπὲρ ἔρωτος εἰρημένους καὶ μάλ' ἀπρεπεῖς, οὓς καταφρονῶν τῶν ἀναγνωσομένων συνέθηκεν, ὥσπερ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τυραννικοί τινες καὶ διάβολοι γενόμενοι.

Εὐφραῖος[5]) μὲν γὰρ παρὰ Περδίκκᾳ τῷ βασιλεῖ διατρίβων ἐν Μακεδονίᾳ οὐχ ἧττον αὐτοῦ ἐβασίλευε, φαῦλος E ὢν καὶ διάβολος. ὃς οὕτω ψυχρῶς συνέταξε τὴν ἑταιρίαν τοῦ βασιλέως, ὥστε οὐκ ἐξῆν τοῦ συσσιτίου μετασχεῖν, εἰ μή τις ἐπίσταιτο[6]) τὸ γεωμετρεῖν ἢ τὸ φιλοσοφεῖν. ὅθεν Φιλίππου τὴν ἀρχὴν παραλαβόντος, Παρμενίων αὐτὸν ἐν Ὠρεῷ λαβὼν ἀπέκτεινεν, ὥς φησι Καρύστιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν. καὶ Κάλλιππος δὲ ὁ Ἀθηναῖος, μαθητὴς καὶ αὐτὸς Πλάτωνος, ἑταῖρος Δίωνος καὶ συμμαθητὴς γενόμενος, καὶ συναποδημήσας αὐτῷ εἰς Συρα- F

1) πείθοι Schw. et Dind. e codd. 2) μὴ edd. 3) codd. καὶ τῶν v. 4) οὔπερ Schw. ἅπερ? 5) Casaub. Εὔφρατος v. 6) cod. ἐπίσταται v.

κούσας, ὁρῶν ἤδη τὸν Δίωνα ἐξιδιοποιούμενον τὴν μοναρ-
χίαν ἀποκτείνας αὐτὸν καὶ αὐτὸς τυραννεῖν ἐπιχειρήσας
ἀπεσφάγη. Εὐάγων δ' ὁ Λαμψακηνός, ὥς φασιν[1]) Εὐ-
ρύπυλος καὶ Δικαιοκλῆς ὁ Κνίδιος ἐν εἰκοστῷ καὶ πρώτῳ
Διατριβῶν, ἔτι δὲ καὶ[2]) Δημοχάρης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ
Σοφοκλέους πρὸς Φίλωνα δανείσας τῇ πατρίδι ἀργύριον
ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἀποστερήσας τυραννεῖν
ἐβουλεύετο, ἕως συνδραμόντες ἐπ' αὐτὸν οἱ Λαμψακηνοὶ
p. 509. καὶ τὰ χρήματα ἀποδόντες[3]) ἐξέβαλον. Τίμαιος δ' ὁ
Κυζικηνός, ὡς ὁ αὐτὸς Δημοχάρης φησί, χρήματα καὶ
σῖτον ἐπιδοὺς τοῖς πολίταις, καὶ διὰ ταῦτα πιστευθεὶς
εἶναι χρηστὸς παρὰ τοῖς Κυζικηνοῖς, μικρὸν ἐπισχὼν
χρόνον ἐπέθετο τῇ πολιτείᾳ δι' Ἀριδαίου. κριθεὶς δὲ καὶ
ἁλοὺς καὶ ἀδοξήσας ἐν μὲν τῇ πόλει ἐπέμενε παλαιὸς
καὶ γεγηρακώς, ἀτίμως δὲ καὶ ἀδόξως διαζῶν. τοιοῦτοι
δ' εἰσὶ καὶ νῦν τῶν Ἀκαδημαϊκῶν τινες, ἀνοσίως καὶ
ἀδόξως βιοῦντες. χρημάτων γὰρ ἐξ ἀσεβείας καὶ παρὰ
φύσιν κυριεύσαντες διὰ γοητείαν νῦν εἰσι περίβλεπτοι·
B ὥσπερ καὶ Χαίρων ὁ Πελληνεύς, ὃς οὐ μόνον Πλάτωνι
ἐσχόλακεν, ἀλλὰ καὶ Ξενοκράτει. καὶ οὗτος οὖν τῆς πα-
τρίδος πικρῶς τυραννήσας οὐ μόνον τοὺς ἀρίστους τῶν πο-
λιτῶν ἐξήλασεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τούτων δούλοις τὰ κτή-
ματα[4]) τῶν δεσποτῶν χαρισάμενος καὶ τὰς ἐκείνων
γυναῖκας συνῴκισε πρὸς γάμου κοινωνίαν, ταῦτ' ὠφελη-
θεὶς ἐκ τῆς καλῆς Πολιτείας καὶ τῶν παρανόμων Νόμων.

Διὸ καὶ Ἔφιππος ὁ κωμῳδιοποιὸς[5]) ἐν Ναυάγῳ Πλά-
C τωνά τε αὐτὸν καὶ τῶν γνωρίμων τινὰς κεκωμῴδηκεν ὡς
καὶ ἐπ' ἀργυρίῳ συκοφαντοῦντας, ἐμφαίνων ὅτι καὶ πο-
λυτελᾶς ἠσκοῦντο, καὶ ὅτι τῆς εὐμορφίας τῶν καθ' ἡμᾶς
ἀσελγῶν πλείονα πρόνοιαν ἐποιοῦντο. λέγει δὲ οὕτως·

Ἔπειτ' ἀναστὰς[6]) εὔστοχος νεανίας
τῶν ἐξ Ἀκαδημίας[7]) τις ὑπὸ Πλάτωνα καὶ
Βρύσωνα[8]) θρασυμαχειοληψικερμάτων,
πληγεὶς ἀνάγκῃ, ληψολιγομίσθῳ[9]) τέχνῃ

1) cod. φησὶν v. 2) καὶ om. codd. Schw. et Dindorf. 3) cod. ἀποδιδόντες v. 4) codd. χρήματα v. 5) codd. κωμῳδοποιὸς v. 6) Iacobs. ἐπεὶ καταστὰς v. 7) Ἀκαδημείας Dind. 8) Grotius. Βρύσων ὁ v. 9) Hemsterhusius et alii. ληψιγομίσθῳ v.

συνών τις, οὐκ ἄσκεπτα δυνάμενος λέγειν, D
σὺ μὲν μαχαίρᾳ ξύστ' ἔχων τριχώματα,
σὺ δ' ὑποκαθιεὶς¹) ἄτομα πώγωνος βάθη,
σὺ δ' ἐν πεδίλῳ πόδα²) τιθεὶς ὑπὸ σφυρὸν³)
κνήμης ἱμάντων⁴) ἰσομέτροις ἑλίγμασιν,
ὄγκῳ τε χλανίδος εὖ τεθωρακισμένος,
σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικαθεὶς βακτηρίᾳ
ἀλλότριον, οὐκ οἰκεῖον, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
ἔλεξεν, Ἄνδρες τῆς Ἀθηναίων χθονός. E

μέχρι τούτων ἡμῖν⁵) πεπεραιώσθω⁶) καὶ ἥδε ἡ συναγωγή, φίλτατε Τιμόκρατες. ἑξῆς δὲ ἐροῦμεν περὶ τῶν ἐπὶ τρυφῇ διαβοήτων γενομένων.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΤΩΝ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἄνθρωπος εἶναί μοι Κυρηναῖος δοκεῖς, C. 1.
κατὰ τὸν Ἀλέξιδος Τυνδάρεων, ἑταῖρε Τιμόκρατες· p. 510.
κἀκεῖ γάρ, ἄν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἕνα καλῇ,
πάρεισιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι καὶ δέκα
ἅρματα συνωρίδες τε πεντεκαίδεκα·
τούτοις δὲ δεῖ σε τἀπιτήδει' ἐμβαλεῖν,
ὥστ' ἦν κράτιστον, μηδὲ καλέσαι μηδένα.

κἀμοὶ δ' ἦν κράτιστον σιωπᾶν, καὶ μὴ ἐπὶ τοσούτοις προειρημένοις ἕτερα προστιθέναι· ἀλλ' ἐπεὶ πάνυ λιπαρῶς B ἡμᾶς ἀπαιτεῖς καὶ τὸν περὶ τῶν ἐπὶ⁷) τρυφῇ διαβοήτων γενομένων λόγον καὶ τῆς τούτων ἡδυπαθείας.

Ἡ γὰρ ἀπόλαυσις δήπου μετ' ἐπιθυμίας πρῶτον, ἔπειτα μεθ' ἡδονῆς. καίτοι Σοφοκλῆς γ' ὁ ποιητής, τῶν ἀπολαυστικῶν γε εἷς ὤν, ἵνα μὴ κατηγορῇ τοῦ γήρως,

1) Scaliger. ὑποκαθιεῖσα τἀμὰ vulgo. 2) idem. πολλὰ vulgo. 3) Casaubon. et Wyttenbachius. ὑπὸ ξυρὸν vulgo. 4) codd. ἱματίων vulg. 5) cod. καὶ ἡμῖν vulg. 6) Cas. πεπαιρώσθω vulg. 7) τῶν ἐπὶ om V.

εἰς σωφροσύνην ἔθετο τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ τὴν περὶ τὰς
τῶν ἀφροδισίων ἀπολαύσεις, φήσας ἀσμένως ἀπηλλάχθαι
αὐτῶν ὥσπερ τινὸς δεσπότου. ἐγὼ δέ φημι καὶ τὴν τοῦ
C Πάριδος κρίσιν ὑπὸ τῶν παλαιοτέρων πεποιῆσθαι ἡδονῆς
πρὸς ἀρετὴν οὖσαν σύγκρισιν. προκριθείσης γοῦν τῆς
Ἀφροδίτης, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ[1]) ἡδονή, πάντα συνεταράχθη. καί μοι δοκεῖ καὶ ὁ καλὸς ἡμῶν Ξενοφῶν[2]) τὸν
περὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν ἀρετὴν μῦθον ἐντεῦθεν πεπλακέναι. κατὰ γὰρ τὸν Ἐμπεδοκλέα·

[3]) *Οὐδέ τις ἦν κείνοισιν Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυδοιμός,*
D *οὐδὲ Ζεὺς βασιλεύς, οὐδὲ Κρόνος, οὐδὲ Ποσειδῶν,*
ἀλλὰ Κύπρις βασίλεια.
τὴν οἵ γ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἱλάσκοντο,
γραπτοῖς δὲ ζώοισι μύροισί τε δαιδαλεόδμοις
σμύρνης τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβάνου τε θυώδους
ξανθῶν τε σπονδὰς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὖδας.

καὶ Μένανδρος[4]) δ' ἐν Κιθαριστῇ περί τινος μουσικευομένου λέγων[5]) φησί·

p.511. *φιλόμουσον εἶν'[6]) αὐτὸν πάνυ*
ἀκούσμασ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' ἀεί.

Καίτοι τινές φασι κατὰ φύσιν εἶναι τὴν ἡδονὴν ἐκ
τοῦ πάντα ζῷα δεδουλῶσθαι ταύτῃ, ὥσπερ οὐχὶ καὶ δειλίας καὶ φόβου καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων κοινῶν μὲν
ἐν ἅπασιν ὄντων, παρὰ δὲ τοῖς λογισμῷ χρωμένοις ἀποδοκιμαζομένων. τὸ οὖν ἡδονὰς διώκειν προπετῶς λύπας
ἐστὶ θηρεύειν. διόπερ Ὅμηρος ἐπονείδιστον βουλόμενος
ποιῆσαι τὴν ἡδονὴν καὶ τῶν θεῶν φησι τοὺς μεγίστους
B οὐδὲν ὑπὸ τῆς σφετέρας ὠφελεῖσθαι δυνάμεως, ἀλλὰ τὰ
μέγιστα βλάπτεσθαι προενεχθέντας ὑπ' αὐτῆς. ὅσα μὲν
γὰρ ἀγρυπνῶν ὁ Ζεὺς ἐφρόντιζεν[7]) ὑπὲρ τῶν Τρώων,
ταῦτ' ἀπώλεσε μεθ' ἡμέραν ὑφ' ἡδονῆς κρατηθείς. καὶ
ὁ Ἄρης ἀλκιμώτατος ὢν ὑπὸ τοῦ ἀσθενεστάτου Ἡφαίστου συνεποδίσθη, καὶ ὦφλεν αἰσχύνην καὶ ζημίαν ἐκδοὺς
ἑαυτὸν ἔρωσιν ἀλογίστος. φησὶ γοῦν πρὸς τοὺς θεούς,
ὅτ' ἦλθον αὐτὸν θεασόμενοι δεδεμένον·

[8]) *Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·*
C *ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,*

1) ἡ add. Schweigh. 2) Mem. 2, 1. 3) vs 1—3 habet solus epitome cod. 4) p. 97. 5) λέγων add. codd. 6) Schw. εἶναι v. 7) codd. ἐφρόντισεν v. 8) Od. Θ, 329.

ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
χωλὸς ἐὼν τέχνῃσι· τὸ[1]) καὶ ζωάγρι' ὀφέλλει.

ὐδεὶς δὲ λέγει τὸν Ἀριστείδου βίον ἡδύν, ἀλλὰ τὸν Σμιν-
ιρίδου τοῦ Συβαρίτου καὶ τὸν Σαρδαναπάλλου[2]). καίτοι
ιτά γε τὴν δόξαν, φησὶν ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς Θεόφρα-
τος[3]), οὐχ ὁμοίως λαμπρός ἐστιν· ἀλλ' οὐκ ἐτρύφησεν,
σπερ ἐκεῖνοι. οὐδὲ τὸν Ἀγησιλάου τοῦ Λακεδαιμονίων
ισιλέως· ἀλλὰ μᾶλλον, εἰ ἔτυχε, τὸν Ἀνάνιος, οὕτως
ɔράτου κατὰ δόξαν ὄντος. οὐδὲ τὸν τῶν ἡμιθέων τῶν D
ɪὶ Τροίας, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τῶν νῦν. καὶ τοῦτ' εἰ-
ότως. ὁ μὲν γὰρ ἀκατάσκευος καὶ καθάπερ ἀνεύρετος[4])
ν, οὔτ' ἐπιμιξίας οὔσης οὔτε τῶν τεχνῶν διηκριβωμέ-
ων, ὁ δὲ πᾶσιν ἐξηρτυμένος πρὸς ῥᾳστώνην καὶ πρὸς
τόλαυσιν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας διαγωγάς.

Πλάτων δὲ ἐν τῷ Φιλήβῳ[5]) φησίν· „Ἡδονὴ μὲν γὰρ
πάντων ἀλαζονίστατον. ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδο-
ιῖς ταῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἃ δὴ μέγιστα δοκοῦσιν εἶναι, E
ιὶ τὸ ἐπιορκεῖν συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν, ὥσπερ
ιθάπερ παίδων τῶν ἡδονῶν, οὐδὲ τὸν λογισμὸν κεκτη-
ένων.“ ἐν δὲ τῷ ὀγδόῳ τῆς Πολιτείας[6]) ὁ αὐτὸς Πλά-
ων πρότερος ὑπέδειξε τὸ ὑπὸ τῶν Ἐπικουρείων θρυλού-
ενον, ὅτι τῶν[7]) ἐπιθυμιῶν αἱ μέν εἰσι φυσικαὶ μέν,
ὐκ ἀναγκαῖαι δέ, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτ' ἀναγκαῖαι,
ɔάφων οὕτως· „Ἆρ' οὖν οὐχὶ[8]) ἡ τοῦ φαγεῖν μέχρις[9])
γιείας καὶ εὐεξίας καὶ αὐτοῦ[10]) σίτου καὶ ὄψου ἀνα- F
καῖος[11]) ἂν εἴη; ἡ μέν γέ που τοῦ σίτου κατ' ἀμφότερα
ναγκαία, ᾗ τε ὠφέλιμος ᾗ τε παῦσαι πεινῶντας[12])
ɪνατή. ναί. ἡ δὲ ὄψου, εἴ πῄ τινα ὠφέλειαν πρὸς εὐε-
ίαν παρέχεται. πάνυ μὲν οὖν. τί δαί; ἡ πέρα τούτων
ιὶ ἀλλοίων ἐδεσμάτων ἢ τοιούτων ἐπιθυμία, δυνατὴ δὲ
ɔλαζομένη ἐκ νέων[13]) πολλῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ βλα- p. 512.
ερὰ μὲν σώματι, βλαβερὰ δὲ ψυχῇ πρός τε φρόνησιν

1) cod. τέχνῃ τῷ v. 2) cod. Σαρδαναπάλου v. 3) vol. 5.
, 198. 4) ἀνήρτυτος Coraës. 5) p. 65. B. 6) p. 559.
. 7) cod. τῶν μὲν v. 8) cod. οὐχ L. om. V. 9) μέχρι
ind. 10) codd. τοῦ v. 11) ἀναγκαίως L. 12) Musuri
ɔniectura. ζῶντα et ζῶντας v. 13) νέων καὶ παιδευομένη
τῶν πολλῶν L e Plat.

καὶ πρὸς τὸ σωφρονεῖν, ἆρά γε ὀρθῶς [1]) καὶ ἀναγκαῖ
ἂν καλοῖτο; ὀρθότατα μὲν οὖν."

Ἡρακλείδης δ᾽ ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς τῷ
λέγει· „Οἱ τύραννοι καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἀγαθῶν ὄντε
κύριοι καὶ πάντων εἰληφότες πεῖραν τὴν ἡδονὴν προκρί-
νουσι, μεγαλοψυχοτέρας ποιούσης τῆς ἡδονῆς τὰς τῶν
ἀνθρώπων φύσεις. ἅπαντες γοῦν οἱ τὴν ἡδονὴν τιμῶντες
καὶ τρυφᾶν προῃρημένοι μεγαλόψυχοι καὶ μεγαλοπρεπεῖς
B εἰσιν, ὡς Πέρσαι καὶ Μῆδοι. μάλιστα γὰρ τῶν ἄλλων
ἀνθρώπων τὴν ἡδονὴν οὗτοι καὶ τὸ τρυφᾶν τιμῶσιν ἀν-
δρειότατοι καὶ μεγαλοψυχότατοι τῶν βαρβάρων ὄντες.
ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἥδεσθαι καὶ τὸ τρυφᾶν ἐλευθέρων·
ἀνίησι γὰρ τὰς ψυχὰς καὶ αὔξει· τὸ δὲ πονεῖν δούλων
καὶ ταπεινῶν· διὸ [2]) καὶ συστέλλονται οὗτοι τὰς φύσεις.
καὶ ἡ Ἀθηναίων πόλις ἕως ἐτρύφα, μεγίστη τε ἦν καὶ
μεγαλοψυχοτάτους ἔτρεφεν ἄνδρας· ἁλουργῆ μὲν γὰρ ἠμ-
C πίσχοντο ἱμάτια, ποικίλους δ᾽ ὑπέδυνον χιτῶνας, κορύμ-
βους δ᾽ ἀναδούμενοι τῶν τριχῶν χρυσοῦς τέττιγας περὶ
τὸ μέτωπον καὶ τὰς κόμας ἐφόρουν· ὀκλαδίας τε αὐτοῖς
δίφρους ἔφερον οἱ παῖδες, ἵνα μὴ καθίζοιεν ὡς ἔτυχεν.
καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι, οἱ τὴν ἐν Μαραθῶνι νική-
σαντες μάχην, καὶ μόνοι τὴν τῆς Ἀσίας ἁπάσης δύναμιν
χειρωσάμενοι. καὶ οἱ φρονιμώτατοι δέ, φησί, καὶ μεγί-
στην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδο-
νὴν εἶναι νομίζουσι· Σιμωνίδης [3]) μὲν οὑτωσὶ λέγων·

Τίς γὰρ ἁδονᾶς ἄτερ
θνατῶν [4]) βίος ποθεινὸς ἢ
ποία τυραννίς; τᾶς δ᾽ ἄτερ
D οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

Πίνδαρος παραινῶν Ἱέρωνι τῷ Συρακοσίων [5]) ἄρχοντι·

Μηδὲ μαύρου [6]), φησί, τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι
φέρτιστον [7]) ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

καὶ Ὅμηρος [8]) δὲ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὸ εὐφραίνεσθαι
τέλος φησὶν εἶναι χαριέστερον, ὅταν δαιτυμόνες μὲν ἀοιδοῦ
ἀκουάζωνται, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι. τοὺς δὲ θεούς

1) ὀρθῶς οὐκ L e Plat. 2) cod. διότι v. 3) Fr. 13. 4) θνητῶν et ζηλωτὸς v et Dindorf. corr. Schw. 5) Συρακουσίων L. est fragm. 92. 6) Boeckh. ἀμαύρου v. 7) id. φέριστον vulg. 8) Od. I, 5.

σιν εἶναι ῥεῖα ζώοντας· τὸ δὲ ῥεῖα ἐστὶν ἀπόνως· ὥσπερ ἰεικνύμενος ὅτι μέγιστόν ἐστι τῶν κακῶν ἡ περὶ τὸ ζῆν λαιπωρία καὶ ὁ πόνος."

Διόπερ καὶ Μεγακλείδης ἐπιτιμᾷ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἡ Ἡσίοδον ποιηταῖς, ὅσοι περὶ Ἡρακλέους εἰρήκασιν, στρατοπέδων ἡγεῖτο καὶ πόλεις ᾕρει· ὃς μεθ' ἡδονῆς είστης τὸν μετ' ἀνθρώπων βίον διετέλεσε, πλείστας ν γυναῖκας γήμας, ἐκ πλείστων δὲ λάθρᾳ παρθένων ιδοποιησάμενος. εἴποι γὰρ ἄν τις πρὸς τοὺς οὐ ταῦτα ραδεχομένους, Πόθεν, ὦ οὗτοι, τὴν περὶ τὰς ἐδωδὰς τῷ σπουδὴν ἀνατίθετε; ἢ πόθεν παρῆλθεν[1]) εἰς τοὺς θρώπους τὸ τῆς λοιβαίας κύλικος μηδὲν ὑπολείπεσθαι, μὴ τὰ περὶ τὰς ἡδονὰς ἐδοκίμαζεν; ἢ διὰ τί τὰ θερμὰ ιτρὰ τὰ φαινόμενα ἐκ τῆς γῆς πάντες Ἡρακλέους φα- εἶναι ἱερά; ἢ διὰ τί τὰς μαλακὰς στρωμνὰς Ἡρα- έους κοίτας εἰώθασι καλεῖν, εἰ κατεφρόνει τῶν ἡδέως ντων; τοῦτον οὖν, φησίν, οἱ νέοι ποιηταὶ κατασκευά- σιν ἐν λῃστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον, ξύλον οντα καὶ λεοντῆν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον ησίχορον τὸν Ἱμεραῖον. καὶ Ξάνθος δ' ὁ μελοποιός, p.513. εσβύτερος ὢν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος ρτυρεῖ, ὥς φησιν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ ριτίθησι τὴν στολήν, ἀλλὰ τὴν Ὁμηρικήν. πολλὰ δὲ ν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ ν Ὀρεστείαν καλουμένην. Ἀντισθένης δὲ τὴν ἡδονὴν αθὸν εἶναι φάσκων προσέθηκε τὴν ἀμεταμέλητον.

E

F

Ὁ δὲ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ Ὀδυσσεὺς ἡγεμὼν δοκεῖ γεγε- σθαι Ἐπικούρῳ τῆς πολυθρυλήτου ἡδονῆς, ὅσπερ φησίν·

[2]) Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι, B
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἥμενοι ἑξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος παρέχῃσι, καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.
τοῦτό τι μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.

ὁ δὲ Μεγακλείδης φησὶ τὸν Ὀδυσσέα καθομιλοῦντα τοὺς ιρους ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ὁμοήθης τοῖς Φαίαξιν εἶναι, τὸ

1) om. V. 2) Od. *I*, 5.

C ἁβροδίαιτον[1]) αὐτῶν ἀσπάζεσθαι, προτιθέμενον τὰ Ἀλκίνου[2])·

[3]) Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε
εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.

μόνως γὰρ οὕτως ᾠήθη ὧν ἤλπιζε μὴ διαμαρτεῖν. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί·

[4]) Ὦ τέκνον,
ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων, πάσαις, πολίεσσιν[5]) ὁμίλει·
τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκὼν
D ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει.

ὁμοίως φησὶ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενείᾳ[6])·

Νόει[7]) πρὸς ἀνδρί, σῶμα πουλύπους[8]) ὅπως
πέτρᾳ, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.

καὶ ὁ Θέογνις[9])·

Πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου.

εἰσὶ δ' οἵ φασι ταύτης εἶναι τῆς γνώμης τὸν Ὅμηρον, προτάττοντα τοῦ σπουδαίου βίου πολλάκις τὸν καθ' ἡδονήν, λέγοντα·

[10]) Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
E νέκταρ ἐῳνοχόει, τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
δειδέχατ' ἀλλήλους.

καὶ ὁ Μενέλαος δὲ παρ' αὐτῷ φησιν·

[11]) Οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε.

καί·

[12]) Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.

διόπερ καὶ Ὀδυσσεὺς τρυφὴν καὶ λαγνείαν τέλος τοῦ βίου παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τίθεται.

Διαβόητοι δὲ ἐπὶ τρυφῇ ἐγένοντο πρῶτοι πάντων ἀν-
F θρώπων Πέρσαι. ὧν καὶ οἱ βασιλεῖς ἐχείμαζον μὲν ἐν Σούσοις, ἐθέριζον δ' ἐν Ἐκβατάνοις. κληθῆναι δὲ τὰ Σοῦσά φησιν Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης διὰ τὴν ὡραιότητα
C. 2. τοῦ τόπου· σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον. ἐν Περσεπόλει δὲ διατρίβουσι φθινόπωρον, καὶ ἐν Βαβυ-

1) Din. ἁβροδιαίτατον vulg. 2) Ἀλκινόου L. 3) Od. Θ, 284. 4) Pindari Fragm. 173. 5) codd. πολίεσσιν vulg. 6) Fragm. 2. 7) Dindorf. e Porsoni coniectura νοῦν δεῖ. Vera scriptura adhuc latet. 8) cod. πωλύπους V. πουλύπου vulg. 9) 215. 10) Il. Δ, 1. 11) Od. Δ, 178. 12) Od. Ι, 162. et alibi.

λῶνι τὸ λοιπὸν[1]) τοῦ ἐνιαυτοῦ μέρος. καὶ οἱ Πάρθων δὲ βασιλεῖς ἐαρίζουσι μὲν ἐν Ῥαγαῖς, χειμάζουσι δὲ ἐν Βαβυλῶνι[2]), * * * * τὸ λοιπὸν[3]) τοῦ ἐνιαυτοῦ. καὶ τὸ p. 514. παράσημον δέ, ὃ ἐπετίθεντο τῇ κεφαλῇ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς οὐδ᾽ αὐτὸ ἠρνεῖτο τὴν τῆς ἡδυπαθείας ἀπόλαυσιν. κατεσκευάζετο γάρ, ὥς φησι Δείνων[4]), ἐκ σμύρνης καὶ τοῦ καλουμένου λαβύζου. εὐώδης δ᾽ ἐστὶν ἡ λάβυζος καὶ πολυτιμότερον τῆς σμύρνης. ὁπότε δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἅρματος κατίοι, φησί, βασιλεύς, οὔτε καθήλλετο ὀλίγου ὄντος ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ὕψους οὔτε διὰ χειρῶν ἐρειδόμενος, ἀλλ᾽ ἀεὶ αὐτῷ χρυσοῦς δίφρος ἐτίθετο, καὶ τούτῳ ἐπιβαίνων κατῄει· καὶ ὁ βασιλέως διφροφόρος εἰς τοῦτο B εἵπετο. φυλάσσουσί τε αὐτὸν καὶ τριακόσιαι γυναῖκες, ὡς ἱστορεῖ ὁ Κυμαῖος Ἡρακλείδης ἐν πρώτῃ Περσικῶν. αὗται δὲ τὰς μὲν ἡμέρας κοιμῶνται, ἵνα νυκτὸς ἐγρηγορῶσι, τῆς δὲ νυκτὸς ᾄδουσαι καὶ ψάλλουσαι διατελοῦσι λύχνων καιομένων. χρῆται δὲ αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλεὺς διὰ τῆς τῶν μηλοφόρων αὐλῆς. ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν δορυφόρων καὶ τῷ γένει πάντες Πέρσαι, ἐπὶ τῶν στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες, χίλιοι τὸν ἀριθμόν, ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν Ἀθανάτων καλουμένων. καὶ διῄει διὰ τῆς τούτων αὐλῆς πεζός, C ὑποτιθεμένων ψιλοταπίδων Σαρδιανῶν, ἐφ᾽ ἃν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ βασιλεύς. ὅτε δὲ εἰς τὴν ἐσχάτην αὐλὴν ἔλθοι, ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἅρμα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐφ᾽ ἵππου· πεζὸς δὲ οὐδέποτε ἑωράθη ἔξω τῶν βασιλείων. εἰ δὲ ἐπὶ θήραν ἐξίοι[5]), καὶ αἱ παλλακίδες αὐτῷ συνεξῄεσαν. ὁ δὲ θρόνος, ἐφ᾽ ᾧ ἐχρημάτιζε καθήμενος, χρυσοῦς ἦν, ὃν περιειστήκεσαν τέσσαρες κιονίσκοι λιθοκόλλητοι χρυσοῖ, ἐφ᾽ ὧν διετέτατο ἱμάτιον ποικίλον πορφυροῦν.

Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς ἐν τετάρτῳ βίων προειπὼν D περὶ τῆς Μήδων τρυφῆς καὶ ὅτι διὰ ταύτην[6]) πολλοὺς εὐνουχίσαιεν τῶν περικτιόνων, ἐπιφέρει καὶ τὴν παρὰ Μήδων γενέσθαι Πέρσαις μηλοφορίαν μὴ μόνον ὧν ἔπα-

1) cod. λεῖπον vulgo. 2) lacunae signa sunt in L. 3) codd. λεῖπον vulgo. 4) Dindorf. Δίνων vulg. 5) cod. ἐξείη vulg. 6) cod. διὰ ταύτης vulg.

θον τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν δορυφορούντων τρυφῆς εἰς ὅσον ἦλθον ἀνανδρίας ὑπόμνημα. δύναται γάρ, ὡς ἔοικεν, ἡ παράκαιρος ἅμα καὶ μάταιος αὐτῶν περὶ τὸν βίον τρυφὴ καὶ τοὺς ταῖς λόγχαις καθωπλισμένους ἀνάνδρους
E ἀποφαίνειν. καὶ προελθὼν δὲ γράφει· „Τοῖς γὰρ πορίσασί τι αὐτῷ ἡδὺ βρῶμα διδοὺς ἆθλα τοῦ πορισθέντος, οὐχ ἑτέραις ἡδύνων ταῦτα τιμαῖς παρετίθει, πολὺ δὲ μᾶλλον αὐτὸς ἀπολαύειν αὐτῶν, νοῦν ἔχων· τοῦτο μὲν γάρ ἐστιν ὁ λεγόμενος, οἶμαι, καὶ Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος.“ Χάρης[1]) δ' ὁ Μυτιληναῖος ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν „Εἰς τοῦτο,“ φησίν, „ἧκον τρυφῆς οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς, ὥστε ἔχεσθαι τῆς βασιλικῆς κλίνης ὑπὲρ κεφαλῆς οἴκημά τι πεντάκλινον, ἐν ᾧ
F χρυσίου πεντακισχίλια διὰ παντὸς ἔκειτο[2]) τάλαντα· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προσκεφάλαιον βασιλικόν. καὶ πρὸς ποδῶν ἕτερον οἴκημα τρίκλινον, οὗ τάλαντα τρισχίλια ἔκειτο ἀργυρίου, καὶ προσηγορεύετο βασιλικὸν ὑποπόδιον. ἦν δ' ἐν τῷ κοιτῶνι καὶ λιθοκόλλητος ἄμπελος χρυσῆ ὑπὲρ τῆς κλίνης.“ τὴν δὲ ἄμπελον ταύτην Ἀμύντας φησὶν ἐν τοῖς Σταθμοῖς καὶ βότρυας ἔχειν ἐκ τῶν πολυτελεστάτων ψήφων συντεθειμένους, οὐ μακρὰν τε ταύτης
p. 515. ἀνακεῖσθαι κρατῆρα χρυσοῦν, Θεοδώρου τοῦ Σαμίου ποίημα. Ἀγαθοκλῆς δ' ἐν τρίτῳ περὶ Κυζίκου ἐν Πέρσαις φησὶν εἶναι καὶ χρυσοῦν καλούμενον ὕδωρ. εἶναι δὲ τοῦτο λιβάδας ἑβδομήκοντα, καὶ μηδένα πίνειν ἀπ' αὐτοῦ, ἢ μόνον βασιλέα καὶ τὸν πρεσβύτατον αὐτοῦ τῶν παίδων· τῶν δ' ἄλλων ἐάν τις πίῃ, θάνατος ἡ ζημία.

Ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ Παιδείας[3]) „Ἐχρῶντο,“ φησίν, „ἔτι τότε τῇ ἐκ Περσῶν παιδείᾳ καὶ τῇ Μήδων στολῇ καὶ ἁβρότητι. νῦν δὲ τὴν μὲν ἐκ Περσῶν καρτερίαν περιορῶσιν ἀποσβεννυμένην, τὴν δὲ τῶν Μήδων μαλακίαν διασώζονται.
B σαφηνίσαι δὲ βούλομαι καὶ τὴν θρύψιν αὐτῶν. ἐκείνοις γὰρ πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι τὰς εὐνὰς[4]) μόνον ἀρκεῖ μαλακὰς ὑποστόρνυσθαι, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν κλινῶν τοὺς πόδας ἐπὶ ταπίδων τιθέασιν, ὅπως μὴ ἀντερείδῃ τὸ δάπεδον, ἀλλ' ὑπείκωσιν αἱ τάπιδες. καὶ μὴν τὰ πεττόμενα

1) χάρις L. 2) ἔκειτο Dindorf. 3) 8, 15. 4) τὰς εὐνὰς οὐ L e Xenoph.

ἐπὶ τράπεζαν ὅσα τε πρότερον εὕρητο, οὐδὲν αὐτῶν ἀφῄ-
ρηται, ἄλλα τε καινὰ ἀεὶ ἐπιμηχανῶνται, καὶ ὄψα γε
ὡσαύτως· καὶ γὰρ καινοποιητὰς ἀμφοτέρων τούτων κέκτην-
ται. ἀλλὰ μὴν[1]) καὶ ἐν τῷ χειμῶνι οὐ μόνον κεφαλὴν C
καὶ σῶμα καὶ πόδας αὐτοὺς[2]) ἀρκεῖ ἐσκεπάσθαι, ἀλλὰ
καὶ περὶ ἄκραις ταῖς χερσὶ χειρῖδας δασείας καὶ δακτυ-
λήθρας ἔχουσιν. ἔν γε μὴν τῷ θέρει οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς
οὔθ' αἱ τῶν δένδρων οὔθ' αἱ τῶν πετρῶν σκιαί, ἀλλ' ἐν
ταύταις ἑτέρας σκιάδας[3]) ἄνθρωποι μηχανώμενοι αὐτοῖς
παρεστᾶσι[4]).“ κἀν τοῖς ἑξῆς δέ φησι περὶ αὐτῶν οὑτωσί·
„Νῦν δὲ στρώματα πλείω ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἵππων ἢ ἐπὶ
τῶν εὐνῶν· οὐ γὰρ τῆς ἱππείας οὕτως, ὡς τοῦ μαλακῶς
καθῆσθαι, ἐπιμέλονται. καὶ τοὺς θυρωροὺς δὲ καὶ τοὺς D
σιτοποιοὺς καὶ τοὺς ὀψοποιοὺς[5]) καὶ οἰνοχόους καὶ παρα-
τιθέντας καὶ ἀναιροῦντας, καὶ κατακοιμίζοντας καὶ ἀνι-
στάντας, καὶ τοὺς κοσμητάς, οἳ ὑποχρίουσί τε καὶ ἐντρί-
βουσιν αὐτοὺς καὶ τἆλλα ῥυθμίζουσιν.“

Λυδοὶ δὲ εἰς τοσοῦτον ἦλθον τρυφῆς, ὡς καὶ πρῶτοι C. 5.
γυναῖκας εὐνουχίσαι, ὡς ἱστορεῖ Ξάνθος ὁ Λυδός, ἢ ὁ
εἰς αὐτὸν τὰς ἀναφερομένας ἱστορίας συγγεγραφὼς Διο-
νύσιος ὁ Σκυτοβραχίων, ὡς Ἀρτέμων φησὶν ὁ Κασαν- E
δρεὺς ἐν τῷ περὶ ἀναγωγῆς[6]) βιβλίων, ἀγνοῶν ὅτι Ἔφο-
ρος ὁ συγγραφεὺς μνημονεύει αὐτοῦ ὡς παλαιοτέρου ὄντος,
καὶ Ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δεδωκότος. ὁ δ' οὖν Ξάνθος
ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Λυδιακῶν Ἀδραμύτην[7]) φησὶ τῶν
Λυδῶν βασιλέα πρῶτον γυναῖκας εὐνουχίσαντα χρῆσθαι
αὐταῖς ἀντὶ ἀνδρῶν εὐνούχων. Κλέαρχος δ' ἐν τῇ τε-
τάρτῃ περὶ βίων „Λυδοί,“ φησί, „διὰ τρυφὴν παραδείσους
κατασκευασάμενοι, καὶ κηπαίους αὐτοὺς ποιήσαντες ἐσκια-
τροφοῦντο, τρυφερώτερον ἡγησάμενοι τὸ μηδ' αὐτοῖς ὅλως
ἐπιπίπτειν τὰς τοῦ ἡλίου αὐγάς. καὶ τέλος πόρρω προα- F
γαγόντες[8]) ὕβρεως τὰς τῶν δούλων[9]) γυναῖκας καὶ παρ-

1) μὴν om. Schweigh. et Dindorf. codd. auctoritate.
2) αὐτοῖς L. 3) σκιὰς L. 4) codd. παριστῶσιν V. παρι-
στᾶσιν L. 5) καὶ τ. ὀψοπ. om. V. 6) Ionsius et Vossius.
συναγωγῆς vulg. 7) Casaub. Ἀνδραμ. vulg. 8) προάγον-
τες Schweigh. et Dindorf. e codd. 9) Larcherus. ἄλλων
vulgo.

θένους εἰς τὸν τόπον τὸν διὰ τὴν πρᾶξιν Ἀγνεῶνα[1]) κληθέντα συνάγοντες ὕβριζον. καὶ τέλος τὰς ψυχὰς ἐπιθηλυνθέντες ἠλλάξαντο τὸν τῶν γυναικῶν βίον, διόπερ καὶ γυναῖκα τύραννον ὁ βίος εὕρετο αὐτοῖς, μίαν τῶν ὑβρισθεισῶν, Ὀμφάλην· ἥτις πρώτη κατῆρξε μὲν τῆς εἰς Λυδοὺς πρεπούσης τιμωρίας. τὸ γὰρ ὑπὸ γυναικὸς ἄρ-
p. 516. χεσθαι ὑβριζομένους σημεῖόν ἐστι βίας. οὖσα οὖν καὶ αὐτὴ ἀκόλαστος καὶ ἀμυνομένη τὰς γενομένας αὐτῇ πρότερον ὕβρεις, τοῖς ἐν τῇ πόλει δούλοις τὰς τῶν δεσποτῶν παρθένους ἐξέδωκεν, ἐν ᾧ τόπῳ πρὸς ἐκείνων ὑβρίσθη· εἰς τοῦτον οὖν συναθροίσασα μετ᾽ ἀνάγκης συγκατέκλειεν τοῖς δούλοις τὰς δεσποίνας. ὅθεν οἱ Λυδοὶ τὸ πικρὸν τῆς πράξεως ὑποκοριζόμενοι τὸν τόπον καλοῦσι [γυναικῶν ἀγῶνα[2])] γλυκὺν ἀγκῶνα[3]). οὐ μόνον δὲ Λυδῶν γυναῖκες ἄφετοι οὖσαι τοῖς ἐντυχοῦσιν, ἀλλὰ καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων, ἔτι δὲ τῶν περὶ Κύπρον, καὶ πάντων
B ἁπλῶς τῶν ἑταιρισμῷ τὰς ἑαυτῶν κόρας ἀφοσιούντων, παλαιᾶς τινος ὕβρεως ἔοικεν εἶναι πρὸς ἀλήθειαν ὑπόμνημα καὶ τιμωρία. πρὸς ἣν εἷς τῶν Λυδῶν εὐγενὴς ἀνὴρ ὁρμήσας, καὶ τῇ παρ᾽ αὐτοῖς Μίδου βασιλείᾳ βαρυνθείς, τοῦ μὲν Μίδου ὑπ᾽ ἀνανδρίας[4]) καὶ τρυφῆς καὶ ἐν πορφύρᾳ κειμένου καὶ ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς ἱστοῖς συνταλασιουργοῦντος, Ὀμφάλης δὲ πάντας τοὺς συγκατακλιθέντας αὐτῇ[5]) ξενοκτονούσης, ἀμφοτέρους ἐκόλασε, τὸν μὲν ὑπ᾽ ἀπαιδευσίας κεκωφημένον τῶν ὤτων ἐξελκύσας, ὃς διὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ἔνδειαν τοῦ πάντων ἀναισθητο-
C τάτου ζῴου τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε· τὴν δὲ[6]) * *

Πρῶτοι δὲ Λυδοὶ καὶ τὴν καρύκην ἐξεῦρον· περὶ ἧς τῆς σκευασίας οἱ τὰ Ὀψαρτυτικὰ συνθέντες εἰρήκασι, Γλαῦκός τε ὁ Λοκρὸς καὶ Μίθαικος καὶ Διονύσιος, Ἡρακλεῖδαί τε δύο γένος Συρακόσιοι[7]), καὶ Ἆγις καὶ Ἐπαίνετος καὶ Διονύσιος, ἔτι δὲ[8]) Ἡγήσιππος καὶ Ἐρασίστρατος καὶ Εὐθύδημος καὶ Κρίτων· πρὸς τούτοις δὲ Στέφανος, Ἀρχύτας, Ἀκέστιος, Ἀκεσίας, Διοκλῆς, Φιλ-

1) Ἀγνεῶνα L. 2) Delenda esse censet Schweigh. 3) ἀγῶνα V. 4) cod. ἀνανδρείας vulg. 5) Dindorf. αὐτῇ e cod. 6) τὴν δὲ add. cod. lacunae indicio. 7) codd. Συρακούσιοι vulg. 8) Dindorf. τε vulg.

στίων[1]). τοσούτους γὰρ οἶδα γράψαντας Ὀψαρτυτικά. καὶ κάνδαυλον δέ τινα ἔλεγον οἱ Λυδοί, οὐχ ἕνα, ἀλλὰ D τρεῖς· οὕτως ἐξήσκηντο πρὸς τὰς ἡδυπαθείας. γίνεσθαι δ' αὐτόν φησιν ὁ Ταραντῖνος Ἡγήσιππος ἐξ ἑφθοῦ κρέως καὶ κνηστοῦ ἄρτου καὶ Φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἄλεξις ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ προσδιαλεγόμενος·

Ἔτι[2]) δέ σοι
παρὰ τοῦτο κάνδαυλόν τινα παραθήσομεν.
Α. κάνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκ' οὐδ'[3]) ἀκήκοα[4])
οὐδέποτε. * * * *
Α. θαυμαστὸν ἐμὸν εὕρημα πάνυ· πολὺν δ' ἐγὼ
ἐὰν παραθῶ σοι, προσκατέδει[5]) τοὺς δακτύλους E
σαυτῷ γε χαίρων. ἔρια μὲν ποιήσομεν
* * *

Β. ἄνθρωπε, ποίει λευκὰ καὶ βλέπεις * *
Α. ἐπὰν ἀπὸ τῶν κοινῶν ταρίχους ἰχθύων,
κρεῶν, βατανίων * * * *εὐθέως*
δίπυρον παραθήσεις, ᾠὸν ἐπιτετμημένον,
πῦον, μέλιτος ὀξύβαφον., ἀποταγηνιῶ[6])
τυροῦ Κυθνίου τροφάλια χλωρὰ[7]) παρατεμὼν
βοτρύδιόν τι, χόριον[8]), ἐν ποτηρίῳ
γλυκύν· τὸ τοιοῦτον γὰρ ἀεί πως μέρος
ἐπιπαίζεται, κεφαλὴ δὲ δείπνου γίγνεται[9]). F
Β. ἄνθρωπ', ἐπίπαιζε· μόνον ἀπαλλάγηθί μου[10])
* * * * *κανδαύλους λέγων*
καὶ χόρια[11]) καὶ βατάνια πᾶσάν θ' ἡδονήν[12]).

μνημονεύει τοῦ κανδαύλου καὶ Φιλήμων[13]) ἐν Παρεισιόντι οὕτως·

Τοὺς ἐν τῇ πόλει
μάρτυρας ἔχω γάρ, ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ,
κάνδαυλον, ᾠά, θρῖον, ἐν στενῷ. τί γὰρ[14])
τούτων διάπτωμ' ἐγένετ', ἢ ἁμάρτημα τί;

1) *Φιλιστίων* L. 2) *ὅτι* Dind. e codd. Lacunas in his vss. indicavit Dind. 3) codd. *ἀλλ' οὐδ'* v. 4) Dindorf. *ἀκήκο'* v. 5) codd. nisi quod *προσκατεδεῖ*. *προσκατέδῃ* vulg. 6) e codd. vestigiis Dind. *ἀπὸ τηγάνου* v. 7) Dind. *τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου* v. 8) Schw. *χορεῖον* v. 9) Dind. *γίνεται* v. 10) Dindorf.: *ἄνθρωπ' ἐπίπαιζε μόνον* * * * * * * *ἀλλ' ἀπαλλάγηθί μου* particula *ἀλλ'* e codd. et V recepta. 11) codd. *χορεῖα* vulgo. 12) Dindorf. *πᾶσαν τὴν* vulgo. 13) p. 374. 14) *γὰρ* add. Meinek.

p. 517. καὶ Νικόστρατος ἐν Μαγείρῳ.

"Ος μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο,
θρῖον δὲ καὶ κάνδαυλον.

καὶ Μένανδρος Τροφωνίῳ·

Ἰωνικὸς πλούταξ· ὑποστάσεις ποιῶ[1]),
κάνδαυλον, ὑποβινητιῶντα[2]) βρώματα.

καὶ εἰς τοὺς πολέμους δὲ ἐξιόντες οἱ Λυδοὶ παρατάττονται μετὰ συρίγγων καὶ αὐλῶν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος[3]). καὶ Λακεδαιμόνιοι δὲ μετ' αὐλῶν ἐξορμῶσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους καθάπερ Κρῆτες μετὰ λύρας.

B Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος ὁ τὰ Περσικὰ συγγράψας ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Παρασκευαστικοῖς εἰπὼν ὡς ὁ ἐν τῇ λιβανοφόρῳ χώρᾳ βασιλεὺς αὐτόνομός τέ ἐστι καὶ οὐδενὸς ὑπήκοος, γράφει καὶ ταῦτα· „Οὗτος δ' ὑπερβάλλει τῇ τρυφῇ καὶ ῥᾳθυμίᾳ. διατρίβει τε γὰρ ἀεὶ ἐν τοῖς βασιλείοις[4]) ἐν τρυφῇ καὶ δαπάνῃ τὸν βίον διάγων καὶ πράττει οὐδὲ ἓν πρᾶγμα, οὐδὲ πολλοῖς πλησιάζει, ἀλλὰ δικαστὰς αὐτὸς ἀποδεικνύει· καὶ ἐάν τις αὐτοὺς ἡγῆται C μὴ δικαίως δεδικακέναι, ἔστι θυρὶς ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ τῶν βασιλείων καὶ αὕτη[5]) ἁλύσει δέδεται. ὁ οὖν ἡγούμενος ἀδίκως δεδικάσθαι ἐπιλαμβάνεται τῆς ἁλύσεως καὶ ἕλκει τὴν θυρίδα, καὶ ὁ βασιλεύς, ἐπειδὰν αἴσθηται, εἰσκαλεῖ καί αὐτὸς δικάζει. καὶ ἐὰν φαίνωνται οἱ δικασταὶ ἀδίκως δικάσαντες, ἀποθνήσκουσιν· ἐὰν δὲ δικαίως, ὁ κινήσας τὴν θυρίδα ἀπόλλυται." τὰ δ' ἀναλώματα λέγει τῆς ἡμέρας εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὰς περὶ αὐτὸν γυναῖκας καὶ φίλους γίνεσθαι τάλαντα πεντεκαίδεκα Βαβυλώνια.

D Παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς ἐκτόπως τρυφήσασιν ἱστορεῖ Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ, ὅτι αἱ θεράπαιναι γυμναὶ τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται. Θεόπομπος δ' ἐν τῇ μγ'[6]) τῶν ἱστοριῶν καὶ νόμον εἶναί φησι παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς κοινὰς ὑπάρχειν τὰς γυναῖκας· ταύτας δὲ ἐπιμελεῖσθαι σφόδρα τῶν σωμάτων καὶ γυμνάζεσθαι πολλάκις καὶ[7]) μετ' ἀνδρῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸς ἑαυτάς· οὐ γὰρ αἰσχρὸν εἶναι αὐταῖς φαίνεσθαι γυμναῖς. δειπνεῖν δὲ αὐτὰς οὐ παρὰ

1) Coraës. πρωῶν vulg. 2) ὑποκινητιῶντα V. 3) 1, 17. 4) Valcken. et Wesseling. βαλανείοις vulg. 5) Schweigh. αὐτῇ vulgo. 6) τεσσαρακοστῇ τρίτῃ Dindorf. 7) καὶ om. V.

οῖς ἀνδράσι τοῖς ἑαυτῶν, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν τύχωσι τῶν
αρόντων, καὶ προπίνουσιν οἷς ἂν βουληθῶσιν. εἶναι δὲ E
αὶ πιεῖν δεινὰς καὶ τὰς ὄψεις πάνυ καλάς. τρέφειν δὲ
ιὺς Τυρρηνοὺς πάντα τὰ γινόμενα παιδία, οὐκ εἰδότας
του πατρός ἐστιν ἕκαστον. ζῶσι δὲ καὶ οὗτοι τὸν αὐτὸν
ρόπον τοῖς θρεψαμένοις, πότους τὰ πολλὰ ποιούμενοι
αὶ πλησιάζοντες ταῖς γυναιξὶν ἁπάσαις. οὐδὲν δ' αἰσχρόν
ττι[1]) Τυρρηνοῖς οὐ μόνον αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ τι ποιοῦν-
ας, ἀλλ' οὐδὲ πάσχοντας φαίνεσθαι. ἐπιχώριον γὰρ
αὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς ἐστι. καὶ τοσούτου δέουσιν αἰσχρὸν
πολαμβάνειν, ὥστε καὶ λέγουσιν, ὅταν ὁ μὲν δεσπότης F
ῆς οἰκίας ἀφροδισιάζηται, ζητῇ δέ τις αὐτόν, ὅτι πάσχει
ὸ καὶ τὸ προσαγορεύσαντες αἰσχρῶς τὸ πρᾶγμα. ἐπει-
ὰν δὲ συνουσιάζωσι καθ' ἑταιρείας[2]) ἢ κατὰ συγγενείας,
οιοῦσιν οὕτως. πρῶτον μέν, ὅταν παύσωνται πίνοντες
αὶ μέλλωσι καθεύδειν, εἰσάγουσι παρ' αὐτοὺς οἱ διά-
ονοι, τῶν λύχνων ἔτι[3]) καιομένων, ὁτὲ μὲν ἑταίρας,
τὲ δὲ παῖδας πάνυ καλούς, ὁτὲ δὲ καὶ γυναῖκας· ὅταν
ὲ τούτων ἀπολαύσωσιν, αὖθις αὐτοῖς νεανίσκους ἀκμά-
οντας, οἳ πλησιάζουσιν αὐτοῖς ἐκείνοις. ἀφροδισιάζουσι
ὲ καὶ ποιοῦνται τὰς συνουσίας, ὁτὲ μὲν ὁρῶντες ἀλλή-
ους, ὡς δὲ τὰ πολλὰ καλύβας περιβάλλοντες περὶ τὰς
λίνας, αἳ πεπλεγμέναι εἰσὶν ἐκ ῥάβδων, περιβέβληται
ἄνωθεν ἱμάτια. καὶ πλησιάζουσι μὲν σφόδρα καὶ ταῖς p. 518.
υναιξί, πολὺ μέντοι γε χαίρουσι συνόντες τοῖς παισὶ
αὶ τοῖς μειρακίοις. καὶ γὰρ γίνονται παρ' αὐτοῖς πάνυ
αλοὶ τὰς ὄψεις, ἅτε τρυφερῶς διαιτώμενοι καὶ λεαινό-
ενοι τὰ σώματα. πάντες δὲ οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες
άρβαροι πιττοῦνται καὶ ξυροῦνται τὰ σώματα· καὶ παρά
ε τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργαστήρια κατεσκεύασται πολλὰ καὶ
εχνῖται τούτου τοῦ πράγματός εἰσιν, ὥσπερ παρ' ἡμῖν B
ἱ κουρεῖς. παρ' οὓς ὅταν εἰσέλθωσι, παρέχουσιν ἑαυτοὺς
άντα τρόπον, οὐδὲν[4]) αἰσχυνόμενοι τοὺς ὁρῶντας οὐδὲ
οὺς παριόντας. χρῶνται δὲ τούτῳ τῷ νόμῳ πολλοὶ καὶ
ῶν Ἑλλήνων τῶν[5]) τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, μαθόντες

1) codd. ἐστὶ vulg. 2) ἑταιρίας Dindorf. Seqq. ἢ κατὰ συγγενείας add. cod. 3) codd. ἐπικαιομένων vulg. 4) cod. οὐθὲν vulg. 5) Schw. καὶ τῶν τὴν Ἰτ. vulg.

παρὰ Σαυνιτῶν[1]) καὶ Μεσαπίων[2]). ὑπὸ δὲ τῆς τρυφῆς οἱ Τυρρηνοί, ὡς Ἄλκιμος ἱστορεῖ, πρὸς αὐλὸν καὶ μάττουσι καὶ πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσιν."

C Διαβόητοι δέ εἰσιν ἐπὶ τρυφῇ καὶ αἱ τῶν Σικελῶν τράπεζαι, οἵτινες καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς[3]) θάλατταν λέγουσιν εἶναι γλυκεῖαν χαίροντες τοῖς ἐξ αὐτῆς γινομένοις ἐδέσμασιν, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν πέμπτῳ Βίων. περὶ δὲ Συβαριτῶν τί δεῖ καὶ λέγειν; παρ' οἷς πρώτοις εἰσήχθησαν εἰς τὰ βαλανεῖα λουτροχόοι καὶ παραχύται πεπεδημένοι, τοῦ μὴ θᾶττον ἰέναι, καὶ ὅπως μὴ σπεύδοντες κατακαίωσι τοὺς λουομένους. πρῶτοι δὲ Συβαρῖται καὶ τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἐῶσιν ἐπιδημεῖν τῇ πό-
D λει, οἷον χαλκέων καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν ἀθόρυβοι ὦσιν οἱ ὕπνοι. οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν Τίμαιος, ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος ἔφη ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας αὐτὸς ῥῆγμα λαβεῖν· πρὸς ὃν ἀποκρίνασθαί τινα τῶν ἀκουσάντων, αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπονηκέναι τὴν πλευράν. ἐν Κρότωνι δὲ σκάπτοντί τινι τὴν[4]) τῶν ἀθλεύντων κόνιν ἐπιστάντες τινὲς Συβαριτῶν ἐθαύμαζον λέγοντες, εἰ τηλικαύτην ἔχοντες πόλιν οἰκέτας μὴ κέκτηνται τοὺς σκά-
E ψοντας ἑαυτοῖς τὴν παλαίστραν. ἄλλος δὲ Συβαρίτης, παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα καὶ κληθεὶς εἰς φειδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν, πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλῆχθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πυνθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἑλέσθαι ἀποθανεῖν ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα καρτερεῖν.

Ἔθος δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς παῖδας μέχρι τῆς τῶν ἐφήβων ἡλικίας ἁλουργίδας τε φορεῖν καὶ πλοκαμῖδας ἀναδεδεμένους χρυσοφορεῖν. ἐπιχωριάζειν δὲ παρ' αὐτοῖς διὰ τὴν τρυφὴν ἀνθρωπάρια μικρὰ καὶ τοὺς σκωπαίους[5]),
F ὥς φησιν ὁ Τίμων, τοὺς καλουμένους παρά τισι στιλπω-

1) codd. Σαμνιτῶν v. 2) Μεσσαπίων Dind. 3) codd. αὐτῶν v. αὐτοῖς Dindorf. 4) τὴν add. codd. 5) σκοπαίους v. Correctum ex Eustath. epitome.

νας, καὶ κυνάρια Μελιταῖα, ἅπερ αὐτοῖς καὶ ἕπεσθαι εἰς τὰ γυμνάσια. πρὸς οὓς καὶ τοὺς ὁμοίους τούτοις Μασανάσσης ὁ τῶν Μαυρουσίων βασιλεὺς ἀπεκρίνατο, ὥς φησι Πτολεμαῖος ἐν ὀγδόῳ ὑπομνημάτων, ζητοῦσι συνωνεῖσθαι πιθήκους· „Παρ' ὑμῖν, ὦ οὗτοι, αἱ γυναῖκες οὐ τίκτουσι παιδία;“ παιδίοις γὰρ ἔχαιρεν ὁ Μασανάσσης, καὶ εἶχε παρ' αὐτῷ[1]) τρεφόμενα τῶν υἱῶν, πολλοὶ δὲ p.519.
ἦσαν, τὰ τέκνα καὶ τῶν θυγατέρων ὁμοίως. καὶ πάντα ταῦτα αὐτὸς ἔτρεφε μέχρι τριῶν ἐτῶν· μεθ' ἃ ἀπέπεμπε πρὸς τοὺς γεγεννηκότας παραγινομένων ἄλλων. τὰ δὲ αὐτὰ ἔφη καὶ Εὔβουλος ὁ κωμικὸς ἐν Χάρισιν, οὕτως·

Καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον, ἱκετεύω, τρέφειν
ἄνθρωπον ἔστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχῃ βίον,
ἢ χῆνα πλατυγίζοντα[2]) καὶ κεχηνότα,
ἢ στρουθόν, ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν.

καὶ Ἀθηνόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ σπουδῆς καὶ παιδιᾶς Ἀρ- B
χύταν[3]) φησὶ τὸν Ταραντῖνον πολιτικὸν ἅμα καὶ φιλόσοφον γενόμενον πλείστους οἰκέτας ἔχοντα ἀεὶ τούτοις παρὰ τὴν δίαιταν ἀφιεμένοις εἰς τὸ συμπόσιον ἥδεσθαι. ἀλλ' οἱ Συβαρῖται ἔχαιρον τοῖς Μελιταίοις κυνιδίοις καὶ ἀνθρώποις οὐκ ἀνθρώποις.

Ἐφόρουν δ' οἱ Συβαρῖται καὶ ἱμάτια Μιλησίων ἐρίων πεποιημένα· ἀφ' ὧν δὴ καὶ αἱ φιλίαι ταῖς πόλεσιν ἐγένοντο, ὡς ὁ Τίμαιος ἱστορεῖ. ἠγάπων γὰρ τῶν μὲν ἐξ Ἰταλίας Τυρρηνούς, τῶν δ' ἔξωθεν τοὺς Ἴωνας, ὅτι τρυ- C
φῇ προσεῖχον. οἱ δ' ἱππεῖς τῶν Συβαριτῶν ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους ὄντες ἐπόμπευον ἔχοντες κροκωτοὺς ἐπὶ τοῖς θώραξι, καὶ τοῦ θέρους οἱ νεώτεροι αὐτῶν εἰς τὰ τῶν[4]) Νυμφῶν ἄντρα τῶν Λουσιάδων ἀποδημοῦντες διετέλουν μετὰ πάσης τρυφῆς. οἱ δ' εὔποροι αὐτῶν, ὁπότε εἰς ἀγρὸν παραβάλλοιεν, καίπερ ἐπὶ ζευγῶν πορευόμενοι τὴν ἡμερησίαν πορείαν ἐν τρισὶν ἡμέραις διήνυον. ἦσαν δέ τινες αὐτοῖς καὶ τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς φερουσῶν ὁδῶν κατάστεγοι. τοῖς δὲ πλείστοις αὐτῶν ὑπάρχουσιν οἰνῶνες D
ἐγγὺς τῆς θαλάσσης· εἰς οὓς δι' ὀχετῶν τῶν οἴνων ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφειμένων, τὸν μὲν ἔξω τῆς χώρας πιπράσκεσθαι, τὸν δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῖς πλοίοις διακομίζεσθαι.

1) Dindorf. αὐτῷ vulgo. 2) codd. πλαταγίζοντα vulg. 3) cod. Ἀρχύτην vulg. 4) τῶν om. V.

παρὰ Σαυνιτῶν[1]) καὶ Μεσαπίων[2]). ὑπὸ δὲ τῆς τρυφῆς
οἱ Τυρρηνοί, ὡς Ἄλκιμος ἱστορεῖ, πρὸς αὐλὸν καὶ μάτ-
τουσι καὶ πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσιν."

C Διαβόητοι δέ εἰσιν ἐπὶ τρυφῇ καὶ αἱ τῶν Σικελῶν
τράπεζαι, οἵτινες καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς[3]) θάλατταν λέ-
γουσιν εἶναι γλυκεῖαν χαίροντες τοῖς ἐξ αὐτῆς γινομένοις
ἐδέσμασιν, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν πέμπτῳ Βίων. περὶ δὲ
Συβαριτῶν τί δεῖ καὶ λέγειν; παρ' οἷς πρώτοις εἰσήχθη-
σαν εἰς τὰ βαλανεῖα λουτροχόοι καὶ παραχύται πεπεδη-
μένοι, τοῦ μὴ θᾶττον ἰέναι, καὶ ὅπως μὴ σπεύδοντες
κατακαίωσι τοὺς λουομένους. πρῶτοι δὲ Συβαρῖται καὶ
τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ ἐῶσιν ἐπιδημεῖν τῇ πό-
D λει, οἷον χαλκέων καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως
αὐτοῖς πανταχόθεν ἀθόρυβοι ὦσιν οἱ ὕπνοι. οὐκ ἐξῆν δ'
οὐδ' ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. ἱστορεῖ δὲ περὶ
αὐτῶν Τίμαιος, ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης εἰς ἀγρόν ποτε πο-
ρευόμενος ἔφη ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας αὐτὸς ῥῆγμα
λαβεῖν· πρὸς ὃν ἀποκρίνασθαί τινα τῶν ἀκουσάντων, αὐ-
τὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπονηκέναι τὴν πλευράν.
ἐν Κρότωνι δὲ σκάπτοντί τινι τὴν[4]) τῶν ἀθλούντων κό-
νιν ἐπιστάντες τινὲς Συβαριτῶν ἐθαύμαζον λέγοντες, εἰ
τηλικαύτην ἔχοντες πόλιν οἰκέτας μὴ κέκτηνται τοὺς σκά-
E ψοντας ἑαυτοῖς τὴν παλαίστραν. ἄλλος δὲ Συβαρίτης,
παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα καὶ κληθεὶς εἰς Φειδί-
τιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐ-
τῶν, πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλῆχθαι τὴν τῶν Λακε-
δαιμονίων πυνθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος
νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν
ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἑλέσθαι ἀποθανεῖν ἢ τοιοῦτον
βίον ζῶντα καρτερεῖν.

Ἔθος δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς παῖδας μέχρι τῆς τῶν
ἐφήβων ἡλικίας ἁλουργίδας τε φορεῖν καὶ πλοκαμῖδας
ἀναδεδεμένους χρυσοφορεῖν. ἐπιχωριάζειν δὲ παρ' αὐτοῖς
διὰ τὴν τρυφὴν ἀνθρωπάρια μικρὰ καὶ τοὺς σκωπαίους[5]),
F ὥς φησιν ὁ Τίμων, τοὺς καλουμένους παρά τισι στιλπ-

1) codd. *Σαμνιτῶν* v. 2) *Μεσσαπίων* Dind. 3) codd. *αὐτῶν* v. *αὐτοῖς* Dindorf. 4) *τὴν* add. codd. 5) *σκοπαίους* v. Correctum ex Eustath. epitome.

νας, καὶ κυνάρια Μελιταῖα, ἅπερ αὐτοῖς καὶ ἕπεσθαι εἰς τὰ γυμνάσια. πρὸς οὓς καὶ τοὺς ὁμοίους τούτοις Μασανάσσης ὁ τῶν Μαυρουσίων βασιλεὺς ἀπεκρίνατο, ὥς φησι Πτολεμαῖος ἐν ὀγδόῳ ὑπομνημάτων, ζητοῦσι συνωνεῖσθαι πιθήκους· „Παρ' ὑμῖν, ὦ οὗτοι, αἱ γυναῖκες οὐ τίκτουσι παιδία;" παιδίοις γὰρ ἔχαιρεν ὁ Μασανάσσης, καὶ εἶχε παρ' αὐτῷ[1]) τρεφόμενα τῶν υἱῶν, πολλοὶ δὲ p.519. ἦσαν, τὰ τέκνα καὶ τῶν θυγατέρων ὁμοίως. καὶ πάντα ταῦτα αὐτὸς ἔτρεφε μέχρι τριῶν ἐτῶν· μεθ' ἃ ἀπέπεμπε πρὸς τοὺς γεγεννηκότας παραγινομένων ἄλλων. τὰ δὲ αὐτὰ ἔφη καὶ Εὔβουλος ὁ κωμικὸς ἐν Χάρισιν, οὕτως·

> Καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον, ἱκετεύω, τρέφειν
> ἄνθρωπον ἔστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχῃ βίον,
> ἢ χῆνα πλατυγίζοντα[2]) καὶ κεχηνότα,
> ἢ στρουθόν, ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν.

καὶ Ἀθηνόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ σπουδῆς καὶ παιδιᾶς Ἀρχύταν[3]) φησὶ τὸν Ταραντῖνον πολιτικὸν ἅμα καὶ φιλόσοφον γενόμενον πλείστους οἰκέτας ἔχοντα ἀεὶ τούτοις παρὰ τὴν δίαιταν ἀφιεμένοις εἰς τὸ συμπόσιον ἥδεσθαι. ἀλλ' οἱ Συβαρῖται ἔχαιρον τοῖς Μελιταίοις κυνιδίοις καὶ ἀνθρώποις οὐκ ἀνθρώποις. B

Ἐφόρουν δ' οἱ Συβαρῖται καὶ ἱμάτια Μιλησίων ἐρίων πεποιημένα· ἀφ' ὧν δὴ καὶ αἱ φιλίαι ταῖς πόλεσιν ἐγένοντο, ὡς ὁ Τίμαιος ἱστορεῖ. ἠγάπων γὰρ τῶν μὲν ἐξ Ἰταλίας Τυρρηνούς, τῶν δ' ἔξωθεν τοὺς Ἴωνας, ὅτι τρυφῇ προσεῖχον. C οἱ δ' ἱππεῖς τῶν Συβαριτῶν ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους ὄντες ἐπόμπευον ἔχοντες κροκωτοὺς ἐπὶ τοῖς θώραξι, καὶ τοῦ θέρους οἱ νεώτεροι αὐτῶν εἰς τὰ τῶν[4]) Νυμφῶν ἄντρα τῶν Λουσιάδων ἀποδημοῦντες διετέλουν μετὰ πάσης τρυφῆς. οἱ δ' εὔποροι αὐτῶν, ὁπότε εἰς ἀγρὸν παραβάλλοιεν, καίπερ ἐπὶ ζευγῶν πορευόμενοι τὴν ἡμερησίαν πορείαν ἐν τρισὶν ἡμέραις διήνυον. ἦσαν δέ τινες αὐτοῖς καὶ τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς φερουσῶν ὁδῶν κατάστεγοι. τοῖς δὲ πλείστοις αὐτῶν ὑπάρχουσιν οἰνῶνες D ἐγγὺς τῆς θαλάσσης· εἰς οὓς δι' ὀχετῶν τῶν οἴνων ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφειμένων, τὸν μὲν ἔξω τῆς χώρας πιπράσκεσθαι, τὸν δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῖς πλοίοις διακομίζεσθαι.

1) Dindorf. αὐτῷ vulgo. 2) codd. πλαταγίζοντα vulg. 3) cod. Ἀρχύτην vulg. 4) τῶν om. V.

ποιοῦνται δὲ καὶ δημοσίᾳ πολλὰς καὶ πυκνὰς ἑστιάσεις,
καὶ τοὺς λαμπρῶς φιλοτιμηθέντας χρυσοῖς στεφάνοις τι-
μῶσι καὶ τούτους ἀνακηρύττουσιν ἐν ταῖς δημοσίαις θυ-
σίαις καὶ τοῖς ἀγῶσι προσκηρύττοντες οὐκ εὔνοιαν, ἀλλὰ
τὴν εἰς τὰ δεῖπνα χορηγίαν· ἐν οἷς στεφανοῦσθαι καὶ
E τῶν μαγείρων τοὺς ἄριστα τὰ παρατεθέντα διασκευάσαν-
τας. παρὰ Συβαρίταις δ' εὑρέθησαν καὶ πύελοι, ἐν αἷς
κατακείμενοι ἐπυριῶντο. πρῶτοι δὲ καὶ ἀμίδας ἐξεῦρον,
ἃς εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια. καταγελῶντες δὲ τῶν
ἀποδημούντων ἐκ τῶν πατρίδων αὐτοὶ ἐσεμνύνοντο ἐπὶ τῷ
γεγηρακέναι ἐπὶ ταῖς τῶν ποταμῶν γεφύραις.

Δοκεῖ δὲ μέγα[1]) τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν εἶναι ὅ τε[2])
τῆς χώρας, ἀλιμένου τῆς θαλάσσης παρηκούσης καὶ τῶν
F καρπῶν σχεδὸν ἁπάντων ὑπὸ τῶν πολιτῶν καταναλισκο-
μένων, ὅ τε τῆς πόλεως τόπος καὶ ὁ παρὰ τοῦ θεοῦ
χρησμὸς συμπαροξῦναι πάντας ἐκτρυφῆσαι καὶ ποιῆσαι
ζῆσαι ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκλελυμένως. ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ἐν
κοίλῳ κειμένη τοῦ μὲν θέρους ἕωθέν τε καὶ πρὸς ἑσπέραν
ψῦχος ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα
ἀνύποιστον· ὥστε τοὺς πλείστους αὐτῶν ὑπειληφέναι πρὸς
p. 520. ὑγίειαν[3]) διαφέρειν τοὺς ποταμούς· ὅθεν καὶ ῥηθῆναι,
ὅτι τὸν βουλόμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν
οὔτε δυόμενον οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὁρᾶν δεῖ. ἔπεμ-
ψαν δέ ποτε καὶ εἰς θεοῦ τοὺς χρησομένους, ὧν ἦν εἷς
Ἄμυρις[4]), πυνθανόμενοι μέχρι τίνος εὐδαιμονήσουσι. καὶ
ἡ Πυθία ἔφη·

Εὐδαίμων, Συβαρῖτα, πανευδαίμων σὺ μὲν[5]) αἰεὶ
ἐν θαλίῃσιν ἔσῃ τιμῶν γένος αἰὲν ἐόντων.
εἶτ' ἂν δὴ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σεβίσσῃς,
B *τηνίκα σοι πόλεμός τε καὶ ἔμφυλος[6]) στάσις ἥξει.*

τούτων ἀκούσαντες ἔδοξαν λέγειν αὐτοῖς τὸν θεόν, ὡς
οὐδέποτε παύσαιντο τρυφῶντες· οὐδέποτε γὰρ τιμήσειν
ἄνθρωπον μᾶλλον θεοῦ. ἐγένετ' οὖν αὐτοῖς τῆς τύχης ἡ
μεταβολή, ἐπεί τις τῶν οἰκετῶν τινα μαστιγῶν καὶ τοῦ-
τον καταφυγόντα εἰς τὰ ἱερὰ πάλιν ἐμαστίγου· ὡς δὲ τὸ

1) μετὰ Schw. et Dind. e codd. Quidni αἰτία? 2) cod. ὅτι ἐκ τῆς vulg. 3) cod. ὑγείαν vulg. 4) Porsonus et alii. ἰσάμυρις vulg. 5) μὲν — θαλίῃσιν add. codd. 6) Porson. ἐμφύλιος vulg.

τελευταῖον κατέδραμεν ἐπὶ τὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μνήματα
ἀφῆκεν αἰδεσθείς. ἐξανηλώθησαν δὲ φιλοτιμούμενοι πρὸς C
ἑαυτοὺς τρυφαῖς. καὶ ἡ πόλις δὲ πρὸς ἁπάσας τὰς ἄλλας
ἡμιλλᾶτο περὶ τρυφῆς. εἶτα μετ' οὐ πολὺ γινομένων αὐ-
τοῖς σημείων πολλῶν καὶ ἀπωλείας, περὶ ἧς νῦν οὐ κατ-
επείγει[1]) λέγειν, διεφθάρησαν.

Εἰς τηλικοῦτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες, ὡς καὶ
παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖ-
σθαι. τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιᾶται, ὅτε αὐτοῖς ἐπο-
λέμουν, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ διὰ τῆς Πολιτείας
αὐτῶν, ἐνέδοσαν τοῖς ἵπποις τὸ ὀρχηστικὸν μέλος. συμ- D
παρῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ.
καὶ ἅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι, οὐ μόνον ἐξωρ-
χήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ηὐτομόλησαν
πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας. τὰ ὅμοια ἱστόρησε καὶ περὶ Καρ-
διανῶν ὁ Λαμψακηνὸς Χάρων ἐν δευτέρῳ Ὥρων, γράφων
οὕτως· „Βισάλται εἰς Καρδίην[2]) ἐστρατεύσαντο καὶ ἐνίκη-
σαν. ἡγεμὼν δὲ τῶν Βισαλτέων ἦν Ὄναρις. οὗτος δὲ παῖς
ὢν ἐν τῇ Καρδίῃ ἐπράθη καί τινι Καρδιηνῷ δουλεύσας E
κορσωτεὺς ἐγένετο. Καρδιηνοῖς δὲ λόγιον ἦν, ὡς Βισάλ-
ται ἀπίξονται ἐπ' αὐτούς. καὶ πυκνὰ περὶ τούτου[3]) διελέ-
γοντο ἐν τῷ κορσωτηρίῳ ἱζάνοντες. καὶ ἀποδρὰς ἐκ τῆς
Καρδίης εἰς τὴν πατρίδα, τοὺς Βισάλτας ἔστειλεν ἐπὶ
τοὺς Καρδιηνοὺς ἀποδειχθεὶς ἡγεμὼν ὑπὸ τῶν Βισαλτέων.
οἱ δὲ Καρδιηνοὶ πάντες τοὺς ἵππους ἐδίδαξαν ἐν τοῖς συμ-
ποσίοις ὀρχεῖσθαι ὑπὸ τῶν αὐλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων
ποδῶν ἱστάμενοι τοῖς προσθίοις ὠρχοῦντο ἐξεπιστάμενοι
τὰ αὐλήματα. ταῦτα οὖν ἐπιστάμενος Ὄναρις, ἐκτήσατο F
ἐκ τῆς Καρδίης αὐλητρίδα, καὶ ἀφικομένη ἡ αὐλητρὶς εἰς
τοὺς Βισάλτας ἐδίδαξε πολλοὺς αὐλητάς· μεθ' ὧν δὴ καὶ
στρατεύεται ἐπὶ τὴν Καρδίην. καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη συνει-
στήκει, ἐκέλευσεν αὐλεῖν τὰ αὐλήματα, ὅσα οἱ ἵπποι
τῶν Καρδιηνῶν ἐξεπιστέατο. καὶ ἐπεὶ ἤκουσαν οἱ ἵπποι
τοῦ αὐλοῦ, ἔστησαν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, καὶ πρὸς
ὀρχησμὸν ἐτράποντο· τῶν δὲ Καρδιηνῶν ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ
ἵππῳ ἦν, καὶ οὕτως ἐνικήθησαν." Συβαριτῶν δέ τις εἰς p. 521.

1) Schaeferus. οὐκ ἐπ' ἐπείγει vulg. 2) Schw. Καρδίαν
v. et sic infra. 3) codd. τοῦτον vulg.

Κρότωνά ποτε διαπλεῦσαι βουληθεὶς ἐκ τῆς Συβάρεως ἰδιόστολον ἐναυλώσατο πλοῖον, ἐφ' ᾧ οὔτε ῥαντισθήσεται, οὔτε ἐμβήσεται ἕτερος, καὶ ἐφ' ᾧ τὸν ἵππον ἀναλήψεται. τοῦ δὲ οὕτως συμφρονήσαντος ἐνεβίβασέ τε τὸν ἵππον καὶ ὑποστορέσαι τῷ ζώῳ ἐκέλευσεν. ἔπειτα τινὸς τῶν προπεμπόντων ἐδεῖτο συμπλεῦσαι αὐτῷ[1]) λέγων, ὅτι προδιεστειλάμην τῷ πορθμεῖ, ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι μόλις ἄν σου ὑπήκουσα, εἰ παρὰ τὴν θάλασσαν ἔμελλες πεζεύειν, καὶ μὴ παρὰ τὴν γῆν πλεῖν.

C. 4. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστο-
B ριῶν εἰπών, ὅτι παρὰ Συρακουσίοις[2]) νόμος ἦν τὰς γυναῖκας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῷ μηδ' ἀνθινὰ φορεῖν, μηδ' ἐσθῆτας ἔχειν πορφυρᾶς ἐχούσας παρυφάς, ἐὰν μή τις αὐτῶν συγχωρῇ ἑταίρα εἶναι κοινή. καὶ ὅτι ἄλλος ἦν νόμος, τὸν ἄνδρα μὴ καλλωπίζεσθαι, μηδ' ἐσθῆτι περιέργῳ χρῆσθαι καὶ διαλλαττούσῃ, ἐὰν μὴ ὁμολογῇ μοιχεύειν ἢ κίναιδος εἶναι. καὶ τὴν ἐλευθέραν μὴ ἐκπορεύεσθαι ἡλίου δεδυκότος, ἐὰν μὴ μοιχευθησομένην. ἐκώλυεν
C δὲ καὶ ἡμέρας ἐξιέναι ἄνευ τῶν γυναικονόμων, ἀκολουθούσης αὐτῇ μιᾶς θεραπαινίδος· „Συβαρῖται, φησίν, ἐξοκείλαντες[3]) εἰς τρυφήν, ἔγραψαν νόμον, τὰς γυναῖκας εἰς τὰς ἑορτὰς καλεῖν καὶ τοὺς εἰς τὰς θυσίας καλοῦντας πρὸ ἐνιαυτοῦ τὴν παρασκευὴν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμενοι τοῦ χρόνου τῶν θ' ἱματίων καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου προάγωσιν οὕτως εἰς τὰς κλήσεις. εἰ δέ τις τῶν ὀψοποιῶν ἢ μαγείρων ἴδιον εὕροι βρῶμα καὶ περιττόν, τὴν ἐξουσίαν μὴ εἶναι χρήσασθαι τούτῳ ἕτερον πρὸ ἐνιαυτοῦ, ἀλλ' αὐτῷ τῷ εὑρόντι τὸν χρόνον τοῦτον, ὅπως ὁ πρῶτος εὑ-
D ρὼν καὶ τὴν ἐργασίαν ἔχῃ, πρὸς τὸ τοὺς ἄλλους φιλοπονοῦντας αὑτοὺς[4]) ὑπερβάλλεσθαι τοῖς τοιούτοις. ὡσαύτως δὲ μηδὲ τοὺς τὰς ἐγχέλεις πωλοῦντας τέλος ἀποτίνειν, μηδὲ τοὺς θηρεύοντας. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τοὺς τὴν πορφύραν τὴν θαλαττίαν βάπτοντας καὶ τοὺς εἰσάγοντας ἀτελεῖς ἐποίησαν."

„Πάνυ οὖν ἐξοκείλαντες εἰς ὕβριν, τὸ τελευταῖον, παρὰ Κροτωνιατῶν τριάκοντα πρεσβευτῶν ἡκόντων, ἅπαν-

1) αὐτῷ Dindorf. 2) Συρακοσίοις Dindorf. 3) Schw. ἐξωκείλαντες vulg. 4) Dindorf. αὐτοὺς vulg.

τας αὐτοὺς ἀπέκτειναν καὶ πρὸ τοῦ τείχους τὰ σώματα ἐξέρριψαν καὶ ὑπὸ θηρίων εἴασαν διαφθαρῆναι. αὕτη δ' αὐτοῖς καὶ τῶν κακῶν ἐγένετο ἀρχὴ μηνίσαντος τοῦ E
δαιμονίου. ἔδοξαν γοῦν μετ' ὀλίγας ἡμέρας πάντες αὐτῶν οἱ ἄρχοντες τὴν αὐτὴν ἰδεῖν ὄψιν ἐν τῇ αὐτῇ νυκτί. τὴν γὰρ Ἥραν ἰδόντες ἐλθοῦσαν εἰς μέσην τὴν ἀγορὰν καὶ ἐμοῦσαν χολήν. ἀνέβλυσε δὲ καὶ αἵματος πηγὴ ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς. καὶ οὐδὲ οὕτως ἔληξαν τῆς ὑπερηφανίας, ἕως πάντες ὑπὸ Κροτωνιατῶν ἀπώλοντο." Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ δικαιοσύνης φησί· „Συβαρῖται, τὴν Τήλυος[1]) τυραννίδα καταλύσαντες, τοὺς μετασχόντας τῶν πραγμάτων ἀναιροῦντες καὶ φονεύοντες ἐπὶ τῶν βωμῶν F
ἀπήντων[2]). καὶ ἐπὶ τοῖς φόνοις τούτοις ἀπεστράφη μὲν τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα, τὸ δὲ ἔδαφος ἀνῆκε πηγὴν αἵματος, ὥστε τὸν σύνεγγυς ἅπαντα τόπον κατεχάλκωσαν[3]) θυρίσι βουλόμενοι στῆσαι τὴν τοῦ αἵματος ἀναφοράν. διόπερ ἀνάστατοι ἐγένοντο καὶ διεφθάρησαν ἅπαντες, οἱ p.522.
καὶ[4]) τῶν Ὀλυμπίων τὸν πάνυ ἀγῶνα ἀμαυρῶσαι ἐθελήσαντες. καθ' ὃν γὰρ ἄγεται καιρὸν ἐπιτηρήσαντες, ἄθλων ὑπερβολῇ ὡς αὐτοὺς[5]) καλεῖν ἐπεχείρουν τοὺς ἀθλητάς."

Καὶ Κροτωνιᾶται δ', ὥς φησι Τίμαιος, μετὰ τὸ ἐξελεῖν Συβαρίτας ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν· ὥστε καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτῶν περιιέναι κατὰ τὴν πόλιν ἁλουργίδα ἠμφιεσμένον καὶ ἐστεφανωμένον χρυσῷ στεφάνῳ, ὑποδεδεμένον λευκὰς κρηπῖδας. οἱ δὲ οὐ διὰ τρυφήν φασι τοῦτο γεγονέναι, ἀλλὰ διὰ Δημοκήδη τὸν ἰατρόν· ὃς τὸ γένος ἦν B
Κροτωνιάτης, Πολυκράτει δὲ τῷ[6]) Σαμίων τυράννῳ συνὼν καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ Περσῶν ἀνήχθη ὡς βασιλέα, Ὀροίτου τὸν Πολυκράτην ἀποκτείναντος. θεραπεύσας δ' ὁ Δημοκήδης Ἄτοσσαν τὴν Δαρείου μὲν γυναῖκα, Κύρου δὲ θυγατέρα, τὸν μαστὸν ἀλγήσασαν, ᾔτησε ταύτην δωρεὰν καταπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐπανελευσόμενος· καὶ τυχὼν ἧκεν εἰς Κρότωνα. βουλομένου[7]) τε αὐτόθι καταμένειν, ἐπιλαβομένου

1) cod. Τήλιος vulg. 2) codd. ἅπαντεν codd. unde in ed. Dind. ἀπήντησαν. 3) codd. κατεχάλκευσαν vulg. 4) τὸν τῶν Ὀλ. Dind. e cod. 5) αὐτοὺς Dind. e V. 6) τῶν add. L. 7) cod. βουλόμενος vulg.

C τινὸς τῶν Περσῶν καὶ λέγοντος ὅτι βασιλέως εἴη δοῦλος,
ἐκεῖνον μὲν ἀφείλοντο οἱ Κροτωνιᾶται, ἐκδύσαντες δὲ τὴν
στολὴν τοῦ Πέρσου ἐνέδυσαν τὸν ὑπηρέτην τοῦ πρυτα-
νεύοντος. ἐξ οὗ δὴ Περσικὴν ἔχων[1]) στολὴν[2]) περιέρχε-
ται ταῖς ἑβδόμαις τοὺς βωμοὺς μετὰ τοῦ πρυτάνεως· οὐ
τρυφῆς χάριν οὐδ' ὕβρεως, ἀλλ' ἐπηρείας τῆς εἰς τοὺς
Πέρσας τοῦτο πράττοντες. ὕστερον δὲ καὶ οἱ Κροτωνιᾶται,
φησὶν ὁ Τίμαιος, ἐπεχείρησαν τὴν Ὀλυμπικὴν πανήγυριν
καταλῦσαι, τῷ αὐτῷ χρόνῳ προθέντες ἀργυρικὸν σφόδρα
D πλούσιον ἀγῶνα. οἱ δὲ Συβαρίτας τοῦτο ποιῆσαι λέγουσι.
Ταραντίνους δέ φησι Κλέαρχος ἐν τετάρτῳ βίων ἀλ-
κὴν καὶ δύναμιν κτησαμένους εἰς τοσοῦτον τρυφῆς προελ-
θεῖν, ὥστε τὸν ὅλον χρῶτα παραλεαίνεσθαι καὶ τῆς ψι-
C. 5. λώσεως ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρξαι. ἐφόρουν δέ, φησί,
καὶ παρυφὴν διαφανῆ πάντες, οἷς νῦν ὁ τῶν γυναικῶν
ἁβρύνεται βίος. δεύτερον δ' ὑπὸ τῆς τρυφῆς εἰς ὕβριν
E ποδηγηθέντες ἀνάστατον μίαν πόλιν Ἰαπύγων ἐποίησαν,
Καρβίναν ἐξ ἧς παῖδας καὶ παρθένους καὶ τὰς ἐν ἀκμῇ
γυναῖκας ἀθροίσαντες εἰς τὰ τῶν Καρβινατῶν ἱερὰ σκη-
νοποιησάμενοι γυμνὰ πᾶσι τῆς ἡμέρας τὰ σώματα παρεῖ-
χον θεωρεῖν· καὶ ὁ βουλόμενος, καθάπερ εἰς ἀτυχῆ
παρακηδῶν ἀγέλην, ἐθοινᾶτο ταῖς ἐπιθυμίαις τὴν τῶν
ἀθροισθέντων ὥραν, πάντων μὲν ὁρώντων, μάλιστα δὲ
ὧν ἥκιστα ἐκεῖνοι προσεδόκων θεῶν. οὕτω δὲ τὸ δαιμό-
νιον ἠγανάκτησεν, ὥστε Ταραντίνων τοὺς ἐν Καρβίνῃ
F παρανομήσαντας ἐκεραύνωσε πάντας. καὶ μέχρι καὶ νῦν
ἐν Τάραντι ἑκάστη τῶν οἰκιῶν, οὓς[3]) ὑπεδέξαντο τῶν εἰς
Ἰαπυγίαν ἐκπεμφθέντων, τοσαύτας ἔχει στήλας πρὸ τῶν
θυρῶν· ἐφ' αἷς καθ' ὃν ἀπώλοντο χρόνον οὔτ' οἰκτίζονται
τοὺς ἀποιχομένους, οὔτε τὰς νομίμους χέονται χοάς, ἀλλὰ
θύουσι Διὶ Καταιβάτῃ.

Ἰαπύγων τε αὖ τὸ γένος ἐκ Κρήτης ὄν, τῶν κατὰ
Γλαύκου ζήτησιν ἀφικομένων καὶ κατοικησάντων, οἱ μετὰ
p. 523. τούτους λήθην λαβόντες τῆς Κρητῶν περὶ τὸν βίον εὐ-
κοσμίας εἰς τοῦτο τρυφῆς, εἶθ' ὕστερον ὕβρεως ἦλθον,
ὥστε πρῶτοι τὸ πρόσωπον ἐντριψάμενοι καὶ προκόμια

1) ἔχων add. codd. 2) στολὴν ἠμφιεσμένος edd. 3) ὅσοις edd.

περιθετά τε λαβόντες στολὰς μὲν ἀνθινὰς φορῆσαι, τὸ δὲ ἐργάσασθαι καὶ πονεῖν αἴσχιον νομίσαι, καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτῶν καλλίονας τὰς οἰκίας ποιῆσαι τῶν ἱερῶν, τοὺς δ' ἡγεμόνας τῶν Ἰαπύγων, ἐφυβρίζοντας τὸ θεῖον πορθεῖν ἐκ τῶν ἱερῶν τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, προσει- B
πόντας μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι. διόπερ ἐξ οὐρανοῦ βαλλόμενοι πυρὶ καὶ χαλκῷ ταύτην διέδοσαν τὴν φήμην. ἐμφανῆ γὰρ ἦν μέχρι πόρρω κεχαλκευμένα τῶν ἐξ οὐρανοῦ βελῶν[1])· καὶ πάντες οἱ ἀπ' ἐκείνων μέχρι τήμερον ἐν χρῷ κεκαρμένοι καὶ πένθιμον στολὴν ἀμπεχόμενοι ζῶσι, πάντων τῶν πρὶν ὑπαρξάντων ἀγαθῶν σπανίζοντες.

Ἴβηρες δέ, καίτοι ἐν τραγικαῖς στολαῖς καὶ ποικίλαις προϊόντες καὶ χιτῶσι ποδήρεσι χρώμενοι, οὐδὲν ἐμποδίζονται τῆς πρὸς τοὺς πολέμους ῥώμης. Μασσαλιῶται δ' C
ἐθηλύνθησαν, οἱ τὸν αὐτὸν Ἴβηρσι τῆς ἐσθῆτος φοροῦντες κόσμον. ἀσχημονοῦσι γοῦν διὰ τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς μαλακίαν, διὰ τρυφὴν γυναικοπαθοῦντες. ὅθεν καὶ παροιμία παρῆλθε, Πλεύσειας[2]) εἰς Μασσαλίαν. καὶ οἱ τὴν Σῖριν δὲ κατοικοῦντες, ἣν πρῶτοι κατέσχον οἱ ἀπὸ Τροίας ἐλθόντες, ὕστερον δ' ὑπὸ Κολοφωνίων[3]), ὥς φησι Τίμαιος καὶ Ἀριστοτέλης, εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν οὐχ ἧσσον Συβαριτῶν. καὶ γὰρ ἰδίως παρ' αὐτοῖς ἐπεχωρίασε φο- D
ρεῖν ἀνθινοὺς χιτῶνας, οὓς ἐζώννυντο μίτραις πολυτελέσι· καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο[4]) ὑπὸ τῶν περιοίκων μιτροχίτωνες, ἐπεὶ Ὅμηρος τοὺς ἀζώστους ἀμιτροχίτωνας καλεῖ. καὶ Ἀρχίλοχος δ' ὁ ποιητὴς ὑπερτεθαύμακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν. περὶ γοῦν τῆς Θάσου λέγων ὡς ἥσσονός φησιν[5])·

Οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος, οὐδ' ἐφίμερος,
οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥοάς.

ὠνομάσθη δ' ἡ Σῖρις, ὡς μὲν Τίμαιός φησι καὶ Εὐριπίδης ἐν δεσμώτιδι[6]) Μελανίππῃ, ἀπὸ γυναικός τινος Σίριδος· ὡς δ' Ἀρχίλοχος, ἀπὸ ποταμοῦ. οὐκ ὀλίγον δὲ E
πρὸς τὴν τρυφὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ σύμπαντος τούτου κλίματος καὶ τὸ πλῆθος ἐγένετο τῶν ἀνθρώπων. διὸ

1) codd. βολῶν vulg. 2) codd. πλεύσαις vulg. 3) Excidit aliquid. 4) codd. τούτων vulgo. 5) Fragm. 22. 6) Schweigh. δεσμώτιδι ἢ vulg.

καὶ Μεγάλη Ἑλλὰς ἐκλήθη πᾶσα σχεδὸν ἡ κατὰ τὴν Ἰταλίαν κατοίκησις.

Μιλήσιοι δ' ἕως μὲν οὐκ ἐτρύφων, ἐνίκων Σκύθας, ὥς φησιν Ἔφορος, καὶ τάς τε ἐφ' Ἑλλησπόντῳ πόλεις ἔκτισαν καὶ τὸν Εὔξεινον πόντον κατῴκισαν[1]) πόλεσι
F λαμπραῖς, καὶ πάντες ἐπὶ τὴν Μίλητον ἔθεον. ὡς δ' ὑπήχθησαν ἡδονῇ καὶ τρυφῇ, κατερρύη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖόν φησιν Ἀριστοτέλης, καὶ παροιμία τις ἐγεννήθη ἐπ' αὐτῶν·

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν δευτέρῳ περὶ δικαιοσύνης φησίν· „Ἡ Μιλησίων πόλις περιπέπτωκεν ἀτυχίαις διὰ τρυφὴν βίου καὶ πολιτικὰς ἔχθρας· οἳ τὸ ἐπιεικὲς οὐκ
p. 524. ἀγαπῶντες ἐκ ῥιζῶν ἀνεῖλον τοὺς ἐχθρούς. στασιαζόντων γὰρ τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων καὶ τῶν δημοτῶν, οὓς ἐκεῖνοι Γέργιθας[2]) ἐκάλουν, πρῶτον μὲν κρατήσας ὁ δῆμος καὶ τοὺς πλουσίους ἐκβαλὼν καὶ συναγαγὼν τὰ τέκνα τῶν φυγόντων εἰς ἀλωνίας[3]), βοῦς συναγαγόντες συνηλοίησαν καὶ παρανομωτάτῳ θανάτῳ διέφθειραν. τοιγάρτοι πάλιν οἱ πλούσιοι κρατήσαντες ἅπαντας, ὧν κύριοι κατέστησαν, μετὰ τῶν τέκνων κατεπίττωσαν. ὧν καιομένων φασὶν ἄλλα τε πολλὰ γενέσθαι τέρατα καὶ ἐλαίαν ἱερὰν αὐτο-
B μάτην ἀναφθῆναι. διόπερ ὁ θεὸς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπήλαυνεν αὐτοὺς τοῦ μαντείου καὶ ἐπερωτώντων, διὰ τίνα αἰτίαν ἀπελαύνονται, εἶπε·

Καί μοι Γεργίθων τε φόνος μέλει ἀπτολεμίστων[4]),
πισσήρων τε μόρος καὶ δένδρεον[5]) αἰὲν[6]) ἀθαλλές.

Κλέαρχος δ' ἐν τετάρτῳ ζηλώσαντάς φησι τοὺς Μιλησίους τὴν Κολοφωνίων τρυφὴν διαδοῦναι καὶ τοῖς πλησιοχώροις· ἔπειτ' ὀνειδιζομένους λέγειν ἑαυτοῖς· „Οἴκοι τὰ Μιλήσια κἀπιχώρια καὶ μὴ ἐν[7]) τῷ μέσῳ."

C Καὶ περὶ Σκυθῶν δ' ἑξῆς ὁ Κλέαρχος τάδε ἱστορεῖ· „Μόνον δὲ νόμοις κοινοῖς πρῶτον ἔθνος ἐχρήσατο τὸ Σκυθῶν· εἶτα πάλιν ἐγένοντο πάντων ἀθλιώτατοι βροτῶν διὰ

1) κατῴκησαν V. 2) Schw. *Γεργίθας* vulgo. 3) cod. *ἀλωνίας* vulg. 4) Epitome. *ἀπτολεμίστῳ* vulg. 5) codd. *δένδρον* vulg. 6) Dindorf., *αἰεὶ ἀθ.* Schweigh., *ἀειθαλὲς* v. *αἰειθαλλὲς* Schaeferus ad Plut. t. 5 p. 224. numero parum venusto. 7) *μὴ 'ν* Dindorf.

τὴν ὕβριν. ἐτρύφησαν μὲν γὰρ ὡς οὐδένες ἕτεροι, τῶν πάντων εὐροίας[1]) καὶ πλούτου καὶ τῆς λοιπῆς αὐτοὺς χορηγίας κατασχούσης. τοῦτο δὲ[2]) δῆλον ἐκ τῆς ἔτι καὶ νῦν ὑπολειπούσης περὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ἐσθῆτός τε καὶ διαίτης. τρυφήσαντες δὲ καὶ μάλιστα δὴ καὶ πρῶτοι πάν- D
των τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ τρυφᾶν ὁρμήσαντες εἰς τοῦτο προῆλθον ὕβρεως, ὥστε πάντων τῶν ἀνθρώπων, εἰς οὓς ἀφίκοιντο, ἠκρωτηρίαζον τὰς ῥῖνας· ἀφ' ὧν οἱ ἀπόγονοι μεταστάντες ἔτι καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ πάθους ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τὰς Θρᾳκῶν τῶν πρὸς ἑσπέραν καὶ ἄρκτον[3]) περιοίκων γυναῖκας ἐποίκιλλον τὰ σώματα περόναις γραφὴν ἐνεῖσαι. ὅθεν πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον αἱ ὑβρισθεῖσαι τῶν Θρᾳκῶν γυναῖκες ἰδίως ἐξηλείψαντο τὴν συμφορὰν προσαναγραψάμεναι τὰ λοιπὰ E
τοῦ χρωτός, ἵν' ὁ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς αἰσχύνης ἐπ' αὐταῖς χαρακτὴρ οἷς ποικιλίαν καταριθμηθεὶς κόσμου προσηγορίᾳ τοὔνειδος ἐξαλείψῃ. πάντων δὲ οὕτως ὑπερηφάνως προέστησαν, ὥστε οὐδένων ἄδακρυς ἡ τῆς δουλείας ὑπουργία γιγνομένη διήγγειλεν εἰς τοὺς ἐπιγιγνομένους τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν, οἵα τις ἦν. διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν αὐτοὺς συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τόν τε τῶν βίων ὄλβον καὶ τὰς κόμας περιεσπάσθησαν παν- F
τὸς ἔθνους, οἱ ἔξω τὴν ἐφ' ὕβρει κουρὰν ἀπεσκυθίσθαι[4]) προσηγόρευσαν.

Τοὺς δὲ σύμπαντας Ἴωνας ἐπισκώπτων Καλλίας ἢ Διοκλῆς, ἐν Κύκλωψί φησι·

> Τί γὰρ ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία εἴφ' ὅ τι πράσσει.

καὶ Ἀβυδηνοί — Μιλησίων δ' εἰσὶν ἄποικοι —[5]) ἀνειμένοι τὴν δίαιτάν εἰσι καὶ κατεαγότες, ὡς παρίστησιν Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις·

> Χαίρω διαπόντιον
> στράτευμά τι πραττομένων,
> τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς
> ἔχειν ἀπὸ σώματος,
> κόμῃ τε νεανικῇ p.525.

1) Schweigh. εὐῤῥοίας vulg. 2) δὲ add. cod. 3) Wyttenbach. τῶν περιοίκων v. et Dindorf. 4) cod. ἀποσκυθίσαι vulg. 5) καὶ ἀνειμ. add.

σφρίγει[1]) τε βραχιόνων.
Β. ᾔσθου τὸν[2]) Ἀβύδοθ'[3]) ὡς
ἀνὴρ γεγένηται;

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι παρακωμῳδῶν πολλοὺς τῶν Ἰώνων·

Ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐπίσημοι ξένοι,
ἐπηκολούθουν, κἠντιβόλουν προσκείμενοι,
ὅπως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίον,
ἕτερος δ' ὅπως ἐς Κλαζομενάς, ἕτερος δ' ὅπως
εἰς[4]) Ἔφεσον, οἱ δ' εἰς Ἄβυδον. ἦν δὲ πάνθ' ὁδῷ
B ἐκεῖνα[5]).

περὶ δὲ τῶν Ἀβυδηνῶν Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου λοιδορίας γράφει οὕτως· „Ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθης ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ αὑτοῦ[6]) χρήματα, ᾤχου ἀποπλέων εἰς Ἄβυδον, οὔτε χρέος ἴδιον σαυτοῦ πραξόμενος οὐδέν, οὔτε προξενίας οὐδεμιᾶς ἕνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαυτοῦ παρανομίᾳ καὶ ἀκολασίᾳ τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους μαθησόμενος παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ βίῳ σαυτοῦ ἔχοις[7]) χρῆσθαι αὐτοῖς.“

C Ἀπώλοντο δὲ[8]) καὶ Μάγνητες οἱ πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ διὰ τὸ πλέον ἀνεθῆναι, ὥς φησι Καλλῖνος ἐν τοῖς ἐλεγείοις, καὶ Ἀρχίλοχος. ἑάλωσαν γὰρ ὑπὸ Ἐφεσίων. καὶ περὶ αὐτῶν δὲ τῶν Ἐφεσίων Δημόκριτος Ἐφέσιος ἐν τῷ προτέρῳ περὶ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ ναοῦ, διηγούμενος περὶ τῆς χλιδῆς αὐτῶν καὶ ὧν ἐφόρουν βαπτῶν ἱματίων γράφει καὶ τάδε· „Τὰ δὲ τῶν Ἰώνων ἰοβαφῆ καὶ πορφυρᾶ καὶ κρόκινα ῥόμβοις ὑφαντά· αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειD λημμέναι ζῴοις. καὶ σαράπεις μήλινοι καὶ πορφυροῖ καὶ λευκοί, οἱ δὲ ἁλουργεῖς. καὶ καλασίρεις Κορινθιουργεῖς· εἰσὶ δὲ αἱ μὲν πορφυραῖ τούτων, αἱ δὲ ἰοβαφεῖς, αἱ δὲ ὑακίνθιναι[9]) λάβοι δ' ἄν τις καὶ φλογίνας καὶ θαλασσοειδεῖς. ὑπάρχουσι δὲ καὶ Περσικαὶ καλασίρεις, αἵπερ εἰσὶ κάλλισται πασῶν. ἴδοι δ' ἄν τις, φησί, καὶ τὰς καλουμένας ἀκταίας, ὅπερ ἐστὶ καὶ πολυτελέστατον ἐν τοῖς Περσικοῖς περιβλήμασιν. ἔστι δὲ τοῦτο σπαθητὸν

1) Villebrun. φρίγει vulg. 2) τὴν L. 3) e coniectura Dindorfii. Ἄβυδον vulg. 4) Dindorfius bis ἐς. 5) Toup. δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁδῷ vulg. 6) legebatur σαυτοῦ. αὐτοῦ duo codd. 7) codd. ἔχῃς vulg. 8) codd. δὴ vulg. 9) Cas. ὑάκινθοι vulg.

ἰσχύος καὶ κουφότητος χάριν· καταπέπλασται δὲ χρυσοῖς
κέγχροις· οἱ δὲ κέγχροι νήματι πορφυρῷ πάντες εἰς τὴν E
εἴσω μοῖραν ἅμματ' ἔχουσιν ἀνὰ μέσον." τούτοις πᾶσι
χρῆσθαί φησι τοὺς Ἐφεσίους ἐπιδόντας εἰς τρυφήν.

Περὶ δὲ τῆς Σαμίων τρυφῆς Δοῦρις ἱστορῶν παρα-
τίθεται Ἀσίου ποιήματα, ὅτι ἐφόρουν χλιδῶνας περὶ τοῖς
βραχίοσι καὶ τὴν ἑορτὴν ἄγοντες τῶν Ἡραίων ἐβάδιζον
κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ μετάφρενον καὶ τοὺς
ὤμους. τὸ δὲ νόμιμον τοῦτο μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροι-
μίας τῆσδε, Βαδίζειν Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον. ἔστι δὲ τὰ
τοῦ Ἀσίου ἔπη οὕτως ἔχοντα·

Οἱ δ' αὔτως φοίτεσκον, ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο C. 6.
εἰς Ἥρας τέμενος, πεπυκασμένοι εἵμασι καλοῖς, F
χιονέοισι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον,
χρύσειαι δὲ κόρυμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὥς·
χαῖται δ' ἠωρεῦντ'[1]) ἀνέμῳ χρυσέοις ἐπὶ δεσμοῖς·
δαιδάλεοι δὲ χλιδῶνες ἄρ' ἀμφὶ βραχίοσιν ἦσαν
[2]) * * * * * *τες ὑπασπίδιον πολεμιστήν.*

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς Σαμίους
φησὶ καθ' ὑπερβολὴν τρυφήσαντας, διὰ τὴν πρὸς ἀλ- p. 526.
λήλους μικρολογίαν, ὥσπερ[3]) Συβαρίτας, τὴν πόλιν ἀπο-
λέσαι.

Κολοφώνιοι δ', ὥς φησι Φύλαρχος, τὴν ἀρχὴν ὄντες
σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς ἐπεὶ εἰς[4]) τρυφὴν ἐξώκειλαν,
πρὸς Λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι, προήεσαν
διησκημένοι τὰς κόμας χρυσῷ κόσμῳ, ὡς καὶ Ξενοφάνης
φησίν·

Ἀφροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ[5]) στυγερῆς, B
ἤεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
οὐ μείους ἤπερ χίλιοι εἰς ἔπιπαν·
αὐχαλέοι[6]) χαίτῃσιν ἀγαλλόμεν' εὐπρεπέεσσιν,
ἀσκητοῖς ὀδμὴν[7]) χρίμασι δευόμενοι.

οὕτω δ' ἐξελύθησαν διὰ τὴν ἄκαιρον μέθην, ὥστε τινὲς
αὐτῶν οὔτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον οὔτε δυόμενον ἑωράκα-
σιν[8]). νόμον τε ἔθεντο, ὃς ἔτι καὶ[9]) ἐφ' ἡμῶν ἦν, τὰς

1) Casaub. *δωρευτανέμῳ* vulg. 2) *ἀμφιβραχίοσι νήσαντες* vulgo. Lacunam indicavit Dindorf. 3) codd. *ὥστε* vulgo. 4) codd. *ἐς* vulg. 5) e vestigiis codd. *ἦσαν ἐπὶ στυγερῆς* v. 6) *αὐχμαλέοι* vulgo. 7) *ὀδμῇ* edd. 8) *ἑωράκ.* Dindorf. 9) codd. *ἔτι τε* vulg.

αὐλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίας καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν
C ἀκροαμάτων τὰ μισθώματα λαμβάνειν ἀπὸ πρωὶ μέχρι μέσου[1]) ἡμέρας καὶ μέχρι λύχνων ἀφῶν· ἀπὸ δὲ τούτου τὴν λοιπὴν νύκτα ἦσαν πρὸς τῷ μεθύειν. Θεόπομπος δ' ἐν πεντεκαιδεκάτῳ[2]) ἱστοριῶν χιλίους φησὶν ἄνδρας αὐτῶν ἁλουργεῖς φοροῦντας στολὰς ἀστυπολεῖν· ὅθεν καὶ βασιλεῦσι σπάνιον τότ' ἦν καὶ περισπούδαστον. ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη. τοιγαροῦν, διὰ τὴν τοιαύτην ἀγωγὴν ἐν τυραννίδι καὶ στάσεσι γενόμενοι, αὐτῇ πατρίδι διεφθάρησαν. ταῦτα[3]) εἴρηκε περὶ αὐτῶν
D καὶ Διογένης ὁ Βαβυλώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νόμων. κοινῶς δὲ περὶ πάντων τῶν Ἰώνων τρυφῆς Ἀντιφάνης ἐν Δωδώνῃ τάδε λέγει·

> Πόθεν οἰκήτωρ εἶ; τίς[4]) Ἰώνων
> τρυφεραμπεχόνων ἁβρὸς ἡδυπαθὴς
> ὄχλος ὥρμηται;

Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς καὶ δὴ καὶ τοὺς Ἴωνάς φησι διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τρυφῆς * * *[5]) ἔτι καὶ νῦν ἡ χρυσῆ παροιμία διαμεμένηκε.

Καὶ τῶν παρωκεανιτῶν δέ τινάς φησι Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ Φιλιππικῶν ἁβροδιαίτους γενέσθαι. περὶ δὲ Βυζαν-
E τίων καὶ Χαλκηδονίων[6]) ὁ αὐτός φησι Θεόπομπος τάδε· „Ἦσαν δὲ οἱ Βυζάντιοι, καὶ διὰ τὸ δημοκρατεῖσθαι πολὺν ἤδη χρόνον καὶ τὴν πόλιν ἐπ' ἐμπορίου κειμένην ἔχειν καὶ τὸν δῆμον ἅπαντα περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν λιμένα διατρίβειν, ἀκόλαστοι καὶ συνουσιάζειν καὶ πίνειν εἰθισμένοι ἐπὶ τῶν καπηλείων[7]). Καλχηδόνιοι[8]) δὲ πρὶν μὲν μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς πολιτείας, ἅπαντες ἐν ἐπιτηδεύμασι
F καὶ βίῳ βελτίονι διετέλουν ὄντες. ἐπεὶ δὲ τῆς δημοκρατίας τῶν Βυζαντίων ἐγεύσαντο, διεφθάρησαν εἰς τρυφὴν καὶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον ἐκ σωφρονεστάτων καὶ μετριωτάτων φιλοπόται καὶ πολυτελεῖς γενόμενοι.“ κἀν τῇ πρώτῃ δὲ πρὸς ταῖς εἴκοσι τῶν Φιλιππικῶν τὸ τῶν Ὀμβρίκων φησὶν ἔθνος, ἔστι δὲ περὶ[9]) τὸν Ἀδρίαν, ἐπιεικῶς εἶναι ἁβροδίαι-

1) cod. μέσης vulg. 2) πεντεκαιδεκάτῃ Schw. et Dind. 3) ταῦτα V. 4) cod. ἢ τίς vulg. 5) lacunam indicavit Casaub. 6) Καλχηδονίων Dindorf. 7) codd. καπηλίων v. 8) codd. Χαλκηδόνιοι vulg. 9) codd. πρὸς vulg.

τον, παραπλησίως τε βιοτεύειν τοῖς Λυδοῖς, χώραν τε p. 527
ἔχειν ἀγαθήν, ὅθεν προελθεῖν εἰς εὐδαιμονίαν.

Περὶ δὲ Θετταλῶν λέγων ἐν τῇ τετάρτῃ φησὶν ὅτι ζῶσιν οἱ μὲν σὺν ταῖς ὀρχηστρίσι καὶ ταῖς αὐλητρίσι[1]) διατρίβοντες, οἱ δ' ἐν κύβοις καὶ πότοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀκολασίαις διημερεύοντες, καὶ μᾶλλον σπουδάζουσιν, ὅπως ὄψων παντοδαπῶν τὰς τραπέζας παραθήσονται πλήρεις, ἢ τὸν αὑτῶν βίον ὅπως παρασχήσονται κεκοσμημένον. Φαρσάλιοι δὲ πάντων, φησίν, ἀνθρώπων εἰσὶν ἀργότατοι καὶ πολυτελέστατοι." ὡμολόγηνται δ' οἱ Θετταλοί, ὡς καὶ Κριτίας φησί, πάντων Ἑλλήνων πολυτελέστατοι γεγενῆσθαι περὶ τὴν δίαιταν καὶ τὴν ἐσθῆτα· ὅπερ αὐτοῖς B
αἴτιον ἐγένετο κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν τοὺς Πέρσας ζηλώσαντας τὴν τούτων τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν. περὶ δὲ Αἰτωλῶν Πολύβιος μὲν ἐν τρισκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν φησιν, ὡς διὰ τὴν τῶν πολέμων συνέχειαν καὶ τὴν τῶν βίων πολυτέλειαν κατάχρεοι ἐγένοντο. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν δωδεκάτῃ ἱστοριῶν „Αἰτωλοί, φησί, τοσούτῳ τῶν λοιπῶν ἑτοιμότερον ἔχουσι πρὸς θάνατον, ὅσῳπερ καὶ ζῆν πολυ- C
τελῶς καὶ ἐκτενέστερον ζητοῦσι τῶν ἄλλων."

Διαβόητοι δ' εἰσὶ περὶ τρυφὴν Σικελιῶταί τε καὶ Συρακόσιοι[2]), ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Δαιταλεῦσιν·

Ἀλλ' οὐ γὰρ ἔμαθε ταῦτ'[3]) ἐμοῦ πέμποντος, ἀλλὰ μᾶλλον
πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν κακῶς, Συρακοσίων[4]) τράπεζαν,
Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας καὶ Χῖον ἐκ Λακαινᾶν[5]).

Πλάτων δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς[6]) φησι· „Ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σικελίαν ἦλθον, ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δέ με ὁ ταύτῃ βίος οὐδαμῇ D
οὐδαμῶς ἤρεσε, δίς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον[7]) ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτων[8]) ἐπιτηδεύματα συνέπεται τῷ βίῳ. ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν οὔτ' ἂν φρόνιμος οὐδείς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδεύων δύναιτο, σώφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλῆσαι[9]) ποτὲ γενέσθαι." κἀν τρίτῳ δὲ

1) *καὶ τ. αὐλητρ.* add. codd. 2) cod. *Συρακούσιοι* vulg. 3) Elmsleius. *ἐμάθετε ταῦτ'* vulg. 4) cod. *Συρακουσίων* v. 5) p. 484. F.: *ἐκλ..... καιναν* L. *ἐκ λάκαιναν* V. 6) p. 326 B. 7) *ἐκπιμπλάμενον* V. 8) codd. *τούτῳ* v. 9) Dind. e Platonis codd. *μελῆσαι* V et codd. *μελήσαι* L.

Πολιτείας[1]) γράφει οὕτως· „Συρακοσίαν δέ, ὦ φίλε, τράB πεζαν καὶ Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψου, ὡς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς· ψέγεις δὲ καὶ Κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι μέλλουσιν εὖ σώματος ἕξειν, καὶ Ἀττικῶν πεμμάτων τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας."

Ποσειδώνιος δ' ἐν ἑκκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν περὶ τῶν κατὰ τὴν Συρίαν πόλεων λέγων ὡς ἐτρύφων γράφει καὶ ταῦτα· „Τῶν γοῦν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνθρώπων διὰ τὴν εὐβοσίαν τῆς χώρας ἀπὸ τῆς περὶ τὰ ἀναγκαῖα κακοπαθείας συνόδους νεμόντων πλείονας, ἐν αἷς εὐωχοῦντο συνεχῶς τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς βαλανείοις χρώμενοι ἀλειF φόμενοι δ' ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις· τοῖς δὲ γραμματείοις[2]) (οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰ κοινὰ τῶν συνδείπνων) ὡς ἐν οἰκητηρίοις διαιτώμενοι καὶ τὸ πλεῖον[3]) τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν αὐτοῖς οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥστε καὶ προσαποφέρειν πολλὰ καὶ καταυλουμένους πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψόφον, ὥστε τὰς πόλεις ὅλας τοιούτοις κελάδοις συνηχεῖσθαι." Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ πέμπτῃ τῶν Εὐρωπιακῶν[4]) „Ἀρυκανδεῖς[5]), φησί, Λυκίας p. 528. ὅμοροι ὄντες Λιμυρεῦσι[6]) διὰ τὴν περὶ τὸν βίον ἀσωτίαν καὶ πολυτέλειαν κατάχρεοι γενόμενοι καὶ διὰ τὴν ἀργίαν καὶ φιληδονίαν ἀδυνατοῦντες ἀποδοῦναι τὰ δάνεια προσέκλιναν ταῖς Μιθριδάτου ἐλπίσιν, ἆθλον ἕξειν νομίσαντες χρεῶν ἀποκοπάς." ἐν δὲ τῇ τριακοστῇ πρώτῃ Ζακυνθίους φησὶν ἀπείρους εἶναι πολέμου[7]) διὰ τὸ ἐν εὐπορίᾳ καὶ πλούτῳ τρυφῶντας ἐθίζεσθαι.

Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ[8])· „Καπυησίους τοὺς ἐν Καμπανίᾳ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς γῆς πλοῦτον περιβαλομέB νους[9]) ἐξοκεῖλαι εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν, ὑπερβαλλομένους τὴν περὶ Κρότωνα καὶ Σύβαριν παραδεδομένην φήμην. οὐ δυνάμενοι οὖν, φησί, φέρειν τὴν παροῦσαν εὐδαιμονίαν ἐκάλουν τὸν Ἀννίβαν· διόπερ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνήκεστα δεινὰ ἔπαθον. Πετηλῖνοι[10]) δὲ τηρήσαντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους πίστιν εἰς τοσοῦτον καρτερίας ἦλθον πο-

1) pag. 404 D. 2) e pag. 210 E. γραμματίοις vulgo. 3) πλεῖστον L. 4) cod. et Schweigh. artic. om. L. τῶν ἱστοριῶν V. 5) cod. Ἀρυκάνδειοι v. 6) om. V. 7) codd. πολέμων vulg. 8) vol. 2. p. 583. 9) Schweigh. περιβαλλομένου vulg. 10) codd. Πετελῖνοι vulg.

λιορκούμενοι ὑπ' Ἀννίβα, ὥστε, μετὰ τὸ πάντα μὲν τὰ κατὰ τὴν πόλιν δέρματα καταφαγεῖν ἁπάντων δὲ τῶν C κατὰ τὴν πόλιν δένδρων τοὺς φλοιοὺς καὶ τοὺς ἁπαλοὺς[1]) πτόρθους ἀναλῶσαι, καὶ ἕνδεκα μῆνας ὑπομείναντες τὴν πολιορκίαν, οὐδενὸς βοηθοῦντος οὐδὲ[2]) συνευδοκοῦντος Ῥωμαίων, παρέδοσαν ἑαυτούς."

Τοὺς δὲ Κουρῆτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἑνδεκάτης τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλον ἱστορεῖν διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας·

Χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένοις ἁβραῖς·
ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν.

Ἀγάθων δ' ἐν τῷ Θυέστῃ τοὺς τὴν Πρώνακτος[3]) θυγατέρα μνηστεύοντας τοῖς τε λοιποῖς πᾶσιν ἐξησκημένους ἐλθεῖν καὶ κομῶντας τὰς κεφαλάς, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχον τοῦ γάμου, D

Κόμας ἐκειράμεσθα[4]), φησί, μάρτυρας τρυφῆς
ἤ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί.
ἐπώνυμον γοῦν εὐθὺς ἔσχομεν κλέος,
Κουρῆτες εἶναι, κουρίμου χάριν τριχός.

καὶ Κυμαῖοι δὲ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ, ὥς φησιν Ὑπέροχος ἢ ὁ ποιήσας τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα Κυμαϊκά, διετέλεσαν χρυσοφοροῦντες καὶ ἀνθιναῖς ἐσθῆσι χρώμενοι καὶ μετὰ E γυναικῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξιόντες ἐπὶ ζευγῶν ὀχούμενοι. περὶ μὲν οὖν τῶν[5]) ἐθνῶν καὶ πόλεων τρυφῆς τοσαῦτα μνημονεύω.

Περὶ δὲ τῶν κατ' ἄνδρα τάδε ἤκουσα. Κτησίας ἐν τρίτῃ Περσικῶν καὶ πάντας μέν φησι τοὺς βασιλεύσαντας τῆς Ἀσίας περὶ τρυφὴν σπουδάσαι, μάλιστα δὲ Νινύαν τὸν Νίνου καὶ Σεμιράμιδος υἱόν. καὶ οὗτος[6]) οὖν C. 7. ἔνδον μένων καὶ τρυφῶν ὑπ' οὐδενὸς ἑωρᾶτο, εἰ μὴ ὑπὸ F. τῶν εὐνούχων καὶ τῶν ἰδίων γυναικῶν. τοιοῦτος δ' ἦν καὶ Σαρδανάπαλλος[7]), ὃν οἱ μὲν Ἀνακυνδαράξεω λέγουσιν υἱόν, οἱ δὲ Ἀναβαξάρου. ὅτι δὴ οὖν Ἀρβάκης, εἷς τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατηγῶν, Μῆδος γένος, διεπράξατο διά τινος τῶν εὐνούχων Σπαραμείζου[8]) θεάσασθαι Σαρδανά-

1) ἁπλοῦς V et codd. 2) τοὺς συνευδ. V. 3) Πρόνακτος V. 4) cod. ἐκειράμεθα vulg. 5) articulum om. Schweigh. et Dind. duorum codd. auctoritate. τῆς ἐθνῶν καὶ π. τρ.? 6) οὕτως L. 7) cod. Σαρδανάπαλος v. et infra. 8) cod. Παραμ. vulg.

παλλον καὶ μόλις αὐτῷ[1]) ἐπετράπη ἐκείνου ἐθελήσαντος,
ὡς[2]) εἰσελθὼν εἶδεν αὐτὸν ὁ Μῆδος ἐψιμυθιωμένον[3]) καὶ
κεκοσμημένον γυναικιστὶ καὶ μετὰ τῶν παλλακίδων ξαί-
p. 529 νοντα πορφύραν, ἀναβάδην τε μετ' αὐτῶν καθήμενον[4]),
γυναικείαν δὲ στολὴν ἔχοντα, καὶ κατεξυρημένον τὸν πώ-
γωνα, καὶ κατακεκισσηρισμένον· ἦν δὲ καὶ γάλακτος λευ-
κότερος καὶ ὑπεγέγραπτο τοὺς ὀφθαλμούς· ἐπεὶ δὲ καὶ
προσεῖδε τὸν Ἀρβάκην, τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν[5]) τοῖς
ὀφθαλμοῖς· οἱ μὲν πολλοί, ὧν ἐστι καὶ Δοῦρις, ἱστοροῦ-
σιν ὑπὸ τούτου ἀγανακτήσαντος, εἰ τοιοῦτος αὐτῶν βασι-
λεύει, συγκεντηθέντα ἀποθανεῖν. Κτησίας δὲ λέγει εἰς
B πόλεμον αὐτὸν καταστῆναι καὶ ἀθροίσαντα πολλὴν στρα-
τιὰν καὶ καταλυθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρβάκου, τελευτῆσαι
ἑαυτὸν ἐμπρήσαντα ἐν τοῖς βασιλείοις, πυρὰν νήσαντα
ὕψος τεσσάρων πλέθρων, ἐφ' ἧς ἐπέθηκε χρυσᾶς κλίνας
ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ ἴσας τραπέζας καὶ ταύτας
χρυσᾶς. ἐποίησε δὲ ἐν τῇ πυρᾷ καὶ οἴκημα ἑκατόμπεδον[6])
ἐκ ξύλων κἀνταῦθα κλίνας ὑπεστόρεσε καὶ κατεκλίθη
ἐνταῦθα αὐτός τε μετὰ καὶ[7]) τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ αἱ
παλλακίδες ἐν ταῖς ἄλλαις κλίναις· τοὺς γὰρ τρεῖς υἱοὺς
C καὶ δύο θυγατέρας ὁρῶν τὰ πράγματα κακούμενα προε-
πεπόμφει εἰς Νίνον πρὸς τὸν ἐκεῖ βασιλέα, δοὺς αὐτοῖς
τρισχίλια χρυσίου τάλαντα. ἐπεστέγασε δὲ τὸ οἴκημα
δοκοῖς μεγάλαις τε καὶ παχείαις· ἔπειτα ἐν κύκλῳ περιέ-
θηκε πολλὰ ξύλα καὶ παχέα, ὥστε μὴ εἶναι ἔξοδον.
ἐνταῦθα ἐπέθηκε[8]) μὲν χρυσίου μυριάδας χιλίας, ἀργυ-
ρίου δὲ μυρίας μυριάδας ταλάντων καὶ ἱμάτια καὶ πορ-
φύρας καὶ στολὰς παντοδαπάς. ἔπειτα ὑφάψαι ἐκέλευσε
τὴν πυρὰν καὶ ἐκαίετο πεντεκαίδεκα ἡμέραις. οἱ δὲ ἐθαύ-
μαζον ὁρῶντες τὸν καπνὸν καὶ ἐδόκουν αὐτὸν θυσίας ἐπι-
D τελεῖν· ταῦτα δὲ μόνοι ᾔδεσαν οἱ εὐνοῦχοι. ὁ μὲν οὖν
Σαρδανάπαλλος ἐκτόπως ἡδυπαθήσας ὡς ἐνῆν γενναίως
ἐτελεύτησε.

1) αὐτὸ edd. 2) ὡς οὖν εἰσ. edd. 3) ἐψιμμυθ. edd. 4) καθήμενον τὰς ὀφρῦς v. τὰς ὀφρῦς om. cod. et eiecit Dindorf. 5) Clem. Alex. ἐπαναλαβὼν vulgo. 6) codd. ἑκατόνπεδον vulg. 7) καὶ add. codd. 8) codd. περιέθηκε vulgo.

Κλέαρχος δὲ περὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως διηγούμενος
ὅτι τοῖς αὐτῷ πορίσασιν ἡδύ τι βρῶμα ἆθλα ἐτίθει νοῦν
οὐκ ἔχων· τοῦτο γάρ ἐστιν ὁ λεγόμενος οἶμαι Διὸς ἅμα
καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος· ὅθεν ὁ πάντων εὐδαιμονέστατος
Σαρδανάπαλλος, παρ' ὅλον τὸν βίον τιμήσας τὰς ἀπο-
λαύσεις, καὶ τελευτήσας δείκνυσιν ἐν τῷ τοῦ μνήματος
τύπῳ τοῖς δακτύλοις οἷου καταγέλωτός ἐστιν ἄξια τὰ τῶν
ἀνθρώπων πράγματα, οὐκ ἄξια ὄντα ψόφου δακτύλων, E
ὃν πεποίηται * * * *[1]) ποιούμενος δὶς ἐν χορῷ, ἢ περὶ
τὰ λοιπὰ σπουδή. φαίνεται οὖν ἄπρακτος γενόμενος Σαρ-
δανάπαλλος. καὶ γὰρ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ τῷ μνήματι·
„Σαρδανάπαλλος Ἀνακυνδαράξεω Ἀγχιάλην ἔδειμε καὶ
Ταρσὸν μιῇ ἡμέρῃ, ἀλλὰ νῦν τέθνηκεν.“ Ἀμύντας δ' ἐν
τρίτῳ Σταθμῶν ἐν τῇ Νίνῳ φησὶν εἶναι χῶμα ὑψηλόν,
ὅπερ κατασκάψαι Κῦρον ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἀναχωννύντα[2])
τῇ πόλει. λέγεσθαι δὲ τὸ χῶμα τοῦτ' εἶναι Σαρδαναπάλ- F
λου τοῦ βασιλεύσαντος Νίνου, ἐφ' οὗ καὶ ἐπιγεγράφθαι
ἐν στήλῃ λιθίνῃ Χαλδαϊκοῖς γράμμασιν, ὃ μετενεγκεῖν
Χοιρίλον ἔμμετρον ποιήσαντα. εἶναι δὲ τοῦτο· „Ἐγὼ δὲ
ἐβασίλευσα, καὶ ἄχρι ἑώρων τοῦ ἡλίου φῶς, ἔπιον, ἔφα-
γον, ἠφροδισίασα, εἰδὼς τόν τε χρόνον ὄντα βραχύν, ὃν
ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ τοῦτον πολλὰς ἔχοντα μεταβο- p. 530.
λὰς καὶ κακοπαθείας, καὶ ὧν ἂν καταλίπω ἀγαθῶν,
ἄλλοι ἕξουσι τὰς ἀπολαύσεις. διὸ κἀγὼ ἡμέραν οὐδεμίαν
παρέλιπον τοῦτο ποιῶν.“ Κλείταρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ
τῶν περὶ Ἀλέξανδρόν γήρᾳ τελευτῆσαί φησι Σαρδανά-
παλλον μετὰ τὴν ἀπόπτωσιν τῆς Σύρων ἀρχῆς. Ἀριστό-
βουλος δ' „Ἐν Ἀγχιάλῃ, ἣν ἐδείματο, φησί, Σαρδανά- B
παλλος, Ἀλέξανδρος ἀναβαίνων εἰς Πέρσας κατεστρατο-
πεδεύσατο. καὶ ἦν οὐ πόρρω τὸ τοῦ Σαρδαναπάλλου μνη-
μεῖον, ἐφ' οὗ ἑστάναι τύπον λίθινον, συμβεβληκότα τῆς
δεξιᾶς χειρὸς τοὺς δακτύλους, ὡς ἂν ἐπικροτοῦντα. ἐπι-
γεγράφθαι δὲ αὐτῷ Ἀσσυρίοις γράμμασι· „Σαρδανάπαλ-
λος, Ἀνακυνδαράξου[3]) παῖς, Ἀγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔδει-
μεν ἡμέρῃ μιῇ. ἔσθιε, πῖνε, παῖζε· ὡς τἆλλα τούτου C
οὐκ ἄξια.“ τοῦ ἀποκροτήματος ἔοικε λέγειν.

1) lacunam a Cas. iam animadversam indicavit Dind.
2) ἀντιχωννύντα L. 3) Ἀνακυνδαράξεω edd.

Οὐ μόνος δὲ ὁ Σαρδανάπαλλος διετέθρυπτο, ἀλλὰ
καὶ Ἀνδρόκοττος[1]) ὁ Φρύξ. καὶ γὰρ οὗτος ἐνεδύσατο ἀν-
θινὴν ἐσθῆτα καὶ γυναικὸς εὐπρεπέστερον ἐκοσμεῖτο, ὥς
Μνασέας φησὶν ἐν τρίτῳ Εὐρώπης. Κλέαρχος δ' ἐν πέμ-
πτῳ βίων Σάγαριν φησὶ τὸν Μαριανδυνὸν ὑπὸ τρυφῆς
σιτεῖσθαι μὲν μέχρι γήρως ἐκ τοῦ τῆς τιτθῆς στόματος,
ἵνα μὴ μασώμενος πονήσειεν, οὐ πώποτε δὲ τὴν χεῖρα
D κατωτέρω τοῦ ὀμφαλοῦ προσενέγκασθαι. διὸ καὶ Ἀριστο-
τέλης Ξενοκράτην τὸν Χαλκηδόνιον σκώπτων ὅτι οὐρῶν
οὐ προσῆγε τὴν χεῖρα τῷ αἰδοίῳ, ἔλεγε·

[2]) Χεῖρες μὲν ἁγναί, φρὴν δ' ἔχει μίασμά τι[3]).

Κτησίας δ' ἱστορεῖ Ἄνναρον τὸν βασιλέως ὕπαρχον καὶ
τῆς Βαβυλωνίας δυναστεύσαντα στολῇ χρῆσθαι γυναικείᾳ
καὶ κόσμῳ. καὶ ὅτι βασιλέως δούλῳ ὄντι αὐτῷ εἰς τὸ
δεῖπνον εἰσῄεσαν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ψάλλουσαι καὶ
ᾄδουσαι γυναῖκες. ἔψαλλον δὲ αὗται καὶ ᾖδον ἐκείνου δει-
E πνοῦντος. Φοῖνιξ δ' ὁ Κολοφώνιος ποιητὴς περὶ Νίνου
λέγων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἰάμβων φησίν·

Ἀνὴρ Νῖνος τις ἐγένετ'[4]), ὡς ἐγὼ κλύω,
Ἀσσύριος· ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον
καὶ τἆλλα πολλῷ[5]) πλέονα Κασπίης ψάμμου·
ὃς οὐκ ἴδ' ἀστέρ', οὐδ' ἰδὼν[6]) ἐδίζητο,
οὐ παρὰ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψαύων·
οὐ μὴν[7]) θυητής, οὐ δικασπόλος κεῖνος,
οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρῆσαι·
F *ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν*
κηρᾶν[8]), τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὤθει.
ὡς δ' ἀπέθαν' ὡνήρ, πᾶσι κατέλιπε ῥῆσιν,
ὅκου Νῖνος νῦν ἐστι καὶ τὸ σῆμ' ᾄδει[9]),
„Ἄκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος
εἶς, ἢ Κόραξος, ἢ 'πὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
Ἰνδὸς κομητής· οὐ γὰρ ἀλλὰ[10]) κηρύσσω·
ἐγὼ Νῖνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα,
νῦν δ' οὐκ ἔτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῆ πεποίημαι.
ἔχω δ', ὁκόσον ἔδαισα, χὠκόσ'[11]) ἤεισα,

1) cod. *Ἀνδρόκοτος* vulgo. 2) Euripid. Hippol. 319. 3) codd. *μιάσματα* vulg. 4) *ἐγένεθ'* vulg. 5) codd. *πολλὸν* vulg. 6) Naekius. *ἔζων* vulg. 7) Naekius. *οὐ μὴ* v. 8) cod. *κερᾶν* vulg. 9) Naekius. *σῆμ' ἴδε* vulg. 10) Meinekius. *ἄλλα* vulg. 11) *ὁκόσσον* et *χὠκόσσον* v.: corr. Naekius.

* * * χὠκόσ' ἠράσθην 1).
τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δήιοι συνελθόντες
φέρουσιν, ὥσπερ ὠμὸν ἔριφον 2) αἱ Βάκχαι. p. 531.
ἐγὼ δ' ἐς Ἀΐδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππον
οὔτ' ἀργυρῆν ἄμαξαν ᾠχόμην ἕλκων·
σποδὸς δὲ πολλὴ χὠ μιτρηφόρος κεῖμαι."

Θεόπομπος δὲ ἐν πεντεκαιδεκάτῃ Φιλιππικῶν ἱστο-
ριῶν Στράτωνά φησι τὸν Σιδώνιον βασιλέα ὑπερβάλλειν
ἡδυπαθείᾳ καὶ τρυφῇ πάντας ἀνθρώπους. οἷα γὰρ τοὺς
Φαίακας Ὅμηρος ποιεῖν μεμυθολόγηκεν, ἑορτάζοντας καὶ
πίνοντας καὶ κιθαρῳδῶν καὶ ῥαψῳδῶν ἀκροωμένους, τοι-
αῦτα καὶ ὁ Στράτων διετέλει ποιῶν πολὺν χρόνον. καὶ B
τοσούτῳ μᾶλλον ἐκείνων παρακεκινήκει πρὸς τὰς ἡδονάς,
ὅσῳ 3) οἱ μὲν Φαίακες, ὥς φησιν Ὅμηρος, μετὰ τῶν C. 8.
οἰκείων γυναικῶν καὶ θυγατέρων ἐποιοῦντο τοὺς πότους,
ὁ δὲ Στράτων μετ' αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ κιθαρι-
στριῶν κατεσκευάστο τὰς συνουσίας· καὶ μετεπέμπετο πολ-
λὰς μὲν ἑταίρας ἐκ Πελοποννήσου, πολλὰς δὲ μουσουρ-
γοὺς ἐξ Ἰωνίας, ἑτέρας 4) δὲ παιδίσκας ἐξ ἁπάσης τῆς
Ἑλλάδος, τὰς μὲν ᾠδικάς, τὰς δὲ ὀρχηστρικάς, ὧν εἴθι- C
στο μετὰ τῶν φίλων ἀγῶνας τιθέναι, καὶ μεθ' ὧν συνου-
σιάζων διέτριβε· χαίρων μὲν καὶ τῷ βίῳ τῷ τοιούτῳ, καὶ
δοῦλος ὢν φύσει τῶν ἡδονῶν, ἔτι δὲ μᾶλλον πρὸς τὸν
Νικοκλέα φιλοτιμούμενος. ἐτύγχανον γὰρ ὑπερφιλοτίμως
ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους καὶ σπουδάζων ἑκάτερος αὑτὸν
ἥδιον καὶ ῥᾳθυμότερον ποιεῖσθαι τὸν βίον· οἵ γε προῆλ-
θον εἰς τοσαύτην ἅμιλλαν, ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν, ὥστε πυν-
θανόμενοι παρὰ τῶν ἀφικνουμένων τάς τε παρασκευὰς
τῶν οἰκιῶν καὶ τὰς πολυτελείας τῶν θυσιῶν τὰς παρ' D
ἑκατέρῳ γινομένας ἐφιλονείκουν ὑπερβάλλεσθαι τοῖς τοιού-
τοις ἀλλήλους· ἐσπούδαζον δὲ δοκεῖν εὐδαίμονες εἶναι καὶ
μακαριστοί. οὐ μὴν περί γε τὴν τοῦ βίου τελευτὴν διηυ-
τύχησαν, ἀλλ' ἀμφότεροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν."
Ἀναξιμένης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Βασιλέων μεταλλα-
γαὶ περὶ τοῦ Στράτωνος τὰ αὐτὰ ἱστορήσας διημιλλῆσθαί
φησιν αὐτὸν Νικοκλεῖ τῷ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνος βασι-
λεύσαντι, ἐσπουδακότι περὶ τρυφὴν καὶ ἀσέλγειαν, ἀπο- E
θανεῖν τ' ἀμφοτέρους βιαίως.

1) idem. χὠκόσσ' ἐράσθην vulg. 2) codd. ἔριφον ὠμὸν vulg. 3) Schw. ὥστε vulg. 4) ἑταίρας L.

Ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν Θεόπομπος περὶ
Φιλίππου λέγων φησί· „Καὶ τριταῖος εἰς Ὀνόκαρσιν ἀφι-
κνεῖται, χωρίον τι τῆς Θρᾴκης, ἄλσος ἔχον πολὺ κατε-
σκευασμένον καλῶς, καὶ πρὸς τὸ διαιτηθῆναι κεχαρισμέ-
νον ἄλλως τε καὶ τὴν θερινὴν ὥραν. ἦν γὰρ καὶ τῶν
ὑπὸ Κότυος προκριθέντων, ὃς ἁπάντων τῶν βασιλέων τῶν
ἐν τῇ Θρᾴκῃ γεγενημένων μάλιστα πρὸς ἡδυπαθείας καὶ
τρυφὰς ὥρμησε· καὶ περιιὼν τὴν χώραν, ὅπου κατίδοι
F τόπους δένδρεσι συσκίους καὶ καταρρύτους ὕδασι, τούτους
κατεσκεύασεν ἑστιατόρια· καὶ φοιτῶν εἰς ἑκάστους, ὁπότε
τύχοι, θυσίας τε τοῖς θεοῖς ἐποιεῖτο, καὶ συνῆν μετὰ
τῶν ὑπάρχων εὐδαίμων καὶ μακαριστὸς ὢν, ἕως εἰς τὴν
Ἀθηνᾶν βλασφημεῖν καὶ πλημμελεῖν ἐπεχείρησε.“ δι-
ηγεῖταί τε ἑξῆς ὁ συγγραφεὺς ὅτι δεῖπνον κατεσκεύασεν
ὁ Κότυς ὡς γαμουμένης αὐτῷ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ θάλαμον
κατασκευάσας ἀνέμενε μεθύων τὴν θεόν. ἤδη δ' ἔκφρων
p. 532. γενόμενος, ἔπεμπέ τινα τῶν δορυφόρων ὀψόμενον εἰ παρα-
γέγονεν ἡ θεὸς εἰς τὸν θάλαμον. ἀφικομένου[1]) δ' ἐκεί-
νου, καὶ εἰπόντος μηδένα εἶναι ἐν τῷ θαλάμῳ, τοξεύσας
τοῦτον ἀπέκτεινε, καὶ ἄλλον δεύτερον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς,
ἕως ὁ τρίτος συνεὶς παραγενόμενος ἔφη πάλαι τὴν θεὸν
αὐτὸν ἀναμένειν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτός ποτε καὶ ζηλοτυ-
πήσας τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἀνέτεμε τὴν
ἄνθρωπον, ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.

B Ἐν δὲ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν περὶ Χα-
βρίου τοῦ Ἀθηναίου ἱστορῶν φησιν· „Οὐ δυνάμενος δὲ
ζῆν ἐν τῇ πόλει τὰ μὲν διὰ τὴν ἀσέλγειαν καὶ διὰ τὴν
πολυτέλειαν τὴν αὐτοῦ[2]) τὴν περὶ τὸν βίον, τὰ δὲ διὰ
τοὺς Ἀθηναίους· ἅπασι γάρ εἰσι χαλεποί· διὸ καὶ εἵ-
λοντο αὐτῶν οἱ ἔνδοξοι ἔξω τῆς πόλεως καταβιοῦν· Ἰφι-
κράτης μὲν ἐν Θρᾴκῃ, Κόνων δ' ἐν Κύπρῳ, Τιμόθεος
δ' ἐν Λέσβῳ, Χάρης δ' ἐν Σιγείῳ, καὶ αὐτὸς ὁ Χαβρίας
ἐν Αἰγύπτῳ.“ καὶ περὶ τοῦ Χάρητος ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ
C τεσσαρακοστῇ φησι· Χάρητός τε νωθροῦ τε ὄντος καὶ
βραδέος, καίτοι γε καὶ πρὸς τρυφὴν ἤδη ζῶντος· ὅς γε
περιήγετο στρατευόμενος αὐλητρίδας καὶ ψαλτρίας καὶ
πεζὰς ἑταίρας· καὶ τῶν χρημάτων τῶν εἰσφερομένων εἰς

1) codd. ἀφικνομένου vulg. 2) αὐτοῦ Dindorf.

τὸν πόλεμον τὰ μὲν εἰς ταύτην τὴν ὕβριν ἀνήλισκε, τὰ δ' αὐτοῦ κατέλιπεν Ἀθήνησι, τοῖς τε λέγουσι καὶ τὰ ψηφίσματα γράφουσι καὶ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς δικαζομένοις· ἐφ' οἷς ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων οὐδεπώποτε ἠγανάκτησεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἠγάπα τῶν πολιτῶν, καὶ δικαίως. καὶ γὰρ αὐτοὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἔζων, D ὥστε τοὺς μὲν νέους ἐν τοῖς αὐλητριδίοις καὶ παρὰ ταῖς ἑταίραις διατρίβειν, τοὺς δὲ μικρὸν ἐκείνων πρεσβυτέρους ἔν τε τοῖς κύβοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀσωτίαις· τὸν δὲ δῆμον ἅπαντα πλείω καταναλίσκειν εἰς τὰς κοινὰς ἑστιάσεις καὶ κρεανομίας ἤπερ εἰς τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν." ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ τοῦ Θεοπόμπου συγγράμματι περὶ τῶν ἐκ Δελφῶν συληθέντων χρημάτων „Χάρητι, φησί, τῷ Ἀθηναίῳ διὰ Λυσάνδρου τάλαντα ἑξήκοντα. ἀφ' ὧν ἐδείπνισεν Ἀθηναίους[1]) ἐν τῇ ἀγορᾷ, θύσας τὰ ἐπινίκια E τῆς γενομένης μάχης πρὸς τοὺς Φιλίππου ξένους." ὧν ἡγεῖτο μὲν Ἀδαῖος, Ἀλεκτρυὼν ἐπικαλούμενος, περὶ οὗ καὶ ὁ Ἡρακλείδης ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητὴς μέμνηται οὕτως·

Ἀλεκτρυόνα τὸν τοῦ Φιλίππου παραλαβών,
ἀωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον
κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον.
ἕνα κατακόψας, μάλα συχνοὺς ἐδείπνισε
Χάρης[2]) Ἀθηναίων τόθ'· ὡς[3]) γενναῖος ἦν.

τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δοῦρις. F

Ἰδομενεὺς δέ φησι καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας Ἱππίαν καὶ Ἵππαρχον εὑρεῖν θαλίας καὶ κώμους· διὸ καὶ ἵππων καὶ ἑτέρων πολλῶν ἐπικολάσαι τὸ πλῆθος παρ' αὐτοῖς· ὅθεν βαρεῖαν αὐτῶν γενέσθαι τὴν ἀρχήν. καίτοι ὁ πατὴρ αὐτῶν Πεισίστρατος μετρίως ἐχρῆτο ταῖς ἡδοναῖς· ὥστ' οὐδ' ἐν τοῖς χωρίοις οὐδ' ἐν τοῖς κήποις φύλακας ἐφίστα[4]), ὡς Θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκο- p. 533. στῇ, ἀλλ' εἴα τὸν βουλόμενον εἰσιόντα ἀπολαύειν καὶ λαμβάνειν ὧν δεηθείη· ὅπερ ὕστερον ἐποίησε καὶ Κίμων μιμησάμενος ἐκεῖνον. περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ ἱστορῶν ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν ὁ Θεόπομπός φησι· „Κίμων ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις οὐδένα τοῦ καρποῦ καθίστα φύλακα, ὅπως οἱ βουλόμενοι τῶν πολιτῶν

1) codd. *Ἀθηναίοις* v. 2) *δ'* add. L. 3) cod. *ὥσπερ* v. 4) codd. *ἐφίστατο* v.

εἰσιόντες ὀπωρίζωνται καὶ λαμβάνωσιν εἴ τινος δέοιντο τῶν
B ἐν τοῖς χωρίοις. ἔπειτα τὴν οἰκίαν παρεῖχε κοινὴν ἅπασι· καὶ δεῖπνον ἀεὶ εὐτελὲς παρασκευάζεσθαι πολλοῖς ἀνθρώποις, καὶ τοὺς ἀπόρους προσιόντας τῶν Ἀθηναίων εἰσιόντας δειπνεῖν. ἐθεράπευε δὲ καὶ τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν αὐτοῦ τι δεομένους· καὶ λέγουσιν ὡς περιήγετο μὲν ἀεὶ νεανίσκους δύο[1]) ἢ τρεῖς ἔχοντας κέρματα· τούτοις δὲ[2]) διδόναι προσέταττεν, ὁπότε τις προσέλθοι αὐτοῦ δεόμενος. καί φασι μὲν αὐτὸν καὶ εἰς ταφὴν εἰσφέρειν. ποιεῖν δὲ καὶ τοῦτο πολλάκις, ὁπότε τῶν πολιτῶν τινα ἴδοι κακῶς ἠμφιεσμένον, κελεύειν αὐτῷ[3]) μεταμφιέννυσθαι τῶν νεα-
C νίσκων τινὰ τῶν συνακολουθούντων αὐτῷ. ἐκ δὴ τούτων ἁπάντων ηὐδοκίμει καὶ πρῶτος ἦν τῶν πολιτῶν." ὁ δὲ Πεισίστρατος καὶ ἐν πολλοῖς βαρὺς ἐγένετο, ὅπου καὶ τὸ Ἀθήνησι τοῦ Διονύσου πρόσωπον ἐκείνου τινές φασιν[4]) εἰκόνα.

Περικλέα δὲ τὸν Ὀλύμπιόν φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς, ὡς ἀπήλλαξεν ἐκ τῆς οἰκίας τὴν γυναῖκα καὶ τὸν μεθ' ἡδονῆς βίον προείλετο, ᾤκει τε
D μετὰ Ἀσπασίας τῆς ἐκ Μεγάρων ἑταίρας, καὶ τὸ πολὺ μέρος τῆς οὐσίας εἰς ταύτην κατανάλωσε. Θεμιστοκλῆς δ' οὔπω Ἀθηναίων μεθυσκομένων οὐδ' ἑταίραις χρωμένων ἐκφανῶς τέθριππον ζεύξας ἑταιρίδων διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ[5]) πληθύοντος ἑωθινὸς ἤλασεν. ἀμφιβόλως δ' αὐτὸ εἴρηκεν ὁ Ἰδομενεύς, εἴτε ἑταίρας τέτταρας συνυπέζευξεν[6]) ὡς ἵππους, εἴτε ἀνεβίβασεν[7]) αὐτὰς ἐπὶ τὸ τέθριππον. Πόσσις[8]) δ' ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν τὸν Θεμιστοκλέα φησὶν ἐν
E Μαγνησίᾳ τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν ἀναλαβόντα θῦσαι Ἀθηνᾷ, καὶ τὴν ἑορτὴν Παναθήναια ὀνομάσαι, καὶ Διονύσῳ Χοοπότῃ θυσιάσαντα καὶ τὴν Χοῶν ἑορτὴν αὐτόθι καταδεῖξαι. Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ περὶ Φιλίας[9]) τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ τρίκλινον[10]) οἰκοδομησάμενον περικαλλέστατον, ἀγαπᾶν ἔφησεν, εἰ τοῦτον φίλων πληρώσειεν.

Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ Ἀνακρέοντος, προθεὶς τὸ

1) δύ' e cod. Dind. 2) codd. τε vulg. 3) cod. αὐτὸν vulg. 4) εἶναι add. L. 5) codd. κεραμικοῦ v. 6) codd. συνεπέζευξεν vulg. 7) ἀνεβίβαζεν L. 8) cod. Πόσις vulg. 9) codd. φιγαλίας vulg. 10) codd. ἐν Μαγνησίᾳ τρ. vulg.

[1]) Ξανθῇ δ'[2]) Εὐρυπύλῃ μέλει C. 9.
ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων·

τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν τὸν Ἀρτέμωνα διὰ τὸ F
τρυφερῶς βιοῦντα περιφέρεσθαι ἐπὶ κλίνης. καὶ γὰρ Ἀνακρέων αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμῆσαί φησιν ἐν τούτοις·

[3]) Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον[4]), καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὠσὶ καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῇσι * * * βοὸς
νεόλυτον[5]) εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισιν[6])
κἠθελοπόρνοισιν[7]) ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων, p. 534.
κίβδηλον εὑρίσκων βίον,
πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ,
πολλὰ δὲ νῶτα[8]) σκυτίνῃ[9]) μάστιγι θωμιχθείς, κόμην
πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων, χρύσεα φορέων[10]) καθέρματα
παῖς Κύκης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορέει[11])
γυναιξὶν αὔτως. B

Περὶ δὲ τοῦ καλοῦ Ἀλκιβιάδου Σάτυρος ἱστορῶν „Λέγεται, φησίν, ὅτι ἐν Ἰωνίᾳ μὲν ὢν Ἰώνων ἐφαίνετο τρυφερώτερος, ἐν Θήβαις δὲ σωμασκῶν καὶ γυμναζόμενος, τῶν Θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον Βοιώτιος, ἐν Θετταλίᾳ δὲ ἱπποτροφῶν καὶ ἡνιοχῶν τῶν Ἀλευαδῶν ἱππικώτερος, ἐν Σπάρτῃ δὲ καρτερίαν καὶ ἀφέλειαν[12]) ἐπιτηδεύων ἐνίκα τοὺς Λάκωνας, ὑπερῆρε δὲ καὶ τὴν τῶν Θρᾳκῶν ἀκρατοποσίαν. τὴν δὲ αὑτοῦ[13]) γυναῖκα πειρῶν, ὡς ἕτερος, ἔπεμ- C
ψεν αὐτῇ χιλίους Δαρεικούς. κάλλιστος δὲ ὢν τὴν μορφὴν κόμην τε ἔτρεφεν ἐπὶ πολὺ τῆς ἡλικίας καὶ ὑποδήματα παρηλλαγμένα ἐφόρει, ἃ ἀπ' αὐτοῦ Ἀλκιβιάδες καλεῖται. ὅτε δὲ χορηγοίη πομπεύων ἐν πορφυρίδι, εἰσιὼν εἰς τὸ θέατρον ἐθαυμάζετο οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. διὸ καὶ Ἀντισθένης ὁ Σωκρατικός, ὡς ἂν αὐτὸς αὐτόπτης γεγονὼς τοῦ Ἀλκιβιάδου[14]), ἰσχυ-

1) ap. Bergk. Fragm. 19. 2) δέ γ' Bergk. 3) ap. Bergk. Fragm. 19, 3. 4) βερβερίνα. 5) Bergk. νεόπλυτον et νεόπλουτον codd. et edd. 6) cod. ἀρτοπώλοισιν V. ἀρτοπώλησιν L. 7) καὶ ἐθελοπόρνοισιν L. καὶ ἐθελοπόροισιν V. 8) Elmslei. νῶτον Bergk. δ' ἐν νώτῳ vulgo. 9) Elmslei. σκυτίνῳ V et codd. σκυτίνᾳ L. 10) φαρέων V et codd. 11) Dindorf. φορεῖ vulgo. 12) Hemsterhus. et Valckenar. ἀσφάλειαν vulg. 13) cod. αὐτοῦ vulg. 14) codd. Ἀλκιβιάδους vulg.

ρὸν αὐτὸν καὶ ἀνδρώδη καὶ ἀπαίδευτον καὶ τολμηρὸν καὶ
D ὡραῖον ἐφ' ἡλικίας γενέσθαι φησίν. εἰς δὲ τὰς ἀποδημίας
ὁπότε στέλλοιτο, τέσσαρσι τῶν συμμαχίδων πόλεων ὥσπερ
θεραπαίναις ἐχρῆτο. σκηνὴν μὲν γὰρ αὐτῷ Περσικὴν
ἔπησσον[1]) Ἐφέσιοι, τροφὴν δὲ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ Χῖοι
παρεῖχον, ἱερεῖα δὲ παρίστασαν εἰς τὰς θυσίας καὶ κρεω-
νομίας[2]) Κυζικηνοί, Λέσβιοι δὲ οἶνον παρεῖχον καὶ τὰ
ἄλλα τὰ πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. ἀφικόμενος δ'
Ἀθήνησιν ἐξ Ὀλυμπίας δύο πίνακας ἀνέθηκεν, Ἀγλαο-
φῶντος γραφήν· ὧν ὁ μὲν εἶχεν Ὀλυμπιάδα καὶ Πυθιάδα
στεφανούσας αὐτόν, ἐν δὲ θατέρῳ Νεμέα ἦν καθημένη
E καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς Ἀλκιβιάδης καλλίων φαινό-
μενος τῶν γυναικείων προσώπων. καὶ στρατηγῶν δὲ ἔτι
καλὸς εἶναι ἤθελεν· ἀσπίδα γοῦν εἶχεν ἐκ χρυσίου καὶ
ἐλέφαντος πεποιημένην, ἐφ' ἧς ἦν ἐπίσημον Ἔρως κεραυ-
νὸν ἠγκυλημένος· ἐπικωμάσας δέ ποτε ὡς Ἄνυτον, ἐρα-
στὴν ὄντα καὶ πλούσιον, συνεπικωμάζοντος αὐτῷ τῶν
ἑταίρων ἑνὸς Θρασύλλου, — τῶν πενήτων δ' οὗτος ἦν —
προπιὼν τῷ Θρασύλλῳ τὰ ἡμίση τῶν ποτηρίων τῶν ἐπὶ
F τῷ κυλικείῳ προκειμένων, ἐκέλευσε τοὺς ἀκολούθους ἀπο-
φέρειν πρὸς τὸν Θράσυλλον· εἶθ' οὕτω φιλοφρονησάμενος
τὸν Ἄνυτον ἀπηλλάσσετο. ὁ δὲ Ἄνυτος πάνυ ἐλευθερίως
καὶ ἐρωτικῶς, λεγόντων τινῶν, ὡς ἀγνώμονα εἴη πεποιη-
κὼς ὁ Ἀλκιβιάδης, Οὐ μὰ Δί', ἔφη, ἀλλ' εὐγνώμονα·
ἔχων ἐξουσίαν ἅπαντα λαβεῖν, τὰ ἡμίση κατέλιπεν."

Λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ περὶ τῆς τρυφῆς αὐτοῦ λέγων
φησίν· „Ἐκπλεύσαντος γὰρ κοινῇ Ἀξίοχος καὶ Ἀλκιβιά-
δης εἰς Ἑλλήσποντον, ἔγημαν ἐν Ἀβύδῳ δύο ὄντε Μεδον-
p. 535. τιάδα τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ ξυνῳκείτην[3]). ἔπειτα αὐτοῖν
γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο δύνασθαι γνῶναι ὁπο-
τέρου εἴη. ἐπεὶ δὲ ἦν ἀνδρὸς ὡραία, ξυνεκοιμῶντο καὶ
ταύτῃ, καὶ εἰ μὲν χρῷτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξιόχου
ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα· εἰ δὲ Ἀξίοχος, Ἀλκιβιάδου."
Κεκωμῴδηται δὲ καὶ ὑπὸ Εὐπόλιδος ὡς καὶ ἀκόλαστος
πρὸς γυναῖκας ἐν Κόλαξιν οὕτως·

Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίτω. B. τί ληρεῖς;
B *οὐκ οἴκαδ' ἐλθὼν τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα;*

1) ἐποίουν V. 2) codd. κρεονομίας v. 3) codd. ξυνῳκείτην v.

καὶ Φερεκράτης δέ φησιν·

Οὐκ ὢν ἀνὴρ γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὡς δοκεῖ,
ἀνὴρ ἁπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστι νῦν.

ἐν Σπάρτῃ δὲ ὢν ἔφθειρε τὴν Ἄγιδος τοῦ βασιλέως γυναῖκα Τίμαιαν. ἐπιπληττόντων δ' αὐτῷ τινῶν, οὐκ ἀκρασίας ἕνεκεν συνελθεῖν ἔφη, ἀλλ' ἵν' ὁ γενόμενος ἐξ αὐτοῦ βασιλεύσῃ τε τῆς Σπάρτης καὶ μηκέτι λέγωνται οἱ βασιλεῖς ἀφ' Ἡρακλέους, ἀλλ' ἀπ' Ἀλκιβιάδου. στρατηγῶν C δὲ συμπεριήγετο αὐτῷ[1]) τήν τε Λαΐδος τῆς Κορινθίας μητέρα Τιμάνδραν καὶ Θεοδότην τὴν Ἀττικὴν ἑταίραν.

Μετὰ δὲ τὴν φυγὴν κυρίους Ἀθηναίους ποιήσας τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ πλείους τῶν πεντακισχιλίων Πελοποννησίους λαβὼν ἀνέπεμψεν εἰς τὰς Ἀθήνας. κατιών τε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πατρίδα ἐστεφάνωσε τὰς Ἀττικὰς τριήρεις θαλλῷ καὶ μίτραις καὶ ταινίαις· καὶ ἀναψάμενος τὰς αἰχμαλώτους ναῦς ἠκρωτηριασμένας εἰς διακοσίας, ἱππαγωγούς τε ἄγων σκύλων καὶ ὅπλων Λακωνικῶν καὶ D Πελοποννησιακῶν μεστὰς εἰσέπλει. ἡ δὲ τριήρης, ἐφ' ἧς αὐτὸς κατέπλει, μέχρι μὲν τῶν κλείθρων τοῦ Πειραιέως προέτρεχεν[2]) ἁλουργοῖς ἱστίοις· ὡς δὲ ἐντὸς ἦν καὶ τὰς κώπας ἔλαβον οἱ ἐρέται, Χρυσόγονος μὲν ηὔλει τὸ τριηρικὸν ἐνδεδυκὼς τὴν Πυθικὴν στολήν· Καλλιππίδης δ' ὁ τραγῳδὸς ἐκέλευε[3]) τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς στολὴν ἠμφιεσμένος. διὸ καὶ χαριέντως εἶπέ τις· „Οὔτ' ἂν δύο Λυσάνδρους ὑπήνεγκεν ἡ Σπάρτη, οὔτ' ἂν δύ' Ἀλκιβιάδας Ἀθῆναι." ἐμιμεῖτο δὲ Ἀλκιβιάδης τὸν Παυσανίου Μηδισμόν, καὶ καθομιλῶν Φαρνάβαζον τὴν Περσικὴν ἐνεδύσατο στολήν, καὶ τὴν Περσικὴν ἔμαθε φωνὴν καθάπερ καὶ Θεμιστοκλῆς. E

Δοῦρις δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν „Παυσανίας μέν, φησίν, ὁ τῶν Σπαρτιατῶν βασιλεὺς καταθέμενος τὸν πάτριον τρίβωνα τὴν Περσικὴν ἐνεδύετο[4]) στολήν. ὁ δὲ Σικελίας τύραννος Διονύσιος ξυστίδα καὶ χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ περόνῃ μετελάμβανε τραγικόν. Ἀλέξανδρος δ', ὡς τῆς Ἀσίας ἐκυρίευσε, Περσικαῖς ἐχρῆτο F στολαῖς. Δημήτριος δὲ πάντας ὑπερέβαλλε[5]). τὴν μὲν

1) cod. αὐτῷ vulg. 2) cod. προσέτρεχεν v. 3) codd. ἐπέλευσε vulg. 4) codd, ἐνεδύσατο vulg. 5) cod. ὑπερέβαλεν vulg.

γὰρ ὑπόδεσιν, ἣν εἶχε, κατεσκεύαζεν[1]) ἐκ πολλοῦ δαπανήματος· ἦν γὰρ κατὰ μὲν τὸ σχῆμα τῆς ἐργασίας σχεδὸν ἐμβάτης, πίλημα λαμβάνων τῆς πολυτελεστάτης πορφύρας· τούτῳ δὲ χρυσοῦ πολλὴν ἐνύφαινον ποικιλίαν ὄπισθεν καὶ ἔμπροσθεν ἐνιέντες οἱ τεχνῖται. αἱ δὲ χλαμύδες αὐτοῦ ἦσαν ὄρφνινον[2]) ἔχουσαι τὸ φέγγος τῆς χρόας, τὸ δὲ πᾶν ὁ πόλος ἐνύφαντο, χρυσοῦς ἀστέρας ἔχων καὶ τὰ
p. 536. δώδεκα ζῴδια. μίτρα δὲ χρυσόπαστος ἦν, ᾗ[3]) καυσίαν ἁλουργῆ οὖσαν ἔσφιγγεν, ἐπὶ τὸ νῶτον φέρουσα[4]) τὰ τελευταῖα καταβλήματα τῶν ὑφασμάτων. γινομένων δὲ τῶν Δημητρίων Ἀθήνησιν, ἐγράφετο ἐπὶ τοῦ προσκηνίου ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὀχούμενος." Νύμφις δὲ ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἕκτῳ τῶν περὶ τῆς πατρίδος „Παυσανίας, φησίν, ὁ περὶ Πλαταιὰς νικήσας Μαρδόνιον, τὰ τῆς Σπάρτης ἐξελθὼν νόμιμα καὶ εἰς ὑπερηφανίαν ἐπιδούς, περὶ Βυζάντιον δια-
B τρίβων, χαλκοῦν τὸν ἀνακείμενον κρατῆρα τοῖς θεοῖς τοῖς ἐπὶ τοῦ στόματος ἱδρυμένοις, ὃν ἔτι καὶ νῦν εἶναι συμβαίνει, ἐτόλμησεν ἐπιγράψαι, ὡς αὐτὸς ἀναθείς, ὑποθεὶς[5]) τόδε τὸ ἐπίγραμμα, διὰ τὴν τρυφὴν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπιλαθόμενος αὐτοῦ[6])·

[7])*Μνᾶμ' ἀρετᾶς*[8]) *ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι*
Παυσανίας, ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου,
Πόντου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
Κλευμβρότου[9]), *ἀρχαίας Ἡρακλέος γενεᾶς.*"

Ἐτρύφησε δὲ καὶ Φάραξ ὁ Λακεδαιμόνιος, ὡς Θεό-
C πομπος ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ ἱστορεῖ· καὶ ταῖς ἡδοναῖς οὕτως ἀσελγῶς ἐχρήσατο καὶ χύδην ὥστε πολὺ μᾶλλον διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην αὐτὸν[10]) ὑπολαμβάνεσθαι Σικελιώτην, ἢ διὰ τὴν πατρίδα Σπαρτιάτην. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ δευτέρᾳ φησὶν ὡς Ἀρχίδαμος ὁ Λάκων ἀποστὰς τῆς πατρίου διαίτης συνειθίσθη[11]) ξενικῶς καὶ μαλακῶς[12])· ὥσπερ οὐκ ἠδύνατο τὸν οἴκοι βίον ὑπομένειν, ἀλλ' ἐσπούδαζεν[13]) ἀεὶ δι' ἀκρασίαν ἔξω διατρίβειν. καὶ Ταραντίνων

1) codd. κατεσκεύαζεν vulg. 2) cod. ὄρφινον et ὄργινον vulgo. 3) Schweigh. ἣ vulgo. 4) id. φέρουσαν vulgo. 5) ὑποθεὶς add. cod. 6) αὑτοῦ Dind. 7) Anth. 2. p. 8[illegible]. 8) Dindorf. ἀρετῆς vulgo. 9) Κλεομβρότου L. 10) αὐτὸν ταύτην L. 11) Schweigh. e codd. vestigiis. συνηθεία L. συνειστία L. 12) καὶ μ. om. V. 13) codd. ἐσπούδαζεν v.

πρεσβευσαμένων περὶ συμμαχίας, ἔσπευσε συνεξελθεῖν[1]) D
αὐτοῖς βοηθός· κἀκεῖ γενόμενος καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἀπο-
θανὼν οὐδὲ ταφῆς κατηξιώθη, καίτοι Ταραντίνων πολλὰ
χρήματα ὑποσχομένων τοῖς πολεμίοις ὑπὲρ τοῦ ἀνελέ-
σθαι αὐτοῦ τὸ[2]) σῶμα. Φύλαρχος δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν
ἱστοριῶν Θρακῶν φησι τῶν καλουμένων Κροβύζων βασιλέα
γενέσθαι Ἰσάνθην, τρυφῇ πάντας τοὺς καθ' ἑαυτὸν ὑπερ-
βαλλόμενον. ἦν δὲ καὶ πλούσιος καὶ καλός. ἐν δὲ τῇ
δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ ὁ αὐτὸς Πτολεμαῖόν φησι τὸν δεύτε- E
ρον Αἰγύπτου βασιλεύσαντα πάντων σεμνότατον γενόμενον
τῶν δυναστῶν καὶ παιδείας, εἴ τινα καὶ ἄλλον καὶ αὐτὸν
ἐπιμεληθέντα οὕτως ἐξαπατηθῆναι τὴν διάνοιαν καὶ δια-
φθαρῆναι ὑπὸ τῆς ἀκαίρου τρυφῆς, ὥστε τὸν πάντα χρό-
νον ὑπολαβεῖν βιώσεσθαι, καὶ λέγειν ὅτι μόνος εὕροι τὴν
ἀθανασίαν. κατατεινόμενον οὖν ὑπὸ ποδάγρας πλείους
ἡμέρας, ὡς ποτ' οὖν ἐρράισε καὶ κατεῖδε διά τινων ὑπο-
λαμπάδων τοὺς Αἰγυπτίους παρὰ τὸν ποταμὸν ἀριστοποι-
ουμένους καὶ τὰ τυχόντα προσφερομένους ἐπί τε τῆς ἄμ-
μου χύδην ἐρριμμένους, εἶπεν· „Ὢ τάλας ἐγώ, τὸ μηδὲ
τούτων ἕνα γενέσθαι."

Περὶ δὲ Καλλίου καὶ τῶν τούτου κολάκων φθάνομεν F
καὶ πρότερον εἰπόντες· ἀλλ' ἐπεὶ καινῶς Ἡρακλείδης ὁ
Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ, ἄνωθεν
ἀναλαβὼν διηγήσομαι. „Ὅτε τὸ πρῶτον εἰς Εὔβοιαν
ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι, τότε, ὥς φασιν, Ἐρετριεὺς ἀνὴρ
Διόμνηστος κύριος ἐγένετο τῶν τοῦ στρατηγοῦ χρημάτων.
ἔτυχε γὰρ ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ[3]) ἐκείνου σκηνῶν, καὶ τὰ
χρήματα εἰς οἴκημά τι θέμενος[4]) τῆς οἰκίας. τελευτη-
σάντων δὲ πάντων, διέλαθεν ἔχων ὁ Διόμνηστος τὸ χρυ- p. 537.
σίον. ἐπεὶ δὲ πάλιν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπέστειλεν
εἰς τὴν Ἐρέτριαν[5]) στράτευμα, προστάξας ἀνάστατον
ποιῆσαι[6]) τὴν πόλιν, εἰκότως ὑπεξέθεντο ὅσοι χρημάτων
ηὐπόρουν. οἱ οὖν καταλελειμμένοι τῆς τοῦ Διομνήστου
οἰκίας παρ' Ἱππόνικον τὸν Καλλίου τὸν Ἄμμωνα ἐπικα-

1) codd. συνελθεῖν vulgo. 2) codd. τὸ αὐτοῦ vulgo. 3) cod. v. om. posterius τῷ. 4) Schweigh. οἴκημα τιθέμενος vulg. 5) Dindorf. Ἐρέτρειαν vulg. 6) cod. γενέσθαι ποιῆσαι vulg.

λυόμενον ὑπεξέθεντο τὰ χρήματα εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἀνασκευασθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν ἁπάντων τῶν Ἐρε-
B τριέων κατέσχον οὗτοι τὰ χρήματα πολλὰ ὄντα. ὥστε Ἱππόνικος, ὁ ἀπ' ἐκείνου γεγονὼς τοῦ τὴν παρακαταθήκην λαβόντος ἤτησεν Ἀθηναίους ποτὲ ἐν ἀκροπόλει τόπον, ἵν' οἰκοδομήσηται[1]) τοῖς χρήμασιν ὅπου κείσεται, λέγων ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ὂν ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ πολλὰ χρήματα εἶναι· καὶ ἔδοσαν Ἀθηναῖοι. νουθετηθεὶς δ' ὑπὸ τῶν φίλων μετενόησε. τούτων οὖν τῶν χρημάτων Καλλίας κύριος γενόμενος, καὶ πρὸς ἡδονὴν βιώσας· — ποῖοι γὰρ οὐ κόλακες ἢ τί πλῆθος οὐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν; ποίας δὲ δαπάνας οὐχ ὑπερεώρα κεῖνος[2]); ἀλλ' ὅμως εἰς τοσοῦ-
C τον αὐτὸν περιέστησεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος, ὥστε μετὰ γραϊδίου βαρβάρου διατελεῖν ἠναγκάσθη[3]) καὶ τῶν ἀναγκαίων τῶν[4]) καθ' ἡμέραν ἐνδεὴς γενόμενος τὸν βίον ἐτελεύτησε. τὸν δὲ Νικίου φησὶ τοῦ Περγασῆθεν πλοῦτον ἢ τὸν Ἰσχομάχου τίνες ἀπώλεσαν; οὐκ Αὐτοκλέης[5]) καὶ Ἐπικλέης, οἳ μετ' ἀλλήλων ζῆν προελόμενοι καὶ πάντ' ἐν ἐλάττονι ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς; ἐπειδὴ δὲ[6]) πάντα κατανάλωσαν, κώνειον πιόντες ἅμα τὸν βίον ἐτελεύτησαν."

D Περὶ δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ πάνυ τρυφῆς Ἔφιππος μὲν ὁ Ὀλύνθιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἡφαιστίωνος καὶ Ἀλεξάνδρου τελευτῆς φησιν, ὅτι ἐν τῷ παραδείσῳ ἔκειτο αὐτῷ χρυσοῦς θρόνος καὶ κλῖναι ἀργυρόποδες, ἐφ' ὧν καθεζόμενος ἐχρημάτιζε[7]) μετὰ τῶν ἑταίρων. Νικοβούλη δέ φησιν, ὅτι παρὰ τὸ δεῖπνον πάντες οἱ ἀγωνισταὶ ἐσπούδαζον τέρπειν τὸν βασιλέα, καὶ ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεισόδιόν τι μνημονεύσας ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας ἠγωνίσατο, καὶ τὸν ἄκρατον
E προθύμως προπίνων, καὶ τοὺς ἄλλους ἠνάγκαζεν. Ἔφιππος δέ φησιν, ὡς Ἀλέξανδρος καὶ τὰς ἱερὰς ἐσθῆτας ἐφόρει ἐν τοῖς δείπνοις· ὁτὲ μὲν τὴν τοῦ Ἄμμωνος[8]) πορφυρίδα καὶ περισχιδεῖς καὶ κέρατα, καθάπερ ὁ θεός, ὁτὲ δὲ καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, ἣν καὶ ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐφόρει

1) codd. οἰκοδομήσεται v. 2) ἐκεῖνος Dind. 3) codd. ἠναγκάσθαι vulg. 4) τῶν add. cod. 5) cod. Ἀντοκλῆς v. 6) δὲ om. V. 7) ἐχρημάτισε L. 8) Dindorf. Ἄμμωνος v. et infra.

πολλάκις, ἔχων[1]) τὴν Περσικὴν στολὴν ὑποφαίνων ἄνωθεν τῶν ὤμων τό τε τόξον καὶ τὴν σιβύνην. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ· τὰ μὲν ἄλλα σχεδὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν χλαμύδα τε πορφυρᾶν καὶ χιτῶνα μεσόλευκον, καὶ τὴν καυσίαν ἔχουσαν τὸ διάδημα τὸ βασιλικόν· F
ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ τά τε πέδιλα καὶ τὸν πέτασον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ κηρύκειον ἐν τῇ χειρί· πολλάκις δὲ καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον, ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς. τί οὖν θαυμαστόν, εἰ καὶ καθ' ἡμᾶς Κόμμοδος ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων παρακείμενον εἶχε τὸ[2]) Ἡράκλειον ῥόπαλον, ὑπεστρωμένης αὐτῷ λεοντῆς, καὶ Ἡρακλῆς καλεῖσθαι ἤθελεν, Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀριστοτελικοῦ τοσούτοις αὐτὸν[3]) ἀφομοιοῦντος θεοῖς, ἀτὰρ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι; ἔρραινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ μύρῳ σπουδαίῳ καὶ οἴνῳ εὐώδει τὸ δάπεδον. ἐθυμιᾶτο δὲ αὐτῷ σμύρνα καὶ τὰ ἄλλα θυμιά- p. 538.
ματα· εὐφημία τε καὶ σιγὴ κατεῖχε πάντας ὑπὸ δέους τοὺς παρόντας. ἀφόρητος γὰρ ἦν καὶ φονικός. ἐδόκει γὰρ εἶναι μελαγχολικός. ἐν Ἐκβατάνοις δὲ ποιήσας τῷ Διονύσῳ θυσίαν καὶ πάντων δαψιλῶς ἐν τῇ θοίνῃ παρασκευασθέντων, καὶ Σατραβάτης ὁ σατράπης τοὺς στρατιώτας εἱστίασε πάντας. ἀθροισθέντων δὲ πολλῶν ἐπὶ τὴν θέαν, φησὶν ὁ Ἔφιππος, κηρύγματα ἐγίνετο ὑπερήφανα καὶ τῆς Περσικῆς ὑπεροψίας αὐθαδέστερα. ἄλλων γὰρ ἄλλο τι ἀνακηρυττόντων καὶ στεφανούντων τὸν Ἀλέ- B
ξανδρον, εἷς τις τῶν ὀπισθοφυλάκων[5]) ὑπερπεπαικὼς πᾶσαν κολακείαν, κοινωσάμενος τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἐκέλευσε τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν, ὅτι Γοργὸς ὁ ὁπλοφύλαξ Ἀλέξανδρον Ἄμμωνος υἱὸν στεφανοῖ χρυσοῖς τρισχιλίοις, καὶ ὅταν Ἀθήνας πολιορκῇ, μυρίαις πανοπλίαις καὶ τοῖς ἴσοις καταπέλταις καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις βέλεσιν εἰς τὸν πόλεμον ἱκανοῖς.

Χάρης δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν „Ὅτε, φησίν, εἷλε Δαρεῖον, γάμους συνετέλεσεν ἑαυτοῦ τε[6]) καὶ τῶν ἄλλων φίλων, ἐνενήκοντα καὶ C
δύο θαλάμους κατασκευασάμενος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. ἦν

1) ἔχων add. codd. 2) cod. τὸν Ἡρ. v. 3) αὐτὸν V.
4) Schweigh. ἔραινε v. ἔρραινε Schweigh. editio et Dindorf.
5) ὁπλοφυλάκων Schweigh. 6) τε add. cod.

λυόμενον ὑπεξέθεντο τὰ χρήματα εἰς τὰς Ἀθήνας· καὶ ἀνασκευασθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν ἁπάντων τῶν Ἐρετριέων κατέσχον οὗτοι τὰ χρήματα πολλὰ ὄντα. ὥστε Ἱππόνικος, ὁ ἀπ' ἐκείνου γεγονὼς τοῦ τὴν παρακαταθήκην λαβόντος ᾔτησεν Ἀθηναίους ποτὲ ἐν ἀκροπόλει τόπον, ἵν' οἰκοδομήσηται[1]) τοῖς χρήμασιν ὅπου κείσεται, λέγων ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ὂν ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ πολλὰ χρήματα εἶναι· καὶ ἔδοσαν Ἀθηναῖοι. νουθετηθεὶς δ' ὑπὸ τῶν φίλων μετενόησε. τούτων οὖν τῶν χρημάτων Καλλίας κύριος γενόμενος, καὶ πρὸς ἡδονὴν βιώσας· — ποῖοι γὰρ οὐ κόλακες ἢ τί πλῆθος οὐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν; ποίας δὲ δαπάνας οὐχ ὑπερεώρα κεῖνος[2]); ἀλλ' ὅμως εἰς τοσοῦτον αὐτὸν περιέστησεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος, ὥστε μετὰ γραϊδίου βαρβάρου διατελεῖν ἠναγκάσθη[3]) καὶ τῶν ἀναγκαίων τῶν[4]) καθ' ἡμέραν ἐνδεὴς γενόμενος τὸν βίον ἐτελεύτησε. τὸν δὲ Νικίου φησὶ τοῦ Περγασῆθεν πλοῦτον ἢ τὸν Ἰσχομάχου τίνες ἀπώλεσαν; οὐκ Αὐτοκλέης[5]) καὶ Ἐπικλέης, οἱ μετ' ἀλλήλων ζῆν προελόμενοι καὶ πάντ' ἐν ἐλάττονι ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς; ἐπειδὴ δὲ[6]) πάντα κατανάλωσαν, κώνειον πιόντες ἅμα τὸν βίον ἐτελεύτησαν."

Περὶ δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ πάνυ τρυφῆς Ἔφιππος μὲν ὁ Ὀλύνθιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἡφαιστίωνος καὶ Ἀλεξάνδρου τελευτῆς φησιν, ὅτι ἐν τῷ παραδείσῳ ἔκειτο αὐτῷ χρυσοῦς θρόνος καὶ κλῖναι ἀργυρόποδες, ἐφ' ὧν καθεζόμενος ἐχρημάτιζε[7]) μετὰ τῶν ἑταίρων. Νικοβούλη δὲ φησιν, ὅτι παρὰ τὸ δεῖπνον πάντες οἱ ἀγωνισταὶ ἐσπούδαζον τέρπειν τὸν βασιλέα, καὶ ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεισόδιόν τι μνημονεύσας ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας ἠγωνίσατο, καὶ τὸν ἄκρατον προθύμως προπίνων, καὶ τοὺς ἄλλους ἠνάγκαζεν. Ἔφιππος δέ φησιν, ὡς Ἀλέξανδρος καὶ τὰς ἱερὰς ἐσθῆτας ἐφόρει ἐν τοῖς δείπνοις· ὁτὲ μὲν τὴν τοῦ Ἄμμωνος[8]) πορφυρίδα καὶ περισχιδεῖς καὶ κέρατα, καθάπερ ὁ θεός, ὁτὲ δὲ καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, ἣν καὶ ἐπὶ τοῦ ἅρματος ἐφόρει

1) codd. οἰκοδομήσεται v. 2) ἐκεῖνος Dind. 3) codd. ἠναγκάσθαι vulg. 4) τῶν add. cod. 5) cod. Ἀντοκλῆς v. 6) δὲ om. V. 7) ἐχρημάτιζε L. 8) Dindorf. Ἄμμωνος v. et infra.

πολλάκις, ἔχων[1]) τὴν Περσικὴν στολὴν ὑποφαίνων ἄνωθεν τῶν ὤμων τό τε τόξον καὶ τὴν σιβύνην. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἑρμοῦ· τὰ μὲν ἄλλα σχεδὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν χλαμύδα τε πορφυρᾶν καὶ χιτῶνα μεσόλευκον, καὶ τὴν καυσίαν ἔχουσαν τὸ διάδημα τὸ βασιλικόν· F ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ τά τε πέδιλα καὶ τὸν πέτασον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ κηρύκειον ἐν τῇ χειρί· πολλάκις δὲ καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον, ὥσπερ ὁ Ἡρακλῆς. τί οὖν θαυμαστόν, εἰ καὶ καθ' ἡμᾶς Κόμμοδος ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων παρακείμενον εἶχε τὸ[2]) Ἡράκλειον ῥόπαλον, ὑπεστρωμένης αὐτῷ λεοντῆς, καὶ Ἡρακλῆς καλεῖσθαι ἤθελεν, Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀριστοτελικοῦ τοσούτοις αὐτὸν[3]) ἀφομοιοῦντος θεοῖς, ἀτὰρ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι; ἔρραινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ μύρῳ σπουδαίῳ καὶ οἴνῳ εὐώδει τὸ δάπεδον. ἐθυμιᾶτο δὲ αὐτῷ σμύρνα καὶ τὰ ἄλλα θυμιάματα· εὐφημία τε καὶ σιγὴ κατεῖχε πάντας ὑπὸ δέους τοὺς παρόντας. ἀφόρητος γὰρ ἦν καὶ φονικός. ἐδόκει γὰρ εἶναι μελαγχολικός. ἐν Ἐκβατάνοις δὲ ποιήσας τῷ Διονύσῳ θυσίαν καὶ πάντων δαψιλῶς ἐν τῇ θοίνῃ παρασκευασθέντων, καὶ Σατραβάτης ὁ σατράπης τοὺς στρατιώτας εἱστίασε πάντας. ἀθροισθέντων δὲ πολλῶν ἐπὶ τὴν θέαν, φησὶν ὁ Ἔφιππος, κηρύγματα ἐγίνετο ὑπερήφανα καὶ τῆς Περσικῆς ὑπεροψίας αὐθαδέστερα. ἄλλων γὰρ ἄλλο τι ἀνακηρυττόντων καὶ στεφανούντων τὸν Ἀλέξανδρον, εἷς τις τῶν ὀπισθοφυλάκων[5]) ὑπερπεπαικὼς πᾶσαν κολακείαν, κοινωσάμενος τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ἐκέλευσε τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν, ὅτι Γοργὸς ὁ ὁπλοφύλαξ Ἀλέξανδρον Ἄμμωνος υἱὸν στεφανοῖ χρυσοῖς τρισχιλίοις, καὶ ὅταν Ἀθήνας πολιορκῇ, μυρίαις πανοπλίαις καὶ τοῖς ἴσοις καταπέλταις καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις βέλεσιν εἰς τὸν πόλεμον ἱκανοῖς.

p. 538. B

Χάρης δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν περὶ Ἀλέξανδρον ἱστοριῶν „Ὅτε, φησίν, εἷλε Δαρεῖον, γάμους συνετέλεσεν ἑαυτοῦ τε[6]) καὶ τῶν ἄλλων φίλων, ἐνενήκοντα καὶ C δύο θαλάμους κατασκευασάμενος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. ἦν·

1) ἔχων add. codd. 2) cod. τὸν Ἡρ. v. 3) αὐτὸν V. 4) Schweigh. ἔραινε v. ἔρραινε Schweigh. editio et Dindorf. 5) ὁπλοφυλάκων Schweigh. 6) τε add. cod.

δὲ ὁ οἶκος ἑκατοντάκλινος, ἐν ᾧ ἑκάστη ἦν κλίνη κατασημασμένη στολῇ γαμικῇ εἴκοσι μνῶν ἀργυρᾶ[1])· ἡ δὲ αὐτοῦ χρυσόπους ἦν. συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τοὺς ἰδιοξένους ἅπαντας καὶ κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις νυμφίοις· τήν τε λοιπὴν δύναμιν, πεζήν τε καὶ ναυτικήν, καὶ τὰς πρεσβείας καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐν τῇ αὐλῇ. κατεσκεύαστο δὲ ὁ οἶκος πολυτελῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἱματίοις τε καὶ ὀθονίοις πολυτελέσιν, ὑπὸ δὲ ταῦτα πορφυροῖς καὶ φοινικοῖς χρυσοϋφέσι. τοῦ δὲ μένειν τὴν σκηνὴν ὑπέκειντο κίονες εἰκοσαπήχεις περίχρυσοι καὶ διάλιθοι καὶ περιάργυροι· περιεβέβληντο δ' ἐν τῷ περιβόλῳ πολυτελεῖς αὐλαῖαι ζωωτοὶ καὶ διάχρυσοι κανόνας ἔχουσαι περιχρύσους καὶ περιαργύρους. τῆς δὲ αὐλῆς ἦν τὸ περίμετρον στάδιοι τέσσαρες. ἐγίνετο δὲ τὰ δεῖπνα πρὸς σάλπιγγα, τότε μὲν ἐν τοῖς γάμοις, E καὶ ἄλλως δ' ἀεί[2]), ὅτι τύχοι σπονδοποιούμενος, ὥστε πᾶν εἰδέναι τὸ στρατόπεδον. ἐπὶ πέντε δὲ ἡμέρας ἐπετελέσθησαν οἱ γάμοι, καὶ ἐλειτούργησαν πάνυ πολλοὶ καὶ βαρβάρων καὶ Ἑλλήνων καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς. θαυματοποιοὶ δὲ ἦσαν διαπρέποντες Σκύμνος Ταραντῖνος καὶ Φιλιστίδης Συρακόσιος[3]) Ἡράκλειτός τε ὁ Μυτιληναῖος· μεθ' οὓς ἐπεδείξατο ῥαψῳδὸς Ἄλεξις Ταραντῖνος. παρῆλθον δὲ καὶ ψιλοκιθαρισταί, Κρατῖνος Μηθυμναῖος, Ἀριστώνυμος Ἀθηναῖος, Ἀθηνόδωρος Τήιος, ἐκιθαρῴδησάν τε Ἡράκλειτός τε ὁ Ταραντῖνος καὶ Ἀριστοκράτης ὁ Θηβαῖος. αὐλῳδοὶ δὲ παρῆλθον Διονύσιος ὁ Ἡρακλεώτης, Ὑπέρβολος Κυζικηνός· παρῆλθον δὲ καὶ αὐληταί, οἳ πρῶτον[4]) τὸ Πυθικὸν ηὔλησαν, εἶθ' ἑξῆς μετὰ τῶν χορῶν Τιμόθεος, Φρύνιχος, Καφισίας[5]), Διόφαντος, ἔτι δὲ Εὔιος ὁ Χαλκιδεύς. καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσοκόλακες Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν, διὰ τὰς τῶν δώρων ὑπερβολάς, ἐφ' οἷς καὶ ἥσθη ὁ Ἀλέξανδρος. p. 539. ὑπεκρίθησαν δὲ τραγῳδοὶ μὲν Θεσσαλὸς καὶ Ἀθηνόδωρος καὶ Ἀριστόκριτος, κωμῳδοὶ δὲ Λύκων καὶ Φορμίων καὶ Ἀρίστων. παρῆν δὲ καὶ Φασίμηλος ὁ ψάλτης. οἱ δὲ πεμ-

Note: D and F margin letters stand beside the lines beginning "παρεπιδημοῦντας" and "Ἀριστώνυμος" respectively.

1) cod. ἀργυρῶν vulg. 2) Dind. αἰεὶ vulg. 3) codd. Συρακούσιος vulg. 4) codd. πρῶτοι vulg. 5) Σκαφισίας v. Καφησίας Leopardus.

φθέντες, φησί, στέφανοι ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ταλάντων ἦσαν μυρίων πεντακισχιλίων."

Πολύκλειτος δὲ ὁ Λαρισσαῖος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ ἐπὶ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαί φησι τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ αὐλητρίδας αὐτῷ καὶ αὐλητὰς ἀεὶ ἕπεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, καὶ πίνειν ἄχρι τῆς ἕω. Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς περὶ βίων περὶ Δαρείου λέγων τοῦ καθαιρεθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου φησίν· „Ὁ Περσῶν βασιλεὺς B ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσιν ὑπὸ πάντων τῶν ἡδέων ἡττωμένην ἀπέδειξε τὴν βασιλείαν, καὶ καταγωνιζόμενος ἑαυτὸν οὐκ ᾔσθετο πρότερον, ἢ τὸ σκῆπτρον ἕτεροι λαβόντες ἀνεκηρύχθησαν." Φύλαρχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ Ἀσίας καὶ τοὺς ἑταίρους φησὶ τοῦ[1]) Ἀλεξάνδρου ὑπερβαλλούσῃ[2]) τρυφῇ χρήσασθαι. ὧν C εἷς ὢν καὶ Ἅγνων χρυσοῦς ἥλους ἐν ταῖς κρηπῖσι καὶ τοῖς ὑποδήμασιν ἐφόρει. Κλεῖτος δὲ ὁ Λευκὸς καλούμενος ὅτε χρηματίζειν μέλλοι, ἐπὶ πορφυρῶν ἱματίων διαπεριπατῶν τοῖς ἐντυγχάνουσι διελέγετο. Περδίκκᾳ δὲ καὶ Κρατερῷ φιλογυμναστοῦσιν ἠκολούθουν διφθέραι σταδιαῖαι τοῖς μεγέθεσιν, ὑφ' αἷς περιλαμβάνοντες τόπον ἐν ταῖς καταστρατοπεδείαις[3]) ἐγυμνάζοντο· ἠκολούθει δὲ αὐτοῖς καὶ ὑποζύγια πολλὰ τὰ τὴν κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν ἐν τῇ παλαίστρᾳ χρείαν. Λεοννάτῳ δὲ καὶ Μενελάῳ φιλοκυνή- D γοις οὖσιν αὐλαῖαι σταδίων ἑκατὸν ἠκολούθουν[4]), αἷς περιστάντες[5]) τὰς θήρας ἐκυνήγουν. τὰς δὲ χρυσᾶς πλατάνους καὶ τὴν χρυσῆν ἄμπελον, ὑφ' ἣν[6]) οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι, σμαραγδίνους βότρυς ἔχουσαν[7]) καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀνθράκων, ἄλλων τε παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόντων ταῖς πολυτελείαις, ἐλάττω, φησὶν ὁ Φύλαρχος, φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἑκάστοτε γινομένης παρ' Ἀλεξάνδρῳ δαπάνης. ἦν γὰρ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ κλινῶν ἑκατόν, χρυσοῖ δὲ κίονες πεντήκοντα[8]) κατεῖχον αὐτήν. οἱ δὲ ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι E

1) τοὺς Dind. e cod. 2) ὑπερβαλούσῃ Dind. e codd. 3) cod. et Ael. Var. H. 9, 3. καταστρατοπεδιαῖς v. 4) πεντε κατηκολούθησαν V. 5) codd. περιστάντες vulg. 6) codd. ὑφ' ἧς v. 7) Schw. ἐχούσας v. et Dind. 8) cod. Aelianus et Polyaenus 4, 3, 24.

δὲ ὁ οἶκος ἑκατοντάκλινος, ἐν ᾧ ἑκάστη ἦν κλίνη κεκο-
σμημένη στολῇ γαμικῇ εἴκοσι μνῶν ἀργυρᾶ[1])· ἡ δὲ αὐτοῦ
χρυσόπους ἦν. συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τοὺς
ἰδιοξένους ἅπαντας καὶ κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῷ
τε καὶ τοῖς ἄλλοις νυμφίοις· τήν τε λοιπὴν δύναμιν, πε-
ζήν τε καὶ ναυτικήν, καὶ τὰς πρεσβείας καὶ τοὺς παρε-
D πιδημοῦντας ἐν τῇ αὐλῇ. κατεσκεύαστο δὲ ὁ οἶκος πολυ-
τελῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἱματίοις τε καὶ ὀθονίοις πολυ-
τελέσιν, ὑπὸ δὲ ταῦτα πορφυροῖς καὶ φοινικοῖς χρυσοϋφέσι.
τοῦ δὲ μένειν τὴν σκηνὴν ὑπέκειντο κίονες εἰκοσαπήχεις
περίχρυσοι καὶ διάλιθοι καὶ περιάργυροι· περιεβέβληντο
δ' ἐν τῷ περιβόλῳ πολυτελεῖς αὐλαῖαι ζωωτοὶ καὶ διά-
χρυσοι κανόνας ἔχουσαι περιχρύσους καὶ περιαργύρους.
τῆς δὲ αὐλῆς ἦν τὸ περίμετρον στάδιοι τέσσαρες. ἐγένετο
δὲ τὰ δεῖπνα πρὸς σάλπιγγα, τότε μὲν ἐν τοῖς γάμοις,
E καὶ ἄλλως δ' ἀεί[2]), ὅτι τύχοι σπονδοποιούμενος, ὥστε
πᾶν εἰδέναι τὸ στρατόπεδον. ἐπὶ πέντε δὲ ἡμέρας ἐπετε-
λέσθησαν οἱ γάμοι, καὶ ἐλειτούργησαν πάνυ πολλοὶ καὶ
βαρβάρων καὶ Ἑλλήνων καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς. θαυμα-
τοποιοὶ δὲ ἦσαν διαπρέποντες Σκύμνος Ταραντῖνος καὶ
Φιλιστίδης Συρακόσιος[3]) Ἡράκλειτός τε ὁ Μυτιληναῖος·
μεθ' οὓς ἐπεδείξατο ῥαψῳδὸς Ἄλεξις Ταραντῖνος. παρῆλ-
θον δὲ καὶ ψιλοκιθαρισταί, Κρατῖνος Μηθυμναῖος, Ἀρι-
F στώνυμος Ἀθηναῖος, Ἀθηνόδωρος Τήιος, ἐκιθαρῴδησάν
τε Ἡράκλειτός τε ὁ Ταραντῖνος καὶ Ἀριστοκράτης ὁ Θη-
βαῖος. αὐλῳδοὶ δὲ παρῆλθον Διονύσιος ὁ Ἡρακλεώτης,
Ὑπέρβολος Κυζικηνός· παρῆλθον δὲ καὶ αὐληταί, οἳ
πρῶτον[4]) τὸ Πυθικὸν ηὔλησαν, εἶθ' ἑξῆς μετὰ τῶν χο-
ρῶν Τιμόθεος, Φρύνιχος, Καφισίας[5]), Διόφαντος, ἔτι
δὲ Εὔιος ὁ Χαλκιδεύς. καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι
Διονυσοκόλακες Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν, διὰ τὰς
τῶν δώρων ὑπερβολάς, ἐφ' οἷς καὶ ἥσθη ὁ Ἀλέξανδρος.
p. 539. ὑπεκρίθησαν δὲ τραγῳδοὶ μὲν Θεσσαλὸς καὶ Ἀθηνόδωρος
καὶ Ἀριστόκριτος, κωμῳδοὶ δὲ Λύκων καὶ Φορμίων καὶ
Ἀρίστων. παρῆν δὲ καὶ Φασίμηλος ὁ ψάλτης. οἱ δὲ στε-

1) cod. ἀργυρῶν vulg. 2) Dind. αἰεὶ vulg. 3) codd. Συρακούσιος vulg. 4) codd. πρῶτοι vulg. 5) Σκαφισίας v. Καφησίας Leopardus.

φθέντες, φησί, στέφανοι ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν
λοιπῶν ταλάντων ἦσαν μυρίων πεντακισχιλίων."

Πολύκλειτος δὲ ὁ Λαρισσαῖος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστο-
ριῶν καὶ ἐπὶ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαί φησι τὸν Ἀλέξαν-
δρον, καὶ αὐλητρίδας αὐτῷ καὶ αὐλητὰς ἀεὶ ἕπεσθαι ἐπὶ
τὸ στρατόπεδον, καὶ πίνειν ἄχρι τῆς ἕω. Κλέαρχος δ'
ἐν τοῖς περὶ βίων περὶ Δαρείου λέγων τοῦ καθαιρεθέν- B
τος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου φησίν· „Ὁ Περσῶν βασιλεὺς
ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσιν ὑπὸ πάντων
τῶν ἡδέων ἡττωμένην ἀπέδειξε τὴν βασιλείαν, καὶ κατα-
γωνιζόμενος ἑαυτὸν οὐκ ᾔσθετο πρότερον, ἢ τὸ σκῆπτρον
ἕτεροι λαβόντες ἀνεκηρύχθησαν." Φύλαρχος δ' ἐν τῇ
τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνί-
διος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ Ἀσίας καὶ τοὺς ἑταίρους φησὶ
τοῦ¹) Ἀλεξάνδρου ὑπερβαλλούσῃ²) τρυφῇ χρήσασθαι. ὧν C
εἷς ὢν καὶ Ἅγνων χρυσοῦς ἥλους ἐν ταῖς κρηπῖσι καὶ
τοῖς ὑποδήμασιν ἐφόρει. Κλεῖτος δὲ ὁ Λευκὸς καλούμενος
ὅτε χρηματίζειν μέλλοι, ἐπὶ πορφυρῶν ἱματίων διαπερι-
πατῶν τοῖς ἐντυγχάνουσι διελέγετο. Περδίκκᾳ δὲ καὶ Κρα-
τερῷ φιλογυμναστοῦσιν ἠκολούθουν διφθέραι σταδιαῖαι τοῖς
μεγέθεσιν, ὑφ' αἷς περιλαμβάνοντες τόπον ἐν ταῖς κατα-
στρατοπεδείαις³) ἐγυμνάζοντο· ἠκολούθει δὲ αὐτοῖς καὶ
ὑποζύγια πολλὰ τὰ τὴν κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν ἐν τῇ
παλαίστρᾳ χρείαν. Λεοννάτῳ δὲ καὶ Μενελάῳ φιλοκυνη- D
γοῖς οὖσιν αὐλαῖαι σταδίων ἑκατὸν ἠκολούθουν⁴), αἷς περι-
στάντες⁵) τὰς θήρας ἐκυνήγουν. τὰς δὲ χρυσᾶς πλατά-
νους καὶ τὴν χρυσῆν ἄμπελον, ὑφ' ἣν⁶) οἱ Περσῶν βα-
σιλεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι, σμαραγδίνους
βότρυς ἔχουσαν⁷) καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀνθράκων, ἄλλων τε
παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόντων ταῖς πολυτελείαις,
ἐλάττω, φησὶν ὁ Φύλαρχος, φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν
ἑκάστοτε γινομένης παρ' Ἀλεξάνδρῳ δαπάνης. ἦν γὰρ
αὐτοῦ ἡ σκηνὴ κλινῶν ἑκατόν, χρυσοῖ δὲ κίονες πεντή-
κοντα⁸) κατεῖχον αὐτήν. οἱ δὲ ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι E

1) τοὺς Dind. e cod. 2) ὑπερβαλούσῃ Dind. e codd.
3) cod. et Ael. Var. H. 9, 3. καταστρατοπεδείαις v. 4) πεν-
τε κατηκολούθησαν V. 5) codd. περιστάντες vulg. 6) codd.
ὑφ' ἧς v. 7) Schw. ἐχούσας v. et Dind. 8) cod. Aelianus
et Polyaenus 4, 3, 24.

δὲ ὁ οἶκος ἑκατοντάκλινος, ἐν ᾧ ἑκάστη ἦν κλίνη κεκο-
σμημένη στολῇ γαμικῇ εἴκοσι μνῶν ἀργυρᾶ[1])· ἡ δὲ αὐτοῦ
χρυσόπους ἦν. συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τοὺς
ἰδιοξένους ἅπαντας καὶ κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῷ
τε καὶ τοῖς ἄλλοις νυμφίοις· τήν τε λοιπὴν δύναμιν, πε-
ζήν τε καὶ ναυτικήν, καὶ τὰς πρεσβείας καὶ τοὺς παρε-
D πιδημοῦντας ἐν τῇ αὐλῇ. κατεσκεύαστο δὲ ὁ οἶκος πολυ-
τελῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἱματίοις τε καὶ ὀθονίοις πολυ-
τελέσιν, ὑπὸ δὲ ταῦτα πορφυροῖς καὶ φοινικοῖς χρυσοϋφέσι.
τοῦ δὲ μένειν τὴν σκηνὴν ὑπέκειντο κίονες εἰκοσαπήχεις
περίχρυσοι καὶ διάλιθοι καὶ περιάργυροι· περιεβέβληντο
δ' ἐν τῷ περιβόλῳ πολυτελεῖς αὐλαῖαι ζωωτοὶ καὶ διά-
χρυσοι κανόνας ἔχουσαι περιχρύσους καὶ περιαργύρους.
τῆς δὲ αὐλῆς ἦν τὸ περίμετρον στάδιοι τέσσαρες. ἐγίνετο
δὲ τὰ δεῖπνα πρὸς σάλπιγγα, τότε μὲν ἐν τοῖς γάμοις,
E καὶ ἄλλως δ' ἀεί[2]), ὅτε τύχοι σπονδοποιούμενος, ὥστε
πᾶν εἰδέναι τὸ στρατόπεδον. ἐπὶ πέντε δὲ ἡμέρας ἐπετε-
λέσθησαν οἱ γάμοι, καὶ ἐλειτούργησαν πάνυ πολλοὶ καὶ
βαρβάρων καὶ Ἑλλήνων καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς. θαυμα-
τοποιοὶ δὲ ἦσαν διαπρέποντες Σκύμνος Ταραντῖνος καὶ
Φιλιστίδης Συρακόσιος[3]) Ἡράκλειτός τε ὁ Μυτιληναῖος·
μεθ' οὓς ἐπεδείξατο ῥαψῳδὸς Ἄλεξις Ταραντῖνος. παρῆλ-
θον δὲ καὶ ψιλοκιθαρισταί, Κρατῖνος Μηθυμναῖος, Ἀρι-
F στώνυμος Ἀθηναῖος, Ἀθηνόδωρος Τήιος, ἐκιθαρῴδησάν
τε Ἡράκλειτός τε ὁ Ταραντῖνος καὶ Ἀριστοκράτης ὁ Θη-
βαῖος. αὐλῳδοὶ δὲ παρῆλθον Διονύσιος ὁ Ἡρακλεώτης,
Ὑπέρβολος Κυζικηνός· παρῆλθον δὲ καὶ αὐληταί, οἳ
πρῶτον[4]) τὸ Πυθικὸν ηὔλησαν, εἶθ' ἑξῆς μετὰ τῶν χο-
ρῶν Τιμόθεος, Φρύνιχος, Καφισίας[5]), Διόφαντος, ἔτι
δὲ Εὔιος ὁ Χαλκιδεύς. καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι
Διονυσοκόλακες Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν, διὰ τὰς
τῶν δώρων ὑπερβολάς, ἐφ' οἷς καὶ ἥσθη ὁ Ἀλέξανδρος.
p. 539. ὑπεκρίθησαν δὲ τραγῳδοὶ μὲν Θεσσαλὸς καὶ Ἀθηνόδωρος
καὶ Ἀριστόκριτος, κωμῳδοὶ δὲ Λύκων καὶ Φορμίων καὶ
Ἀρίστων. παρῆν δὲ καὶ Φασίμηλος ὁ ψάλτης. οἱ δὲ πεμ-

1) cod. ἀργυρῶν vulg. 2) Dind. αἰεὶ vulg. 3) codd. Συρακούσιος vulg. 4) codd. πρῶτοι vulg. 5) Σκαφισίας v. Καφησίας Leopardus.

φθέντες, φησί, στέφανοι ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν
λοιπῶν ταλάντων ἦσαν μυρίων πεντακισχιλίων."

Πολύκλειτος δὲ ὁ Λαρισσαῖος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστο-
ριῶν καὶ ἐπὶ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαί φησι τὸν Ἀλέξαν-
δρον, καὶ αὐλητρίδας αὐτῷ καὶ αὐλητὰς ἀεὶ ἕπεσθαι ἐπὶ
τὸ στρατόπεδον, καὶ πίνειν ἄχρι τῆς ἕω. Κλέαρχος δ'
ἐν τοῖς περὶ βίων περὶ Δαρείου λέγων τοῦ καθαιρεθέν- B
τος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου φησίν· „Ὁ Περσῶν βασιλεὺς
ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσιν ὑπὸ πάντων
τῶν ἡδέων ἡττωμένην ἀπέδειξε τὴν βασιλείαν, καὶ κατα-
γωνιζόμενος ἑαυτὸν οὐκ ᾔσθετο πρότερον, ἢ τὸ σκῆπτρον
ἕτεροι λαβόντες ἀνεκηρύχθησαν." Φύλαρχος δ' ἐν τῇ
τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνί-
διος ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ Ἀσίας καὶ τοὺς ἑταίρους φησὶ
τοῦ[1]) Ἀλεξάνδρου ὑπερβαλλούσῃ[2]) τρυφῇ χρήσασθαι. ὧν C
εἷς ὢν καὶ Ἅγνων χρυσοῦς ἥλους ἐν ταῖς κρηπῖσι καὶ
τοῖς ὑποδήμασιν ἐφόρει. Κλεῖτος δὲ ὁ Λευκὸς καλούμενος
ὅτε χρηματίζειν μέλλοι, ἐπὶ πορφυρῶν ἱματίων διαπερι-
πατῶν τοῖς ἐντυγχάνουσι διελέγετο. Περδίκκᾳ δὲ καὶ Κρα-
τερῷ φιλογυμναστοῦσιν ἠκολούθουν διφθέραι σταδιαῖαι τοῖς
μεγέθεσιν, ὑφ' αἷς περιλαμβάνοντες τόπον ἐν ταῖς κατα-
στρατοπεδείαις[3]) ἐγυμνάζοντο· ἠκολούθει δὲ αὐτοῖς καὶ
ὑποζύγια πολλὰ τὰ τὴν κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν ἐν τῇ
παλαίστρᾳ χρείαν. Λεοννάτῳ δὲ καὶ Μενελάῳ φιλοκυνή- D
γοις οὖσιν αὐλαῖαι σταδίων ἑκατὸν ἠκολούθουν[4]), αἷς περι-
στάντες[5]) τὰς θήρας ἐκυνήγουν. τὰς δὲ χρυσᾶς πλατά-
νους καὶ τὴν χρυσῆν ἄμπελον, ὑφ' ἣν[6]) οἱ Περσῶν βα-
σιλεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι, σμαραγδίνους
βότρυς ἔχουσαν[7]) καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀνθράκων, ἄλλων τε
παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόντων ταῖς πολυτελείαις,
ἐλάττω, φησὶν ὁ Φύλαρχος, φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν
ἑκάστοτε γινομένης παρ' Ἀλεξάνδρῳ δαπάνης. ἦν γὰρ
αὐτοῦ ἡ σκηνὴ κλινῶν ἑκατόν, χρυσοῖ δὲ κίονες πεντή-
κοντα[8]) κατεῖχον αὐτήν. οἱ δὲ ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι E

1) τοὺς Dind. e cod. 2) ὑπερβαλούσῃ Dind. e codd. 3) cod. et Ael. Var. H. 9, 3. καταστρατοπεδιαῖς v. 4) πεντε κατηκολούθησαν V. 5) codd. περιστάντες vulg. 6) codd. ὑφ' ἧς v. 7) Schw. ἐχούσας v. et Dind. 8) cod. Aelianus et Polyaenus 4, 3, 24.

ἡμίχρυσοι ποικίλμασιν ἐκπεπονημένοι[1]) πολυτελέσιν, ἐπιταζον τὸν ἄνω τόπον. καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι μηλοφόροι περὶ αὐτὴν ἐντὸς εἱστήκεσαν πορφυραῖς καὶ μηλίναις ἐσθῆσιν ἐξησκημένοι· μετὰ δὲ τούτους τοξόται τὸν ἀριθμὸν χίλιοι οἱ μὲν φλόγινα ἐνδεδυκότες, οἱ δὲ ὑσγινοβαφῆ, πολλοὶ δὲ καὶ κυάνεα εἶχον περιβόλαια. προειστήκεσαν δὲ τούτων ἀργυράσπιδες Μακεδόνες πεντακόσιοι. κατὰ δὲ μέσην τὴν σκηνὴν χρυσοῦς ἐτίθετο δίφρος, ἐφ' οὗ καθήμενος ἐχρημάτιζεν ὁ Ἀλέξανδρος, τῶν σωμα-
F τοφυλάκων πανταχόθεν ἐφεστηκότων. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ τῆς σκηνῆς τὸ τῶν ἐλεφάντων ἄγημα διεσκευασμένον ἐφειστήκει, καὶ Μακεδόνες χίλιοι, Μακεδονικὰς στολὰς ἔχοντες, εἶτα μύριοι Πέρσαι· τό τε τὴν πορφύραν ἔχον πλῆθος εἰς πεντακοσίους ἦν, οἷς Ἀλέξανδρος ἔδωκε φορεῖν τὴν στολὴν ταύτην. τοσούτων δὲ ὄντων καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν θεραπευόντων, οὐδεὶς ἐτόλμα προσπορεύεσθαι Ἀλεξάνδρῳ· τοιοῦτον ἐγεγόνει τὸ περὶ αὐτὸν ἀξίωμα. ἔγραψε δὲ καὶ τότε Ἀλέξανδρος ταῖς ἐν Ἰωνίᾳ πόλεσι καὶ πρώτοις Χίοις, ὅπως αὐτῷ πορφύραν ἀποστείλωσιν.
p. 540. ἤθελε γὰρ τοὺς ἑταίρους ἅπαντας ἁλουργὰς ἐνδῦσαι στολάς. ἀναγνωσθείσης δὲ τῆς ἐπιστολῆς Χίοις, παρὼν Θεόκριτος ὁ σοφὸς νῦν ἐγνωκέναι ἔφη τὸ παρ' Ὁμήρῳ[2]) εἰρημένον, Τὸν δ'

ἔλλαβε[3]) πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Ἀντίοχον δὲ τὸν Γρυπὸν ἐπικαλούμενον βασιλέα φησὶ Ποσειδώνιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν τὰς ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεις ἐπιτελοῦντα ὑποδοχὰς λαμπρὰς
B ἐπιτελεῖν. ἐν αἷς τὸ μὲν πρῶτον ἀναδόσεις ἐγίγνοντο ὁλομελῶν βρωμάτων, εἶτ' ἤδη καὶ ζώντων χηνῶν καὶ λαγωῶν καὶ δορκάδων. ἀνεδίδοντο δέ, φησί, καὶ χρυσοῖ στέφανοι τοῖς δειπνοῦσι, καὶ ἀργυρωμάτων πλῆθος καὶ θεραπόντων καὶ ἵππων καὶ καμήλων. ἔδει τε ἀναβάντα ἐπὶ τὴν κάμηλον ἕκαστον πιεῖν καὶ λαβεῖν τε τὴν κάμηλον καὶ τὰ ἐπὶ τὴν κάμηλον καὶ τὸν παρεστῶτα παῖδα." ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ περὶ τοῦ ὁμωνύμου αὐτῷ[4]) Ἀντιόχου

1) Perizonius ex Ael. et Polyaeno. ἐκπεμπόμενοι vulgo.
2) Iliad. *E*, 83. et alibi. 3) codd. ἕλε vulg. 4) ὁμωνύμου αὐτοῦ V et Dind. 5) τοῦ om. V.

λέγων τοῦ¹) ἐπ' Ἀρσάκην εἰς Μηδίαν στρατεύσαντος, φη-
σὶν ὅτι ὑποδοχὰς ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν ὀχλικάς· ἐν αἷς C
χωρὶς τῶν ἀναλισκομένων καὶ ἐκφατνιζομένων σωρευμάτων
ἕκαστος ἀπέφερε τῶν ἑστιατόρων ὁλομελῆ κρέα χερσαίων
τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων ζῴων ἀδιαίρετα ἐσκευα-
σμένα, ἅμαξαν πληρῶσαι δυνάμενα· καὶ μετὰ ταῦτα με-
λιπήκτων, καὶ στεφάνων ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ ἀν-
δρομήκεσι λημνίσκων χρυσῶν πιλήμασι πλήθη."

Κλύτος²) δ' ὁ Ἀριστοτελικὸς ἐν τοῖς περὶ Μιλήτου
Πολυκράτη φησὶ τὸν Σαμίων³) τύραννον ὑπὸ τρυφῆς τὰ
πανταχόθεν συνάγειν· κύνας μὲν ἐξ Ἠπείρου, αἶγας δὲ D
ἐκ Σκύρου, ἐκ δὲ Μιλήτου πρόβατα, ὗς δὲ ἐκ Σικελίας.
Ἄλεξις δ' ἐν τρίτῳ Σαμίων Ὥρων⁴) ἐκ πολλῶν πόλεών
φησι κοσμηθῆναι τὴν Σάμον ὑπὸ τοῦ Πολυκράτους, κύνας
μὲν Μολοττικὰς καὶ Λακαίνας εἰσαγαγόντος, αἶγας δ' ἐκ
Σκύρου καὶ Νάξου, πρόβατα δ' ἐκ Μιλήτου καὶ τῆς Ἀτ-
τικῆς. μετεστέλλετο δὲ, φησί, καὶ τεχνίτας ἐπὶ μισθοῖς
μεγίστοις. πρὸ δὲ τοῦ τυραννῆσαι κατασκευασάμενος στρω-
μνὰς πολυτελεῖς καὶ ποτήρια ἐπέτρεπε χρῆσθαι τοῖς ἢ E
γάμον ἢ μείζονας ὑποδοχὰς ποιουμένοις. ἐκ πάντων οὖν
τούτων ἄξιον θαυμάζειν τὸν τύραννον, ὅτι οὐδαμόθεν
ἀναγέγραπται γυναῖκας ἢ παῖδας μεταπεμψάμενος, καίτοι
περὶ τὰς τῶν ἀρρένων ὁμιλίας ἐπτοημένος, ὡς καὶ ἀντε-
ρᾶν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ· ὅτε καὶ δι' ὀργὴν ἀπέκειρε
τὸν ἐρώμενον. πρῶτος δὲ ὁ Πολυκράτης καὶ ναῦς πήξας
ἀπὸ τῆς πατρίδος Σαμίας ἐκάλεσε. Κλέαρχος δέ φησιν, C. 10.
ὡς Πολυκράτης ὁ τῆς ἁβρᾶς Σάμου⁵) τύραννος διὰ τὴν
περὶ τὸν βίον ἀκολασίαν ἀπώλετο, ζηλώσας τὰ Λυδῶν F
μαλακά. ὅθεν τῷ μὲν Σάρδεων ἀγκῶνι γλυκεῖ προσαγο-
ρευομένῳ τὴν παρὰ τοῖς Σαμίοις λαύραν ἀντικατεσκεύα-
σεν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν Λυδῶν ἄνθεσι πάντα ἔπλησε
τὰ διαγγελθέντα Σαμίων ἄνθεα. τούτων δὲ ἡ μὲν Σα-
μίων λαύρα στενή τις ἦν γυναικῶν δημιουργῶν, καὶ τῶν
πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ἀκρασίαν πάντων βρωμάτων ὄντως
ἐνέπλησε τὴν Ἑλλάδα· τὰ δὲ Σαμίων ἄνθη γυναικῶν καὶ p. 541.
ἀνδρῶν κάλλη διάφορα, ἔτι δὲ τῆς συμπάσης πόλεως ἐν

1) τοῦ om. V. 2) codd. Κλεῖτος v. 3) cod. Σάμιον v.
4) ὅρων L. 5) ἀβρασάμου V.

μενος καὶ ἵππους καὶ θεράποντας ὡραίους καὶ παραδρομὴν ἀνάγωγον κολάκων τε καὶ παίδων στρατιωτικῶν. ὕστερον δὲ πανοικίᾳ ἐφυβρίστως κατέστρεψε τὸν βίον, ὑπὸ τῶν οἰκετῶν περιυβρισθείς."

Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεύς, ὥς φησι Δοῦρις ἐν τῇ
C ἑκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, χιλίων καὶ διακοσίων ταλάντων κατ' ἐνιαυτὸν κύριος γενόμενος, καὶ ἀπὸ τούτων βραχέα δαπανῶν εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν τὰ λοιπὰ πάντα διὰ τὴν ἔμφυτον ἀκρασίαν ἠφάνιζε θοίνας τε[1]) καθ' ἑκάστην ἡμέραν λαμπρὰς ἐπιτελῶν καὶ πλῆθός τι συνδείπνων ἔχων· καὶ ταῖς μὲν δαπάναις ταῖς εἰς τὰ δεῖπνα τοὺς Μακεδόνας ὑπερέβαλλε, τῇ δὲ καθαριότητι Κυπρίους καὶ Φοίνικας· ῥάσματά τε μύρων
D ἔπιπτεν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀνθινά τε πολλὰ τῶν ἐδαφῶν ἐν τοῖς ἀνδρῶσι κατεσκευάζετο διαπεποικιλμένα ὑπὸ δημιουργῶν. ἦσαν δὲ καὶ πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαι σιωπώμεναι καὶ νεανίσκων ἔρωτες νυκτερινοί, καὶ ὁ τοῖς ἄλλοις τιθέμενος θεσμοὺς Δημήτριος, καὶ τοὺς βίους τάττων ἀνομοθέτητον ἑαυτῷ τὸν βίον κατεσκεύαζεν. ἐπεμελεῖτο δὲ καὶ τῆς ὄψεως, τήν τε τρίχα τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ξανθιζόμενος καὶ παιδέρωτι τὸ πρόσωπον ὑπαλειφόμενος καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγχρίων ἑαυτόν· ἠβούλετο γὰρ τὴν ὄψιν ἱλα-
E ρὸς καὶ τοῖς ἀπαντῶσιν ἡδὺς φαίνεσθαι. ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἣν ἔπεμψεν[2]) ἄρχων γενόμενος, ᾖδε χορὸς εἰς αὐτὸν ποιήματα Σειρώμενος[3]) τοῦ Σολέως[4]), ἐν οἷς ἡλιόμορφος προσηγορεύετο·

Ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος[5]) ζαθέοις
ἄρχων σε τιμαῖς γεραίρει,

Καρύστιος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ἐν τρίτῳ ὑπομνημάτων „Δημήτριος, φησίν, ὁ Φαληρεύς, Ἱμεραίου τοῦ ἀδελφοῦ ἀναιρεθέντος ὑπ' Ἀντιπάτρου, αὐτὸς μετὰ Νικάνορος διέτριβεν, αἰτίαν ἔχων ὡς τὰ Ἐπιφάνεια τοῦ ἀδελφοῦ θύων.
F Κασάνδρῳ δὲ γενόμενος φίλος μέγα ἴσχυσε. καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἦν αὐτοῦ τὸ ἄριστον ὀξύβαφα παντοδαπὰς ἐλαίας[6]) ἔχοντα, καὶ τυρὸν νησιωτικόν. ὡς δ' ἐπλούτησε,

1) Schw. δὲ vulg. 2) codd. ἔπεμπεν vulg. 3) corruptum. Καστορίωνος Leopardus. 4) cod. Σωλέως vulgo. 5) Kuhnius. ἠπιόμοιρος vulg. 6) ἐλάας Dind. e cod.

Μοσχίωνα τὸν ἄριστον τῶν τότε μαγείρων καὶ δειπνο-
ποιῶν ἐωνήσατο, καὶ τοσαῦτα ἦν τὰ παρασκευαζόμενα
καθ' ἡμέραν, ὥστε χαρισαμένου τῷ Μοσχίωνι τὰ λείψανα
Μοσχίων ἐν ἔτεσι δύο τρεῖς συνοικίας ἐωνήσατο παῖδάς
τ' ἐλευθέρους ὕβριζε καὶ γυναῖκας τὰς τῶν ἐπιφανεστά-
των. ἐζηλοτύπουν δὲ πάντες οἱ παῖδες τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ
Θέογνιν[1])· καὶ τοσοῦτον ἦν τῷ Δημητρίῳ προσελθεῖν,
ὥστε, μετ' ἄριστον αὐτοῦ περιπατήσαντος παρὰ τοὺς p. 543.
Τρίποδας, συνῆλθον εἰς τὸν τόπον παῖδες κάλλιστοι ταῖς
ἑξῆς ἡμέραις, ἵν' ὀφθεῖεν αὐτῷ."

Νικόλαος δ' ὁ περιπατητικὸς ἐν τῇ δεκάτῃ καὶ ἑκα-
τοστῇ[2]) τῶν ἱστοριῶν Λεύκολλόν[3]) φησιν ἀφικόμενον εἰς
Ῥώμην καὶ θριαμβεύσαντα λόγον τε ἀποδόντα τοῦ πρὸς
Μιθριδάτην πολέμου, ἐξοκεῖλαι εἰς πολυτελῆ δίαιταν ἐκ
τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης, τρυφῆς τε πρῶτον εἰς ἅπαν
Ῥωμαίοις ἡγεμόνα γενέσθαι, καρπωσάμενον δυεῖν[4]) βασι-
λέοιν πλοῦτον, Μιθριδάτου καὶ Τιγράνου. διαβόητος δ' ἦν
παρὰ Ῥωμαίοις καὶ Σίττιος ἐπὶ τρυφῇ καὶ μαλακίᾳ, ὥς B
φησι Ῥουτίλιος. περὶ γὰρ Ἀπικίου προειρήκαμεν. Παυ-
σανίαν δὲ καὶ Λύσανδρον ἐπὶ τρυφῇ διαβοήτους γενέσθαι
σχεδὸν πάντες ἱστοροῦσι. διόπερ καὶ Ἆγις[5]) ἐπὶ Λυσάν-
δρου ἔφη, ὅτι δεύτερον τοῦτον ἡ Σπάρτη φέρει Παυσα-
νίαν. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Ἑλληνικῶν τἀναντία
φησὶ περὶ τοῦ Λυσάνδρου ὅτι φιλόπονος ἦν καὶ[6]) θερα-
πεύειν δυνάμενος καὶ ἰδιώτας καὶ βασιλεῖς, σωφρονῶν[7])
καὶ τῶν ἡδονῶν ἁπασῶν[8]) κρείττων. γενόμενος γοῦν τῆς
Ἑλλάδος σχεδὸν ἁπάσης κύριος, ἐν οὐδεμιᾷ φανήσεται C
τῶν πόλεων, οὔτε πρὸς τὰς ἀφροδισίους ἡδονὰς ὁρμήσας
οὔτε μέθαις καὶ πότοις ἀκαίροις χρησάμενος."

Οὕτω δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ τῆς τρυφῆς καὶ τῆς
πολυτελείας ἠσκεῖτο, ὡς καὶ Παρράσιον τὸν ζωγράφον
πορφύραν ἀμπέχεσθαι, χρυσοῦν[9]) στέφανον ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς ἔχοντα, ὡς ἱστορεῖ Κλέαρχος ἐν τοῖς βίοις. οὗτος
γὰρ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν γραφικὴν τρυφήσας λόγῳ τῆς

1) Dindorf. *Θεόγνιν* vulg. 2) Valesius. *εἰκοστῇ* vulg. 3) codd. *Λεύκουλον* V. *Λεύκουλλον* L. 4) *δυοῖν* Dindorf. 5) Dindorf. *Ἄγις* vulgo. 6) *καὶ* add. codd. 7) *σώφρων ὢν* Dindorf. e coniectura Dobraei. 8) codd. *πασῶν* vulgo. 9) *χρυσῆν* V.

ἀρετῆς ἀντελαμβάνετο, καὶ ἐπέγραφε τοῖς ὑπ' αὐτῷ[1] ἐπιτελουμένοις ἔργοις·

D *Ἀβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τόδ' ἔγραψε.*

[2] καί τις ὑπεραλγήσας ἐπὶ τούτῳ παρέγραψε, Ῥαβδοδίαιτος ἀνήρ. ἐπέγραψε δὲ ἐπὶ πολλῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τάδε·

Ἀβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τάδ' ἔγραψε[3],
Παρράσιος, κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.
οὐδὲ πατρὸς λαθόμην Εὐήνορος, ὅς νιν ἔφυσε[4]
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

ηὔχησε δ' ἀνεμεσήτως ἐν τούτοις·

E *Εἰ καὶ[5] ἄπιστα κλύουσι λέγω[6] τάδε[7]· φημὶ γὰρ ἤδη*
τέχνης εὑρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ
χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
οὖρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

ἀγωνιζόμενος δέ ποτε πρὸς καταδεέστερον ἐν Σάμῳ τὸν Αἴαντα καὶ ἡττηθεὶς συναχθομένων αὐτῷ τῶν φίλων ἔφη, ὡς αὐτὸς μὲν ὀλίγον φροντίζοι, Αἴαντι δὲ συνά-
F χθοιτο δεύτερον ἡττηθέντι. ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυφῆς πορφυρίδα καὶ στρόφιον λευκὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε[8], σκίπωνί τε ἐστηρίζετο χρυσᾶς ἕλικας ἐμπεπαισμένῳ χρυσοῖς τε ἀνασπαστοῖς ἐπέσφιγγε τῶν βλαυτῶν τοὺς ἀναγωγέας. ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατὰ τὴν τέχνην ἀηδῶς ἐποιεῖτο, ἀλλὰ ῥᾳδίως, ὡς καὶ ᾄδειν γράφοντα, ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος[9] ἐν τῷ περὶ εὐδαιμονίας. τερατευόμενος δὲ ἔλεγεν, ὅτε τὸν ἐν Λίνδῳ Ἡρακλέα ἔγραφεν, ὡς ὄναρ αὐτῷ ἐπιφαινόμενος ὁ θεὸς σχηματίζοι αὐτὸν πρὸς τὴν τῆς γραφῆς ἐπιτηδειότητα. ὅθεν καὶ ἐπέγραψε τῷ πίνακι·

p. 544. *Οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν*
Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὁρᾶν.

Καὶ φιλοσόφων δὲ αἱρέσεις ὅλαι τῆς περὶ τὴν τρυφὴν αἱρέσεως ἀντεποιήσαντο· καὶ ἥ γε Κυρηναϊκὴ καλουμένη ἀπ' Ἀριστίππου τοῦ Σωκρατικοῦ τὴν ἀρχὴν λαβοῦσα, ὃς ἀποδεξάμενος τὴν ἡδυπάθειαν, ταύτην τέλος εἶναι ἔφη καὶ ἐν αὐτῇ τὴν εὐδαιμονίαν βεβλῆσθαι καὶ μονόχρονον

1) ὑφ' αὐτοῦ Dind. 2) καί τις — τάδ' ἔγραψε om. V. 3) τάδε γράψε L. Epigrammata sunt Anth. 2, 179. 4) Iacobs. ὅς γ' ἀνέφυσε vulgo. 5) Schw. ἐν τούτοισι καὶ codd. ἐπὶ τούτοισι καὶ L. 6) λέγων L. 7) τάδε accessit ex Aristide vol. 2 p. 386. 8) εἶχε add. codd. 9) vol. 5 p. 198.

αὐτὴν εἶναι· παραπλησίως τοῖς ἀσώτοις οὔτε τὴν μνήμην τῶν γεγονυιῶν ἀπολαύσεων πρὸς αὐτὸν ἡγούμενος οὔτε τὴν ἐλπίδα τῶν ἐσομένων, ἀλλ' ἑνὶ μόνῳ τὸ ἀγαθὸν κρίνων τῷ παρόντι, τὸ δὲ ἀπολελαυκέναι καὶ ἀπολαύσειν οὐδὲν νομίζων πρὸς αὐτόν, τὸ μὲν ὡς οὐκέτ' ὄν, τὸ δὲ οὔπω καὶ ἄδηλον· ὁποῖον καὶ οἱ τρυφῶντες πάσχουσι τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν ἀξιοῦντες. ὡμολόγησε δ' αὐτοῦ τῷ δόγματι καὶ ὁ βίος, ὃν ἐβίωσεν ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ πολυτελείᾳ μύρων καὶ ἐσθήτων καὶ γυναικῶν. Λαΐδα γοῦν ἀναφανδὸν εἶχε τὴν ἑταίραν καὶ ταῖς Διονυσίου πολυτελείαις ἔχαιρε καίτοι πολλάκις ἐνυβριζόμενος. Ἡγήσανδρος γοῦν φησιν ὡς καὶ ἀδόξου ποτὲ κλισίας παρ' αὐτῷ τυχὼν ἤνεγκεν, ἐρωτήσαντός τε τοῦ Διονυσίου, τί φαίνεται ἡ κατάκλισις πρὸς τὴν χθές, ἔφησε παραπλησίαν εἶναι. ἐκείνη τε γάρ, ἔφησεν, ἀδοξεῖ τήμερον χωρισθεῖσα ἐμοῦ, χθὲς δὲ πασῶν ἦν ἐνδοξοτάτη δι' ἡμᾶς. αὕτη δὲ τήμερον καὶ ἔνδοξος γέγονε διὰ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν, χθὲς δὲ ἠδόξει μὴ παρόντος ἐμοῦ." καὶ ἐν ἄλλοις δέ φησιν ὁ Ἡγήσανδρος· „Ἀρίστιππος ῥαινόμενος μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ Διονυσίου θεραπόντων, σκωπτόμενος δ' ἐπὶ τῷ ἀνέχεσθαι ὑπ' Ἀντιφῶντος, Εἰ δ' ἁλιευόμενος ἐτύγχανον, ἔφη, καταλιπὼν τὴν ἐργασίαν ἂν ἀπῆλθον;" διέτριβε δ' ὁ Ἀρίστιππος τὰ πολλὰ ἐν Αἰγίνῃ τρυφῶν. διὸ καὶ ὁ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασί φησιν, ὅτι πολλάκις ἐνουθέτει αὐτὸν ὁ Σωκράτης καὶ τὴν ἠθοποιίαν πλάσας τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Ἡδονῆς εἰσῆγεν. ὁ δ' Ἀρίστιππος ἐπὶ τῆς Λαΐδος ἔλεγεν, Ἔχω καὶ οὐκ ἔχομαι. καὶ παρὰ Διονυσίῳ διηνέχθη τισὶ περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν τριῶν γυναικῶν. καὶ μύροις ἐλούετο¹) καὶ ἔφασκεν, ὅτι

²) Κἀν βακχεύμασιν
οὖσ' ἥ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

κωμῳδῶν δὲ αὐτὸν Ἄλεξις ἐν Γαλατείᾳ ποιεῖ τινα θεράποντα διηγούμενον περί τινος τῶν μαθητῶν τάδε·

Ὁ δεσπότης οὑμός περὶ λόγους γάρ ποτε
διέτριψε, μειρακίσκος ὤν, καὶ φιλοσοφεῖν
ἐπέθετο. Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθά ³) τις,
ὥς φησ', Ἀρίστιππος, σοφιστὴς εὐφυής,

1) codd. ἐλοῦτο vulg. 2) Eur. Bacch. v. 317. 3) ἐνταῦθα add. codd.

F μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἁπάντων τῶν[1]) τότε,
[2]) ἀκολασίᾳ τε τῶν γεγονότων διαφέρων.
τούτῳ τάλαντον δοὺς μαθητὴς γίγνεται[3])
ὁ δεσπότης. καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ
ἐξέμαθε, τὴν δ᾽ ἀρτηρίαν συνήρπασεν.

Ἀντιφάνης δ᾽ ἐν Ἀνταίῳ περὶ τῆς τῶν Φιλοσόφων τρυ-
Φερότητος διαλεγόμενός Φησιν·

Α. ὦ τᾶν, κατανοεῖς, τίς ποτ᾽ ἐστὶν οὑτοσὶ
ὁ γέρων; Β. ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός,
p.545. λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός,
πιλίδιον[4]) ἁπαλόν, εὔρυθμος βακτηρία,
βαιὰ[5]) τράπεζα. τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως
αὐτὴν ὁρᾶν γὰρ τὴν Ἀκαδήμειαν δοκῶ.

C. 12. Ἀριστόξενος δ᾽ ὁ μουσικὸς ἐν τῷ Ἀρχύτα βίῳ ἀΦῖχθαι
παρὰ Διονυσίου τοῦ νεωτέρου πρεσβευτὰς πρὸς τὴν Τα-
ραντίνων πόλιν, ἐν οἷς εἶναι καὶ Πολύαρχον τὸν ἡδυπαθῆ
ἐπικαλούμενον, ἄνδρα περὶ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ἐσπου-
δακότα καὶ οὐ μόνον τῷ ἔργῳ, ἀλλὰ καὶ τῷ λόγῳ. ὄντα
B δὲ γνώριμον τῷ Ἀρχύτᾳ καὶ ΦιλοσοΦίας οὐ παντελῶς
ἀλλότριον, ἀπαντᾶν εἰς τὰ τεμένη καὶ συμπεριπατεῖν
τοῖς περὶ τὸν Ἀρχύταν, ἀκροώμενον τῶν λόγων. ἐμπε-
σούσης δέ ποτε ἀπορίας καὶ σκέψεως περί τε τῶν ἐπιθυ-
μιῶν καὶ τὸ σύνολον περὶ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν, ἔΦη
ὁ Πολύαρχος· „Ἐμοὶ μέν, ὦ ἄνδρες, πολλάκις ἤδη πέ-
Φηνεν ἐπισκοποῦντι κομιδῇ τὸ τῶν ἀρετῶν τούτων κατα-
σκεύασμα καὶ πολὺ τῆς Φύσεως ἀΦεστηκὸς εἶναι. ἡ γὰρ
Φύσις ὅταν Φθέγγηται τὴν ἑαυτῆς Φωνὴν ἀκολουθεῖν
C κελεύει ταῖς ἡδοναῖς καὶ τοῦτό Φησιν εἶναι νοῦν ἔχοντος·
τὸ δὲ ἀντιτείνειν καὶ καταδουλοῦσθαι τὰς ἐπιθυμίας[6]),
οὔτε ἔμΦρονος[7]) οὔτε εὐτοχοῦς οὔτε ξυνιέντος εἶναι[8]), τίς
ποτε ἐστὶν ἡ τῆς ἀνθρωπίνης Φύσεως σύστασις. τεκμήριον δ᾽
ἰσχυρὸν εἶναι τὸ πάντας ἀνθρώπους, ὅταν ἐξουσίας ἐπι-
λάβωνται μέγεθος ἀξιόχρεων ἐχούσης, ἐπὶ τὰς σωματικὰς
ἡδονὰς καταΦέρεσθαι, καὶ τοῦτο νομίζειν τέλος εἶναι τῆς
ἐξουσίας· τὰ δὲ ἄλλα πάντα σχεδὸν ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν
παρέργῳ τίθεσθαι χώρᾳ. προΦέρειν δὲ ἔξεστι νῦν μὲν

1) τῶν add. Casaubon. 2) codd. τῇ τ᾽ ἀκ, τε vulgo.
3) Dindorf. γίνεται vulg. 4) πολίδιον V. 5) βεβαία V et
codd. 6) ταῖς ἐπιθυμίαις edd. 7) cod. εὔφρονος vulgo.
8) Casaub. εἰδέναι vulg.

τοὺς Περσῶν βασιλεῖς [1]ν τυραννίδος ἀξιο- D
λόγου κύριος ὢν τυγχά δὲ τούς τε Λυδῶν
καὶ τῶν Μήδων [2]) καὶ αὶ τοὺς Σύρων· οἷς
οὐδὲν γένος ἡδονῆς ἀζι, ἀλλὰ καὶ δῶρα
παρὰ τοῖς Πέρσαις π αι τοῖς δυναμένοις
ἐξευρίσκειν καινὴν ἡδο ὀρθῶς. ταχὺ γὰρ
ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐμ χρονιζουσῶν ἡδονῶν,
κἂν ὦσι σφόδρα διηκριβ, ἐπεὶ μεγάλην ἔχει
δύναμιν ἡ καινότης π φανῆναι τὴν ἡδονήν,
οὐκ ὀλιγωρητέον οὖν [3]ὴν ἐπιμέλειαν αὐτῆς E
ποιητέον. διὰ ταύτην ιν πολλὰ μὲν ἐξευρε-
θῆναι βρωμάτων εἴδη [4]πεμμάτων, πολλὰ δὲ
θυμιαμάτων καὶ μύρων ἱματίων καὶ στρωμά-
των, καὶ ποτηρίων δ ἄλλων σκευῶν· πάντα
ὰρ δὴ ταῦτα συμβάλλ ἡδονάς, ὅταν ᾖ ἡ ὑπο-
ειμένη ὕλη τῶν θαυμ ὸ τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
εως· ὃ δὴ πεπονθέν ε χρυσὸς καὶ ἄργυρος
ὶ τὰ πολλὰ τῶν εὐδ ς καὶ σπανίων, ὅσα καὶ
ιτὰ τὰς ἀπεργαζομέ διηκριβωμένα φαίνεται." F

Εἰπὼν δὲ τούτοι περὶ τῆς θεραπείας τῆς
ῦ Περσῶν βασιλέως ὶ ὅσους ἔχει θεραπευτῆ-
ς, καὶ περὶ τῆς τ ίων αὐτοῦ χρήσεως, καὶ
; περὶ τὸν χρῶτα ς, καὶ τῆς εὐμορφίας καὶ
; ὁμιλίας, καὶ περ ρημάτων καὶ τῶν ἀκροα-
των, εὐδαιμονέστα κρῖναι τῶν νῦν τὸν τῶν
ρσῶν βασιλέα· πλρ εἰσιν αὐτῷ καὶ τελειότα-
παρεσκευασμέναι εύτερον δέ, φησί, τὸν ἡμέ-
ιν τύραννον θείη καίπερ πολὺ λειπόμενον.
νῳ μὲν γὰρ ἦ τι ὅλη χορηγεῖ * * [5]), τὸ δὲ p. 546.
υσίου χορηγεῖον ἂν εὐτελές τι φανείη πρὸς
ο συγκρινόμενον ν οὖν περιμάχητός ἐστιν ὁ
τος βίος, φανε τῶν συμβεβηκότων. Σύρους
γὰρ Μῆδοι μετ μεγίστων κινδύνων ἀφείλαντο
βασιλείαν οὐκ ἄ ὸς ἕνεκα, ἢ τοῦ κυριεῦσαι τῆς
ν [6]) ἐξουσίας· δὲ Πέρσαι διὰ τὴν αὐτὴν [7])

) Schw. νῦν δὲ ιε vulg. 2) Μήδων βασιλεῖς L.
d. ἂν v. 4) ε V. 5) lacunam indicavit Cas.
d. Συμίων vul cod. et Casaub. τοιαύτην vulg.

αἰτίαν· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἀπόλαυσις. οἱ δὲ νομοθέται ὁμαλίζειν βουληθέντες τὸ τῶν ἀνθρώπων
B γένος καὶ μηδένα τῶν[1]) πολιτῶν τρυφᾶν ἀνακύψαι πεποιήκασι τὸ τῶν ἀρετῶν εἶδος· καὶ ἔγραψαν νόμους περὶ συναλλαγμάτων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα[2]) ἐδόκει πρὸς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν ἀναγκαῖα εἶναι, καὶ δὴ καὶ περὶ ἐσθῆτος καὶ τῆς λοιπῆς διαίτης, ὅπως ᾖ ὁμαλής. πολεμούντων οὖν τῶν νομοθετῶν τῷ τῆς πλεονεξίας γένει πρῶτον μὲν ὁ περὶ τὴν δικαιοσύνην ἔπαινος ηὐξήθη, καί πού τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο·

Δικαιοσύνας τὸ χρύσεον πρόσωπον.

καὶ πάλιν·

Τὸ χρύσεον ὄμμα τὸ τᾶς Δίκας.

ἀπεθεώθη δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς Δίκης ὄνομα· ὥστε παρ'
C ἐνίοις καὶ βωμοὺς καὶ θυσίας γίνεσθαι Δίκῃ[3]). μετὰ ταύτην δὲ καὶ σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν ἐπεισεκώμασαν, καὶ πλεονεξίαν ἐκάλεσαν τὴν ἐν ἀπολαύσεσιν ὑπεροχήν· ὥστε καὶ[4]) τὸν πειθαρχοῦντα τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν πολλῶν φήμῃ μετριάζειν περὶ τὰς σωματικὰς ἡδονάς."

Καὶ Δοῦρις δέ φησιν ἐν τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν, ὡς ἦν τὸ[5]) παλαιὸν τοῖς δυνάσταις ἐπιθυμία τῆς μέθης. διὸ ποιεῖν τὸν Ὅμηρον τῷ Ἀγαμέμνονι λοιδορούμενον τὸν Ἀχιλλέα καὶ λέγοντα·

[6]) *Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων.*

D καὶ τὸν θάνατον δὲ ἀποσημαίνων τοῦ βασιλέως φησίν·

[7]) *Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα[8]) τραπέζας τε πληθούσας κείμεθα.*

δεικνύων καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ παρ' αὐταῖς ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς μέθης γενόμενον. Φιλήδονος δ' ἦν καὶ Σπεύσιππος ὁ Πλάτωνος συγγενὴς καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς. Διονύσιος γοῦν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ κατὰ τῆς φιληδονίας αὐτοῦ εἰπὼν καὶ φιλαργυρίαν αὐτῷ ὀνειδίζει καὶ τὸν Λασθενείας τῆς Ἀρκαδικῆς ἔρωτα, ἥτις Πλάτωνος ἠκηκόει.

E Οὐ μόνος δὲ Ἀρίστιππος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὴν κατὰ

1) codd. πως vulgo. 2) Schw. ἄλλων καὶ ὅσα vulgo. 3) codd. Δίκης vulg. 4) καὶ add. cod. 5) codd. καὶ παλ. vulg. 6) Iliad. Α, 225. 7) Od. Λ, 418. 8) Dind. κρατῆρα vulg.

κίνησιν ἡδονὴν ἠσπάζοντο, ἀλλὰ καὶ Ἐπίκουρος καὶ οἱ ἀπὸ τούτου. καὶ ἵνα μὴ τοὺς καταιγισμοὺς λέγω καὶ τὰ ἐπεντρώματα, ἅπερ πολλάκις προφέρεται ὁ Ἐπίκουρος, καὶ τοὺς γαργαλισμοὺς καὶ τὰ[1]) νύγματα, ἃ ἐν τῷ περὶ τέλους εἴρηκε, τούτων μνησθήσομαι. φησὶ γάρ· „Οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τἀγαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν[2]) ἡδονάς, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμάτων, ἀφαιρῶν δὲ καὶ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδείας κινήσεις." καὶ Μητρόδωρος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς φησι· „Περὶ γαστέρα[3]), ὦ φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα ὁ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἅπασαν ἔχει σπουδήν." καὶ ὁ Ἐπίκουρος δέ φησιν· „Ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τῆς γαστρὸς ἡδονή· καὶ τὰ σοφὰ καὶ περισσὰ[4]) ἐπὶ ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν." κἀν τῷ περὶ τέλους δὲ πάλιν φησί· „Τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, ἐὰν ἡδονὴν παρασκευάζῃ· ἐὰν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν ἐατέον." σαφῶς ὑπουργὸν ποιῶν ἐν τούτοις τὴν ἀρετὴν τῆς ἡδονῆς καὶ θεραπαίνης τάξιν ἐπέχουσαν. κἀν ἄλλοις δέ φησι· „Προσπτύω τῷ καλῷ καὶ τοῖς κενῶς αὐτὸ θαυμάζουσιν, ὅταν μηδεμίαν ἡδονὴν ποιῇ." F p. 547.

Καλῶς ἄρα ποιοῦντες Ῥωμαῖοι, οἱ πάντα[5]) ἄριστοι, Ἄλκιον καὶ Φιλίσκον τοὺς Ἐπικουρείους ἐξέβαλον τῆς πόλεως, Λευκίου τοῦ Ποστουμίου[6]) ὑπατεύοντος, δι' ἃς εἰσηγοῦντο ἡδονάς. ὁμοίως δὲ καὶ Μεσσήνιοι κατὰ ψήφισμα ἐξέωσαν τοὺς Ἐπικουρείους, Ἀντίοχος δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους τῆς αὐτοῦ[7]) βασιλείας γράψας τάδε· „Βασιλεὺς Ἀντίοχος Φανίᾳ. ἐγράψαμεν ὑμῖν καὶ πρότερον, ὅπως μηδεὶς ᾖ φιλόσοφος ἐν τῇ πόλει μηδ' ἐν τῇ χώρᾳ. πυνθανόμεθα δὲ οὐκ ὀλίγους εἶναι καὶ τοὺς νέους λυμαίνεσθαι, διὰ τὸ μηθὲν[8]) πεποιηκέναι ὑμᾶς ὧν ἐγράψαμεν περὶ τούτων. ὡς ἂν οὖν λάβῃς τὴν ἐπιστολήν, σύνταξον κήρυγμα ποιήσασθαι, ὅπως οἱ μὲν φιλόσοφοι πάντες ἀπαλλάσσωνται ἐκ τῶν τόπων ἤδη, τῶν δὲ νεανί- B

1) τὰ om. L. ἀνύγματα V. 2) e p. 278 F. 280 A. χειλῶν vulgo. 3) π. γαστέρα add. cod. et pag. 280. 4) τὰ περιττὰ Dindorf. e pag. 280. 5) πάντ' Dindorf. 6) cod. Ποστομίου vulg. 7) αὑτοῦ Dindorf. 8) μηδὲν Dindorf.

σκων ὅσοι ἂν[1]) ἁλίσκωνται πρὸς τούτοις γινόμενοι ἐπικρεμήσονται, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν αἰτίαις ἔσονται ταῖς μεγίσταις· καὶ μὴ ἄλλως γένηται[2]).“

C Τῆς δ' ἡδονῆς πρὸ Ἐπικούρου εἰσηγητὴς ἐγένετο Σοφοκλῆς ὁ ποιητὴς ἐν Ἀντιγόνῃ[3]) ταῦτα εἰπών·

Τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῇ
τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

D Καὶ Λύκων δὲ ὁ περιπατητικός, ὥς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος, κατ' ἀρχὰς ἐπιδημήσας παιδείας ἕνεκα ταῖς Ἀθήναις περὶ συμβολικοῦ κώθωνος καὶ πόσον ἑκάστη τῶν ἑταιρουσῶν ἐπράττετο μίσθωμα ἀκριβῶς ἠπίστατο[4]). ὕστερον δὲ καὶ τοῦ περιπάτου προστὰς ἐδείπνιζε τοὺς φίλους ἀλαζονείᾳ καὶ πολυτελείᾳ πολλῇ χρώμενος. χωρὶς γὰρ τῶν παραλαμβανομένων εἰς αὐτὰ ἀκροαμάτων καὶ ἀργυρωμάτων καὶ στρωμνῆς ἡ λοιπὴ παρασκευὴ καὶ ἡ τῶν δείπνων περιεργία καὶ ὁ τῶν τραπεζῶν καὶ μαγείρων
E ὄχλος τοσοῦτος ἦν, ὥστε καὶ πολλοὺς ὀρρωδεῖν καὶ βουλομένους προσιέναι πρὸς τὴν διατριβὴν ἀνακόπτεσθαι, καθάπερ[5]) εἰς πολίτευμα πονηρὸν καὶ χορηγιῶν καὶ λειτουργιῶν πλῆρες εὐλαβουμένους προσάγειν. ἔδει γὰρ ἄρξαι τε τὴν νομιζομένην ἐν τῷ περιπάτῳ ἀρχήν. αὕτη δ' ἦν ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν ἐπιχειρούντων τριάκονθ' ἡμέρας· εἶτα τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ λαβόντα ἀφ' ἑκάστου τῶν ἐπιχειρούντων ἐννέα ὀβολοὺς ὑποδέξασθαι μὴ μόνον αὐτοὺς τοὺς τὴν συμβολὴν εἰσενεγκόντας, ἀλλὰ καὶ οὓς παρακαλέσειεν ὁ Λύκων, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐπιμελῶς συναντῶντας
F τῶν πρεσβυτέρων εἰς τὴν σχολήν· ὥστε γίνεσθαι μηδ' εἰς τὸν μυρισμὸν καὶ τοὺς στεφάνους ἱκανὸν τὸ ἐκλεγόμενον ἀργύριον· ἱεροποιῆσαί τε καὶ τῶν Μουσῶν ἐπιμελητὴν γενέσθαι. ἃ δὴ πάντα ἐφαίνετο λόγου μὲν ἀλλότρια καὶ φιλοσοφίας εἶναι, τρυφῆς δὲ καὶ περιστάσεως οἰκειό-

1) Dindorf. ἐὰν vulgo. 2) Casaub. γένεται v. γίνηται Dindorf. e codd. 3) v. 1165. 4) cod. ἐπίστατο vulgo. 5) Schweigh. καὶ καθ. vulg.

τερα. καὶ γὰρ εἰ παρίεντό τινες τῶν μὴ δυναμένων εἰς ταῦτα ἀναλίσκειν, ἀπὸ βραχείας καὶ τῆς τυχούσης ὁρμάμενοι χορηγίας, ὅ γε μισθὸς ἱκανῶς ἦν ἄτοπος. οὐ γὰρ ἵνα συρρυέντος ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῆς ἕως τοῦ ὀρθρίου γενομένης τραπέζης ἀπολαύσωσιν, ἢ χάριν ἐξοινίας, ἐποιήσαντο τὰς συνόδους ταύτας οἱ περὶ Πλάτωνα καὶ Σπεύσιππον, ἀλλ' p. 548.
ἵνα φαίνωνται καὶ τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ φυσικῶς ἀλλήλοις συμπεριφερόμενοι· καὶ τὸ πλεῖστον ἕνεκεν ἀνέσεως καὶ φιλολογίας. ἃ δὴ πάντα γέγονε δεύτερα παρὰ τοῖς[1]) ὕστερον τῶν τε χλανίδων καὶ τῆς πολυτελείας τῆς εἰρημένης. οὐ γὰρ ἔγωγε τοὺς λοιποὺς ὑπεξαιροῦμαι. ὁ δὲ Λύκων ὑπ' ἀλαζονείας καὶ ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τῆς πόλεως τόπῳ ἐν τῇ Κόνωνος οἰκίᾳ εἶχεν εἰκοσίκλινον[2]) οἶκον, ὃς ἦν ἐπιτήδειος αὐτῷ πρὸς τὰς ὑποδοχάς. ἦν δὲ B
ὁ Λύκων καὶ σφαιριστὴς ἀγαθὸς καὶ ἐπιδέξιος."

Περὶ δὲ Ἀναξάρχου Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν πέμπτῳ βίων οὕτω γράφει· „Τῷ Εὐδαιμονικῷ καλουμένῳ[3]) Ἀναξάρχῳ διὰ τὴν τῶν χορηγησάντων ἄγνοιαν περιπεσούσης ἐξουσίας, γυμνὴ μὲν ᾠνοχόει παιδίσκη πρόσηβος, ἡ προκριθεῖσα διαφέρειν ὥρᾳ τῶν ἄλλων, ἀνασύρουσα πρὸς ἀλήθειαν τὴν τῶν οὕτως αὐτῇ χρωμένων ἀκρασίαν. ὁ δὲ σιτοποιὸς χειρῖδας ἔχων καὶ περὶ τῷ στόματι κημὸν ἔτριβε C
τὸ σταῖς, ἵνα μήτε ἱδρὼς ἐπιρρέῃ[4]), μήτε τοῖς φυράμασιν ὁ τρίβων ἐμπνέῃ[5])." διὸ πρεπόντως ἄν τις εἴποι τῷ σοφῷ τούτῳ φιλοσόφῳ τὰ ἐκ τοῦ Ἀναξίλα Λυροποιοῦ[6])·

Ξανθοῖς τε μύροις χρῶτα λιπαίνων,
χλανίδας θ'[7]) ἕλκων, βλαύτας σύρων,
βολβοὺς τρώγων, τυροὺς κάπτων,
ᾠὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων,
Χῖον πίνων, καὶ πρὸς τούτοις
ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν
Ἐφεσήια γράμματα καλά.

Πόσῳ γὰρ τούτων βελτίων Γοργίας ὁ[8]) Λεοντῖνος, περὶ οὗ φησιν ὁ αὐτὸς Κλέαρχος ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν βίων, D
ὅτι διὰ τὸ σωφρόνως ζῆν σχεδὸν ὀγδοήκοντα ἔτη τῷ φρο-

1) Schweigh. παρ' αὐτοῖς v. et Dindorf. 2) codd. εἰκοσάκλινον vulg. 3) Schweigh. τῶν Εὐδαιμονικῶν καλουμένων v. 4) ἐπιρρέοι Dind. 5) cod. ἐμπνέοι v. et Dind. 6) Cas. αὐροποιοῦ vulg. 7) codd. δ' vulg. 8) codd. ὁ Γοργίας v.

νεῖν συνεβίωσε. καὶ ἐπεί τις αὐτὸν ἤρετο[1]), τίνι διαίτῃ
χρώμενος οὕτως ἐμμελῶς καὶ μετὰ αἰσθήσεως τοσοῦτον
χρόνον ζήσειεν, Οὐδὲν πώποτε, εἶπεν, ἡδονῆς ἕνεκεν[2])
πράξας. Δημήτριος δὲ ὁ Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ[3]) περὶ
ποιημάτων „Γοργίας, φησίν, ὁ Λεοντῖνος ἐρωτηθείς, τί
αὐτῷ γέγονεν αἴτιον τοῦ βιῶσαι πλείω τῶν ἑκατὸν ἐτῶν,
ἔφη, Τὸ μηθὲν[4]) πώποτε ἑτέρου ἕνεκεν πεποιηκέναι.
E ῟Ωχος δὲ πολλῷ χρόνῳ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν λοιπὴν περὶ
τὸν βίον χορηγίαν διαρκῆ κτησάμενος, ὡς τελευτῶντα
ἠρώτησεν ὁ πρεσβύτατος τῶν υἱῶν, τί πράσσων τοσαῦτ'
ἔτη διαφυλάξειε τὴν βασιλείαν, ἵνα καὶ αὐτὸς τοῦτο μι-
μοῖτο, Τὰ δίκαια πράττων, εἶπε, πρὸς ἅπαντας ἀνθρώ-
πους καὶ θεούς. Καρύστιος δ' ὁ Περγαμηνὸς ἐν ἱστορι-
κοῖς ὑπομνήμασι „Κηφισόδωρος, φησίν, ὁ Θηβαῖος, Πο-
λύδωρον τὸν Τήιον ἰατρὸν Ἀντιπάτρῳ συσσιτεῖν, ψιλοτά-
F πιδα ἔχοντι[5]) κρικωτὴν καθάπερ τοὺς στρωματεῖς εὐτελῆ,
ἐφ' ἧς κατακεῖσθαι, κάδους δὲ[6]) χαλκοῦς καὶ ποτήρια
ὀλίγα· γεγονέναι γὰρ ὀλιγοδίαιτον καὶ τρυφῆς ἀλλότριον."

Τιθωνὸν δὲ ἀπὸ τῆς ἕω μέχρι δυσμῶν κοιμώμενον
μόλις ἐπιθυμίαι πρὸς ἑσπέραν ἐπήγειρον[7]). ὅθεν Ἠοῖ
συγκοιμᾶσθαι λεχθεὶς διὰ τὸ ταῖς ἐπιθυμίαις ἐμπεπλέ-
χθαι * * *[8]) ἐπὶ τῷ γήρᾳ καθεῖρκται, κρεμαστὸς ὢν
p. 549. πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τούτων. καὶ Μελάνθιος δὲ τὸν αὑτοῦ[*])
τράχηλον κατατείνων ἀπήγχετο ἐκ τῶν ἀπολαύσεων, κνι-
σότερος ὢν τοῦ Ὀδυσσέως Μελανθίου. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλ-
λοι πᾶν τὸ σῶμα διεστράφησαν διὰ τὰς ἀκαίρους ἡδονάς.
οἱ δὲ καὶ εἰς πάχος σώματος ἐπέδωκαν, ἄλλοι δὲ καὶ εἰς
ἀναισθησίαν, διὰ πολλὴν τρυφήν. Νύμφις γοῦν ὁ Ἡρα-
κλεώτης ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας „Διονύσιος, φη-
σίν, ὁ Κλεάρχου τοῦ πρώτου τυραννήσαντος ἐν Ἡρακλείᾳ
υἱός, καὶ αὐτὸς τῆς πατρίδος τυραννήσας, ὑπὸ τρυφῆς καὶ
B τῆς καθ' ἡμέραν ἀδηφαγίας[9]) ἔλαθεν ὑπερσαρκήσας,
ὥστε διὰ τὸ πάχος ἐν δυσπνοίᾳ αὐτὸν συσχεθῆναι καὶ

1) codd. εἴρετο vulg. 2) codd. ἕνεκε V. ἕνεκα L. et sic infra. 3) codd. ἐν τῷ vulg. 4) μηδὲν Dind. 5) Dutheil. et Schweigh. ἔχοντα vulg. 6) codd. τε vulg. 7) codd. ἐπιθυμία — ἐπήγειρεν vulgo. 8) lacunam indicavit Dind. *) Dind. αὐτοῦ vulg. 9) codd. ἀδδηφαγίας vulg.

πνιγμῷ. διὸ συνέταξαν οἱ ἰατροὶ κατασκευάσαι βελόνας λεπτὰς τῷ μήκει διαφερούσας, αἷς διὰ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς κοιλίας διωθεῖν, ὅταν εἰς ὕπνον τύχῃ βαθύτερον ἐμπεσών. μέχρι μὲν οὖν τινος ὑπὸ τῆς πεπωρωμένης ἐκ τοῦ στέατος σαρκὸς οὐκ ἐνεποίει τὴν αἴσθησιν· εἰ δὲ πρὸς καθαρὸν τόπον ἡ βελόνη διελθοῦσα ἔθιγε τότε διεγείρετο. τοὺς δὲ χρηματισμοὺς ἐποιεῖτο τοῖς βουλομένοις προτιθέ- C μενος κιβωτὸν τοῦ σώματος, ἵνα τὰ μὲν λοιπὰ μέρη κρύπτῃ, τὸ δὲ πρόσωπον μόνον ὑπερέχων[1]) διαλέγοιτο τοῖς ἀπαντῶσι." μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Μένανδρος[2]) ἥκιστά γ' ὢν[3]) λοίδορος ἐν τοῖς Ἁλιεῦσι, τὸν μῦθον ὑποστησάμενος ὑπὲρ τινων Φυγάδων ἐξ Ἡρακλείας·

Παχὺς γὰρ ὗς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα.

καὶ πάλιν·

Ἐτρύφησεν, ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον.

καὶ ἔτι·

Ἴδιον ἐπιθυμῶν, μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται
εὐθάνατος, ἔχοντα πολλὰς[4]) χολάδας[5]) κεῖσθαι παχύν.
ὕπτιον[6]), μόλις λαλοῦντα, καὶ τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω, D
ἐσθίοντα, καὶ λέγοντα, σήπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

ἀπέθανε δὲ βιώσας ἔτη πέντε πρὸς τοῖς πεντήκοντα, ὧν ἐτυράννησε τρία καὶ τριάκοντα, ἁπάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ τυράννων πρᾳότητι καὶ ἐπιεικείᾳ[7]) διενηνοχώς.

Τοιοῦτος ἐγεγόνει καὶ Πτολεμαῖος ὁ ἕβδομος Αἰγύπτου βασιλεύσας, ὁ αὐτὸν[8]) μὲν Εὐεργέτην ἀνακηρύττων, ὑπὸ δὲ Ἀλεξανδρέων Κακεργέτης ὀνομαζόμενος. Ποσειδώνιος γοῦν[9]) ὁ Στωικός, συναποδημήσας Σκιπίωνι τῷ Ἀφρικανῷ κληθέντι εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ θεασάμενος E αὐτόν, γράφει ἐν ἑβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν οὕτως· „Διὰ δὲ τρυφὴν διέφθαρτο τὸ σῶμα ὑπὸ παχύτητος καὶ γαστρὸς μεγέθους[10]), ἣν δυσπερίληπτον εἶναι συνέβαινεν· ἐφ' ἧς χιτωνίσκον ἐνδεδυκὼς ποδήρη, μέχρι τῶν καρπῶν χειρῖδας ἔχοντα, προῄει μηδέποτε πεζὸς εἰ μὴ διὰ Σκιπίωνα." ὅτι δὲ τρυφῆς οὐκ ἦν ἀλλότριος ὁ βασιλεὺς οὗτος, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ μαρτυρεῖ, ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν ὑπομνημάτων

1) codd. ὑπερέχον vulgo. 2) pag. 10. 3) ἥκιστ' ὤν Dind. 4) πολλὰ L. 5) Meinek. χολάδας vulg. 6) add. codd. 7) codd. ἐπιεικίᾳ vulg. 8) αὐτὸν L. 9) cod. οὖν vulg. 10) cod. γαστρὸς καὶ μ. vulg.

διηγούμενος, ὅπως τε ἱερεὺς ἐγένετο τοῦ ἐν Κυρήνῃ Ἀπολ-
F λωνος, καὶ ὅπως δεῖπνον παρεσκεύασε τοῖς πρὸ αὐτοῦ[1])
γενομένοις ἱερεῦσι, γράφων οὕτως· „Ἀρτεμίτια[2]) μεγίστη
ἐν Κυρήνῃ ἑορτῇ[3])· ἐν ᾗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος, —
ἐνιαύσιος δέ ἐστι δειπνίζει τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἱερευσαμένους,
καὶ παρατίθησιν ἑκάστῳ τρυβλία· τοῦτο δέ ἐστι κερα-
μεοῦν ἄγγος ἐπιδεχόμενον ὡς εἴκοσιν ἀρτάβας· ἐν ᾧ
πολλὰ μὲν τῶν ἀγριμαίων[4]) ἔγκειται πεπονημένα, πολλὰ
δὲ σιτά, καὶ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων, ἔτι δὲ θαλαττίων
p. 550. ἰχθύων, ταρίχους τε ξενικοῦ πλείονα γένη· πολλάκις δέ
τινες καὶ καθάριον[5]) ἀκολουθίσκον προσδιδόασιν. ἡμεῖς
δὲ περιειλόμεθα τὰ[6]) τοιαῦτα· φιάλας δ' ὁλαργύρους
κατασκευάσαντες, τὸ τίμημα ἐχούσας ἑκάστην ἧς προει-
ρήκαμεν δαπάνης, ἵππον τε κατεσκευασμένον σὺν ἱππο-
κόμῳ καὶ φαλάροις διαχρύσοις ἐδώκαμεν, καὶ παρεκαλέ-
σαμεν ἕκαστον ἐπὶ αὐτοῦ καθεσθέντα οἴκαδ' ἀπιέναι."
εἰς πάχος δ' ἐπεδεδώκει[7]) καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος
B ὁ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποκτείνας συμβασιλεύουσαν αὐτῷ·
φησὶ γοῦν περὶ αὐτοῦ Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ
τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν οὕτως· „Ὁ δὲ τῆς Αἰγύπτου
δυνάστης μισούμενος μὲν ὑπὸ τῶν ὄχλων, κολακευόμενος
δὲ ὑπὸ τῶν περὶ αὐτόν, ἐν πολλῇ δὲ τρυφῇ ζῶν, οὐδὲ
πατεῖν οἷός τε ἦν, εἰ μὴ δυσὶν ἐπαπερειδόμενος ἐπορεύετο.
εἰς δὲ τὰς ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχήσεις ἀπὸ μετεώρων
κλινῶν καθαλλόμενος ἀνυπόδητος συντονωτέρας αὐτὰς τῶν
ἠσκηκότων ἐποιεῖτο."

Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ Εὐρωπιακῶν Μά-
γαν φησὶ τὸν Κυρήνης βασιλεύσαντα ἔτη πεντήκοντα
C ἀπολέμητον γενόμενον καὶ τρυφῶντα κατάσαρκον γενέ-
σθαι ἐκτόπως τοῖς ὄγκοις κατὰ τὸν ἔσχατον καιρὸν καὶ
ὑπὸ τοῦ πάχους ἀποπνιγῆναι, δι' ἀργίαν σώματος καὶ τὸ
προσφέρεσθαι πλῆθος τροφῆς. παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ὁ
αὐτὸς ἱστορεῖ διὰ τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς οὐ τῆς τυ-
χούσης ἀδοξίας νομίζεσθαι, εἴ τις ἢ τὸ[8]) σχῆμα ἀναν-

1) αὐτοῦ Dindorf. et infra. 2) codd. ἀρτεμίσια vulg. 3) μεγίστη ἑορτὴ ἐν κ. Dindorf. e cod. 4) Eustath. et epitome ἀγριμέων vulgo. 5) Casaub. κιθάριον vulgo. 6) τὰ add. cod. 7) Schweigh. δὲ ἐδεδώκει vulg. 8) Schweigh. e vestigiis codd. εἰ ἦν τὸ vulg.

δρότερον ἔχων, ἢ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος προπετὴς ἐφαίνετο, γυμνῶν κατὰ δέκα ἡμέρας παρισταμένων τοῖς ἐφόροις τῶν νέων. καθεώρων δὲ οἱ ἔφοροι καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ τὰ περὶ τὴν ἔνδυσιν καὶ τὴν στρωμνὴν τῶν νέων· εἰκότως. καὶ γὰρ ὀψοποιοὶ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις D κρέως σκευασίας[1]), ἄλλου δ' οὐδενός. κἀν τῇ δ' ἑβδόμῃ εἰκοστῇ ὁ[2]) Ἀγαθαρχίδης[3]) ἔφη ὡς Λακεδαιμόνιοι Ναυκλείδην τὸν Πολυβιάδου, παντελῶς ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι καὶ παχὺν διὰ τρυφὴν γενόμενον, καταβιβάσαντες εἰς μέσην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ Λυσάνδρου πολλὰ ὀνειδίσαντος ἐν τῷ κοινῷ ὡς τρυφῶντι, παρ' ὀλίγον ἐξέβαλον ἐκ τῆς πόλεως, ἀπειλήσαντες τοῦτο ποιήσειν, εἰ μὴ τὸν βίον ἐπανορθώσαιτο. εἰπόντος τοῦ Λυσάνδρου, E ὅτι καὶ Ἀγησίλαος, ὅτε διέτριβε περὶ τὸν Ἑλλήσποντον πολεμῶν τοῖς βαρβάροις, ὁρῶν τοὺς Ἀσιαγενεῖς ταῖς μὲν[4]) στολαῖς πολυτελῶς ἠσκημένους, τοῖς σώμασι δ' οὕτως ἀχρείους ὄντας, γυμνοὺς πάντας ἐκέλευσε τοὺς ἁλισκομένους ἐπὶ τὸν κήρυκα ἄγειν, καὶ χωρὶς πωλεῖν τὸν τούτων ἱματισμόν, ὅπως οἱ σύμμαχοι γιγνώσκοντες διότι πρὸς μὲν ἆθλα μεγάλα, πρὸς δ' ἄνδρας εὐτελεῖς ὁ ἀγὼν συνέστηκε, προθυμότερον ταῖς ψυχαῖς ὁρμῶσιν ἐπὶ τοὺς ἐναντίους. καὶ Πύθων δ' ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ, ὡς Λέων ἱστο- F ρεῖ ὁ πολίτης αὐτοῦ, πάνυ ἦν παχὺς τὸ σῶμα· καὶ Βυζαντίοις ποτὲ στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους τοῖς πολίταις παρακαλῶν εἰς φιλίαν ἔλεγεν, Ὁρᾶτέ με[5]), ἄνδρες πολῖται, οἷος εἰμι τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ἔχω πολλῷ ἐμοῦ παχυτέραν. ὅταν οὖν ὁμονοῶμεν, καὶ τὸ τυχὸν ἡμᾶς σκιμπόδιον δέχεται· ἐὰν[6]) δὲ στασιάσωμεν, οὐδὲ ἡ σύμπασα οἰκία."

Πόσῳ οὖν κάλλιόν ἐστιν, ἀγαθὲ Τιμόκρατες, πενόμενον εἶναι λεπτότερον ὧν καταλέγει Ἕρμιππος ἐν Κέρ- C. 13. p. 551. κωψιν ἢ ὑπερπλουτοῦντας τῷ Ταναγραίῳ κήτει ἐοικέναι, καθάπερ οἱ προειρημένοι ἄνδρες. φησὶ δ' οὕτως ὁ Ἕρμιππος πρὸς τὸν Διόνυσον τὸν λόγον ποιούμενος·

Οἱ γὰρ[7]) πενόμενοι

1) codd. κρεοσκευασίας vulg. 2) ὁ add. cod. 3) cod. Ἀγαθαρχίδας v. 4) Schweigh. μὲν στολαῖς v. 5) codd. μὲν vulg. 6) codd. ὅταν vulg. 7) cod. νῦν οἱ γ. vulg.

διηγούμενος, ὅπως τε ἱερεὺς ἐγένετο τοῦ ἐν Κυρήνῃ Ἀπόλ-
F λωνος, καὶ ὅπως δεῖπνον παρεσκεύασε τοῖς πρὸ αὐτῶ[1])
γενομένοις ἱερεῦσι, γράφων οὕτως· „Ἀρτεμίτια[2]) μεγίστη
ἐν Κυρήνῃ ἑορτῇ[3])· ἐν ᾗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος, —
ἐνιαύσιος δέ ἐστι δειπνίζει τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἱερευσαμένους,
καὶ παρατίθησιν ἑκάστῳ τρυβλία· τοῦτο δέ ἐστι κερα-
μεοῦν ἄγγος ἐπιδεχόμενον ὡς εἴκοσιν ἀρτάβας· ἐν ᾧ
πολλὰ μὲν τῶν ἀγριμαίων[4]) ἔγκειται πεπονημένα, πολλὰ
δὲ σιτά, καὶ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων, ἔτι δὲ θαλαττίων
p. 550. ἰχθύων, ταρίχους τε ξενικοῦ πλείονα γένη· πολλάκις δέ
τινες καὶ καθάριον[5]) ἀκολουθίσκον προσδιδόασιν. ἡμεῖς
δὲ περιειλόμεθα τὰ[6]) τοιαῦτα· φιάλας δ' ὁλαργύρους
κατασκευάσαντες, τὸ τίμημα ἔχουσαν ἑκάστην ἧς προει-
ρήκαμεν δαπάνης, ἵππον τε κατεσκευασμένον σὺν ἱππο-
κόμῳ καὶ φαλάροις διαχρύσοις ἐδώκαμεν, καὶ παρεκαλέ-
σαμεν ἕκαστον ἐπὶ αὐτοῦ καθεσθέντα οἴκαδ' ἀπιέναι."
εἰς πάχος δ' ἐπεδεδώκει[7]) καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος
B ὁ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποκτείνας συμβασιλεύουσαν αὐτῷ.
φησὶ γοῦν περὶ αὐτοῦ Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ
τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν οὕτως· „Ὁ δὲ τῆς Αἰγύπτου
δυνάστης μισούμενος μὲν ὑπὸ τῶν ὄχλων, κολακευόμενος
δὲ ὑπὸ τῶν περὶ αὐτόν, ἐν πολλῇ δὲ τρυφῇ ζῶν, οὐδὲ
πατεῖν οἷός τε ἦν, εἰ μὴ δυσὶν ἐπαπερειδόμενος ἐπορεύετο.
εἰς δὲ τὰς ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχήσεις ἀπὸ μετεώρων
κλινῶν καθαλλόμενος ἀνυπόδητος συντονωτέρας αὐτὰς τῶν
ἠσκηκότων ἐποιεῖτο."

Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ Εὐρωπιακῶν Μά-
γαν φησὶ τὸν Κυρήνης βασιλεύσαντα ἔτη πεντήκοντα
C ἀπολέμητον γενόμενον καὶ τρυφῶντα κατάσαρκον γενέ-
σθαι ἐκτόπως τοῖς ὄγκοις κατὰ τὸν ἔσχατον καιρὸν καὶ
ὑπὸ τοῦ πάχους ἀποπνιγῆναι, δι' ἀργίαν σώματος καὶ τὸ
προσφέρεσθαι πλῆθος τροφῆς. παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ὁ
αὐτὸς ἱστορεῖ διὰ τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς οὐ τῆς τυ-
χούσης ἀδοξίας νομίζεσθαι, εἴ τις ἢ τὸ[8]) σχῆμα ἀναν-

1) αὐτοῦ Dindorf. et infra. 2) codd. ἀρτεμίσια vulg. 3) μεγίστη ἑορτὴ ἐν κ. Dindorf. e cod. 4) Eustath. et epitome ἀγριμέων vulgo. 5) Casaub. κιθάριον vulgo. 6) τὰ add. cod. 7) Schweigh. δὲ ἐδεδώκει vulg. 8) Schweigh. e vestigiis codd. εἰ ἦν τὸ vulg.

δρότερον ἔχων, ἢ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος προπετὴς ἐφαίνετο, γυμνῶν κατὰ δέκα ἡμέρας παρισταμένων τοῖς ἐφόροις τῶν νέων. καθεώρων δὲ οἱ ἔφοροι καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ τὰ περὶ τὴν ἔνδυσιν καὶ τὴν στρωμνὴν τῶν νέων· εἰκότως. καὶ γὰρ ὀψοποιοὶ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις κρέως σκευασίας[1]), ἄλλου δ' οὐδενός. κἀν τῇ δ' ἑβδόμῃ εἰκοστῇ ὁ[2]) Ἀγαθαρχίδης[3]) ἔφη ὡς Λακεδαιμόνιοι Ναυκλείδην τὸν Πολυβιάδου, παντελῶς ὑπερσαρκοῦντα τῷ σώματι καὶ παχὺν διὰ τρυφὴν γενόμενον, καταβιβάσαντες εἰς μέσην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ Λυσάνδρου πολλὰ ὀνειδίσαντος ἐν τῷ κοινῷ ὡς τρυφῶντι, παρ' ὀλίγον ἐξέβαλον ἐκ τῆς πόλεως, ἀπειλήσαντες τοῦτο ποιήσειν, εἰ μὴ τὸν βίον ἐπανορθώσαιτο. εἰπόντος τοῦ Λυσάνδρου, ὅτι καὶ Ἀγησίλαος, ὅτε διέτριβε περὶ τὸν Ἑλλήσποντον πολεμῶν τοῖς βαρβάροις, ὁρῶν τοὺς Ἀσιαγενεῖς ταῖς μὲν[4]) στολαῖς πολυτελῶς ἠσκημένους, τοῖς σώμασι δ' οὕτως ἀχρείους ὄντας, γυμνοὺς πάντας ἐκέλευσε τοὺς ἁλισκομένους ἐπὶ τὸν κήρυκα ἄγειν, καὶ χωρὶς πωλεῖν τὸν τούτων ἱματισμόν, ὅπως οἱ σύμμαχοι γιγνώσκοντες διότι πρὸς μὲν ἆθλα μεγάλα, πρὸς δ' ἄνδρας εὐτελεῖς ὁ ἀγὼν συνέστηκε, προθυμότερον ταῖς ψυχαῖς ὁρμῶσιν ἐπὶ τοὺς ἐναντίους. καὶ Πύθων δ' ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ, ὡς Λέων ἱστορεῖ ὁ πολίτης αὐτοῦ, πάνυ ἦν παχὺς τὸ σῶμα· καὶ Βυζαντίοις ποτὲ στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους τοῖς πολίταις παρακαλῶν εἰς φιλίαν ἔλεγεν, „Ὁρᾶτέ με[5]), ἄνδρες πολῖται, οἷός εἰμι τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ἔχω πολλῷ ἐμοῦ παχυτέραν. ὅταν οὖν ὁμονοῶμεν, καὶ τὸ τυχὸν ἡμᾶς σκιμπόδιον δέχεται· ἐὰν[6]) δὲ στασιάσωμεν, οὐδὲ ἡ σύμπασα οἰκία."

D

E

F

Πόσῳ οὖν κάλλιόν ἐστιν, ἀγαθὲ Τιμόκρατες, πενόμενον εἶναι λεπτότερον ὧν καταλέγει Ἕρμιππος ἐν Κέρκωψιν ἢ ὑπερπλουτοῦντας τῷ Ταναγραίῳ κήτει ἐοικέναι, καθάπερ οἱ προειρημένοι ἄνδρες. φησὶ δ' οὕτως ὁ Ἕρμιππος πρὸς τὸν Διόνυσον τὸν λόγον ποιούμενος· C. 13. p. 551.

Οἱ γὰρ[7]) πενόμενοι

1) codd. κρεοσκευασίας vulg. 2) ὁ add. cod. 3) cod. Ἀγαθαρχίδας v. 4) Schweigh. μὲν στολαῖς v. 5) codd. μὲν vulg. 6) codd. ὅταν vulg. 7) cod. νῦν οἱ γ. vulg.

διηγούμενος, ὅπως τε ἱερεὺς ἐγένετο τοῦ ἐν Κυρήνῃ Ἀπόλ-
F λωνος, καὶ ὅπως δεῖπνον παρεσκεύασε τοῖς πρὸ αὐτοῦ[1]) γενομένοις ἱερεῦσι, γράφων οὕτως· „Ἀρτεμίτια[2]) μεγίστη ἐν Κυρήνῃ ἑορτῇ[3])· ἐν ᾗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος, — ἐνιαύσιος δέ ἐστι δειπνίζει τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἱερευσαμένους, καὶ παρατίθησιν ἑκάστῳ τρυβλία· τοῦτο δέ ἐστι κεραμεοῦν ἄγγος ἐπιδεχόμενον ὡς εἴκοσιν ἀρτάβας· ἐν ᾧ πολλὰ μὲν τῶν ἀγριμαίων[4]) ἔγκειται πεπονημένα, πολλὰ δὲ σῖτα, καὶ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων, ἔτι δὲ θαλαττίων
p. 550. ἰχθύων, ταρίχους τε ξενικοῦ πλείονα γένη· πολλάκις δέ τινες καὶ καθάριον[5]) ἀκολουθίσκον προσδιδόασιν. ἡμεῖς δὲ περιειλόμεθα τὰ[6]) τοιαῦτα· φιάλας δ' ὁλαργύρους κατασκευάσαντες, τὸ τίμημα ἔχουσαν ἑκάστην ἧς προειρήκαμεν δαπάνης, ἵππον τε κατεσκευασμένον σὺν ἱπποκόμῳ καὶ φαλάροις διαχρύσοις ἐδώκαμεν, καὶ παρεκαλέσαμεν ἕκαστον ἐπὶ αὐτοῦ καθεσθέντα οἴκαδ' ἀπιέναι." εἰς πάχος δ' ἐπιδεδώκει[7]) καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος
B ὁ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ἀποκτείνας συμβασιλεύουσαν αὐτῷ. φησὶ γοῦν περὶ αὐτοῦ Ποσειδώνιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν οὕτως· „Ὁ δὲ τῆς Αἰγύπτου δυνάστης μισούμενος μὲν ὑπὸ τῶν ὄχλων, κολακευόμενος δὲ ὑπὸ τῶν περὶ αὐτόν, ἐν πολλῇ δὲ τρυφῇ ζῶν, οὐδὲ πατεῖν οἷός τε ἦν, εἰ μὴ δυσὶν ἐπαπερειδόμενος ἐπορεύετο. εἰς δὲ τὰς ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχήσεις ἀπὸ μετεώρων κλινῶν καθαλλόμενος ἀνυπόδητος συντονωτέρας αὐτὰς τῶν ἠσκηκότων ἐποιεῖτο."

Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ Εὐρωπιακῶν Μάγαν φησὶ τὸν Κυρήνης βασιλεύσαντα ἔτη πεντήκοντα
C ἀπολέμητον γενόμενον καὶ τρυφῶντα κατάσαρκον γενέσθαι ἐκτόπως τοῖς ὄγκοις κατὰ τὸν ἔσχατον καιρὸν καὶ ὑπὸ τοῦ πάχους ἀποπνιγῆναι, δι' ἀργίαν σώματος καὶ τὸ προσφέρεσθαι πλῆθος τροφῆς. παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ διὰ τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς οὐ τῆς τυχούσης ἀδοξίας νομίζεσθαι, εἴ τις ἢ τὸ[8]) σχῆμα ἄναν-

1) αὐτοῦ Dindorf. et infra. 2) codd. ἀρτεμίσια vulg. 3) μεγίστη ἑορτὴ ἐν κ. Dindorf. e cod. 4) Eustath. et epitome ἀγριμίων vulgo. 5) Casaub. κιθάριον vulgo. 6) τὰ add. cod. 7) Schweigh. δὲ ἐδεδώκει vulg. 8) Schweigh. e vestigiis codd. εἰ ἦν τὸ vulg.

ἁδρότερον ἔχων, ἢ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος προπετὴς ἐφαί-
νετο, γυμνῶν κατὰ δέκα ἡμέρας παρισταμένων τοῖς ἐφό-
ροις τῶν νέων. καθεώρων δὲ οἱ ἔφοροι καὶ καθ' ἑκάστην
ἡμέραν καὶ τὰ περὶ τὴν ἔνδυσιν καὶ τὴν στρωμνὴν τῶν
νέων· εἰκότως. καὶ γὰρ ὀψοποιοὶ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμο- D
νίοις κρέως σκευασίας[1]), ἄλλου δ' οὐδενός. κἀν τῇ δ'
ἑβδόμῃ εἰκοστῇ ὁ[2]) Ἀγαθαρχίδης[3]) ἔφη ὡς Λακεδαι-
μόνιοι Ναυκλείδην τὸν Πολυβιάδου, παντελῶς ὑπερσαρ-
κοῦντα τῷ σώματι καὶ παχὺν διὰ τρυφὴν γενόμενον,
καταβιβάσαντες εἰς μέσην τὴν ἐκκλησίαν, καὶ Λυσάνδρου
πολλὰ ὀνειδίσαντος ἐν τῷ κοινῷ ὡς τρυφῶντι, παρ' ὀλίγον
ἐξέβαλον ἐκ τῆς πόλεως, ἀπειλήσαντες τοῦτο ποιήσειν,
εἰ μὴ τὸν βίον ἐπανορθώσαιτο. εἰπόντος τοῦ Λυσάνδρου, E
ὅτι καὶ Ἀγησίλαος, ὅτε διέτριβε περὶ τὸν Ἑλλήσποντον
πολεμῶν τοῖς βαρβάροις, ὁρῶν τοὺς Ἀσιαγενεῖς ταῖς μὲν[4])
στολαῖς πολυτελῶς ἠσκημένους, τοῖς σώμασι δ' οὕτως
ἀχρείους ὄντας, γυμνοὺς πάντας ἐκέλευσε τοὺς ἁλισκομέ-
νους ἐπὶ τὸν κήρυκα ἄγειν, καὶ χωρὶς πωλεῖν τὸν τούτων
ἱματισμόν, ὅπως οἱ σύμμαχοι γιγνώσκοντες διότι πρὸς
μὲν ἆθλα μεγάλα, πρὸς δ' ἄνδρας εὐτελεῖς ὁ ἀγὼν συνέ-
στηκε, προθυμότερον ταῖς ψυχαῖς ὁρμῶσιν ἐπὶ τοὺς ἐναν-
τίους. καὶ Πύθων δ' ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ, ὡς Λέων ἱστο- F
ρεῖ ὁ πολίτης αὐτοῦ, πάνυ ἦν παχὺς τὸ σῶμα· καὶ Βυ-
ζαντίοις ποτὲ στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους τοῖς πολίταις
παρακαλῶν εἰς φιλίαν ἔλεγεν, 'Ὁρᾶτέ με[5]), ἄνδρες πο-
λῖται, οἷός εἰμι τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ἔχω πολλῷ
ἐμοῦ παχυτέραν. ὅταν οὖν ὁμονοῶμεν, καὶ τὸ τυχὸν ἡμᾶς
σκιμπόδιον δέχεται· ἐὰν[6]) δὲ στασιάσωμεν, οὐδὲ ἡ σύμ-
πασα οἰκία."

Πόσῳ οὖν κάλλιόν ἐστιν, ἀγαθὲ Τιμόκρατες, πενό- C. 13.
μενον εἶναι λεπτότερον ὧν καταλέγει Ἕρμιππος ἐν Κέρ- p. 551.
κωψιν ἢ ὑπερπλουτοῦντας τῷ Ταναγραίῳ κήτει ἐοικέναι,
καθάπερ οἱ προειρημένοι ἄνδρες. Φησὶ δ' οὕτως ὁ Ἕρ-
μιππος πρὸς τὸν Διόνυσον τὸν λόγον ποιούμενος·

Οἱ γὰρ[7]) πενόμενοι

1) codd. κρεοσκευασίας vulg. 2) ὁ add. cod. 3) cod. Ἀγαθαρχίδας v. 4) Schweigh. μὲν στολαῖς v. 5) codd. μὲν vulg. 6) codd. ὅταν vulg. 7) cod. νῦν οἱ γ. vulg.

ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βούδια [1]),
Λεωτροφίδου [2]) λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.

καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γηρυτάδῃ λεπτοὺς τούσδε καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησιν εἰς Ἅιδου
B πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητὰς λέγων οὑτωσί·

Καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
ἔτλη κατελθεῖν; Β. ἕν' ἀφ' [3]) ἑκάστης τῆς [4]) τέχνης
εἱλόμεθα κοινῇ, γενομένης ἐκκλησίας,
οὓς ᾖσμεν ὄντας [5]) ᾀδοφοίτας [6]) καὶ θαμὰ
ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. Α. εἰσὶ γάρ τινες
ἄνδρες παρ' ὑμῖν ᾀδοφοῖται; Β. νὴ Δία
μάλιστά γ', ὥσπερ Θρᾳκοφοῖται. πάντ' ἔχεις.
Α. καὶ τίνες ἂν εἶεν; Β. πρῶτα μὲν Σαννυρίων
ἀπὸ τῶν τρυγῳδῶν [7])· ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν
Μέλητος· ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων [8]) Κινησίας.

C εἶθ' ἑξῆς φησιν·

Ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα·
τούτους γάρ, ἢν πολλῷ [9]) ξυνέλθῃ, ξυλλαβὼν
ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς οἰχήσεται [10]).

περὶ δὲ τοῦ Σαννυρίωνος καὶ Στράττις ἐν Ψυχασταῖς φησι·

Σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρίαν.

περὶ δὲ Μελήτου αὐτὸς ὁ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι λέγει οὕτως·

Μέλητον τὸν ἀπὸ Ληναίου νεκρόν.

D Ἦν δ' ὄντως μακρότατος καὶ λεπτότατος ὁ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὅλον δρᾶμα γέγραφε Στράττις, Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν, διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ Φθιῶτα λέγειν. παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη, Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ. ἄλλοι δ' αὐτόν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης [11]), πολλάκις εἰρήκασι φιλύρινον Κινησίαν, διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται διά τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχνότητα. ὅτι δὲ ἦν ὁ Κινησίας νοσώδης καὶ δεινὸς τἆλλα, Λυσίας
B ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ ὑπὲρ Φανίου παρανόμων ἐπιγραφομένῳ λόγῳ εἴρηκε, φάσκων αὐτὸν ἀφέμενον τῆς τέχνης συκοφαντεῖν καὶ ἀπὸ τούτου πλουτεῖν. ὅτι δὲ ὁ [12]) ποιητὴς

1) Dind. *βοΐδια* vulg. 2) cod. Eustath. et alii. *Λεωτρεφίδου* vulgo. 3) *ἕνα δ' ἀφ'* vulgo. 4) *τῆς* add. Toup. 5) Tyrwhitt. *οὐ σημαίνοντας* (*σημένοντας* V.) vulg. 6) *ᾀδοφοίτας* v. et infra. 7) Bentlei. *τραγῳδῶν* vulgo. 8) idem. *κυκλικῶν* vulg. 9) codd. *πολλῶν* vulg. 10) Dawesius. *ἐξοιχήσεται* vulg. 11) Avv. 1365. 12) *ὁ* om. L.

ἐστι καὶ οὐχ ἕτερος, σαφῶς αὐτὸς ὢν σημαίνεται ἐκ τοῦ
καὶ ἐπὶ ἀθεότητι κωμῳδούμενον ἐμφανίζεσθαι, καὶ διὰ
τοῦ λόγου τοιοῦτον δείκνυσθαι. λέγει δ' οὕτως ὁ ῥήτωρ·
„Θαυμάζω δὲ εἰ μὴ βαρέως φέρετε, ὅτι Κινησίας ἐστὶν[1])
ὁ τοῖς νόμοις βοηθός, ὃν ὑμεῖς πάντες ἐπίστασθε ἀσε-
βέστατον ἁπάντων καὶ παρανομώτατον ἀνθρώπων γεγο-
νέναι. οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τοιαῦτα περὶ θεοὺς ἐξαμαρτά- F
νων, ἃ τοῖς μὲν ἄλλοις αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν, τῶν
κωμῳδοδιδασκάλων δ' ἀκούετε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν; οὐ
μετὰ τούτου ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης[2]) καὶ
Λυσίθεος συνειστιῶντο[3]), μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν
ἀποφράδων, ἀντὶ νουμηνιαστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίσιν
αὐτοῖς τοὔνομα θέμενοι, πρέπον μὲν ταῖς αὑτῶν τύχαις·
οὐ μὴν ὡς τοῦτο διαπραττόμενοι τὴν διάνοιαν ἔσχον, ἀλλ'
ὡς καταγελῶντες τῶν θεῶν καὶ τῶν[4]) νόμων τῶν ἡμε- p. 552.
τέρων. ἐκείνων μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώλετο ὥσπερ εἰκὸς
τοὺς τοιούτους. τοῦτον δὲ τὸν[5]) ὑπὸ πλείστων γινωσκό-
μενον οἱ θεοὶ οὕτως διέθεσαν, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν
βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι, παράδειγμα τοῖς ἄλ-
λοις, ἵν' ἴδωσιν[6]), ὅτι τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα
διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμω-
ρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύουσι, μείζους καὶ χαλε-
πωτέρας καὶ[7]) τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους, ἢ τοῖς
ἄλλοις ἀνθρώποις, προσβάλλοντες. τὸ μὲν γὰρ ἀποθα- B
νεῖν ἢ καμεῖν νομίμως κοινὸν ἅπασιν ἡμῖν ἐστι, τὸ δ'
οὕτως ἔχοντα τοσοῦτον χρόνον διατελεῖν, καὶ καθ' ἑκά-
στην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν
βίον τούτοις μόνοις προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα ἅπερ οὗ-
τος ἐξημαρτηκόσιν.“ περὶ μὲν οὖν Κινησίου ταῦτα ὁ ῥή-
τωρ εἴρηκεν.

Λεπτότερος δ' ἦν καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῷος ποιητής,
ὃς[8]) καὶ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἰσχνότητα σφαίρας ἐκ μο-
λύβου[9]) πεποιημένας εἶχε περὶ τὼ πόδε, ὡς μὴ ὑπ'
ἀνέμου ἀνατραπείη. Πολέμων δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ περὶ

1) ἐστιν ὁ τοῖς — οὐχ οὗτος om. V. 2) δὲ add. L. 3) Dindorf. συνεστιῶντο vulgo. 4) τῶν add. cod. 5) τὸν add. codd. 6) codd. εἰδῶσιν vulgo. 7) καὶ add. codd. 8) cod. ὡς vulg. 9) cod. μολύβδου vulg.

καὶ λεπτόν· ἀκρότονον δ' οὕτως, ὡς πρὸς
καὶ κενὴν λήκυθον βάλλειν μέγιστόν τι[1]) ὁ
ἐλαφρῶν σωμάτων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸν
οὐκ ἐχόντων βιαίαν[2]) τὴν φοράν. λεπτὸ
Φιλιππίδης, καθ' οὗ λόγος ἐστὶν Ὑπερίδῃ τ
γων αὐτὸν ἕνα τῶν πολιτευομένων εἶναι. ἦ
τὸ σῶμα διὰ λεπτότητα, ὡς ὁ Ὑπερίδης ἔφ
ἐν Θεσπρωτοῖς φησιν·

Ἑρμῆ, θεῶν προπομπὲ[3]) καὶ Φιλιππίδου
E κληροῦχε νυκτός τ'[4]) ὄμμα τῆς μελαμπέπλ

καὶ Ἀριστοφῶν Πλάτωνι·

Ἐν ἡμέραις τρισὶν
ἰσχνότερον αὐτὸν[5]) ἀποφανῶ Φιλιππίδου.
B. οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖ

Μένανδρος[6]) δὲ[7]) Ὀργῇ·

Ὁ λιμὸς ὑμῶν τὸν καλὸν τοῦτον λαβὼν
Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρόν.

ὅτι δὲ καὶ πεφιλιππιδῶσθαι[8]) ἔλεγον τὸ
Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησί·

Κακῶς ἔχεις[9])· στρουθὶς γὰρ[10]) ἀκαρὴς
F πεφιλιππίδωσαι[11]). B. μὴ σὺ καινῶς μοι
ὅσον οὐ[12]) τέθνηκα[13]). A. τοῦ ταλαιπώρ

πολλῷ οὖν κάλλιόν ἐστι, τοιοῦτόν τινα εἶν
ἢ ὥς φησιν Ἀντιφάνης ἐν Αἰόλῳ·

Τοῦτον οὖν
δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος
ἀσκὸν καλοῦσι πάντες οὑπιχώριοι[1].

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς Δεινίαν φησὶ τὸν μυροπώλην διὰ τρυφὴν εἰς ἔρωτα ἐμπεσόντα καὶ πολλὰ χρήματα ἀναλώσαντα ὡς ἔξω τῶν ἐπιθυμιῶν ἐγένετο, ὑπὸ λύπης ἐκταραχθέντα ἐκτέμνειν αὑτοῦ[2]) τὰ αἰδοῖα, ταῦτα πάντα ποιούσης τῆς ἀκολάστου τρυφῆς. p. 553.

Ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυφώντων ἐναλείφειν μύροις, ὡς Κηφισόδωρος μὲν ἐν[3]) Τροφωνίῳ φησίν·

Ἔπειτ' ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πρίω[4])
μύρον ἴρινον καὶ ῥόδινον, ἄγαμαι, Ξανθία·
καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρίω μοι βάκχαριν[5]).

Εὔβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι[6])·

Ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον, ἐν δὲ κύκλῳ νιν[7])
παρθενικαὶ τρυφεραὶ[8]) χλανίσιν μαλακαῖς[9]) κατάθρυπτοι[10]),
τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι μύροις[11]) τρίψουσι τὸν ἁμόν[12]).

ἐν δὲ Προκρίδι λέγει τις, πῶς δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ τῆς Προκρίδος κυνός, ὡς περὶ ἀνθρώπου τοῦ κυνὸς τὸν λόγον ποιούμενος· B

Οὐκοῦν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί·
κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων
ἐρίων, ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα.
B. Ἄπολλον. A. εἶτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε
γάλακτι χηνός. B. Ἡράκλεις! A. καὶ τοὺς πόδας
ἀλείψατ' αὐτοῦ τῷ Μεγαλλίῳ μύρῳ.

Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν Ἀλκήστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας. ἐν δὲ Μητραγύρτῃ φησί· C

Τήν τε παῖδ' ἀλείμματα
παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν, εἶτα τοὺς πόδας
ἐκέλευ'[13]) ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ γόνατα.
ὡς θᾶττον ἡ παῖς δ' ἥψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν[14])
ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν.

1) Dindorf. οἱ ἐπιχ. v. 2) Dind. αὐτοῦ vulg. 3) ἐν add. codd. 4) Schw. πριῶ v. et infra. 5) e p. 689. βάκκαριν vulg. 6) codd. σφιγγοκαρύωνι vulg. 7) codd. κύκλωνιν vulgo. 8) Iacobs. παρθενικὰ τρυφερὰ vulg. 9) idem. χλανίδια μαλακὰ v. 10) codd. κατάθρυπτε v. 11) Iacobs. μύροισι vulg. 12) idem. ἐμόν v. 13) codd. ἐκέλευσεν v. 14) Koppiers. ἡ παῖς τῶν δὲ ἥψατο, αὐτοῦ τῶν ποδῶν γ' L. ἡ παῖς τῶν ποδῶν διήψατο V.

καὶ ἐν Ζακύνθῳ·

Εἶτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φιλογύνης ἐγὼ
καὶ τὰς ἑταίρας ἡδέως πάσας ἔχω;
τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν,
μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας,
D *πῶς οὐχὶ σεμνόν ἐστι;*

καὶ ἐν Θορικίοις[1])·

Λοῦται δ' ἀληθῶς· ἀλλὰ τί;
ἐκ χρυσοκολλήτου δὲ[2]) κάλπιδος μύρῳ
Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰς χέρας[3]),
φοινικίνῳ[4]) δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
σισυμβρίνῳ[5]) δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα,
ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
ἑρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα.

Ἀναξανδρίδης δ' ἐν Πρωτεσιλάῳ·

Μύρῳ δὲ παρὰ Πέρωνος[6]), οὗπερ ἀπέδοτο
E *ἐχθὲς Μελανώπῳ, πολυτελοῦς, Αἰγυπτίου,*
ᾧ νῦν ἀλείφει[7]) τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

καὶ τὸν ἐπὶ Θεμιστοκλέους δὲ βίον Τηλεκλείδης ἐν Πρυ-
τάνεσιν ἁβρὸν ὄντα παραδίδωσι. Κρατῖνος δ' ἐν Χείρωσι
τὴν τρυφὴν ἐμφανίζων τὴν τῶν παλαιτέρων φησίν·

Ἁπαλὸν δὲ σισύμβριον[8]) ἢ κρίνον παρ' οὖς ἐθάκει·
παρὰ χερσὶ δὲ μῆλον ἔχων σκίπωνά τ' ἠγόραζον.

Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς Ἐρωτικοῖς' „Διὰ τί,
φησί, μετὰ χεῖρας ἄνθη καὶ μῆλα καὶ τὰ τοιαῦτα φέρο-
μεν; πότερον, ὅτι καὶ διὰ τῆς τούτων ἀγαπήσεως ἡ φύσις
F μηνύει τοὺς τῆς ὥρας ἔχοντας τὴν ἐπιθυμίαν; διὰ τοῦτο
οὖν, οἱονεὶ δεῖγμα τῆς τέρψεως[9]) τὰ ὡραῖα μετὰ χεῖρας
ἔχουσι καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς; ἢ δυοῖν χάριν ταῦτα περι-
φέρουσιν; ἀρχή τε γὰρ εὐτυχίας καὶ παράδειγμα τῆς βου-
λήσεως αὐτοῖς γίνεται διὰ τούτων, αἰτηθεῖσι μὲν τῷ προσα-
γορευθῆναι, δοῦσι δὲ προϋπογράφειν, ὅτι δεῖ καὶ αὐτοὺς
μεταδιδόναι τῆς ὥρας. ἡ γὰρ τῶν ὡραίων ἀνθῶν καὶ καρ-
p. 554. πῶν αἴτησις εἰς ἀντίδοσιν τῆς τοῦ σώματος ὥρας προκα-
λεῖται τοὺς λαβόντας. ἢ τὴν τούτων ὥραν παραψυχὴν

1) e p. 689 E. *θορυκίοις* vulgo. 2) e p. 689. *γε* vulgo.
3) *χεῖρας* edd. *σκέλη* e p. 689. reponendum censet Dindorf.
4) codd. *φοινικίῳ* vulg. 5) codd. *σισυμβρίῳ* v. 6) codd. et
p. 689 F. *Πάρωνος* v. 7) e p. 689. *ἐν Αἰγυπτίῳ συναλείφει* v.
8) *ῥόδον* quod olim hic legebatur deleverunt Porsonus et
Elmslei. 9) Iacobs. *ὄψεως* vulg.

καὶ παραμυθίαν τῆς ἐπὶ τῶν ἐρωμένων ὥρας ταῖς ἐπιθυμίαις χαίροντες ἔχουσιν αὐτοῖς. ἐκκρούεται γὰρ ὑπὸ τῆς τούτων παρουσίας ὁ τῶν ἐρωμένων πόθος. εἰ μὴ ἄρα τοῦ περὶ αὐτοὺς[1]) κόσμου χάριν, καθάπερ ἄλλο τι τῶν πρὸς καλλωπισμὸν συντεινόντων, ἔχουσί τε ταῦτα καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς. οὐ γὰρ μόνον στεφανουμένων τοῖς ὡραίοις ἄνθεσιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ χεῖρας ἐχόντων τὸ πᾶν εἶδος ἐπικοσμεῖται. τάχα δ' ἴσως διὰ τὸ φιλοκάλους εἶναι· B δηλοῖ δὲ τὸ τῶν καλῶν ἐρᾶν καὶ πρὸς τὰ ὡραῖα φιλικῶς ἔχειν. καλὸν γὰρ ὅτι τὰς ὀπώρας[2]) καὶ τὸ τῆς ὥρας ὄντως πρόσωπον ἔν τε καρποῖσι καὶ ἄνθεσι θεωρούμενον. ἢ πάντες οἱ ἐρῶντες οἷον ἐκτρυφῶντες ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ ὡριαινόμενοι τοῖς ὡραίοις ἁβρύνονται. φυσικὸν γὰρ δή τι[3]) τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι καλοὺς καὶ ὡραίους ἀνθολογεῖν[4]). ὅθεν αἵ τε[5]) περὶ τὴν Περσεφόνην ἀνθολογεῖν λέγονται, καὶ Σαπφώ φησιν· „ἴδεῖν ἄνθε' ἀμέργουσαν παῖδ' ἄγαν ἀπαλάν[6]).“

Οὕτω δὲ ἐξήρτηντο τῶν ἡδυπαθειῶν οἱ τότε, ὡς καὶ C καλλιπύγου Ἀφροδίτης ἱερὸν ἱδρύσασθαι ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. ἀνδρὶ ἀγροίκῳ ἐγένοντο δύο καλαὶ θυγατέρες. αὗται φιλονεικήσασαί ποτε πρὸς ἑαυτὰς προελθοῦσαι ἐπὶ τὴν λεωφόρον διεκρίνοντο, ποτέρα εἴη καλλιπυγοτέρα. καί ποτε παριόντος νεανίσκου πατέρα πρεσβύτην ἔχοντος ἐπέδειξαν ἑαυτὰς καὶ τούτῳ· καὶ ὃς θεασάμενος ἔκρινε τὴν πρεσβυτέραν· ἧς καὶ εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν ἐλθὼν εἰς ἄστυ κλινήρης γίνεται καὶ διηγεῖται τὰ γεγενημένα τῷ D ἀδελφῷ ἑαυτοῦ[7]) ὄντι νεωτέρῳ. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ θεασάμενος τὰς παῖδας ἐρᾷ καὶ αὐτὸς τῆς ἑτέρας. ὁ δ' οὖν[8]) πατὴρ ἐπεὶ παρακαλῶν αὐτοὺς ἐνδοξοτέρους λαβεῖν γάμους οὐκ ἔπειθεν, ἄγεται ἐκ τοῦ ἀγροῦ τὰς παῖδας αὐτοῖς πείσας ἐκείνων τὸν πατέρα καὶ ζεύγνυσι τοῖς υἱοῖς. αὗται οὖν ὑπὸ τῶν πολιτῶν καλλίπυγοι ἐκαλοῦντο, ὡς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης Κερκιδᾶς ἐν τοῖς ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων·

1) Dind. αὐτοὺς vulg. 2) τὰς ὀπώρας καὶ delenda censet Dind. immo τῆς ὀπ. scribendum. 3) codd. δὴ καὶ v. 4) ἀνθολογεῖν — τὴν Περσεφόνην om. V. 5) καὶ π. L. 6) Dind. ἀπαλὴν vulg. 7) cod. αὐτοῦ vulg. 8) Legebatur ὁ γοῦν π. ὁ οὖν π. Dind.

Ἦν καλλιπύγων ζεῦγος ἐν Συρακούσαις.

αὗται οὖν ἐπιλαβόμεναι οὐσίας λαμπρᾶς ἱδρύσαντο Ἀφρο-
E δίτης ἱερὸν καλέσασαι Καλλίπυγον τὴν θεόν, ὡς ἱστορεῖ καὶ Ἀρχέλαος ἐν τοῖς ἰάμβοις.

Ἐν μανίᾳ δὲ τρυφὴν ἡδίστην γενομένην οὐκ ἀηδῶς ὁ Ποντικὸς Ἡρακλείδης διηγεῖται ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς οὕτως γράφων· „Ὁ Αἰξωνεὺς[1]) Θρασύλαος ὁ Πυθοδώρου διετέθη ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης, ὡς πάντα τὰ πλοῖα τὰ εἰς τὸν[2]) Πειραιᾶ καταγόμενα ὑπολαμβάνειν ἑαυτοῦ εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ ἀπέστειλε καὶ διῴκει, καὶ καταπλέοντα ἀπεδέχετο μετὰ χαρᾶς τοσαύτης, ὅσης
F περ ἂν τις εἴη τοσούτων χρημάτων κύριος ὤν. καὶ τῶν μὲν ἀπολομένων[3]) οὐδὲν ἐπεζήτησε, τοῖς δὲ σωζομένοις ἔχαιρε καὶ διῆγε μετὰ πλείστης ἡδονῆς. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρίτων[4]) ἐκ Σικελίας ἐπιδημήσας συλλαβὼν αὐτὸν παρέδωκεν ἰατρῷ καὶ τῆς μανίας ἐπαύσατο, διηγεῖτο[5]) οὐδεπώποτε φάσκων κατὰ τὸν βίον ἡσθῆναι πλείονα· λύπην μὲν γὰρ οὐδ' ἡντινοῦν αὐτῷ παραγενέσθαι[6]), τὸ δὲ τῶν ἡδονῶν πλῆθος ὑπερβαλεῖν[7]).“

1) Casaub. Ἀξωνεὺς vulg. 2) τὸν add. codd. 3) cod. ἀπολλομένων vulg. 4) codd. Κρείτων vulg. 5) codd. δ. δὲ οὐδεπ. vulgo. 6) Schweigh. παραγίνεσθαι v. et Dindorf. 7) Schweigh. ὑπερβάλλειν v. et Dindorf.

LITERIS GUILIELMI HAACK.